

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ΄

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΗ΄

Δευτέρα 26 Φεβρουαρίου 2018

Αθήνα, σήμερα στις 26 Φεβρουαρίου 2018, ημέρα Δευτέρα και ώρα 12.08΄ συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ΄ Αντιπροέδρου αυτής κ. ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη της νομοθετικής εργασίας, τυπικά, πρέπει να ανακοινώσω τις διαγραφές των επικαίρων ερωτήσεων.

Η δεύτερη με αριθμό 1124/20-2-2018 επίκαιρη ερώτηση του δεύτερου κύκλου της Βουλευτού Επικρατείας της Νέας Δημοκρατίας κυρίας Νίκης

Κεραμέως προς τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, με θέμα: «Ανεξέλεγκτη η βία και η ανομία στα τριτοβάθμια Ιδρύματα», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του αρμοδίου Υπουργού.

Η πρώτη με αριθμό 1111/20-2-2018 επίκαιρη ερώτηση του πρώτου κύκλου Βουλευτή Δωδεκανήσου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημητρίου Γάκη προς τον Υπουργό Υγείας, με θέμα: «Μέτρα για την οδοντιατρική περίθαλψη παιδιών με ειδικές ανάγκες στη νησιωτική χώρα» δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Αναπληρωτή Υπουργού κ. Παύλου Πολάκη, ο οποίος θα βρίσκεται εκτός Αθηνών.

Η δεύτερη με αριθμό 1123/20-2-2018 επίκαιρη ερώτηση του πρώτου κύκλου του Βουλευτή Αττικής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Βλάχου προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την εφαρμογή του claw back σε συμβεβλημένους και μη κατασκευαστές, εισαγωγείς, διανομείς / προμηθευτές ιατροτεχνολογικών προϊόντων, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του αρμοδίου Υπουργού.

Η πρώτη με αριθμό 1113/20-2-2018 επίκαιρη ερώτηση του δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Α΄ Θεσσαλονίκης του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Τριανταφυλλίδη προς τον Υπουργό Υγείας, με θέμα: «Παιδιατρικό Νοσοκομείο στη Δυτική Θεσσαλονίκη», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του αρμοδίου Υπουργού.

Η ένατη με αριθμό 1007/6-2-2018 επίκαιρη ερώτηση του δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Ηρακλείου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Εμμανουήλ Συντυχάκη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τα προβλήματα ελλείψεων προσωπικού, κτηριακών υποδομών και εξοπλισμού στο Νοσοκομείο Αγ. Νικολάου Λασιθίου, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του αρμοδίου Υπουργού.

Η τρίτη με αριθμό 1085/13-2-2018 επίκαιρη ερώτηση του πρώτου κύκλου του Βουλευτή Ηλείας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ κ. Ιωάννη Κουτσούκου προς τον Υπουργό Οικονομικών, με θέμα: «Χωρίς πρόνοια για την προστασία της πρώτης κατοικίας η εγκύκλιος για τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς από 1-5-2018», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος της Υφυπουργού Οικονομικών κ. Πανανάτσιου.

Η τέταρτη με αριθμό 1116/20-2-2018 επίκαιρη ερώτηση του πρώτου κύκλου του Βουλευτή Λέσβου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Σταύρου Τάσσου προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την εύρυθμη λειτουργία του Κέντρου Υγείας Μυτιλήνης, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του αρμοδίου Υπουργού Υγείας κ. Ανδρέα Ξανθού, που θα βρίσκεται στο Αναπτυξιακό Συνέδριο Πελοποννήσου.

Η όγδοη με αριθμό 1000/6-2-2018 επίκαιρη ερώτηση του δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Λάρισας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-

ΔΗΜΑΡ κ. Κωνσταντίνου Μπαργιώτα προς τον Υπουργό Υγείας, με θέμα: «Πότε επιτέλους θα εκπονηθεί και εγκριθεί Εθνικό Σχέδιο Δράσης κατά των Ναρκωτικών;», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του αρμοδίου Υπουργού Υγείας κ. Ανδρέα Ξανθού, που θα βρίσκεται στο Αναπτυξιακό Συνέδριο Πελοποννήσου.

Η τρίτη με αριθμό 1105/16-2-2018 επίκαιρη ερώτηση του δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Αρκαδίας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ κ. Οδυσσέα Κωνσταντινόπουλου προς τον Υπουργό Οικονομικών, με θέμα: «Ανησυχητικές εξελίξεις σχετικά με την πώληση της ΑΕΕΓΑ «Η Εθνική»», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υπουργού Οικονομικών κ. Ευκλείδη Τσακαλώτου, αιτία: ανειλημμένες υποχρεώσεις.

Η τέταρτη με αριθμό 1112/20-2-2018 επίκαιρη ερώτηση του δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Ξάνθης του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Γρηγορίου Στογιαννίδη προς τον Υπουργό Οικονομικών, με θέμα: «Τήρηση του προβλεπόμενου από τις άδειες λειτουργίας αριθμού θέσεων εργασίας στα Καζίνο», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υπουργού Οικονομικών κ. Ευκλείδη Τσακαλώτου, αιτία: ανειλημμένες υποχρεώσεις.

Η έκτη με αριθμό 1005/6-2-2018 επίκαιρη ερώτηση του δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Χρήστου Κατσώτη προς τον Υπουργό Οικονομικών, με θέμα: «Να

καταβληθούν στους πρώην εργαζόμενους της ΑΤΕ όλα όσα τους οφείλονται», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υπουργού Οικονομικών κ. Ευκλείδη Τσακαλώτου, αιτία: ανειλημμένες υποχρεώσεις.

Η έβδομη με αριθμό 976/5-2-2018 επίκαιρη ερώτηση του δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Α΄ Θεσσαλονίκης της Ένωσης Κεντρώων κ. Ιωάννη Σαρίδη προς τον Υπουργό Οικονομικών, με θέμα: «Ποιο το ακριβές υπόλοιπο του τραπεζικού λογαριασμού του ν. 128/1975;», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υπουργού Οικονομικών κ. Ευκλείδη Τσακαλώτου, αιτία: ανειλημμένες υποχρεώσεις.

Η με αριθμό 2290/28-12-2017 αναφορά-ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Οικονομικών, με θέμα: «Να ανανεωθεί η παραχώρηση χρήσης στο Υπουργείο Δικαιοσύνης για να προχωρήσει η συντήρηση και βελτίωση του υφιστάμενου δικαστικού Μεγάρου Ηρακλείου (κτίριο Πρωτοδικείου/κτίριο Ειρηνοδικείου)», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υπουργού Οικονομικών κ. Ευκλείδη Τσακαλώτου, αιτία: ανειλημμένες υποχρεώσεις.

Η πέμπτη με αριθμό 998/6-2-2018 επίκαιρη ερώτηση του δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Φθιώτιδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστου Σταϊκούρα προς τον Υπουργό Οικονομικών, με θέμα: «Επισκόπηση δαπανών φορέων

Γενικής Κυβέρνησης», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Αναπληρωτού Υπουργού Οικονομικών κ. Χουλιαράκη.

Επίσης, η δέκατη με αριθμό 948/30-1-2018 επίκαιρη ερώτηση του δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Φθιώτιδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστου Σταϊκούρα προς τον Υπουργό Οικονομικών, με θέμα: «Εξέλιξη και ολοκλήρωση της διαδικασίας αποπληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του Δημοσίου προς ιδιώτες», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Αναπληρωτού Υπουργού Οικονομικών κ. Χουλιαράκη.

Τέλος, η πέμπτη με αριθμό 1108/20-2-2018 επίκαιρη ερώτηση του δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Β' Αθηνών των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Αθανασίου Παπαχριστόπουλου προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με θέμα: «Θάνατος 26χρονου κρατουμένου μέσα στις φυλακές Λάρισας», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του αρμοδίου Υπουργού, αιτία: η αδυναμία προσέλευσης λόγω διαμαρτυρίας έξω από το Υπουργείο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα

εννέα μαθήτριες και μαθητές και δυο συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 7ο Δημοτικό Σχολείο Χαλκίδας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η διαγραφή των επικαίρων ερωτήσεων και εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων «Ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων απεφάσισε κατά πλειοψηφία στη συνεδρίασή της, της 22ας Φεβρουαρίου 2018, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μια συνεδρίαση, ενιαία επί της αρχής, επί των άρθρων και των τροπολογιών.

Θέλω να πω εξ αρχής ότι θα υπάρξουν, όπως μου είπε ο κύριος Υπουργός, ενδεχομένως νομοτεχνικές βελτιώσεις. Μόλις είναι έτοιμες, θα κατατεθούν και θα διανεμηθούν εις το Σώμα.

Τον έχω παρακαλέσει, πέραν των υπουργικών τροπολογιών, επειδή υπάρχει πληθώρα βουλευτικών τροπολογιών, αφού τις δει, όταν θα πάρει τον λόγο, να ενημερώσει το Σώμα ποιες κάνει δεκτές και ποιες όχι, για να ξέρουν οι συνάδελφοι, όταν τοποθετηθούν, για να υποστηρίξουν αυτές που υπογράφουν.

Θέλω να σας υπενθυμίσω ότι δεν λειτουργεί η ηλεκτρονική εγγραφή. Επομένως, όποιος συνάδελφος θέλει να εγγραφεί, μπορεί να το κάνει δι' ανατάσεως της χειρός. Όταν ανέβει στο Βήμα ο πρώτος ομιλητής, τότε μπορείτε να εγγραφείτε και θα δούμε στο τέλος πόσοι συνάδελφοι θα έχουν εγγραφεί.

Προτού ζητήσω την έγκριση της διαδικασίας, ποιος θέλει τον λόγο επί της διαδικασίας;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Βλάχο, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σήμερα ήταν προγραμματισμένη να συζητηθεί μια επίκαιρη ερώτηση προς τον Υπουργείο Υγείας και συγκεκριμένα προς τον Αναπληρωτή Υπουργό Υγείας, τον κ. Πολάκη. Για πολλοστή φορά αναβάλλεται και δεν ξέρουμε πότε θα συζητηθεί.

Είναι ενάμισης μήνας τώρα, που με φέρνουν κάθε Δευτέρα και την Παρασκευή με ειδοποιούν ότι αναβάλλεται.

Ο κ. Πολάκης βρίσκει χρόνο, απ' ό,τι βλέπω, να βγαίνει παντού. Επιτέλους, να του ζητήσει το Προεδρείο της Βουλής να βρει χρόνο να έλθει για τον κοινοβουλευτικό έλεγχο στη Βουλή. Είναι στοιχειώδης σεβασμός. Δεν ξέρω πώς αλλιώς να το πω. Σήμερα κρατώ χαμηλούς τόνους, αλλά δεν ξέρω εάν στο μέλλον θα έχω την ίδια προσέγγιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καταγράφεται η δίκαιη διαμαρτυρία, αλλά έχουμε φύγει πια από το θέμα των επικαίρων ερωτήσεων. Μιλάμε τώρα για τη νομοθετική εργασία. Πάντως, δεν έχετε άδικο και όχι μόνο για τον συγκεκριμένο Υπουργό. Υπάρχουν άλλοι Υπουργοί που είναι συνεπείς και κάποιοι άλλοι που δεν είναι.

Επί της διαδικασίας Τώρα, υπάρχει κάποια αντίρρηση, κύριοι συνάδελφοι;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως στην προτεινόμενη διαδικασία.

Θα ξεκινήσουμε με τον εισηγητή της Πλειοψηφίας από τον ΣΥΡΙΖΑ, που είναι ο κ. Πάνος Σκουρολιάκος.

Κύριοι συνάδελφοι, και μέχρι να κατέβει από το Βήμα η κυρία Κεραμέως, θα μπορείτε να εγγράφεστε είτε δι' ανατάσεως της χειρός είτε με το να έρχεστε στο Προεδρείο και να δηλώνετε την επιθυμία σας. Οι κάρτες δεν λειτουργούν. Επομένως, πριν δούμε πόσοι συνάδελφοι θα εγγραφούν, δεν μπορώ να σας πω και τον πιθανό χρόνο λήξης της συνεδρίασης. Μετά από δύο, τρεις ώρες θα ξέρουμε πάνω-κάτω πότε θα τελειώσει η σημερινή συζήτηση.

Κύριοι συνάδελφοι, θα περνάει τελικά από μπροστά σας κάποιος συνεργάτης της Έδρας και θα γράφει τα ονόματά σας, για να μην γίνει κάποιο λάθος. Καθίστε, λοιπόν, στις θέσεις σας και θα περάσει η υπάλληλος από όλα τα έδρανα για να εγγραφείτε.

Κύριε Σκουρολιάκο, έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητάμε σήμερα το νομοσχέδιο για την ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής και άλλες διατάξεις.

Ένα νέο Πανεπιστήμιο ιδρύεται στις υποβαθμισμένες περιοχές του μητροπολιτικού χώρου Αττικής, εκεί όπου συμπεριλαμβάνονται επτά Δήμοι της Δυτικής Αττικής, πέντε της Περιφερειακής Ενότητας Πειραιά και τέσσερις της πολύπαθης Περιφέρειας της Δυτικής Αττικής, της περιοχής εκείνης όπου άναρχα στοιβάχθηκαν εργοστάσια, σκουπίδια, διαλυτήρια τα προηγούμενα χρόνια, ενώ πρόσφατα ζήσαμε τις τραγωδίες στη Μάνδρα και τη Νέα Πέραμο. Όλες αυτές οι περιοχές θα έχουν πια το δικό τους Πανεπιστήμιο. Θα είναι το τρίτο μεγαλύτερο της χώρας. Συγχωνεύονται σ' αυτό τα ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά.

Αλήθεια, πώς προέκυψε αυτό το νέο Πανεπιστήμιο; Απλώς για να ικανοποιηθούν οι δυτικές συνοικίες; Για να ενοποιήσουμε ή να συγκολλήσουμε τα δύο ΤΕΙ; Όχι, βέβαια. Προέκυψε μετά από σοβαρή μελέτη και με επιστημονικά, ακαδημαϊκά και ερευνητικά κριτήρια. Καθοριστικό ρόλο έπαιξαν τα πορίσματα του εθνικού και κοινωνικού διαλόγου για την παιδεία που διεξήγαγε η Κυβέρνηση. Αυτός ο διάλογος λοιδορήθηκε από κάποιους, από κάποιους απαξιώθηκε και κάποιοι προσπάθησαν να τον απαγορεύσουν.

Με το άρθρο 1 του παρόντος νομοσχεδίου ιδρύεται, λοιπόν, το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, πλήρως αυτοδιοικούμενο, σύμφωνα με το άρθρο 16 του Συντάγματος και την περίπτωση α' της παραγράφου 2, του άρθρου 1, του ν. 4485/2017, με έδρα

το Αιγάλεω. Συγχωνεύονται, όπως είπαμε, σ' αυτό τα ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά.

Τα γνωστικά πεδία που καλύπτει το νέο Πανεπιστήμιο είναι τα εξής: Κοινωνικές, διοικητικές και οικονομικές επιστήμες με πέντε Τμήματα, επιστήμες μηχανικού με οκτώ Τμήματα, επιστήμες τροφίμων με δύο Τμήματα, επιστήμες υγείας και πρόνοιας με επτά Τμήματα και τέλος, καλλιτεχνικές σπουδές με τέσσερα Τμήματα.

Στο άρθρο 3 καθορίζονται τα των οργάνων διοίκησης του Πανεπιστημίου, όπου μέχρι την ανάδειξη των οργάνων με εκλογική διαδικασία το Ίδρυμα διοικείται από Διοικούσα Επιτροπή, η οποία έχει αρμοδιότητες της Συγκλήτου και συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων. Εδώ καθορίζονται και οι ημερομηνίες έναρξης και λήξης των θητειών των προσωρινών οργάνων.

Με το άρθρο 4 καθορίζονται θέματα του προσωπικού πάσης φύσεως.

Με το άρθρο 5 καθορίζεται πως οι ήδη εγγεγραμμένοι φοιτητές των δύο ΤΕΙ εντάσσονται αυτοδίκαια στα Τμήματα του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

Το άρθρο 6 ορίζει τη σύσταση και λειτουργία Δικαστικού Γραφείου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στο νέο Πανεπιστήμιο, ενώ με τα άρθρα 14 και 15 συστήνονται Δικαστικά Γραφεία του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στα Πανεπιστήμια Πελοποννήσου και Δυτικής Μακεδονίας.

Στο δεύτερο κεφάλαιο του υπό συζήτηση νομοσχεδίου και στο άρθρο 8 εισάγεται μια σπουδαία ρύθμιση: Ιδρύονται τα Κέντρα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης. Πρόκειται για διετή προγράμματα επαγγελματικής εκπαίδευσης που θα λειτουργούν εντός των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και θα αποτελούν ακαδημαϊκή μονάδα αυτών των Ιδρυμάτων.

Θα φοιτούν εκεί απόφοιτοι των ΕΠΑΛ, οι οποίοι, πέραν του υψηλότερου επιπέδου κατάρτισής τους θα εξασφαλίζουν πιστοποιημένο πτυχίο ευρωπαϊκών προδιαγραφών.

Το νομοσχέδιο καθορίζει ακόμα τα προσόντα εκλογής μελών ΔΕΠ, καθώς και τη μετάβαση των ήδη υπηρετούντων καθηγητών όλων των βαθμίδων των υπό συγχώνευση ΙΕΚ στο νέο Πανεπιστήμιο.

Τακτοποιεί τα θέματα γύρω από την αναγνώριση προϋπηρεσίας και ακόμα τα θέματα που έχουν σχέση με τους ειδικούς λογαριασμούς κονδυλίων έρευνας.

Με το άρθρο 12 προωθούνται θέματα άμεσης αξιολόγησης των υφιστάμενων ερευνητικών πανεπιστημιακών ινστιτούτων, ώστε να προβλεφθεί η κατάργηση ή απορρόφηση όσων δεν πληρούν τα εκ του νόμου τεθέντα κριτήρια.

Με το άρθρο 13 διασώζονται τμήματα ΤΕΙ που κινδυνεύουν να κλείσουν, σύμφωνα με το αλήστου μνήμης Σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» της Νέας Δημοκρατίας, μεταφερόμενα σε άλλες σχολές. Πρόκειται για τμήματα των ΤΕΙ Σερρών, Καβάλας, Καστοριάς, Λάρισας, τρία τμήματα του ΤΕΙ Πάτρας και ένα της Καλαμάτας.

Σημαντικό είναι και το αποθετήριο τίτλου σπουδών που εισάγει το άρθρο 16, σύμφωνα με το οποίο πιστοποιείται η γνησιότητα των ακαδημαϊκών τίτλων που χορηγούνται από τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και των αντίστοιχων πιστοποιητικών του Διεπιστημονικού Οργανισμού Αναγνώρισης Τίτλων Ακαδημαϊκών και Πληροφόρησης, του ΔΟΑΤΑΠ, με αμιγώς ηλεκτρονικά μέσα και βέβαια με σύστημα απόλυτα ασφαλές.

Με το άρθρο 17 λαμβάνεται ένα σημαντικό μέτρο με θετικό κοινωνικό πρόσημο. Στις δύσκολες στιγμές που περνάει η πατρίδα μας, όσον αφορά την οικονομική κατάσταση των οικογενειών, δίνεται η δυνατότητα μεταγραφής σε αδέρφια που φοιτούν σε διαφορετικές πόλεις, ώστε να πραγματοποιούν τις σπουδές τους στην ίδια πόλη. Η διάταξη αυτή αποσκοπεί στη διευκόλυνση της άσκησης του ατομικού δικαιώματος στην ανώτατη εκπαίδευση, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 16 του Συντάγματος.

Εξαιρετικά βαρύνουσας σημασίας είναι η σύσταση των Επιτροπών Ηθικής και Δεοντολογίας της Έρευνας που θα συσταθούν και θα λειτουργούν σε κάθε Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ίδρυμα. Σκοπός τους θα είναι να παρέχουν σε ηθικό και δεοντολογικό επίπεδο εγγύηση αξιοπιστίας των ερευνητικών έργων που διεξάγονται στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και στους ερευνητικούς φορείς. Με σεβασμό στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια, στο περιβάλλον και άλλους παράγοντες η πολιτεία προνοεί, αντί να τρέχει πίσω από τα προβλήματα που συνήθως προκύπτουν. Λεπτομερώς καθορίζονται και η σύνθεση, η θητεία, η λειτουργία και οι αρμοδιότητες αυτών των επιτροπών.

Το νομοσχέδιο αυτό, όμως, ρυθμίζει και ζητήματα που έχουν να κάνουν με την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Κατ' αρχάς, καθορίζονται θέματα που αφορούν στις πανελλαδικές εξετάσεις. Συγκεκριμένα, για τους κατόχους επαγγελματικού πτυχίου λυκείου που αποκτήθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.3475/2006, αυξάνεται το ειδικό ποσοστό θέσεων εν όψει της απορρόφησης των ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά και εν συνεχεία της ίδρυσης του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Καθορίζεται ακόμα για τους αποφοίτους των ΕΠΑΛ πως το σύνολο των υποψηφίων εξετάζεται σε τέσσερα μαθήματα εκ των οποίων τα δύο είναι γενικής παιδείας και τα άλλα δύο ειδικότητας.

Με το άρθρο 34 τροποποιείται το Προεδρικό Διάταγμα 46/2016 για την αξιολόγηση των μαθητών και μαθητριών του Γενικού Λυκείου σε θέματα διαδικασίας εκπόνησης δημιουργικών εργασιών στο Γενικό Λύκειο αλλά και στο μεγάλο θέμα του αριθμού των μαθημάτων των απολυτηρίων εξετάσεων. Περιορίζεται ο χρόνος που αφιερώνεται στις εξεταστικές διαδικασίες, ενώ αυξάνεται ο χρόνος που αφιερώνεται στη διδασκαλία.

Με το άρθρο 30 συστήνεται το Εθνικό Συντονιστικό Όργανο Μαθητείας ως γνωμοδοτικό όργανο για θέματα μαθητείας.

Με το άρθρο 31 εισάγεται η αναβάθμιση και επέκταση της λειτουργίας των σχολείων των φυλακών. Η δημιουργία σχολικών μονάδων σε όλα τα καταστήματα κράτησης και τα τμήματα εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας είναι μια σημαντική φροντίδα για ανθρώπους που, αφού εκτίσουν τις ποινές τους, θέλουν να επιστρέψουν στην κοινωνία και όχι ξανά στη φυλακή. Τα ήδη λειτουργούντα σχολεία το έχουν αποδείξει περίτρανα αυτό με το έργο τους.

Στο άρθρο 32 προβλέπεται για τους υποψηφίους των Νήσων Λέσβου, Χίου, Οινουσσών και Ψαρών που συμμετείχαν στις πανελλαδικές εξετάσεις σχολικού έτους 2016-2017 ειδικό ποσοστό επιπλέον του αριθμού εισακτέων στα ανώτατα στρατιωτικά εκπαιδευτικά ιδρύματα, ανώτερες στρατιωτικές

σχολές υπαξιωματικών, σχολές Αστυνομικής και Πυροσβεστικής Ακαδημίας, καθώς και της Ακαδημίας του Εμπορικού Ναυτικού.

Ακόμα, με τον ν. 4485/2017 προβλέφθηκε για τους υποψηφίους των σεισμόπληκτων περιοχών ειδικό ποσοστό επιπλέον του αριθμού εισακτέων σε σχολές, τμήματα, εισαγωγικές κατευθύνσεις πανεπιστημίων, ανώτατων εκκλησιαστικών ακαδημιών και της ΑΣΠΑΙΤΕ, της Ανώτατης Σχολής Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης για το ακαδημαϊκό έτος 2017-2018.

Θα ακολουθήσει και τροπολογία του Υπουργού για τους μαθητές της περιοχής της Δυτικής Αττικής που επλήγη πρόσφατα, δηλαδή για τους μαθητές της Μάνδρας και της Νέας Περάμου στη Δυτική Αττική.

Με ιδιαίτερη ευαισθησία στα της εκπαίδευσης των νηπίων καθιερώνεται σταδιακά η υποχρεωτική φοίτηση των νηπίων ηλικίας τεσσάρων έως έξι ετών στο νηπιαγωγείο, καθιερώνοντας την υποχρεωτική δεκατετράχρονη εκπαίδευση, όπως ορίζει το άρθρο 33 του νομοσχεδίου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για την ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής εξετάσθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν ως εργαλεία όλα τα δεδομένα που αφορούσαν αποκλειστικά την περίπτωση του. Ιδιαιτερότητες, όροι, συνθήκες, η ποικιλομορφία της ανώτατης εκπαίδευσης, καθώς και επιμέρους

λεπτομέρειες συνεισέφεραν ώστε να προταθεί η δημιουργία του συγκεκριμένου πανεπιστημιακού Ιδρύματος. Συζητήσεις γίνονται σε όλη τη χώρα μεταξύ πανεπιστημίων και ΤΕΙ, λαμβάνοντας υπ' όψιν τα δικά τους δεδομένα και ιδιαίτερα χαρακτηριστικά.

Για το παρόν νομοσχέδιο έγινε μια ολοκληρωμένη συζήτηση και λήφθηκαν σοβαρά υπ' όψιν οι απόψεις των φορέων. Τέθηκαν οι βάσεις – επιτυχώς θεωρώ- για τη σύνδεση της ακαδημαϊκότητας με την ανάπτυξη, ενώ ο περιφερειακός σχεδιασμός αποτέλεσε καθοριστικό παράγοντα για την ίδρυση του Πανεπιστημίου.

Πολλά θα είναι τα οφέλη από την ίδρυση και λειτουργία του νέου Πανεπιστημίου, το οποίο θα αποτελέσει πόλο ανάπτυξης της περιοχής. Η οικονομία κλίμακος, η αξιοποίηση και βελτιστοποίηση υποδομών που διαθέτει η πολιτεία στη Δυτική Αττική, αλλά και των ανθρώπινων πόρων και χαρακτηριστικά, όπως η καινοτομία, η αποτελεσματικότητα και η βιωσιμότητα θα δώσουν –είμαι βέβαιος- ένα ανταγωνιστικό πανεπιστήμιο, όσον αφορά τον πανεπιστημιακό χάρτη της χώρας, αλλά και διεθνώς θα είναι ένα πρώτης γραμμής ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα σε επιστημονικό, ερευνητικό και ακαδημαϊκό επίπεδο.

Σας καλώ, λοιπόν, να υπερψηφίσετε το παρόν νομοσχέδιο για την ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, που όλοι προσδοκούμε πως θα συντελέσει θετικά στην αναβάθμιση των πανεπιστημιακών σπουδών στη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Κουμουτσάκος ζητεί άδεια απουσίας στο εξωτερικό για ταξίδι αρμοδιότητας Τομεάρχη Εξωτερικών Νέας Δημοκρατίας στις 27 και 28 Φεβρουαρίου 2018. Η Βουλή εγκρίνει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Τον λόγο έχει η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κυρία Νίκη Κεραμέως.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τη Νέα Δημοκρατία η ενίσχυση της τεχνολογικής εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες βρίσκεται στον πυρήνα του κυβερνητικού της προγράμματος για την παιδεία.

Απώτερος στόχος είναι η τεχνολογική εκπαίδευση να καταστεί συνειδητή επιλογή και όχι λύση ανάγκης για τους νέους.

Η σύνδεση της ανώτατης εκπαίδευσης με την παραγωγική διαδικασία, η καταπολέμηση της νεανικής ανεργίας, η οποία σκαρφλώνει σε δυσθεώρητα ποσοστά, κοντά στο 50%, και η αναστροφή του εκθετικά αυξανόμενου «brain-drain» θα πρέπει να αποτελούν εθνικούς στόχους και η ενίσχυση της τεχνολογικής εκπαίδευσης αποτελεί κεντρικής σημασίας μέσο για την επίτευξή τους.

Στη μεγάλη της αρχή, την αρχή της ενίσχυσης της τεχνολογικής εκπαίδευσης, της ενίσχυσης των λεγόμενων ΑΤΕΙ, η ιδέα σας, κύριε Υπουργέ, είναι σωστή. Δυστυχώς, όμως, στο παρόν νομοσχέδιο για την ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής εντοπίζονται πολλά σημεία τα οποία έχουμε ήδη επισημάνει μετ' επιτάσεως στις συνεδριάσεις της Επιτροπής Μορφωτικών

Υποθέσεων που προηγήθηκαν, σημεία που αποδεικνύουν ότι σε κάποιον βαθμό οι εισαγόμενες ρυθμίσεις αποτελούν προτάσεις αποσπασματικές, χωρίς όραμα, χωρίς σχέδιο, χωρίς διαφάνεια, χωρίς αντικειμενικότητα, με στόχευση πρωτίστως μικροπολιτική.

Πρώτον, το νομοσχέδιο επιφυλάσσει δυσμενείς συνέπειες για τους αποφοίτους επαγγελματικών λυκείων. Και εξηγούμαι: Στα δύο καταργούμενα ΤΕΙ, ΤΕΙ Αθήνας και ΤΕΙ Πειραιά, εισέρχονταν κάθε χρόνο εκατοντάδες φοιτητές από επαγγελματικά λύκεια, πολλοί εκ των οποίων θα χάσουν την ευκαιρία να σπουδάσουν. Οι μαθητές της τρέχουσας Β΄ και Γ΄ τάξης των επαγγελματικών λυκείων, που επρόκειτο να διεκδικήσουν την εισαγωγή τους στο ΤΕΙ Αθήνας ή Πειραιά, είχαν πολλές πιθανότητες πρόσβασης. Γιατί; Γιατί υπάρχει ποσοστό πρόσβασης 20% για τους μαθητές των ΕΠΑΛ. Τώρα αυτοί οι μαθητές θα έχουν ποσοστό πρόσβασης 5%. Το παραδεχθήκατε, κύριε Μπαξεβανάκη, ότι οι διαθέσιμες θέσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση για τους αποφοίτους των ΕΠΑΛ της Αττικής θα είναι λιγότερες μετά την ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Είπατε ότι δημιουργούνται θέσεις αλλού, σε άλλες περιφέρειες ή άλλες ειδικότητες, ωστόσο αυτό δεν απαλύνει το πρόβλημα για τα παιδιά που σήμερα φοιτούν στα ΕΠΑΛ της Αττικής και των οποίων ο προγραμματισμός ανατρέπεται βιαίως.

Ενδεικτικό της αδιαφορίας σας για τις επιπτώσεις της ρύθμισης αυτής στην επαγγελματική εκπαίδευση είναι ότι δεν δεχθήκατε να καλέσουμε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων τους εκπροσώπους των λειτουργών της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης. Δεν θελήσατε να ακούσετε τους εκπαιδευτικούς. Δεν θέλετε να ακούσετε εμάς. Ακούστε, τουλάχιστον, κύριοι Υπουργοί, τους ίδιους τους μαθητές που φοιτούν σήμερα στα ΕΠΑΛ.

Έστειλαν σε όλα τα μέλη της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής μια επιστολή, στην οποία αναφέρουν επί λέξει: «κάποιες αλλαγές μάς αιφνιδιάζουν δυσάρεστα στη μέση της σχολικής χρονιάς. Εφόσον δεν θα υπάρχουν ΤΕΙ στην Αττική, πολλοί μαθητές και πολλές μαθήτριες θα αναγκαστούν να σπουδάσουν σε ΤΕΙ της επαρχίας, αν η οικογένεια μπορεί να τους στηρίξει οικονομικά ή θα αναγκαστούν να εγκαταλείψουν το όνειρο για συνέχεια των σπουδών τους».

Καταθέτω την επιστολή στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι βεβαίως σημαντικό ότι βλέπετε θετικά την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για αύξηση του ποσοστού εισαγωγής των φετινών αποφοίτων ΕΠΑΛ στο νέο Ίδρυμα. Περιμένουμε, κύριοι Υπουργοί, να δούμε τη νέα ρύθμιση.

Δεύτερον, δεν υπάρχει καμία αναφορά στο νομοσχέδιο στα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων του νέου Ιδρύματος. Εάν, κύριοι Υπουργοί, πραγματικά σας ένοιαζε η τεχνολογική εκπαίδευση, το πρώτο μέλημά σας θα ήταν να ρυθμίσετε τα επαγγελματικά δικαιώματα των φοιτητών αυτών. Σε λίγες εβδομάδες οι μαθητές της Γ΄ Λυκείου θα κληθούν να συμπληρώσουν το μηχανογραφικό τους και θα κληθούν να επιλέξουν ανάμεσα σε πολλά Ίδρυματα, συμπεριλαμβανομένου και του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Με ποια κριτήρια, όμως, κύριε Υπουργέ, να το επιλέξουν, εάν δεν ξέρουν ακόμη τι επαγγελματικά δικαιώματα θα έχουν αποφοιτώντας από αυτό το Πανεπιστήμιο; Και τι μας είπατε στην Επιτροπή; Ότι θα ρυθμίσετε το θέμα. Μελλοντικές υποσχέσεις για ακόμη μια φορά!

Το πρόβλημα είναι έτι μεγαλύτερο, καθότι με το παρόν προβλέπεται η δημιουργία τμημάτων με προγράμματα σπουδών τετραετούς διάρκειας, τα οποία θα παρέχουν ίδιους ή παρεμφερείς τίτλους με υπάρχοντα πανεπιστημιακά τμήματα πενταετούς διάρκειας. Αντιλαμβάνεστε, κύριοι Υπουργοί, ότι η ύπαρξη τμημάτων με ίδιο όνομα και διαφορετική διάρκεια

φοίτησης θα δημιουργήσει σύγχυση και αντιδικίες ως προς τα προσόντα των αποφοίτων που θα διεκδικούν τα ίδια επαγγελματικά δικαιώματα.

Παρεμπιπτόντως, κύριε Υπουργέ, με το άρθρο 19 παράγραφος 10 προβλέπεται ότι ο πρώτος κύκλος σπουδών συνίσταται στην παρακολούθηση προγραμμάτων σπουδών που αντιστοιχούν κατ' ελάχιστον στις διακόσιες σαράντα πιστωτικές μονάδες. Έχετε λάβει υπ' όψιν σας τους αποφοίτους των ΤΕΙ προ του 2007, που έλαβαν λιγότερες πιστωτικές μονάδες βάσει της τότε ισχύουσας ρύθμισης;

Περαιτέρω, κύριε Υπουργέ, ως προς την αντιστοίχιση νέων σχολών και τμημάτων, κι άρα και επαγγελματικών δικαιωμάτων, με τη διεθνή εκπαιδευτική πραγματικότητα μάς είπατε στην Επιτροπή ότι στο υπό ίδρυση πανεπιστήμιο τα νέα τμήματα -κι εδώ θα αναφερθώ επί λέξει σ' αυτό που είπατε- συμβαδίζουν με αντίστοιχα τμήματα διεθνώς. Στην Επιτροπή σας ανέφερα ότι υπάρχουν διεθνείς αντιδράσεις για την αντιστοίχιση των νέων αυτών τμημάτων με τη διεθνή εκπαιδευτική πραγματικότητα και το αμφισβητήσατε.

Καταθέτω, λοιπόν, ενδεικτικά, κύριε Υπουργέ, επιστολή του International Federation of Biomedical Laboratory Science με την οποία σας προειδοποιεί για τους κινδύνους που ελλοχεύουν ακριβώς από τη μη αντιστοίχιση των τμημάτων με τις διεθνείς πρακτικές.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τρίτον, δεν υπήρξε καμία διαφανής διαδικασία με ξεκάθαρα ακαδημαϊκά κριτήρια για την επιλογή των ιδρυμάτων, τις συγχωνεύσεις τμημάτων, για τη δημιουργία κατευθύνσεων. Ακούσαμε για αποφάσεις συγκλήτων, για ψηφίσματα τμημάτων, για άρθρα επιφανών καθηγητών. Δεν ακούσαμε όμως τίποτα, κύριε Υπουργέ, για αυστηρά προκαθορισμένα ακαδημαϊκά κριτήρια. Αυθαίρετες αποφάσεις, όπως αποδεικνύουν τα υπομνήματα τμημάτων που χωρίς κριτήρια δεν αυτονομήθηκαν, αλλά και η περίπτωση της ΑΣΠΑΙΤΕ, που είπατε ότι θα σας απασχολήσει σε μελλοντικό χρόνο.

Άλλο ενδεικτικό παράδειγμα. Πώς αποφασίσατε οι επισκέπτες υγείας να είναι σε ξεχωριστό τμήμα από τους νοσηλευτές υγείας; Αόριστες απαντήσεις και μελλοντικές υποσχέσεις και σαφώς επιλογές σε μεγάλο βαθμό υποκινούμενες από πιέσεις και συμφέροντα συντεχνιακού χαρακτήρα.

Παρότι καταθέσατε με πολύ μεγάλη καθυστέρηση δυο μελέτες σκοπιμότητας και βιωσιμότητας για το εν λόγω εγχείρημα, καμία απ' αυτές,

κύριοι Υπουργοί, δεν μας λέει ουσιωδώς ποια είναι τα προσδοκώμενα οφέλη από το νέο Πανεπιστήμιο, σε σχέση με τα οφέλη που ήδη έχουμε διαπιστώσει από δυο εξαιρετικά Ιδρύματα, από τα δυο ΤΕΙ που καταργείτε.

Τέταρτον, η απουσία συνολικού σχεδιασμού για την αναμόρφωση του χάρτη της ανώτατης εκπαίδευσης της χώρας. Θα σας ρωτήσω πολύ απλά, κύριε Υπουργέ. Έχετε εικόνα του ακαδημαϊκού χάρτη της χώρας όπως είναι σήμερα και όπως θέλετε εσείς να τον μετασχηματίσετε; Η πολιτική σας για την ανώτατη τεχνολογική εκπαίδευση είναι κάτι περισσότερο από κατάργηση συλλήβδην των ΤΕΙ και μετονομασίας τους σε πανεπιστήμια;

Αν έχετε κάποια πολιτική, περιμένουμε έστω και σήμερα να μας την αποκαλύψετε. Γιατί τόσο η ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής που επιχειρείται με το παρόν, όσο και οι εξαγγελίες για τα επόμενα εγχειρήματα αποδεικνύουν ότι η διαδικασία επιχειρείται περιπτώσιολογικά και η στόχευση είναι μικροπολιτική, με γνώμονα την εξυπηρέτηση τοπικών συμφερόντων.

Όμως και για την αναμόρφωση του έτερου πυλώνα της ανώτατης εκπαίδευσης την ίδια τακτική ακολουθείτε. Θα αναφερθώ ενδεικτικά στις εξαγγελίες σας περί ίδρυσης της τέταρτης Νομικής Σχολής στη χώρα, σ' όποια περιφέρεια κι αν αυτή ιδρυθεί. Δεν έχει σημασία σε ποια περιφέρεια θα ιδρυθεί. Χωρίς σχέδιο και στόχευση κι εδώ χρησιμοποιείτε την τριτοβάθμια

εκπαίδευση ως μοχλό εξυπηρέτησης πελατειακών σκοπιμοτήτων. Αντί να σας προβληματίσει, κύριε Υπουργέ, το γεγονός ότι η Ελλάδα συγκεντρώνει το μεγαλύτερο ποσοστό ανέργων πτυχιούχων στις χώρες του ΟΟΣΑ, ποσοστό που σκαρφαλώνει στο 20%, αντί να εστιάσετε την προσοχή σας στην αναστροφή του brain drain, αντί να επιδιώξετε την συστηματική και αποτελεσματική σύνδεση της εκπαίδευσης και της έρευνας με την παραγωγική διαδικασία, εξαντλείστε σε διακηρυκτικές κενολογίες, με μοναδικό στόχο την αποκόμιση μικροπολιτικού οφέλους τοπικού χαρακτήρα.

Απ' όσο φαίνεται βέβαια, σ' αυτά που λέω συμφωνεί και ο Υφυπουργός σας, ο κ. Μπαξεβανάκης, ο οποίος στις 11 Φεβρουαρίου 2018 στο ραδιόφωνο 24/7 ομολόγησε με ειλικρίνεια, λέγοντας επί λέξει, ότι «σε πολλές περιπτώσεις είναι πιο δύσκολο να βρεις έναν τεχνικό από το να βρεις έναν δικηγόρο ή έναν πτυχιούχο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αυτό είναι μια ελληνική πρωτοτυπία». Ακριβώς, κύριοι. Είναι μια ελληνική πρωτοτυπία, αλλά είναι και έλλειψη ευθύνης να εξαγγέλλει κανείς τη δημιουργία νεών σχολών των οποίων οι απόφοιτοι αντιμετωπίζουν σοβαρότατο πρόβλημα ανεργίας.

Πέμπτον: Παρακάμψατε στην όλη διαδικασία την ανεξάρτητη αρχή που θα έπρεπε να έχει πρωτεύοντα ρόλο σ' αυτήν, την Ανεξάρτητη Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση. Η ΑΔΙΠ θα έπρεπε να έχει πρωτεύοντα ρόλο στην επιχειρούμενη διαδικασία. Κι

αυτό είναι κάτι που παραδέχεστε κι εσείς, αφού με δικό σας νόμο του 2017 απαιτείται η γνώμη της ΑΔΙΠ και του ΕΣΕΚΑΑΔ για την ίδρυση, συγχώνευση, κατάτμηση, μετονομασία και κατάργηση ΑΕΙ. Δεν το τηρήσατε ούτε σε σχέση με την ΑΔΙΠ ούτε σε σχέση με το ΕΣΕΚΑΑΔ.

Έκτον: Το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής θα ξεκινήσει χωρίς να είναι πιστοποιημένα τα προγράμματα σπουδών. Τέτοια η βιασύνη σας για να προλάβετε να ικανοποιήσετε μικροπολιτικές σας επιδιώξεις!

Παρότι είπατε, κύριε Υπουργέ, ξανά και ξανά στην Επιτροπή πόσο μεγάλη σημασία δίνετε στα νέα προγράμματα σπουδών, μάλλον προσχηματικό είναι το ενδιαφέρον, καθώς, όπως δηλώνει η ΑΔΙΠ, δεν υπάρχει ούτε ο χρόνος ούτε τα χρήματα για να πιστοποιηθούν τα προγράμματα αυτά.

Έβδομον: Κάποιες από τις ρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο κινδυνεύουν να χαρακτηριστούν αντισυνταγματικές. Και αυτό δεν το λέμε μόνο εμείς. Το λέει η ίδια η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Για παράδειγμα, όσον αφορά το άρθρο 19 παράγραφος 5, βάσει του οποίου επιτρέπετε τη μετατροπή ιδρυμάτων πανεπιστημιακού τομέα σε ιδρύματα τεχνολογικού τομέα.

Καταθέτω την Έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Νίκης Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεν θα είναι βέβαια η πρώτη φορά που νομοθέτημα του Υπουργείου Παιδείας επί Κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ θα κριθεί αντισυνταγματικό.

Κυρίες και κύριοι, το νομοσχέδιο δεν περιλαμβάνει μόνο ρυθμίσεις για το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής. Περιλαμβάνει και πλήθος άλλων ρυθμίσεων που διατρέχουν μεγάλο μέρος του φάσματος της εκπαιδευτικής διαδικασίας και της έρευνας. Θα αναφερθώ ενδεικτικά.

Όσον αφορά τις διεισδύσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης, που συστήνονται στα πανεπιστήμια, σας ακούσαμε προσεκτικά και δεν αμφισβητούμε τις προθέσεις σας. Το βλέπουμε θετικά. Ωστόσο αποφύγατε να απαντήσετε στο κρίσιμο ερώτημα, το οποίο θα κρίνει και την επιτυχία ή μη του εγχειρήματος. Το ερώτημα είναι: Από πού θα βρεθούν οι πόροι για να χρηματοδοτήσετε τη λειτουργία τους;

Αναφέρατε, κύριε Μπαξεβανάκη, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης ότι ολοκληρώσατε τον στρατηγικό σχεδιασμό για την επαγγελματική εκπαίδευση

και κατάρτιση του 2016. Φυσικά, παραλείψατε να αναφερθείτε στην καθυστέρηση ενός έτους. Σε αυτό το διάστημα το Υπουργείο δεν είχε πρόσβαση στα συγχρηματοδοτούμενα κονδύλια για την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση. Κυρίως όμως αποφύγατε να απαντήσετε στο ερώτημα εάν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει συμφωνήσει με τη δημιουργία της νέας δομής, η οποία δεν υπήρχε στο στρατηγικό πλαίσιο του 2016.

Μετεγγραφές των αδελφών: Είναι γεγονός ότι με την εν λόγω ρύθμιση θεραπεύεται μια σοβαρή δυσχέρεια που αντιμετωπίζουν οι οικογένειες με δύο ή περισσότερα παιδιά που σπουδάζουν σε διαφορετική πόλη από τον τόπο διαμονής. Δυστυχώς, αυτή δεν είναι η μόνη δυσχέρεια που αντιμετωπίζουν σήμερα οι οικογένειες που έχουν παιδιά που σπουδάζουν. Ελπίζουμε να έχετε απαντήσεις σε καίρια ερωτήματα όπως: Με ποια κριτήρια θα ορίσετε τα εισοδηματικά κριτήρια για την εφαρμογή της διάταξης αυτής; Επίσης, θα ισχύει ή δεν θα ισχύει το υπέρτατο όριο του νόμου Μπαλτά για 15% ανώτατο όριο μετεγγραφών ανά τμήμα; Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φυσικά και πρέπει να στηριχθούν ευπαθείς κοινωνικά ομάδες, αλλά πρέπει και τα Ιδρύματα να μπορούν να λειτουργήσουν. Γιατί αλλιώς, θα είναι άλλη μια περίπτωση κοινωνικής πολιτικής στο κενό.

Σταδιακή εφαρμογή δίχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης: Κυρίες και κύριοι, υπάρχουν πολύ σοβαρά επιχειρήματα υπέρ της καθιέρωσης

υποχρεωτικής προσχολικής εκπαίδευσης από τα τέσσερα έτη. Υπάρχουν όμως και πολλά ερωτήματα τα οποία μένουν αναπάντητα: Υπάρχουν πιστώσεις για το απαραίτητο ανθρώπινο δυναμικό; Υπάρχουν οι απαραίτητες υποδομές; Πώς θα ρυθμίσετε το γεγονός ότι τα νηπιαγωγεία λειτουργούν ως επί το πλείστον λιγότερες ώρες από τους σταθμούς και τις συνέπειες του μειωμένου αυτού ωραρίου για τους εργαζόμενους γονείς; Παρομοίως, και το γεγονός ότι τα νηπιαγωγεία κλείνουν συνήθως από τον Ιούνιο για το καλοκαίρι, ενώ οι σταθμοί όχι;

Κύριε Υπουργέ, λίγο πριν κλείσω, θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο σημεία που δεν έχουν να κάνουν με το νομοθέτημα αυτό καθαυτό, αλλά με τη στάση σας κατά τη διεξαγωγή της συζήτησης.

Σημείο πρώτο: Όταν δεν θέλετε ή δεν μπορείτε να απαντήσετε στα πάρα πολλά ερωτήματα που σας θέτει η Αντιπολίτευση, και δη η Αξιωματική Αντιπολίτευση, έχετε μια φράση-«κλειδί», που χρησιμοποιείτε κατ' επανάληψη. Λέτε: «Το πρόβλημα είναι σύνθετο». Και απαντήσεις βεβαίως δεν παίρνουμε. Παρακινώ τους συναδέλφους και τους ακροατές της σημερινής συνεδρίασης να ανατρέξουν στα Πρακτικά, για να παρατηρήσουν την πάγια αυτή τακτική.

Σημείο δεύτερο: Επιδιώκετε πάντοτε να παρουσιάζετε μια εικόνα απόλυτης συναίνεσης. Επιδιώκετε να παρουσιάζετε ότι όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς συμφωνούν μαζί σας, ότι προχωράτε χέρι-χέρι και οι μόνοι κακοί άλλοι είμαστε εμείς, οι εκπρόσωποι της Αντιπολίτευσης. Τα ίδια έγιναν το καλοκαίρι, όταν ψηφιζόταν το νομοσχέδιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Τα ίδια γίνονται και τώρα.

Το καλοκαίρι λέγατε επί λέξει: «Άρα, να ξέρουμε ότι έχουν υπάρξει σοβαρότατες συγκλίσεις με τους πρυτάνεις. Και αυτό ακριβώς που είπα ισχύει απολύτως». Τότε, κύριε Υπουργέ, σας είχα καταθέσει, όχι μία, όχι δύο, αλλά δέκα ενδεικτικές ανακοινώσεις Ιδρυμάτων που καταδίκάζαν το νομοθέτημά σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα χρειαστώ την ανοχή σας για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Έρχομαι στο τωρινό νομοσχέδιο. Μας είπατε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων τις προάλλες το εξής. Μεταφέρω δικά σας λόγια: «Ό,τι και να πείτε, ό,τι και να κάνετε, υπήρχε μια σύγκλιση των φορέων που τοποθετήθηκαν εδώ. Υπάρχει εντυπωσιακή σύγκλιση ως προς το εγχείρημα».

Κύριε Υπουργέ, οι δύο κατεξοχήν φορείς που θα έπρεπε να έχουν κυρίαρχο λόγο στο εγχείρημα αυτό, δηλαδή η Σύνοδος όλων των Πρυτάνεων της χώρας και η ΑΔΙΠ, η Ανεξάρτητη Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης Ποιότητας, ήταν και οι δύο αρνητικοί. Η Σύνοδος Πρυτάνεων έχει βγάλει όχι μία, αλλά δύο ανακοινώσεις, για το εγχείρημα και είναι καταδικαστικές. Σας κατηγορεί, μάλιστα, ότι δεν υπάρχουν ακαδημαϊκά κριτήρια στη διαδικασία.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά και τις δύο αυτές ανακοινώσεις.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες ανακοινώσεις, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Όμως και η ΠΟΣΔΕΠ, δηλαδή το διδακτικό και ερευνητικό προσωπικό των πανεπιστημίων, εξέδωσε καταδικαστική απόφαση στην οποία χαρακτηρίζει το εγχείρημα -και διαβάζω επί λέξει-: ως «μια ψηφοθηρική προσπάθεια της Κυβέρνησης, χωρίς βάθος και όραμα, χωρίς διάλογο, με αποσπασματικές διαδικασίες και με αμφιλεγόμενα, μη ακαδημαϊκά κριτήρια».

Καταθέτω τη σχετική ανακοίνωση στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα ανακοίνωση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του

Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Κύριε Υπουργέ, δεν είναι κακό να υπάρχουν διαφωνίες, δεν είναι κακό να υπάρχουν αντίθετες απόψεις. Δεν κατέχετε την απόλυτη αλήθεια και καλό θα είναι να μην περιφρονείτε τις απόψεις των άλλων, ακόμα και αν διαφωνείτε με αυτές.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, σήμερα θα κάνουμε μια υπέρβαση για τη μεγάλη ιδέα, που υπακούει στην ουσιαστική ενίσχυση της τεχνολογικής εκπαίδευσης. Είναι μια υπέρβαση για να στείλουμε ένα ξεκάθαρο μήνυμα υπέρ της τεχνολογικής εκπαίδευσης της χώρας, παρότι θεωρούμε ότι αυτή η μεγάλη ιδέα δεν υλοποιείται και δεν υπηρετείται από τον τρόπο υλοποίησης που θεσμοθετείτε.

Η Νέα Δημοκρατία θα υπερψηφίσει επί της αρχής το εν λόγω νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με τον ειδικό αγορητή από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη, τον συνάδελφο κ. Λεωνίδα Γρηγοράκο.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης, είμαστε εδώ μετά από μια θορυβώδη και καταστροφική εβδομάδα για το πολιτικό σύστημα της χώρας. Επικαλείστε την επιστροφή στην κανονικότητα, αλλά κάνετε ό,τι μπορείτε για να απομακρύνετε όσο γίνεται περισσότερο τη χώρα από αυτή την κανονικότητα.

Κανονικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι ο κανιβαλισμός με τον οποίο αντιμετωπίζετε τους πολιτικούς σας αντιπάλους ούτε ο ακραίος κυνισμός σας στη διαχείριση των μικρών και μεγάλων προβλημάτων του τόπου και της οικονομίας: «Ας πάνε να αθωωθούν, ας αποδείξουν την αθωότητά τους!».

Η πολιτική σας υπόσταση και η εκλογική σας επιτυχία πριν από τρία χρόνια κάθε άλλο παρά σε κανονικές συνθήκες εδραζόταν. Με την κρίση και τη χρεοκοπία τραφήκατε πολιτικά, αξιοποιώντας την εύλογη αντίδραση, ακόμα και αγανάκτηση, των πολιτών. Τα έχουμε ζήσει έξω από τη Βουλή όλα αυτά. Τροφοδοτώντας έτσι μέσα σας μαξιμαλιστικές διακηρύξεις και

ανεδαφικές προσδοκίες, υποσχεθήκατε τον ουρανό με τ' άστρα. Δεν είστε όμως ούτε αφελείς ούτε επιπόλαιοι. Το αντίθετο μάλιστα. Αντιλαμβάνεστε και ξέρετε πολύ καλά τι συνέβη και ποιοι μας οδήγησαν στα βράχια. Κι όμως, τρία χρόνια τώρα κάνετε τα πάντα προκειμένου να αντιστρέψετε την πραγματικότητα. Φτάσατε στο σημείο να εφεύρετε και το πλέον ανήκουστο υπόδειγμα, ότι τα μνημόνια έφεραν την κρίση και όχι η κρίση τα μνημόνια. Η επιλογή σας αυτή δεν είναι καθόλου τυχαία. Υπαγορεύτηκε και υπαγορεύεται από την ανομολόγητή σας σκοπιμότητα να συναλλαγείτε με τους φυσικούς και ηθικούς αυτουργούς της κρίσης. Η αθέατη αλλά πανίσχυρη τρίτη κυβερνητική σας συνιστώσα είναι εκείνη με την οποία διαπράξατε και διαπράττετε την πιο ανίερη, αήθη συναλλαγή. Στέλνετε τους πολιτικούς σας αντιπάλους σε Προανακριτική Επιτροπή.

Ο τρόπος που αντιμετωπίσατε το υπαρκτό σκάνδαλο Novartis το επιβεβαιώνει. Η μεταξύ σας σύμπνοια με την τρίτη συνιστώσα βγάζει μάτι. Η αυτονόητη διερεύνηση αλλά και η υποχρέωση της Πολιτείας να αποκαλυφθούν όλες οι θεατές και αθέατες πλευρές και να τιμωρηθούν οι ένοχοι απέχει παρασάγγας από τις ανομολόγητες κυβερνητικές σας επιδιώξεις. Η στοχοποίηση είναι διττή, αποσκοπεί στην ενοχοποίηση όλων εκείνων που δεν υποτάσσονται στα σκοτεινά και βορβορώδη σχέδιά σας.

Φαίνεται πλέον καθαρά ότι απροκάλυπτα αξιοποιείτε τα αθέμιτα μέσα που χρησιμοποιούσε η NOVARTIS με αποκλειστικό σκοπό να πληγούν συγκεκριμένα πολιτικά πρόσωπα. Οι σχεδιασμοί της Κυβέρνησης εδράζονται στο σαθρό επιχείρημά της ότι οι πολιτικοί της αντίπαλοι είναι φθαρμένοι και διεφθαρμένοι, ενώ η ίδια εκπροσωπεί το νέο και το αμόλυντο. Επικαλούμενη το ηθικό της πλεονέκτημα καταφεύγει σε γκεμπελικές μεθόδους. Η συνταγή, εξάλλου, είναι γνωστή: Λέγε - λέγε στο τέλος κάτι θα μείνει για όλους.

Εύκολα αντιλαμβάνεται ο οποιοσδήποτε ότι μια εξαιρετικά σοβαρή υπόθεση που αφορά τις παράνομες ενέργειες μιας εταιρείας κινδυνεύει να εκφυλιστεί με τη διασπορά εικοτολογιών, εικασιών, συκοφαντιών εναντίον πολιτικών προσώπων. Ωστόσο αυτή η κατασκευοφάντηση πολιτικών αντιπάλων είναι το καταφύγιο απαίδευτων, κοντόφθαλμων, υστερόβουλων, αυτάρεσκων και μικρονοϊκών ηγεσιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν θέλουμε να ανακαλύψουμε τον πραγματικό πολιτικό εαυτό του ΣΥΡΙΖΑ αρκεί να δούμε τι πράττει στην Παιδεία. Τη μια μέρα λέει το ένα, την άλλη λέει το άλλο. Αλλάζουμε συνέχεια, κάθε μέρα ό,τι είχαμε πει την προηγούμενη, ό,τι είχαμε ψηφίσει και το ξαναφέρνουμε πάλι για να το αξιολογήσουμε ξανά.

Αυτά γίνονται στην οικονομία, στη διοίκηση, στις αποκρατικοποιήσεις, στο ασφαλιστικό σύστημα, στις εργασιακές σχέσεις, παντού. Παρά τις προγενέστερες διακηρύξεις που είχε κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ, όλα αλλάζουν. Δέχεται, χωρίς καμία διαπραγμάτευση, χωρίς καμία αντιπρόταση, τις υποδείξεις των δανειστών. Πουθενά δεν πήγατε αντίθετα στους δανειστές. Έτσι βλέπουμε τη μνημονιακή του μετάλλαξη σε όλο της το μεγαλείο.

Όμως, στον χώρο της εκπαίδευσης που η Κυβέρνηση δεν αντιμετωπίζει τον έλεγχο των πιστωτών ακολουθεί κατά γράμμα όλες τις ενδοκυβερνητικές της εμμονές, επιβαρύνοντας τη δημόσια παιδεία με αναχρονιστικές απόψεις και εφαρμόζει μια κατεξοχήν αντικειμενική πολιτική.

Τι να πρωτοθυμηθούμε; Τη ρετσινιά της αριστείας; Τον σφικτό εναγκαλισμό της παιδείας με τη θρησκεία; Την επίκληση του ρωμαλέου φοιτητικού κινήματος που θα αντιμετώπιζε τα πρωτοφανή φαινόμενα βίας, ανομίας, βανδαλισμού και εκφυλισμού στα πανεπιστήμια; Την κατάργηση και αποδόμηση όλων των μεταρρυθμιστικών και εκσυγχρονιστικών αλλαγών που είχαν γίνει έπειτα από επίμονες προσπάθειες πολλών χρόνων και μέσα στην κρίση; Την επαναφορά των «αιωνίων φοιτητών»; Την επιστροφή των συνδικαλιστικών παρατάξεων στη διοίκηση των πανεπιστημίων;

Εμείς τα έχουμε πληρώσει αυτά. Θα τα πληρώσετε και εσείς αυτά.

Τι να θυμηθούμε ακόμη; Την καταπάτηση της αξιοκρατίας; Την επανάκαμψη της κομματικοκρατίας; Την άσκηση εκπαιδευτικής πολιτικής με αποκλειστικό γνώμονα τη διασφάλιση πολιτικού και κομματικού οφέλους, αδιαφορώντας πλήρως για την πρωτοφανή υποβάθμιση των σπουδών;

Άλλοτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παλαιά Αριστερά αντιμετώπιζε την εκπαίδευση ως τον ιδεολογικό μηχανισμό του αστικού κράτος που μέσω αυτού οι συντηρητικές δυνάμεις επεδίωκαν να επιβάλουν την κυριαρχία τους.

Σήμερα, η Κυβέρνηση αυτή αντιμετωπίζει την εκπαίδευση ως κατεξοχήν μηχανισμό πελατειακών σχέσεων, κομματικής εξάρτησης και άσκησης επιρροής. Όλες οι πράξεις και οι ενέργειες της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ έχουν μοναδικό στόχο την κομματική εκμετάλλευση, την άγρα ψήφων και εν γένει την παράδοση της παιδείας σε ευτελείς επιδιώξεις.

Δεν υπάρχει πιο προκλητική πρόταση από αυτήν που ακολουθεί η Κυβέρνηση σήμερα στον πανεπιστημιακό χώρο. Αποκαλυπτική απόδειξη είναι το εφεύρημα της υποτιθέμενης «ανωτατοποίησης των ΤΕΙ», κάνοντας λόγο για Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής.

Σε αυτό που κάνετε σήμερα, πείτε μας ποιες σχολές αναβαθμίζονται, με ποια κριτήρια, ποια είναι η αξία και η σημασία συγκεκριμένων γνωστικών

αντικειμένων που μπαίνουν κάτω από την «ομπρέλα» του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Ποια είναι η αντιστοιχία τους με τις πραγματικές ανάγκες; Πώς ανταποκρίνονται οι προηγούμενες αλλαγές στην παιδεία με τις απαιτήσεις της οικονομίας, της παραγωγής και της αγοράς;

Σε όλα αυτά τα ερωτήματα δεν υπάρχει καμία σοβαρή απάντηση, ούτε μπορεί να βρεθεί. Η μόνη απάντηση είναι ότι η εκπαίδευση έχει παραδοθεί στα χέρια μοιραίων, ανερμάτιστων και επικίνδυνων κομματαρχών. Μοναδικό τους μέλημα είναι η μετατροπή της εκπαίδευσης σε μηχανισμό εκμαυλισμού, εξαπάτησης και εμπορίας της αγωνίας των νέων και των οικογενειών τους για τις σπουδές. Εξ ου και η πολιτική σας στην παιδεία θα μείνει ως μνημείο ακραίας και αδίστακτης πελατειακής λογικής.

Κυρίες και κύριοι, όσο και να σας ενοχλεί, η ιστορία είναι ότι το ΠΑΣΟΚ στήριξε και ανέδειξε τη σημασία της τεχνολογικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα, κατ' αρχάς με τη δημιουργία των ΤΕΙ, με τη ψήφιση του νόμου 1404/1983, και με τη συνεχή στήριξη λειτουργίας και της ποιοτικής αναβάθμισής τους.

Με τους ν. 2116/2001 και 3027/2002 υπήρξε μια άλλη προσπάθεια, να αντιστοιχηθούν τα ΤΕΙ και η ΑΣΠΑΙΤΕ στις ανάγκες αλλά και στις δυνατότητες εκείνης της εποχής, με αποτέλεσμα τη θεσμική ολοκλήρωση των δύο Ιδρυμάτων, την αναγνώριση του πτυχίου τους ως πρώτου ακαδημαϊκού

τίτλου, σύμφωνα με τη διαδικασία της Μπολόνια για τον Ευρωπαϊκό Χώρο Ανώτατης Εκπαίδευσης, καθώς και την ένταξη της Τεχνολογικής Εκπαίδευσης στην Ανώτατη Εκπαίδευση, λαμβάνοντας έτσι τη μορφή που έχει σήμερα, μια ανώτατη εκπαίδευση με δύο ισότιμους τομείς, τον πανεπιστημιακό και τον τεχνολογικό.

Εκκρεμές, όμως, παραμένει το ζήτημα της αυτόνομης διοργάνωσης διδακτορικών με τα ΤΕΙ -είχαμε κάνει τα λάθη μας, εδώ πρέπει να κάνουμε την αυτοκριτική μας-, καθώς βέβαια και της έκδοσης πλήρων επαγγελματικών δικαιωμάτων ανά ειδικότητα, σύμφωνα με την ευρωπαϊκή πρακτική σε ειδικότητες που αυτά εκκρεμούν κατά βάση στις σχολές ΣΤΕΦ και ΣΤΕΔ, παρόλο που έγιναν οι αντίστοιχες προσπάθειες και αναλήφθηκαν σχετικές πρωτοβουλίες από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ιδιαίτερα το 2010-2011. Επομένως, κάθε προσπάθεια περαιτέρω αναβάθμισης των ΤΕΙ πρέπει να γίνεται συνέχεια των παραπάνω πολιτικών.

Με το παρόν σχέδιο νόμου συγχωνεύονται σε ένα και πανεπιστημιούνται δύο ΑΤΕΙ της Αττικής, τα ΤΕΙ Πειραιώς και ΤΕΙ Αθηνών, χωρίς αυτό να συμπεριλαμβάνει το τρίτο ίδρυμα της τεχνολογικής εκπαίδευσης ή ΑΣΠΑΙΤΕ. Όλα έγιναν χωρίς καμία μελέτη, χωρίς κανένα

πρόγραμμα, χωρίς να υπάρχει καμία μελέτη σκοπιμότητας ή βιωσιμότητας, χωρίς ένα master plan. Είναι κολοβή η οποιαδήποτε συγχώνευση ή πανεπιστημιοποίηση δύο ΑΤΕΙ, αν δεν συζητάμε έναν νέο χάρτη τριτοβάθμιας εκπαίδευσης μετά από αξιολόγηση όλων των συντελεστών εκπαίδευσης από την αρχή διασφάλισης και πιστοποίησης ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση, αλλά και μετά από επιστημονική αντιστοίχιση και τεκμηρίωση των αναγκών της ελληνικής οικονομίας.

Το νέο οικονομικό μοντέλο πρέπει να αντικατοπτρίζει ένα νέο παραγωγικό μοντέλο της σύγχρονης οικονομίας. Δεν μπορεί να είναι στοιχεία ενός εκπαιδευτικού μοντέλου που αντικατοπτρίζει τις παθογένειες μιας χώρας που κατ' ουσίαν χρεωκόπησε το 2010 ως αποτέλεσμα των καταστροφικών πολιτικών των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Δεν είναι δυνατόν σήμερα να μοιράζονται υποσχέσεις για ίδρυση νέων τμημάτων σε διάφορες περιοχές της χώρας, όπως έγινε κατά το πρόσφατο παρελθόν. Αυτές οι διαδικασίες αξιολόγησης δεν πρέπει να αφορούν μόνο συγχωνεύσεις των ΑΤΕΙ, αλλά συνολικά των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ανά περιφέρεια. Τεράστια είναι τα προβλήματα που θα δημιουργηθούν με αυτό το νομοσχέδιο και που συνεπάγεται το νομοσχέδιο αυτό.

Θα προβλέπουν, λοιπόν, ξεκάθαρες λύσεις για τις περιπτώσεις γεωγραφικών και επαγγελματικών επικαλύψεων για τους αποφοίτους. Το παρόν νομοσχέδιο δεν μπορεί να εξυπηρετεί μικροκομματικούς σκοπούς, να κλείνει το μάτι σε κοινωνικές ομάδες με σκοπό την εξυπηρέτηση εκλογικών στόχων και να μην εντάσσεται σε κάποιον συνολικό σχεδιασμό.

Ακόμα στο σχέδιο νόμου δεν υπάρχουν απαντήσεις για το πώς θα αποφευχθεί το φαινόμενο καθηγητών ή φοιτητών πολλαπλών ταχυτήτων στα υπό ίδρυση ιδρύματα. Η Δημοκρατική Συμπράταξη δίνει βάρος στην τεχνολογική και πανεπιστημιακή εκπαίδευση από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Για τον λόγο αυτό τα διετή προγράμματα για τους αποφοίτους των ΕΠΑΛ δεν πρέπει να οδηγούν σε μια νέα τεχνική ζήτηση τίτλων ΑΕΙ, αλλά να γίνεται αποδεκτός ο ρόλος που κάθε βαθμίδα εκπαίδευσης έχει.

Επομένως, ούτε ένταξη των τεχνιτών σε ένα ψευδεπίγραφο ανώτατο, αλλά ούτε και επιβάρυνση του επαγγελματικού λυκείου για το οποίο προτείνουμε να αποδίδεται πιστοποιημένος τίτλος με τα αντίστοιχα ευρωπαϊκά επαγγελματικά δικαιώματα.

Τέλος, προτείνουμε να σταματήσει ο αναχρονιστικός διαχωρισμός τεχνολογικής και πανεπιστημιακής εκπαίδευσης στον δημόσιο τομέα όσον αφορά μισθολογικά ζητήματα και ζητήματα εξέλιξης ΕΕΠ και ΕΤΕΠ και την

αντικατάστασή τους από ένα κλιμάκιο ανώτατης εκπαίδευσης, βέβαια, σε συνάρτηση με τις οικονομικές δυνατότητες και χωρίς αναδρομικές καταβολές. Η χώρα περνάει δύσκολες στιγμές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα έχει είκοσι ΑΕΙ και μαζί με το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο –ΕΑΠ- και το Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδος είναι είκοσι δύο. Τα ΤΕΙ είναι δεκατέσσερα. Συνολικά δηλαδή τριάντα έξι ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και με βάση τον πληθυσμό μεγέθους της χώρας και με δεδομένο, λοιπόν, ότι δεν υποδεχόμαστε ξένους φοιτητές, ο αριθμός είναι ιδιαίτερα μεγάλος. Αυτό το θέμα να μην δεχόμαστε ξένους φοιτητές. Θα μπορούσαμε να στηρίξουμε τη μετεξέλιξη της τριτοβάθμιας πανεπιστημιακής και τεχνολογικής εκπαίδευσης και τη διαμόρφωση ελληνικού ενιαίου χώρου ανώτατης εκπαίδευσης. Καμία διάκριση μεταξύ των ιδρυμάτων ΑΕΙ και ΑΤΕΙ, αλλά δημιουργία ανώτατων τριτοβάθμιων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, όπου θα οργανώνονται και θα συνυπάρχουν τμήματα τεχνολογικής και πανεπιστημιακής εκπαίδευσης μέσα στο ίδιο το ίδρυμα.

Οι επιστημονικές και εκπαιδευτικές συνέργειες, η διαλεκτική σχέση πανεπιστημιακής και τεχνολογικής εκπαίδευσης είναι προφανής σε πολλές περιπτώσεις.

Στα ΑΕΙ να συμπεριληφθούν και τα ερευνητικά κέντρα. Η πολυδιάσπαση δομών έχει οδηγήσει σε μειωμένη αποτελεσματικότητα και υποβάθμιση της ποιότητας σπουδών, άρα και της αξίας του πτυχίου σήμερα. Εκπαίδευση και έρευνα σε θεωρητικό και εφαρμοσμένο επίπεδο δεν είναι πλέον διακριτές δράσεις. Συμπληρωματικότητα, μόνο αυτό πρέπει να υπάρχει. Αυτή είναι η λύση. Ανώτατη εκπαίδευση που να υποστηρίζει και να συμμετέχει στη διαμόρφωση εθνικής περιφερειακής και τοπικής οικονομίας, σύμφωνα βέβαια με τις τοπικές και εθνικές ανάγκες, σύμφωνα με το νέο παραγωγικό μοντέλο, με ένα ίδρυμα ανά περιφέρεια που πρέπει όλοι μαζί να το συζητήσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επιστημονική γνώση παράγεται στις μεγάλες αναπτυγμένες χώρες με μακράν πρώτες τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Τα ελληνικά πανεπιστήμια πρέπει να είναι ανταγωνιστικά για να συμμετέχουν σε αυτόν τον αγώνα και να είναι ποιοτικοί οι φορείς της επιστήμης στη χώρα μας. Χρειάζεται λοιπόν υποδομές υψηλού επιπέδου, διδακτικό προσωπικό και επαρκής χρηματοδότησης της έρευνας.

Η χώρα μας δεν έχει τη δυνατότητα να παρέχει υποδομές και να χρηματοδοτεί πολλά ΑΕΙ ούτε μεγάλο αριθμό διεθνούς επιπέδου ΔΕΠ. Οι καθηγητές δεν μπορεί να είναι αναλώσιμοι. Τα καλύτερα μυαλά της Ελλάδας, όπως πάντα, πηγαίνουν στο εξωτερικό για μεταπτυχιακά και ακαδημαϊκή

καριέρα. Πολλοί όμως επέστρεφαν στη χώρα και συνέβαλαν τα μέγιστα για να κρατηθεί ψηλά το επίπεδο διδασκαλίας και έρευνας, ιδιαίτερα της έρευνας.

Αυτό είναι αληθινό, είναι πραγματικό. Τα ελληνικά πανεπιστήμια έχουν να επιδείξουν πάρα πολλά τέτοια επιτεύγματα. Με τους σημερινούς, όμως, χαμηλότερους μισθούς η πολύτιμη αυτή πηγή σταμάτησε να υπάρχει.

Ιδρύοντας, λοιπόν, πολλά ΑΕΙ με χαμηλή χρηματοδότηση κι όχι υψηλού επιπέδου προσωπικό, αναγκαστικά χαμηλώνουμε τον πήχη, τόσο στο επίπεδο σπουδών όσο και στην έρευνα, άσχετα από τις αξιέπαινες προσπάθειες των ενδιαφερομένων, πραγματικά πολλών επιστημόνων στην Ελλάδα.

Με άλλα λόγια, κύριοι Υπουργοί, συνεχίζεται κι εδώ η δημαγωγική και ισοπεδωτική πολιτική σας. Πληθωρισμός ΑΕΙ, πληθωρισμός πανεπιστημίων, πληθωρισμός φοιτητών, όλα σε χαμηλή χρηματοδότηση, χαμηλές απαιτήσεις, χαμηλές πτήσεις, χαμηλή ποιότητα και τελικά, χαμηλή εκτίμηση για τη ζωή. Απομακρύνετε έτσι την Ελλάδα από την πρωτοπορία της επιστήμης και της έρευνας. Αυξάνετε την απόσταση από τις προηγμένες χώρες. Προσεγγίζετε τα πρότυπά σας, δηλαδή τις πάλαι ποτέ βαλκανικές σοσιαλιστικές χώρες.

Δεν είναι, όμως, μόνο αυτό. Κατεδαφίζετε σήμερα την τεχνολογική εκπαίδευση, γιατί βέβαια δεν πρόκειται για αναβάθμιση των ΤΕΙ. Άλλα

προγράμματα σπουδών θέλει η τεχνολογική εκπαίδευση. Απαιτούνται διδάσκοντες με διαφορετικά προσόντα, με διαφορετικές επαγγελματικές διαδρομές απ' ότι στον πανεπιστημιακό χώρο.

Κοιτάξτε να δείτε τι γίνεται σήμερα γύρω μας. Ποια είναι η χώρα με την καλύτερη και πιο οργανωμένη τεχνική εκπαίδευση; Η Γερμανία. Ποια είναι η χώρα με την καλύτερη παραγωγή τεχνητών προϊόντων, μηχανών κ.λπ.; Πάλι η Γερμανία. Ο Μακρόν, που ήρθε με πολύ φόρα, προτείνει την ενίσχυση της τεχνικής εκπαίδευσης σαν μία από τις σημαντικότερες μεταρρυθμίσεις για την οικονομική ανάπτυξη της Γαλλίας. Και ποιες χώρες έχουν πληθώρα ανέργων πτυχιούχων ΑΕΙ και μικρή παραγωγική βάση; Η Αίγυπτος, η Τυνησία, η Ρουμανία, η Βενεζουέλα. Εκεί, εμείς, δεν θέλουμε να μοιάσουμε. Μέχρι εκεί φτάνουν οι φιλοδοξίες μας; Αν είναι δυνατόν.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τον εαυτό μας τον βάζω μέσα σε αυτά. Φοβάμαι πως θα είμαστε ακόμα χειρότερα αν δεν προσέξουμε κι αν δεν είμαστε όλοι ενωμένοι. Έχουμε διχαστεί τα τελευταία χρόνια. Διχαστήκαμε περισσότερο την τελευταία εβδομάδα. Προτιμάτε εσείς να μοιράζετε ψευδοεπιδόματα σε απελπισμένους

ανέργους, αντί να προωθείτε την παραγωγική απασχόληση και την παραγωγή. Έτσι, προτιμάτε να φτιάχνετε μέτρια πανεπιστήμια και στρατιές πτυχιούχων, αντί να αφιερώνετε τα κονδύλια που διαθέτει η χώρα στην ποιοτική παιδεία, την αριστεία σε αληθινώς ανταγωνιστικά πανεπιστήμια, προσανατολισμένα στην παραγωγή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απελευθέρωση των ιδρυμάτων και η ενίσχυση της αυτονομίας τους πρέπει να ακολουθηθεί από τομείς ενίσχυσης της εξωστρέφειας και της διεθνοποίησης των ελληνικών δημόσιων ιδρυμάτων. Ξενόγλωσσα προγράμματα παντού στα τμήματα, τόσο προπτυχιακά όσο και μεταπτυχιακά, για όλα τα προγράμματα, εφόσον αυτό είναι εφικτό. Κοιτάξτε τι γίνεται στην Κύπρο. Τα ίδια ιδρύματα, σύμφωνα με τα οικονομικά τους χαρακτηριστικά και τη διαχείριση από τις αρχές, πρέπει να αποφασίζουν για τους εισακτέους τους, τα μεταπτυχιακά τους προγράμματα, τους καθηγητές, την ίδρυση ή κατάργηση τμημάτων, τα προσόντα που πρέπει να έχουν. Απελευθέρωση στην πράξη, λοιπόν, με την αντίστοιχη κοινωνική λογοδοσία. Η Ελλάδα και τα ΑΕΙ να γίνουν διεθνής εκπαιδευτικός χώρος αναφοράς. Μπορούμε να το κάνουμε. Αυτό πρέπει να είναι το ζητούμενο της ελληνικής πολιτείας σήμερα.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας θέλω να πω ότι μέριμνά μας είναι να έχει πρόσβαση και ο πιο αδύναμος σε ένα

σύστημα εκπαίδευσης με πολλαπλές ευκαιρίες και δυνατότητα κινητικότητας μεταξύ των βαθμίδων, ανάλογα με τις κλίσεις, τα ενδιαφέροντα και την απόδοσή του. Η εκπαίδευση για εμάς είναι δυνατότητα, όχι ευκαιρία. Και βασική μας έγνοια είναι η στήριξη όσων την έχουν μεγαλύτερη ανάγκη.

Λέμε «παρών», λοιπόν, στο νομοσχέδιο. Κάποια από τα άρθρα του, πιθανόν, να τα ψηφίσουμε. Είμαστε κάθετα αντίθετοι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ και του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρία της Βουλής, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Δημοτικό Σχολείο «Εράσμειος Ελληνογερμανική Σχολή».

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Ειδικός Αγορητής της Χρυσής Αυγής, κ. Χρήστος Χατζησάββας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η αλήθεια είναι ότι με την επείγουσα και την κατεπείγουσα διαδικασία καλύπτονταν κάποιες αρνητικές πλευρές της νομοθεσίας και της νομοθέτησης. Εδώ που ήρθε με κανονική διαδικασία το συγκεκριμένο νομοσχέδιο τι είδαμε;

Είδαμε να γίνεται μια διαβούλευση σε ένα κομμάτι του νομοσχεδίου τουλάχιστον, να γίνονται τέσσερις επιτροπές, να λέμε τη γνώμη μας ξανά και ξανά, να μεταφέρουμε τα παράπονα που ήρθαν κατά δεκάδες από διάφορους φορείς, να ακούμε τους ίδιους τους φορείς μέσα στην Επιτροπή και να μην αλλάζει τίποτα, να μην λαμβάνετε τίποτα υπόψη σας.

Όσον αφορά τώρα την ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, λέτε ότι η ενέργεια αυτή έχει ως στόχο την αντιμετώπιση εκπαιδευτικών, κοινωνικών, πολιτιστικών και αναπτυξιακών αναγκών της χώρας. Βέβαια, αυτό δεν είναι κάτι καινούργιο σαν νομοθεσία. Επαναφέρετε με πολύ μικρές τροποποιήσεις μία προσπάθεια παλαιότερων μνημονιακών κυβερνήσεων. Επαναφέρετε ουσιαστικά τροποποιημένο το Σχέδιο «Αθηνά» για το οποίο πριν τις εκλογές

του 2015 όταν ήσασταν ακόμα αντιμνημονιακοί, λέγατε ότι είναι καταστροφή της παιδείας, ότι είναι υπέρ της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Όλα αυτά, όμως, τώρα έχουν αλλάξει.

Εάν θέλατε να κάνετε κάποια αναβάθμιση στο σύστημα παιδείας για τα ΤΕΙ και τα ΑΕΙ, θα μπορούσατε να αναβαθμίσετε το πρόγραμμα σπουδών των ΤΕΙ, θα μπορούσατε να αναβαθμίσετε τις υποδομές και τα εργαστήρια. Όσο αφορά για την έδρα ότι γίνεται σε μία περιοχή που είναι υποβαθμισμένη, συμφωνώ πως είναι από τις πλέον υποβαθμισμένες περιοχές και έχει ανάγκη αναβάθμισης.

Θα πρέπει να ξέρετε, όμως, ότι σε πολλές περιοχές που υπάρχουν πανεπιστήμια και πανεπιστημιακό άσυλο, το δήθεν άσυλο ιδεών είναι άσυλο παρακρατικών. Προφασιζόμενοι ιδεολογίες τελούν πράξεις του κοινού Ποινικού Κώδικα, όπως λαθρεμπόριο, ναρκωτικά, επιθέσεις, ξυλοδαρμούς. Οπότε αυτό δεν σημαίνει κατ' ανάγκην ότι αυτομάτως θα αναβαθμιστεί η περιοχή.

Στο άρθρο 2, που αφορά τις σχολές και τα τμήματα, η συγχώνευση αυτή ουσιαστικά αποτελεί εκπλήρωση της μνημονιακής μας υποχρέωσης για μείωση του αριθμού των τμημάτων και ουσιαστικά κατάργηση αυτών. Επί της παρούσης Κυβερνήσεως αλλάζουν οι λέξεις πολλές φορές και το κλείσιμο

βαπτίζεται συγχώνευση και εν δυνάμει ανωτατοποίηση της τεχνολογικής εκπαίδευσης, προκειμένου να χρυσωθεί το χάπι.

Τώρα βέβαια προκύπτει το ερώτημα τι θα γίνει όταν θα φτάσει η ώρα της αξιολόγησης. Και οι αξιολογήσεις δεν θα βγουν και τόσο θετικές, δεδομένου ότι τα κριτήρια είναι αμιγώς ακαδημαϊκά και όχι πολιτικά. Τότε τι θα γίνει;

Επίσης, θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι αφού ήδη τα ΤΕΙ έχουν ήδη μετονομαστεί σε ΑΤΕΙ και νοούνται ως πανεπιστήμια, δεν τίθενται θέμα περαιτέρω μετονομασίας αυτών.

Επίσης, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι παρερμηνείες και οι παρεξηγήσεις που θα υπάρχουν μεταξύ αποφοίτων των τμημάτων του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής που προέρχονται από τα ΤΕΙ και των αντίστοιχων τμημάτων του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου ή οποιασδήποτε πολυτεχνικής σχολής. Αυτό μάλιστα θα έχει προεκτάσεις ξεκάθαρα και στο ζήτημα των επαγγελματικών δικαιωμάτων.

Στο άρθρο 3 ορίζονται τα όργανα διοίκησης του πανεπιστημίου των σχολών, των τμημάτων και των τομέων, ενώ προσωρινοί κοσμήτορες και Πρόεδροι τμημάτων αναλαμβάνουν ύστερα από κλήρωση οι υφιστάμενοι κοσμήτορες και Πρόεδροι των ΤΕΙ Αθηνών και Πειραιά. Επίσης, όμως,

ορίζεται πως με απόφαση του Υπουργού Παιδείας μπορεί να παραταθεί η θητεία των προσωρινών οργάνων διοίκησης έως και δύο φορές. Οπότε το τυχαίο που προβλέπεται πριν, τώρα πάει περίπατο. Έχει ήδη δημιουργηθεί πρόβλημα μιας και η κλήρωση που έγινε, έδωσε τις τρεις από τις πέντε θέσεις σε εκπροσώπους των πρώην ΤΕΙ και τα όργανα άρχισαν.

Στο άρθρο 4 για το προσωπικό, οι περισσότεροι Λέκτορες που δεν έχουν διδακτορικό δίπλωμα εντάσσονται στην κατηγορία των Λεκτόρων Εφαρμογών. Και όταν το αποκτήσουν, μπορούν να ζητήσουν τη μετατροπή της θέσης τους σε θέση υπηρετούντος Λέκτορα Πανεπιστημίου και να εξελιχθούν στη βαθμίδα του Επίκουρου καθηγητή.

Υπάρχει μια εμμονή σχετικά με το συγκεκριμένο θέμα. Επικοινωνιακά πάντως προσφέρει σε όλους μια αναβάθμιση. Στην κοινωνία μας, δυστυχώς, αλλιώς ακούγεται ο Καθηγητής ή ο Λέκτορας ΤΕΙ, από τον Καθηγητή ή Λέκτορα Πανεπιστημίου ακόμα και για τους βοηθούς τους. Προφανώς πρόκειται για την ηθική ανταμοιβή και όχι μόνο ημετέρων για τις υπηρεσίες που πρόσφεραν τόσα χρόνια στο κόμμα, στα τραπεζάκια των φοιτητικών παρατάξεων και όλα τα υπόλοιπα τα οποία είναι γνωστά.

Στο άρθρο 5 οι εγγεγραμμένοι φοιτητές των συγχωνευμένων ΤΕΙ μεταφέρονται αυτοδικαίως στα νέα τμήματα του Πανεπιστημίου Δυτικής

Αττικής. Ο εκάστοτε φοιτητής, δηλαδή, θα έχει περάσει σε ένα ΤΕΙ και με μία απλή αίτηση, χωρίς κατατακτήριες θα λαμβάνει δίπλωμα Πανεπιστημίου.

Όμως, αυτή η εξέλιξη δεν ισχύει για τους αποφοίτους, αφού εκείνοι θα συνεχίσουν είναι απόφοιτοι ΤΕΙ και συνεπώς, δημιουργούνται απόφοιτοι ΤΕΙ δύο ταχυτήτων. Δεν καταλαβαίνω για ποιον λόγο, ενώ υπάρχει αυτή ενοποίηση των ΤΕΙ Αθηνών και Πειραιά σε Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, οι υφιστάμενοι μεταπτυχιακοί φοιτητές θα λάβουν μεταπτυχιακό δίπλωμα ειδίκευσης τμήματος ΤΕΙ, όταν πλέον δεν θα υπάρχει ΤΕΙ.

Και έρχομαι στο άρθρο 6 που αφορά τη Σύσταση Δικαστικού Γραφείου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής. Αυξάνονται κατά μία οι θέσεις και δίνεται και το δικαίωμα στον Πρύτανη να αναθέσει την εκπροσώπηση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής σε δικηγόρο ή δικηγόρους, που δεν ανήκουν στο Δικαστικό Γραφείο. Να σημειωθεί ότι ενώ προκύπτει δαπάνη από τη σύσταση του Γραφείου, όπως και στα άρθρα 14

και 15, εντούτοις δεν έχει προσδιοριστεί στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου, διότι δεν προσκομίστηκαν στοιχεία από το αρμόδιο Υπουργείο. Βέβαια, αναφέρεται μια δαπάνη 385 χιλιάδων ευρώ ετησίως κατά την πλήρη κάλυψη των θέσεων. Θα είχε ενδιαφέρον να βλέπαμε αναλυτικά το κόστος, όπως και το κόστος σε περίπτωση που ο Πρύτανης προτιμήσει τελικά άλλο δικηγόρο ή άλλο δικηγορικό γραφείο.

Όσον αφορά το άρθρο 8 του Κεφαλαίου Β' σχετικά με τα Κέντρα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, είχε υποστηρίξει και η ΟΛΜΕ ότι η διάταξη μπορεί να λειτουργήσει θετικά αρκεί να ενεργοποιηθεί σε μεγάλο αριθμό ΑΕΙ και να περιλαμβάνει μεγάλο αριθμό σπουδαστών. Σε αντίθετη περίπτωση θα δράσει αρνητικά για τους αποφοίτους των ΕΠΑΛ. Θα πρέπει να αναλογιστούμε τι σημαίνει αυτή η πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση και τι προεκτάσεις θα έχει. Αν, βέβαια, γίνεται στα πρότυπα εκπαιδευτικών προγραμμάτων και προγραμμάτων σπουδών άλλων χωρών, θα πρέπει να γίνει προσεκτική εξέταση του ζητήματος και της προσαρμογής του στην ελληνική πραγματικότητα, κάτι όμως που δεν εξασφαλίζεται από την παρούσα διάταξη.

Όσον αφορά το άρθρο 9 σχετικά με τα Προσόντα Εκλογής Μελών ΔΕΠ, ενώ τίθενται ορισμένα αξιολογικά, θα έλεγε κανείς, κριτήρια, όπως το θέμα της αυτοδύναμης διδασκαλίας ή οι δημοσιεύσεις ή η εργασία σε

αναγνωρισμένα ερευνητικά κέντρα της ημεδαπής ή αλλοδαπής, προστίθεται το θέμα του ήθους και της κοινωνικής προσφοράς που θολώνει το τοπίο και αφήνει ανοικτά παράθυρα, δεδομένου ότι υπεισέρχεται ο υποκειμενικός παράγοντας. Και όταν λέμε υποκειμενικός παράγοντας για Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ξέρουμε τι σημαίνει και τα έχουμε δει: Φίλη, Μπαλτά, Αναγνωστοπούλου, Ζουράρι κ.λπ. Οπότε, είμαστε «κατά» και σε αυτό.

Όσον αφορά το άρθρο 12 για τα Ερευνητικά Πανεπιστημιακά Ινστιτούτα, τα τελευταία χρόνια, ούτως ή άλλως, υπήρχε ελάχιστη χρηματοδότηση από τις πιστώσεις του Υπουργείου προς αυτά τα Ινστιτούτα για πολλούς λόγους. Το γεγονός ότι με την παρούσα διάταξη καθίσταται υποχρεωτική η αξιολόγησή τους, θα είναι θετικό και καλό να κλείσουν όσα δεν τηρούν το νόμο και σε όσα διαπιστωθούν παραβάσεις ή στρεβλή χρήση χρηματοδοτικών πόρων να αναζητηθούν τελικά ευθύνες.

Και έρχομαι στο άρθρο 17 σχετικά με τις διατάξεις για μεταγραφές φοιτητών. Είναι ένα άρθρο για το οποίο ήρθαν πάρα πολλά e-mails διαμαρτυρίας σε όλα τα μέλη της Επιτροπής. Με αυτήν την διάταξη δημιουργούνται ελπίδες στις οικογένειες που έχουν παιδιά που σπουδάζουν σε διαφορετικές πόλεις ότι δικαιούνται μετεγγραφής υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

Θα έπρεπε να επεκταθεί και στις οικογένειες με ένα παιδί. Πολλές οικογένειες με τη δύσκολη οικονομική κατάσταση που βιώνουν, δεν μπορούν να σπουδάσουν ούτε ένα παιδί. Είπατε ότι θα το κάνετε. Πότε θα το κάνετε;

Επίσης, και για τα παιδιά των Ελλήνων του εξωτερικού υπήρξαν δεκάδες μηνύματα διαμαρτυρίας για όλα αυτά με ερωτήσεις του τύπου «γιατί δεν κάνατε πράξη όσα υποσχεθήκατε, κύριε Υπουργέ;» ή «πότε θα τα κάνετε;».

Προσθέτετε κιόλας ότι οι προϋποθέσεις και οι λεπτομέρειες εφαρμογής της διάταξης θα καθοριστούν με απόφαση του Υπουργού, χωρίς να προσδιορίζεται χρονικά ή κάτι άλλο. Η διάταξη είναι κενή και απλώς χρησιμεύει για καθαρά ψηφοθηρικούς λόγους, εμπαιζοντας εκατοντάδες οικογένειες.

Σε αυτό το θέμα θα πρέπει να υπάρξουν μόνιμες και σταθερές διατάξεις μεταγραφών, για να μπορεί μια οικογένεια να κάνει και έναν προγραμματισμό για τη φοίτηση και τις σπουδές των παιδιών τους.

Για τον ενιαίο ρυθμό εκπαίδευσης θα μπορούσε να βρίσκεται σε απόλυτη σύμπτωση με το άρθρο 16, σχετικά με το απολυτήριο δήλωσης σπουδών, όπου εισάγοντας σε ένα πεδίο τον εν λόγω αριθμό, θα μπορούσε

να ζητήσεις οποιαδήποτε στιγμή οποιοδήποτε πιστοποιητικό εκπαίδευσης, γιατί ζητούνται συνέχεια αριθμοί και προσωπικά δεδομένα.

Στο άρθρο 19 είχαμε την απόσυρση της παραγράφου 1, όχι γιατί κάποιιοι φορείς σάς το ζήτησαν, όχι γιατί είπατε εσείς ότι κάνατε λάθος, αλλά γιατί σας το ζήτησε ο κ. Φίλης. Και μάλιστα, διαβάζοντας από τα Πρακτικά, υπάρχουν βαριές εκφράσεις μέσα, όπως το ότι «Κύριε Υπουργέ, με το νομοσχέδιο αυτό ευτυχήσατε να ιδρύσετε ένα μεγάλο πανεπιστήμιο, ιδρύετε όμως δυστυχώς και άλλο ένα πανεπιστήμιο, το πρώτο ιδιωτικό πανεπιστήμιο».

Όσον αφορά την παράγραφο 5, δεν καταλαβαίνω αυτήν την εμμονή και για ποιο λόγο η παράταση έως 31-12-2022 για την απόκτηση από μόνιμους καθηγητές εφαρμογών διδακτορικού διπλώματος, ώστε να εξελιχθούν σε επίκουρο καθηγητή. Είναι συνέχεια του προηγούμενου άρθρου που σας είπα για την εμμονή. Προφανώς, πρόκειται για βόλεμα συγκεκριμένων προσώπων, οπότε δώστε μας από τώρα τη λίστα με τα ονόματα, για να καταλάβουμε γιατί γίνεται, αφού αργά ή γρήγορα θα γίνουν γνωστά.

Στο κεφάλαιο Δ' με τίτλο «Ρυθμίσεις για την έρευνα» και συγκεκριμένα στο άρθρο 20, με την παράγραφο 11 παρέχεται η δυνατότητα μετάταξης

επιστημόνων υψηλών προσόντων από την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση σε ερευνητικά κέντρα.

Θα έπρεπε κανονικά να ενισχύεται η βασική εκπαίδευση από αυτούς τους εκπαιδευτικούς που έχουν αυξημένα προσόντα και όχι να αποψιλώνεται η πρωτοβάθμια και η δευτεροβάθμια. Επιπλέον, έχετε σκεφθεί πώς θα καλυφθούν αυτά τα κενά που θα δημιουργηθούν; Στόχος θα έπρεπε να είναι η αναβάθμιση του δημοσίου σχολείου και όχι ο επιχειρούμενος αφανισμός του.

Στο άρθρο 32 υπάρχει η απαράδεκτη κατ' εμάς τρίτη παράγραφος, η οποία λέει ότι διατηρείται στις σχολικές μονάδες της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης ως αργία η εορτή των Τριών Ιεραρχών, αλλά καταργείται ο εορτασμός της. Εγώ μπορώ να καταλάβω ποιο είναι το πρόβλημά σας. Δεν θέλετε με τίποτα να υπάρχει εορτασμός μιας σχολικής εκδήλωσης και να τιμά τρεις Ιεράρχες οι οποίοι τιμώνται για τις διδαχές υπέρ του Χριστιανισμού. Να το πείτε πιο ξεκάθαρα και όχι να αφήνετε την αργία για να μην παραπνεθούν οι εκπαιδευτικοί, αλλά να καταργείτε τον εορτασμό.

Σο άρθρο 33 η τρίτη παράγραφος αφορά στη σταδιακή υποχρεωτική φοίτηση των νηπίων ηλικίας τεσσάρων έως πέντε ετών στο νηπιαγωγείο. Δεκάδες οι αντιδράσεις. Υπάρχουν άραγε οι απαραίτητες δομές; Οι δήμοι λένε ότι δεν υπάρχουν. Οι δημόσιοι βρεφονηπιακοί και οι εργαζόμενοί τους

αντιδρούν. Είναι κλειστοί σήμερα, κύριε Υπουργέ. Ακόμη και οι ιδιωτικοί της Περιφέρειας έχουν εκφράσει ισχυρές αντιδράσεις.

Όλοι έχουν παράπονο γι' αυτή τη διάταξη. Μόνο εσείς θεωρείτε ότι είναι καλή. Ίσως θα πρέπει να το κοιτάξετε καλύτερα. Θα υπάρχουν θέσεις στους δημόσιους; Θα μπορούν οι οικογένειες να πάνε τα παιδιά τους σε δημόσιο βρεφονηπιακό ή θα πείτε ότι δεν υπάρχουν θέσεις και αναγκαστικά θα πρέπει να πάνε σε ιδιωτικό;

Στο άρθρο 34 για τα ζητήματα αξιολόγησης μαθητών Γενικού Λυκείου ρυθμίζονται εκ νέου οι διαδικασίες εκπόνησης των δημιουργικών εργασιών και μειώνεται ο αριθμός των μαθημάτων που εξετάζονται γραπτώς για τις απολυτήριες εξετάσεις του Γενικού Λυκείου σε τέσσερα μαθήματα: Νέα Ελληνικά, Μαθηματικά, Ιστορία και Βιολογία.

Σε ό,τι αφορά τις δημιουργικές εργασίες, αυτές ο Υπουργός τις καθιστά υποχρεωτικές γιατί, όπως έχει αναφέρει, πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη βαρύτητα στη δημιουργική σκέψη και δράση των μαθητών. Βέβαια, είναι απορίας άξιον πώς αυτές θα αξιολογούνται. Ποια θα είναι τα κριτήρια; Θα είναι το αντίστοιχο που συμβαίνει και στην έκθεση, που ο καθένας μπορεί να αναπτύξει ένα θέμα που αν είναι έξω από τη συγκεκριμένη νόρμα δεν παίρνει καλό βαθμό και δεν θεωρείται αποδεκτό; Πώς θα μπορέσει να εφαρμοστεί σε μια δημιουργική

εργασία και με τι υποκειμενικότητα, για να μπορέσει να παίξει ένα σημαντικότερο ρόλο;

Σας είπα ότι υπάρχουν πάρα πολλές αντιδράσεις. Έχουμε πολλά μηνύματα. Θα τα πουν, όμως, οι επόμενοι ομιλητές.

Θέλω να σταθώ λίγο στην τροπολογία που αφορά τα σχολικά γεύματα. Εμείς είμαστε «Κατά» όχι στο να δίνονται τα σχολικά γεύματα, αλλά στον τρόπο που δίνονται. Στην αρχή είχαμε πει ότι το καταψηφίζουμε, γιατί είναι απευθείας ανάθεση. Δεν αλλάζει κάτι. Συνεχίζετε να λέτε ότι τα σχολικά γεύματα θα δίνονται με απευθείας ανάθεση, απλά θέλετε να παρακάμψετε και κάποιες διαδικασίες.

Ίσως θα έπρεπε να σκεφθείτε να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας για τους γονείς αυτών των παιδιών και να μην χρειάζεται να δίνονται σχολικά γεύματα. Είχατε υποσχεθεί ότι θα αλλάξετε αυτήν την κατάντια που μας έφεραν τα μνημόνια και θα έχουν μια καλύτερη ποιότητα ζωής τα παιδιά και οι οικογένειές τους.

Κλείνοντας, θα ήθελα να αναφερθώ στο «όχι» που η Σύγκλητος του ΑΠΘ έχει εκφράσει και αναφέρει εδώ, μέσα σε πέντε παραγράφους, πού εναντιώνεται. Γιατί η ίδρυση ενός Πανεπιστημίου, λέει, προϋποθέτει εκπόνηση μελετών σκοπιμότητας και βιωσιμότητας κλπ. Και καταλήξατε εσείς να τους

ρωτάτε: «Γιατί δυο μέτρα και δυο σταθμά και όταν ήταν η συνένωση των ΤΕΙ Θεσσαλονίκης, το αποδέχθηκαν και τώρα που είναι για το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής δεν το αποδέχονται;». Και εμείς σας ρωτάμε: Γιατί εκεί έγινε απλώς συναίνεση και δεν έγινε αναβάθμιση, ενώ τώρα γίνεται αναβάθμιση και υπάρχουν δυο μέτρα και δυο σταθμά;

Θα καταψηφίσουμε, λοιπόν, ως Χρυσή Αυγή το νομοσχέδιο, μιας και ακόμη και σε κάποιες θετικές διατάξεις που ίσως να υπήρχαν, δεν υπάρχει ένα σαφές χρονικό πλαίσιο και ακόμη περισσότερο, γιατί προσθέτετε αυτό το «ότι θα αποφασίσει για τα περαιτέρω ο Υπουργός, όταν...».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή
Αυγή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Το Προεδρείο βεβαιώνει την παρουσία της κ. Ζαρούλια, γιατί έχει ξεχάσει την κάρτα της και δεν μπορούσε να εγγραφεί.

Προχωρούμε με τον ειδικό αγορητή από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, τον κ. Δελή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μια γενική τοποθέτηση θα μπορούσε να είναι ότι με το σημερινό νομοσχέδιο η Κυβέρνηση προσθέτει άλλον έναν κρίκο στη μακρά αλυσίδα των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων στην εκπαίδευση, οι οποίες βέβαια σχεδιάστηκαν και διακηρύχθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση και εδώ και χρόνια ξεκίνησαν να υλοποιούνται και στη χώρα μας διαδοχικά απ' όλες τις κυβερνήσεις και μάλιστα πολύ πριν έλθουν τα μνημόνια.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση καίγεται κυριολεκτικά να προσαρμόσει την εκπαίδευση στις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων, αξιοποιώντας μεθοδικά αφενός τον ιδεολογικό ρόλο της εκπαίδευσης, αλλά και τον αναντικατάστατο ρόλο της στη μετάδοση και στην παραγωγή της γνώσης.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, συνεπώς, δεν πρωτοτυπεί, όταν εξειδικεύει και υλοποιεί αυτήν την εκπαιδευτική στρατηγική στη χώρα μας, απλώς συνεχίζει στην κατεύθυνση των προηγούμενων με μεγαλύτερη μαεστρία και τόλμη κάτι που ξαφνιάζει ευχάριστα τους εκπροσώπους του ελληνικού κεφαλαίου, που δεν κρύβουν και τη χαρά τους.

Μόνο που αυτή η εκπαιδευτική πολιτική απομακρύνεται ολοένα και περισσότερο από τις λαϊκές ανάγκες στη μόρφωση. Καθιστά το μορφωτικό αγαθό πανάκριβο εμπόρευμα και αυτό κουτσουρεμένο. Ενισχύει διαρκώς την εμπορευματοποίηση και τη λογική της επιχειρηματικότητας σε όλες τις

βαθμίδες της εκπαίδευσης, από το πανεπιστήμιο μέχρι το νηπιαγωγείο, με στόχο όλες οι εκπαιδευτικές μονάδες να λειτουργούν ως επιχειρήσεις και για τις ανάγκες των επιχειρήσεων. Αυτή είναι και η βαθύτερη αιτία που υποχρεώνει τις λαϊκές οικογένειες να βάζουν όλο και πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη τους, για να μορφώσουν τα παιδιά τους από την προσχολική ηλικία μέχρι την τριτοβάθμια εκπαίδευση, πριν τα υποδεχθεί η ζούγκλα της καπιταλιστικής παραγωγής.

Εδώ, σ' αυτήν τη στρατηγική, εντάσσεται και το σημερινό εμβληματικό - σύμφωνα με την Κυβέρνηση- νομοσχέδιο, που ανοίγει ξανά τη βεντάλια των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες και γι' αυτό σπεύδουμε να δηλώσουμε ότι το καταψηφίζουμε επί της αρχής.

Ιδρύουμε, λέει η Κυβέρνηση, το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, συγχωνεύοντας τα ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά. Αναβαθμίζεται έτσι αυτή η υποβαθμισμένη περιοχή, αναβαθμίζονται τα πτυχία των φοιτητών και πάνω απ' όλα, δίδεται ώθηση στην οικονομική ανάπτυξη και αυτό είναι καλό για όλους.

Κοιτάξτε, για την αναβάθμιση της Δυτικής Αττικής των εκρηκτικών προβλημάτων, που φθάνει να θρηνεί ακόμα και θύματα σε μια δυνατή βροχή λόγω της έλλειψης υποδομών και όπου τα εργατικά ατυχήματα, συχνά

πολύνεκρα, δεν λείπουν, τα λόγια είναι περιττά. Δεν είναι καλό να μιλάς για σκοινί στο σπίτι του κρεμασμένου.

Τίποτα το πρωτότυπο και εμβληματικό δεν κάνει η Κυβέρνηση με τη συγχώνευση των δυο ΤΕΙ σε Πανεπιστήμιο.

Στην πραγματικότητα συνεχίζει τις συγχωνεύσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, που ξεκίνησαν με το σχέδιο «Αθηνά» της προηγούμενης κυβέρνησης -έτσι εξηγούνται και τα «μπράβο» του κ. Αρβανιτόπουλου- ώστε να περισταλούν οι εκπαιδευτικές δαπάνες και κυρίως, να δεθούν πιο σφιχτά τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα στο άρμα των επιχειρηματικών ομίλων.

Και εδώ στην Αττική, στη Δυτική Αττική, δεν μιλάμε για όποιους κι όποιους επιχειρηματικούς ομίλους. Εδώ βρίσκεται η COSCO. Εδώ είναι οι εφοπλιστές. Εδώ και το Θριάσιο πεδίο, που προορίζεται για ακόμα μεγαλύτερες μπίζνες, παραδείγματος χάρη στα logistics και τις μεταφορές. Για όλους αυτούς και τα επιχειρηματικά τους συμφέροντα μπορεί και να αποδειχθεί εμβληματικό το κυβερνητικό εγχείρημα. Γι' αυτό και το υποδέχονται θερμά, αφού πρώτα συμμετείχαν -όπως ομολογούν οι ίδιοι- και στο σχεδιασμό του. Και καλό είναι να αφήσετε τα σάπια αυτά περί

ακαδημαϊκών κριτηρίων. Για τους φοιτητές, όμως; Για το εκπαιδευτικό προσωπικό;

Κατ' αρχήν, δεν είναι η πρώτη φορά που διακηρύσσεται η αναβάθμιση ή μια ακόμα αναβάθμιση των ΤΕΙ. Θυμίζουμε την ανωτατοποίησή τους το 2000 και τα μεγάλα λόγια που λέγονταν τότε, που έμειναν φυσικά χωρίς αντίκρισμα. Γιατί το πρόβλημα των ΤΕΙ δεν είναι ζήτημα ταμπέλας. Είναι ζήτημα ουσίας.

Τι όφελος είδαν οι νέοι με τα διαφοροποιημένα και άρα, κατηγοριοποιημένα πτυχία, ας πούμε, της Νοσηλευτικής ή της Λογιστικής, που δίνουν και τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ; Και στο αγωνιώδες ερώτημα ενός νέου «Τι θα κάνω μετά τις σπουδές μου», αποτελεί, άραγε, απάντηση η διέξοδος που του προτείνουν όλα τα αστικά κόμματα, λέγοντάς του, «Πάρε ένα πτυχίο, όπως το ζητάει η αγορά, πλήρωσε για ένα μεταπτυχιακό, για ένα σεμινάριο, για ένα πιστοποιητικό, δέξου, δηλαδή, ότι το πανεπιστήμιο είναι επιχείρηση που δουλεύει για τις μεγάλες επιχειρήσεις, μην σταματάς αυτό το κυνήγι των προσόντων, μπας και ανοίξει καμιά πόρτα»;

Η ζωή δείχνει ότι η ανεργία παραμένει υψηλή στη νέα γενιά, παρά τα μεταπτυχιακά και τα διδακτορικά που διαθέτει. Άρα, το πρόβλημα βρίσκεται αλλού και όχι στους τίτλους σπουδών. Βρίσκεται στην ίδια την οργάνωση της

κοινωνικής παραγωγής και στην υποταγή της στο καπιταλιστικό κέρδος, αντί, όπως προτείνει και παλεύει το ΚΚΕ, να υπηρετεί τις κοινωνικές ανάγκες της λαϊκής πλειοψηφίας.

Και εδώ, με το υπό ίδρυση Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, όχι μόνο καμία ισοτίμηση ή αναβάθμιση δεν γίνεται, αλλά βαθαίνει ακόμα περισσότερο η διαφοροποίηση και κατηγοριοποίηση των πτυχίων, των τμημάτων και των αποφοίτων. Και έτσι, μεγαλώνει ακόμα περισσότερο ο κατάλογος των διαβαθμισμένων τίτλων σπουδών για τα ίδια επιστημονικά αντικείμενα και φυσικά, για τα ίδια επαγγέλματα. Ένα μωσαϊκό πτυχίων, δηλαδή, το οποίο θα έχει τα πτυχία επιπέδου master, ας πούμε, του Πολυτεχνείου και της Γεωπονικής, τα πτυχία επιπέδου bachelor του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, τα πτυχία των παλαιών αποφοίτων των ΤΕΙ, που δεν αναγνωρίζονται ως πανεπιστημιακά, τα πτυχία των διετών προγραμμάτων κατάρτισης των ΑΕΙ που ξεκινούν από αυτό το Πανεπιστήμιο. Και έπεται συνέχεια.

Ποιους ευνοεί, άραγε, αυτή η πολυκατηγοριοποίηση; Προφανώς, τους μεγαλοεργολάβους, τους βιομήχανους και τους εφοπλιστές, που θα διαλέγουν κάθε φορά για τη δούλεψή τους όποιον χρειάζεται για τα κέρδη τους και για όσο τον χρειάζονται, σπέρνοντας τη φαγωμάρα και τον ανταγωνισμό ανάμεσα στους υποψήφιους εργαζόμενους και πιέζοντας μισθούς και δικαιώματα ως τον πάτο - αυτό σημαίνει, άλλωστε, στη γλώσσα τους «ο ανταγωνιστικός

εργαζόμενος»- και με τις κυβερνήσεις, επιπλέον, όλες να τους κάνουν πλάτες και να νομοθετούν τις περικοπές μισθών, τις ελαστικές μορφές εργασίας, τη διάλυση των συλλογικών συμβάσεων, τα αντισφαλιστικά τερατουργήματα και βέβαια, τα εμπόδια στο δικαίωμα της απεργίας.

Και όταν κάποιοι κάνουν πως δεν τα βλέπουν όλα αυτά και πως οι όροι εργασίας γίνονται όλο και πιο πολύ ζήτημα προσωπικής διαπραγμάτευσης και σηκώνουν την παντιέρα των στενών επαγγελματικών δικαιωμάτων, τότε ή ρίχνουν στάχτη στα μάτια για να μην δουν την πραγματικότητα ή μοιράζουν αυταπάτες. Γιατί όπως είπε και ο κύριος Υπουργός, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αναγνωρίζει επαγγελματικά δικαιώματα. Πιστοποιεί μόνο προσόντα. Και πόσο μακριά, αλήθεια, στέκουν από τα πραγματικά προβλήματα της νέας γενιάς όλες αυτές οι συντεχνιακές αντιπαραθέσεις και οι ακαδημαϊκοί εμφύλιοι που ξέσπασαν με αφορμή αυτό το Πανεπιστήμιο, όταν το μόνο που κάνουν είναι να αποπροσανατολίζουν και να συσκοτίζουν τη σκληρή πραγματικότητα.

Η υποχρηματοδότηση θα είναι παρούσα και στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής. Οι ελλείψεις διδακτικού προσωπικού στο νέο Ίδρυμα μάλλον θα γίνουν μεγαλύτερες, αφού ο Υπουργός, εκτός από λόγια παρηγόριας, αποφεύγει οποιαδήποτε δέσμευση για τη συνέχιση της εργασίας των

εκατοντάδων εκτάκτων των δύο ΤΕΙ και για νέες προσλήψεις, φυσικά, ούτε λόγος.

Είναι, δε, τόση η πρεμούρα να υπηρετήσει τις ανάγκες όχι τις λαϊκές, μα της καπιταλιστικής αγοράς -ανάγκες, βέβαια, εφήμερες και μεταβαλλόμενες διαρκώς ανάλογα με την προσδοκία των κερδών- ώστε να δημιουργούνται σε αυτό το Πανεπιστήμιο εκτός από τμήματα μαμούθ, μέχρι και πανεπιστημιακά τμήματα Φρανκενστάιν, όπως το Τμήμα Βιοϊατρικών Επιστημών, στο οποίο θα συνενωθούν -ακούστε!- η αισθητική με την ακτινολογία, η κοσμετολογία με την ακτινοθεραπεία και τα ιατρικά εργαστήρια με την οπτική, την οπτομετρία και την οδοντική τεχνολογία.

Εν τέλει, όλες αυτές τις συγχωνεύσεις και τις συνενώσεις ιδρυμάτων και σχολών δεν τις υπαγορεύουν ούτε οι επιστημονικές τεχνολογικές εξελίξεις ούτε οι ανάγκες του καθενός επιστημονικού αντικειμένου και πολύ περισσότερο δεν τις υπαγορεύουν οι λαϊκές ανάγκες που συνεχώς διευρύνονται από τις συνεχείς επιστημονικές κατακτήσεις. Τις υπαγορεύουν και τις απαιτούν τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων και το βάρβαρο εργασιακό τοπίο που αυτοί διαμορφώνουν μαζί με τις κυβερνήσεις τους, για να έχουν στη διάθεσή τους διαρκώς φτηνότερο επιστημονικό και εργατικό δυναμικό πολλών κατηγοριών και πολλών ταχυτήτων. Αυτό σημαίνει

ανάπτυξη για τους εργαζόμενους. Και είναι για αυτούς το ίδιο βάρβαρη όπως και η κρίση!

Για αυτό το φτηνό εργατικό δυναμικό φροντίζει, εκτός των άλλων, και το άρθρο 8 του νομοσχεδίου που θεσμοθετεί την ίδρυση Διετών Κέντρων Επαγγελματικής Εκπαίδευσης στα ΑΕΙ για τους αποφοίτους των ΕΠΑΛ, τους οποίους, απ' ό,τι φαίνεται, η Κυβέρνηση επιδιώκει μεθοδικά να στρέψει μαζικά σε αυτά τα Κέντρα ή στη μεταλυκειακή μαθητεία, αφού μειώνει την πρόσβασή τους στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Κι όλο αυτό αρχίζει από το αυτό το Πανεπιστήμιο, της Δυτικής Αττικής. Και αυτό μόνο τυχαίο δεν είναι!

Ακούστε τι δήλωσε ο Πρόεδρος των Εμποροβιομηχάνων του Πειραιά, έχοντας στο πλάι του και τον Πρόεδρο των Ελλήνων Εφοπλιστών: «Τα τμήματα τα οποία τουλάχιστον έχουμε σχεδιάσει ως αγορά, ως πραγματική οικονομία...» -έχουμε σχεδιάσει!- «...είναι αρχικά πέντε. Σε αυτά έχουμε δώσει μια προτεραιότητα. Γνωρίζουμε ότι αυτές είναι οι άμεσες ανάγκες που έχει η αγορά». Ο κύριος Υπουργός, όμως, ανοιχτά παραδέχτηκε προχθές στην Επιτροπή, ότι τα προγράμματα σπουδών, το τι θα μαθαίνουν, δηλαδή, όσοι θα φοιτούν σε αυτά τα Διετή Κέντρα, θα αποφασίζεται από τους παραγωγικούς φορείς -τους επιχειρηματικούς ομίλους, δηλαδή- και ότι το ακαδημαϊκό προσωπικό του Πανεπιστημίου θα έχει απλώς την εποπτεία τους.

Πιλότος, λοιπόν, και πρότυπο για την ενίσχυση της καπιταλιστικής ανάπτυξης αυτό το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής.

Τα ίδια τα επιτελεία των επιχειρηματικών ομίλων και των εφοπλιστών δεν παραγγέλνουν απλώς. Αναλαμβάνουν και το σχεδιασμό των προγραμμάτων σπουδών των νέων όπως τα θέλουν και για όσο τα χρειάζονται, ανάλογα με τις επιχειρηματικές τους επιλογές. Και εδώ δεν μιλάμε για όποια και όποια φτηνά εργατικά χέρια και μυαλά, αλλά για το τζάμπα και φρέσκο νεανικό εργατικό δυναμικό, που θα δουλεύει, συνεχώς ανανεούμενο, στις επιχειρήσεις και τους εφοπλιστές με το καθεστώς της εναλλασσόμενης μαθητείας και της πρακτικής άσκησης, χωρίς να τους κοστίζει απολύτως τίποτα, αφού θα πληρώνονται από τον ΟΑΕΔ πιο κάτω ακόμα και από τον υποκατώτατο μισθό.

Πώς να κρύψουν, λοιπόν, τη χαρά τους οι κεφαλαιοκράτες, οι εφοπλιστές και οι βιομήχανοι για όλα αυτά που τους φέρνει και για όλα όσα τους υπόσχεται αυτό το Πανεπιστήμιο της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, όταν τους κλείνει επιπλέον και την πρώτη θέση στο υπό σύσταση εθνικό Όργανο για τη μαθητεία;

Πάρα πέρα, στο νομοσχέδιο εισάγεται μια κολοβή διάταξη για τις μετεγγραφές των φοιτητών, που ασφαλώς δεν δίνει λύση στο οξυμένο

πρόβλημα πολλών λαϊκών οικογενειών να σπουδάσουν τα παιδιά τους μακριά απ' το σπίτι τους. Το ΚΚΕ έχει καταθέσει τροπολογία για το ζήτημα αυτό, η οποία το αντιμετωπίζει άμεσα. Θα τοποθετηθούμε για αυτήν, όπως και για τις υπόλοιπες, για τις άλλες δύο που έχουμε καταθέσει, αλλά και συνολικά για όλες τις τροπολογίες, στη δευτερολογία μας.

Με το νομοσχέδιο, επιπλέον, γίνεται σαρωτική ενοποίηση κλάδων και ειδικοτήτων εκπαιδευτικών, σύμφωνα με την εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ, χωρίς οποιαδήποτε επιστημονική τεκμηρίωση. Αυτό πολύ απλά σημαίνει ότι οι δεύτερες και τρίτες αναθέσεις μαθημάτων θα πάνε σύννεφο, θα εμφανιστούν υπεραριθμίες από τα πουθενά και έτσι θα μειωθούν ακόμα περισσότερο ακόμα και αυτές οι προσλήψεις των αναπληρωτών. Ο εξορθολογισμός, δηλαδή, του μνημονίου σε πλήρη δράση.

Σχετικά με τη διάταξη για την Προσχολική Αγωγή που σήκωσε και σηκώνει ακόμα πολύ μεγάλο θόρυβο: Άσχημο παιχνίδι παίζεται ανάμεσα στην Κυβέρνηση και την ΚΕΔΕ, που έχει δίπλα της και κάτι συνδικαλιστικές ηγεσίες που υποκριτικά - νοιάζονται -λέει- για τους συμβασιούχους, όταν την ίδια στιγμή δεν τους δέχονται στα σωματεία τους. Άσχημο παιχνίδι παίζεται σε βάρος του δικαιώματος κάθε παιδιού στη δωρεάν και δημόσια Προσχολική

Αγωγή και μια αποπροσανατολιστική συντεχνιακή αντιπαράθεση που παρασύρει τους εργαζόμενους να τσακώνονται μεταξύ τους, αντί να βλέπουν τον πραγματικό τους αντίπαλο, σε μια πολιτική που τους τσακίζει και υπηρετείται και από την Κυβέρνηση και από την ΚΕΔΕ.

Εξαγγέλλει, λοιπόν, η Κυβέρνηση τη δίχρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή. Ωραία! Όμως, λέει ότι θα γίνει σταδιακά, σε μια τριετία και μένει εκεί. Δεν παίρνει κανένα πρακτικό μέτρο. Ούτε καν ένα σχέδιο με χρονοδιάγραμμα δεν παρουσιάζει για το πώς θα υλοποιηθεί αυτή η εξαγγελία, όταν είναι γνωστές -γνωστότατες- οι τεράστιες ελλείψεις σε κτηριακές υποδομές, όπως και οι ελλείψεις στο διδακτικό προσωπικό τώρα.

Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που τα νηπιαγωγεία αναστέλλουν την ολόήμερή τους λειτουργία, προκειμένου να καλυφθούν τα εκπαιδευτικά κενά στον πρωινό κύκλο.

Αυτή η εξαγγελία του Υπουργείου κινητοποιεί τα αντανακλαστικά της ΚΕΔΕ, που βγαίνει ανοιχτά κατά της υποχρεωτικότητας της Προσχολικής Αγωγής, γιατί φοβάται μην χάσουν οι δήμοι την πελατεία τους στους δημοτικούς παιδικούς σταθμούς με τα τροφεία ή τα voucher που εισπράττουν από τις λαϊκές οικογένειες.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ένα λεπτό ακόμη, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ.

Αντιπροτείνει αμέσως η ΚΕΔΕ τη λεγόμενη «ελεύθερη επιλογή» της δομής που επιθυμεί κάθε γονιός για το παιδί του, κλείνοντας το μάτι στους ιδιωτικούς παιδικούς σταθμούς και ανοίγοντας, ταυτόχρονα, επικίνδυνους δρόμους για τη δημόσια εκπαίδευση. Παίρνει την πάσα ο Υπουργός - βρίσκοντας και το απαραίτητο άλλοθι- και προχθές στην Επιτροπή αφήνει να εννοηθεί ότι αυτό το δικαίωμα της ελεύθερης επιλογής δομής παραμένει μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας της υποχρεωτικότητας, που κανείς δεν εγγυάται για το πότε θα ολοκληρωθεί.

Άρα, η υποχρεωτικότητα, κύριε Υπουργέ, δεν φαίνεται να είναι και τόσο υποχρεωτική.

Η ΚΕΔΕ, όμως, πάει και ένα βήμα παραπέρα, πιο αντιδραστικό: Ζητά να περάσουν και τα νηπιαγωγεία στους δήμους. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει όχι μόνο ανταποδοτικότητα με δίδακτρα, όπως έγινε με το πέρασμα, το 2003, των κρατικών -δωρεάν τότε- παιδικών σταθμών στους δήμους, αλλά και κάτι ακόμα. Σημαίνει διάλυση του ενιαίου αναγκαίου παιδαγωγικού προγράμματος

που πρέπει να έχει η Προσχολική Αγωγή, αφήνοντάς το στις δυνατότητες του κάθε δήμου.

Εμείς σε αυτό το στημένο παιχνίδι δεν θα παίξουμε. Μιλάμε ανοιχτά και καθαρά. Για εμάς σημασία έχουν πριν από όλα οι σύγχρονες ανάγκες των παιδιών. Και αυτό σημαίνει σήμερα ότι κάθε παιδί πρέπει να έχει μια θέση στα νηπιαγωγεία και τους παιδικούς σταθμούς και αυτή να του παρέχεται δωρεάν και με ευθύνη του κράτους. Και αυτά τα νηπιαγωγεία και οι παιδικοί σταθμοί πρέπει να είναι σύγχρονοι, ασφαλείς και να έχουν, βέβαια, όλο το αναγκαίο μόνιμο προσωπικό όλων των ειδικοτήτων. Πρέπει να υπάρχει ενιαίο επιστημονικά επεξεργασμένο πρόγραμμα αγωγής, με ευθύνη κεντρικά του κράτους, γιατί η Προσχολική Αγωγή δεν είναι ένα απλό παιδοφυλακτήριο. Πρέπει να είναι πανεπιστημιακού επιπέδου η μόρφωση όλων των παιδαγωγών, με μείωση της αναλογίας των παιδιών ανά παιδαγωγό και φυσικά, με όλες τις αναγκαίες προσλήψεις μόνιμων επιστημόνων παιδαγωγών.

Αν περιμένουμε από την Κυβέρνηση -όπως και από τις προηγούμενες- ποτέ δεν θα βρει χρήματα για αυτές τις βασικές λαϊκές ανάγκες. Αν ήταν για το ΝΑΤΟ, τότε τις πιάνουν τα «χουβαρνταλίκια».

Και όμως, για αυτό ακριβώς πρέπει να πειστώσουν. Αυτό πρέπει να διεκδικήσουν τα νέα ζευγάρια και για αυτό αξίζει πραγματικά να παλέψουν όλοι μαζί οι εργαζόμενοι στον χώρο, αντί να τρώγονται και να μαλώνουν μεταξύ τους.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Αμυράς ζητεί άδεια απουσίας στο εξωτερικό από 9 έως 13 Μαρτίου 2018. Η Βουλή εγκρίνει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία σαράντα δύο μαθήτριες και μαθητές και δυο συνοδοί εκπαιδευτικοί τους από το Δημοτικό Σχολείο «Εράσμειος Ελληνογερμανική Σχολή» (2^ο Τμήμα).

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Ειδικός Αγορητής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Κατσικής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω λέγοντας το εξής: «Εκ των γραμμάτων γεννάται η αρετή με την οποία λάνθουν τα ελεύθερα έθνη». Δεν θα μπορούσα να φανταστώ ωραιότερα λόγια και ακριβέστερη προσέγγιση από αυτήν του Ρήγα Φεραίου, για να περιγράψει τη σπουδαιότητα των γραμμάτων και μέσα από αυτά, την καλλιέργεια της αρετής και την οικοδόμηση της ελευθερίας των εθνών.

Επιτρέψτε μου να κάνω μια παρένθεση, προσωπική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια κατάθεση ψυχής. Ως νέος Βουλευτής μιας μικρής, σε αριθμό, Κοινοβουλευτικής Ομάδας, έχω την ευκαιρία να συμμετέχω σε αρκετές κοινοβουλευτικές επιτροπές. Η συμμετοχή μου, όμως, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ειλικρινά με ενθουσιάζει. Η δυνατότητα να σχεδιάζουμε, να παραθέτουμε και να αντιπαρατιθέμεθα, να συμφωνούμε και

να διαφωνούμε εν τέλει, να συγκεράζουμε και να υλοποιούμε δράσεις που έχουν αποδέκτη τον βασικότερο πυλώνα του κράτους, τα παιδιά μας, μου μοιάζει εκτός από υπέροχο και τρομακτικό. Οι αποφάσεις που πρέπει να ληφθούν και η ευθύνη για τη λήψη τους δημιουργούν την ενσυναίσθηση του απόλυτου χρέους.

Για εμάς τους Ανεξάρτητους Έλληνες η παιδεία αποτελεί απόλυτη εθνική προτεραιότητα. Για τον λόγο αυτό προβάλλει επιτακτική η ανάγκη να διασφαλίζεται με κάθε τρόπο η εκπλήρωση της ακαδημαϊκής αποστολής των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της χώρας, αλλά και η απρόσκοπτη πρόσβαση στην εκπαίδευση σε όλους τους πολίτες, ανεξάρτητα από τις οικονομικές τους δυνατότητες.

Το σημερινό σχέδιο νόμου συνιστά μια ολοκληρωμένη θεσμική παρέμβαση στην οργάνωση των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, αξιοποιώντας προηγούμενες νομοθετικές επεξεργασίες, καθώς και ουσιαστικό στοιχείο που προέκυψε από τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Οι προτεινόμενες διατάξεις του αποσκοπούν στη θεραπεία προβλημάτων και δυσλειτουργιών, προκειμένου να ενδυναμωθούν δομές και να καταστούν πιο αποτελεσματικές, να αποκτήσουν επάρκεια και αξιοπιστία και να συμβάλλουν στην ποιοτική αναβάθμιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας σε όλους τους τομείς της, με απώτερο στόχο την αποτελεσματική αντιμετώπιση των

πολιτισμικών, κοινωνικών και οικονομικών προκλήσεων που αντιμετωπίζει η χώρα και ουσιαστικά να συντελέσουν στην εν γένει πρόοδο της κοινωνίας. Οι ρυθμίσεις του στοχεύουν στη διατήρηση του δημόσιου χαρακτήρα των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

Επισημαίνω τη διαφωνία μας σχετικά με ό,τι ακούστηκε στην Επιτροπή και είδε το φως της δημοσιότητας περί διευκόλυνσης, μέσω αυτού του νομοσχεδίου, της ίδρυσης και λειτουργίας ιδιωτικών πανεπιστημίων. Από ποια διάταξη προκύπτει αυτό ή, εν πάση περιπτώσει, σε ποια διάταξη υποκρύπτεται; Ας μου απαντήσει κάποιος.

Αυτό που επιχειρείται είναι η στενότερη σύνδεση εκπαίδευσης και έρευνας και η εξάλειψη της ύπαρξης πολλών ταχυτήτων ανάπτυξης στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Με την ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής γίνεται ένα μεγάλο βήμα προς την κατεύθυνση της αντιμετώπισης των ανισοτήτων και των διακρίσεων, αλλά και της σύνδεσης της γνώσης με τις επιτακτικές αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας. Τα ακαδημαϊκά κριτήρια αποτέλεσαν τον αποκλειστικό γνώμονα της διαμόρφωσης του νέου πανεπιστημίου, πέραν από πολυδιασπάσεις και υπερεξειδικεύσεις, με δημιουργία τμημάτων τα γνωστικά πεδία των οποίων δεν υπάρχουν ακόμα στον χάρτη της ανώτατης εκπαίδευσης στην Ελλάδα.

Ωστόσο, πρόκειται για γνωστικά αντικείμενα συμβατά με τις επιστημονικές εξελίξεις διεθνώς, αλλά και ταυτόχρονα συνυφασμένα με τους οικονομικούς και κοινωνικούς τομείς που αποτελούν την αιχμή του δόρατος για τη χώρα.

Πρόκειται για γνωστικά αντικείμενα συμβατά με τις επιστημονικές εξελίξεις διεθνώς αλλά και ταυτόχρονα συνυφασμένα με τους κοινωνικούς και οικονομικούς τομείς που αποτελούν την αιχμή του δόρατος για τη χώρα.

Με τον τρόπο αυτόν οι ακαδημαϊκές μονάδες θα αποκτήσουν προοπτικές ισχυρής παρουσίας στον ελληνικό και διεθνή χώρο. Κρίθηκε αναγκαία η κατάργηση των δυο τεχνολογικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων Αθήνας και Πειραιά ώστε με το ικανότατο προσωπικό και τις υπάρχουσες υποδομές τους να υποστηριχθεί και να καταστεί βιώσιμο και αποδοτικό το νεοϊδρυόμενο πανεπιστήμιο με τα οφέλη από τη λειτουργία του να είναι πολλαπλασιαστικά τόσο για τους φοιτητές όσο και για την πολιτεία και την κοινωνία.

Η ίδρυση είκοσι έξι αυτοδύναμων ακαδημαϊκών τμημάτων έναντι σαράντα δυο που λειτουργούν σήμερα στα δυο απορροφούμενα τεχνολογικά

ιδρύματα προσδίδει στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής ένα συγκριτικό πλεονέκτημα που διαθέτουν ορισμένα μόνο ελληνικά πανεπιστήμια. Το γεγονός ότι θα θεραπεύσει ένα ευρύ φάσμα επιστημών αλλά ταυτόχρονα και τεχνών το οδηγεί σε σημαντικές οικονομίες κλίμακας τόσο σε ακαδημαϊκό όσο και σε υλικοτεχνικό επίπεδο με σημαντικά οφέλη στην εξοικονόμηση αλλά και στη αποτελεσματική διαχείριση πόρων.

Η ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής δεν υπακούει απλά στην αθροιστική λογική συνένωσης των υφιστάμενων δυνάμεων των δυο τεχνολογικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Αντιθέτως, σηματοδοτεί τη διαμόρφωση μιας νέας δυναμικής που εξασφαλίζει περισσότερες δυνατότητες και προοπτικές για όλα τα εμπλεκόμενα μέρη στη λογική ότι το όλον είναι μεγαλύτερο από το άθροισμα των μερών του.

Η προστιθέμενη αξία του νέου πανεπιστημίου συνίσταται σε γεγονότα όπως ο σαφής τεχνολογικός προσανατολισμός των δυο απορροφόμενων ιδρυμάτων, η ενσωμάτωση και εκμετάλλευση της τεχνολογικής αυτής διάστασης τόσο στον τομέα της εκπαίδευσης όσο και στον τομέα της έρευνας είναι σίγουρο ότι θα αποδώσει αξιοσημείωτα αποτελέσματα, όπως έχουν καταδείξει παρόμοιες τακτικές και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Ένα άλλο γεγονός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προς αξιολόγηση θα πρέπει να αποτελέσει η αύξηση της ελκυστικότητας του νέου ιδρύματος τόσο με όρους ακαδημαϊκούς, όπως η προσέλκυση φοιτητών μελών ΔΕΠ, επιστημονικών συνεργατών αλλά και ανάπτυξης συνεργασιών εκτός του ακαδημαϊκού χώρου όπως με την τοπική αυτοδιοίκηση με τις ΔΕΚΟ, με τα επιμελητήρια και με άλλους φορείς τόσο σε τοπικό όσο και σε εθνικό επίπεδο.

Η βελτίωση του επιπέδου του εισερχόμενου φοιτητικού πληθυσμού με άμεσο επακόλουθο την αναβάθμιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας και μέσω αυτής την ενίσχυση του επαγγελματικού προφίλ των εκπαιδευομένων τους καθιστούν αξιόμαχους σε ένα συνεχές, αυξανόμενο απαιτητικό εργασιακό περιβάλλον.

Ωστόσο, επειδή η επιτυχία του όλου εγχειρήματος στηρίζεται και στον άλλον πυλώνα που ονομάζεται διδακτικό προσωπικό θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, περισσότερο την προσοχή σας στη διάταξη της παραγράφου 2^α του άρθρου 4. Θεωρώ δεκτική προσφυγών τη διαφορετική μισθολογική αντιμετώπιση μεταξύ προσωποπαγών θέσεων και τακτικών θέσεων καθηγητών. Σε κανέναν χώρο του δημοσίου οι κατέχοντες προσωποπαγείς θέσεις δεν αμείβονται διαφορετικά απ' αυτούς που κατέχουν τακτικές θέσεις δεδομένου ότι δεν διαφοροποιούνται τα καθήκοντά τους. Οι μεν δεν παρέχουν λιγότερο έργο από τους δε.

Θα πρότεινα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, να αποσυρθεί η παράγραφος αυτή η διατήρηση της οποίας θα δημιουργήσει κι ένα εμφυλιοπολεμικό κλίμα στους κόλπους της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Επανέρχομαι τώρα στις υπό συζήτηση διατάξεις.

Πιστεύω πως ενισχύεται η επαγγελματική εκπαίδευση με τη λειτουργία των διετών προγραμμάτων για αποφοίτους επαγγελματικών λυκείων σε μια ακαδημαϊκή μονάδα, όπως τα Κέντρα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης κάτω από την ομπρέλα ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος.

Η αναζήτηση της γνώσης που αποκτάται μέσω συστηματικής μελέτης, της παρατήρησης και του πειραματισμού, δηλαδή μέσω της έρευνας, υλοποιείται μέσα σε ακαδημαϊκά και βιομηχανικά περιβάλλοντα, προϋποθέτει συνεργασίες, ελευθερία διατύπωσης ερευνητικών ερωτημάτων, ανάπτυξη θεωριών, συλλογή εμπειρικών στοιχείων και εφαρμογή κατάλληλων μεθόδων μελέτης.

Ωστόσο, ενίοτε υπάρχει η πιθανότητα να τεθούν σε διακινδύνευση αξίες και αγαθά που προστατεύονται από διεθνείς κανόνες, από το Ενωσιακό Δίκαιο ή από την εθνική νομοθεσία και ερευνητικά έργα ενδεχομένως να

θέσουν σε κίνδυνο την αυτονομία του ανθρώπου, την ιδιωτική ζωή του και βεβαίως, τα προσωπικά του δεδομένα.

Βασικό λοιπόν έργο της ερευνητικής κοινότητας είναι η τήρηση των ηθικών αρχών της έρευνας, προκειμένου να εξασφαλιστεί η αξιοπιστία της και να μεγιστοποιηθεί η ποιότητά της. Για τον λόγο αυτό, κρίθηκε αναγκαία η θεσμοθέτηση Επιτροπών Ηθικής της Έρευνας, οι οποίες θα ασκούν ένα είδος προληπτικού ελέγχου ηθικής καταλληλότητας. Η λειτουργία τους θα συνδράμει στη λειτουργία εκπαιδευτικών ιδρυμάτων που θα διασφαλίζουν τους κανόνες ηθικής και δεοντολογίας, ώστε το ερευνητικό τους έργο να τυγχάνει της αναγκαίας αποδοχής από όλο το κοινωνικό σύνολο.

Με τη σύσταση του Εθνικού Συντονιστικού Οργάνου Μαθητείας θα διασφαλιστεί η ποιότητα της επαγγελματικής εκπαιδευτικής διαδικασίας, αλλά και της επαγγελματικής κατάρτισης των πολιτών. Ο συντονισμός, η παρακολούθηση της εφαρμογής και η αξιολόγηση των δράσεων στο πλαίσιο της επαγγελματικής κατάρτισης της μαθητείας θα ενισχύσει και θα αναβαθμίσει τη διά βίου μάθηση των πολιτών.

Την απόλυτη συναίνεσή μας παρέχουμε, όπως αναλυτικά είχα αναφέρει και κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή και στη λειτουργία των σχολικών μονάδων εντός των φυλακών της χώρας. Η εξασφάλιση των

προϋποθέσεων και των προδιαγραφών για την ομαλή κοινωνική επανένταξη των κρατουμένων πρέπει να αποτελεί κύριο και βασικό μέλημα της πολιτείας.

Ολοκληρώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμενος στο άρθρο 17, κύριε Υπουργέ, που αφορά τη δυνατότητα μετεγγραφής φοιτητών από μία πόλη σε άλλη. Το πνεύμα του συντάξαντος τη διάταξη αυτή δεν μπορεί να ήταν άλλο, παρά η συνδρομή της πολιτείας στις οικογένειες και τα παιδιά τους που επιθυμούν μεν, αδυνατούν δε, να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις που προκύπτουν από τις σπουδές τους, μαστιζόμενες από την πολύχρονη οικονομική κρίση. Θα ήταν ωστόσο άδικο να μη συμπεριληφθούν στη φροντίδα της πολιτείας παιδιά που στερούνται λόγω θανάτου τον έναν γονέα τους και η εναπομείνασα μονογονεϊκή οικογένεια ανταπεξέρχεται, όπως όλοι θα πρέπει να το γνωρίζουμε, με τεράστιες δυσκολίες στη διαβίωσή της.

Η πρότασή μας για θέσπιση νέου νόμου για τις μετεγγραφές, με διακομματική βεβαίως συναίνεση, μας βρίσκει απολύτως σύμφωνους. Ωστόσο, είναι μια διαδικασία, η υλοποίηση της οποίας θα απαιτήσει χρόνο. Η διαβίωση ωστόσο των φοιτητών είναι θέμα ζέον.

Για τον λόγο αυτό, ας γίνει δεκτή από μέρους σας η τροπολογία που κατέθεσα με γενικό αριθμό 1482 και ειδικό αριθμό 147 την 15^η Φεβρουαρίου, στην οποία πιστεύω κανένας συνάδελφος δεν θα εναντιωθεί.

Ας δώσουμε μια ανάσα ανακούφισης σε αυτά τα παιδιά που η ζωή έχει δείξει τόσο σκληρό πρόσωπο.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες υπερψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο γιατί οι προτεινόμενες ρυθμίσεις αποσκοπούν στην επίλυση προβλημάτων και δυσλειτουργιών, ώστε οι εκπαιδευτικές δομές της χώρας να καταστούν πιο αποτελεσματικές, να αποκτήσουν μεγαλύτερη αξιοπιστία, να συμβάλλουν στην αναβάθμιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας σε όλους τους τομείς με τελικό στόχο την αποτελεσματική αντιμετώπιση του συνόλου των προκλήσεων, οικονομικών, κοινωνικών, πολιτιστικών, που αντιμετωπίζει η χώρα, συμβάλλοντας στην ουσιαστική πρόοδο της κοινωνίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί καθηγητές από το Δημοτικό Σχολείο Αντιμάχειας στην Κω.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Προχωρούμε με τον ειδικό αγορητή από την Ένωση Κεντρώων κ. Αναστάσιο Μεγαλομύστακα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω σήμερα λέγοντας ότι είναι μια μεγάλη ημέρα, καθώς γίνεται η αρχή για ένα εμβληματικό, όπως το χαρακτήρισαν μέσα στην Επιτροπή, νομοσχέδιο, το οποίο θα μπορούσε να βελτιώσει την κατάσταση, όπως τη γνωρίζουμε, στα σημερινά Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα.

Ωστόσο, θα πρέπει να πω ότι και πάλι δεν ήρθε με τον σωστό τρόπο. Μπορεί να ακολουθήσαμε την κανονική διαδικασία και αυτή έγινε με το ζόρι. Υπήρχε πρόθεση από την Κυβέρνηση να συμπτύξει τις δύο επιτροπές και να

γίνουν μία. Ευτυχώς, δεν έγινε, αλλά ούτε το σημερινό είναι κάτι το οποίο επικροτούμε, το να μας έρχεται δηλαδή μια τροπολογία σαράντα εννιά σελίδων σήμερα. Δεν κρίνω ότι είναι ο σωστός τρόπος νομοθέτησης, ειδικά για θέματα παιδείας που, όπως έχουμε πει όλοι μας, είναι ίσως το ύψιστο ζήτημα το οποίο πρέπει να εξετάσουμε, να βελτιώσουμε και να τελειοποιήσουμε, γιατί μόνον έτσι θα μας έρθει και αυτή η πολυπόθητη αλλαγή την οποία ζητάμε όλοι μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, αλλά και μέσα στην κοινωνία μας. Πρέπει να δίνουμε χρόνο στα νομοσχέδια και ειδικά σε αυτά του Υπουργείου Παιδείας.

Από την άλλη πλευρά, βέβαια, οι τοποθετήσεις που ακούστηκαν μέσα στις Επιτροπές, αλλά και αυτές που ακούμε σήμερα και οι απόψεις που ακούστηκαν από τους ομιλητές, θυμίζουν παράλληλους δρόμους. Δεν βλέπουμε να συναντώνται πουθενά οι απόψεις των κομμάτων της αντιπολίτευσης με της Κυβέρνησης. Και αυτό είναι πολύ αρνητικό. Πραγματικά είναι πολύ αρνητικό και θα σας εξηγήσω και στη συνέχεια γιατί.

Εκτιμώ ότι και αυτήν τη φορά, δυστυχώς, εκτυλίχθηκαν μονόλογοι που δεν κατάφεραν να ξεφύγουν από τις γενικότερες κομματικές στρατηγικές, αλλά ούτε να διαμορφώσουν μια σύνθετη λογική, που θα αποτελείται από πολλές απόψεις, για να γίνει ένας εποικοδομητικός διάλογος.

Άκουσα πολύ προσεκτικά τους εκπροσώπους της αντιπολίτευσης να μιλούν για διάφορα θέματα και να κατηγορούν την Κυβέρνηση. Ένα από αυτά είναι και τα επαγγελματικά δικαιώματα. Ξέρουμε όλοι πολύ καλά εδώ μέσα το τι γινόταν τόσα χρόνια για τα επαγγελματικά δικαιώματα: απολύτως τίποτα. Είδαμε ότι και με αυτό το νομοσχέδιο δεν δίνεται καμία απολύτως λύση. Υπήρχαν κάποιες δεσμεύσεις ότι θα έρθει το ζήτημα στη Βουλή για να το συζητήσουμε και, επιτέλους να το λύσουμε, αλλά δεν μπορούμε να πορευόμαστε έτσι. Δεν μπορούμε ένας ο οποίος δεν έχει αναλάβει τις ευθύνες του τόσα χρόνια για ό,τι στραβό συνέβαινε σε αυτήν τη χώρα, και ειδικά στον χώρο της παιδείας, να έρχεται και να κριτικάρει, χωρίς να έχει κάνει αυτό που είπα και πριν, δηλαδή αποδοχή της δικής του ευθύνης.

Επίσης, δεν μπορώ να δεχτώ και την πολιτική «βλέποντας και κάνοντας» όταν κάναμε επανειλημμένως κάποιες ερωτήσεις στον Υπουργό και κάποιες υποδείξεις που δεν τις βγάλαμε από το μυαλό μας. Οι περισσότερες ήταν από επιστολές και από προτάσεις που μας έκαναν οι φορείς.

Εμείς, σαν Ένωση Κεντρώων, δεν μπορούμε να δεχτούμε να ακούμε τη δικαιολογία ότι θα δούμε πώς θα προχωρήσει και θα το διορθώσουμε. Κάποια πράγματα πρέπει να τα δεχόμαστε από την αρχή. Δεν χρειάζεται να μπορούμε στη διαδικασία να αλλάζουμε συνεχώς τα νομοσχέδια, όπως γίνεται

μέχρι σήμερα, όχι μόνο από εσάς, αλλά και από όλους όσους ήταν μέχρι τώρα στην Κυβέρνηση.

Υπάρχουν βέβαια και κάποια θετικά για να μην είμαστε μηδενιστές στην όλη διαδικασία. Το πιο θετικό από όλα που εμείς κρατάμε από την Επιτροπή είναι η πρόταση για τη συνδιαμόρφωση μιας κοινής πρότασης για τις μετεγγραφές. Ελπίζουμε αυτό που γράφετε στην επιστολή σας, ότι θα υπάρχουν άμεσα όλα τα απαραίτητα στοιχεία που χρειαζόμαστε για να διαμορφώσουμε μια σωστά δομημένη πρόταση, να ισχύσει.

Επίσης, θετικό θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε και αν υπήρχε καθολική λύση στα θέματα όσον αφορά το ποσοστό εισαγωγής των παιδιών στο νέο Πανεπιστήμιο, αλλά και στην ενοποίηση κάποιων κλάδων. Δεν λήφθησαν όλα όσα είπαμε υπόψιν, επομένως δεν μπορούμε να πούμε ότι είναι η καλύτερη δυνατή λύση.

Δυστυχώς, γενικότερα στην παιδεία, αντί να υπάρχει ένας χώρος που θα βρίσκεται στο απυρόβλητο, χωρίς κανένα κομματικό ίχνος, με ένα κλίμα ομόνοιας εμείς βλέπουμε πάντα να συμβαίνει το αντίθετο, να συνεχίζει να είναι ένας χώρος αντιπαράθεσεων και αντεγκλήσεων.

Τρανό παράδειγμα από αυτό το νομοσχέδιο είναι συγκεκριμένα η διάταξη για τα παιδιά της Γ΄ Λυκείου που θα εξεταστούν για να λάβουν το

απολυτήριο σε τέσσερα πλέον μαθήματα ενδοσχολικά, ενώ για την εισαγωγή τους εξετάζονται και πάλι σε τέσσερα μαθήματα, την οποία εμείς θα υπερψηφίσουμε.

Αναλογιστείτε ότι κλείνουν είκοσι χρόνια από το ξεκίνημα της εφαρμογής του ν.2525/1997, όπου καταργώντας τότε τις δέσμες των τεσσάρων μαθημάτων έπρεπε οι μαθητές να διαγωνίζονται σε όλα τα μαθήματα από τη Β΄ και από τη Γ΄ Λυκείου. Καταλαβαίνετε ότι αυτό το μέτρο δεν θα μπορούσε να συντηρηθεί, να συνεχίσει, γι' αυτό και γυρίζουμε στα τέσσερα μαθήματα. Σε αυτά τα είκοσι χρόνια που έχουν περάσει αυτός ο νόμος έχει υποστεί πλήθος αλλαγές.

Όλοι γνωρίζουμε εδώ μέσα τις μεταρρυθμίσεις με ονοματεπώνυμο, όπως έχω πει και σε άλλη Επιτροπή και σε άλλο σχέδιο νόμου για την παιδεία. Παρά τις μεγαλόπνοες και μεγαλόσχημες αλλαγές που έγιναν θα σας πω ότι οι μαθητές και οι μαθήτριες Λυκείου σήμερα ακόμη διδάσκονται δυστυχώς στα σχολεία εγχειρίδια, πολλά από τα οποία δεν έχουν αλλάξει από το 1995. Είναι δηλαδή σαν να παραδεχόμαστε όλοι εδώ μέσα ότι η επιστήμη σταμάτησε να εξελίσσεται το 1995. Δεν έχουν επικαιροποιηθεί πολλά από τα βιβλία που διδάσκονται αυτήν τη στιγμή οι μαθητές.

Για εμάς, λοιπόν, η λύση είναι μια η συναίνεση. Το έχουμε πει πολλές φορές. Γενικότερα και όχι μόνο σε θέματα παιδείας είμαστε ένα κόμμα που υποστηρίζει τη συναίνεση και τη συνεργασία και αυτό πρέπει να κάνουμε μεταξύ μας. Πρέπει να σταθούμε και να μιλήσουμε ειλικρινά ο ένας απέναντι στον άλλο για το τι χρειάζεται αυτή η χώρα, το τι χρειάζεται αυτό το σύστημα για να βελτιωθεί, γιατί όλα αρχίζουν από την εκπαίδευση, όλα είναι θέμα παιδείας και κουλτούρας.

Η Ένωση Κεντρώων, λοιπόν, τα τελευταία χρόνια που βρίσκεται εντός του Κοινοβουλίου έχει δείξει ότι με ειλικρίνεια και με τιμιότητα αντιμετωπίζει αυτά τα θέματα και αυτό ζητάμε να γίνει από όλες τις πλευρές. Είναι πολύ καθαρό στις θέσεις μας, που έχουμε δημοσιεύσει σχεδόν από την αρχή της θητείας μας μέσα στο Κοινοβούλιο, ότι ό,τι προτείνουμε και ό,τι ψηφίζουμε υπέρ ή κατά το κάνουμε πάντα με γνώμονα την ακαδημαϊκή εξέλιξη και έχοντας στο νου μας ποια είναι τα κοινωνικά οφέλη.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να γνωστοποιήσω και εντός της Ολομέλειας και για να ακουστεί και να γραφτεί στα Πρακτικά ότι προς τιμήν του ο Υφυπουργός Παιδείας, ο κ. Μπαξεβανάκης, παραδέχτηκε ότι πολλές από τις θέσεις μας ήταν σωστές και υιοθετήθηκαν και από την παρούσα Κυβέρνηση και για αυτό τον ευχαριστούμε.

Εδώ, όμως, θα θέλαμε να θέσουμε και κάποια άλλα ζητήματα τα οποία μας δίνεται η ευκαιρία να τα πούμε και πρέπει να λάβετε σοβαρά υπ' όψιν σας. Συγκεκριμένα, είναι κάποιες προτάσεις μας, όπως είναι η διαμόρφωση της διοικητικής ομάδας -έχω εξηγήσει κι έχω μιλήσει γι' αυτήν εντός των επιτροπών- όπως είναι η άμεση υιοθέτηση των αποφάσεων του Συνηγόρου του Παιδιού σε θέματα που αφορούν τη σχολική ζωή, η θέσπιση συμβουλευτικής παρουσίας των συνηγόρων όταν συζητάμε κάθε φορά σε επιτροπές κι εντός του Κοινοβουλίου θέματα για την παιδεία. Η επέκταση του Συνηγόρου του Φοιτητή σε θέματα εξετάσεων και βαθμολογίας, η θέσπιση ενός προσωπικού ERASMUS, η κατάργηση των κατατακτήριων για πτυχιούχους που είναι σε ίδια σχολή, η πλήρης απεμπλοκή των εκπαιδευτικών με το γραφειοκρατικό τους έργο και η πρακτική άσκηση φοιτητών σε γραμματειακή υποστήριξη σχολείων, να προετοιμάζουμε τα παιδιά μας σε έναν χώρο που έχει ανάγκη απ' αυτό. Έχουμε δει ποια είναι τα προβλήματα που αντιμετωπίζονται από τους διευθυντές σχολικών μονάδων, οι οποίοι δεν έχουν χρόνο καν να διαχειριστούν την πλατφόρμα «my school».

Να προχωρήσουμε τώρα στο νομοσχέδιο στα υπόλοιπα άρθρα. Το πρώτο είναι η ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, για το οποίο θα ήθελα να πω ότι θα αποτελέσει μια νέα αρχή, όπως είπα και στην αρχή του λόγου μου. Είναι πολύ σημαντικό για τα εκπαιδευτικά δρώμενα μιας χώρας, η

ίδρυση ενός νέου και τόσο μεγάλου Πανεπιστημίου. Και παράλληλα, με αυτήν την κίνηση αναγνωρίζεται και το έργο που έχουν διατελέσει ως τώρα τα τμήματα και οι σχολές ΑΤΕΙ οι οποίες ενοποιούνται.

Τόνισα πάρα πολλές φορές κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων των Επιτροπών, πως βλέπουμε θετικά τη δημιουργία αυτού του Πανεπιστημίου και δεν θα θέλαμε να είμαστε αυτοί που σε δέκα χρόνια από τώρα θα μας κατηγορούν ότι δεν ήμασταν υπέρ ενός τέτοιου βήματος. Ωστόσο, θα έπρεπε να ληφθούν υπ' όψιν και όλες οι προτάσεις που έχουν γίνει από εμάς.

Πρέπει, όπως είπα ξανά, να δούμε με θετική ματιά την εξομοίωση πτυχιών -και εσείς και όλοι εμείς εδώ- ειδικά για όσους περάτωσαν τις σπουδές τους τα τελευταία χρόνια. Θα πρέπει να υπάρχει δυνατότητα όλοι οι φοιτητές, εφόσον δεν πήραν ακόμα πτυχίο να μπορούν να επιλέξουν πώς θα συνεχίσουν και να υπάρχει αυτονομία τμημάτων, όπου το επιθυμείτε αυτό κι όπου πληρούνται τα κριτήρια.

Θα ήθελα να σημειώσω τώρα για το τρίτο κεφάλαιο και συγκεκριμένα για το άρθρο 10, ότι θα έπρεπε να λάβουμε υπ' όψιν αυτά που μας προτείνουν οι Έλληνες ερευνητές, ώστε να αναγνωρίζεται η προϋπηρεσία εντός της χώρας.

Όσον αφορά τώρα το τρίτο κεφάλαιο, το οποίο έχει ρυθμίσεις για την ανώτατη εκπαίδευση, δεν είμαστε αντίθετοι σε πολλές από αυτές, ωστόσο θα πρέπει να βάλουμε όλες τις δυνάμεις μας, ώστε να βρεθούν οι απαραίτητοι πόροι για να ρυθμιστούν τα συγκεκριμένα άρθρα και διατάξεις.

Στη συνέχεια, στο άρθρο 29, έχουμε εντοπίσει μάλλον ένα τυπογραφικό λάθος όπου μιλάτε για τους ηλεκτρονικούς. Τους έχετε ως ΠΕ84 και στη συνέχεια της παραγράφου τους έχετε ως ΠΕ89. Έχω την εντύπωση ότι είναι τυπογραφικό το λάθος και καλό είναι να διορθωθεί.

Θα θέλαμε στο άρθρο 28, όπως είπα και προηγουμένως να είναι 20%, τουλάχιστον για τους τωρινούς μαθητές των επαγγελματικών λυκείων η απορρόφησή τους στο νέο Πανεπιστήμιο.

Και αξίζει να αναφερθούμε, γιατί θέλω να πιστεύω ότι είμαι δίκαιος, στα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας, τα οποία ιδρύθηκαν με τον ν.2525/1997 που προανέφερα. Είναι ένα θετικό βήμα αυτό που γίνεται με το νομοσχέδιο αυτό, με τη διάταξη που ρυθμίζονται θέματα για τα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας.

Πρέπει να θυμηθούμε ότι αυτά τα σχολεία δημιουργήθηκαν και τρανώθηκαν και συνεχίστηκαν επειδή υπήρχε συναίνεση, επειδή τα δέχθηκε η κοινωνία μας με αγάπη, επειδή τα δέχθηκαν όλοι, νομίζω, όσοι πέρασαν σε αυτό το Κοινοβούλιο, με την απαραίτητη προσοχή και είδαμε ποια ήταν τα οφέλη τους.

Επίσης, νομίζω ότι είναι χρήσιμο να ξέρουμε όλοι εδώ μέσα ότι οι εκπαιδευτικοί του πρώτου ΣΔΕ, που λειτούργησε το 2000 στο Περιστέρι, βραβεύθηκαν, περίπου δεκαπέντε χρόνια μετά, από τους μαθητές τους. Και σας μιλάω ως εκπαιδευτικός, νομίζω ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη τιμή για έναν παιδαγωγό να βραβεύεται ή να εκτιμάται, τουλάχιστον, η δουλειά του, από αυτούς με τους οποίους συνεργάστηκε.

Υπάρχει πάρα πολύ ωραίο κλίμα σε αυτά τα σχολεία, πάρα πολλή αγάπη, θα μπορούσα να πω, κι αυτό εμάς μας ικανοποιεί. Θα πρέπει να συνεχίσουμε και να ενισχύσουμε αυτό το έργο.

Και κάτι ακόμη που θα ήθελα να πω είναι ότι στη βράβευση αυτή ήταν παρών ένας άνθρωπος που δεν υπάρχει, δυστυχώς, πλέον κοντά μας, ο Γιώργος Ζουγανέλης, ένας καθηγητής που πάλεψε για τον θεσμό των Σχολείων Δεύτερης Ευκαιρίας. Θα πρέπει όλοι μας εδώ μέσα, όπως είπα -και το επαναλαμβάνω γιατί είναι πολύ σημαντικό- να συναινούμε υπέρ τέτοιων πολύ θετικών κινήσεων.

Για να κλείσω όσον αφορά το νομοσχέδιο, θέλω να αναφερθώ στο άρθρο 33, το οποίο πραγματεύεται τη δίχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση. Είναι ένα άρθρο το οποίο εμείς υποστηρίζουμε, καθώς είναι πάγια θέση μας από την αρχή η δίχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, για το καλό των παιδιών,

έχοντας πάντα ακαδημαϊκά κι επιστημονικά κριτήρια κι όχι για να εξυπηρετήσουμε κάποιες μικροπολιτικές σκοπιμότητες.

Ωστόσο, θα πρέπει να λάβουμε υπόψη μας ποιες είναι οι συνθήκες αυτή τη στιγμή στην κοινωνία μας. Εμείς το προτείναμε στις Επιτροπές, το προτείνουμε και τώρα, να υπάρχει επέκταση των αδειών των βρεφονηπιακών σταθμών. Οι βρεφονηπιακοί σταθμοί αυτή τη στιγμή έχουν τους χώρους, έχουν και νηπιαγωγούς διορισμένους, οι οποίοι θα μπορούσαν να βοηθήσουν σε αυτή την έλλειψη δομών και εκπαιδευτικών, που αποτελεί το κύριο επιχείρημα όσων δεν θέλουν την δίχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση.

Και για να κλείσω, θα κάνω έναν πολύ σύντομο σχολιασμό για τα όσα γίνονται στην επικαιρότητα, για τα όσα έγιναν χθες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι, αυτά θα τα πείτε στη δευτερολογία σας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Στη δευτερολογία μου θα είμαι πολύ σύντομος, κύριε Πρόεδρε. Ένα λεπτό θα χρειαστώ.

Είναι τραγικό να βλέπουμε αυτά που είδαμε χθες στο γήπεδο. Αθλητισμός και παιδεία θα έπρεπε να είναι ένα. Αυτά είναι συνδεδεμένα από την αρχαιότητα, σε όλους τους λαούς. Είδαμε ότι παρ' όλο που η Κυβέρνηση βάζει αυστηρά πρόστιμα, δεν υπάρχει λύση. Επομένως, τα πρόστιμα δεν θα

είναι η λύση εδώ. Η λύση θα είναι η αλλαγή της παιδείας, η δημιουργία νέας κουλτούρας, μιας αθλητικής κουλτούρας που θα αρμόζει στο 2018, θα αρμόζει στα παιδιά μας, θα αρμόζει στο μέλλον. Είναι απαράδεκτο να βλέπουμε και σήμερα τέτοιες εικόνες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Μαυρωτά, επειδή είμαι σίγουρος ότι έχω τη συναίνεσή σας, θα δώσω τον λόγο για τρία-τέσσερα λεπτά στην κ. Φωτίου για να παρουσιάσει την τροπολογία της κι αμέσως μετά σε εσάς. Σας ευχαριστώ.

Ορίστε, κυρία Φωτίου, έχετε τον λόγο.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε και κύριε Μαυρωτά.

Πρόκειται για τροπολογία του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με γενικό αριθμό 1495 και ειδικό 159. Πρόκειται για μία ρύθμιση που αντιμετωπίζει τα γραφειοκρατικά προβλήματα που ανέκυψαν κατά την εφαρμογή του πιλοτικού προγράμματος για τα σχολικά γεύματα σε σχολεία της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Συγκεκριμένα, παρατηρήθηκε αδυναμία σύστασης επιτροπών παραλαβής σε μονοθέσια σχολεία, με καθυστέρηση στην πληρωμή των αναδόχων. Με την προτεινόμενη διάταξη διευκολύνεται η καθημερινή παραλαβή των γευμάτων και επιταχύνεται ο χρόνος αποπληρωμής των αναδόχων.

Επομένως, η διάταξη που φέρνουμε στην τροπολογία αφορά το ότι πιστοποιείται η παραλαβή με βεβαίωση του αρμοδίου Περιφερειακού Διευθυντή Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης για το σύνολο των σχολικών γευμάτων που παραδόθηκαν σε σχολεία ευθύνης του.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εγώ εσάς, κυρία Υπουργέ, που δεν εξαντλήσατε τον χρόνο.

Κύριε Μαυρωτά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μετά από τέσσερις συνεδριάσεις, λοιπόν, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων έρχεται στην Ολομέλεια για την τελική συζήτηση το νομοσχέδιο περί ίδρυσης του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής και άλλων διατάξεων.

Το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής θα δημιουργηθεί από τη συγχώνευση των ΤΕΙ Αθηνών και Πειραιά. Θα δημιουργηθεί το τρίτο σε αριθμό φοιτητών Πανεπιστήμιο της χώρας με είκοσι έξι τμήματα και περίπου είκοσι τέσσερις χιλιάδες φοιτητές. Δίνουμε μεγάλη σημασία στη διαδικασία αυτή, γιατί θα αποτελέσει –φαντάζομαι- πιλότο και για τις άλλες συγχωνεύσεις ΤΕΙ-Πανεπιστημίων, που έχουν δρομολογηθεί.

Ενώ, λοιπόν, θα περιμέναμε η διαδικασία αυτή να είναι σταδιακή ώστε να συγκλίνουν ομαλά και να απορροφηθούν οι όποιοι κραδασμοί της μετάβασης από ΤΕΙ σε πανεπιστήμιο, επιλέχθηκε μια διαδικασία fast track. Το υπονοεί άλλωστε και η έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής στη σελίδα 7, που λέει ότι δεν αρκεί η αναγκαιότητα ίδρυσης νέου Πανεπιστημίου, αλλά πρέπει εκτός από τις δομές να αξιολογηθεί ο χρόνος και οι διαδικασίες μετάβασης.

Επίσης, στο δίλημμα «προεδρικό διάταγμα ή νόμος» για την ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, ο κύριος Υπουργός είπε ότι επιλέχθηκε η ψήφιση νόμου αντί για προεδρικό διάταγμα για να υπάρχει διαβούλευση και διαφάνεια. Έτσι, όμως, είναι σαν να παραδέχεται ότι ο ν. 4485 –που τον ψηφίσατε το περασμένο καλοκαίρι και προβλέπει ίδρυση νέων ΑΕΙ με προεδρικό διάταγμα- είναι τελικά λάθος. Δεν μπορεί, δηλαδή, και η ίδρυση με νόμο και η ίδρυση με προεδρικό διάταγμα να είναι και τα δύο σωστά, εκτός,

εάν θέλετε ad hoc να χρησιμοποιείτε ό,τι σας βολεύει στη συγκεκριμένη συγκυρία.

Ας πάμε, όμως, λίγο και στην ουσία, να φύγουμε από τα διαδικαστικά. Όπως φάνηκε, λοιπόν, από τη συζήτηση η ΑΔΙΠ, η Αρχή Διασφάλισης Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση, που με βάση το νόμο γνωμοδοτεί για την εθνική στρατηγική για την ανώτατη εκπαίδευση, δεν ρωτήθηκε. Εξέφρασε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων σοβαρούς προβληματισμούς για τον τρόπο με τον οποίο γινόταν το εγχείρημα. Περισσότερο φαίνεται μέτρησε η γνώμη δημάρχων και επιμελητηρίων παρά της ΑΔΙΠ ή της Συνόδου Πρυτάνεων των Πανεπιστημίων.

Το μεγάλο ζήτημα είναι ποιος είναι ο ρόλος των ΤΕΙ στην ελληνική ανώτατη εκπαίδευση. Τα χρειαζόμαστε ή όχι; Θα έχουμε διετείς δομές στα Κέντρα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και μετά πανεπιστημιακά πτυχία; Οι τεχνολόγοι εφαρμογών, τα μεσαία στελέχη της ελληνικής παραγωγής, η ραχοκοκαλιά της, από πού θα αποφοιτούν; Από τα πανεπιστήμια;

Πρόκειται, λοιπόν, για μια μεγάλη κουβέντα που δεν έγινε ή έμεινε στη μέση από το καλοκαίρι του 2016, τότε που ο σημερινός Υπουργός Παιδείας ως Πρόεδρος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων έλεγε ότι τα τμήματα ΤΕΙ πρέπει να χωριστούν σε τρεις κατηγορίες: πρώτον, σε αυτά που άμεσα

μπορούν να πανεπιστημιοποιηθούν και που είναι αρκετά -το λέω αυτό εκ πείρας, γιατί ως πανεπιστημιακός έχω συνεργαστεί με αρκετά απ' αυτά τα τμήματα- δεύτερον, σε αυτά που μπορούν να γίνουν πανεπιστημιακά εντός τριετίας και, τρίτον, σε αυτά που δεν έχουν πανεπιστημιακό αντικείμενο. Αυτήν την κουβέντα θα έπρεπε να την κάνουμε από πριν, εκ των προτέρων, και όχι τώρα εκ των υστέρων.

Στη συγκεκριμένη διαδικασία πανεπιστημιοποίησης των δύο ΤΕΙ τα ακαδημαϊκά κριτήρια έγιναν λάστιχο. Άλλα τμήματα κράτησαν την αυτονομία τους και άλλα συγχωνεύθηκαν χωρίς να έχουν επικρατήσει ακαδημαϊκές διαδικασίες. Όποιος είχε πιο δυνατή φωνή ή ήταν πιο κοντά στα αυτιά του Υπουργείου, κράτησε την αυτονομία του τμήματός του. Η μικροδιαχείριση, λοιπόν, έπαιξε τον πρωτεύοντα ρόλο και η ακαδημαϊκότητα δευτερεύοντα ρόλο.

Η όλη σπουδή μάλιστα, δείχνει ότι η εμβληματική –όπως λέτε- πρωτοβουλία έγινε με το βλέμμα στις κάλπες. Και δεν θα εκπλαγώ, εάν αρχίσουν να φυτρώνουν σαν μανιτάρια τμήματα και σχολές του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής σε όλη την Αττική. Εάν, λοιπόν, αυτό είναι το σχέδιο, σε τι διαφέρει απ' αυτά που καταγγέλλατε στο παρελθόν;

Για το αλαλούμ με τις σχολές, τους αποφοίτους, μεταπτυχιακούς, τα είπαμε και στις επιτροπές. Δυστυχώς, θυσιάζονται στον βωμό της βιαστικής εξαγγελίας. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του Τμήματος Βιοϊατρικών Επιστημών όπου συγχωνεύονται πέντε ετερόκλητα τμήματα: ιατρικών εργαστηρίων, ακτινολόγων, οπτομετρών, οδοντοτεχνιτών και αισθητικών.

Εκ των υστέρων λάβαμε και επιστολές που δείχνουν ότι τα πράγματα έγιναν τελείως στο πόδι. Εάν η συγχώνευση γινόταν με βάση τη συνάφεια των αντικειμένων, τότε για παράδειγμα η νοσηλευτική, η μαιευτική και η κοινοτική υγεία είναι πολύ πιο συγγενείς ειδικότητες, παρ' όλο που παραμένουν ως αυτόνομα τμήματα.

Ας πάμε και στις άλλες διατάξεις του νομοσχεδίου.

Στο άρθρο 9 βάζετε ρητά την κοινωνική προσφορά ως κριτήριο που συνεκτιμάται ιδιαίτερα στις εξελίξεις και στις εκλογές των μελών ΔΕΠ. Όμως, πώς θα αποτιμάται η κοινωνική προσφορά; Μήπως έτσι θα παραγίνουν λάστιχο τα κριτήρια εκλογής;

Πάμε στο άρθρο 17 των μετεγγραφών, το οποίο –φαντάζομαι-, κύριε Υπουργέ, θα αποσύρετε, γιατί αλλιώς τι νόημα έχει να ζητάτε τις προτάσεις των κομμάτων; Μας ζητάτε εντός δέκα πέντε ημερών τις προτάσεις μας για τις μετεγγραφές και λέτε ότι θα μας στείλετε ό,τι στοιχείο ζητήσουμε.

Κύριε Υπουργέ, σας έχω κάνει ερώτηση για τις μετεγγραφές, ζητώντας στοιχεία από τις 21 Φεβρουαρίου, όχι το 2018 αλλά το 2017, έναν χρόνο πίσω και δεν μου έχετε απαντήσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Με συγχωρείτε, τι κάνατε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ερώτηση για τις μετεγγραφές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Γενικά;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι, στις 21 Φεβρουαρίου 2017 και δεν έχει απαντηθεί.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Με συγχωρείτε, είναι αναρτημένα όλα τα στοιχεία των μετεγγραφών. Τι να απαντήσω;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Σας ζητάω άλλα στοιχεία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τι στοιχεία;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Θα σας τα πω στη δευτερολογία. Τα είπαμε και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, αλλά νόμιζα ότι θα φιλοτιμηθείτε να απαντήσετε κάποιες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Μην τα ξαναλέμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Από τις είκοσι οκτώ ερωτήσεις από 1/1/2017 μου έχετε απαντήσει στις πέντε ερωτήσεις και λέτε τώρα ότι θα στείλετε τα στοιχεία που θα ζητήσουμε σε μια εβδομάδα, ώστε σε δύο εβδομάδες να σας δώσουμε τις προτάσεις μας. Δηλαδή, ο κοινοβουλευτικός έλεγχος για εσάς και τις υπηρεσίες σας είναι διακοσμητικός και δεν απαντάτε, αλλά όταν είναι για συζήτηση προτάσεων θα σπεύσετε να μας απαντήσετε.

Καταλαβαίνετε, βέβαια, έτσι ότι ομολογείτε πώς είτε πριν μας αγνοούσατε, στον κοινοβουλευτικό έλεγχο, είτε μας κοροϊδεύετε τώρα ότι θα απαντήσετε σε μια εβδομάδα. Τι από τα δύο ισχύει; Θα το δούμε.

Εν πάση περιπτώσει, εμείς θα ανταποκριθούμε στο αίτημά σας, όπως το κάναμε και στο παρελθόν με τις προτάσεις μας για το λύκειο, που, προφανώς, αναπαύονται σε κάποια υπουργικά συρτάρια.

Με τις μετεγγραφές, για να έρθω λίγο και να μείνω στο θέμα αυτό, η λύση είναι να μην υπάρχει ανάγκη για τις μετεγγραφές, πέρα από ειδικές εξαιρέσεις, να μπορούν να σπουδάζουν όλα τα παιδιά εκεί που πετυχαίνουν. Αντί, λοιπόν, να δίνετε πόρους για να ενισχύσετε, όπως είπατε, τα κεντρικά πανεπιστήμια, που θα δεχθούν και το μεγάλο βάρος, όπως χαρακτηριστικά είπατε, καλύτερα να ενισχύσετε τις φοιτητικές εστίες στα περιφερειακά πανεπιστήμια και να παρακολουθείτε και την εύρυθμη λειτουργία τους ή ακόμα να δώσετε κίνητρα, ώστε φοιτητές να μπορούν να εργάζονται σε δομές εντός του πανεπιστημίου, λέσχες, βιβλιοθήκες, κλπ., ώστε να μπορούν να ανταπεξέλθουν στο κόστος των σπουδών τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σημασία δεν έχει μόνο το να σπουδάζουν όλα τα παιδιά, σημασία έχει και το πώς σπουδάζουν. Αν είναι σε κάποιο κεντρικό Τμήμα οι εκατόν ογδόντα εισακτέοι να γίνονται τετρακόσια και να κάνουν τα μισά εργαστήρια, για να μπορούν να κάνουν όλοι ή να στοιβάζονται δέκα, δέκα σε κάθε άσκηση ή να μην χωράνε όλοι στο αμφιθέατρο –και αυτά σας τα λέω εκ πείρας-, τότε καταλαβαίνετε ότι το επίπεδο των σπουδών πέφτει κατακόρυφα.

Το μέτρο των μετεγγραφών είναι δημοφιλές και δίνει ψήφους. Όμως, δεν πρέπει να κάνουμε μια πλειοδοσία ψηφοθηρίας και να ξεφεύγουμε από τα όρια αντοχής των σχολών, το νομοθετημένο 15%, χώρια που με τις

μετεγγραφές, αν το παρακάνουμε, νοθεύουμε εμμέσως και τον ίδιο τον θεσμό των πανελλαδικών εξετάσεων.

Στο άρθρο 19 αποσύρατε, αν κατάλαβα καλά, την παράγραφο 1 για την ισοτιμία των τίτλων. Σύμφωνα, λοιπόν, με την ανακοίνωση του Υπουργείου, η εν λόγω διάταξη αποσύρεται, καθώς διατυπώθηκαν διαφορετικές ερμηνείες και επιδίωξη είναι να υπάρξει όσο το δυνατόν ευρύτερη διακομματική συναίνεση.

Μήπως, κύριε Υπουργέ, κάνετε λάθος εδώ; Μήπως εννοείτε να υπάρξει όσο το δυνατόν ευρύτερη εσωκομματική συναίνεση; Γιατί, όπως θυμάμαι, από τα άλλα κόμματα δεν υπήρξε αντίδραση, παρά μόνο η φλογερή αντίδραση από τον κ. Φίλη, που δεν τον βλέπω στην Αίθουσα, με τον οποίο είσαστε στο ίδιο κόμμα.

Στο άρθρο 20 για την έρευνα: Υπάρχει σε εκκρεμότητα το θέμα της αναγνώρισης της προϋπηρεσίας των ερευνητών, που λόγω της φύσης της δουλειάς τους δεν δουλεύουν με σταθερή σχέση εργασίας. Το ανέφερε, άλλωστε, η Ένωση Ερευνητών, όπως και το θέμα της απασχόλησης των ΙΔΟΧ, ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου εργαζόμενους.

Στην παράγραφο 10 του άρθρου 20 για τα προγράμματα του ΙΚΥ λέτε ότι επιστημονικός υπεύθυνος μπορεί να είναι και μέλος του διοικητικού προσωπικού, αν έχει πτυχίο ανώτατης εκπαίδευσης. Απλό πτυχίο. Όχι διδακτορικό, ούτε καν μεταπτυχιακό. Τι σόι προγράμματα είναι αυτά αναρωτιέμαι ειλικρινά.

Στην παράγραφο 11 εξέφρασα τις αντιρρήσεις μου για την αφαίμαξη των σχολείων από υψηλών προσόντων προσωπικό, που θα πάει σε ερευνητικά κέντρα, δηλαδή, δάσκαλοι και καθηγητές. Τα είχα πει αυτά όταν είχε γίνει μία αντίστοιχη ρύθμιση για θέσεις ΕΔΙΠ σε πανεπιστήμια.

Από την μία, λοιπόν, έχουμε ελλείψεις στα σχολεία, ειδικά στα πρότυπα πειραματικά που φεύγουν προσοντούχοι καθηγητές –και έχουμε κάνει σχετική ερώτηση, περιμένοντας μάταια απάντηση- και από την άλλη, αυτές τις θέσεις θα μπορούσαν να τις καταλάβουν επιστήμονες που με τη βαλίτσα στο χέρι ετοιμάζονται να φύγουν στο εξωτερικό.

Για το άρθρο 29 με τις συγχωνεύσεις ειδικοτήτων, γίναμε δέκτες πολλών επιστολών και ενστάσεων. Δασολόγοι, δασοπόνοι, περιβαλλοντολόγοι, εκπαιδευτικοί ειδικής αγωγής, μουσικοί, θεατρολόγοι και άλλοι έχουν δικαιολογημένες αντιρρήσεις.

Εξαφανίστηκε, επίσης, με τη νομοτεχνική βελτίωση η ειδικότητα των ραδιοηλεκτρολόγων που τους στερείτε και την αρχαιότητα. Όχι ότι δεν χρειάζονται οι συγχωνεύσεις, αλλά με τον τρόπο που πάνε να γίνουν – μπαίνουν τελευταία στιγμή, δηλαδή, στο νομοσχέδιο χωρίς διαβούλευση- θα δημιουργήσουν σίγουρα αδικίες. Είναι ο τρόπος του «ας νομοθετήσουμε και μετά βλέπουμε». Όχι! Πρώτα βλέπουμε και μετά νομοθετούμε.

Για να μη λέω μόνο τα αρνητικά, είμαστε θετικοί στα σχολεία στις φυλακές, στις επιτροπές ηθικής και δεοντολογίας της έρευνας.

Για το άρθρο 33, για το οποίο έχει γίνει πολύς λόγος για τις παραγράφους 3 και 4, βλέπουμε θετικά τη δίχρονη προσχολική αγωγή, αλλά με πλήρη εφαρμογή της ολοήμερης λειτουργίας και ενίσχυσης των δομών και του προσωπικού. Γνώμονας πρέπει να είναι η εξυπηρέτηση των πολιτών και των οικογενειών και όχι των δημάρχων ή του Υπουργείου ή οι διαμάχες μεταξύ διαφόρων κλάδων.

Όμως, εδώ η υποχρεωτική δίχρονη προσχολική αγωγή έρχεται πολύ άγαρμπα και αιφνιδιαστικά, όπως φάνηκε και από τους εμπλεκόμενους φορείς που ακούσαμε. Πρέπει να δοθεί χρόνος, λοιπόν, και στους παιδικούς σταθμούς να προσαρμοστούν –όπως είπε άλλωστε ο Υπουργός στις

Επιτροπές- διατηρώντας το δικαίωμα επιλογής του γονιού για παιδικό σταθμό ή νηπιαγωγείο για το μεταβατικό αυτό διάστημα.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειπώθηκε κατά κόρον ότι για την Κυβέρνηση η πρωτοβουλία για το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής είναι εμβληματική. Για εμάς δεν είναι εμβληματική, είναι προβληματική, κυρίως ως προς τη διαδικασία που επιλέχθηκε.

Και επιτρέψτε μου. Εκτιμώ ιδιαίτερα τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ τον κ. Σκουρολιάκο, που είναι και συνάδελφος στην ίδια Περιφέρεια Αττικής, αλλά έχω μία απορία: Τόσοι πανεπιστημιακοί στον ΣΥΡΙΖΑ, δεν βρέθηκε ένας να αναλάβει εισηγητής ενός πανεπιστημιακού νομοσχεδίου; Το κριτήριο που πρυτάνευσε ήταν η εντοπιότητα και όχι η συνάφεια με το αντικείμενο; Αυτό από μόνο του λέει πολλά για τις προτεραιότητες του ΣΥΡΙΖΑ με το παρόν νομοσχέδιο.

Αν σκεφτόμουν, λοιπόν, ψηφοθηρικά και εγώ ως Βουλευτής Αττικής, θα έκανα γαργάρα την κριτική για τη διαδικασία δημιουργίας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Θα το στήριζα με τη λογική ότι η εκλογική μου περιφέρεια θα αποκτήσει πανεπιστήμιο και μάλιστα, όχι όποιο και όποιο, το τρίτο σε μέγεθος στη χώρα. Δεν μπορώ, όμως, να κλείσω τα μάτια στις ακαδημαϊκές αλχημείες, καθότι έρχονται και άλλες συγχωνεύσεις ΤΕΙ-

Πανεπιστημίων ανά την Ελλάδα και δεν πρέπει να επαναληφθούν τα ίδια λάθη.

Πρόκειται, λοιπόν, για ένα νομοσχέδιο που θα μπορούσε όντως να συντελέσει στην αναβάθμιση των ΤΕΙ, ακολουθώντας ακαδημαϊκά κριτήρια. Δυστυχώς, όμως, εντάσσεται σε μία ακολουθούμενη πολιτική που μας έχει συνηθίσει η Κυβέρνηση και το Υπουργείο, την πολιτική του πρώτα εξαγγέλλω ότι θα γίνει κάτι και μετά μελετώ πώς θα γίνει αυτό το κάτι. Και επειδή στην Ελλάδα τις ψήφους τις φέρνουν τα λόγια και όχι τα έργα, το ίδιο κάνει και εδώ η Κυβέρνηση. Δεν ξεκινάει το χτίσιμο από τα θεμέλια, αλλά από την ταμπέλα και τη λεζάντα. Τα γερά θεμέλια, όμως, δυστυχώς δεν φέρνουν ψήφους. Οι φανταχτερές ταμπέλες το κάνουν αυτό.

Φαίνεται, λοιπόν, ότι πρωταρχικός στόχος ήταν το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής να υπάρχει στο μηχανογραφικό των παιδιών για τον επόμενο Σεπτέμβριο, οπότε και ανοίγει το παράθυρο των εκλογών, να υπάρχει στα προεκλογικά σποτ και ας έχει μύρια προβλήματα άλυτα.

Το βλέπω από τώρα «Ήταν δίκαιο, έγινε πράξη» να κλείνει το συγκεκριμένο σποτ. Για να προλάβουμε, λοιπόν, τα σποτ χάνεται η ευκαιρία να φτιαχτεί σε βάθος δύο-τριών χρόνων ένα εύρωστο, βιώσιμο πανεπιστήμιο εφαρμογών.

(Στο σημείο αυτό, χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δέκα δευτερόλεπτα ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεχίστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Να δημιουργηθεί ένα εύρωστο, βιώσιμο Πανεπιστήμιο εφαρμογών από τη συγχώνευση των δυο ΤΕΙ.

Όταν, όμως, η πολιτική αναμειγνύεται στον ακαδημαϊκό σχεδιασμό, το αποτέλεσμα είναι να κερδίζουν κατά κράτος οι πολιτικές διαδικασίες τις ακαδημαϊκές διαδικασίες, αυτό ακριβώς δηλαδή που πληρώνουν τα πανεπιστήμιά μας μέχρι και σήμερα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας ενημερώσω ότι έχετε εγγραφεί τριάντα πέντε Βουλευτές για να μιλήσετε. Έχουμε κάνει έναν υπολογισμό με τους συνεργάτες της Έδρας. Εφόσον πάμε ομαλά και σοβαρά, όπως πάμε μέχρι στιγμής, υπολογίζω ότι όχι πριν τις 9, αλλά όχι και μετά τις 10, θα έχει κλείσει η

συνεδρίαση και με τις δευτερολογίες μάλιστα των
εισηγητών, εφόσον το επιθυμούν.

Κύριε Υπουργέ, ή θα πάρετε τον λόγο τώρα ή, εάν θέλετε, να μιλήσει η
πρώτη εξάδα των συναδέλφων που είναι ένας ανά κόμμα και αμέσως μετά
τους έξι, εσείς.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και
Θρησκευμάτων):** Θα μιλήσω τώρα, κύριε Πρόεδρε.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας,
Έρευνας και Θρησκευμάτων):** Κύριε Πρόεδρε κι εγώ μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι, δεν υπάρχει τέτοια
περίπτωση. Θα μιλήσουν έξι Βουλευτές, ένας Υφυπουργός και από τώρα σας
λέω ότι θα έχετε τον μισό χρόνο του Υπουργού. Τρεις Υπουργοί στη σειρά,
αποκλείεται, ξεχάστε το.

Κύριε Γαβρόγλου, έχετε τον λόγο.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και
Θρησκευμάτων):** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα είναι μια εμβληματική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, που
προχωρά στην ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, το οποίο δεν είναι

–το έχουμε πει πολλές φορές στις Επιτροπές και ορισμένοι αρνούνται να το καταλάβουν- η απλή συνένωση των δυο Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της χώρας μας. Είναι, όμως, εμβληματική η σημερινή πρωτοβουλία, όχι μόνο επειδή ιδρύεται ένα νέο Πανεπιστήμιο, αλλά γιατί μέσα απ' αυτή την ίδρυση και τις συζητήσεις που έχουν γίνει κατοχυρώνεται η λογική της αναβάθμισης των ΤΕΙ στη χώρα μας.

Προκαλώ –και ευτυχώς ορισμένοι ομιλητές απέφυγαν αυτήν την πρόκληση- να μου πείτε πότε τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια υπήρξε μια πολιτική αναβάθμιση των ΤΕΙ. Πότε, από ποια κυβέρνηση και με ποιους όρους; Από καμία.

Αυτό που έγινε, ήταν η οριζόντια ανωτατοποίηση. Αυτό που έγινε είναι ότι οι ίδιοι που το έκαναν δημιούργησαν την αντίληψη στην κοινωνία ότι τα ΤΕΙ είναι «για τα σουβλάκια», τα ΤΕΙ είναι «για τα rooms to let». Αυτό πρέπει να σταματήσει. Και η δική μας Κυβέρνηση είναι η πρώτη, που όχι μόνο το λέει δημόσια, αλλά έχει και μια συγκεκριμένη πολιτική να σταματήσει αυτήν την απαράδεκτη πολλές φορές κοινωνική πρόσληψη ως προς τα πανεπιστήμια.

Το επόμενο θέμα έχει σχέση με πάρα πολλά δάκρυα για την τεχνολογική εκπαίδευση. Δάκρυα επί δακρύων για την τεχνολογική εκπαίδευση, έναν από τους πυλώνες της ανώτατης εκπαίδευσης κ.λπ. Εμείς

έχουμε πολιτική, δάκρυα γι' αυτό δεν έχουμε. Αντί για δάκρυα, μπορείτε να μας πείτε την πολιτική σας; Τι ακριβώς λέτε για την τεχνολογική εκπαίδευση; Μη μου πείτε ότι πρέπει να αναβαθμιστεί. Σαράντα χρόνια λέμε τα ίδια όλοι. Πώς θα αναβαθμιστεί; Με ποιους όρους θα αναβαθμιστεί; Με ποιους όρους θα γίνει η σύνδεση με την τοπική κοινωνία και την οικονομία; Αυτά είναι τα προκλητικά ερωτήματα.

Ξέρουμε ότι τα ίδια ακούστηκαν και τον Αύγουστο. Θυμάστε τον πανικό του Αυγούστου, όταν ψηφίστηκε ο νόμος για την τριτοβάθμια εκπαίδευση; Ότι θα καταρρεύσουν, ότι δεν είμαστε υπέρ της αριστείας, ότι το ένα, το άλλο κ.λπ. Και όλα πήγαν μια χαρά και πάνε μια χαρά.

Ευτυχώς, δεν ακούστηκε η λέξη «αριστεία» εδώ, πάλι ότι δεν πιστεύουμε στην αριστεία. Γιατί, για εμάς, αυτή είναι η αριστεία. Η αριστεία είναι να επιβραβευθούν όλοι αυτοί οι ακαδημαϊκοί που σήκωσαν στην πλάτη τους την αναβάθμιση των ΤΕΙ, την de facto πανεπιστημιοποίησή τους πολλές φορές, πολλών τμημάτων και τα άτομα στο πανεπιστήμιο που άνοιξαν τα αυτιά τους και είδαν το θέμα των ΤΕΙ.

Και εδώ πρέπει να χαιρετίσουμε καταστάσεις που για πρώτη φορά υπάρχει συνεννόηση ανάμεσα στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ. Αυτό σε μία κοινωνία

σημαίνει νέες συναινέσεις, νέες δυναμικές και νέου τύπου ανακατατάξεις ακαδημαϊκού χαρακτήρα.

Εμείς, λοιπόν, πέρασι στον ενιαίο χώρο εκπαίδευσης και έρευνας, όπως τον είχαμε διατυπώσει στο πλαίσιο του εθνικού διαλόγου για την παιδεία, είχαμε πει ότι υπάρχουν ακαδημαϊκά κριτήρια, η de facto πανεπιστημιοποίηση ορισμένων πρέπει να επιβραβευθεί, αυτά τα τμήματα που είναι στην ενδιάμεση κατάσταση πρέπει να βοηθηθούν και ορισμένα πρέπει να κλείσουν τον ιστορικό τους κύκλο. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει Σχέδιο «ΑΘΗΝΑ», δεν σημαίνει τα δύο πόδια στο ίδιο παπούτσι, όπως έγινε με αυτό το απίστευτης σύλληψης σχέδιο περί «ορθολογικοποίησης» -σε πολλά εισαγωγικά- των τμημάτων.

Και βεβαίως, θα ήθελα ορισμένοι σε αυτήν την Αίθουσα να είναι πολύ προσεκτικοί. Ξέρετε ότι τα δύο ΤΕΙ, της Αθήνας και του Πειραιά, είναι στη Γενική Συνέλευση του ΕΛΙΔΕΚ και ξέρετε ότι είναι στη Γενική Συνέλευση του ΕΛΙΔΕΚ επειδή κατάφεραν να έχουν έναν τεράστιο αριθμό ερευνητικών προγραμμάτων; Σεβασμό, λοιπόν, σε αυτούς που πήραν στην πλάτη τους την de facto, επιμένω, αναβάθμιση των ΤΕΙ.

Και βεβαίως, όπως γνωρίζετε, είχαμε πει ότι θα γίνει μία επιτροπή για να δει τα κριτήρια με τα οποία άλλα τμήματα των ΤΕΙ μπορούν να

αποκτήσουν διδακτορικά, να δίνει το δικαίωμα για διδακτορικά. Έγινε αυτή η Επιτροπή. Την περασμένη Πέμπτη κατατέθηκε το πόρισμα στη Σύνοδο Πρυτάνεων των ΤΕΙ.

Επίσης, είχαμε πει ότι ό,τι είναι να γίνει θα γίνει με συνεννόηση από τα κάτω. Γι' αυτό κι έχουμε ακαδημαϊκές επιτροπές στα Ιόνια, στην Ήπειρο, στη Δυτική Ελλάδα, στη Θεσσαλία και στη Στερεά Ελλάδα. Μέσα από τις συζητήσεις που γίνονται σε αυτές τις επιτροπές παίρνουμε εμείς, στη συνέχεια, τις πολιτικές αποφάσεις. Το ίδιο έγινε και στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής. Επί έξι μήνες συνεδρίαζε η Επιτροπή με ακαδημαϊκότατα κριτήρια -με πιο ακαδημαϊκά δεν γινόταν-, με τις συμφωνίες και τις διαφωνίες και κατέληξε σε μια πρόταση. Το ίδιο ήταν και οι Σύγκλητοι των δύο Ιδρυμάτων, το ίδιο ήταν και ο δημόσιος διάλογος.

Ποια είναι η ευθύνη του Υπουργείου; Να πάρει πολιτικές αποφάσεις με ακαδημαϊκά κριτήρια, όχι πολιτικές αποφάσεις με κριτήρια τα «σουβλάκια». Και δεν έχω τίποτα εναντίον των σουβλακίων, όπως καταλαβαίνετε. Με συγχωρείτε, συνάδελφοι, που σας βλέπω να είστε λίγο αναστατωμένοι επ' αυτού.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Χρειάζονται κι αυτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Χρειάζονται οπωσδήποτε κι αυτά, αλλά μόνον αν ιδρύσεις με ακαδημαϊκά κριτήρια, θα υπάρχει τοπική οικονομική ενίσχυση. Αν το κάνεις αντίθετα, χάνεις και το ακαδημαϊκό, χάνεις και το οικονομικό, όπως έγινε μέχρι τώρα.

Η αναβάθμιση, λοιπόν,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καλά, μην φτάσουμε και στο σημείο για να ανοίξουμε σουβλατζίδικο να θέλουμε πτυχίο ΠΕ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ακόμη όχι, κύριε Πρόεδρε, σας διαβεβαιώνω για αυτό.

Ξέρετε, είναι το τρίτο νομοσχέδιο που αρχίζει η συζήτηση με προεδρεύοντα τον συνάδελφο, θα έλεγα, τον κ. Κακλαμάνη, οπότε θα μας έρθουν όλα καλά, όπως και στα υπόλοιπα!

Η τεχνολογική εκπαίδευση, ας το ξέρουμε, δεν θα αναβαθμιστεί μεταφυσικά. Δεν θα αναβαθμιστεί επειδή κάποιοι συνέχεια το λένε. Θα αναβαθμιστεί με νεότερο διδακτικό προσωπικό με τις νέες θέσεις που δίνουμε, με νέα προγράμματα σπουδών, με νέα ερευνητικά προγράμματα και θα αναβαθμιστεί με την ανακατάταξη των γνωστικών πεδίων. Τα γνωστικά πεδία επιστημολογικά και επιστημονικά είναι σε μία συνεχή διαπραγμάτευση

με την επιστημονική κοινότητα, με την κοινωνία γενικότερα, με την ιστορία τους κ.λπ. Κάθε φορά, λοιπόν, τέτοια πράγματα αναβαθμίζουν επί της ουσίας την τεχνολογική εκπαίδευση.

Τώρα, δεν θα πω πόσα πράγματα πήραμε υπ' όψιν. Επιμένω ότι συζητάμε αυτό πολύ αναλυτικά. Νομίζω ότι τουλάχιστον έπρεπε να αναγνωρισθεί ότι η συζήτηση του νομοσχεδίου δεν έγινε ούτε με τη διαδικασία του κατεπείγοντος ούτε του επείγοντος. Έγιναν τέσσερις επιτροπές, τόσες μέρες τέθηκε στη διαβούλευση, άπειρες ήταν οι προτάσεις, δημόσια άρθρα, φορείς με τους οποίους συζητήθηκαν και πάει λέγοντας.

Υπάρχει μία πρόταση του Τεχνικού Επιμελητηρίου την οποία ενσωματώνουμε ως έχει ως προς τα πτυχία των μηχανικών, τα πενταετή επιπέδου «7» και τα τετραετή επιπέδου «6» της ευρωπαϊκής κλίμακας προσόντων και με μία συγκεκριμένη τροπολογία που καταθέτουμε αυτό αποτυπώνεται.

Όσον αφορά τα επαγγελματικά δικαιώματα -προσέξτε!- δεν θίγεται κανένα –μα, κανένα!- επαγγελματικό δικαίωμα όσων έχουν αποφοιτήσει. Όμως, θα ήθελα να είμαστε και πάρα πολύ ειλικρινείς στο παιχνίδι που παίχτηκε πάλι με τα επαγγελματικά δικαιώματα, με τις υποσχέσεις γενικά και αόριστα των επαγγελματικών δικαιωμάτων. Το αποτέλεσμα; Να έρθει η

Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και να συνειδητοποιήσουμε ότι τα μισά από τα τετρακόσια είκοσι τμήματα σε όλη την Ελλάδα δεν έχουν επαγγελματικά δικαιώματα!

Πείτε μου τόσα χρόνια τι κάνατε.

Να σας πούμε τι κάναμε εμείς τους τελευταίους μήνες; Για πρώτη φορά συγκροτήθηκε κοινή επιτροπή ανά ειδικότητα, στην οποία συμμετέχουν και καθηγητές από τα πολυτεχνεία και καθηγητές από τα ΤΕΙ, διπλωματούχοι μηχανικοί και πτυχιούχοι μηχανικοί. Δεν έχει ξαναγίνει. Έχουν ήδη ολοκληρώσει την τέταρτή τους συνεδρίαση και πάνε πάρα πολύ καλά.

Αν καταφέρουμε να κάνουμε αυτό το βήμα όλοι μαζί ως προς τα επαγγελματικά δικαιώματα των μηχανικών, νομίζω ότι ανοίγει επιτέλους μια πόρτα την οποία είχε ανοίξει, επίσης, η Υπουργός κυρία Αναγνωστοπούλου όσο ήταν στο Υπουργείο.

Να ξέρετε ότι ο στόχος μας δεν είναι να οικονομίσουμε χρήματα. Η ορθολογικοποίηση των θεσμών δεν είναι ισοδύναμη με την εξοικονόμηση χρημάτων. Η ορθολογικοποίηση της λειτουργίας των θεσμών είναι ισοδύναμη με την αναβάθμιση. Και γνωρίζουμε ότι εκπαιδευτική μεταρρύθμιση χωρίς υλικούς πόρους, χωρίς επενδύσεις, χωρίς περισσότερα χρήματα δεν γίνεται. Και δεν είναι τυχαίο ότι αυτό το πράγμα το κάνουμε τώρα που ξέρουμε ότι η

χώρα έχει κάνει τη στροφή. Όλα αυτά περί ψηφοθηρίας, περί του ενός, περί του άλλου νομίζω ότι υποτιμούν τους ομιλητές, τους οποίους έχω παρακολουθήσει με μεγάλη προσοχή και ξέρω το υψηλό τους επίπεδο. Μην παρασυρόμαστε από εύκολες λύσεις!

Πριν μιλήσω για τα υπόλοιπα θέματα, θα ήθελα δημόσια να εξάρω τη μεγάλη βοήθεια που έδωσαν σε αυτό το εγχείρημα ο καθηγητής κ. Μπρατάκος ως Πρύτανης του ΤΕΙ Αθηνών, ο καθηγητής κ. Βρυζίδης ως Πρύτανης του ΤΕΙ Πειραιά και ο κ. Μουτζούρης, από τους πρωτοπόρους, πρώην Πρύτανης του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, που πρώτη φορά εδώ και δέκα χρόνια είχε βάλει στο τραπέζι το θέμα της σχέσης του Πολυτεχνείου με τα ΤΕΙ.

Τα λέω αυτά γιατί έχει μία σημασία στην κοινωνία μας να μη σπεκουλάrouμε σε εμφυλιοπολεμικές κουλτούρες, αλλά σε συναινετικές κουλτούρες, στις οποίες θα επανέλθω.

Επίσης, να υπογραμμίσουμε κάτι που κάπως ξεχάστηκε, αυτά που λέει η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής. Η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής την Παρασκευή -έχει δημοσιοποιηθεί η Έκθεσή της- θεωρεί εξαιρετική την πρωτοβουλία και άρα, σε σχέση με οτιδήποτε νομικό σημαίνει αυτό ως προς το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής.

Όσον αφορά τα διετή προγράμματα σπουδών, υπάρχει ένα τεράστιο πρόβλημα μεταλυκειακής εκπαίδευσης σήμερα στην Ελλάδα. Δεν είναι δικό μας. Είναι ένα από τα άπειρα πράγματα που πρέπει να λύσουμε. Τα παιδιά όταν τελειώνουν τη Γ΄ Λυκείου, πρέπει να έχουν επί της ουσίας επιλογές. Ξέρετε ότι η αναβάθμιση της επαγγελματικής εκπαίδευσης είναι ένα από τα σημαντικότερα ζητήματα που έχουμε προωθήσει, μαζί και με το θέμα της μαθητείας, για την οποία θα μας μιλήσει και ο κ. Μπαξεβανάκης.

Τα διετή προγράμματα σπουδών που θα είναι στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ καθιερώνονται για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Αυτό θα δώσει τη δυνατότητα επαγγελματικών πιστοποιητικών ευρωπαϊκών προσόντων άμεσα, με την ολοκλήρωση ενός προγράμματος σπουδών σε αυτά τα διετή, το οποίο θα είναι πραγματικά πάρα πολύ αναβαθμισμένο ακαδημαϊκά.

Το λέω αυτό και δεν έχω κανένα ίχνος ειρωνείας προς το ΚΚΕ, αλλά εσείς οι ίδιοι λέτε ότι πρέπει να κάνουμε το παν να βρίσκουν τα παιδιά δουλειές. Μα, θα βρίσκουν δουλειές σε σοσιαλιστικές επιχειρήσεις; Δεν το έχω καταλάβει αυτό.

Εμείς, λοιπόν, λέμε τα διητή να τα κάνουμε και με τους επιχειρηματικούς φορείς, με τους παραγωγικούς φορείς, για να εξασφαλίσουμε ακριβώς αυτές τις ανάγκες που υπάρχουν. Παλιά λέγατε «στη μαθητεία φθηνό εργατικό δυναμικό». Διαφευστήκατε. Λέγατε ότι τα παιδιά δουλεύουν δωρεάν, χωρίς ασφάλιση. Τίποτε από αυτά δεν ισχύει.

Εδώ, λοιπόν, είμαστε υποχρεωμένοι να συζητάμε με τις υγιείς επιχειρήσεις, γιατί αυτές θα δημιουργήσουν και τις θέσεις εργασίας που πρέπει να δημιουργηθούν και για αυτά τα άτομα. Εδώ υπήρχε ένα τεχνικό ζήτημα, το οποίο θεραπεύουμε, που είχε σχέση με το πόσα παιδιά των ΕΠΑΛ θα μπουν στο υπό ίδρυση Πανεπιστήμιο, αφού στα ΤΕΙ ήταν κατά 20%. Ξέρετε, είπαμε 5% σε όλη την Ελλάδα. Ήταν μια πρόταση που μας έγινε από τον κ. Ανδριανό και μια πρόταση κι από τον κ. Κατσίκη. Με τους υπολογισμούς που κάναμε, ειδικά για φέτος, για το Πανεπιστήμιο της Δυτικής Αττικής θα είναι 8%. Αν βάλετε το 5% συνολικά και το 8% στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, έχουμε πραγματικά μια πολύ σοβαρή αύξηση των παιδιών μας στα ΕΠΑΛ. Το κάνουμε γενναιόδωρα, γιατί θεωρούμε ότι τα παιδιά αυτά δεν είναι παιδιά ενός κατώτερου θεού, όπως αποδείχθηκε και πέρυσι από τα αποτελέσματα των Πανελληνίων Εξετάσεων.

Το Εθνικό Συντονιστικό Όργανο Μαθητείας είναι ένας καινούργιος θεσμός που δημιουργούμε. Θα σας μιλήσει ο κ. Μπαξεβανάκης.

Ας έρθουμε στο θέμα της υποχρεωτικής δεκατετράχρονης εκπαίδευσης και της δίχρονης προσχολικής εκπαίδευσης. Η ελληνική κοινωνία για δεκαετίες έχει μια αξίωση από την πολιτεία: να δημιουργήσει σοβαρές και αξιόπιστες αλλά και αποτελεσματικές εκπαιδευτικές δομές. Ξέρουμε, όμως, ότι στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση το πιο δύσκολο δεν είναι ο στόχος. Το πιο δύσκολο είναι η μεταβατική περίοδος για να φτάσει κανείς στον στόχο. Ο στόχος, που έχει πάντα ένα οραματικό στοιχείο, δεν μπορεί να υλοποιηθεί, αν δεν υπάρχει μια σοβαρή και καλά δουλεμένη μεταβατική περίοδος.

Εδώ, λοιπόν, λέμε ότι σε τρία χρόνια θα είναι υποχρεωτική η δίχρονη προσχολική εκπαίδευση, στο πλαίσιο της υποχρεωτικής δεκατετράχρονης εκπαίδευσης των παιδιών της πατρίδας μας. Είναι ένα διαχρονικό αίτημα από τους εκπαιδευτικούς μας, από τους παιδαγωγούς μας, από πολλά μέρη της κοινωνίας. Επιτέλους, να τοποθετηθούμε όλοι γενναία σε αυτό το πράγμα. Το θέλουμε; Ναι ή όχι; Όχι «ναι μεν, αλλά». Το θέλουμε; Εάν το θέλουμε, να δούμε τον τρόπο μετάβασης. Αν δεν το θέλουμε -και υπάρχουν φορείς που έχουν δηλώσει ότι δεν το θέλουν-, είναι πολύ πιο έντιμο να πεις: «εγώ δεν θέλω το διετές, δεν θέλω το δεκατετράχρονο» από το να λέει κανείς «ναι μεν, αλλά δεν γίνεται» και πάει λέγοντας. Αυτό είναι ένα θέμα στο οποίο δεν έχουμε την ανοχή των υποσημειώσεων. Δεν υπάρχει «ναι μεν, αλλά». Αυτό θα δημιουργήσει συρρίκνωση των παιδικών σταθμών; Σας προκαλώ, λοιπόν,

να μου φέρετε τους αριθμούς, γιατί οι δικοί μας αριθμοί λένε ότι αυτό θα οδηγήσει στην αύξηση των παιδικών σταθμών. Σήμερα μένουν χιλιάδες παιδιά έξω από τους παιδικούς σταθμούς. Άρα, θα αυξηθεί η συμμετοχή των βρεφονηπιοκόμων, θα αυξηθούν οι παιδικοί σταθμοί κ.λπ.

Βεβαίως, δεν έχει κανένα νόημα να λέμε εμείς «άλφα» και να λέει κάποιος «μείον άλφα». Τόσο καιρό προκαλώ και την Κεντρική Ένωση Δήμων και άλλους να μας κοινοποιήσουν τα στοιχεία τους.

Εμείς τα έχουμε κοινοποιήσει τα δικά μας τα στοιχεία και δεν έχουμε αντίλογο ότι υπάρχουν άδειες θέσεις, ότι μένουν παιδιά έξω. Γιατί άραγε; Δεν θέλω ένα τόσο σημαντικό θέμα να επισκιαστεί με την όποια λογική «σκανδαλογίας». Νούμερα είναι. Στα νούμερα πιστεύω ότι δεν μπορεί να μη συμφωνήσουμε όλοι. Γι' αυτό κι εμείς έχουμε κάνει πρόταση στην Κεντρική Ένωση Δήμων, όπως και στη Διδασκαλική Ομοσπονδία, όπως και σε άλλους φορείς, να καθίσουμε κάτω και να συμφωνήσουμε όλοι για τους αριθμούς. Στους αριθμούς δεν μπορεί να υπάρχει διαφωνία. Θα συμφωνήσουμε στους αριθμούς. Οι δικοί μας αριθμοί λένε αυτό που είπαμε. Αν υπάρχουν άλλοι, θα δούμε πώς θα το αντιμετωπίσουμε. Ομόφωνα θα πούμε, «παιδιά, τόσοι είναι οι αριθμοί, άρα πάμε σε μια μεταβατική περίοδο που, εν πάση περιπτώσει, το τέλος της θα είναι η υποχρεωτική δεκατετράχρονη εκπαίδευση».

Ξέρετε πολλοί ενδεχομένως -και δεν έχετε λόγο να το γνωρίζετε- ότι σήμερα ήδη λειτουργούν σε πολλά μέρη δίχρονα νηπιαγωγεία. Δεν είμαστε οι πρώτοι που φέρνουμε δίχρονα νηπιαγωγεία. Είναι πενήντα δύο χιλιάδες παιδιά στα δίχρονα νηπιαγωγεία, διότι οι γονείς έχουν κάνει αυτήν την επιλογή. Υπάρχουν ολοήμερα νηπιαγωγεία.

Λέμε, λοιπόν, ότι είναι άλλο να υπάρχουν δίχρονα νηπιαγωγεία γενικά, επειδή υπάρχει μια κοινωνική πολιτική και άλλο να γίνονται στη λογική και τον στόχο της υποχρεωτικής δίχρονης εκπαίδευσης. Είναι δύο διαφορετικοί τρόποι σκέψης, δυο διαφορετικές πολιτικές.

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι μέσα από ένα επεξεργασμένο σχέδιο που έχουμε, κομμάτια του οποίου έχουμε συζητήσει και στην Επιτροπή, θα καταφέρουμε και να ολοκληρώσουμε τις προϋποθέσεις για τη δίχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση και θα καταφέρουμε να υπάρχουν περισσότεροι παιδικοί σταθμοί, περισσότερα άτομα που θα δουλεύουν στους παιδικούς σταθμούς και βεβαίως, οι νηπιαγωγοί, οι οποίοι θα έχουν την αποκλειστική ευθύνη των δύο αυτών τάξεων του νηπιαγωγείου.

Έρχομαι στο θέμα των μετεγγραφών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, με αυτό κλείνει η πρωτολογία σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Έχετε δίκιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Είναι ενδιαφέρον το θέμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κοιτάξτε, πιο πρόσφορο έδαφος από σπέκουλα για τις μετεγγραφές δεν υπάρχει. Κι εγώ θα ήθελα όλοι να μετεγγράφονται. Δεν γίνεται όμως. Γι' αυτό και είπαμε το εξής: Υπάρχει ένα πολύ σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα. Υπάρχουν οικογένειες με πολλά παιδιά -με δυο, τρία παιδιά- που είναι σε διαφορετικές πόλεις. Δεν μπορεί μια Κυβέρνηση να κλείνει τα μάτια της σε ένα κοινωνικό πρόβλημα. Λέμε: Καμία οικογένεια δεν θα συντηρεί εκτός από το δικό της πάνω από ένα σπίτι. Και όσον αφορά οικογένειες που έχουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα, τα παιδιά θα έρχονται εκεί που μένουν οι οικογένειες. Αυτό αφήνει έξω μια σοβαρή κατηγορία πολιτών: οικογένειες που έχουν χαμηλό εισόδημα και έχουν ένα παιδί. Δεν το προβλέπουμε. Αυτό προβλέπεται και στις μετεγγραφές κλπ.

Γι' αυτό, με επιστολή που έστειλα την Παρασκευή στους Αρχηγούς των πολιτικών κομμάτων, παρακαλώ το κάθε κόμμα να φέρει γραπτώς στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, κύριε Σεβαστάκη, συγκεκριμένες προτάσεις για το θέμα των μετεγγραφών γενικά, μήπως και καταφέρουμε να

κάνουμε έναν νόμο που θα είναι απόφαση όλων των κομμάτων, βλέποντας όλες τις παραμέτρους για τον συντάξουμε.

Τελειώνω. Θα επανέλθω και για τα σχολεία των φυλακών και για πολλά άλλα. Δεν θέλω πραγματικά να καταχραστώ την ανοχή του Προέδρου.

Η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας μίλησε για υπέρβαση του κόμματός της. Εγώ χαιρετίζω όχι το θέμα της υπέρβασης, αλλά την προσπάθεια των πολιτικών κομμάτων να δημιουργήσουν κλίμα συναίνεσης. Κλίμα συναίνεσης δεν σημαίνει ότι όλοι συμφωνούν σε όλα. Κλίμα συναίνεσης σημαίνει συγκρουσιακή συνύπαρξη. Συνύπαρξη όμως.

Εδώ, λοιπόν, πραγματικά -και είναι και δεινή ομιλήτρια, όπως την έχετε ακούσει- οι ερωτήσεις επαναλήφθηκαν, και στις Επιτροπές κλπ. Αλλού έχουμε απαντήσεις. Αλλού δεν είναι τόσο πειστικές ενδεχομένως οι απαντήσεις.

Αυτό που μου κάνει τρομερή εντύπωση όμως είναι η τοποθέτηση του εκπροσώπου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης. Είχα την αίσθηση ότι άλλα λέγαμε σε τέσσερις συνεδριάσεις της Επιτροπής και άλλα ακούσαμε τώρα. Δεν θέλω να το σχολιάσω. Καταλαβαίνω ότι υπάρχουν προβλήματα, διαφορετικές απόψεις μέσα στα κόμματα κ.λπ. Θέλει όμως μια τεράστια προσοχή οι συνεννοήσεις να έχουν και έναν τρόπο να καταλήγουν σε συμπεράσματα. Όταν έχουμε τέτοιου είδους αλλαγές, εγώ δεν το καταλαβαίνω.

Τελειώνω με δύο πράγματα. Είπε η κ. Κεραμέως ότι έχω πολλές φορές -όχι εγώ, η Κυβέρνησή μας, το προσωποποίησε και λίγο- δύο τεράστια προβλήματα. Το ένα είναι ότι κάθε φορά δράττομαι της ευκαιρίας, όταν δεν θέλω να απαντήσω,...

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Δεν είπα «προβλήματα». Τακτικές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Σωστά, τακτικές.

Είπε, λοιπόν, ότι όταν δεν θέλω να απαντήσω λέω πόσο σύνθετα είναι τα προβλήματα. Είναι κακό πράγμα να μη θέλεις να απαντήσεις, αλλά μην υποτιμάμε τη συνθετότητα των προβλημάτων.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Έρχεστε στα λόγια μου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Εκτός αν για τον ΣΥΡΙΖΑ τα προβλήματα είναι πιο σύνθετα από ό,τι για τη Νέα Δημοκρατία. Πάντως τα προβλήματα είναι πολύ σύνθετα και γι' αυτό έχει και πολύ μεγάλη σημασία η συνεννόηση σε αυτά τα προβλήματα.

Το δεύτερο που ειπώθηκε είναι ότι παντού βλέπω συγκλίσεις και συναινέσεις. Νομίζω ότι το να λέμε ότι το ποτήρι είναι μονίμως μισογεμάτο μας δίνει μια ελπίδα ως προς τον τρόπο της πολιτικής κουλτούρας και πώς αυτή η πολιτική κουλτούρα θα μας πάει όλους ένα βήμα μπροστά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστώ.

Άφησα τον Υπουργό να μιλήσει, με ανοχή, γιατί έδωσε τροφή και για τις τοποθετήσεις των συναδέλφων.

Στη δευτερολογία σας, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα κι εγώ να ακούσω πώς μια ρύθμιση που υπήρχε στο προσχέδιο και αφορούσε το γνωστό πρόβλημα των οδοντιατρικών σχολών της χώρας απεσύρθη στο τελικό σχέδιο.

Θα μου επιτρέψετε οι έξι πρώτοι εγγεγραμμένοι συνάδελφοι, δηλαδή ο κ. Σεβαστάκης, ο κ. Κουτσούμπας, ο κ. Κρεμαστινός, ο κ. Γρέγος, ο κ. Τάσος και η κ. Παπακώστα, επειδή στις 15.00΄ θα πρέπει ο κ. Κρεμαστινός να με αντικαταστήσει στην Έδρα, να του δώσω τον λόγο, γιατί δεν θα μπορούσε αλλιώς να μιλήσει. Αμέσως μετά θα πάμε στη σειρά που ακούσατε και μετά θα μιλήσει ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Φωτάκης.

Κύριε Κρεμαστινέ, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ (Ε΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ, πριν από μερικά χρόνια ένας άλλος Υπουργός Παιδείας έφερε νόμο στη Βουλή και αναβάθμισε τα ΤΕΙ σε Ανώτατα Ιδρύματα. Μετά από λίγο καιρό διαπίστωσε ότι πολλοί -όχι οι περισσότεροι, αλλά μπορεί και οι περισσότεροι- καθηγητές δεν είχαν διδακτορική διατριβή.

Η διδακτορική διατριβή, όπως ξέρετε, είναι το βασικό εκείνο στοιχείο με το οποίο μπορείς να καταλάβεις θέση πανεπιστημιακού βοηθού ή λέκτορα. Οπότε τι έκανε; Έφερε έναν δεύτερο νόμο που έλεγε ότι μέχρι ενός ορισμένου ορίου μπορούν να κάνουν διδακτορική διατριβή. Αυτή είναι η ιστορία. Σήμερα φέρνουμε έναν άλλο νόμο και λέμε ότι τα ΤΕΙ ονομάζονται πανεπιστήμια.

Αλήθεια, το Μετσόβιο Πολυτεχνείο, το οποίο είναι ένα από τα τρία ιδρύματα από την Ελλάδα που είναι διεθνώς γνωστά και παραδεκτά, δεν είναι

πανεπιστήμιο; Ποια είναι δηλαδή η έννοια του πανεπιστημίου και ποιοι αναβαθμίζονται με το πανεπιστήμιο; Αναβαθμίζονται οι καθηγητές, οι φοιτητές, οι εργαζόμενοι; Τι θα πει πανεπιστήμιο;

Ο ΟΟΣΑ λέει, κύριε Υπουργέ, ότι είμαστε πρωταθλητές σε ανέργους πτυχιούχους. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι αυτοί που παίρνουν το πτυχίο δεν βρίσκουν δουλειά.

Και ξέρετε ότι τα διεθνή κριτήρια αξιολόγησης των Πανεπιστημίων είναι δύο βασικά. Το ένα είναι η νέα γνώση που παράγει το Πανεπιστήμιο, δηλαδή το Πανεπιστήμιο δεν είναι διδακτικό ίδρυμα όπου όπως στο δημοτικό, στο γυμνάσιο, ένας καλός δάσκαλος μεταφέρει τη γνώση. Το Πανεπιστήμιο πρέπει να παράγει νέα γνώση, η οποία να γίνει αποδεκτή από όλον τον κόσμο, από όλα τα Πανεπιστήμια και να προάγει την επιστήμη. Τα Πανεπιστήμια, λοιπόν, αυτά που δεν παράγουν γνώση, σύμφωνα με τη διεθνή αξιολόγηση, δεν θεωρούνται Πανεπιστήμια.

Και το δεύτερο που λαμβάνουν υπόψη τους είναι η απορροφητικότητα από την αγορά των αποφοίτων τους. Διότι όταν έχεις ένα πτυχίο, παραδείγματος χάρη, από ένα Πανεπιστήμιο που δεν υπάρχει στη διεθνή λίστα, τι να κάνει ο ταλαίπωρος αυτός απόφοιτος ο οποίος θα πάει να ζητήσει δουλειά;

Είναι, λοιπόν, βασικό και απαραίτητο σημείο όταν λέμε «Πανεπιστήμιο», να διασφαλίζουμε αυτά τα δύο βασικά πράγματα.

Και ερωτώ: Η Γερμανία έχει νομίζω δεκαέξι, δεκαεπτά Πανεπιστήμια με οκταπλάσιο πληθυσμό. Δικαιούται η Ελλάδα να έχει σαράντα με υπο-οκταπλάσιο πληθυσμό;

Επίσης, ξαναρωτώ: Πόσα από αυτά τα σαράντα γνωρίζει ο κόσμος;

Δηλαδή μην με παρεξηγήσετε, αλλά από τα κυκλοφορούντα Πανεπιστήμια στην περιοχή της Αττικής μόνο το Μετσόβιο και το Εθνικό Καποδιστριακό, αν δεν κάνω λάθος -και διαψεύστε με-, είναι σε διεθνείς λίστες και σε σειρές παραγωγικές. Τι δίνουμε, δηλαδή, σε αυτά τα παιδιά; Τους δίνουμε πτυχίο ανεργίας; Γιατί όλο τον καιρό που φοιτούν βαυκαλίζονται με την ιδέα ότι θα πάρουν ένα πτυχίο εργασίας και όχι πτυχίο ανεργίας. Αυτό τους δίνουμε τελικά;

Δηλαδή, να πάει ο γιατρός να βρει μια θέση -λέω επειδή είμαι γιατρός- στη Βόρεια Σκοτία και να νομίζει ότι έγινε αναβάθμισή του; Να πάει και να τον καλέσουν να διδάξει σε ένα Πανεπιστήμιο. Αυτή είναι η προσφορά μιας ευρωπαϊκής χώρας.

Αντί, λοιπόν, για την αναζήτηση της ποιότητας, επιδιώκουμε οτιδήποτε άλλο, που δεν έχω το χρόνο να το αναλύσω. Πόσα ελληνικά Πανεπιστήμια,

για παράδειγμα το Πειραιώς, το Γεωπονικό, που εν πάση περιπτώσει είναι σχολές, δεν είναι Πανεπιστήμια; Θα μπορούσε και η Ιατρική Σχολή να ονομάζεται Ιατρικό Πανεπιστήμιο και η καρδιολογία να είναι ειδικός τομέας και όλες οι ειδικότητες. Δεν είναι Πανεπιστήμια αυτά. Είναι σχολές που υπάρχουν μέσα στο Πανεπιστήμιο που λέγεται «Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο». Έτσι έπρεπε να δομούνται τα Πανεπιστήμιά μας.

Εγώ στη θέση σας, κύριε Υπουργέ, θα έκανα μια Επιτροπή για το πώς θα αναβαθμιστούν τα Πανεπιστήμια ώστε να πάνε μπροστά εκατό θέσεις. Το καλύτερο, κύριε Τζαβάρα, Πανεπιστήμιο το δικό μας, το ΕΚΠΑ είναι γύρω στην «450», στην «480» θέση στις διεθνείς κατατάξεις. Να πάει στην «280», να πάει στην «180». Πώς θα πάει, όμως, στην 180; Δεν θέλουμε υποδομές; Δεν θέλουμε λεφτά; Όταν ανοιγόμαστε, όμως, σε πλάτος και όχι σε βάθος, πώς είναι δυνατόν να αναπτύξουμε την παιδεία μας;

Αυτά είναι νομίζω τα βασικά ερωτήματα που πρέπει να απασχολούν όλους ανεξαρτήτως κόμματος. Δυστυχώς, όμως, η νοοτροπία συνεχίζεται. Και είναι και διακομματική, γιατί δεν εξαιρώ ούτε τον χώρο από τον οποίο προέρχομαι και αυτό δίνει και περισσότερη αξία σε αυτά που λέω, διότι διαφορετικά δεν θα είχε και αξία. Δεν ερχόμαστε εδώ για να κάνουμε κριτική και να πούμε η Νέα Δημοκρατία είναι χειρότερη από το ΠΑΣΟΚ ή το ΚΚΕ ή

από το άλφα ή βήτα κόμμα. Ερχόμαστε να πούμε μερικές αλήθειες να ακούσει ο κόσμος.

Άρα, λοιπόν, αυτό πρέπει να είναι ο στόχος: Βελτίωση ποιότητας, αναζήτηση ποιότητας και όχι οτιδήποτε σχετίζεται με οποιαδήποτε άλλη συναλλαγή κομματική κ.λπ.

Επειδή ο χρόνος μου τελειώνει, θα πρέπει να πω ότι εκείνο το οποίο θα μας χαρακτηρίσει περισσότερο είναι το τι θα κάνουμε αύριο. Και το αύριο δεν είναι ορατό. Διότι πείτε μου πώς θα εξελιχθεί αυτός ο χώρος που λέγεται τώρα ΤΕΙ, τα οποία σας είπα πώς αναβαθμίστηκαν και πώς εξελίσσονται σήμερα, αύριο; Το ξέρει κανένας; Τι θα γίνει με αυτούς τους πτυχιούχους, που είναι το τρίτο σε αριθμό φοιτητών αυτό το Πανεπιστήμιο; Εγώ τουλάχιστον σηκώνω τα χέρια μου.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου)

Από εκεί και πέρα, το μέλλον βέβαια θα δείξει και θα πρέπει να πούμε ότι δεν θα πρέπει να ακολουθούμε τη νοοτροπία των ιησοιτών μοναχών που όταν ήθελαν να φάνε ψάρι ή όταν ήθελαν να φάνε κρέας, ονόμαζαν το κρέας ψάρι και νόμιζαν ότι τρώνε ψάρι, αλλά στην πραγματικότητα έτρωγαν κρέας.

Διότι, κύριε Υπουργέ, δυστυχώς, ισχύει για όλα και για την παιδεία φυσικά αυτό που λέει ο κόσμος ότι ή ο γιαλός είναι στραβός ή εμείς στραβά βαδίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Σεβαστάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι ευτύχημα που έρχομαι στο Βήμα μετά τον κύριο Υπουργό και μετά από έναν πολύ γνωστό και καταξιωμένο ακαδημαϊκό, όπως είναι ο κ. Κρεμαστινός ο οποίος ασκεί μια εύλογη κριτική.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ)

Εν τούτοις θα πρέπει να του υπενθυμίσω ότι όταν έγινε η διεύρυνση, το άνοιγμα των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων τη δεκαετία του '80 με τον νόμο - πλαίσιο - νομίζω το '82 ψηφίστηκε τελικά- ενώ φαινομενικά ήταν μια ποσοτική, πολλαπλασιαστική χειρονομία, εν τούτοις τα εκπαιδευτικά ιδρύματα ποιοτικά ανήλθαν και κατά κάποιον τρόπο έγινε πιο δημοκρατικό το γνωστικό απόθεμα, δηλαδή διεσπάρη σε πολύ περισσότερα κοινωνικά στρώματα το γνωστικό απόθεμα. Αυτό ήταν μια ευεργετική λειτουργία, παρόλο που πάντα

υπήρχε η αγωνία ότι οι απόφοιτοι δεν βρίσκουν δουλειά στο γνωστικό τους αντικείμενο.

Σήμερα αυτό είναι μια κριτική λίγο ξεπερασμένη. Γιατί υπάρχει ένα ευρύ φαινόμενο, το ευρύ φαινόμενο της διεπιστημονικότητας όπου ένας γνωστικός κορμός διασταυρώνεται με άλλον και στο τέλος τα νέα παραγωγικά αντικείμενα, τα οποία είναι πολύ πιο περίπλοκα, πολύ πιο σύνθετα και ανασυγκροτούνται διαρκώς, αυτά έχουν άλλου τύπου ακαδημαϊκές απαιτήσεις.

Η δεύτερη παρατήρηση που θα ήθελα να κάνω είναι ότι ένα νομοσχέδιο δεν διατάζει την ποιότητα. Δεν είναι μια εντολή ποιότητας. Η ποιότητα συγκροτείται μέσα στην καθημερινότητα των ιδρυμάτων τα οποία ήδη σε μια ισχυρή πνευματική κινητικότητα ανασυνθέτουν, ανασυγκροτούν, ανακαθορίζουν γνωστικές επικράτειες, ανανεώνουν δηλαδή την πρώτη ύλη που συστήνουν τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, που σημαίνει ότι το νομοσχέδιο μπορεί να κάνει έναν αρχικό σχεδιασμό, αλλά η διδακτική πράξη είναι αυτή που θα νοηματοδοτήσει και θα εννοιοδοτήσει αυτόν τον σχεδιασμό. Αυτή λοιπόν είναι η δεύτερη παρατήρηση.

Θα κάνω μια τρίτη παρατήρηση. Ένα μέρος της κριτικής βασίζεται στο ότι οι ρυθμίσεις δεν αφορούν μια εποπτεία του πνευματικού επίδικου των

γνωστικών αντικειμένων κ.λπ., αλλά οι ρυθμίσεις ουσιαστικά ακούν σε πιέσεις διαφόρων κλάδων, διαφόρων ειδικοτήτων.

Από την άλλη πλευρά, γίνεται κριτική ότι δεν είχαν κληθεί όλες οι ειδικότητες στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, πράγμα που δεν ήταν δυνατόν λόγω της ποσότητάς τους. Δηλαδή, γίνεται η ερμηνεία του νομοσχεδίου σαν να πρόκειται για συγκόλληση ενός αθροίσματος γνωστικών αντικειμένων και επομένως, κλαδικών επικρατειών. Δεν είναι έτσι και δεν πρέπει να το ερμηνεύσουμε έτσι.

Η «σύνθεση» αντικειμένων είναι η λέξη που πρέπει να δούμε. Αυτήν τη λέξη πρέπει να υιοθετήσουμε, κύριε Υπουργέ και αφού δέχεστε και γλωσσικές εισηγήσεις, σας την προτείνω. Το διάβημα είναι η σύνθεση, δηλαδή η νέα παραγόμενη ποιότητα που θα υπάρξει από την δυναμική σύμπλεξη και σύνθεση ιδρυμάτων, αντικειμένων και φυσιογνωμιών, ανθρώπων που διδάσκουν και που στελεχώνουν τα ιδρύματα.

Με αυτήν την έννοια, με μια προβολή δηλαδή στο μέλλον πρέπει να επιτρέψουμε στο ίδρυμα να κάνει τα αρχικά του βήματα. Είναι σίγουρο ότι θα βγουν προβλήματα. Κάθε ρύθμιση, κάθε μεγάλη κανονιστική πράξη έχει προβλήματα, βγάζει προβλήματα.

Εντούτοις, η πολιτεία και το πολιτικό σύστημα, αν έχει νοημοσύνη -που την έχει νομίζω- κι αν είναι και καλοπροαίρετη, μπορεί αυτά να τα επιλύσει στην πορεία.

Υπάρχουν ορισμένες εμβληματικές επιλογές μέσα στο προς συζήτηση νομοσχέδιο. Δεν έχει νόημα να τις αναφέρω. Έχουν ήδη αναφερθεί και από τους εισηγητές και από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας, τον κ. Σκουρολιάκο και από τον κύριο Υπουργό. Εκείνο που θέλω να επισημάνω και να επιμείνω είναι αυτή η ποιοτική αλλαγή που προκύπτει από τη σύνθεση.

Ήσασταν λίγο ασυνεπής, κύριε Υπουργέ. Χρησιμοποιήσατε τον όρο «ανακατάταξη» αντικειμένων. Δεν είναι ακριβώς ανακατάταξη, ενώ στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων είπατε «ανασυγκρότηση». Είναι ανασυγκρότηση. Ανακατάταξη είναι το δεύτερο σημείο, το οποίο μπορεί κανείς να το...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Το είπα για να δω αν με προσέχετε!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Ναι, βεβαίως, σας προσέχω και ζυγίζω κάθε τι που λέει η εξουσία και πρέπει να το κάνουμε αυτό. Εξάλλου, εμείς είμαστε κριτικοί προς την εξουσία.

Σε αυτό, λοιπόν, το κομμάτι, σχετικά με το ότι τα γνωστικά αντικείμενα πρέπει να ανασυγκροτούν και το περιεχόμενο τους και να βρίσκουν κι ένα περιεχόμενο κι ως προς την παραγωγή, αλλά και ως προς το πνευματικό κέλυφος μέσα στο οποίο λειτουργούν και το εμπλουτίζουν, θα ήθελα να πω ότι αυτό είναι το δυναμικό στοιχείο στο οποίο θα ήθελα να επιμείνουμε κι όχι να μείνουμε στην αγωνία διαφόρων ομάδων ή διαφόρων υποπεριπτώσεων που εξάλλου καμία συγκόλληση δεν μπορεί να τους εξαφανίσει. Αυτό όπου βρίσκει, αυτό που θεμελιώνει μια γνωστική περιοχή είναι η ίδια της η αλήθεια, η ίδια της η δύναμη και επίσης, η ποιότητα των ανθρώπων και των κοινοτήτων που τη φέρουν διδακτικά.

Το τελευταίο γίνεται λίγο πιο στοχευμένο. Τη δεκαετία του 1980, νομίζω επί πρυτανείας Δημοσθένη Κοκκινίδη στη Σχολή Καλών Τεχνών, είχε γίνει μια μεγάλη συζήτηση για τους τρεις πόλους που θα έπρεπε να συγκροτούν τις καλλιτεχνικές σπουδές, δηλαδή τον αμιγώς καλλιτεχνικό, τον εικαστικό, τον πόλο της θεωρίας και τον πόλο των εφαρμογών της οπτικής.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, να ολοκληρώσω σε ένα λεπτό.

Η Σχολή Καλών Τεχνών έχει δύο τμήματα, ευτυχώς. Υπάρχει το καλλιτεχνικό τμήμα, που είναι πάρα πού πλούσιο, ενεργό και δραστήριο κι έχει και το πρόσφατα ιδρυθέν τμήμα θεωρίας, που παράγει θεωρητικούς της τέχνης. Σήμερα, έχω την εντύπωση ότι συγκροτείται αυτό που η Σχολή καλών Τεχνών είχε ονειρευτεί επί Μυταρά και επί Κοκκινίδη τη δεκαετία του 1980, ένας πιο πυκνός πόλος εφαρμογών. Δηλαδή, το πανεπιστήμιο, ουσιαστικά, θα συνθέσει αντικείμενα, όπως είναι η γραφιστική, η εσωτερική διακόσμηση, η συντήρηση, διάφορες καλλιτεχνικές δράσεις, και θα τις ενοποιήσει.

Μένει, κύριε Υπουργέ, η επικοινωνία των ιδρυμάτων. Το έχουμε ξαναπεί. Ωραία τα αντικείμενα, ωραίες οι επικράτειες. Το πώς συνδέονται τα ίδια τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας -εγώ είμαι υπέρ αυτής της πολυμορφίας που τα διατάσσει και τα χωροθετεί στην ελληνική επικράτεια- δυναμώνει τις ποιότητές τους. Η αξιολογική αναβάθμιση του Πανεπιστημίου του Αιγαίου πέρυσι το υποδηλώνει αυτό. Νομίζω ότι το στοίχημα είναι μπροστά μας και νομίζω ότι έχουμε όλα τα εργαλεία να το κερδίσουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Ο κ. Κουτσούμπας, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω δεν πρέπει να μένει σε κανέναν η αμφιβολία σε αυτή την Αίθουσα σήμερα, αλλά και σε όσους μας παρακολούθησαν στις συνεδριάσεις των Επιτροπών, ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση, η Νέα Δημοκρατία, επέδειξε όπως πάντα και κατά τη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου ότι σέβεται και τιμά τον θεσμικό της ρόλο ως Αξιωματική Αντιπολίτευση μέσα σε μια κοινοβουλευτική δημοκρατία.

Άσκησε τα καθήκοντά της κατά τρόπο συνετό και επιμελή, προσπαθώντας θετικά ή κριτικά απέναντι στο νομοσχέδιο να κάνει εκείνες τις παρεμβάσεις ή τις προτάσεις για το καλό της παιδείας που είναι –νομίζω- κοινός σκοπός όλων μας.

Νομίζω ότι κανείς δεν αμφιβάλει –και πρέπει να το πούμε- ότι εάν αυτήν την τακτική, που και στο σημερινό νομοσχέδιο ακολούθησε η Νέα Δημοκρατία, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, είχαν ακολουθήσει και οι προκάτοχοι αντιπολιτευόμενοι τότε τα προηγούμενα χρόνια, σίγουρα η παιδεία, αλλά και η χώρα θα βρισκόταν σε καλύτερους δρόμους απ' ότι είμαστε σήμερα. Πάντα, όμως, ήταν αρνητική, αντίθετη σε κάθε προσπάθεια

μεταρρύθμισης σε κάθε τομέα σε αυτόν τον τόπο. Εμείς, λοιπόν, ναι, δεν είμαστε αρνητές, δεν είμαστε λαϊκιστές, δεν είμαστε μηδενιστές και λέμε ναι σε εκείνα τα θετικά σημεία τα οποία προάγουν –αν θέλετε- την παιδεία, προάγουν τη πρόοδο της χώρας.

Όσο αφορά το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, είναι γεγονός ότι απαιτείται ένας ορθολογισμός στον ακαδημαϊκό χάρτη της χώρας και είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Εκείνο που μας φοβίζει περισσότερο είναι μήπως αυτός ο σχεδιασμός, αυτή η πρωτοβουλία από την πλευρά του Υπουργείου και της Κυβέρνησης γίνεται με τρόπο πρόχειρο χωρίς σχεδιασμό, χωρίς να έχουμε εκείνα τα αναγκαία, αν θέλετε, προγράμματα και τις υποδομές για να τα πετύχουμε. Ευελπιστούμε ότι μέσα σε αυτή τη μεταβατική περίοδο θα μπορέσουν να διορθωθούν τα πράγματα.

Θα σταθώ σε μερικές επισημάνσεις στο νομοσχέδιο. Δεν ξέρω εάν έχουν διαφύγει της προσοχής ή πρέπει να τις επισημάνω για να τις διορθώσετε. Δεν θα χρησιμοποιήσω, κύριε Υπουργέ, τους όρους «υπερσυγκεντρωτισμός αρμοδιοτήτων» και «κατάργηση του αυτοδιοίκητου». Νομίζω ότι θα ήταν ακραίο. Θα έλεγα, όμως, ότι οι αρμοδιότητες που δίνονται απ' αυτό το νομοσχέδιο στον εκάστοτε Υπουργό, όχι μόνο σε εσάς, αποτελεί μια παρέμβαση στο αυτοδιοίκητο.

Επισημαίνω μία πρώτη παρέμβαση. Μιλάμε για παράταση της θητείας της διοικούσας επιτροπής και για δύο συνεχόμενες φορές. Δεν ξέρω εάν αυτό είναι νόμιμο, παράνομο ή παράτυπο ή κανονικό, θα έλεγα. Τουλάχιστον, όμως, να ορίσετε ποιος πρέπει να είναι ο χρόνος διάρκειας της παράτασης κάθε φορά της διοικούσας επιτροπής.

Δεύτερον, δεν ξέρω γιατί ο νομοθέτης, εμείς εδώ, θα πρέπει να ορίσουμε στον καθηγητή πόσες φορές θα κάνει –και πρέπει να υπάρχει μια λεκτική διατύπωση μέσα στο νομοσχέδιο για διασαφήνιση- υποχρεωτική εξέταση, και να μην αφήσουμε αυτήν την ευχέρεια στην πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια, τριτοβάθμια, να κάνει το διαγώνισμα ή εάν θα πρέπει να είναι ένα –πώς ακριβώς το λέτε;- τουλάχιστον. Νομίζω ότι θέλει μια διευκρίνιση αυτή η παράγραφος.

Το τρίτο που αφορά τους μαθητές των ΕΠΑΛ, νομίζω ότι μετά την παρέμβαση του κ. Ανδριανού και της εισηγήτριας μας και όλων των μελών της Επιτροπής είναι προς τη σωστή κατεύθυνση η διόρθωση αυτή.

Το άλλο σημείο που ήθελα να θίξω -και νομίζω ότι θα αποτελεί από την πλευρά σας σημαία προεκλογικά - είναι οι μεταγραφές των φοιτητών. Θα ήθελα να σας θυμίσω ότι το 2012 κάποιοι από εμάς πρωτοστάτησαν τότε για τις μεταγραφές των φοιτητών για οικογένειες με δύο φοιτητές. Βεβαίως, στην

πορεία βρέθηκαν κάποια εμπόδια. Δεν έχετε, όμως, μόνο εσείς την κοινωνική ευαισθησία. Εμείς το είχαμε προχωρήσει από το 2012 αυτό. Είναι σωστό να διορθωθεί και βεβαίως το επικροτούμε.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, μου δίνετε την ευκαιρία απ' αυτό το Βήμα σήμερα να πω ότι νόμιζα πως αναφέρεστε σε εμάς, λέγοντας -προφανώς εν τη ρύμη του λόγου σας- ότι δεν θέλουμε Πανεπιστήμια με σουβλατζίδικα. Νόμιζα ότι αναφέρεστε στη Λειβαδιά, επειδή φημιζόμαστε για τα σουβλάκι. Ασφαλώς δεν θέλουμε Πανεπιστήμια για να πουλάμε σουβλάκια. Το ξέρω.

Ακούστε, όμως. Μου δίνετε το ηθικό και πολιτικό δικαίωμα μετά από αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία για την ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής και μετά τη συζήτηση που κάναμε και στις αρμόδιες επιτροπές αναφορικά με τη σύνδεση της εκπαίδευσης με την παραγωγή, να σας ζητήσω, κύριε Υπουργέ, για ακόμη μια φορά την ολική μεταφορά του Γεωπονικού Πανεπιστημίου στην Αλίαρτο. Εκεί είναι η έδρα του, στην Κοπαΐδα, εκεί που έχει υποδομές, καλλιεργήσιμες εκτάσεις, που έχει όλα τα απαιτούμενα για να λειτουργήσει ως Γεωπονικό Πανεπιστήμιο απέναντι στον αγρότη, να υπάρχει εκπαίδευση, παραγωγή και ανάπτυξη. Διότι, έτσι κάνουμε και μια καλύτερη ορθολογική κατανομή των πανεπιστημίων στη χώρα.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι χαίρομαι, από την πλευρά μου, που κάθε φορά μέσα σε αυτή τη Βουλή λειτουργεί η κοινοβουλευτική δημοκρατία και προσπαθούμε ο ένας να ακούμε τον άλλον. Και χαίρομαι, γιατί μας ακούν φοιτητές, -και έχω γιο φοιτητή που με ρωτάει, «Γιατί δεν μπορείτε να συμφωνήσετε σε αυτά τα πολλά;»- στους οποίους μπορούμε να δείξουμε -και το δείχνουμε σήμερα στην καινούργια γενιά- ότι μπορούμε να συμφωνήσουμε στα θετικά. Αρκεί να το κάνετε και εσείς από την πλευρά σας κάθε φορά και όταν θα βρεθείτε σε αυτήν τη θέση, ως Αντιπολίτευση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Χρυσής Αυγής κ. Γρέγος για επτά λεπτά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητάμε για ένα νομοσχέδιο μεγάλης σημασίας, μια που αφορά την εκπαίδευση, αρμοδιότητας του Υπουργείου Παιδείας.

Η εκπαίδευση όλων των βαθμίδων έχει δεχθεί και από αυτήν την Κυβέρνηση καίρια πλήγματα: Περικοπές, υποβάθμιση, συνεχείς αλλαγές που διαλύουν τον οικονομικό προγραμματισμό των φοιτητών και των οικογενειών τους, απαράδεκτες εγκαταστάσεις από τις φοιτητικές εστίες μέχρι τις αίθουσες και τα εργαστήρια. Και μέσα σε όλα αυτά, ο απαράδεκτος θεσμός των αιωνίων φοιτητών και φυσικά, ο θεσμός του πανεπιστημιακού ασύλου.

Έχω αναφερθεί πάρα πολλές φορές σε αυτόν τον άθλιο θεσμό, που εξυπηρετεί συμφέροντα συγκεκριμένων ομάδων. Όλοι γνωρίζουμε τι σημαίνει πανεπιστημιακό άσυλο: άσυλο τρομοκρατών, ληστών, ναρκομανών, παραεμπορίου, άσυλο τραμπούκων κάθε λογής και ορμητήριο κάθε εγκληματικού στοιχείου. Όλοι αυτοί, φυσικά, είναι για τον Υπουργό το λεγόμενο «ρωμαλέο φοιτητικό κίνημα». Προκαλεί οργή και αγανάκτηση αυτός ο κατάπτυστος θεσμός, που δεν υπάρχει σε κανένα πολιτισμένο κράτος και σε κανένα εκπαιδευτικό ίδρυμα.

Σε μια ευαίσθητη περιοχή, όπως αυτή της Δυτικής Αττικής, το μόνο βέβαιο είναι ότι όλα αυτά τα φαινόμενα θα κυριαρχήσουν και πάλι. Ο ευτελισμός των πτυχιών, η αναξιοκρατία, η απέχθεια προς την αριστεία είναι

χαρακτηριστικά αυτής της Κυβέρνησης, προκαλώντας, ταυτόχρονα, σε φοιτητές και γονείς αγωνία και ανασφάλεια, αλλά και κίνδυνο για τη σωματική τους ακεραιότητα.

Η μνημονιακή Συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ μειώνει συνεχώς τα κονδύλια για την παιδεία, ψηφοθηρεί συστηματικά και επιβάλλει καθεστώς αναξιοκρατίας και υποβάθμισης. Είναι χαρακτηριστική, δε, η διαφορά με τις στρατιωτικές σχολές ή τις σχολές της Αστυνομίας, γι' αυτό και πολλοί από τους υποψήφιους προτιμούν αυτές τις Σχολές.

Για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεχθήκαμε πάρα πολλά mail με τις θέσεις και τις προτάσεις των φορέων, αλλά και πολλές επιστολές φοιτητών και γονέων, οι οποίες θα πρέπει να ληφθούν οπωσδήποτε υπόψη μέχρι την ψήφιση του νομοσχεδίου.

Αναφέρω ενδεικτικά: Σύλλογος Αναπληρωτών Νηπιαγωγών, Σύνοδος Πρυτάνεων, Ένωση Πτυχιούχων Περιβαλλοντολόγων και Μηχανικών, Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος, Σύλλογος Οδοντιατρικών Τμημάτων, Σύλλογοι Βρεφονηπιοκόμων, Ένωση Τεχνολόγων Εκπαιδευτικών, Ανώτατη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ελλάδος, Πανελλήνια Ένωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων, Ένωση Ελλήνων Ερευνητών, Σύλλογοι Αποφοίτων

Τμημάτων Μουσικών Σπουδών, Ένωση Νοσηλευτών και Νοσηλευτριών Ελλάδος.

Επίσης, είχαμε πάρα πολλές επιστολές, τις οποίες και θα καταθέσω για τα Πρακτικά και ελπίζω να φτάσουν στα χέρια του Υπουργού μέχρι να λήξει και η συνεδρίαση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνιος Γρέγος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες επιστολές, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα ήθελα να αναφερθώ εκτενώς στο νομοσχέδιο, αλλά δεν αρκεί ο χρόνος. Δείτε τα υπομνήματα, όπως είπε πριν και ο Ειδικός Αγορητής μας, καθώς και τις επιστολές που κατέθεσα. Ελπίζω να φτάσουν στα χέρια σας.

Και ενώ θέλετε να ιδρύσετε Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, κινδυνεύει να χαθεί το σχολείο του Μονάχου, θέμα που έχει γίνει γνωστό και έχει τεθεί και στην Επιτροπή Ελλήνων της Διασποράς. Φυσικά, η Επιτροπή αυτή δεν έχει νομοθετική εξουσία και τα αρμόδια Υπουργεία συνεχίζουν να αδιαφορούν.

Για το άρθρο 32, με το οποίο προσβάλλετε την ορθόδοξη πίστη, να σας ενημερώσω ότι δεν θα καταφέρετε και πολλά, μιας και είναι βαθιά ριζωμένη

και στη νεολαία μας. Επίσης, δεν καταφέρνετε τίποτα με την αριστερή προπαγάνδα σας στα εκπαιδευτικά ιδρύματα όλων των βαθμίδων. Έχουμε το νου μας και σαν γονείς και αποβάλλουμε τέτοιες πρακτικές.

Θα αναφερθώ σε ένα σημαντικότατο θέμα, που, όμως, άπτεται και της αρμοδιότητας του Υπουργείου Παιδείας. Μιλώ για τη μείωση του ποσοστού αναπηρίας του αυτισμού που οδηγεί σε εξόντωση χιλιάδες παιδιά με αυτισμό. Έχει κατατεθεί και σχετική ερώτηση από τη συναγωνίστρια, Ελένη Ζαρούλια. Την καταθέτω και αυτή, μήπως πάρουμε κάποια απάντηση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνιος Γρέγος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα ερώτηση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σχετικά, λοιπόν, με αυτό το πάρα πολύ σοβαρό θέμα, με το επίδομα των παιδιών με αυτισμό, αυτό που ισχύει είναι το εξής: Όταν γίνει επανεξέταση, ανάλογα με την άποψη της Επιτροπής θα μπορούν πλέον να πουν ότι κατά τη γνώμη τους το ποσοστό αυτισμού είναι 60% ή 65% και συνεπώς να διακοπεί το επίδομα. Αν το παιδί είναι κάτω των επτά ετών, έχει πάρει ισόβιο ποσοστό και δεν έχει οριστεί επανεξέταση, τότε θα καλέσουν ξανά τους γονείς και το παιδί όταν γίνει επτά ετών για επανεξέταση.

Θα μπορούν, δηλαδή, να χαρακτηρίσουν το παιδί με ποσοστό 65% ή 60% ή 55% ή 50% και να διακοπεί το επίδομα. Αν το παιδί είναι άνω των επτά ετών, έχει ισόβιο ποσοστό και δεν έχει οριστεί επανεξέταση, θα το ξανακαλέσουν όταν γίνει δεκαεπτά ετών για να γίνει επανεξέταση. Αν το παιδί είναι άνω των δεκαεπτά ετών, με το νέο νόμο, όπως είναι σήμερα, έχει εξασφαλίσει την ισοβιότητα. Αυτό, όμως, δεν πρόκειται να κρατήσει πολύ. Αν παγιωθεί, όμως, δηλαδή αν δεν γίνουν μηνύσεις, σε ένα-δύο χρόνια θα βγάλετε νέο νόμο και θα καλέσετε όλους τους άνω των δεκαεπτά ετών, για να κόψετε και αυτά τα επιδόματα.

Μην το βλέπετε στατικά και στατιστικά. Αυτό έγινε για να κόψετε επιδόματα, όπως είπα και πριν. Στην αρχή θα διατηρηθούν κάποια επιδόματα στις πολύ βαριές αναπηρίες και σιγά-σιγά θα κοπούν όλο και περισσότερα, μέχρι να κοπούν όλα. Αυτό είναι το σχέδιό σας.

Θα πρέπει να ενημερωθούν οι γονείς και να κάνουν όλοι μηνύσεις. Να προσφύγουν όλοι στο Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ, όχι της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ένα στα πενήντα παιδιά γεννιέται με αυτισμό. Αναλογικά, δηλαδή, στην Ελλάδα υπάρχουν περίπου εκατόν πενήντα χιλιάδες με διακόσιες χιλιάδες παιδιά στο φάσμα του αυτισμού. Στις σοβαρές και ανεπτυγμένες χώρες όλα αυτά τα παιδιά δικαιούνται επίδομα. Στην Ελλάδα τα παιδιά που παίρνουν επίδομα είναι με το ζόρι μόνο δέκα χιλιάδες.

Ο αυτισμός είναι αναπηρία. Μερικά παιδιά που ανήκουν στο φάσμα του αυτισμού μπορεί να είναι μικρές διάνοιες, αλλά όλοι αυτοί οι αυτιστικοί άνθρωποι έχουν επικοινωνιακά προβλήματα και δεν μπορούν να ενταχθούν στο κοινωνικό σύνολο ούτε επαγγελματικά. Είναι άνθρωποι που δεν μπορούν να ζήσουν αυτόνομα.

Μειώσατε τις παράλληλες στηρίξεις στα σχολεία, κόβετε τα επιδόματα. Είναι πραγματικά ντροπή και αίσχος! Πετάτε αυτά τα παιδιά στα αζήτητα. Για πρώτη φορά, σε μια δήθεν δημοκρατική χώρα, κόβετε επιδόματα αυτισμού. Αυτό είχε αποπειραθεί να το πράξει κάποια στιγμή η κυβέρνηση της Ουγγαρίας το 2008 και δεν πέρασε.

Το κόλπο, για να κόψετε τελείως τα επιδόματα, είναι το εξής: Βάλατε ένα όριο για να μετρήσετε την αναπηρία του αυτισμού. Μέχρι τώρα όσοι είχαν αυτισμό είχαν πιστοποιημένη αναπηρία από 67% έως 80% και τώρα θέλετε να μετρήσετε μια αναπηρία που δεν μπορεί να μετρηθεί. Αν γίνει αυτό, θα

είναι αποτέλεσμα αντιεπιστημονικό και αυθαίρετο. Είναι αδύνατον, όπως είπα και πριν, να μετρηθεί ο αυτισμός. Γι' αυτό στις πολιτισμένες χώρες που ισχύουν τα ανθρώπινα δικαιώματα, όσοι ανήκουν στο φάσμα του αυτισμού, αυτές οι αναπηρίες είναι υποχρεωτικά άνω του 67% και φθάνουν έως το 80%.

Τα εφευρήματά σας είναι αυτά, για να κόψετε, όπως είπα και πριν, παράνομα τα επιδόματα. Ξέρετε, κύριοι, πόσα έξοδα έχουν οι οικογένειες που έχουν παιδιά στο φάσμα του αυτισμού, έξοδα για να κάνουν τα παιδιά τους πιο λειτουργικά και για να μπορέσουν στο ελάχιστο να τα εντάξουν στην κοινωνία; Και εσείς, όχι μόνο στερείτε τις παράλληλες στηρίξεις στην κοινωνία, αλλά με θράσος και παράνομα θέλετε να κόψετε και αυτά τα επιδόματα.

Εμπλεκόμενα σ' αυτήν την κατάργηση των επιδομάτων για τον αυτισμό, είναι και το Υπουργείο Παιδείας και το Υπουργείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης και φυσικά, το Υπουργείο Οικονομικών. Αυτό είναι το αποτέλεσμα του τρίτου μνημονίου, που το έχουν υπογράψει διακόσιοι είκοσι ένας Βουλευτές. Πρώτη φορά στην ιστορία καταργούνται τα ανθρώπινα δικαιώματα και μάλιστα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως είναι η υγεία, για χάρη των μνημονίων.

Αυτό το έκτρωμα το ψηφίσατε σε ένα βράδυ στα κρυφά και διασκορπίστηκε σε τρία διαφορετικά νομοθετήματα για ευνόητους λόγους.

Κτηνωδία να μειώνεις το κατώτατο ποσοστό αυτισμού, για να κόψεις επιδόματα και να αναιρέσετε το ισόβιο ποσοστό και την ισόβια διάγνωση. Με ποιο δικαίωμα το κάνατε αυτό; Ο αυτισμός είναι ισόβιος και δεν θεραπεύεται. Να φέρετε μια τροπολογία, ας είναι και εκπρόθεσμη, ακόμη και σε αυτό το νομοσχέδιο, που θα αναιρεί όλα αυτά και εμείς θα την ψηφίσουμε. Δεν μιλάμε για αδικία, αλλά για μια κτηνωδία αντάξια της ευαισθησίας σας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή

Αυγή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Ο κ. Τάσος, Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, έχει τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΣΣΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στο παρόν νομοσχέδιο και όσον αφορά την έρευνα, ένα μεγάλο μέρος αφιερώνεται στη δημιουργία επιτροπών ηθικής της έρευνας. Καλούμαστε, δηλαδή, να βάλουμε ηθικούς κανόνες στην έρευνα που διεξάγεται στο πλαίσιο του καπιταλιστικού συστήματος.

Θα ξεκινήσω από το τέλος: το καπιταλιστικό σύστημα. Τι είναι το καπιταλιστικό σύστημα από τη δική μας, τη μαρξιστική, την υλιστική διαλεκτική σκοπιά;

Είναι το σύνολο των κοινωνικών παραγωγικών σχέσεων που εκφράζουν την καπιταλιστική παραγωγή και την κυριαρχία της αστικής τάξης προς την εργατική τάξη.

Στο πλαίσιο αυτό, είναι φυσικό να θεωρείται ηθικό η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, η χρήση των επιτευγμάτων της επιστήμης και της έρευνας σε όφελος της αστικής τάξης, όπως η έρευνα για παράδειγμα για τη διαχείριση ανθρώπινου δυναμικού, δηλαδή η έρευνα για τη χειραγωγή και την υποταγή των εργαζομένων στις ανάγκες της καπιταλιστικής παραγωγής και της μεγιστοποίησης του κέρδους ή η έρευνα για τις ανάγκες των ιμπεριαλιστών του ΝΑΤΟ.

Μια τέτοια παραδοχή της αντίληψης περί ηθικής θα δυσκόλευε την καθολική της αποδοχή από την κοινωνία και ειδικά από τους καταπιεσμένους, τους εργαζομένους και τα λαϊκά στρώματα. Γι' αυτό, ο καπιταλισμός καταφεύγει στην ιδεαλιστική, θρησκευτική αντίληψη της ηθικής, που υποστηρίζει ότι οι ηθικές αρχές και οι κανόνες στέκονται πάνω από την ιστορία και προέρχονται έξω απ' αυτή, από τον Θεό, από κάποια απόλυτη

ιδέα, από την αφηρημένη συνείδηση κλπ. Γιατί, αν αποδεχόταν τη διαλεκτική υλιστική αντίληψη, θα έπρεπε να παραδεχθεί ότι η ηθική του είναι προϊόν των δικών του σχέσεων παραγωγής.

Στη δική μας υλιστική διαλεκτική αντίληψη, η επιστήμη, η έρευνα, η φιλοσοφία, η πολιτική, η θρησκεία, η τέχνη, η ηθική είναι μορφές κοινωνικής συνείδησης, που αποτελούν το ιδεολογικό εποικοδόμημα πάνω στην οικονομική βάση της κοινωνίας και αλλάζουν όταν αλλάζει η βάση της, δηλαδή οι σχέσεις παραγωγής. Η όποια μεταβολή στη συνείδηση των ανθρώπων ή η εξέλιξη της ηθικής τους δεν μπορεί να γίνει αυθαίρετα από τους ίδιους. Η προέλευση και η κατεύθυνση της όποιας μεταβολής πρέπει να έχει -και πάντα έχει- τη βάση της στην υλική ζωή, στις ανάγκες της κοινωνικής, οικονομικής ανάπτυξης και πάντα είναι αναπόσπαστη από την κοινωνική εξέλιξη.

Δεν υπάρχει αιώνια φύση του ανθρώπου, που είναι η πηγή της ηθικής. Στην πραγματικότητα, η φύση του ανθρώπου εξαρτάται από τις κοινωνικές σχέσεις. Με την αλλαγή των οικονομικών συνθηκών, στην προέκτασή τους μεταβάλλονται και οι κοινωνικές σχέσεις. Οι άνθρωποι αλλάζουν και τη φύση τους, αλλάζουν τις αντιλήψεις, τις συνήθειες, καθώς και τους ηθικούς τους κανόνες. Εκείνο που σε ορισμένες εποχές της ιστορίας θεωρείται σαν ηθικό, σε άλλες θεωρείται ανήθικο. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν ο

κανιβαλισμός, η συνήθεια να θανατώνουν τους γέρους, η δουλεία, ο ομαδικός γάμος.

Με την ανάπτυξη της κοινωνίας, όλα αυτά έπαψαν να αντιστοιχούν στον τρόπο σκέψης και στα συναισθήματα των ανθρώπων που διαμορφώθηκαν στις καινούργιες κοινωνικές συνθήκες. Ο μαρξισμός έδειξε ότι κάθε ιστορική εποχή, πρωτόγονο κοινοτικό σύστημα, δουλοκτητικό σύστημα, ο φεουδαρχισμός, ο καπιταλισμός, έχει τη δική της κυριαρχούσα ηθική.

Η μαρξιστική ηθική δεν συντάσσει κανόνες, ούτε αναζητά την πηγή τους στην αιώνια φύση του ανθρώπου. Εξάγει τους ηθικούς κανόνες από το κοινωνικό «είναι» των ανθρώπων που εξετάζει σύμφωνα με τους νόμους της κοινωνικής ανάπτυξης. Ερμηνεύει, γιατί στη δοσμένη ιστορική εποχή κυριαρχούν αυτές ή εκείνες οι αρχές και οι κανόνες συμπεριφοράς, γιατί και αυτά αλλάζουν, αποκαλύπτοντας την εσωτερική νομοτέλεια της ηθικής προόδου, που πηγαίνει αντίστοιχα με την πρόοδο της κοινωνίας. Αρνείται το δογματισμό και θεωρεί άχρηστη και επικίνδυνη την απλή περιγραφή ηθών. Έτσι, η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και η έρευνα που υπηρετεί αυτή τη σχέση, στον καπιταλισμό είναι η μόνη αδιαπραγμάτευτη ηθική αξία, ενώ είναι απολύτως ανήθικη στον σοσιαλισμο-κομμουνισμό.

Οι Μαρξ και Ένγκελς έβαλαν τα θεμέλια για την επιστημονική έρευνα της ηθικής στα θέματα της ηθικής. Έδειξαν τον ταξικά κενό και υποκριτικό χαρακτήρα της αστικής ηθικής και έκαναν την αρχή της θεωρητικής επεξεργασίας της επαναστατικής ηθικής των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων.

Στο πλαίσιο αυτό, η ηθική της επιστημονικής έρευνας δεν μπορεί να είναι άλλη από την έρευνα που υπηρετεί, πρώτον, τη γνώση των νόμων της κίνησης της φύσης και της κοινωνίας και δεύτερον, την εφαρμογή αυτών των νόμων στην κάλυψη των διευρυμένων αναγκών της κοινωνίας και όχι, όπως γίνεται στον καπιταλισμό, για τη μεγιστοποίηση του κέρδους και τη συνέχιση της υποταγής της εργατικής τάξης στην αστική και στις ανάγκες της καπιταλιστικής παραγωγής.

Όπως, λοιπόν, καταλαβαίνετε και από αυτά που είπα προηγούμενα, εμείς δεν μπορούμε να ψηφίσουμε θετικά για τη δημιουργία επιτροπών που υπηρετούν την ιδεαλιστική, καπιταλιστική ηθική γενικά και περί έρευνας ειδικά.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εγώ ευχαριστώ.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Φωτάκης έχει τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας,

Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, να παρατηρήσω για τον κ. Τάσσο ότι πραγματικά θα ήθελα να είχαμε κάποτε την ευκαιρία -δυστυχώς δεν είναι η σημερινή- να συζητήσουμε τα θέματα μαρξισμός, ηθική, έρευνα. Απ' ό,τι καταλαβαίνω, όμως, αυτό το οποίο μας λέτε είναι ότι πρώτα περιμένουμε να αλλάξουν οι σχέσεις παραγωγής, πρώτα να γίνει η κοινωνική αλλαγή και μετά να βάλουμε κανόνες δεοντολογίας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΣΣΟΣ: Είπα ότι δεν μπορούμε να το δούμε θετικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Δεν απασχολεί την κοινωνία, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας,

Έρευνας και Θρησκευμάτων): Εντάξει. Δίκιο έχετε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα εστιάσω στα θέματα της έρευνας, ξεκινώντας με την επισήμανση ότι μετά από πολλά χρόνια ακινησίας, το ερευνητικό τοπίο στη χώρα έχει αλλάξει. Αυτό αποτυπώνεται έμπρακτα στον υπερδιπλασιασμό της δημόσιας δαπάνης για την έρευνα κατά τα τελευταία τρία χρόνια, το άνοιγμα, μετά από μία επταετία ξηρασίας, νέων θέσεων καθηγητών στα ΑΕΙ και στα ερευνητικά κέντρα της χώρας, την ίδρυση του

ΕΛΙΔΕΚ και του Ταμείου Επιχειρηματικών Συμμετοχών, του EquiFund. Χαρακτηριστικά να αναφέρω ότι ο τακτικός προϋπολογισμός της Γενικής Γραμματείας από 60 εκατομμύρια το 2015, αυξήθηκε σε 117 εκατομμύρια το 2017, με πρόβλεψη για 130 εκατομμύρια το 2018.

Καταθέτω τον προϋπολογισμό αυτόν για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντίνος Φωτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα προϋπολογισμό, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επιπλέον, οι πληρωμές από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων της ΓΓΕΤ αυξήθηκαν από 97 εκατομμύρια το 2014 σε 157 εκατομμύρια το 2017, με πρόβλεψη για 206 εκατομμύρια για το 2018.

Αντίστοιχα, το ποσοστό των συνολικών δαπανών για την έρευνα στη χώρα, είμαι στην ευχάριστη θέση να ανακοινώσω -μια και σήμερα ανακοινώθηκε το τελικό αυτό ποσοστό από το Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης-, ότι για πρώτη φορά στα χρονικά ξεπέρασε το 1% -δεν το πλησίασε, το ξεπέρασε!-, κάτι που σε απόλυτους αριθμούς αντιστοιχεί σε αύξηση από 1,48 δισεκατομμύρια το 2014 σε 1,76 δισεκατομμύρια το 2016, με σημαντική

συμμετοχή τόσο του δημόσιου όσο και του ιδιωτικού τομέα. Αυτό, σύμφωνα με τα στοιχεία του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης.

Γενικότερα, οι συνολικές κρατικές πιστώσεις για έρευνα και ανάπτυξη έφτασαν το 2016 σε επίπεδα υψηλότερα από εκείνα πριν την κρίση, σε επίπεδα υψηλότερα από το 2009.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να καταθέσω τα στοιχεία από το Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντίνος Φωτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κι όλα αυτά συνέβησαν μέσα σε συνθήκες βαθιάς οικονομικής κρίσης, όπου η έρευνα, κατά κανόνα, αποτελεί τον εύκολο στόχο.

Παράλληλα, μια σειρά νομοθετικών ρυθμίσεων και θεσμικών παρεμβάσεων που έγιναν κατά τα τελευταία τρία χρόνια, έκαναν το ερευνητικό περιβάλλον ελκυστικό για νέους επιστήμονες, δημιουργώντας ευκαιρίες για ποιοτική έρευνα και προοπτικές για επιστημονική σταδιοδρομία στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και ερευνητικά κέντρα της χώρας.

Επίσης, δράσεις που έχουν σχεδιαστεί για τον εμπλουτισμό του στελεχιακού δυναμικού επιχειρήσεων έντασης γνώσης, εστιάζοντας σε τμήματα R&D, αναμένεται να προσελκύσουν νέους επιστήμονες και να ενισχύσουν την καινοτόμο επιχειρηματικότητα. Αποτέλεσμα των παρεμβάσεων αυτών είναι τα πρώτα αχνά, αλλά απτά, δείγματα αναστροφής της μονόπλευρης φυγής στο εξωτερικό, αναστροφής του «brain drain». Τα στοιχεία αρχίζουν πλέον να γίνονται μετρήσιμα, ποσοτικά, τουλάχιστον για επιστήμονες με υψηλό βαθμό εξειδίκευσης.

Και έρχομαι σε συγκεκριμένες διατάξεις του νομοσχεδίου.

Όσον αφορά το άρθρο 20 παράγραφοι 1 και 2, εκεί υπήρξαν αιτιάσεις κατά τις συζητήσεις που έγιναν στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων για γενίκευση, δηλαδή για την ένταξη όλων των ερευνητικών φορέων της χώρας στο πεδίο εφαρμογής του νόμου που διέπει τα ερευνητικά κέντρα που εποπτεύονται από τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας. Αυτό θα ήταν πράγματι μια εξιδανικευμένη περίπτωση, μια ευκατρία, αλλά μη ρεαλιστική κατάσταση, ακόμη και αν υπήρχε η συναίνεση από τα αρμόδια Υπουργεία όπου ανήκουν αυτά τα ερευνητικά κέντρα.

Ο λόγος είναι πολύ απλός: Οι διοικητικές δομές που υπάρχουν και η επιστημονική κουλτούρα που επικρατεί σε διαφορετικά ερευνητικά κέντρα, διαφέρουν σημαντικά και καθιστούν την επιτυχία ενός τέτοιου εγχειρήματος αμφισβητήσιμη. Αντίθετα, μία κατά περίπτωση και βήμα προς βήμα προσέγγιση, όπως προβλέπουν οι ρυθμίσεις στο νομοσχέδιο, έχει πολύ μεγαλύτερες πιθανότητες επιτυχίας. Αυτό, λοιπόν, γίνεται για το Μπενάκειο Φυτοπαθολογικό Ινστιτούτο και τον ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ.

Για το νέο Ινστιτούτο Αστροφυσικής στο ΙΤΕ ειπώθηκαν πολλά κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων που προηγήθηκαν. Σαφώς πρόκειται για τη φυσική εξέλιξη μίας νησίδας αριστείας, όπως είναι η δραστηριότητα της Αστροφυσικής στην Κρήτη.

Αντίστοιχα, η ίδρυση του Ινστιτούτου Πολιτικών Επιστημών στο ΕΚΚΕ διορθώνει μια στρεβλή συνένωση που είχε γίνει στο παρελθόν, διευκολύνοντας έτσι τη διοικητική λειτουργία του Κέντρου, αλλά και την επιστημονική του εμβέλεια.

Θα ήθελα τώρα να αναφερθώ στην κριτική που ασκήθηκε για τον ρόλο του Υπουργού, όσον αφορά τον ορισμό των μελών των Τομεακών Επιστημονικών Συμβουλίων, των ΤΕΣ, και τη χειραγώγηση του ΕΛΙΔΕΚ. Πρόκειται για τις παραγράφους 10 και 11 του άρθρου 20.

Εδώ πρέπει να υπενθυμίσω ότι τα ΤΕΣ είναι συμβουλευτικά Όργανα που επικουρούν το έργο του ΕΣΕΚ, του Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας και Καινοτομίας. Πριν τον νόμο της έρευνας, τον ν. 4386, τα μέλη των ΤΕΣ τα επέλεγε και τα όριζε ο εκάστοτε Υπουργός αυθαίρετα με απλή υπουργική απόφαση. Με τον ν. 4386 τα μέλη των ΤΕΣ προτείνονται από τον Υπουργό και εγκρίνονται από το ΕΣΕΚ. Στις ρυθμίσεις του παρόντος νομοσχεδίου αυτό το οποίο γίνεται είναι ότι αναφέρεται η τυπική διαδικασία ορισμού τους. Πού είναι, λοιπόν, η αυθαιρεσία;

Και έρχομαι στο ΕΛΙΔΕΚ. Η ίδρυση του ΕΛΙΔΕΚ ήταν ένα καίριο επίτευγμα που προήλθε από τις παραπάνω πρωτοβουλίες. Το ΕΛΙΔΕΚ σήμερα λειτουργεί ως ένα ίδρυμα-θεσμός, ως ένα είδος Ανεξάρτητης Αρχής για την έρευνα, όπου η ίδια η επιστημονική κοινότητα διαμορφώνει το ερευνητικό τοπίο. Πρόκειται για ένα πρωτόγνωρο εγχείρημα στη χώρα που αντιμετωπίζει μεγάλες προκλήσεις, αφού έχει ξεκινήσει τη λειτουργία του από το μηδέν και βεβαίως, προϋποθέτει -πλην άλλων πρακτικών θεμάτων- την καλλιέργεια της κατάλληλης κουλτούρας.

Σύμφωνα με τα όλα μηνύματα που έχουμε, το ΕΛΙΔΕΚ έχει γίνει ήδη αποδεκτό από τη συντριπτική πλειοψηφία της ακαδημαϊκής και ερευνητικής κοινότητας. Ποτέ άλλοτε -το τονίζω αυτό- δεν είχε δοθεί τέτοιου μεγέθους στήριξη από εθνικούς πόρους για την έρευνα που διεξάγεται στους

ερευνητικούς φορείς της χώρας. Προφανώς και υπάρχουν δυσκολίες και προφανώς και υπάρχει ανάγκη για διορθωτικές κινήσεις. Και βέβαια, παρ' όλα αυτά, το ΕΛΙΔΕΚ συνεχίζει απρόσκοπτα την πορεία που άρχισε, χτίζοντας όρους διαφάνειας και εμπιστοσύνης. Και σε αυτό συντελούν και οι νομοθετικές διατάξεις που προτείνονται.

Η δυνατότητα προγραμματισμού δράσεων του ΕΛΙΔΕΚ από τον Υπουργό -ήταν και αυτό μια κριτική που ασκήθηκε- αναφέρθηκε ως μία ασύστολη υπουργική παρέμβαση. Όμως, τον προγραμματισμό των δράσεων εξακολουθεί να κάνει το Επιστημονικό Συμβούλιο του ΕΛΙΔΕΚ έως την 31^η Οκτωβρίου κάθε έτους για την επόμενη χρονιά. Και μόνο εφ' όσον αυτό δεν συμβεί, αναλαμβάνει, παρεμβαίνει ο Υπουργός, προκειμένου να εξασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία του Ιδρύματος.

Άλλωστε, ο προγραμματισμός των δράσεων είναι προαπαιτούμενο και από τη δανειακή σύμβαση με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, πριν γίνει οιαδήποτε εκταμίευση και οι όποιες καθυστερήσεις θέτουν σε κίνδυνο το Ίδρυμα. Πού είναι, λοιπόν, η υπουργική αυθαιρεσία;

Όσον αφορά τη δήθεν χειραγώγηση του ΕΛΙΔΕΚ από τον Υπουργό, εκείνο που θα ήθελα να τονίσω για μια ακόμη φορά είναι ότι ο ρόλος της πολιτείας είναι καθαρά εποπτικός και όχι παρεμβατικός. Η πολιτεία εποπτεύει και διασφαλίζει την καλή λειτουργία του Ιδρύματος, έχοντας το δικαίωμα να παύσει μέλη του Επιστημονικού Συμβουλίου για δραστηριότητες ασυμβίβαστες ή πράξεις απάδουσες της ιδιότητάς τους. Κατ' αναλογία, τέτοιου είδους εποπτεία ασκείται από τον αρμόδιο Υπουργό και για μέλη πρυτανικών αρχών ΑΕΙ ή για προέδρους ερευνητικών κέντρων. Υπάρχει και εκεί χειραγώγηση;

Βέβαια, πάντα υπάρχει το ερώτημα: Αν η πρόθεσή μας ήταν να χειραγωγήσουμε το ΕΛΙΔΕΚ, ποιος ο λόγος να γίνει όλη η φασαρία της δημιουργίας του ως ανεξάρτητο ίδρυμα; Κάλλιστα θα μπορούσε να είναι μια νέα δομή υπό τον Υπουργό ή στα πλαίσια της Γενικής Γραμματείας. Μάλιστα, να σας υπενθυμίσω ότι αυτή ήταν η πρόταση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κατά την ψήφιση του νόμου του ΕΛΙΔΕΚ. Ας μας πουν, λοιπόν, τι θέλουν τελικά.

Τελειώνοντας, θα κάνω κάποια σχόλια για τις διατάξεις που αφορούν την ηθική και τη δεοντολογία στην έρευνα. Το θέμα αυτό ανοίγει για πρώτη φορά στη χώρα με τρόπο συστηματικό και συγκροτημένο. Αφορά τη

θεσμοθέτηση κανόνων και διαδικασιών που συνδέονται με την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, την ιδιωτική ζωή, τα προσωπικά δεδομένα και το σεβασμό στο περιβάλλον κατά τη διεξαγωγή επιστημονικής έρευνας.

Η βαρύτητα που έχουν αυτά τα ζητήματα αναμένεται να αποκτήσει ακόμα μεγαλύτερες διαστάσεις στο μέλλον, αφού οι τεχνολογικές προκλήσεις που αναδύονται -και πραγματικά αυτές εγείρουν θέματα σαν κι αυτά που είπε ο κ. Τάσος- όπως, για παράδειγμα, η λεγόμενη «Τέταρτη Βιομηχανική Επανάσταση» που θα καθορίζει το πώς θα γίνεται η βιομηχανική παραγωγή ή τομείς όπως η «ιατρική ακριβείας», που βασίζονται στην ανάλυση του ανθρώπινου γονιδιώματος, επιτάσσουν νέες θεωρήσεις σε θέματα ηθικής και δεοντολογίας, που ακόμη δεν είναι πλήρως προβλέψιμες. Η πολιτεία, με τις διατάξεις αυτές, παίρνει έγκαιρα πρωτοβουλία ώστε να είναι έτοιμη να αντιμετωπίσει το νέο περιβάλλον που θα διαμορφωθεί. Με άλλα λόγια, η πολιτεία προνοεί αντί απλά να παρακολουθεί τις εξελίξεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κλείνοντας θα ήθελα να τονίσω ότι η παιδεία και η έρευνα έχουν ένα δυναμικά εξελισσόμενο χαρακτήρα. Αντίστοιχα δυναμικές και όχι στατικές είναι και οι προκλήσεις που διαμορφώνονται. Η πολιτεία πρέπει να τις παρακολουθεί και ακόμα περισσότερο να συμμετέχει ενεργά στη διαδικασία αυτή. Οι νομοθετικές ρυθμίσεις που προτείνονται, απορρέουν από τις εξελίξεις ή βρίσκονται ακόμη

<http://sep4u.gr>

μπροστά από αυτές. Το προς ψήφιση νομοσχέδιο είναι ένα αποφασιστικό βήμα προς την κατεύθυνση αυτή.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Και εγώ ευχαριστώ, κύριε Φωτάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2^ο Γυμνάσιο Κιλκίς.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η Ανεξάρτητη Βουλευτής κυρία Παπακώστα για επτά λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, συζητούμε αυτό το σχέδιο νόμου κάτω από μια ιδιαίτερη ατμόσφαιρα. Αυτή την περίοδο υπάρχουν νέες προκλήσεις για το πολιτικό σύστημα και για τη χώρα. Βέβαια, εδώ ισχύει απολύτως αυτό το οποίο έλεγε ο Αλμπέρ Καμύ, όσον αφορά τις προκλήσεις και ιδιαίτερα για την ποιότητα και την αξιολόγηση του έργου μας: «Μην περιμένεις την ημέρα της κρίσης. Έρχεται κάθε μέρα». Και είχε απόλυτο δίκιο!

Η συνείδηση των ανθρώπων για το έργο μας, κύριοι συνάδελφοι, είναι η κρίση και η αξιολόγηση η οποία είναι καθημερινή. Και δεν χρειάζεται κανείς να περιμένει καμιά μέρα της κρίσης για να κάνει σωστή, ποιοτική δουλειά και για να παράγει τέτοιο έργο το οποίο πραγματικά στη συνείδηση των ανθρώπων, στη συνείδηση των πολιτών να κρίνεται ως αξιόλογο, διότι οι εποχές έχουν αλλάξει και έχουμε μπει σε μια νέα εποχή, όπου ισχύει αυτό που έλεγε μια παλιά αφρικανική παροιμία: «Αν θες να πας γρήγορα, πήγαινε μόνος. Αλλά αν θες να πας μακριά, πήγαινε με άλλους».

Είμαστε, λοιπόν, σε μια νέα εποχή, σε μια εποχή συνεννόησης, σε μια εποχή συγκλύσεων όπου μακριά θα πάμε όλοι μαζί. Γρήγορα μπορεί κανείς να πηγαίνει μόνος του, αλλά μακριά μπορούμε να πάμε μόνο μόνο μαζί με άλλους.

Άρα, λοιπόν, σήμερα μπορώ να σας πω ότι χαίρομαι, διότι στην πολιτική κανείς πρέπει και να επιβεβαιώνεται από τις προγνώσεις και τις προβλέψεις ή από τις αναλύσεις, τις οποίες κάνει.

Εδώ, πρέπει να πω ότι χαίρομαι πάρα πολύ, διότι στις 2 Δεκεμβρίου 2016 -συναρτάται με το νομοσχέδιο, το οποίο έρχεται σήμερα αυτό που σας λέω και γι' αυτό σας είπα ότι χαίρομαι ιδιαίτερος- είχα καταθέσει με επίκαιρη ερώτηση προς τον κύριο Υπουργό, τον κ. Γαβρόγλου, που είχε ως αντικείμενο ακριβώς το περιεχόμενο του νομοσχεδίου το οποίο συζητάμε σήμερα, δηλαδή πώς μπορούμε πραγματικά να ιδρύσουμε πανεπιστήμια, να ολοκληρωθεί δηλαδή η τριτοβάθμια ανώτατη εκπαίδευση, της οποίας η διαδικασία είχε ξεκινήσει από το 2001, με έναν τέτοιο τρόπο, ώστε να μην έχουμε να ζηλέψουμε απολύτως τίποτα σε κανένα επίπεδο, σε σχέση με αυτήν την μεταρρύθμιση, από το κυπριακό μοντέλο, το οποίο του είχα προτείνει τότε και το οποίο πραγματικά νομίζω ότι μας οδήγησε.

Στη συνέχεια, πρέπει να πω ότι έκανα παράσταση γι' αυτό το θέμα στο Υπουργείο Παιδείας και το κουβέντιασα με τον κύριο Υπουργό. Χαίρομαι, λοιπόν, γιατί τώρα αυτό έρχεται να γίνει νόμος του κράτους. Πρόκειται για μια πιλοτική προσπάθεια, η οποία έχει θέματα, έχει ζητήματα, τα οποία κανείς

πρέπει να αντιμετωπίσει. Και τα θέματα αυτά πρέπει κανείς να τα αντιμετωπίσει προφανώς, γιατί όπως είπα πριν, στη συνείδηση των ανθρώπων κάθε μέρα κρίνεται το έργο μας. Και πρέπει να τα αντιμετωπίσει η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, άρα η Κυβέρνηση.

Άρα, λοιπόν, σήμερα ουσιαστικά ξεκινάμε το εγχείρημα της αναβάθμισης της ανώτατης τεχνολογικής εκπαίδευσης. Ωστόσο, όμως, αυτό συμβαίνει σε δύο συγκεκριμένα Ιδρύματα, στο ΤΕΙ Αθηνών και στο ΤΕΙ Πειραιώς, τα οποία συγχωνεύονται και δημιουργείται το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής.

Πρέπει να σας πω ότι είναι ιδιαίτερα ευχάριστη η μέρα σήμερα. Επέλεξα να μιλήσω, γιατί είμαι Βουλευτής Δυτικής Αττικής. Χαίρομαι πάρα πολύ γι' αυτό, διότι θα ανήκει πλέον αυτό το νέο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής στα τρία μεγαλύτερα της χώρας. Εδώ, όμως, αφού βλέπουμε τη θετική πλευρά, πρέπει να δούμε και τα ζητήματα, την άλλη όψη του νομίσματος.

Φαντάζομαι όλοι οι συνάδελφοι, όλων των πτερύγων συμφωνούν στο ότι θέλουμε να γνωρίζουμε το χάρτη της συνολικής αναδιάταξης και το πότε, το χρονοδιάγραμμα δηλαδή, θα ολοκληρωθεί αυτή η προσπάθεια, η οποία θα

αγκαλιάζει το σύνολο της χώρας. Διότι τώρα πρόκειται για μία πιλοτική εφαρμογή με το συγκεκριμένο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής.

Πρέπει, επίσης, να δούμε και τις επιπτώσεις που έχει μια τέτοια προσπάθεια, ένα τέτοιο εγχείρημα στον κοινωνικό περίγυρο. Διότι ακούστηκε από πολλούς συναδέλφους αυτό.

Όταν είπα προηγουμένως ότι χρειάζεται η συνεννόηση εννοούσα ότι αν θέλουμε να πάμε μακριά, να πηγαίνουμε με άλλους και όχι μόνοι μας. Θα πρέπει να σας πω ότι το εγχείρημα το συγκεκριμένο έχει πολύ θετικές επιπτώσεις στον κοινωνικό περίγυρο της Δυτικής Αττικής, ιδιαίτερα στην περιοχή του Αιγάλεω. Απόδειξη αυτού είναι ότι όλοι οι Δήμαρχοι, η αυτοδιοίκηση, οι Δήμοι της περιοχής πραγματικά θεωρούν ότι είναι πολύ θετική αυτή η πρωτοβουλία.

Σας είπα ότι είχα τη χαρά από τις 2 Δεκεμβρίου 2016 να θέσω αυτό το ζήτημα, εκπροσωπώντας τη Δυτική Αττική, την περιοχή η οποία είναι έδρα μου. Θετική είναι η αντίδραση των φορέων οι οποίοι εκπροσωπούν την οικονομική ζωή, τον κοινωνικό, αλλά και οικονομικό ιστό της περιοχής. Άρα, λοιπόν, έχουμε και τον κοινωνικό περίγυρο ο οποίος είναι θετικός. Αυτό μας βοηθάει στο να πούμε ναι, να συγκατανεύσουμε, να συγκλίνουμε δηλαδή στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο εκτός των άλλων.

Όπως σας είπα, όμως, κάθε νόμισμα έχει δύο όψεις. Σας είπα προηγουμένως για τη συνολική αναδιάταξη. Σας είπα για το χρονοδιάγραμμα, το οποίο θέλουμε να γνωρίζουμε. Αυτά δεν τα γνωρίζουμε ακόμη. Άρα, θα πρέπει να τα θεραπεύσετε.

Θα σας πω τώρα, αγαπητοί συνάδελφοι, κάποιες παρατηρήσεις τις οποίες έχω για τους φοιτητές, για το προσωπικό του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, για τους λέκτορες και για τους καθηγητές πρώτης βαθμίδας. Αυτά είναι ζητήματα, τα οποία έχουν θέματα προς επίλυση.

Στους φοιτητές έχετε δύο θέματα προς επίλυση. Είναι θετικό μεν το γεγονός ότι η πρόσβαση των αποφοίτων ΕΠΑΛ στα πανεπιστήμια από το 1%, που ισχύει σήμερα, αυξάνεται στο 5%. Αυτό είναι θετικό.

Προσέξτε, όμως, πρέπει να προσέξει το Υπουργείο εδώ ότι στην Αττική, παρά την αύξηση του ποσοστού, δεν θα υπάρχει πλέον κανένα ΤΕΙ και δεν θα υφίσταται πια η πρόσβαση του 20% των αποφοίτων ΕΠΑΛ σε ΤΕΙ του νομού. Αυτό είναι ένα πρόβλημα, ένα ζήτημα το οποίο πρέπει να το δείτε, ώστε να υπάρχει ίση πρόσβαση. Αυτό είναι το ένα θέμα.

Το άλλο είναι ότι δεν πρέπει να υπάρχουν ταχύτητες όσον αφορά στην απόκτηση πανεπιστημιακού τίτλου στους κόλπους των φοιτητών. Είναι ένα ζήτημα υπαρκτό το οποίο πρέπει να λύσετε.

Όσον αφορά τώρα το προσωπικό του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής για τη διοικούσα επιτροπή νομίζω ότι πρέπει αναλογικά το θέμα της διοίκησης να αντιμετωπιστεί σύμφωνα με τα όσα ορίζονται για τα ΑΕΙ. Άρα, θα ήθελα να δω τους τέσσερις Αντιπροέδρους, διότι είναι περισσότερα από είκοσι τα τμήματα τα οποία θα λειτουργήσουν, άρα, οι τέσσερις Αντιπρόεδροι με εμπειρία θα πρέπει να λειτουργήσουν για την εύρυθμη λειτουργία του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

Όσον αφορά στους λέκτορες, εδώ νομίζω για να αποφύγετε την αδικία, κύριε Υπουργέ, θα ήταν ορθότερο, κατά τη γνώμη μου, το άρθρο 4, παράγραφος 2 να προβλέπει πως οι υπηρετούντες λέκτορες, οι οποίοι έχουν εκλεγεί σε θέση καθηγητή εφαρμογών με τον νόμο του 2001 ή κατέχουν προσωπαγή θέση, να εντάσσονται σε προσωπαγείς θέσεις.

Τέλος, για τους καθηγητές πρώτης βαθμίδας δείτε τι λέει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής η οποία διαπιστώνει ότι η διάταξη που θέλει διάκριση των καθηγητών πρώτης βαθμίδας έναντι των λοιπών

καθηγητικών βαθμίδων. Αυτό είναι ένα ζήτημα. Βλέπω ότι συγκατανεύετε, οπότε το έχετε υπόψιν σας.

Τελευταίο, και θα κλείσω με αυτό, κύριε Πρόεδρε, μια άλλη πτυχή του ζητήματος είναι η αμοιβή με διαφορετικό μισθολόγιο. Πολύ ωραία. Αυτό, λοιπόν, θα πρέπει να αντιμετωπιστεί, γιατί καταλαβαίνετε ότι θεωρείτε άδικη από τους καθηγητές η διαφορετική μισθολογική αντιμετώπιση.

Κλείνοντας, λοιπόν, θέλω να πω ότι θα πορευτούμε όλοι μαζί σε τέτοια ζητήματα και ειδικότερα επιβάλλεται η Βουλή των Ελλήνων να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων σε τέτοια ζητήματα. Χαίρομαι, λοιπόν, που η πλειοψηφία υπερψηφίζει. Το ίδιο κάνω κι εγώ.

Πλην, όμως, θέλω να πω, κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η παιδεία, η εκπαίδευση γενικά, δεν θα πρέπει να μπαίνει στον μύλο της πολιτικής-κομματικής αντιπαράθεσης, αλλά θα πρέπει να ανάγεται σε τόπο κοινό συνεννόησης, σύγκλισης και παραγωγής, έτσι ώστε στη συνείδηση των πολιτών να κάνουμε σημαντικό έργο.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Τζούφη, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Παιδείας, θεωρώ ότι είναι μια σημαντική τομή για τη λειτουργία, αλλά και για το περιεχόμενο της ανώτατης εκπαίδευσης στη χώρας μας.

Βεβαίως, αποτελεί συνέχεια της κυβερνητικής πολιτικής για τη διαμόρφωση του ενιαίου χώρου ανώτατης εκπαίδευσης και έρευνας η οποία έχει ως αφετηρία τα πορίσματα του εθνικού και κοινωνικού διαλόγου για την παιδεία, τις διεθνείς εξελίξεις στον τομέα της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, αλλά και τις κοινωνικές και οικονομικές απαιτήσεις και προκλήσεις που εκτιμούμε πως αντιμετωπίζει ή θα αντιμετωπίσει η χώρα μας στο προσεχές μέλλον.

Η εκπαίδευση, τα ακαδημαϊκά ιδρύματα και η έρευνα επλήγησαν ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια του μνημονιακού χειμώνα. Η υποχρηματοδότηση οδήγησε και επέτεινε τα ουσιαστικά λειτουργικά προβλήματα, η έρευνα υποβαθμίστηκε, χιλιάδες νέων επιστημόνων έφυγαν για χώρες του εξωτερικού, ενώ τα διοικητικά πειράματα από επιχειρήθηκαν από προηγούμενα κυβερνητικά σχήματα είχαν σαν στόχο την ιδεολογική αποψίλωση του πλαισίου και τη μείωση της δημοκρατίας.

Η δική μας πολιτική, όπως φαίνεται και από την νομοθέτηση, έθεσε ως προτεραιότητα σε πολύ δύσκολες συνθήκες, όχι μόνον την αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου, αλλά και την αύξηση της χρηματοδότησης. Ενδεικτικό παράδειγμα επένδυσης αποτελεί η φετινή έκτακτη χρηματοδότηση 52 εκατομμυρίων ευρώ στα ΑΕΙ, όπως και τα επιπλέον 500 εκατομμύρια ευρώ για τα κονδύλια της έρευνας.

Βεβαίως, ασχολήθηκε ουσιαστικά με την καταπολέμηση της υποστελέχωσης με νέους ερευνητές. Ήδη, ειπώθηκε για τα εκατόν ογδόντα τέσσερα προγράμματα μεταδιδακτόρων που εγκρίθηκαν για χρηματοδότηση από τον ΕΛΙΔΕΚ. Εκ των οποίων τα είκοσι πέντε αφορούν επιστήμονες που επέστρεψαν ή που θέλουν να επιστρέψουν από το εξωτερικό και βεβαίως την ενίσχυση με μέλη ΔΕΠ, πεντακόσιες θέσεις μελών για το 2017 και άλλες τόσες για το 2018.

Μάλιστα, για το 2019 ο Υπουργός Παιδείας δεσμεύτηκε στη Σύνοδο των Πρυτάνεων ότι θα προκηρύσσει κάθε νέα θέση διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού στα ΑΕΙ.

Είναι, λοιπόν, δεδομένη η προσπάθεια για την ενίσχυση της δημόσιας ανώτατης παιδείας. Στοχεύουμε και στην ενίσχυση της ακαδημαϊκότητας και στην ενεργό διασύνδεση με τα ερευνητικά κέντρα και στην εξωστρέφεια, αλλά

πρωτίστως και στη συνεργασία με τις τοπικές κοινωνίες χωρίς να ξεχνούμε και το κομμάτι της διεθνοποίησης των Πανεπιστημίων μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι σαφές ότι ο ενιαίος χώρος συγκροτείται στη βάση της βελτιστοποίησης της ερευνητικής παραγωγής και στην καλύτερη αξιοποίηση των ερευνητικών αποτελεσμάτων που προκύπτουν από την ανώτατη εκπαίδευση.

Έχει, όμως, και μια ιδιαίτερα άλλη διάσταση. Αποτελεί το χώρο συγκρότησης ενός ανοικτού συστήματος παραγωγής, μετάδοσης και διάχυσης της γνώσης με τελικό αποδέκτη την ίδια την κοινωνία. Συνεπώς, η οικοδόμηση ενός τέτοιου ενιαίου χώρου είναι ένα πολυσύνθετο κοινωνικό, οικονομικό και πολιτισμικό στοίχημα που πρέπει να κερδηθεί. Χαιρετίζω τις σημερινές συναινέσεις και από τη Νέα Δημοκρατία έστω και δια της τακτικής του «στρίβειν δια του αρραβώνος», αφού αντιλαμβάνεται ότι αποτελεί ένα ευρύτερο, ώριμο κοινωνικό αίτημα.

Συνοπτικά, λοιπόν, θα ήθελα να πω ότι ο ενιαίος χώρος εκπαίδευσης και έρευνας είναι ένα σημαντικό πεδίο που μπορεί κανείς να δει σημαντικές πολιτικές, αλλά και που καλείται να αντιμετωπίσει χρόνια προβλήματα και στρεβλώσεις. Ξέρουμε όλοι ότι για χρόνια υπήρχε πολυδιάσπαση, επικαλύψεις, υπερεξειδίκευση, γεωγραφική απομόνωση, εργασιακές σχέσεις

πολλών ταχυτήτων, ελλείψεις σε προσωπικό και περιορισμένη αξιοποίηση των ερευνητικών αποτελεσμάτων, καθώς και προβληματική οργάνωση των μεταπτυχιακών προγραμμάτων.

Σήμερα, πρέπει και οφείλουν τα δημόσια εκπαιδευτικά και ερευνητικά ιδρύματα να προσέλθουν -και προσέρχονται- αποφασιστικά σε αυτήν τη διαδικασία μέσω των ειδικών ακαδημαϊκών επιτροπών, των πρυτανικών αρχών, αλλά και δια των αποφάσεων όλων των οργάνων τους, επομένως μέσα από συντεταγμένες ανοικτές δημοκρατικές διαδικασίες. Το καλά θωρακισμένο πλαίσιο συζήτησης εξασφαλίζει το δημόσιο και δημοκρατικό χαρακτήρα τους, τα προστατεύει από ιδιοτελή συμφέροντα, ενώ παράλληλα μπορεί να συμβάλλει στο να μετασχηματιστεί το παραγωγικό μοντέλο προς όφελος της ελληνικής κοινωνίας.

Επομένως, αγαπητοί συνάδελφοι, προχωρούμε και σε αυτό έχουμε και θετική διεθνή εμπειρία. Δεν μεταρρυθμίζουμε συλλήβδην τα ΤΕΙ. Είναι μια μεταρρύθμιση που αναζητά και εντοπίζει τις νησίδες αριστείας που υπάρχουν μέσα στα ΤΕΙ, τα ωθεί σε συνέργειες και συγκλήσεις με τα Πανεπιστήμια και τέτοιες αναβαθμίσεις στο ευρωπαϊκό πεδίο έχουν συμβάλει πάρα πολύ σημαντικά.

Δύο κουβέντες για το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, γιατί ειπώθηκαν πολύ περισσότερα. Προφανώς η ίδρυσή του προκύπτει από την ανάγκη να αποκατασταθεί η ακαδημαϊκή κανονικότητα στο χώρο των ΑΕΙ, δίδοντας λύσεις στην αναντιστοιχία ανάμεσα στην ακαδημαϊκή πραγματικότητα των δύο ιδρυμάτων και στο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας. Υπάρχει έκθεση βιωσιμότητας και επιπτώσεων. Συντάχθηκε από το Υπουργείο. Υπάρχουν πολλά στοιχεία για την αναλυτική περιγραφή, για την οργανωτική διάρθρωση, για τις ωφέλειες σε επίπεδο φοιτητών και αποφοίτων σε επίπεδο πολιτείας, τοπικής κοινωνίας και προσωπικού.

Το πιο κρίσιμο, όμως, κατά τη γνώμη μου είναι ότι η συγκεκριμένη διαδικασία βάζει μπροστά μια πολύ σοβαρή κίνηση αντίστοιχων πρωτοβουλιών ουσιαστικής συζήτησης για τη συγκρότηση μεγαλύτερων σχηματισμών. Σε πολλές περιφέρειες της χώρας έχουν ξεκινήσει ήδη αυτά τα εγχειρήματα, στην Ήπειρο, τη Θεσσαλία, τη Στερεά Ελλάδα, στη Δυτική Ελλάδα.

Το Πανεπιστήμιο από το οποίο προέρχομαι, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων διαβουλεύεται ενεργά με το ΤΕΙ της Ηπείρου για αυτήν την προσπάθεια και για να μιλάμε για μια καινούργια ουσιαστική ακαδημαϊκή αξιολόγηση μέσα από έναν εξαντλητικό θεσμικό διάλογο για να δημιουργηθεί ένα ισχυρό ΑΕΙ στην περιφέρεια Ηπείρου, αφού οι δύο αυτοί φορείς

διαχρονικά και σταθερά έχουν συμβάλει σημαντικά και στην ανάπτυξη και στην οικονομία της περιοχής. Φαίνεται το αίτημα αυτό να είναι αναγκαίο και ώριμο για να υπάρξουν καινούργια, ποιοτικά και ποσοτικά χαρακτηριστικά συνολικότερης αναβάθμισης του τόπου.

Στην κατεύθυνση αυτή μπορεί να συμβάλει και η ίδρυση Ερευνητικού Κέντρου, αφού θεωρούμε ότι μπορεί να είναι ένα από τα καλύτερα της χώρας και να υπηρετήσει τις ανθρωπιστικές σπουδές, στις οποίες στον τόπο μας υπάρχει μεγάλη παράδοση και ενδιαφέρον.

Κέντρα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και διετή προγράμματα σπουδών επίσης αναμένεται να λειτουργήσουν στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων. Και φιλοδοξούμε έτσι, με όλες αυτές τις πρωτοβουλίες για τη δημιουργία ενός ενιαίου συνόλου μεταρρυθμίσεων που θα τροφοδοτούν και θα στηρίζουν η μία την άλλη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Άλλο ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Έχουν ειπωθεί πολλά για το αίτημα των μεταγραφών των φοιτητών.

Ήταν ώριμο αίτημα πολλών ετών και υλοποιείται και βεβαίως, τα επιπλέον

αιτήματα που υπάρχουν ευελπιστούμε όλοι ότι θα λυθούν με τον καλύτερο τρόπο μέσα από μία διακομματική επιτροπή.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα θέμα που δεν ειπώθηκε καθόλου, είναι στην παράγραφο 6 του άρθρου 19 που είναι το ζήτημα της έκδοσης της ευρωπαϊκής κάρτας ασφάλισης ασθένειας για προπτυχιακούς, μεταπτυχιακούς και υποψήφιους διδάκτορες που δεν διαθέτουν άλλη ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη. Θεωρώ ότι αυτό βοηθάει, είναι σημαντικό και έλειπε. Οι φοιτητές αυτοί δικαιούνται πλήρη κάλυψη στον ΕΣΥ με κάλυψη δαπανών από τον ΕΟΠΥΥ.

Καταληκτικά -και κύριε Πρόεδρε και ευχαριστώ για την ανοχή σας- κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο πυρήνας του νομοσχεδίου αποσκοπεί στην αναβάθμιση της παραγόμενης εκπαίδευσης, στη διεύρυνση των ερευνητικών δυνατοτήτων, στην αντιμετώπιση των χρόνιων προβλημάτων, καθώς και πρωτίστως στην ισχυροποίηση των ιδρυμάτων με παράλληλα ανταπόκριση στις τοπικές, εθνικές και διεθνείς προκλήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Η ελληνική κοινωνία έχει διαχρονικές απαιτήσεις για σοβαρές επενδύσεις σε παιδεία και υγεία και η μεταβατική περίοδος που διανύουμε είναι κρίσιμη και αποφασιστική. Δεν μπορεί κανείς να αγνοήσει τις ανάγκες της και σε αυτό θα κριθούμε αυστηρά όλοι, μέσα από την απαραίτητη συγκρουσιακή μας συνύπαρξη για ό,τι νομοθετούμε και κυρίως για ό,τι υλοποιούμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εγώ ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Κοντογεώργος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ακούγοντας κανείς τον βαρύγδουπο τίτλο του σημερινού σχεδίου νόμου που συζητούμε, δεν μπορεί παρά να συμφωνήσει. «Ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής». Ο τίτλος περιλαμβάνει τα πάντα, τα όνειρα ενός μεγάλου πληθυσμιακού κομματιού του νομού Αττικής και ικανοποιεί την αίσθηση της ακοής σε κάθε οικογένεια της Δυτικής Αττικής.

Όμως, τα πράγματα στην ουσία τους είναι έτσι; Είναι αναβάθμιση της τριτοβάθμιας παιδείας στην δυτική Αττική; Και ποια είναι εκείνα τα στοιχεία που μπορεί να προσδιορίσουν την αναβάθμιση; Είναι ποιοτική αναβάθμιση; Αυξάνονται οι πόροι στα Ιδρύματα που συνενώνονται; Δυστυχώς, όχι. Αυξάνονται οι ανθρώπινοι πόροι, το διδακτικό προσωπικό; Δυστυχώς, όχι. Αυξάνονται τα κονδύλια για την έρευνα σε όλη αυτήν την περιοχή; Δυστυχώς, όχι. Απλώς είναι μία συνένωση.

Είναι μία συνένωση, η οποία ανταποκρίνεται βεβαίως, στο κάλεσμα των καιρών και των μνημονίων, ικανοποιεί την ακοή ως αίσθηση ενός μεγάλου πληθυσμού της κοινωνίας, μα, πάνω απ' όλα ενώ θα ήταν ένα εγχείρημα το οποίο θα έπρεπε να περικλείει τη συναίνεση όλου του πολιτικού κόσμου -όπως θα έπρεπε να είναι τα θέματα παιδείας- εν τούτοις, τελικά μας γεννάται η εξής απορία σε αυτήν την Αίθουσα: Θέλει η Κυβέρνηση τη συναίνεση της αντιπολίτευσης σε εγχειρήματα που αφορούν την αναβάθμιση της παιδείας ναι ή όχι; Διότι από τη μία πλευρά δεν μπορεί να την επιζητεί και από την άλλη να την υπονομεύει η ίδια και από την άλλη να λέει ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση «στρίβει δια του αρραβώνος». Ένα από τα δύο θα συμβαίνει. Ή την επιζητεί με πράξεις και την επιχειρεί και την πετυχαίνει ή την υπονομεύει. Και εδώ, στην προκειμένη περίπτωση την υπονομεύει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο σημερινός Υπουργός Παιδείας ο οποίος κάθε νομοθετικό εγχείρημά του το τεκμηριώνει στη βαλτωμένη κατάσταση που επικρατεί στην τριτοβάθμια εκπαίδευση εδώ και σαράντα χρονιά, παραλείπει να μας πει ο ίδιος ως ακαδημαϊκός σαράντα χρόνια σε αυτήν τη χώρα αν φέρει κι αυτός κάποιο μερίδιο ευθύνης. Ή τέλος πάντως μόνο φταίνε οι άλλοι; Παραλείπει τεχνηέντως αυτήν την υποχρέωσή του.

Επίσης, ο σημερινός Υπουργός Παιδείας θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ο μετρ των πελατειακών σχέσεων. Ικανοποιεί τα πάντα, βεβαίως ακουστικά και μόνο, γιατί στην ουσία δεν απαντά σε κανένα από τα ερωτήματα που γεννούνται. Για παράδειγμα, το νέο εκπαιδευτικό ίδρυμα είναι μελετημένο στον βαθμό εκείνο που θα εξασφαλίζει και την επιτυχία του; Η μελέτη βιωσιμότητάς του, σκοπιμότητάς του, περικλείει τον απαιτούμενο κοινωνικό αλλά και ακαδημαϊκό διάλογο, ώστε να ανταποκρίνεται στα κριτήρια ενός σύγχρονου εκπαιδευτικού ιδρύματος; Ποια είναι η σύνδεσή του με την αγορά εργασίας; Ποια είναι σύνδεσή του στον παγκόσμιο ακαδημαϊκό χάρτη μιας σύγχρονης ευρωπαϊκής χώρας; Ανταποκρίνεται σε αυτά τα κριτήρια;

Δυστυχώς, για άλλη μια φορά η προχειρότητα επικρατεί, για άλλη μια φορά είναι η νομοθέτηση αποσπασματική, για άλλη μια φορά ο Υπουργός Παιδείας επιβεβαιώνεται πραγματικά σε αυτό που είναι μετρ, το επαναλαμβάνω, στις πελατειακές σχέσεις. Διότι απευθύνεται σε συγκεκριμένο

πολιτικό ακροατήριο, διότι ο ίδιος επιφυλάσσει για τον εαυτό του σειρά υπουργικών αποφάσεων που μπορεί να ρυθμίζουν θέματα και σε αυτό το εκπαιδευτικό ίδρυμα για τα επόμενα δύο, ίσως και τρία, χρόνια περικλείοντας την επόμενη εκλογική αναμέτρηση και κατ' αυτή την έννοια επιβεβαιώνει την ικανότητά του ως μετρωτών πελατειακών σχέσεων.

Επίσης, επιβεβαιώνει για ακόμη μια φορά την απέχθειά του στον διάλογο, την απέχθειά του στο να δέχεται διαφορετικές απόψεις και γνώμες. Κύριε Υπουργέ, δεν είναι μόνο ότι απεχθάνεστε τον διάλογο, αλλά καταστρατηγείτε και κάθε έννοια κοινοβουλευτικού ελέγχου. Δεν απαντάτε σε καμία ερώτηση Βουλευτή μέσα στο Εθνικό Κοινοβούλιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε συνάδελφε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Αφήστε. Θα σας το δώσω τώρα στα Πρακτικά.

Προσωπικά, σας έχω κάνει τρεις ερωτήσεις από τις 30 Οκτωβρίου μέχρι σήμερα, για διάφορα θέματα. Παρακαλώ να γραφτεί στα Πρακτικά. Ερώτηση για τα σχολικά γεύματα στις 30/10. Καμία απάντηση. Δεύτερη ερώτηση στις 27/11, που αφορά την παράλληλη στήριξη στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Καμία απάντηση. Τρίτη ερώτηση στις

9/1/2018, που αφορά την αναμοριοδότηση σχολικών μονάδων. Καμία απάντηση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Κοντογεώργος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Καταστρατηγείτε πλήρως τη λειτουργία του κοινοβουλευτικού ελέγχου στη Βουλή και τον Κανονισμό της Βουλής, γράφοντας στα παλιά σας τα παπούτσια τον κοινοβουλευτικό έλεγχο. Και γι' αυτό θα πρέπει να απαντήσετε. Γι' αυτό μου δίνεται άλλη μια φορά την ευκαιρία, δίνοντας για τα Πρακτικά της Βουλής, και τις τρεις τελευταίες ερωτήσεις μου, χωρίς να πάρω καμία απάντηση. Ούτε στο παρελθόν.

Επιβεβαιώσατε, λοιπόν, για άλλη μια φορά την άποψή σας αν σέβεστε πράγματι τον διάλογο και τον κοινοβουλευτικό έλεγχο με τις απαντήσεις σας εδώ στο Κοινοβούλιο, τουλάχιστον.

Κι έρχομαι σε δύο πολύ επίμαχα θέματα, γιατί οι Εισηγητές της Νέας Δημοκρατίας τα έθιξαν όλα. Θέμα πρώτον, υποχρεωτική δεκατετράχρονη εκπαίδευση. Κανένας δεν διαφωνεί, κύριε Υπουργέ. Είναι, όμως, πρόβλεψη

στο γόνατο. Ένα παράδειγμα θα σας φέρω μόνο για το υποχρεωτικό νηπιαγωγείο από τα τέσσερα.

Εδώ μόνο μία κουτοπονηριά μπορώ να σας δικαιολογήσω, ότι καταφέρνετε, ταυτόχρονα, με μία κίνηση να πάψετε το ζήτημα μου απασχολεί την Αυτοδιοίκηση στο σύνολό της ότι δεν υπάρχουν θέσεις στους παιδικούς σταθμούς. Μεταφέρετε με μία απόφασή σας, εικονικά τουλάχιστον, έναν μεγάλο αριθμό νηπίων από τους παιδικούς σταθμούς στα νηπιαγωγεία.

Τώρα, βεβαίως, το πώς θα λειτουργήσουν τα νηπιαγωγεία αυτά, ιδιαίτερα στην περιφέρεια, σε προβληματικές περιοχές, δεν σας ενδιαφέρει. Ποιος θα είναι ο αριθμός; Πώς μπορεί να μετακινηθεί ένα νήπιο υποχρεωτικά για να παρακολουθήσει, από μία οικογένεια που ζει, για παράδειγμα, στα Άγραφα και δεν υπάρχει νηπιαγωγείο για 50 ή για 60 χιλιόμετρα; Αυτά δεν σας ενδιαφέρουν. Σας ενδιαφέρει απλώς η μετακύλιση του προβλήματος, γράφοντας στα παλιά σας τα παπούτσια ακόμα και την άποψη της τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Εάν πράγματι σέβεστε και τους θεσμούς της κοινωνίας, τον βασικό πυλώνα της δημοκρατίας μας, που είναι η Τοπική Αυτοδιοίκηση, θα πρέπει να απαντήσετε σε αυτά τα προβλήματα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Πόσα παιδιά μένουν έξω; Ξέρετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Εγώ ξέρω για τον τόπο μου, για τον Νομό Ευρυτανίας. Σαράντα παιδιά. Σαράντα νήπια. Θα μετακινηθούν αυτά; Εγώ ξέρω. Εσείς ξέρετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Συνολικά θέλω να μου πείτε, αν τυχόν...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Αφήστε τα αυτά. Θα μου πείτε. Αφήστε την τεχνική σας αυτή να διακόπτετε κατά τη διάρκεια των τοποθετήσεων. Θα απαντήσετε συνολικά και θα απαντήσετε και εγγράφως! Θα σας θέσω κι άλλες ερωτήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Κοντογεώργο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Κι εγώ σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Θα απαντήσετε, κύριε Υπουργέ. Και μην διακόπτετε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ο κ. Κέλλας, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα, θεσπίζονται αλλά και προετοιμάζονται μεγάλες και βαθιές αλλαγές στη δημόσια εκπαίδευση της χώρας. Συγχωνεύονται τα ΤΕΙ Αθηνών και Πειραιώς σε Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής. Κατ' αυτόν τον τρόπο, όμως, δεν ενισχύετε την τεχνολογική εκπαίδευση, αλλά μάλλον τη συρρικνώνετε. Και γενικότερα ο σχεδιασμός σας δεν περιλαμβάνει κανένα στοιχείο που να συνδέει την ανώτατη εκπαίδευση με την αγορά εργασίας και την οικονομία.

Σε ό,τι αφορά τις λοιπές διατάξεις, παρουσιάζονται και εκεί δυσλειτουργίες, στις οποίες θα αναφερθώ στη συνέχεια.

Η οργάνωση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής είναι πρόχειρη, χωρίς πρόγραμμα, χωρίς χρηματοδοτικά εχέγγυα και χωρίς εναρμόνιση των επιστημονικών αντικειμένων. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Συγχωνεύετε, κύριε Υπουργέ, με την ονομασία «Τμήμα Βιοϊατρικών Επιστημών» πέντε διαφορετικές κατευθύνσεις, τα Ιατρικά Εργαστήρια, την Ακτινολογία και την Ακτινοθεραπεία, την Αισθητική και την Κοσμετολογία, την Οπτική και την Οπτομετρία και την Οδοντοτεχνία. Κατ' αυτόν τον τρόπο, όμως, προκαλείτε σύγχυση και στους φοιτητές και στους επαγγελματίες του χώρου.

Το Τμήμα Ακτινολογίας και Ακτινοθεραπείας είναι το μοναδικό τριτοβάθμιας στην ελληνική επικράτεια και καλύπτει όλα τα αντικείμενα ιατρικών απεικονίσεων, πυρηνικής ιατρικής, ακτινοθεραπείες. Είναι αυτοδύναμο, σύμφωνα με το νόμο και έχει ευρύτατη αναγνώριση σε τουλάχιστον σαράντα έξι πανεπιστήμια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου υπάρχει ως αυτόνομη εκπαιδευτική μονάδα. Με την προτεινόμενη συγχώνευση, πώς θα γίνει αξιολόγηση στο πλαίσιο που ορίζεται από την ΑΔΙΠ; Πώς θα εξασφαλιστεί ο τρόπος κατανομής των εισαγομένων φοιτητών στις διαφορετικές κατευθύνσεις;

Για τους ανωτέρω λόγους, κύριε Υπουργέ, πιστεύω πως πρέπει να επανεξετάσετε το συγκεκριμένο ζήτημα και να διατηρηθεί ως αυτόνομο Τμήμα στη νέα σχολή και το ίδιο και τα Ιατρικά Εργαστήρια.

Δεύτερον, δεν έχετε λάβει καμία μέριμνα για τους πτυχιούχους και τις οικογένειές τους, που είναι χιλιάδες άνθρωποι. Τι θα κάνετε για να διασφαλίσετε τα επαγγελματικά τους δικαιώματα; Θα έχουν κατώτερη θέση στην αγορά εργασίας και διαφορετικούς τίτλους σπουδών, αν και έχουν σπουδάσει τα ίδια με τους μελλοντικούς συναδέλφους τους που θα προέρχονται πλέον από το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής;

Τρίτον, αδικείτε τους φοιτητές. Όσοι παρακολουθούν μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών θα λάβουν τίτλο ΤΕΙ εντός του ΑΕΙ. Το ίδιο θα γίνεται για όσους έχουν υπερβεί τον προβλεπόμενο χρόνο φοίτησης, αλλά και για όσους επιθυμούν να συνεχίσουν το πρόγραμμα σπουδών ΤΕΙ. Δηλαδή θα έχουμε μεταβατικά φοιτητές και προγράμματα σπουδών δύο κατηγοριών, όπως και επαγγελματίες δύο ταχυτήτων, δηλαδή προνομιούχους και μη, από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Τέταρτον, ανακατατάσσετε τμήματα των ΤΕΙ σε σχολές της επαρχίας, γιατί ετοιμάζεστε να συρρικνώσετε την τεχνολογική εκπαίδευση στην Ελλάδα. Ήδη έχει ξεκινήσει η συζήτηση και άτυπες διαβουλεύσεις για τη δημιουργία νέων ΑΕΙ στην επαρχία διά της συγχωνεύσεως των ΤΕΙ.

Εμείς στηρίζουμε την ανώτατη εκπαίδευση και κάθε πρωτοβουλία που θα την ενισχύσει, αρκεί οι νέοι και οι νέες να βρίσκουν δουλειά και να απορροφώνται από την αγορά εργασίας. Το πρόβλημα είναι ότι απομειώνεται το κύρος της τεχνολογικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα, τη στιγμή που αυτή, σύμφωνα με τα επίσημα στατιστικά, καταγράφει υψηλότερη απορροφητικότητα στην αγορά εργασίας και ενισχύεται στο διεθνές και ευρωπαϊκό περιβάλλον. Γι' αυτό εμείς στηρίζουμε τη μετεξέλιξη της τεχνολογικής εκπαίδευσης σε πανεπιστημιακή εκπαίδευση εφαρμοσμένων επιστημών.

Πέμπτον, δίνετε υπερεξουσίες στον αρμόδιο Υπουργό, ο οποίος θα μπορεί, αποφασίζοντας και διατάσσοντας, να μετατρέψει ΑΕΙ σε ΤΕΙ και αντιστρόφως.

Έκτον, έρχομαι στο άρθρο περί μετεγγραφών. Οι διατάξεις που φέρνετε, κύριε Υπουργέ, ενισχύουν -και ορθώς πράττετε- όσους είναι στα όρια της ένδειας. Και βεβαίως, πρέπει να ενισχυθούν. Οι περισσότερες οικογένειες σήμερα μετά την κρίση και τις περικοπές συντάξεων, μισθών κ.λπ. το ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι έχουν ανάγκη από στήριξη.

Πάνω απ' όλα, όμως, δεν λαμβάνετε καθόλου υπ' όψιν σας τους πολύτεκνους και τους τρίτεκνους. Εσείς, κύριε Υπουργέ, δεν είχατε αναγνωρίσει κατά το παρελθόν το δίκαιο του αιτήματος των πολυτέκνων και των τριτέκνων και υποσχεθήκατε αλλαγή στο νόμο των μετεγγραφών; Εσείς το κάνατε.

Οι πολύτεκνοι φοιτητές πλέον είναι ελάχιστοι. Είναι μόλις το 14% των μετεγγραφών που γίνονται συνολικά. Ο νόμος των μετεγγραφών των πολυτέκνων λειτούργησε χωρίς προβλήματα επί τριάντα δύο συνεχή έτη, όπως ομολογούσαν και οι ίδιοι οι πρυτάνεις. Γιατί δεν το κάνετε τώρα, αφού είναι τόσο απλό; Γιατί δεν το εντάσσετε στο παρόν νομοσχέδιο; Γιατί να φαίνεστε εχθρικοί απέναντι στις πολύτεκνες και τρίτεκνες οικογένειες;

Αν και δεν είναι αρμοδιότητά σας και δεν αφορά το παρόν νομοσχέδιο, μετά το πετσόκομμα των επιδομάτων, όπου τους τάζατε άλλα προεκλογικά, έρχεστε τώρα για να φανείτε ακόμη μια φορά αναξιόπιστοι με το να τους αγνοείτε επιδεικτικά στο ζήτημα των μετεγγραφών.

Θα πρέπει άμεσα να επανέλθει το δικαίωμα της ελεύθερης μετεγγραφής στους ελάχιστους πλέον πολύτεκνους φοιτητές και τα τέκνα αυτών, ώστε να μπορούν να μετεγγράφονται στην αντίστοιχη σχολή ΑΕΙ ή ΤΕΙ, η οποία είναι πλησιέστερη στον τόπο κατοικίας τους ή εκεί όπου φοιτά ο αδελφός ή η αδελφή στο αντίστοιχο έτος.

Έβδομον, σε σχέση με τους κλάδους και τις ειδικότητες του εκπαιδευτικού προσωπικού της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης: Όπως σας είπα και στην Επιτροπή, υπάρχει μια αδικία σε βάρος της κατηγορίας ΔΕ Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού. Πρέπει να ενταχθούν στο κλαδολόγιο ως ΤΕ Ειδικού Βοηθητικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού, αφού έχουν λάβει

ανάλογη εκπαίδευση με τριάντα τρεις κλάδους και ειδικότητες και αντιμετωπίζονται ως ΤΕ και εκτελούν αντίστοιχα εκπαιδευτικά καθήκοντα.

Τέλος, σε ότι αφορά την δευτεροβάθμια εκπαίδευση: Κύριε Υπουργέ, βρίσκετε επαρκές το ποσοστό του 5% των θέσεων των ΑΕΙ που θα διεκδικούν οι απόφοιτοι των ΕΠΑΛ, ενόψει των αλλαγών που πραγματοποιείτε; Πώς θα μπορέσουν αυτά τα παιδιά να προχωρήσουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αν καταργήσετε σταδιακά όλα τα ΤΕΙ;

Κλείνοντας, κύριε Υπουργέ, μιλήσατε για συναίνεση. Εμείς, όπως είπε και η εισηγήτριά μας, κάνουμε την υπέρβαση και θα συναινέσουμε. Συναινούμε, διότι θεωρούμε ότι η παιδεία είναι η μεγαλύτερη επένδυση για τον τόπο μας και για το μέλλον της πατρίδας μας. Ωστόσο, η παιδεία χρειάζεται ένα μακρόπνοο και σταθερό πλαίσιο, ώστε να εξασφαλιστεί η ανάπτυξη. Χρειάζεται όραμα και έργο, δίχως πολιτικές και κομματικές σκοπιμότητες.

Εμείς το αποδεικνύουμε σήμερα ακόμα μια φορά με τη στάση μας. Όμως, θα πρέπει και εσείς από την πλευρά σας να κάνετε το ίδιο και όχι μόνο στην παιδεία, αλλά και σε άλλους τομείς της δημόσιας πολιτικής που διακυβεύονται ζωτικά εθνικά συμφέροντα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Σας ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Μπαξεβανάκης.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο για εννέα λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΞΕΒΑΝΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο περιέχει εκτός από το βασικό του περιεχόμενο, που είναι η εμβληματική πραγματικά πρωτοβουλία για τη δημιουργία του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, και ορισμένα ακόμη σημαντικά -κατά τη γνώμη μας- άρθρα, κάποια εκ των οποίων αναφέρονται στην επαγγελματική εκπαίδευση.

Η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας έκανε αναφορά στην έλλειψη από την πλευρά μας στρατηγικού σχεδιασμού και εν πάση περιπτώσει, στην καθυστέρηση τού να συντάξουμε έναν τέτοιο στρατηγικό σχεδιασμό.

Με όλη τη σοβαρότητα που μπορεί να έχει κανείς, το πρώτο που μπορούμε να απαντήσουμε είναι τι παρέλαβε αυτή η Κυβέρνηση από την προηγούμενη στον τομέα του σχεδιασμού για την αναβάθμιση της επαγγελματικής εκπαίδευσης. Η απάντηση είναι πολύ απλή, γιατί είναι μια λέξη: Τίποτα.

Εμείς ολοκληρώσαμε ένα στρατηγικό σχέδιο για την ολιστική αντιμετώπιση του συστήματος επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης μέσα σε έναν χρόνο και μάλιστα σε έναν χρόνο που όλοι γνωρίζετε ποιες ήταν οι συνθήκες που επικρατούσαν τότε στη χώρα, το 2015 και το 2016.

Από το 2016, λοιπόν, η χώρα έχει έναν ολοκληρωμένο στρατηγικό σχεδιασμό για την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση, εξαιτίας του οποίου μπορέσαμε και καταστήσαμε διαθέσιμους σοβαρότατους πόρους από ευρωπαϊκά κονδύλια το ύψος των οποίων ξεπερνά τα 300 εκατομμύρια ευρώ, κονδύλια τα οποία στη σημερινή φάση διαθέτουμε για την ανάπτυξη πολλών προγραμμάτων που στηρίζουν και ενισχύουν την επαγγελματική εκπαίδευση.

Τι λέει αυτός ο σχεδιασμός μας; Μια νέα δομή για τα επαγγελματικά λύκεια, ελκυστική δομή για τους μαθητές και τις μαθήτριες, που όμως αποφεύγει την πρόωρη εξειδίκευση, κάτι που ήταν ήδη εφαρμοσμένο από την προηγούμενη Συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου.

Εφαρμόζουμε το Πρόγραμμα «Μια Νέα Αρχή στα ΕΠΑΛ», που σκοπεύει στη μείωση της μαθητικής διαρροής και στη στήριξη των μαθητών των ΕΠΑΛ στη διάρκεια των σπουδών τους και όσον αφορά τα μαθησιακά αποτελέσματα, με ενισχυτική διδασκαλία στους μαθητές και στις μαθήτριες της πρώτης τάξης, αλλά και για την ψυχοκοινωνική τους στήριξη, με την

πρόσληψη ψυχολόγων από τον επόμενο χρόνο σε όλα τα επαγγελματικά λύκεια της χώρας.

Τέλος, ο σχεδιασμός μας αναφέρεται στα παιδιά μετά την αποφοίτησή τους από το σχολείο. Η πρώτη εφαρμογή αυτού του σχεδιασμού μας είναι το μεταλυκειακό έτος, η τάξη μαθητείας, η οποία πέρα από όσα αβάσιμα και ανακριβή λέχθηκαν επί μήνες, συναντά την καθολική αποδοχή και των μαθητών και των μαθητριών μας, αλλά και των εκπαιδευτικών και απόδειξη της μεγάλης επιτυχίας του προγράμματος είναι ότι οι χίλιοι διακόσιοι απόφοιτοι που συμμετείχαν πέρσι κατά την πρώτη εφαρμογή στο πρόγραμμα, φέτος έχουν γίνει υπερδιπλάσιοι και ο αριθμός των αποφοίτων μας που συμμετέχει στο πρόγραμμα της μαθητείας ξεπερνάει τους τρεις χιλιάδες και σε δημόσιους και σε ιδιωτικούς φορείς, με αμοιβή, με πλήρη ασφάλιση, με όλα τα εργασιακά δικαιώματα και με αναβαθμισμένο επίπεδο προσόντων του ευρωπαϊκού πλαισίου.

Και ο τελευταίος άξονας ήταν η ακαδημαϊκή προοπτική των αποφοίτων των ΕΠΑΛ. Καθιερώσαμε από πέρσι ήδη την εισαγωγή των αποφοίτων των ΕΠΑΛ και στα πανεπιστήμια. Μέχρι πρότερος αυτό δεν υπήρχε. Για τα παιδιά των ΕΠΑΛ υπήρχαν μόνο τα ΤΕΙ. Εμείς, λοιπόν, καθιερώσαμε την εισαγωγή και στα πανεπιστήμια ήδη από πέρσι, σε ποσοστό 1% των θέσεων. Το ποσοστό αυτό με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα αυξάνεται στο 5%.

Αυτό θέλω να το υπογραμμίσω, να του δώσουμε όλη την έμφαση που του αξίζει. Ένα ταμπού που υπήρχε σε μεγάλο τμήμα της ελληνικής κοινωνίας σιγά σιγά υφίσταται ρωγμές. Τα παιδιά των ΕΠΑΛ είναι ισότιμοι μαθητές και μαθήτριες με τα παιδιά των Γενικών Λυκείων και έχουν πρόσβαση σε όλες τις δομές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Υπήρξε, λοιπόν, μια ανησυχία από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας για τα παιδιά των ΕΠΑΛ της Αττικής. Ανησυχούν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας για τα παιδιά των ΕΠΑΛ. Ποιοι είναι αυτοί που ανησυχούν; Είναι αυτοί που το 2013 μέσα σε μια νύκτα κατάργησαν τομείς και δεκάδες ειδικότητες των ΕΠΑΛ, έθεσαν σε διαθεσιμότητα δύομισι χιλιάδες εκπαιδευτικούς και οδήγησαν είκοσι χιλιάδες μαθητές και μαθήτριες εκτός του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος. Αυτοί είναι οι συνάδελφοι που ανησυχούν για το τι θα συμβεί με τα παιδιά των ΕΠΑΛ! Αν η λέξη «υποκρισία» δεν χαρακτηρίζει αυτή τη συμπεριφορά, παρακαλώ ας βρεθεί μια άλλη κατάλληλη λέξη για την περίπτωση.

Πόσοι ήταν οι εισακτέοι από τα ΕΠΑΛ πέρσι στην τριτοβάθμια εκπαίδευση; Ήταν έξι χιλιάδες διακόσιοι εξήντα. Πόσοι θα είναι φέτος, με την αύξηση του ποσοστού που κάνουμε στα πανεπιστήμια από το 1% στο 5%; Θα είναι έξι χιλιάδες επτακόσιοι ογδόντα. Δηλαδή πεντακόσιοι είκοσι μαθητές

από τα ΕΠΑΛ φέτος περισσότεροι από πέρσι θα εισαχθούν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Υπήρχε πραγματικά ένα πρόβλημα με τους εισακτέους από τα ΕΠΑΛ της Αττικής, πώς αυτά τα παιδιά θα μπορούν να φοιτήσουν σε δομές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που εδρεύουν στην Αττική. Υπήρχε μια λάθος αντιμετώπιση των αριθμών γιατί στους υπολογισμούς τους οι συνάδελφοι υπολόγιζαν μόνο το νέο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, αλλά αγνοούσαν ότι ο αριθμός των θέσεων στα πανεπιστήμια αυξάνεται για όλα τα πανεπιστήμια και για τα πανεπιστήμια που εδρεύουν στην Αττική. Και για το Πολυτεχνείο, και για την Ιατρική, και για τη Φυσικομαθηματική και για τη Γεωπονική. Σε όλες αυτές τις σχολές το ποσοστό των αποφοίτων των ΕΠΑΛ αυξάνεται από 1% σε 5%. Παρ' όλα αυτά, όμως, επειδή υπάρχει ένας αιφνιδιασμός των παιδιών που βρίσκονται ήδη στην Γ' Λυκείου, όπως ανακοίνωσε και ο Υπουργός, ειδικά για φέτος και ειδικά για το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, το ποσοστό των παιδιών των ΕΠΑΛ που θα εισαχθούν σε αυτό θα είναι αυξημένο και σύμφωνα με τους υπολογισμούς μας, για να υπάρχει πλήρης αποκατάσταση, με τη νομοτεχνική βελτίωση που θα καταθέσουμε το ποσοστό αυτό θα ανέλθει στο 10%.

Δημιουργούμε σε όλα τα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ της χώρας Κέντρα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης που θα λειτουργήσουν προγράμματα

επαγγελματικής κατάρτισης διετούς διάρκειας, με προνομιακή εισαγωγή σε αυτά των αποφοίτων των ΕΠΑΛ, υπό το κύρος που έχουν τα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και σε πολύ ενδιαφέρουσες ειδικότητες, κάποιες από τις οποίες ακούσαμε από τους υπεύθυνους του ΤΕΙ Αθήνας και του ΤΕΙ Πειραιά κατά την ακρόαση των φορέων στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Έτσι, οι απόφοιτοι των ΕΠΑΛ που δεν θέλουν να συνεχίσουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, θα έχουν από εδώ και στο εξής τρεις δυνατότητες: Η πρώτη είναι η φοίτηση στα ΙΕΚ που όλοι γνωρίζουμε. Η δεύτερη είναι ο θεσμός της μαθητείας, που ήδη υλοποιούμε από πέρσι με πολύ ελπιδοφόρα αποτελέσματα μέχρι σήμερα. Και η τρίτη επιλογή, που καθιερώνουμε σήμερα με το νομοσχέδιο, είναι να φοιτήσουν τα παιδιά στα Κέντρα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης των ΑΕΙ.

Και οι τρεις αυτοί δρόμοι οδηγούν στο επίπεδο 5 του ευρωπαϊκού πλαισίου προσόντων και γι' αυτό τον λόγο νομοθετούμε ότι οι απόφοιτοι και από τις τρεις αυτές δομές θα έχουν την ίδια μοριοδότηση σε όλες τις προκηρύξεις του ΑΣΕΠ για την πρόσληψη στον δημόσιο τομέα, την ίδια ακριβώς αντιμετώπιση, δηλαδή εκατόν πενήντα μόρια.

Με το άρθρο 30 συγκροτούμε το Εθνικό Συντονιστικό Όργανο για τη Μαθητεία, με σκοπό μια ελκυστική δομή, μια ελπιδοφόρα προσπάθεια που καθιερώσαμε να την παρακολουθούμε, να προτείνουμε τρόπους βελτίωσης

και όποια μετεξέλιξη χρειάζεται. Μάλιστα, επιλέξαμε σ' αυτό το συντονιστικό όργανο η Κυβέρνηση να μην έχει την πλειοψηφία, να ορίζουν το Υπουργείο Παιδείας και το Υπουργείο Εργασίας μόνο τα τέσσερα από τα δεκατρία μέλη του και η πλειοψηφία των μελών του να ορίζεται από τους κοινωνικούς εταίρους, από τους φορείς των εργαζομένων και των εργοδοτών, οι οποίοι προσφέρουν τις θέσεις μαθητείας και βεβαίως, να συμμετέχουν και οι εκπρόσωποι της Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού, όπως επίσης και οι δήμοι και οι περιφέρειες που προσφέρουν θέσεις μαθητείας για τους αποφοίτους των ΕΠΑΛ. Βεβαίως, όλα τα μέλη αυτού του οργάνου δεν θα λαμβάνουν την παραμικρή αμοιβή για τη συμμετοχή τους στις συνεδριάσεις του.

Τέλος, να αναφερθώ στο άρθρο 31, με το οποίο δημιουργούμε σε όλα τα καταστήματα κράτησης, σε όλες τις φυλακές της χώρας, σχολικές δομές, δημοτικό, γυμνάσιο ή σχολείο δεύτερης ευκαιρίας, γενικό λύκειο, επαγγελματικό λύκειο, δημόσιο ΙΕΚ, καθώς και τμήματα εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας για τους αλλοδαπούς κρατούμενους. Νομίζω ότι είναι αυτονόητη η αξία της διάταξης. Παραφράζοντας το γνωστό ρητό, να πω ότι όπου ανοίγει ένα σχολείο, μια φυλακή γίνεται πιο ανθρώπινη.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Επιτρέψτε μου για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, να αναφερθώ στην τροπολογία που καταθέτουμε, τη με γενικό αριθμό 1491 και ειδικό αριθμό 155, που αναφέρεται στη λειτουργία του ΕΟΠΠΕΠ. Πρόκειται για διατάξεις οι οποίες ρυθμίζουν κατά τη γνώμη μας ορισμένες προβληματικές διατάξεις που υπήρχαν από το παρελθόν.

Το 2013 με υπουργική απόφαση ορίστηκε ότι το πρόσωπο που επιλέγεται για διευθύνων σύμβουλος του ΕΟΠΠΕΠ, εάν είναι υπάλληλος του δημοσίου ή του ευρύτερου δημοσίου τομέα, πρέπει να αποσπαστεί από την υπηρεσία του στον ΕΟΠΠΕΠ, λες και πρόκειται για κανέναν εργαζόμενο ο οποίος ζητά αλλαγή εργασιακής θέσης. Πέρα από το γεγονός ότι αυτή η απόφαση υπερέβη τη νομοθετική εξουσιοδότηση που είχε, είναι και ένας παραλογισμός. Μόνο στον ΕΟΠΠΕΠ συμβαίνει αυτό. Καταργούμε, λοιπόν, αυτή τη διάταξη και λέμε ότι ο διευθύνων σύμβουλος ορίζεται -όπως είναι το λογικό- με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και δεν απαιτείται απόσπασή του.

Με την παράγραφο 3 λέμε το αυτονόητο, ότι μετά τη λήξη της θητείας του διευθύνοντος συμβούλου, αυτός επανέρχεται στη θέση στην οποία υπηρετούσε μέχρι τον διορισμό του.

Τέλος, με την τέταρτη παράγραφο ορίζουμε ότι ο Κανονισμός Λειτουργίας τους ΕΟΠΠΕΠ ορίζεται με υπουργική απόφαση του Υπουργού Παιδείας. Η προηγούμενη διάταξη έλεγε ότι απαιτείται κοινή υπουργική απόφαση με τους συναρμόδιους Υπουργούς. Όμως, ο ΕΟΠΠΕΠ είναι ένας οργανισμός δημόσιου συμφέροντος, ανήκει στον δημόσιο τομέα και εποπτεύεται αποκλειστικά από το Υπουργείο Παιδείας. Δεν υπάρχουν συναρμόδιοι Υπουργοί επί του προκειμένου. Επομένως, ρυθμίζουμε και αυτή την ανακολουθία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κυρία Κατσαβριά έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΚΑΤΣΑΒΡΙΑ-ΣΙΩΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, έργο παιδείας και πολιτισμού στην πιο αδικημένη περιοχή του Λεκανοπεδίου, αποτελεί μια πρωτοβουλία η οποία ανταποκρίνεται όχι μόνο στις αυστηρά ακαδημαϊκές ανάγκες, αλλά και στην ανάγκη της προσαρμογής της ανώτατης εκπαίδευσης στο νέο οικονομικό

υπόδειγμα που θεμελιώνουμε, αλλά και στις διεθνείς εξελίξεις στον τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης.

Ως προς το αμιγώς ακαδημαϊκό ζήτημα, προσδιορίζεται με σαφήνεια ο ρόλος των ΤΕΙ στον ενιαίο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης, ενώ ταυτόχρονα έχουν υιοθετηθεί οι προτάσεις της οκταμελούς επιτροπής πανεπιστημιακών και εκπροσώπων των ΤΕΙ για το συγκεκριμένο ακαδημαϊκό εγχείρημα.

Είναι φανερό ότι η συγχώνευση των ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά έρχεται ως μια φυσιολογική εξέλιξη, με δεδομένη την εξαιρετική αξιολόγησή τους από την Αρχή Διασφάλισης Ποιότητας και τα πορίσματα του διαρκούς εθνικού και κοινωνικού διαλόγου. Επιπλέον, λαμβάνεται υπ' όψιν η διεθνής εμπειρία και η σύγχρονη ευρωπαϊκή πραγματικότητα με τα πολλά και πετυχημένα ανάλογα παραδείγματα. Είναι, δε, βέβαιο ότι θα συμβάλλει στην επίτευξη οικονομιών κλίμακας, γεγονός που θα έχει ευεργετικές συνέπειες τόσο στην ορθολογική αξιοποίηση των πόρων που διατίθενται όσο και στην αναβάθμιση της ποιότητας των σπουδών που θα παρέχονται.

Αυτή είναι η πολιτική βούληση του Υπουργείου Παιδείας και διατυπώνεται ξεκάθαρα στην αιτιολογική έκθεση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Αξίζει, ασφαλώς, να επαναλάβουμε ότι το νέο Πανεπιστήμιο έχει ήδη στη διάθεσή του το απαραίτητο διδακτικό και διοικητικό προσωπικό,

τις αναγκαίες υλικοτεχνικές υποδομές, καθώς και τη δέσμευση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Παιδείας τόσο για την εξασφάλιση επαρκούς χρηματοδότησης όσο και του θεσμικού πλαισίου για την εύρυθμη λειτουργία του.

Θεωρώ σημαντικό να υπογραμμιστεί το γεγονός ότι οι παλιοί και οι τωρινοί φοιτητές διασφαλίζονται πλήρως τόσο ως προς τα ακαδημαϊκά τους προσόντα όσο και ως προς τα επαγγελματικά τους δικαιώματα.

Σημαντική, επίσης, είναι και η ισχυροποίηση των ΕΠΑΛ, ώστε να γίνουν ελκυστικές δομές, η στήριξη των μαθητών τους και του θεσμού της μαθητείας, η εισαγωγή των διετών προγραμμάτων σπουδών με τη δυνατότητα ίδρυσης κέντρων επαγγελματικής εκπαίδευσης, γεγονός που έρχεται να αναβαθμίσει συνολικά την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση στη χώρα μας, αλλά και η δημιουργία σχολικών δομών σε όλα τα καταστήματα κράτησης της χώρας.

Όμως, αναπόφευκτα με την παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία ανοίγουν και δύο νέα κεφάλαια στην εκπαιδευτική πολιτική.

Το ένα κεφάλαιο αφορά στην εξάλειψη κάθε μικροπολιτικής, πελατειακής ή τοπικιστικής προσέγγισης. Αυτό είναι πολύ σημαντικό, καθώς

τέτοιες προσεγγίσεις αποτέλεσαν μια από τις μεγαλύτερες παθογένειες στην τριτοβάθμια εκπαίδευση κατά το παρελθόν.

Το άλλο κεφάλαιο αφορά στο γεγονός ότι το υπό ίδρυση Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής στηρίζεται στις αρχές της ακαδημαϊκής αριότητας, της ποιότητας και της κατοχύρωσης του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης. Αυτό, φυσικά, έρχεται σε προφανή αντίθεση με το περιβόητο Σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» και τη νεοφιλελεύθερη εμμονή που επιδιώκει την οριζόντια συρρίκνωση των δαπανών για την παιδεία και το βίαιο και ανορθολογικό κλείσιμο τμημάτων και ιδρυμάτων.

Στο σημείο αυτό επιτρέψτε μου να αναφερθώ στο Τμήμα Δασοπονίας και Διαχείρισης Φυσικού Περιβάλλοντος του ΤΕΙ Λάρισας με έδρα την Καρδίτσα, το οποίο με το παρόν νομοσχέδιο εντάσσεται στη Σχολή Τεχνολογίας, Γεωπονίας και Τεχνολογίας Τροφίμων και Διατροφής του ΤΕΙ Θεσσαλίας. Πρόκειται για την ολοκλήρωση της απόφασης του Υπουργείου Παιδείας για την παραμονή του στην Καρδίτσα, μετά την τλαιπωρία που προκάλεσε το Σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» σε όλη την ακαδημαϊκή κοινότητα της Θεσσαλίας. Η αδικία επιτέλους αποκαταστάθηκε και το Τμήμα αυτό συνεχίζει απρόσκοπτα να συμβάλλει στην ολόπλευρη ανάπτυξη της περιοχής.

Ως προς το ζήτημα των μετεγγραφών για τα αδέρφια, θέλω να εκφράσω την ικανοποίησή μου για τη δέσμευση του κ. Γαβρόγλου να δώσει ικανοποιητική λύση, προκειμένου να ανακουφιστούν οι οικογένειες με σοβαρά οικονομικά προβλήματα και ευελπιστούμε, κύριε Υπουργέ, ότι και τα επιπλέον προβλήματα που έχουν τεθεί μέσα από τον διάλογο που ήδη έχετε ζητήσει και τη διακομματική συνέργεια θα επιλυθούν σύντομα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πραγματικότητα με το παρόν νομοσχέδιο, το οποίο αποτελεί συνέχεια των μεγάλων μεταρρυθμιστικών τομών που έχουμε επιχειρήσει τα τρία τελευταία χρόνια, εγκαινιάζουμε μια νέα εποχή στον τρόπο με τον οποίο πρέπει να ασκείται η εκπαιδευτική πολιτική. Σεβασμός στα ακαδημαϊκά κριτήρια, ευελιξία, καινοτομία, δημοκρατική ευαισθησία, προσήλωση στο δημόσιο συμφέρον και το κοινωνικό όφελος είναι τα χαρακτηριστικά αυτής της πολιτικής.

Μάλιστα, φιλοδοξούμε το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής να αποτελέσει πρότυπο για παρόμοιες συνέργειες ανάμεσα σε πανεπιστήμια και ΤΕΙ, προκειμένου να διαμορφωθεί εκείνη η κρίσιμη ακαδημαϊκή μάζα που θα επιτρέψει στην ανώτατη εκπαίδευση να γίνει κινητήριος μοχλός της κοινωνίας και της ανάπτυξης. Το στοίχημα είναι μπροστά μας και έχουμε όλα τα εργαλεία για να το κερδίσουμε.

Σε αυτό το πλαίσιο αποκτά νόημα και περιεχόμενο ο διάλογος για τη διασύνδεση της εκπαίδευσης με την οικονομία. Η οικονομία της γνώσης και της καινοτομίας είναι πράγματι εκείνη που μπορεί να προσφέρει δυνατότητες υψηλής προστιθέμενης αξίας, καλά αμειβόμενης απασχόλησης και προοπτικές βιώσιμης και δίκαιης ανάπτυξης.

Με δεδομένο, μάλιστα, τον τεράστιο αριθμό πτυχιούχων που διαθέτει η χώρα μας δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι η οικονομία της γνώσης ταιριάζει στην ελληνική κοινωνία, αλλά σε αυτό το σημείο οφείλουμε να είμαστε προσεκτικοί, καθώς ελλοχεύει ο κίνδυνος της υποταγής της εκπαίδευσης στην οικονομία της αγοράς. Πρόκειται για έναν κίνδυνο ανάλογο με αυτόν της υποταγής της πολιτικής στην οικονομία, τις ολέθριες συνέπειες της οποίας βιώνουμε στις μέρες μας και μάλιστα σε παγκοσμιοποιημένο επίπεδο.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Και για να είμαστε ακριβέστεροι, όταν μιλάμε για οικονομία σε αυτό το επίπεδο, στην ουσία εννοούμε τα μεγάλα συμφέροντα που την ιδιοποιούνται και προκαλούν τεράστιες ανισότητες μέσα στις ίδιες τις κοινωνίες και ανάμεσα στις χώρες, φτώχεια, αποκλεισμούς και αδυσώπητες συγκρούσεις.

Επομένως, το ζητούμενο είναι η εκπαίδευση να συμβάλλει στη δίκαιη οικονομική ανάπτυξη, την κοινωνική απελευθέρωση, την υψηλή προσωπική συγκρότηση και την καλλιέργεια της αλληλεγγύης και των ανθρωπιστικών αξιών.

Νομίζω ότι με τους περισσότερους συναδέλφους μοιραζόμαστε την κοινή πεποίθηση ότι το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, το τρίτο σε δυναμικότητα στη χώρα, ανοίγει με σιγουριά τα φτερά του και είναι έτοιμο να πάρει μαζί του τη νέα γενιά της πατρίδας μας, καθώς και τις εύλογες προσδοκίες της για ένα δημιουργικό μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Τζαβάρας έχει τον λόγο.

Ορίστε, κύριε Τζαβάρα, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία, στον βαθμό που η Κυβέρνηση εξαγγέλλει μέσω του συγκεκριμένου νομοσχεδίου μια προσπάθεια ενίσχυσης

των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, είναι πράγματι υποχρεωμένη – και η εισηγήτριά μας το είπε- να υποστηρίξει επί της αρχής αυτό το νομοσχέδιο.

Πλην όμως, αυτό που εντυπωσιάζει και αυτό το οποίο κανένας από εμάς δεν μπορεί να το αφήσει ασχολίαστο είναι το γεγονός είναι ότι μόλις προ ολίγου ο αρμόδιος Υπουργός από του Βήματος αυτού είπε ότι αυτή η κίνηση, αυτή η νομοθέτηση, για την οποία τώρα γίνεται συζήτηση και σε λίγο θα υπάρξει η ψήφος μας, είναι μια εμβληματική πρωτοβουλία που δεν μπορεί να σημαίνει τίποτα άλλο παρά την προσπάθεια που κάνει αυτό το Υπουργείο της συγκεκριμένης Κυβέρνησης να δώσει εμβληματικό νόημα σε μια πολύ συγκεκριμένη αναγκαία προσπάθεια για την ενίσχυση των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της χώρας, των Ιδρυμάτων δηλαδή που με βάση τον ν. 2916/2001 αποτελούν τον ένα από τους δύο τομείς της ανώτατης εκπαίδευσης.

Διότι, κύριε Υπουργέ, δεν είστε εσείς ούτε η Κυβέρνησή σας αυτή που επινόησε την ανάγκη η ανώτατη εκπαίδευση στη χώρα να μοιραστεί σε δύο τομείς, στον τομέα τον πανεπιστημιακό, που τον αποτελούν τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και στον τεχνολογικό τομέα, που τον αποτελούν τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Ήδη, λοιπόν, αυτές οι σχολές και των δύο τομέων είναι ανώτατες σχολές. (ΑΤ)

Αυτό που θα περιμέναμε από εσάς πλέον είναι να δώσετε σε αυτήν την ανωτατοποίηση ουσιαστικό και όχι εμβληματικό περιεχόμενο. Γιατί θεωρώ ότι και από την παιδεία σας και από την κατάρτιση σας είστε πολύ καλύτερα από εμένα πρόχειρος και έτοιμος να αντιληφθείτε ότι εδώ δεν κάνουμε κατανάλωση συμβολικών πόρων. Εδώ, όταν έχουμε να αντιμετωπίσουμε ένα τόσο σοβαρό και κρίσιμο ζήτημα για τις συνθήκες που περνάει η χώρα, το να λέμε ότι εμβληματοποιούμε νομοθετικές πρωτοβουλίες, δηλαδή ότι καταναλώνουμε επιδεικτικά νομοθετικούς πόρους για να δώσουμε, να επισημάνουμε και να ενισχύσουμε συμβολισμούς και τίποτα άλλο, είναι πάρα πολύ άδικο.

Βέβαια, από την όλη οικονομία του νομοσχεδίου είναι έκδηλη αυτή η πρόθεση. Είναι έκδηλη η πρόθεση, για παράδειγμα, στο άρθρο 4 όπου εκεί δεν κάνετε τίποτα άλλο παρά στα πλαίσια αυτής της εμβληματικής πρωτοβουλίας να χρησιμοποιείτε ένα από τα πιο συνηθισμένα όπλα που διαθέτετε για να ενισχύετε τον –εντός εισαγωγικών- «μεσσιανικό» χαρακτήρα του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ ως Κυβερνήσεως.

Το άρθρο 4, δηλαδή, λέει ότι από την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου και μετά τα μέλη του ΔΕΠ των ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά μεταφέρονται σε μέλη ΔΕΠ Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής και ταυτοχρόνως καθίστανται αυτοδικαίως με αντίστοιχους ακαδημαϊκούς τίτλους πανεπιστημιακοί

δάσκαλοι. Αυτό λέγεται μαγική πολιτική, σκέψη και δράση. Είναι μια μέθοδος πολιτικής μαγείας όπου αφού παραμερίζουμε όλους τους καθιερωμένους και νομοθετημένους τρόπους, φτάνουμε στο σημείο ξαφνικά με ένα νομοθετικό χτύπημα να αλλάζουν τα πάντα και όλα να μεταμορφώνονται.

Μιλάμε, λοιπόν, πλέον και για έναν καινούργιο τρόπο απόκτησης της ιδιότητας του πανεπιστημιακού δασκάλου. Εκτός από εκείνο που γνωρίσαμε δια υπηρεσιακής εξέλιξης, τώρα έχουμε και την απόκτηση της ιδιότητας του πανεπιστημιακού δασκάλου και δια μεταμορφώσεως. Αυτό πράγματι είναι πολύ εμβληματικό και θα συμφωνήσω μαζί σας.

Όμως, εάν είναι κάτι που εγώ προσωπικά θα ήθελα να σας ασκήσω κριτική, είναι το γεγονός ότι βρίσκετε την ευκαιρία με αυτό το νομοσχέδιο να θριαμβολογείτε για πράγματα για τα οποία κανονικά έπρεπε όλοι μαζί να έχουμε κάτσει σε ένα τραπέζι και να δίνουμε ο καθένας τις καλύτερες σκέψεις και τις πιο καινοτόμες ιδέες του, για να δούμε ποιους κινδύνους αντιμετωπίζει η ιδέα του πανεπιστημίου σήμερα και σε ποιες προκλήσεις πρέπει να απαντήσει. Αυτό είναι ένα θέμα που έχω ξαναπεί από αυτό το Βήμα, που από το 1998 ήδη έχει αρχίσει να απασχολεί τον δυτικό κόσμο.

Είναι γνωστή η ομιλία στο Στάνφορντ της Καλιφόρνιας το 1998 του Jacques Derrida με τον τίτλο «Πανεπιστήμιο άνευ όρων». Αυτό ζητάει από

εμάς η κοινωνία. Αυτό ζητάει από εμάς κάθε πολίτης που πραγματικά πιστεύει ότι το πανεπιστήμιο δεν είναι ένα ίδρυμα που απονέμει αυτούσιους και χρησιμοθηρικά επαγγελματικούς τίτλους, αλλά είναι ακριβώς η επιτομή της προσπάθειας που κάνει κάθε πολιτισμένη κοινωνία να προάγει μέσα από την πανεπιστημιακή διδασκαλία και την έρευνα την αλήθεια και τη γνώση.

Θα θέλαμε, λοιπόν, εδώ από εσάς -και το έχω ξαναπεί- να δούμε κάτι πιο διαφορετικό, κάτι που να ανταποκρίνεται στις σημερινές και στις μελλοντικές ανάγκες. Αντ' αυτού, όμως, δεν βλέπουμε τίποτα.

Εκείνο, όμως, που με θλίβει ακόμα πιο πολύ είναι το γεγονός ότι δεν υπάρχει δικό σας νομοσχέδιο που να μην επιφυλάσσετε έναν προνομιακό ρόλο για τον Υπουργό Παιδείας. Μέσα και από αυτό το συγκεκριμένο νομοθέτημα και από τα προηγούμενα τα πάντα, όλα εξαρτώνται είτε από υπουργικές αποφάσεις, είτε από προεδρικά διατάγματα ή και τέλος από διορισμούς προσώπων σε θέσεις-κλειδιά τις οποίες θα κάνει ο Υπουργός.

Μα, αυτό ακριβώς είναι που παραβιάζει ευθέως το άρθρο 16 του Συντάγματος, το άρθρο αυτό που αποτελεί κορωνίδα όλων των αγώνων για την εκπαίδευση και που πάνω σε αυτό έχει ασχοληθεί μέχρι στιγμής και το

Συμβούλιο της Επικρατείας, με το ότι δηλαδή στην Ελλάδα υπάρχουν τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα στα οποία έχει εμπιστευτεί ο νομοθέτης την αναζήτηση της αλήθειας και την άσκηση της έρευνας με όρους, όμως, που διέπονται από δύο βασικές αρχές: Από την αρχή της ακαδημαϊκής ελευθερίας και από την αρχή της αυτοδιοίκησης, η οποία, όπως λέει και η επιστημονική έκθεση της Βουλής, μπορεί να μην φτάνει μέχρι του σημείου της αυτονομίας, πλην όμως δημιουργεί την υποχρέωση του κράτους να απέχει από οτιδήποτε αποτελεί πρόσκομμα και εμπόδιο στην άσκηση αυτών των δύο ελευθεριών. Δηλαδή της αναζήτησης της αλήθειας και της απρόσκοπτης έρευνας από τη μία μεριά και από την άλλη, που είναι πολύ σημαντικότερο, της αποχής από οποιαδήποτε ρύθμιση που δεν έχει τον χαρακτήρα της δυνατότητας και της αρμοδιότητας που έχουν τα ανώτατα πνευματικά ιδρύματα με δικά τους όργανα να αποφασίζουν για οτιδήποτε αφορά την οργάνωση και τη λειτουργία τους.

Άρα, λοιπόν, όσον αφορά αυτή τη διοικούσα επιτροπή η οποία θα ξεκινήσει όλο αυτό το μεταρρυθμιστικό έργο, που λέτε, για τη μεταμόρφωση των δύο ΤΕΙ σε ένα Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα που θα έχει τον τίτλο «Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής», όσον αφορά αυτή ακριβώς τη διοικούσα επιτροπή -που Κύριος ξέρει πότε θα τελειώσει το έργο της, γιατί εσείς έχετε τη

δυνατότητα και να τη διορίσετε και συνεχώς να ανανεώνετε τη θητεία της-
πώς είναι δυνατόν να μιλάμε για σεβασμό σε αυτές τις δύο βασικές αρχές;

Γι' αυτό, λοιπόν, και καταλήγοντας θέλω να σας πω τούτο: όσα σχέδια και να φέρετε, ποτέ δεν πρόκειται να ανταποκριθείτε στις πολύ συγκεκριμένες ανάγκες που έχει σήμερα η ελληνική κοινωνία για να συναρτήσει τη λειτουργία της ανώτατης εκπαίδευσης με τις οικονομικές, τις δικαιοτικές και τις ηθικοπολητικές συνθήκες οι οποίες καθορίζουν αναπότρεπτα το πεδίο της πανεπιστημιακής έρευνας και της ακαδημαϊκής ελευθερίας.

Για αυτό, λοιπόν, πάντα αυτό που στο τέλος θα μένει μετά από κάθε δική σας πρωτοβουλία θα είναι μια προσπάθεια να αποκτήσετε την εξουσία, όπως επανειλημμένα το έχετε πει κι εσείς και ενδεχομένως και κάποιοι σύντροφοί σας εδώ, οι οποίοι μας είπαν ότι μέχρι στιγμής μπορεί να έχουμε γίνει Κυβέρνηση, την εξουσία όμως την ψάχνουμε και την αποζητούμε για να μπορέσουμε να κάνουμε αυτό που έχουμε στην ψυχή και στο μυαλό. Δηλαδή να κάνουμε μια πλήρη μεταμόρφωση με αυτήν τη μαγική σκέψη που μας διακρίνει και που με απλά λόγια εκφράζεται από τις λέξεις: «πες το κι έγινε».

Αυτό κάνετε και άλλωστε είναι γνωστή και η λεζάντα που έχει εμπνεύσει και όλα τα τηλεοπτικά σποτ που διαφημίζει το κυβερνητικό έργο του ο Πρωθυπουργός: «Ήταν δίκαιο και έγινε πράξη».

Εγώ θα ήθελα να μας πείτε, αυτό που θα γίνει πράξη με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο τι ήταν και πώς ακριβώς το αντιλαμβάνεστε όσον αφορά το άρθρο 16 του Συντάγματος με την έννοια και τους όρους που ανέλυσα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μιχελogiαννάκης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταρχάς οι αλλαγές στα εξεταζόμενα μαθήματα της τρίτης τάξης του γενικού επαγγελματικού λυκείου και ότι πλέον θα εξετάζονται σε τέσσερα μαθήματα είναι μια πολύ σημαντική προσπάθεια και σηματοδοτεί επιτέλους το τέλος των ατέλειωτων εξετάσεων.

Είναι, επίσης, πολύ σημαντικό η δημιουργία σχολικών μονάδων σε όλα τα καταστήματα κράτησης, καθώς και τα τμήματα εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας.

Αυτό θα αναμορφώσει το ήθος και θα βοηθήσει πολλούς οι οποίοι έχουν ανάγκη να κοινωνικοποιηθούν αργότερα με αυτόν τον τρόπο.

Επίσης, δείχνουμε μια ευαισθησία και μια ηθική με την καθιέρωση Επιτροπών Ηθικής και Έρευνας. Και αυτό θα αποδώσει και μάλιστα σύντομα. Το ίδιο σημαντικό είναι και η δυνατότητα μεταγραφής στα αδέρφια που φοιτούν σε διαφορετικές πόλεις. Ιδιαίτερα σε περιόδους κρίσης, η διάταξη αυτή θα βοηθήσει πολύ, όσον αφορά τα ελληνικά νοικοκυριά, να ανταπεξέλθουν στα μνημονιακά αυτά χρόνια που βιώνουμε.

Η καθιέρωση της δεκατετράχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης και δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής εκπαίδευσης θα απορροφήσει χιλιάδες παιδιά. Επίσης, θα χρησιμοποιηθούν πολλοί εκπαιδευτικοί. Ανοίγονται δηλαδή θέσεις εργασίας και απορροφούνται χιλιάδες παιδιά. Με αυτόν τον τρόπο, λύνεται ένα πρόβλημα το οποίο βιώνουμε μέχρι τώρα.

Πολύ σημαντικό, επίσης, για τους αποφοίτους των ΕΠΑΛ είναι η οργάνωση τμημάτων διετούς εκπαίδευσης με επαγγελματικά πιστοποιητικά, τα οποία θα είναι ευρωπαϊκών προσόντων.

Σε δεκαεπτά δήμους, στην πιο υποβαθμισμένη περιοχή του Λεκανοπεδίου, ένα εκατομμύριο εκατό χιλιάδες κάτοικοι θα υποδεχθούν την ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Απορροφούνται τα ΤΕΙ Αθήνας

και Πειραιά, εξήντα ερευνητικά εργαστήρια και σαράντα δύο τμήματα, που γίνονται είκοσι έξι, με απαιτητικά προσόντα –προσέξτε!- για την εκλογή επίκουρου καθηγητή και αναπληρωτή καθηγητή, ο οποίος θα καλύπτει γνωστικά πεδία, τα οποία λείπουν, όπως κοινωνικών, διοικητικών και οικονομικών επιστημών, επιστήμες μηχανικού, επιστήμες τροφίμων, επιστήμες υγείας και πρόνοιας και καλλιτεχνικές σπουδές.

Οι νυν φοιτητές των ΤΕΙ μπορούν είτε να ολοκληρώσουν το ΤΕΙ που φοιτούν ή το νέο Πανεπιστήμιο υπό την προϋπόθεση ότι δεν έχουν υπερβεί το έκτος έτος σπουδών συν δύο. Και αυτό είναι σημαντικό.

Δεν θα υπάρξει καμιά αλλαγή στα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων. Ξέρετε πόσο μας έχουν βασανίσει τα επαγγελματικά δικαιώματα. Τούτη τη στιγμή, το γεγονός ότι δεν θα υπάρξει καμιά αλλαγή είναι πολύ σημαντικό στον εν λόγω νόμο.

Φέτος, εξασφαλίσαμε επιπλέον 52 εκατομμύρια για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Είχαμε μια αύξηση για την έρευνα 500 εκατομμύρια ευρώ, όπως είδατε, όταν το ψηφίσαμε. Δημιουργήσαμε πεντακόσιες νέες θέσεις το 2017. Και όπως έχει δεσμευθεί ο Υπουργός, ακολουθούν άλλες πεντακόσιες θέσεις το 2018. Βλέπει, λοιπόν, κανείς ότι αρχίζει και ισχυροποιείται ο παράγοντας εκπαίδευση και ο παράγοντας παιδεία.

Το εν λόγω νομοσχέδιο, που σε λίγο θα είναι νόμος, τι κάνει; Θα ισχυροποιήσει την εκπαίδευση -και αυτό είναι δεδομένο- και θα την καταστήσει σίγουρα ανταγωνιστική διεθνώς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Ακριώτης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί ένα εμβληματικό και πρωτοπόρο εγχείρημα. Είναι ένα ουσιαστικό βήμα σε μια σειρά ενεργειών και παρεμβάσεων με τελικό στόχο την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος. Στοχεύουμε σε ένα εκπαιδευτικό σύστημα που να συμβαδίζει με τα διεθνή πρότυπα. Στοχεύουμε σε ένα εκπαιδευτικό σύστημα σύγχρονο, εξωστρεφές και ανταγωνιστικό.

Το παρόν νομοσχέδιο εντάσσεται στην ευρύτερη στρατηγική μας για αλλαγή του παραγωγικού μοντέλου της χώρας, στη στρατηγική μας για μια

δίκαιη και βιώσιμη ανάπτυξη, στη συνολικότερη προσπάθειά μας για τη συγκρότηση της μεταμνημονιακής Ελλάδας σε υγιείς και στέρεες βάσεις.

Σε αυτήν την προσπάθεια δεν μπορεί παρά να αποτελεί βασική μας προτεραιότητα η ενίσχυση της εκπαίδευσης και της έρευνας, τα δομικά στοιχεία, δηλαδή, εάν θέλουμε να μιλάμε για μια ουσιαστική μεταρρύθμιση.

Για πρώτη φορά οι επενδύσεις για την έρευνα και την καινοτομία στην Ελλάδα φτάνουν το 1% του ΑΕΠ. Για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά, μετά από πολλά χρόνια, καταφέραμε να αυξήσουμε τις δαπάνες για την εκπαίδευση κόντρα στις δυσοίωνες προβλέψεις της προηγούμενης συγκυβέρνησης που μιλούσαν για μείωση, κόντρα στην καταστροφική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, κόντρα στην πολιτική της αποδόμησης, κόντρα στην λογική των απολύσεων.

Εμείς επιλέγουμε να αξιοποιήσουμε τα θετικά στοιχεία, να διορθώσουμε τα κακώς κείμενα, να θέσουμε τις βάσεις για περαιτέρω εξέλιξη με τελικό στόχο να παρουσιάσουμε και να υλοποιήσουμε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για την αναμόρφωση του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας.

Ας έρθουμε τώρα στο παρόν νομοσχέδιο και στην ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Γνωρίζετε ότι είναι πιο δύσκολο να συγκρατείς μια κατάσταση σε ένα συγκεκριμένο σημείο από το να ακολουθείς

την εξελισσόμενη δυναμική της. Τα δύο ΤΕΙ που συνενώνουμε και αναβαθμίζουμε είναι ώριμα για την αλλαγή αυτή. Η ίδια η ακαδημαϊκή πορεία και η δυναμική τους επέβαλε την περαιτέρω αναβάθμισή τους. Δεν συνενώνουμε απλά, αλλά σχεδιάζουμε εκ νέου. Κρατήσαμε κάποια, συνενώσαμε άλλα και προσθέσαμε νέα αντικείμενα.

Με κριτήριο την αποφυγή των επικαλύψεων, με κριτήριο τη βιωσιμότητα, την αναβάθμιση, αλλά και την περαιτέρω εξέλιξη των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων κρατάμε το βήμα με τις διεθνείς εξελίξεις, δημιουργούμε ιδρύματα με εξωστρεφή και ανταγωνιστικό χαρακτήρα για να συγκροτήσουμε βήμα - βήμα τον ενιαίο χώρο εκπαίδευσης και έρευνας, έναν χώρο που η επιστήμη θα συνεργάζεται με την έρευνα και περαιτέρω και με την οικονομία, έναν χώρο συνεργασίας και συνεργειών.

Η μεταρρύθμιση που εισάγουμε θα έχει πολλαπλά οφέλη για τους φοιτητές, το διδακτικό προσωπικό, την πολιτεία, τους παραγωγικούς φορείς, αλλά και την ίδια την τοπική κοινωνία, καθώς η ίδρυση του Πανεπιστημίου θα δώσει νέες αναπτυξιακές δυνατότητες στην περιοχή της Δυτικής Αττικής.

Συνεχίζονται οι συζητήσεις σε πολλά εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας και η κατάληξη θα προκύψει με γνώμονα ακαδημαϊκά κριτήρια και στόχο την αναβάθμιση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Με ρύθμιση την οποία είχαμε ήδη κατοχυρώσει, τον νόμο που ψηφίσαμε τον περασμένο Αύγουστο και που εξειδικεύουμε με το παρόν νομοσχέδιο, οι απόφοιτοι των ΕΠΑΛ θα έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθούν διετή προγράμματα σπουδών στα κέντρα επαγγελματικής εκπαίδευσης που θα οργανώνονται και θα παρακολουθούνται από τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ της περιοχής τους.

Στόχος μας είναι να αναβαθμίσουμε την επαγγελματική εκπαίδευση, να ενδυναμώσουμε και να κατοχυρώσουμε όλους αυτούς τους νέους που φοιτούν στα επαγγελματικά λύκεια και που πολλές φορές αντιμετωπίζονται σαν τον παρία του εκπαιδευτικού συστήματος.

Στο πλαίσιο αυτό αυξάνουμε από 1% σε 5% το ποσοστό εισαγωγής στα Πανεπιστήμια των αποφοίτων των ΕΠΑΛ μέσω πανελλαδικών. Στο ίδιο πλαίσιο έχουμε εισάγει και τον θεσμό μεταλυκειακού έτους τάξης μαθητείας με τρεις χιλιάδες αποφοίτους των ΕΠΑΛ να συμμετέχουν αυτή τη χρονιά στη μαθητεία.

Επίσης, σημαντική μεταρρύθμιση που ικανοποιεί ένα πάγιο αίτημα της κοινωνίας είναι το ότι καθιερώνουμε σταδιακά την υποχρεωτική φοίτηση των νηπίων ηλικίας τεσσάρων έως πέντε ετών στο νηπιαγωγείο. Προασπίζουμε κατ' αυτόν τον τρόπο το δικαίωμα όλων των παιδιών για φοίτηση στο

νηπιαγωγείο. Διασφαλίζουμε την καθολικότητα της προσχολικής εκπαίδευσης που αποτελεί άλλωστε και ευρωπαϊκό στόχο, αλλά και πάγιο αίτημα του εκπαιδευτικού κινήματος στα πλαίσια της δεκαετηράχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης που καθιερώνουμε.

Θα ήθελα να τονίσω εδώ πέρα τις παρεμβάσεις που κάνει η ΚΕΔΕ, παρεμβάσεις που θα έπρεπε να σταματήσουν κάποια στιγμή να δημιουργούν τετελεσμένα που αφορούν την εκπαιδευτική πολιτική της χώρας.

Η δημιουργία του Εθνικού Συντονιστικού Οργάνου, η σύσταση Επιτροπών Ηθικής της Έρευνας σε κάθε πανεπιστήμιο, η αναβάθμιση και η επέκταση της λειτουργίας των σχολείων των φυλακών, μία εξαιρετική εξέλιξη για όλους τους νέους έγκλειστους, την προοπτική τους στον σωφρονισμό, αλλά και την πορεία τους μετά την αποφυλάκισή τους. Μεταγραφές φοιτητών που αφορούν αδέρφια που είναι φοιτητές, που δίνει λύση σε ένα μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα.

Οι ρυθμίσεις αυτές, αλλά και το σύνολο του έως τώρα νομοθετικού μας έργου που αφορά την εκπαίδευση, στόχο έχει να θέσει εκ νέου τον εκπαιδευτικό χάρτη της χώρας σε υγιείς βάσεις, με σύγχρονους όρους.

Αποτελούν τα κομμάτια ενός παζλ που όταν μπουν όλα στη θέση τους, θα μιλάμε πλέον για ένα νέο τοπίο στο εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όπως σε κάθε μεγάλη αλλαγή που ανατρέπει τα δεδομένα, οι αντιδράσεις είναι αναμενόμενες. Είναι βέβαιο, όμως, ότι όταν φτάσουμε σε ένα σημείο ισορροπίας, θα έχουμε κάνει πολλά βήματα μπροστά. Γι' αυτό σας καλούμε να υπερψηφίσετε το παρόν νομοσχέδιο, το οποίο αποτελεί το προϊόν πολύμηνης επεξεργασίας και διαβούλευσης, καθώς και της ευρύτερης δυνατής συναίνεσης. Ας θεραπεύσουμε τις παθογένειες και τις στρεβλώσεις του παρελθόντος, αυτές που δεν κατάφεραν να θεραπεύσουν οι πολιτικές των προηγούμενων κυβερνήσεων. Να πάρουμε μέτρα που τα έχει ανάγκη η εκπαίδευσή μας και ο τόπος μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα πριν ολοκληρώσω, να τοποθετηθώ, με αφορμή αν θέλετε τον Εισηγητή της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης, στις συνεδριάσεις της προηγούμενης εβδομάδας. Από τις αγορεύσεις των μεγάλων κοινοβουλευτικών μας πολιτικών αντιπάλων συνέλεξα εμπνευσμένες φράσεις και χαρακτηρισμούς όπως είναι οι εξής: «Άθλιοι», «ψεύτες», «συκοφάντες», «συμμορίτες», «θα τους γδώρω», «δεν θα μου γλιτώσει κανένας», «θα τους

λιώσω», «ο Τσίπρας είναι διεφθαρμένος», «τα παίρνει ο Τσίπρας», «πολιτικός γενίτσαρος», «παρακράτος», «συμμορία κοινού ποινικού δικαίου», «θα τους βάλω φυλακή», «προστάτες των κουκουλοφόρων», «παλιάνθρωποι», «σκουλήκια», «φίδια», «ερπετά». Αυτά συνέλεξα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΚΡΙΩΤΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτές είναι κάποιες από τις εκφράσεις και τους χαρακτηρισμούς που χρησιμοποιήθηκαν στα πλαίσια της πολιτικής αντιπαράθεσης από τους βαυκαλιζόμενους ως άριστους, απ' αυτούς τους μόνιμους ενοίκους και ιδιοκτήτες του Κοινοβουλίου και των κυβερνήσεων, από τους αδιαμφησβήτητους υπερασπιστές της Δημοκρατίας! Μόνο λύπη μπορεί να προξενεί το επίπεδο της πολιτικής αντιπαράθεσης εκ μέρους της Αντιπολίτευσης.

Σταματώ εδώ κι ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εγώ ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2^ο Γυμνάσιο Κιλκίς.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Ποταμιού κ. Γεώργιος Αμυράς για δώδεκα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, έχετε ξεχάσει τα χαρτιά σας εδώ. Τα βάζω στην άκρη. Τι λένε εδώ; «Άλλη μια αποτυχημένη μεταρρύθμιση του ΣΥΡΙΖΑ στην παιδεία»; Α, όχι!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτήν τη στιγμή που μιλάμε, το κεντρικό κτήριο του Πανεπιστημίου Αθηνών τελεί υπό κατάληψη. Διάβασα και την ανακοίνωσή σας, κύριε Υπουργέ, και νομίζω ότι συμφωνούμε πως είναι άλλο ένα μικρό πετραδάκι που προστίθεται σε αυτόν τον αδιάκοπο λιθοβολισμό της

ανώτατης εκπαίδευσης με πράξεις που, βεβαίως, καμία σχέση δεν έχουν με την ακαδημαϊκή κοινότητα και το επιστημονικό έργο.

Να βάλουμε την ανομία και την παραβατικότητα που υπάρχει στις εστίες, στα πανεπιστήμια, στους χώρους, εκεί που υποτίθεται οι φοιτητές θα έπρεπε ελεύθεροι και απερίσπαστοι από τέτοιου είδους θέματα, να επιδίδονται στην εκπαίδευση και στο κυνήγι της μόρφωσης;

Γιατί, όμως, συμβαίνει αυτό το χάλι εδώ και χρόνια; Και θα ήθελα να μιλήσω για το βαθύ κομματικό κράτος και όχι για το παρακράτος που ακούστηκε πριν.

Προφανώς, θα ξέρετε ότι πάρα πολλές φοιτητικές εστίες της χώρας τελούν ακόμα -ή τελούσαν- υπό κατάληψη μέχρι και δυο μήνες σχεδόν. Γιατί; Διότι οι φοιτητικές εστίες, οι τρεις μεγαλύτερες της χώρας, δύομισι χιλιάδες φοιτητές, στερήθηκαν τη σίτισή τους και τη θέρμανση σε πολλές περιπτώσεις. Και όλα αυτά διότι υπήρχε μία άχρηστη διοίκηση που τοποθέτησε η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας στο Ίδρυμα Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης.

Ελάτε να δούμε, λοιπόν, τι εστί κομματικό κράτος και ποιες είναι οι συνέπειες του κομματικού κράτους.

Τον Σεπτέμβριο του 2016 γίνεται η πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για να καλυφθεί η θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου του Ιδρύματος Νεολαίας και Δια Βίου Μάθησης. Τον Απρίλιο του 2017, με υπουργική απόφασή σας, ορίζετε τον κ. Πιλάλη στη θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου του Ιδρύματος, παρά το γεγονός ότι ήταν τρίτος στη σειρά κατάταξης. Πέρασατε τους πρώτους δύο και δώσατε τη θέση στον κ. Πιλάλη. Είχε τα προσόντα ο κ. Πιλάλης;

Πρώτα απ' όλα, να πούμε ότι τα προσόντα περιγράφονται σε μία Υπουργική Απόφαση, στην απόφαση 24446 της 6^{ης} Μαρτίου του 2013. Σε τι υστερούσε ο κ. Πιλάλης που τον κάνατε εσείς, όμως, Διευθύνοντα Σύμβουλο του Ιδρύματος Νεολαίας και Δια Βίου Μάθησης; Υστερούσε σε εμπειρία σε ευρωπαϊκά προγράμματα, σε διαχείριση ανθρώπινου δυναμικού, σε εκπαίδευση ενηλίκων, αλλά και σε αγγλικά. Δεν ήξερε ούτε τα αγγλικά. Δεν είχε δημοσιεύσει τίποτα ο κ. Πιλάλης, δεν είχε κανένα συγγραφικό έργο και παρ' όλα αυτά, τον τοποθετήσατε Διευθύνοντα Σύμβουλο ενός Ιδρύματος που έχει πολύ σοβαρή δουλειά να κάνει και βρίσκεται στην καρδιά, πραγματικά, της φοιτητικής -να το πω έτσι- δράσης και ύπαρξης.

Ήταν, όμως, άξιος; Ενδεχομένως, να ήταν, θα έλεγε κάποιος. Κι ας τον έβαλαν από τρίτο, πρώτο. Να θυμίσω, βεβαίως, ότι ο κ. Πιλάλης...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ο κατάλογος ήταν αλφαβητικός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ωραία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τι ωραία; Πείτε το.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Λέτε ότι ο κατάλογος ήταν αλφαβητικός. Δεν μου λέτε, πώς τον επιλέξατε αφού δεν είχε εμπειρία...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Άλλο αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Άλλο αυτό; Δεν είχε εμπειρία σε ευρωπαϊκά προγράμματα, ούτε σε θέματα διαχείρισης ανθρωπίνου δυναμικού, ούτε σε εκπαίδευση ενηλίκων, ούτε αγγλικά ήξερε. Αυτός ήταν ο καλύτερος, λοιπόν, που βρήκατε;

Κι ακούστε, λοιπόν, αφού πάτε να τον υπερασπιστείτε, αγαπητέ κύριε Υπουργέ. Ο κ. Πιλάλης, μέλος, βεβαίως, της Κεντρικής Επιτροπής του ΣΥΡΙΖΑ -αυτό πιστεύω ότι είναι το βασικό του διαβατήριο- και διευθυντής γραφείου πρώην Αναπληρωτή Υπουργού Παιδείας, με το έγγραφο απολογιστικού ελέγχου του ίδιου του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος στις 25/10/2017, εγκαλείται για τα εξής: Καθυστερεί την εισήγηση στο

Διοικητικό Συμβούλιο για δημόσιους διαγωνισμούς για παροχή υπηρεσιών και εισηγείται απευθείας αναθέσεις. Επίσης, δεν έχει φροντίσει για τον ορισμό ορκωτών λογιστών ελεγκτών για διενέργεια τακτικού διαχειριστικού ελέγχου.

Αδιαφορεί ο κ. Πιλάλης, σύμφωνα με το ίδιο το Διοικητικό Συμβούλιο, μέλος του οποίου ήταν ο κ. Πιλάλης και Διευθύνων Σύμβουλος, για την κατάρτιση στρατηγικού και υπηρεσιακού σχεδίου, όπως οφείλει από τον νόμο και αρνείται να ενημερώσει το ΔΣ.

Έχουμε το αλαλούμ με τις καταλήψεις στις φοιτητικές εστίες και τελικά, ο κ. Γαβρόγλου στις 7/11/2017 παύει τον κ. Πιλάλη και διορίζει τον κ. Ζέρβα. Έχει τα προσόντα ο κ. Ζέρβας ή είναι μία «μετεμψύχωση» του προηγούμενου; Ο κ. Ζέρβας ήταν διευθυντής του γραφείου του πρώην Υπουργού Παιδείας, του κ. Μπαλτά και Διευθυντής της Σιβιτανιδείου Σχολής. Κι αν δώσω βάση σε αυτά που διάβασα σε ερώτηση που κατέθεσε ο κ. Φορτσάκης, ούτε ο κ. Ζέρβας έχει τα προσόντα για να ηγείται του Ιδρύματος Νεολαίας και Δια Βίου Μάθησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσπαθώ να σας πω ότι αυτό είναι το πρόβλημα. Το πρόβλημα είναι το κομματικό κράτος. Δεν γίνεται να διορίζετε σε θέσεις ευθύνης κομματικούς ανθρώπους, που δεν έχουν καμία σχέση με το αντικείμενο, που δεν έχουν γνώσεις, δεν έχουν την εμπειρία.

Κι όπως προκύπτει από το ίδιο το έγγραφο του Διοικητικού Συμβουλίου, πρέπει να ελέγχονται και γι' άλλα ζητήματα, αφού ήθελαν απευθείας αναθέσεις και γι' αυτόν τον λόγο καθυστερούσαν τους δημόσιους διαγωνισμούς. Περιμένω απαντήσεις.

Και θα καταλήξω, λέγοντας το εξής: Η παιδεία είναι πολύ σοβαρή υπόθεση για να την εμπιστευόμαστε στα χέρια των Συριζανέλ.

Και μια τελευταία υποσημείωση: Τελικά, παραιτήθηκε η κυρία Ράνια Αντωνοπούλου από Υπουργός, αφού, βεβαίως, πρώτα κρατήθηκε στην καρέκλα και έδωσε τη δική της μάχη για να δικαιώσει αυτό που εσείς ως ηθικό πλεονέκτημα μας κραδαίνετε, να δικαιώσει, δηλαδή, ότι υπάρχει μόνον ηθικό μειονέκτημα για εκείνον που επικαλείται το ηθικό πλεονέκτημα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του Ποταμιού, της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ και της Νέας Δημοκρατίας)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Αυτή η ομιλία σας ήταν για το νομοσχέδιο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Είμαι Κοινοβουλευτικός και θα μιλήσω και για τα πολιτικά θέματα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Σεβαστάκη, τώρα, όχι και εσείς! Ο καθένας και το κάθε κόμμα είναι ελεύθεροι να διατυπώνουν τις θέσεις τους. Δεν μπορούμε να του επιβάλουμε πλαίσιο, τι θέσεις να διατυπώσει. Το αντιλαμβάνεστε.

Κύριε Υπουργέ, θέλετε να απαντήσετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Όχι, δεν θα απαντήσω. Θα ήθελα, όμως, να πω το εξής: Έχει κάθε δικαίωμα κάθε συνάδελφος να τοποθετείται για όποιο θέμα θέλει. Μόνο που πρέπει να έρχεται πολύ καλά μελετημένος, γιατί όταν αναφέρετε άτομα, υπάρχουν και οι υπολήψεις αυτών των ανθρώπων. Θέλω να είστε πολύ προσεκτικός και το λέω για να προφυλάξω και εσάς.

Ο κ. Ζέρβας, κατ' αρχάς, δεν αντικατέστησε τον κ. Πιλάλη. Ο κ. Ζέρβας είναι ο Πρόεδρος. Όλο το Διοικητικό Συμβούλιο παραιτήθηκε και διορίστηκε ένα νέο διοικητικό συμβούλιο. Ανάμεσα σε πολλές άλλες ανακρίβειες που είπατε, δεν θέλω να μπω σ' αυτό, αλλά αν θέλετε, να μου κάνετε ερώτηση-επερώτηση, να την απαντήσω αναλυτικά στη Βουλή. Τελεία και παύλα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Τις αρμοδιότητες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Όχι, διάλογο, σας παρακαλώ, κύριε Αμυρά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Όχι διάλογο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Μιλήσατε, απήντησε ο κύριος Υπουργός, όχι διάλογο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Δεν θα κάνω διάλογο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Προχωρούμε στον επόμενο...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Τριάντα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Λυπούμαι, κύριε Αμυρά, σας παρακαλώ, όχι διάλογο. Απήντησε ο κύριος Υπουργός.

Ο επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Πρατσόλης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Δεν είναι προσωπικό, απήντησε σε κάτι που είπατε. Δεν σας ύβρισε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Δώστε μου τον χρόνο να σας απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Σας παρακαλώ. Να μην αρχίσουμε διάλογο. Είναι λάθος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Να εξηγήσω το προσωπικό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ποιο προσωπικό; Δεν σας ύβρισε, κύριε Αμυρά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Δικαιούμαι από τον Κανονισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Δεν είπε τίποτα. Ο Υπουργός απήντησε σε ό,τι είπατε. Η απάντηση θα κριθεί.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Δικαιούμαι από τον Κανονισμό να σας αναφέρω ποιο είναι το θέμα του προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Και προχθές είχαμε το ίδιο θέμα. Όχι διαλογική συζήτηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Στη δευτερολογία μου τότε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Θα ξαναμιλήσετε στη δευτερολογία σας.

Ο κ. Πρατσόλης έχει τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΡΑΤΣΟΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εγώ βέβαια θα μιλήσω για το νομοσχέδιο και όχι περί άλλων και θα μιλήσω ειδικά για τον χώρο της τεχνολογικής εκπαίδευσης.

Εάν επιχειρήσουμε μια αναδρομή στην ιστορία της τεχνικής και τεχνολογικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα, θα διαπιστώσουμε εύκολα ότι οι πολιτικές που ασκήθηκαν σ' αυτόν τον χώρο αποδείχθηκαν εξαιρετικά ανεπαρκείς και αναποτελεσματικές, παρά το γεγονός ότι είναι πανθομολογούμενη η ανάγκη να υπάρχει και να υποστηρίζεται σωστά αυτή η εκπαίδευση. Σκοπιμότητες, από τη μια πλευρά, και προφανής ανεπάρκεια και έλλειψη σχεδιασμού, από την άλλη, ουσιαστικά άφησαν μετέωρο και αναξιοποίητο αυτόν τον ζωτικό χώρο για την ανάπτυξη της χώρας.

Στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, τα ΤΕΙ, ιδρύθηκαν με το ν. 1404/1983, αντικαθιστώντας τα Κέντρα Ανώτερης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, ΚΑΤΕΕ. Ακολούθησε ο νόμος 2916/2001 που ενέταξε τα ΤΕΙ στην ανώτατη εκπαίδευση. Στη συνέχεια, είναι οι νόμοι 3549/2007 και 4009/2011 που εδραιώνουν τα ΤΕΙ ως ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Θα μπορούσε κανείς να ισχυριστεί με μια πρώτη ματιά ότι το νομοθετικό πλαίσιο είναι ισχυρό. «Ξύνοντας» όμως την επιφάνεια, ανακαλύπτει κανείς ότι τόσα χρόνια μετά δεν υπάρχουν ακόμη και σήμερα κατοχυρωμένα επαγγελματικά δικαιώματα για πλήθος αποφοίτων αυτών των σχολών. Όπου υπάρχουν, είναι κενό γράμμα τις περισσότερες φορές.

Όμως, ακούσαμε σήμερα την εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας να εγκυβερνάει την Κυβέρνηση για αυτό το ζήτημα, όταν μάλιστα αυτό είναι επιτακτικό αίτημα σπουδαστών και επαγγελματικών συλλόγων από το 1970. Και, φυσικά, δεν ήταν μια απλή παράλειψη, αλλά σταθερή επιλογή συγκεκριμένων συμφερόντων. Λίγη αυτοκριτική, θα έλεγα εγώ, δεν θα έβλαπτε για αυτό το θέμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων.

Επίσης, η άναρχη δόμησή τους όχι με ακαδημαϊκά, αλλά με ρουσφετολογικά κριτήρια, με γνώμονα τα ενοικιαζόμενα δωμάτια και τις καφετέριες των περιοχών που φιλοξενούν ΤΕΙ, υποβαθμίζει εκ των πραγμάτων το ρόλο τους. Η έλλειψη σχεδιασμού, η υποχρηματοδότηση και η αποσύνδεση των προγραμμάτων σπουδών από την παραγωγική βάση ανά περιοχή, τους στέρησε τη δυναμική που θα μπορούσαν να έχουν.

Βέβαια, θα πρέπει να τονιστεί ότι σε πολλές απ' αυτές τις σχολές και τα τμήματα έχει γίνει εξαιρετική δουλειά. Αποτελούν πρότυπα λειτουργίας και

εκπαίδευσης σε σύγχρονες ειδικότητες και οι απόφοιτοί τους έχουν σπουδαία επαγγελματική αποκατάσταση.

Πιστεύω, ωστόσο, ότι παρά τις διακηρύξεις της Αντιπολίτευσης για την υποστήριξη αξιόμαχης και σοβαρής τεχνικής και τεχνολογικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα, είναι προφανής η αμηχανία της καθώς ποτέ δεν κινήθηκε σε αυτήν την κατεύθυνση. Ανομολόγητα, αλλά στοχευμένα, δημιούργησε τις προϋποθέσεις για υποβαθμισμένη εκπαίδευση σε επίπεδο υλικοτεχνικής υποδομής, εκπαιδευτικού προσωπικού, προγράμματος σπουδών για λόγους μικροκομματικής σκοπιμότητας.

Με την έλευση των μνημονίων, τα πράγματα αγρίεψαν. Με το σχέδιο «Αθηνά» είχαμε περιστολή δαπανών, καταργήσεις τμημάτων, αλλά και απολύσεις 2.500 εκπαιδευτικών των ΕΠΑΛ -για να μην ξεχνιόμαστε σε αυτήν την Αίθουσα- σε ένα βράδυ, με ταυτόχρονη κατάργηση των πλέον δημοφιλών ειδικοτήτων, οι οποίες χαρίστηκαν στα ιδιωτικά ΙΕΚ. Αυτά τα λέω για να μην ξεχνιόμαστε και ξαφνικά λέμε ποια είναι η λειτουργία και ποια η αξία των ΕΠΑΛ, για την παραγωγική ικανότητα. Κάποιοι τα υποβάθμισαν εντελώς στοχευμένα.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα γι' αυτό είναι η Στερεά Ελλάδα: Το 2013 ενώ υπήρχαν δύο πανεπιστημιακά τμήματα, βρέθηκαν σε μία νύχτα -κατά ένα

περίεργο τρόπο- στη Θεσσαλία. Αλήθεια, αγαπητοί κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και εμπνευστές του σχεδίου «Αθηνά», με ποια μελέτη σκοπιμότητας έγινε αυτό και με ποια ακαδημαϊκά κριτήρια;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση με τη δημιουργία του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής έχει σαν στόχο τη διαμόρφωση ενός ενιαίου χώρου της ανώτατης εκπαίδευσης, αλλά και την αναβάθμισή της. Αναμένεται, επίσης, η πρωτοβουλία αυτή να συμβάλλει στην ανάπτυξη της Δυτικής Αττικής, αλλά και του Λεκανοπεδίου γενικότερα.

Αυτό, άλλωστε, αποδεικνύεται και από τις θετικές απόψεις πολλών φορέων την προηγούμενη εβδομάδα. Σηματοδοτεί την αλλαγή εποχής και την ένταξη του εκπαιδευτικού μας συστήματος στα σύγχρονα ευρωπαϊκά. Προβλέπονται νέα προγράμματα σπουδών και ακόμα μεγαλύτερη δυνατότητα ερευνητικών διαδικασιών.

Για την τεχνική εκπαίδευση θα υπάρξουν τα διετή προγράμματα αποφοίτων των ΕΠΑΛ και ΑΕΙ επίσης. Το 1% των αποφοίτων των ΕΠΑΛ που εισάγονται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αυξάνεται σε 5%. Επιπλέον, μέσω της Μαθητείας χορηγούνται πτυχία εκπαίδευσης και κατάρτισης που μπορεί να αντιστοιχούν και στο «επίπεδο 5».

Θέλω να επισημάνω εδώ την ανάγκη ταχείας έκδοσης των απαιτούμενων προεδρικών διαταγμάτων για την κατοχύρωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων με διακριτούς ρόλους των αποφοίτων των σχολών. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε άλλη καθυστέρηση σε ένα θέμα που σέρνεται για δεκαετίες. Αυτή η έλλειψη τραυματίζει κάθε προσπάθεια αναβάθμισης, καθώς απομειώνει την προοπτική επαγγελματικής αποκατάστασης.

Αυτό, Υπουργέ μου, είναι μια επιτακτική ανάγκη που θα σηματοδοτήσει την ουσιαστική αναβάθμιση των σχολών αυτών,

Τα Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας στις φυλακές είναι μια πολύ σημαντική διάταξη, καθώς δυνητικά αποτελούν εφαλτήριο κοινωνικής επανένταξης. Η διευκόλυνση μεταγραφής αδελφών φοιτούντων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση ώστε να είναι στην ίδια πόλη, είναι κοινωνικά δίκαιη, αλλά χρειάζεται προσοχή ώστε να μην αλλοιώνονται τα ακαδημαϊκά κριτήρια.

Η καθιέρωση της υποχρεωτικής εκπαίδευσης αποτελεί βασική προϋπόθεση ώστε να δημιουργηθούν σοβαρές, αξιόπιστες, αποτελεσματικές εκπαιδευτικές δομές. Τον Σεπτέμβριο του 2018 θα αρχίζουν να λειτουργούν σε διακόσιους περίπου δήμους της χώρας δίχρονα νηπιαγωγεία, ενώ σταδιακά θα επεκταθούν σε όλους τους δήμους της χώρας.

Και ειλικρινά δεν μπορώ να καταλάβω -μιας και προέρχομαι από τον χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης- αυτές τις αντιδράσεις του Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Κλείνοντας, θέλω να εκφράσω τη βαθιά μου πεποίθηση ότι αυτό το πρώτο φιλόδοξο βήμα της ίδρυσης του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής θα ακολουθήσουν και άλλα, ώστε σύντομα να μιλάμε για καινούριο χάρτη τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στη χώρα μας, γεγονός που θα συμβάλλει καθοριστικά στην επίτευξη του μεγάλου στόχου της παραγωγικής ανασυγκρότησης και ανάπτυξης και θα ανακόψει δραστικά το θλιβερό φαινόμενο του «brain drain», δηλαδή, της φυγής του επιστημονικού δυναμικού τη στιγμή που η χώρα τούς έχει τη μεγαλύτερη ανάγκη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Και εγώ ευχαριστώ.

Ο κ. Ανδριανός, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ακόμη ένα νομοσχέδιο, με το οποίο επιχειρείται η ρύθμιση κρίσιμων ζητημάτων παιδείας, αποσπασματικά όμως. Και, βεβαίως, μέσα προβλέπει και την ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, που, αν δομηθεί σωστά ως Πανεπιστήμιο Εφαρμοσμένων Επιστημών, θα είναι πράγματι ένας πολύ χρήσιμος θεσμός που στόχο θα έχει να ανταποκριθεί στις πραγματικές ανάγκες της οικονομίας και να δώσει στους νέους ανθρώπους προοπτικές καριέρας. Τότε, βεβαίως, θα επιτελέσει και ένα ουσιαστικό και σημαντικό έργο, όπως σημαντικό έργο, κύριε Υπουργέ, έχουν επιτελέσει μέχρι σήμερα και τα δύο ΤΕΙ που συνενώνονται.

Η πρώτη μου, βεβαίως, παρατήρηση είναι ότι, δυστυχώς, για μια ακόμη φορά διαπιστώνουμε την αποσπασματικότητα, με την οποία η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει αυτά τα σημαντικά θέματα. Θα αρκούσε για αυτό απλώς και μόνο να αναφερθώ στο γεγονός το οποίο έγινε προχθές στην Επιτροπή, όπου ενώ επιχειρηματολογήσατε -πειστικά μπορώ να πω- υπέρ της διάταξης που αφορά τους τίτλους σπουδών ανώτατης εκπαίδευσης διεθνών οργανισμών, τελικά απεσύρθη με δελτίο Τύπου μετά από αντίρρηση κάποιου συναδέλφου, και συγκεκριμένα του κ. Φίλη. Δηλαδή, αποσύρατε αυτή τη διάταξη με δελτίο Τύπου, κάτι που -όπως πιστεύω- καταδεικνύει, αν μη τι άλλο, ότι η προετοιμασία στη σύνταξη του νομοσχεδίου δεν ήταν η κατάλληλη.

Επισημαίνω, ακόμα, την αντίφαση που εντοπίζεται στο γεγονός ότι με τον νόμο αυτό -και συγκεκριμένα στο άρθρο 8- καταργούνται διατάξεις του ν. 4485/2017, που ψήφισε αυτή εδώ η Κυβέρνηση πριν από λίγους μόνο μήνες, όπως επίσης την αντίφαση στο γεγονός ότι στο εθνικό στρατηγικό πλαίσιο για την αναβάθμιση της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης, που εκπονήθηκε τον Απρίλιο του 2016 ως αιρεσιμότητα για τη χρηματοδότηση δράσεων για την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση από την Κομισιόν, δεν συμπεριλαμβάνονταν τα Κέντρα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης των ΑΕΙ, τα οποία θεσπίζονται τώρα.

Είτε, λοιπόν, υπήρξε αβλεψία τότε, είτε η σημερινή διάταξη αποτελεί έμπνευση της τελευταίας στιγμής, αποκομμένη από τον οποιονδήποτε στρατηγικό σχεδιασμό. Και αυτή η αποσπασματικότητα καταφαίνεται, επίσης, από τις μεγάλες αλληλοεπικαλύψεις μεταξύ των νέων Κέντρων Επαγγελματικής Εκπαίδευσης των ΑΕΙ και των ήδη λειτουργούντων ΙΕΚ και ιδιαίτερα των δημοσίων ΙΕΚ.

Με την παράγραφο 13, για παράδειγμα, ορίζεται ότι τα μαθήματα δύναται να διεξάγονται και σε κτίρια σχολικών μονάδων, στα οποία φιλοξενούνται και τα δημόσια ΙΕΚ.

Επίσης, στα ΙΕΚ και στα Κέντρα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης εντάσσεται πρακτική άσκηση με παρόμοιους όρους και εκχωρούνται επαγγελματικά δικαιώματα με το ίδιο θεσμικό πλαίσιο, παρά το γεγονός ότι στα ΙΕΚ φοιτούν λιγότερα εξάμηνα ή παίρνουν το πιστοποιητικό σπουδών «επιπέδου 5» από την Μαθητεία. Όμως, η Μαθητεία είναι εννεάμηνη.

Συνεπώς, δημιουργούνται κάποιες εύλογες ανησυχίες για απαξίωση του θεσμού των ΙΕΚ. Οι ανησυχίες αυτές ενισχύονται από τα έντονα λειτουργικά προβλήματα που υπάρχουν λόγω της υποχρηματοδότησης. Έντονα προβλήματα, όμως, υπάρχουν και στα Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας και στο ΙΝΕΔΙΒΙΜ και στις φοιτητικές εστίες. Άλλωστε, για το ΙΝΕΔΙΒΙΜ σας

έχω καταθέσει αρκετές ερωτήσεις. Δεν έχω πάρει απάντηση και θα ήθελα να το σημειώσετε και να δείτε ποιος ευθύνεται για αυτό. Ενώ υπάρχουν σοβαρά προβλήματα, σοβαρές καταγγελίες, δεν έχουν έρθει ακόμα από το Υπουργείο οι απαντήσεις στις συγκεκριμένες ερωτήσεις.

Ακόμη, αμφίβολο παραμένει το αν η Κυβέρνηση έχει προετοιμαστεί επαρκώς για την τροποποίηση του εθνικού πλαισίου προσόντων που έχει επιβληθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ώστε το πιστοποιητικό σπουδών «επιπέδου 5» να συμπεριλάβει και τα Κέντρα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και να έχει αντίκρισμα στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και εδώ θέλω, βεβαίως, να θέσω ξανά και το ζήτημα των πτυχιών των σημερινών μεταπτυχιακών φοιτητών στα ΤΕΙ Αθηνών και Πειραιά, που θα πρέπει, εφόσον θα συμβεί η αναβάθμιση, να πάρουν τον τίτλο με εκδίδουσα αρχή το νέο Πανεπιστήμιο.

Επίσης, αμφίβολη παραμένει, παρά τις ανησυχίες που εκφράσαμε στις συνεδριάσεις της Επιτροπής, η χρηματοδότηση των Κέντρων αυτών, καθώς δεν μπορούν να χρηματοδοτηθούν από το ΕΣΠΑ, στον βαθμό που δεν συμπεριλαμβάνονται στο στρατηγικό πλαίσιο που έχει υποβληθεί στην Κομισιόν.

Το ίδιο ισχύει και για την πρακτική άσκηση, όπου στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 11, ορίζεται ότι μπορεί να χρηματοδοτείται από εθνικούς ή και κοινοτικούς πόρους. Στο άρθρο 19, με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, μπορεί να καθορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία της πρακτικής άσκησης. Αυτές οι διατάξεις πρέπει να διασφαλιστεί πως είναι σύμφωνες με το πλαίσιο υλοποίησης της μαθητείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε η μαθητεία των κέντρων επαγγελματικής εκπαίδευσης να χρηματοδοτηθεί από το ΕΣΠΑ.

Σε κάθε περίπτωση, για να αποδώσει αυτή η νέα δομή θετικά αποτελέσματα, είναι ξεκάθαρο ότι θα πρέπει να διασφαλιστεί και η οικονομική της βιωσιμότητα. Θα είναι λάθος, λοιπόν, εάν τα ΑΕΙ, που ήδη υποφέρουν από υποχρηματοδότηση, στερηθούν περαιτέρω πόρους από τον προϋπολογισμό τους.

Και εδώ η πρόβλεψη της παραγράφου 8 για χορηγίες από φορείς του ιδιωτικού τομέα δεν επαρκεί, εφόσον δεν συνοδεύεται από συγκεκριμένα και αποτελεσματικά κίνητρα και από ένα ευρύτερο θεσμικό πλαίσιο, που θα καθιστά τέτοιες μορφές συνεργασίας εφικτές και αμοιβαίως επωφελείς.

Κλείνω με κάποια θετικά σημεία, που καταδεικνύουν και την εποικοδομητική προσέγγιση της Νέας Δημοκρατίας απέναντι στα κρίσιμα

ζητήματα της παιδείας, γιατί εμείς σε θέματα εθνικής υπόθεσης τηρούμε πάντα υπεύθυνη στάση.

Είμαστε, λοιπόν, θετικοί ως προς τη συμμετοχή φορέων της αγοράς στο Συντονιστικό Όργανο Μαθητείας, που συστήνεται με το άρθρο 30, πιστεύοντας σταθερά ότι η αποτελεσματικότερη σύνδεση της εκπαίδευσης και ιδίως της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης με την αγορά εργασίας είναι προϋπόθεση, ώστε αυτό το πολύτιμο εργαλείο για την ανάπτυξη και την απασχόληση να γίνει επιτέλους από λύση ανάγκης συνειδητή επιλογή καριέρας για τους νέους ανθρώπους της χώρας μας. Καλούμε την Κυβέρνηση να απλοποιήσει ακόμη περισσότερο αυτό το όργανο, που παραμένει εξαιρετικά δύσκαμπτο, ώστε να αποδώσει αποτελεσματικά.

Όπως, επίσης, βλέπουμε θετικά τις προβλέψεις για τις μεταγραφές φοιτητών, που απαντούν σε ένα υπαρκτό πρόβλημα σε αυτή τη δύσκολη συγκυρία της κρίσης. Περιμένουμε, αφού αποδεχθήκατε, κύριε Υπουργέ, τη σχετική μας πρόταση στην Επιτροπή, να εξετάσετε με ποιον συγκεκριμένο, δίκαιο και αποτελεσματικό τρόπο θα καλυφθούν άμεσα και οι περιπτώσεις που δεν καλύπτονται με την παρούσα ρύθμιση, όπου όντως υφίστανται αντικειμενικοί, οικονομικοί και κοινωνικοί λόγοι.

Όπως επίσης πρέπει να εξεταστεί σε μεγαλύτερο βάθος και συστηματικότερα η θέσπιση της διετούς υποχρεωτικής προσχολικής εκπαίδευσης, για την οποία βεβαίως υπάρχουν σοβαρά επιχειρήματα υπέρ. Και αυτό, διότι είναι αυτονόητο ότι πρέπει να έχουν εξασφαλιστεί πλήρως οι απαραίτητες υποδομές και η προετοιμασία, ώστε να μην υποβάλλουμε σε αχρείαστη ταλαιπωρία τετράχρονα παιδιά και τις οικογένειές τους.

Τέλος, θέλω να επισημάνω τη θετική ανταπόκριση του Υπουργού Παιδείας στην πρότασή μας να εξεταστεί η δυνατότητα μεταβατικής περιόδου με αυξημένα ποσοστά εισαγωγής για τους σημερινούς μαθητές της Β΄ και Γ΄ τάξης των ΕΠΑΛ, που σχεδίαζαν να εισέλθουν στα ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά. Εμείς, λοιπόν, προτείναμε, ύστερα και από σχετικές εισηγήσεις των φορέων, να εξεταστεί η δυνατότητα μεταβατικής περιόδου με αυξημένα ποσοστά εισαγωγής για αυτούς ακριβώς τους μαθητές. Χαιρόμαστε, λοιπόν, για τη θετική ανταπόκριση του Υπουργού στην αύξηση του ποσοστού εισαγωγής των μαθητών αυτών.

Βεβαίως, είναι θετική και η ίδρυση των σχολείων δεύτερης ευκαιρίας στις φυλακές.

Παρά λοιπόν τα θετικά στοιχεία, δεν μπορούμε παρά να επισημάνουμε ότι το νομοσχέδιο που συζητάμε απόψε έχει αποσπασματικό χαρακτήρα.

Εμείς δεσμευόμαστε να προχωρήσουμε πέρα από τη λογική των εμβολωματικών παρεμβάσεων, που δεν εντάσσονται στο πλαίσιο ενός ευρύτερου στρατηγικού σχεδιασμού.

Η δική μας πρόταση είναι συγκεκριμένη και περνά μέσα από την αξιολόγηση και τη διασφάλιση της ποιότητας, μέσα από τη μεγαλύτερη αυτονομία των σχολών, την ευελιξία των προγραμμάτων σπουδών, την ουσιαστική ενίσχυση της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης και τη σύνδεσή της με τις ανάγκες και τις προοπτικές της πραγματικής οικονομίας, μέσα από τη διεύρυνση της επανειδίκευσης και βεβαίως μέσα από την ενίσχυση του θεσμού του Πανεπιστημίου Εφαρμοσμένων Επιστημών, ώστε να μπορεί να αποδώσει πλήρως τα θετικά του αποτελέσματα στην οικονομία, στους αποφοίτους βεβαίως, και στην κοινωνία μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Εγώ ευχαριστώ.

Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κυριάκος Μητσοτάκης, ζήτησε και έχει τον λόγο. Ο προβλεπόμενος εκ του Κανονισμού χρόνος είναι είκοσι λεπτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν μπω στην ουσία της σημερινής συζήτησης, θα ήθελα να κάνω ένα σύντομο σχόλιο για την αποπομπή από την Κυβέρνηση της Αναπληρώτριας Υπουργού Εργασίας, της κυρίας Αντωνοπούλου. Έπρεπε να περάσουν τρεις ολόκληρες μέρες έντονης αντίδρασης από τα κόμματα της αντιπολίτευσης, αλλά και από τους πολίτες, για να δηλώσει ο κ. Τσίπρας –προσέξτε- αρχικά ενοχλημένος και στη συνέχεια, βέβαια, υπό την πίεση της δημόσιας κατακραυγής, ότι απομακρύνει την κυρία Αντωνοπούλου από την Κυβέρνηση.

Η ουσία, όμως, της υπόθεσης παραμένει. Ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν αυτός που ψήφισε τον νόμο που επέτρεψε στην κυρία Αντωνοπούλου αλλά και στον σύζυγό της –να μην τον ξεχνάμε- τον κ. Παπαδημητρίου, να παίρνουν μηνιαίο επίδομα 1.000 ευρώ την ώρα που διαθέτουν πολύ μεγάλη περιουσία αλλά και ακίνητο, άλλη κατοικία, στην Αττική. Και μάλιστα αυτή δεν ήταν μία αυτόματη διαδικασία. Η κυρία Αντωνοπούλου έκανε αίτηση κάθε μήνα για να παίρνει αυτό το μηνιαίο επίδομα των 1.000 ευρώ.

Και αυτό το οποίο βρήκα εξαιρετικά ενδιαφέρον, κύριοι της Κυβέρνησης, και κυρίες και κύριοι της κυβερνητικής Πλειοψηφίας, είναι -όπως με ενημέρωσαν οι συνεργάτες μου- ότι η σχετική αυτή διάταξη ξέρετε πότε

ψηφίστηκε; Στις 14 Αυγούστου του 2015, μαζί δηλαδή με το τρίτο μνημόνιο. Η χώρα χανόταν κι εσείς περνάγατε ρουσφέτια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όλοι, όμως, αντιλαμβάνονται ότι η αποπομπή της κυρίας Αντωνοπούλου δεν αλλάζει την πραγματικότητα. Εξάλλου, η ανακοίνωσή της ήταν μια σπονδή στην αλαζονεία και η αρχική της αντίδραση ήταν η επιτομή της υποκρισίας. Σε κάθε περίπτωση, όμως, οι πολίτες το γνωρίζουν, πλέον, πολύ καλά: Δεν υπήρξε ποτέ ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το μόνο που επιβεβαιώνεται πια καθημερινά, είναι η ταχύτατη διολίσθηση του κ. Τσίπρα και της Κυβέρνησης στον δρόμο της ηθικής απαξίωσης.

Επιτρέψτε μου, όμως, να κάνω κι ένα δεύτερο σχόλιο, το οποίο θα με οδηγήσει στη συνέχεια στο σημερινό θέμα κι έχει και αυτό να κάνει με την επικαιρότητα των δύο τελευταίων ημερών. Το πρωί είχαμε ακόμα μία κατάληψη της Πρυτανείας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Χθες έγιναν επεισόδια από τους γνωστούς αγνώστους έξω από το σπίτι του κ. Παπαδήμου. Δεν του έφτανε του ανθρώπου που παραλίγο να τον δολοφονήσουν, έπρεπε να δεχθεί κι επεισόδια έξω από το σπίτι του, διότι κάποιοι διαμαρτύρονται για τη

μεταγωγή αυτού που φέρεται ως ένοχος για την αποστολή του συγκεκριμένου τρομοδέματος. Το ίδιο ακριβώς –επεισόδια δηλαδή- συνέβη έξω από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, καθώς και στις φυλακές Κορυδαλλού.

Δράστες και στις τέσσερις περιπτώσεις ήταν οι αυτοαποκαλούμενοι «αλληλέγγυοι», αλληλέγγυοι προς τον φερόμενο δράστη της επίθεσης του Λουκά Παπαδήμου. Και ρωτώ ευθέως την Κυβέρνηση -δεν είναι εδώ ο αρμόδιος Υπουργός, αλλά βλέπω εδώ τον Κυβερνητικό Εκπρόσωπο: Τα θεωρεί όλα αυτά ασήμαντα; Τα θεωρεί φυσιολογικά; Τι κάνει για να αντιδράσει; Έγινε καμιά προσαγωγή; Και γιατί επιδεικνύεται –με «αι» και με «ε»- ακόμα μια φορά μια απαράδεκτη ανοχή σε τέτοια φαινόμενα;

Σας προειδοποιώ για άλλη μια φορά από αυτό το Βήμα: Είστε αποκλειστικά υπεύθυνοι γι' αυτά τα εκφυλιστικά φαινόμενα και τους κινδύνους που εγκυμονούν. Και θέλω να διαβεβαιώσω για άλλη μια φορά και την Εθνική Αντιπροσωπεία αλλά και τον ελληνικό λαό που μας παρακολουθεί, ότι η ανοχή της επόμενης κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας στη βία θα είναι μηδενική. Αυτά τα φαινόμενα θα τελειώσουν οριστικά και αμετάκλητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έρχομαι τώρα στο θέμα της σημερινής συζήτησης, την ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Είχα την ευκαιρία να παρακολουθήσω αναλυτικά τις συνεδριάσεις των Επιτροπών, τις τοποθετήσεις των Βουλευτών και των φορέων γύρω από ένα θέμα μεγάλου ενδιαφέροντος.

Κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε ότι έχουμε διασταυρώσει πολύ συχνά τα ξίφη μας ως προς τις πολιτικές σας στην παιδεία. Έχουμε μία κεντρική φιλοσοφική διαφορά με τον τρόπο τον οποίο αντιλαμβάνεστε τον ρόλο πρωτίστως της ανώτατης εκπαίδευσης κι έχουμε δεσμευτεί ότι μια σειρά από νομοθετικές πρωτοβουλίες τις οποίες έχετε εισάγει στην Εθνική Αντιπροσωπεία, θα τις αναθεωρήσουμε άμεσα διαμορφώνοντας ένα καινούργιο πλαίσιο το οποίο θα διέπει την ανώτατη εκπαίδευση.

Στο ζήτημα τώρα του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς ότι αυτή η επιλογή ως προς την κεντρική της σύλληψη, την μεγάλη της ιδέα, αποτελεί μια επιλογή που κινείται στη σωστή κατεύθυνση για τους εξής λόγους: Αναγνωρίζει μια πραγματικότητα, ότι δηλαδή πολλά τμήματα των ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά είναι ήδη επί της ουσίας τμήματα πανεπιστημιακά.

Ανοίγω μια παρένθεση ότι τα δύο αυτά ΤΕΙ είναι δυο εξαιρετικά ιδρύματα τα οποία αποσπούν όχι μόνο υψηλές βαθμολογήσεις στις

αξιολογήσεις που γίνονται, αλλά κυρίως επιβραβεύονται οι απόφοιτοί τους από την ίδια την αγορά εργασίας. Βρίσκουν με άλλα λόγια οι απόφοιτοι των πιο πολλών τμημάτων των ΤΕΙ αυτών πιο εύκολα δουλειά απ' ό,τι βρίσκουν οι απόφοιτοι πολλών πανεπιστημιακών τμημάτων.

Η δεύτερη λογική που θα μας οδηγούσε να συμφωνήσουμε με την κεντρική αρχή αυτού του εγχειρήματος είναι ότι είναι ένα εγχείρημα το οποίο συγχωνεύει δομές, μια επιλογή που υπό προϋποθέσεις θα μπορούσε να οδηγήσει στον εξορθολογισμό και στη βελτίωση της λειτουργίας του νέου συγχωνευμένου ιδρύματος.

Και τρίτον, αυτή η επιλογή, αν οδηγούσε πραγματικά στην αναβάθμιση των εφαρμοσμένων επιστημών στη Δυτική Αττική, θα ωφελούσε και σημαντικά μια περιοχή του Λεκανοπεδίου η οποία θα μπορούσε σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο να απορροφήσει τεχνογνωσία που το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής μπορεί να παράγει. Επομένως, ως προς την αρχική της σύλληψη η πρωτοβουλία είναι κατ'αρχάς θετική.

Πάμε τώρα να δούμε, όμως, τι είναι ακριβώς αυτό το οποίο κάνετε με το συγκεκριμένο νομοθέτημα, διότι υπονομεύετε, κύριε Υπουργέ, μια πρόταση, μια ιδέα, η οποία ενώ επί της αρχής είναι σωστή, όπως σας είπα, υλοποιείται δυστυχώς με τελείως λανθασμένο τρόπο. Είναι -και δεν νομίζω ότι

υπάρχει καμία αμφιβολία γι' αυτό, τονίστηκε κατά κόρον και στην Επιτροπή και στην Ολομέλεια- μια αποσπασματική νομοθετική πρωτοβουλία αυτή η οποία φέρνετε. Κυρίως όμως είναι μια νομοθετική πρωτοβουλία η οποία δεν εντάσσεται σε κανένα συνολικό πλαίσιο εξορθολογισμού της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και σύνδεσής της με την αγορά εργασίας. Νομίζω ότι η εισηγήτριά μας, η κυρία Κεραμέως, ο κοινοβουλευτικός μας εκπρόσωπος, αλλά και πολλοί Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας οι οποίοι πήραν τον λόγο, κατέδειξαν και στην Επιτροπή αλλά και στην Ολομέλεια τα βασικά ελαττώματα του όλου εγχειρήματος.

Επιτρέψτε μου να αναφέρω μόνο κάποια. Η νομοθέτηση γίνεται πρόχειρα και βιαστικά, χωρίς κανένα κριτήριο, χωρίς καμία μελέτη, χωρίς κανένα συγκεκριμένο σχέδιο. Όπως σχέδιο, κύριε Υπουργέ, εγώ δεν έχω ακούσει συνολικά για τον χάρτη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στη χώρα.

Βλέπω ότι με μεγάλη άνεση ο Πρωθυπουργός εξαγγέλλει την ίδρυση νέων σχολών. Αναφέρω ως το πιο πρόσφατο χαρακτηριστικό παράδειγμα την εξαγγελία που έκανε στην Πάτρα για την ίδρυση τέταρτης Νομικής Σχολής στο τοπικό Πανεπιστήμιο.

Και αναρωτιέμαι, κύριε Υπουργέ: Όλες αυτές οι εξαγγελίες είναι αποτέλεσμα κάποιου συνολικού σχεδιασμού, κάποιας μελέτης η οποία έγινε

και η οποία καταλήγει στο συμπέρασμα ότι σήμερα χρειαζόμαστε ακόμη περισσότερους απόφοιτους νομικών σχολών και αυτοί οι απόφοιτοι είναι καλύτερο να αποφοιτούν από την Πάτρα και όχι από κάποιο άλλο ίδρυμα;

Λες και δεν έχουμε ήδη αρκετούς άνεργους δικηγόρους, οι οποίοι με πολύ μεγάλη δυσκολία τα βγάζουν πέρα σήμερα και πολλοί αναγκάζονται να καταφύγουν σε διαφορετικά επαγγέλματα.

Όμως, με τι κριτήριο προχωράτε σε όλες αυτές τις κινήσεις; Και πώς συνδέετε τελικά τον αριθμό των αποφοίτων από την ανώτατη εκπαίδευση με τις πραγματικές ανάγκες της αγοράς εργασίας;

Θα σας πω τι κάνετε. Κάνετε μια ωραία εξαγγελία σε ένα τοπικό ακροατήριο, για να εισπράξετε ένα χειροκρότημα από μια τοπική κοινωνία, την οποία, δυστυχώς, εθίζετε για άλλη μια φορά σε μια λογική ότι μπορούμε να προσθέτουμε σχολές ή να προσθέτουμε τμήματα μόνο και μόνο για να ικανοποιήσουμε τοπικές απαιτήσεις. Αυτό, όμως, κύριε Υπουργέ, δεν συνιστά ολοκληρωμένη πολιτική για την τριτοβάθμια εκπαίδευση στη χώρα μας.

Έχετε φέρει, λοιπόν, ένα νομοσχέδιο απροετοίμαστο, το οποίο, κατά την άποψή μας, δεν έχει σχέση με τη σύγχρονη πραγματικότητα, διότι τρέχετε να προλάβετε τα μηχανογραφικά δελτία των φετινών τελειόφοιτων λυκείου,

διότι πολύ απλά ο κ. Τσίπρας εξήγγειλε για φέτος τη λειτουργία του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

Είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο είναι γραμμένο στο πόδι και γίνεται και υλοποιείται με τον τρόπο αυτόν μόνο και μόνο για να μαζέψετε ψήφους, για να εξαγγείλετε μια κίνηση καλής θέλησης σε μια περιοχή του Λεκανοπεδίου, που δικαιολογημένα θεωρείται υποβαθμισμένη.

Ας είμαστε, λοιπόν, ειλικρινείς, κύριε Υπουργέ, σ' αυτήν την Αίθουσα για τις πραγματικές σας προθέσεις ως προς το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, το οποίο θα γίνει σήμερα νόμος.

Δεν έχει ικανοποιηθεί κανένα σοβαρό διοικητικό, οικονομικό ή και ακαδημαϊκό κριτήριο για την ενοποίηση των ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά. Ακολουθείται και σε αυτό το σχέδιο νόμου μια υπουργοκεντρική, συγκεντρωτική διαδικασία, η οποία απαξιώνει το αυτοδιοίκητο των ΑΕΙ, αλλά αγνοεί επιδεικτικά και την ΑΔΙΠ, την Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση, η οποία ουσιαστικά δεν συνεισέφερε την τεχνογνωσία της και την άποψή της στο συγκεκριμένο νομοθέτημα. Και είναι ξεκάθαρο ότι όταν σχεδιάζατε και γράφατε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, δεν είχατε κατά νου σας την πραγματική αναβάθμιση της τεχνολογικής

παιδείας της χώρας γι' αυτό και συγχωνεύετε επί της ουσίας δύο ΤΕΙ, αλλά καμμία αναφορά δεν κάνετε στα υπόλοιπα ΤΕΙ της χώρας.

Γι' αυτό και η συγκεκριμένη πρωτοβουλία δεν εντάσσεται σε κάποιον συγκεκριμένο και συγκροτημένο σχεδιασμό για την προώθηση των εφαρμοσμένων επιστημών στη χώρα μας.

Δεν αντιμετωπίζει -σας το τόνισε και η εισηγήτριά μας- τα θεμελιώδη ζητήματα των επαγγελματικών δικαιωμάτων και των ισοτιμιών των πτυχιίων των αποφοίτων. Και οι στρεβλώσεις που δημιουργεί η πρόχειρη παρέμβασή σας είναι πολλές και οι μεταβατικές θεραπείες που προβλέπετε είναι βέβαιο ότι θα δημιουργήσουν πολύ περισσότερα και πολύ μεγαλύτερα προβλήματα.

Θεωρώ, κύριε Υπουργέ, με άλλα λόγια, ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι μια χαμένη ευκαιρία, που θυσιάζεται στον βωμό του εύκολου λαϊκισμού. Γιατί οι πολιτικές σας συνολικά στην παιδεία είναι ένα μείγμα ιδεοληψιών και ανικανότητας.

Οι εφαρμοσμένες επιστήμες προϋποθέτουν από την ίδια τους τη φύση σύνδεση του πανεπιστημίου με την αγορά. Είναι κάτι το οποίο εσείς -όχι κατ' ανάγκη προσωπικά, αλλά ο χώρος τον οποίον εκπροσωπείτε- ιδεολογικά αποστρέφεστε και επί χρόνια πολεμούσατε αυτήν τη σύνδεση των πανεπιστημίων, είτε των ΑΕΙ είτε των ΤΕΙ, με την αγορά.

Χρειαζόμαστε σήμερα αυτόνομα και αυτοδιοίκητα ΑΕΙ. Δεν χρειαζόμαστε παραρτήματα του Υπουργείου Παιδείας και φυσικά χρειαζόμαστε ανοιχτά και ασφαλή πανεπιστήμια και όχι προστατευόμενα γκέτο κουκουλοφόρων.

Θα σας πω, λοιπόν, πολύ σύντομα τη δική μου θέση για το πώς, κατά την άποψή μας, θα έπρεπε να λάβει σάρκα και οστά μια τέτοια μεταρρύθμιση.

Πρώτα απ' όλα, θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ποιος είναι ο τελικός στόχος. Να απαντήσουμε, δηλαδή, σ' ένα βασικό ερώτημα: Τι ανώτατη τεχνολογική εκπαίδευση θέλουμε τελικά στην Ελλάδα.

Και αφού απαντήσουμε σε αυτό το κεντρικό ερώτημα, θα πρέπει να σχεδιάσουμε τις μεταρρυθμίσεις που αφορούν το υφιστάμενο σύστημα, για να πετύχουμε σταδιακά αυτόν τον στόχο. Και στο πλαίσιο αυτό είναι προφανές ότι θα χρειασθούν και συγχωνεύσεις και αλλαγές στα προγράμματα σπουδών και καινούριες ειδικότητες και μεταβολές στα επαγγελματικά δικαιώματα.

Ωστόσο, χωρίς ένα συνολικό πλαίσιο, χωρίς έναν καλά καθορισμένο οδικό χάρτη, οι όποιες παρεμβάσεις θα είναι πάντα ατελέσφορες και θα είναι πάντα αποσπασματικές.

Για εμάς η προτεραιότητα είναι ξεκάθαρη: Ουσιαστική ενίσχυση της ανώτατης τεχνολογικής εκπαίδευσης. Είναι η τάση στην οποία κινείται όλη η

Ευρώπη και όλος ο κόσμος, με προγράμματα σπουδών προσανατολισμένα στην πρακτική εφαρμογή σε όλα τα γνωστικά πεδία.

Για να το πω με πιο απλά λόγια: Η πραγματική προστιθέμενη αξία της ενοποίησης δύο ιδρυμάτων δεν είναι η δημιουργία ενός νέου παραδοσιακού τύπου τεχνολογικού πανεπιστημίου. Είναι η δημιουργία για πρώτη φορά στη χώρα μας -και αυτή είναι η ευκαιρία την οποία αφήνετε να πάει χαμένη- ενός πρότυπου Πανεπιστημίου Εφαρμοσμένων Επιστημών στη Δυτική Αττική, ενός Πανεπιστημίου το οποίο μπορεί υπό προϋποθέσεις να γίνει πρότυπο για όλη την περιοχή των Βαλκανίων, να γίνει ένα από τα καλύτερα της Ευρώπης.

Αυτό θα πρέπει να είναι το όραμά μας όχι μόνο για το συγχωνευμένο νέο Πανεπιστήμιο Εφαρμοσμένων Επιστημών στη Δυτική Αττική αλλά και για τα υπόλοιπα ΤΕΙ της χώρας.

Τι θα πρέπει να περιλαμβάνει αυτό το Πανεπιστήμιο; Σχολές και τμήματα που να έχουν προσανατολισμό αποκλειστικά σε μία δυναμικά μεταβαλλόμενη αγορά εργασίας σε ειδικότητες που πραγματικά έχει ανάγκη όχι μόνο η αγορά του σήμερα, αλλά κυρίως η αγορά του αύριο, όπως αυτή διαμορφώνεται ταχύτατα.

Έχουμε πει πολλές φορές από αυτό το Βήμα ότι δεν ζούμε σε έναν στάσιμο κόσμο. Οι τεχνολογικές εξελίξεις είναι ραγδαίες και ζούμε σε έναν

κόσμο που βιώνει αυτό που αποκαλούμε πια την Τέταρτη Βιομηχανική Επανάσταση.

Σε μερικά χρόνια, όχι σε μερικές δεκαετίες, το εργασιακό περιβάλλον θα έχει αλλάξει άρδην και τα εφόδια τα οποία θα ζητούνται από τους νέους αποφοίτους των πανεπιστημίων μας θα είναι εντελώς διαφορετικά από αυτά που παρέχουμε σήμερα.

Ενδεικτικά αναφέρω ότι πολλοί εργοδότες μάς λένε σε έρευνες κοινής γνώμης που γίνονται, ότι παρά το γεγονός ότι η ανεργία είναι στο 20%, δυσκολεύονται σήμερα να βρουν εργαζόμενους με τις κατάλληλες δεξιότητες. Κινδυνεύουμε, δηλαδή, σύντομα να βρεθούμε σε μία κατάσταση όπου η ελληνική οικονομία να μπορεί να αναπτύσσεται σε συγκεκριμένες κατευθύνσεις και να μην έχουμε το έμπυχο δυναμικό για να στελεχώσουμε τις νέες δουλειές, οι οποίες όλοι ελπίζουμε ότι θα δημιουργούνται και θα οδηγήσουν τη χώρα στον δρόμο της ανάπτυξης.

Αυτή, λοιπόν, η πρόκληση, η οποία είναι μία συστημική πρόκληση και αφορά συνολικά την αγορά εργασίας και την τριτοβάθμια εκπαίδευση, δεν αντιμετωπίζεται με απλές συγχωνεύσεις και μετονομασίες τμημάτων. Μπορεί, βεβαίως, να ικανοποιεί ορισμένες ομάδες, μπορεί να είναι ένα ψευτοαφήγημα περιφερειακής ανάπτυξης, αλλά δεν προσφέρει τίποτα ουσιαστικό στο μέλλον της χώρας.

Το νέο Πανεπιστήμιο Εφαρμοσμένων Επιστημών, το οποίο εγώ τουλάχιστον έχω στο μυαλό μου, αυτό το οποίο θα αποκαλούσαν οι Αγγλοσάξονες «University of Applied Sciences», δίνει μεγάλο βάρος στα εργαστηριακά μαθήματα, αλλά και στην πρακτική άσκηση στις ίδιες τις επιχειρήσεις, όπως ήδη γίνεται σε μεγάλο βαθμό στα ΤΕΙ.

Δίνει έμφαση στην εφαρμοσμένη έρευνα, όχι τόσο στη θεωρητική, στη βασική έρευνα η οποία γίνεται για τις επιχειρήσεις και με τις επιχειρήσεις. Δίνει έμφαση στην πρακτική εκπαίδευση και βέβαια διασφαλίζει επαγγελματικά δικαιώματα, τα οποία καθορίζονται περισσότερο από την αγορά και από τις επαγγελματικές οργανώσεις και λιγότερο από το Υπουργείο.

Αυτό βέβαια σημαίνει ότι το Πανεπιστήμιο πρέπει να είναι πλήρως συνδεδεμένο με τον κόσμο των επιχειρήσεων και την πραγματικότητα της αγοράς.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας)

Θα χρειαστώ δύο λεπτά ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Για παράδειγμα, το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής μπορεί και πρέπει να έχει σημαντικό ηγετικό ρόλο στη διερεύνηση, επίλυση σημαντικότερων τεχνικών θεμάτων που απασχολούν την ευρύτερη περιοχή της Δυτικής Αττικής.

Αναφέρω ενδεικτικά παραδείγματα: Την αντιπλημμυρική προστασία, ενδεικτικά στη Μάνδρα, την οποία επισκέφθηκα για τρίτη φορά μέσα σε εκατό μέρες και με ειρωνεύτηκε η Κυβέρνηση, όταν κανείς Υπουργός της δεν έχει πατήσει το πόδι στη Μάνδρα, ούτε καν η Περιφερειάρχης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η αντιπλημμυρική προστασία της Δυτικής Αθήνας, όμως, θα έπρεπε να είναι ένα πεδίο εφαρμοσμένης έρευνας, όπου το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής θα μπορούσε να συνεισφέρει.

Η απορρύπανση και η βελτίωση των υδάτων στον κόλπο της Ελευσίνας, ο τρόπος με τον οποίο θα επεκταθεί το λιμάνι του Πειραιά, αλλά και της Ελευσίνας, η αναγέννηση της Ναυτικοεπισκευαστικής ζώνης στο Πέραμα, η διαχείριση και η ανακύκλωση αποβλήτων -μεγάλη πληγή συνολικά για το λεκανοπέδιο, αλλά ειδικά για τη Δυτική Αθήνα- η δημιουργία κέντρου logistics στο Θριάσιο και πώς αυτό συνδέεται με την τοπική οικονομία και βέβαια ο τεχνολογικός εκσυγχρονισμός της βιομηχανικής παραγωγής στον Ασπρόπυργο.

Εδώ, επιτρέψτε μου να κάνω μια ειδική αναφορά στο ενδιαφέρον της Εθνικής Επιτροπής Ανάπτυξης και Μεταρρυθμίσεων της Λαϊκής Δημοκρατίας

της Κίνας, που είναι ο κρατικός βραχίονας διεθνών επενδύσεων του Πεκίνου, για στοχευμένες επενδύσεις στη Δυτική Αττική. Και το λέω αυτό υπό το πρίσμα της πρωτοβουλίας, που σήμερα έχει ήδη οργανωθεί στο ΤΕΙ Αθήνας, όπου λειτουργεί οργανωμένο γραφείο ανταλλαγών και συνεργασιών, με ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Έτσι προχωρούν στο σύγχρονο κόσμο οι εφαρμοσμένες επιστήμες, με στενή και άρρηκτη σχέση με ακαδημαϊκά εκπαιδευτικά ιδρύματα του εξωτερικού, αλλά με τις αγορές ταυτόχρονα και με τους διεθνείς επενδυτές.

Το όραμά μου, λοιπόν, θα ήταν να γίνει η υποβαθμισμένη Δυτική Αττική μια «μήτρα» νέων ιδεών και τεχνολογιών, με επίκεντρο το νέο Πανεπιστήμιο Εφαρμοσμένων Επιστημών. Ένα πραγματικό οικοσύστημα από ερευνητές, φοιτητές, επιχειρηματίες, πλήρως εναρμονισμένο με τις σύγχρονες παγκόσμιες τάσεις της εφαρμοσμένης επιστήμης. Αυτό θέλουν οι φοιτητές, αυτό θέλουν οι καθηγητές -οι περισσότεροι τουλάχιστον- σίγουρα αυτό αποζητά και η ίδια η κοινωνία. Μια επανάσταση ιδεών, ένα νέο εκπαιδευτικό μοντέλο, που θα αντικαταστήσει τα σημερινά ΤΕΙ και θα αναβαθμίσει ουσιαστικά την τεχνολογική εκπαίδευση της χώρας. Και η ενίσχυση της Ανώτατης Τεχνολογικής Εκπαίδευσης, μπορεί να γίνει μόνο μέσα από μια στρατηγική δημιουργίας πανεπιστημίων εφαρμοσμένων

επιστημών, εκεί όμως -προσέξτε- που υπάρχει η κρίσιμη μάζα για να μπορεί να τα υποστηρίξει. Όχι παντού δηλαδή.

Η δική μας πολιτική, όπως την εκπονούμε ως Νέα Δημοκρατία, είναι μια πολιτική που είναι αποτέλεσμα συγκεκριμένου σχεδιασμού. Σέβεται τους θεσμούς, υιοθετεί και ακολουθεί συγκεκριμένα ακαδημαϊκά κριτήρια και αναγνωρίζει ότι η διασύνδεση της εκπαίδευσης με την αγορά είναι αναγκαία και αδιαπραγμάτευτη προϋπόθεση. Δεν παραμερίζει αρχές, όπως η Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση, η ΑΔΙΠ, για να υπηρετηθούν συντεχνιακά συμφέροντα.

Η δική μας πολιτική είναι μια πολιτική η οποία είναι υπεύθυνη και μακρόπνοη, δεν είναι ψηφοθηρική, δεν είναι πελατειακή. Είναι κρίμα πραγματικά, που η πρωτοβουλία για τη δημιουργία του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής είναι γεμάτη προχειρότητες και δεν θα μπορέσει τελικά να οδηγήσει στην υλοποίηση αυτού του ονείρου για ένα πραγματικό πρότυπο Πανεπιστήμιο Εφαρμοσμένων Επιστημών, όπως τουλάχιστον εγώ το οραματίζομαι και όπως με πολύ αδρές γραμμές σας το παρουσίασα.

Δεν περίμενα, βέβαια, πολλά περισσότερα από τη σημερινή Κυβέρνηση. Μας έχει συνηθίσει σε πειραματισμούς, οι οποίοι κάνουν πολύ κακό στη χώρα και ειδικά στον τομέα της Παιδείας, όπως είπα και στην αρχή

όπου εκδηλώνονται ταυτόχρονα και οι ιδεολογικές εμμονές, αλλά και οι πελατειακές λογικές που ανήκουν σε μια άλλη εποχή. Και είναι προφανές ότι οι περισσότερες κυβερνητικές πρωτοβουλίες έχουν ένα κεντρικό στόχο: την παραμονή της σημερινής Κυβέρνησης στην εξουσία μέσα από το χτίσιμο ενός νέου κομματικού κράτους. Όμως, αυτή είναι μια Ελλάδα την οποία πρέπει πια να αφήσουμε πίσω μας.

Δικό μας χρέος είναι να είμαστε έτοιμοι να οδηγήσουμε τη χώρα στην επόμενη μέρα. Και είμαστε έτοιμοι. Γι' αυτό και ανέβηκα σήμερα στο Βήμα, για να εγγυηθώ ότι το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, έστω και με αυτόν τον τρόπο που ιδρύεται σήμερα, θα ακολουθήσει τελικά τον δρόμο που πραγματικά του αξίζει.

Θα ασχοληθώ προσωπικά ώστε να γίνει το καλύτερο Πανεπιστήμιο Εφαρμοσμένων Επιστημών της χώρας και -γιατί όχι;- ένα από τα καλύτερα της Ευρώπης. Το οφείλουμε σε μία περιοχή που αντιμετωπίζει εδώ και χρόνια την αδιαφορία της πολιτείας και για την οποία ένα ισχυρό Πανεπιστήμιο Εφαρμοσμένων Επιστημών πρέπει να αποτελεί όχι μόνο φάρο ανάπτυξης, αλλά και πυλώνα τοπικής υπερηφάνειας.

Κλείνω με την εξής παρατήρηση: Θέλω κάποια στιγμή το παιδί από το Αιγάλεω, το οποίο σήμερα είναι στο δημοτικό, όταν έρθει η ώρα να συμπληρώσει το μηχανογραφικό και να επιλέξει το πανεπιστήμιό του, να επιλέξει το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής όχι ως δεύτερη ή ως τρίτη επιλογή, όπως συχνά γίνεται με πολλά ΤΕΙ, αλλά ως πρώτη επιλογή, που θα του διασφαλίσει ότι θα αποκτήσει γνώσεις και δεξιότητες χρήσιμες για να διακριθεί σε μια ανταγωνιστική αγορά εργασίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ και εγώ.

Τον λόγο έχει και εκ του Κανονισμού ο Υπουργός Επικρατείας και Κυβερνητικός Εκπρόσωπος κ. Δημήτριος Τζανακόπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Σε σχέση με την τοποθέτηση του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, μου πέρασε κάτι από το μυαλό, όταν ενημερώθηκα ότι θα προσέλθει στο Βήμα ο κ. Μητσοτάκης. Σκέφτηκα να μην το πω. Ωστόσο το γεγονός ότι έδωσε έναν προσωπικό τόνο στην ομιλία και εξέφρασε τη βούλησή του να εγγραφεί προσωπικά για το μέλλον και την πορεία του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής,

νομίζω ότι μου επιτρέπει να κάνω ένα σχόλιο ότι μάλλον η συγκεκριμένη ομιλία ήταν περισσότερο μία υπενθύμιση του ποιος είναι Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας και λιγότερο μια τοποθέτηση επί της ουσίας για τα ζητήματα της εκπαίδευσης.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Ναι, αυτά. Δεν σας αρέσουν;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας):
Χαίρομαι που αντιδράτε, γιατί αυτό σημαίνει ότι χτυπήσαμε κάποιο νεύρο εδώ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Νομίζω ότι η διαφορά μεταξύ της Κυβέρνησης και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αποτυπώνεται σήμερα πλήρως, ανάγλυφα.

Ποια είναι αυτή η διαφορά και σε τι συνίσταται; Στην περίπτωση της κ. Αντωνοπούλου, με την οποία άνοιξε την τοποθέτησή του ο Αρχηγός της

Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, τι έχουμε; Έχουμε μια ομολογημένα λανθασμένη χρήση μιας διάταξης νόμου, την οποία να υπενθυμίσω ότι δεν ψήφισε μόνο η Συμπολίτευση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αναφέρεται στο μνημόνιο, κύριε Τζανακόπουλε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας):
Ακούστε λίγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ ησυχία!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Εσείς την είχατε δει;

Ψηφίστηκε στις 14 Αυγούστου του 2015 από το σύνολο του Ελληνικού Κοινοβουλίου. Κακώς. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο υπάρχει δεδηλωμένη ήδη η βούληση της Κυβέρνησης να καταργηθεί η συγκεκριμένη διάταξη. Κανένας εξωκοινοβουλευτικός Υπουργός δεν έκανε χρήση της, πέραν -ξαναλέω- της λανθασμένης και ομολογημένα λανθασμένης επιλογής της κ. Αντωνοπούλου. Και τι έχουμε; Έχουμε παραίτηση λόγω ευθιξίας και αποδοχή της παραίτησης εκ μέρους του Έλληνα Πρωθυπουργού.

Ποιο είναι το θέμα τώρα; Αναρωτιέμαι πόσες μέρες θα περάσουν μέχρι οι φερόμενοι ως εμπλεκόμενοι στο σκάνδαλο «Novartis» να παραιτηθούν για τους ίδιους λόγους ευθιξίας από τα αξιώματα τα οποία φέρουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Για ποιον λόγο, λοιπόν, δεν παραιτείστε κι εσείς, μέχρι να καθαρίσει το όνομά σας, κύριε Γεωργιάδη; Μπορείτε να απαντήσετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν υπάρχει προσωπικό. Να καθίσετε ήσυχα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας):
Αναρωτιέμαι λοιπόν πόσες μέρες θα περάσουν μέχρι ο κ. Μητσοτάκης να αποπέμψει από Αντιπρόεδρο του Κόμματός του τον κ. Γεωργιάδη, όχι μόνο για τους λόγους που έχουν να κάνουν με όσα σχετίζονται με το σκάνδαλο Novartis, αλλά και με κάτι παραπάνω, για λόγους που σχετίζονται με την άθλια και απαράδεκτη συμπεριφορά του απέναντι στον Πρωθυπουργό της χώρας και για το γεγονός ότι χρησιμοποιεί μια γλώσσα την οποία προφανώς εκείνος θεωρεί απολύτως δόκιμη, παρακολουθήσετε το συντακτικό ...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και αυτό για μένα είναι!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): ...την οποία θεωρεί απολύτως δόκιμη, με την οποία όμως απολύτως προσβάλλει όχι μόνο την ελληνική Κυβέρνηση, θα έλεγα πολύ λιγότερο την ελληνική Κυβέρνηση και πολύ περισσότερο την ίδια την παράταξη της Νέας Δημοκρατίας.

Δεν ξέρω αν είναι πολλοί εκείνοι οι αυτοπροσδιοριζόμενοι ως φιλελεύθεροι από την παράταξη της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι αισθάνονται χαρούμενοι, ικανοποιημένοι, όταν ακούν τέτοιου τύπου τοποθετήσεις να γίνονται είτε από το Βήμα της Βουλής είτε στο επίπεδο των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Πόσες μέρες, λοιπόν, θα περάσουν μέχρι την αποπομπή; Πόσες μέρες θα περάσουν, αναρωτιέμαι, μέχρι να αναγνωριστεί η πολιτική ευθύνη της Νέας Δημοκρατίας για όσα συνέβησαν στον χώρο του φαρμάκου από το 2000 μέχρι το 2010 και από το 2010 ως το 2015;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αν θυμάμαι καλά, στην Κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία ήταν από το 2004 μέχρι το 2009 και από το 2011 μέχρι το 2015. Έχει λοιπόν ευθύνη η Νέα Δημοκρατία για τον τρόπο με τον οποίο έγινε η διαχείριση των τιμών του

φαρμάκου αυτά τα δέκα χρόνια που βρισκόταν στην Κυβέρνηση, ναι ή όχι;

Αυτά είναι τα μεγάλα πολιτικά ερωτήματα!

Μου κάνει πάρα πολύ μεγάλη εντύπωση το γεγονός ότι ο κ. Μητσοτάκης βρήκε το σθένος να έρθει εδώ να καταγγείλει τη σημερινή Κυβέρνηση για ηθικό έλλειμμα, όταν κρύβατε λίστες και στικάκια στα συρτάρια των Υπουργείων σας. Έχετε δάνεια 200 εκατομμυρίων ευρώ.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η κ. Αντωνοπούλου τις 12.000 ευρώ θα τις επιστρέψει, εσείς θα επιστρέψετε τα 200 εκατομμύρια που πήρατε από τις τράπεζες; Αυτά είναι τα μεγάλα ερωτήματα!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Πρωταγωνιστήσατε σε κάθε μικρό και μεγάλο σκάνδαλο της Μεταπολίτευσης, αλλά όταν έρχεται η ώρα να δώσετε λογαριασμό, μιλάτε για σκευωρία, κουκουλοφόρους και πολιτικές διώξεις, απόπειρα εξόντωσης των πολιτικών αντιπάλων. Από ποιον; Από την ελληνική δικαιοσύνη; Από Έλληνες δικαστές; Να το πείτε.

Να έχετε το σθένος, όπως ο κ. Σαμαράς κατέθεσε μήνυση εναντίον εισαγγελικών λειτουργιών, να βγείτε και να καταγγείλετε επί προσωπικού

λέγοντας συγκεκριμένα ονόματα, ποιοι είναι οι εισαγγελικοί λειτουργοί που τελούν εν συμπαιγνία με την ελληνική Κυβέρνηση. Έχετε το σθένος;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μα, τα είπαμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Βγείτε και ξαναπείτε τα, κύριε Βορίδη, σας προκαλώ ευθέως. Βγείτε και πείτε τα, αλλά με ονόματα. Να το πείτε με ονόματα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μα, τα είπαμε με ονόματα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Πείτε τα ονόματα των Αντιεισαγγελέων του Αρείου Πάγου, της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, των Αντιεισαγγελέων Εφετών. Σας προκαλώ ευθέως, κύριε Βορίδη, να πείτε τα ονόματα. Ο κ. Σαμαράς έχει κάνει μηνύσεις. Για να τελειώνουμε με το αστείο.

Σε ό,τι αφορά την ασφάλεια, επειδή μου τέθηκε συγκεκριμένο ερώτημα –τα υπόλοιπα για την Παιδεία θα τα πει ο κ. Γαβρόγλου- η ευαισθησία για την ασφάλεια της Νέας Δημοκρατίας και του Προέδρου της, του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, είναι α λα καρτ. Ξέρετε πόσες επιθέσεις έχει δεχθεί η οικία του κ. Φλαμπουράρη τα τελευταία δυο χρόνια;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Εμείς τις καταδικάσαμε όλες.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Ενώ

εμείς δεν τις έχουμε καταδικάσει;

Ξέρετε πόσες φορές στελέχη ή μέλη της ελληνικής Κυβέρνησης έχουν γίνει στόχος; Το θέμα δεν είναι αυτό. Το θέμα δεν είναι να συμψηφίζουμε τις επιθέσεις και αν αυτός ο οποίος δέχεται την επίθεση είναι από την τάδε ή τη δείνα παράταξη, τη δική μας ή τη δική σας.

Το θέμα είναι πώς αντιμετωπίζεται το πρόβλημα. Και το πρόβλημα δεν αντιμετωπίζεται με τη λογική την οποία είχε επιλέξει να το αντιμετωπίσει η Νέα Δημοκρατία την περίοδο 2012-2015, με τη γενικευμένη καταστολή, με τις συλλήψεις στον σωρό. Αντιθέτως, με τον τρόπο αυτόν, το μόνο το οποίο κάνατε είναι να εντείνετε το πρόβλημα στην ελληνική κοινωνία και ειδικά στην Αθήνα.

Ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζεται το πρόβλημα είναι με επαγγελματισμό, είναι με σοβαρότητα, είναι με υπευθυνότητα και αυτό ακριβώς κάνει σήμερα η Ελληνική Αστυνομία και είναι ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο που έχουμε και συγκεκριμένα και απτά αποτελέσματα στη βελτίωση των όρων και των συνθηκών ασφάλειας τόσο στην Αθήνα όσο και στην υπόλοιπη Ελλάδα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί του Κανονισμού.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Γεωργιάδη, μισό λεπτό. Ακούστε. Είστε Αντιπρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας. Αλίμονο αν κάθε φορά που ακούγεται...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μισό λεπτό. Είναι σαν κάθε φορά που ακούγεται ο όρος...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ακούστε με. Εγώ δεν παρευρίσκομαι και χαιρετίζω εδώ, εντάξει; Λέω είναι σαν να ακούγεται κάθε φορά η λέξη «Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας» και ο κ. Μητσοτάκης να ζητάει τον λόγο επί προσωπικού. Δεν γίνονται αυτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Είπε «ο κ. Γεωργιάδης».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Το είπε τρεις φορές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

Εγώ εδώ είμαι για να εξασφαλίζω...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τον Κανονισμό, ο οποίος λέει ότι, όταν αναφέρεται το όνομα ενός προσώπου, έχει το δικαίωμα να ζητήσει τον λόγο και να τοποθετηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Με συγχωρείτε, ακούστε. Το όνομά σας...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα μου δώσετε ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Γεωργιάδη, εγώ λέω το εξής. Εδώ υπάρχει ισότητα, υπάρχει ισηγορία...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα μου δώσετε ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όχι, δεν γίνεται βιομηχανία του «επί προσωπικού». Πρέπει να σεβόμαστε το Σώμα, τους συναδέλφους μας που κάθονται και ακούν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, περιμένω να μου δώσετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Πού το σεβαστήκατε το Σώμα, όταν ο κ. Τζανακόπουλος έλεγε για τον κ. Γεωργιάδη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν είχε δικαίωμα να πάρει τον λόγο;

Για όνομα του Θεού, κύριε Τσιάρα!

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μα, τι είναι αυτά που λέτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Να σας πω γιατί γίνεται. Ακούστε. Για λόγους ισηγορίας, εδώ δεν υπάρχουν πληβείοι και προνομιούχοι. Ακριβώς γι' αυτό.

Κύριε Τζαβάρα, εσείς ζητήσατε τον λόγο. Θα τον πάρετε, για να μου εξηγήσετε γιατί θέλετε τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δώστε μου ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ωραία, πάρτε ένα λεπτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): ...(Δεν ακούστηκε).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Τζανακόπουλε, εγώ δεν είμαι εδώ...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Λυπούμαι που χρειάστηκε η παρέμβαση του Κυβερνητικού Εκπροσώπου για να εφαρμοσθεί ο Κανονισμός της Βουλής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όχι, κάνετε λάθος. Έτσι το πάτε; Δεν έχετε τον λόγο τότε. Δεν προεδρεύει ο κ. Τζανακόπουλος. Προεδρεύω εγώ. Το ακούτε καλά; Εδώ είναι Ελληνικό Κοινοβούλιο. Τελεία και παύλα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εφαρμόστε τους κανόνες του τότε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σοβαρολογείτε; Ο κανόνας εδώ μέσα είναι ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης; Αυτός είναι ο κανόνας;

Να φροντίσετε να μάθετε τους κανόνες. Εντάξει; Εσάς τους ίδιους προστατεύω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Εμείς δεν θέλουμε προστασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Μηταράκη, αν δεν θέλετε εσείς, παραιτηθείτε από την προστασία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, ακούστε, πρώτα απ' όλα, γιατί δεν θα παραιτηθώ.

Δεν πρόκειται να παραιτηθώ, διότι ο κ. Τσίπρας με την κ. Παπασπύρου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Αυτό είναι το προσωπικό τώρα;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: ...τη δεύτερη μητέρα σας, την κ. Θάνου και τον κ. Παπαγγελόπουλο έστησαν αυτή τη σκευωρία. Και προσέξτε πού το ξέρω. Εσείς είστε πολύ έξυπνος και είπατε «να κάνετε μήνυση και στο FBI». Προ μίας ώρας ο κύριος Πρέσβης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής ανακοίνωσε ότι καμμία έρευνα δεν κάνει το FBI για κανέναν Έλληνα πολιτικό. Να γιατί δεν κάνουμε μήνυση στο FBI και κάνουμε σε σας. Διότι εσείς το στήσατε.

Δεύτερον, επειδή μιλήσατε για την κ. Αντωνοπούλου και εμάς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριοι συνάδελφοι, αυτό είναι το προσωπικό;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ακούστε. Και ο κ. Παπαδημητρίου έπαιρνε τα λεφτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Απευθύνομαι σε σας, της Νέας Δημοκρατίας: Αυτό είναι το προσωπικό;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Άρα, μαζί έπρεπε να πάει η παραίτηση.

Και τρίτον, εάν για όποιον αναφέρεται το όνομά του στη δικογραφία πρέπει να παραιτηθεί, πρέπει να σας πω ότι αναφέρεται και στον κ. Κουρουμπλή, στον κ. Ξανθό και στον κ. Πολάκη το έγγραφο το οποίο αποκρύψατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Άρα, πρέπει να παραιτηθούν κι αυτοί!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρήλθε το ένα λεπτό! Τέλος!

Ο κ. Γαβρόγλου έχει τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και μετά την κατάθεσή μου στην Προκαταρκτική...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Να κλείσει το μικρόφωνο! Τέλος!

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Ντροπή σας!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Είναι ντροπή να κλείνετε το μικρόφωνο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κατ' αρχάς, μη φωνάζετε, κύριε Βορίδη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Ντροπή σας!

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Φρουρά, φρουρά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Με συγχωρείτε. Μισό λεπτό. Αφ' ης στιγμής το λέει ο κ. Μηταράκης, δεν έχει καμία αξία. Πάμε παρακάτω. Δεν έχει καμία αξία.

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Είναι ντροπή να κλείνετε το μικρόφωνο!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κλείσατε το μικρόφωνο από τον Αντιπρόεδρο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ζήτησε τον λόγο για ένα λεπτό. Είναι προσωπικό αυτό τώρα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Θέλω τον λόγο επί προσωπικού!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριε Πρόεδρε, θέλω κι εγώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όχι, κύριε Τζανακόπουλε, δεν έχετε τίποτα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατεβείτε από την Έδρα, γιατί εσείς προσωπικά με προσβάλατε και θέλω τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Με προσβάλατε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Καθίστε κάτω!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Θα δώσω τον λόγο στον κ. Τζανακόπουλο και μετά στον κ. Τζαβάρα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με προσβάλατε εσείς και δεν έχετε τέτοιο δικαίωμα. Θέλω να γραφτεί στα Πρακτικά ότι με προσβάλατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Καθίστε κάτω. Θα γραφτεί στα Πρακτικά αυτό που είπατε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Θέλω να μου δώσετε τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Είπατε κάτι εις βάρος μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δείτε το βίντεο τι είπατε προηγουμένως. Εντάξει; Δείτε το βίντεο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Ντροπή! Ζητώ τον λόγο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Καθίστε, καθίστε. Δεν έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Δεν κάθομαι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν έχετε τον λόγο!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Θέλω να απαντήσω!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μα, δεν γίνεται αυτό το πράγμα. Καταλάβετε;

Επιτρέψτε μου. Κάποιος πρέπει να υπενθυμίσει σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα ότι αυτό είναι ελληνικό Κοινοβούλιο και ότι δεν εκβιάζεται κάθε φορά το Προεδρείο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ακριβώς, κύριε Βορίδη, είτε σας αρέσει, είτε δεν σας αρέσει. Καθίστε κάτω.

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν εφάρμοσα τον Κανονισμό;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Διαβάστε τι λέει ο Κανονισμός. Όταν σας ζητάνε τον λόγο επί προσωπικού, είστε υποχρεωμένος να τον δώσετε και να ακούσετε την ανάπτυξη του προσωπικού. Μετά, να κρίνετε εάν υπάρχει και αν δεν υπάρχει, τελειώνει η κουβέντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Βορίδη, ακούστε να δείτε. Εδώ δεν είναι αίθουσα δικαστηρίου. Δηλαδή, η ομιλία του κ. Γεωργιάδη ήταν για να θεμελιώσει το προσωπικό; Σοβαρολογείτε;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Έτσι λέει ο Κανονισμός. Δίνετε τον λόγο για ένα λεπτό και αν δεν υπάρχει προσωπικό, τελειώνει η κουβέντα. Αυτό λέει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ακούστε, κύριε Βορίδη. Εγώ δεν θέλω να κάνω χρήση αυτού του μικροφώνου. Ο καλός διαιτητής περνά απαρατήρητος. Όμως, προϋποθέτει να εφαρμόσει το «fair play».

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μη λέτε τώρα για «fair play»...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Καθίστε τώρα κάτω, κύριε Μηταράκη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Να ανακαλέσετε για να καθίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν ανακαλώ. Και να σας πω γιατί; Γι' αυτό που είπατε προηγουμένως. Ακούγατε τι λέγατε; Αν προτρέχει η γλώσσα της διανοίας σας, εγώ δεν έχω καμία ευθύνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: «Ντροπή σας» είπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε! Το παίρνετε πίσω;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ε, καθίστε κάτω τότε!

Ο κ. Γαβρόγλου έχει τον λόγο και μετά ο κ. Τζαβάρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σε ποιον απευθύνεστε τώρα, κύριε Παπαθεοδώρου; Δηλαδή, εδώ που μας χρωστούσαν, μας πήραν και το βόδι.

Ορίστε, κύριε Τζαβάρα, τι θα θέλατε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Θέμα πρώτο: Σύμφωνα με το άρθρο 66 του Κανονισμού, όταν η Βουλή συνεδριάζει με ημερήσια διάταξη νομοθετική λειτουργία, τον λόγο από την Κυβέρνηση τον παίρνει ο αρμόδιος Υπουργός. Αρμόδιος δε Υπουργός είναι αυτός που εισηγείται το νομοσχέδιο ή εκείνος ο οποίος έχει καταθέσει τροπολογία.

Το πρώτο, λοιπόν, ατόπημα από το οποίο ξεχύθηκε και προέκυψε όλη αυτή εδώ η αταξία, είναι γιατί δώσατε τον λόγο στον κ. Τζανακόπουλο χωρίς να δικαιούται να τον πάρει, πρώτον, γιατί δεν έχει συμμετοχή σε αυτή τη νομοθετική λειτουργία και, δεύτερον, γιατί τουλάχιστον έπρεπε να σέβεται ότι εδώ μιλάνε Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ωραία. Τα είπατε;

Τελειώσατε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Και τώρα θα απαντήσω βέβαια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μισό λεπτό!

(Θόρυβος – Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μα, τι μου λέτε τώρα, κύριε Πρόεδρε;

Καλά, έχετε δικό σας κανονισμό εδώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Για αυτό που είπατε θέλω να πω κάτι. Τελειώστε και θα σας πω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεν τελείωσα. Είπα πρώτον.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν κρατείται χρόνος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εγώ φταίω και για αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Συγγνώμη. Δεν άκουσα το πρώτο. Δεν το άκουσα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεύτερον, ήρθε, λοιπόν, ο κ. Τζανακόπουλος χωρίς να έχει το δικαίωμα να μιλήσει και εμείς δεν κάναμε καμμία ένσταση, γιατί θέλουμε ακριβώς σε αυτή την Αίθουσα να συμβάλλουν

όλοι, έστω και αντικανονικά, σε έναν ήρεμο και πολιτισμένο διάλογο που αναβαθμίζει και ανυψώνει την κοινοβουλευτική δημοκρατία, η οποία στηρίζεται σε αντιπαράθεση επιχειρημάτων.

Περίμενα, λοιπόν, από τον κ. Τζανακόπουλο ως νομικό και συνάδελφο να ακούσω επιχειρήματα. Δυστυχώς, πήρε τη σκυτάλη από τις πιο άσχημες και τις πιο κακόφωνες παρουσίες του κόμματός του και δημιούργησε την εντύπωση ότι στα λόγια του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, ο οποίος μίλησε πράγματι για το νομοσχέδιο, αλλά έκανε και δύο αναφορές στην επικαιρότητα, υπήρξε η παραμικρή, η οποιαδήποτε προσπάθεια να εκχυδαϊστεί αυτός ο διάλογος.

Και το πρώτο θέμα που έθεσε ποιο είναι; Αυτό για το οποίο ο ίδιος ο Πρωθυπουργός συναίνεσε, ότι ήταν ηθικά απαράδεκτη η συμπεριφορά της Αναπληρώτριας Υπουργού του, της κυρίας Αντωνοπούλου, να επιδιώκει να πάρει ένα επίδομα το οποίο όχι δεν εδικαιούτο με βάση τον νόμο. Είναι, αν δεν απατώμαι, ο ν. 3663/2015, τον οποίο εσείς οι ίδιοι ψηφίσατε, προκειμένου να δώσετε σε εξωκοινοβουλευτικά πρόσωπα το επίδομα αυτό, που μόνο Βουλευτές το παίρνουν και μάλιστα προερχόμενοι εκ της επαρχίας.

Άρα, αφού ίδιος ο Πρωθυπουργός αυτό το ηθικό παράπτωμα της Υπουργού του, όχι μόνο το αποδέχθηκε και το αναγνώρισε, αλλά εθεώρησε

ότι είναι τόσο πολύ σοβαρό για την αντίληψή του, ώστε να επισύρει και αποδοχή της παραίτησής της, απορώ γιατί, κύριε Τζανακόπουλε, ήρθατε εδώ να μας κουνήσετε το δάχτυλο και με επηρμένη την οφρύ να απευθυνθείτε σε εμάς για να μας πείτε τι; Το αυτονόητο;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Εσείς κουνήσατε το δάχτυλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ωραία, κύριε Τζαβάρα! Σας ακούσαμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τρίτον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Έχει και τρίτον;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Και πάμε τώρα στην υπόθεση Novartis.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Δεν τηρείται ο χρόνος, κύριε Πρόεδρε. Μιλάει πολύ ώρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τελειώνω. Έρχομαι τώρα, για να καταλήξω, στην υπόθεση Novartis.

Κύριε Τζανακόπουλε, εσείς, ως νομικός, είστε ικανοποιημένος από τον τρόπο που η Κυβέρνησή σας αντιμετώπισε προδικαστικά αυτό το συγκεκριμένο θέμα;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας):

Απολύτως!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Γιατί, αν θέλετε, να σας πω και κάτι για αυτό που κάνετε σήμερα. Εμφανίζεστε σε εντελώς άκαιρο ζήτημα, ενώπιον της Ολομελείας της Βουλής που συνεδριάζει για νομοθετική εργασία, τη στιγμή που η Ολομέλεια της Βουλής, όταν ασκούσε δικαστική αρμοδιότητα - εξαιρετική αρμοδιότητα για τη Βουλή, το λέω και το επαναλαμβάνω- του άρθρου 86, έχει ήδη δώσει απόφαση με την οποία έχει συσταθεί και όπου να 'ναι θα συγκροτηθεί ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης.

Δηλαδή, θα ερευνησει εάν και κατά πόσο συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την άσκηση ποινικής δίωξης εκείνων των δέκα προσώπων. Προσέξτε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μισό λεπτό.

Κύριε Τζαβάρα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Παρακαλώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Εγώ σας παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Σας ερωτώ λοιπόν: Σε αυτό το όργανο που ασκεί δικαστικά καθήκοντα, με τις δικές σας δηλώσεις σήμερα δεν ασκείτε εσείς προσπάθεια επηρεασμού; Αυτό συμβιβάζεται με την ιδιότητα που έχετε ως Κυβερνητικού Εκπροσώπου και με τη λειτουργία την οποία έχει αναλάβει η Επιτροπή αυτή, που έχει καθαρά δικαστικό χαρακτήρα;

Και δεύτερον...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Τζαβάρα, ακούστε με.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Θα με αφήσετε να μιλήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Να σας υπενθυμίσω κάτι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Υπάρχουν θεσμικά ζητήματα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Θα με αφήσετε να μιλήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μισό λεπτό να σας πω κάτι.

Μιλήσατε ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Γιατί φοβάστε τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Αυτό είναι;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μόνο τα ολοκληρωτικά καθεστώτα έχουν φοβία απέναντι στην ισηγορία και στην παρησσία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ναι, πλανάται ο φόβος από τον λόγο του κ. Τζαβάρα, εδώ τώρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Γιατί φοβάστε τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Πλανάται φόβος μεγάλος από τον λόγο σας. Να σας πω κάτι. Ξεπερνάτε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δηλαδή δεν θέλετε τα θέματα που τίθενται από τη μια μεριά να απαντώνται από την αντίπαλη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ακούστε με!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεν θέλετε να υπάρχει αντιλογία; Θέλετε να υπάρχει μόνο μονόλογος; Αυτή είναι η δημοκρατική ευαισθησία που έχετε; Λυπάμαι και θλίβομαι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Όταν ο λόγος γίνεται μονόλογος...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Είναι μονόλογος το ότι απαντάω; Η απάντηση είναι μονόλογος;

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μισό λεπτό. Κύριε Τζαβάρα...

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ησυχία, κύριοι συνάδελφοι!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Και τελειώνω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Τζαβάρα, ακούστε με. Μιλήσατε ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Έχετε πάρει τον λόγο πριν τον Πρόεδρό σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Απουσιάζει ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τώρα κάνετε χρήση τίνος πράγματος;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ενδεχομένως, κύριε Πρόεδρε, να αγνοούμε και ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τίνος πράγματος κάνετε χρήση; **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ:** Ένα λεπτό να σας πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τι ένα λεπτό; Πείτε μου, τίνος πράγματος;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Απαντώ, γιατί όταν απουσιάζει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, σύμφωνα με τον Κανονισμό, τον εκπροσωπεί ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Άρα, είστε υποχρεωμένος να μου δώσετε τον λόγο. Και παρόλο που δεν θέλετε, είστε υποχρεωμένος να με ανεχθείτε ως ομιλούντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μιλήσατε ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τώρα μιλάω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν μιλήσατε πριν τον Πρόεδρό σας;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Έχω δικαίωμα παρεμβάσεως...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Για πόσο χρόνο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: ...έχω δικαίωμα δευτερολογίας. Έχω και δικαίωμα τριτολογίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Για πόσο χρόνο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τα λέει ο Κανονισμός αυτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Τα εξαντλήσατε όλα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τριτολογία, για πόσο χρόνο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Έχω ένα θέμα. Και το τρίτο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Τζαβάρρα, θέλετε να διευκολύνετε τη συζήτηση;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Γιατί δεν με αφήνετε, κύριε Πρόεδρε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Θα είχαμε τελειώσει τώρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Θα είχαμε τελειώσει.

Και απευθύνομαι πάλι στον κ. Τζανακόπουλο και τον ρωτώ: «Είστε ικανοποιημένος για τον τρόπο που η δικογραφία πήγαινε κι ερχόταν στα εισαγγελικά γραφεία, μάλιστα δε κάτω από τις καθοδηγητικές προτάσεις της Διευθύντριας του Νομικού Γραφείου του Πρωθυπουργού, για την οποία προχθές εξεδόθη απόφαση, γνώμη και κατακραυγή όλου του δικαστικού σώματος εκφραζομένου από την Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τελειώσατε, κύριε Τζαβάρρα.

Βάλτε στην ερώτηση το ερωτηματικό! Και τελεία!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Θεωρώ, κύριε Υπουργέ, ότι ουσιαστικά είστε υποχρεωμένος να είστε ευαίσθητος απέναντι σε αυτά που λέει η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ωραία.

Ο κ. Τζανακόπουλος, έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Γιατί είναι πολύ σοβαρά πράγματα.

Και πρέπει έστω και την ύστατη στιγμή να αντιληφθείτε ότι παίζεται εν ου
παικτοίς και δημιουργείτε πρόβλημα στους δημοκρατικούς θεσμούς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ωραία. Τελεία.

Κύριε Τζανακόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ο Τζανακόπουλος θα μιλήσει τώρα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Τώρα έχει δικαίωμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Λοιπόν, θα απαντήσω και σε
αυτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας):

Ευχαριστώ, κύριε Τζαβάρα, που μου κάνετε την τιμή. Σας ευχαριστώ.

Λοιπόν, σε ό,τι αφορά την προηγούμενη τοποθέτηση του
Αντιπροέδρου -εάν μιλάω στο τρίτο ενικό, φαντάζομαι δεν υπάρχει

προσωπικό. Έτσι δεν είναι; Αυτός δεν είναι ο κανόνας;- του Αντιπροέδρου Α΄, του Αντιπροέδρου Β΄, δεν ξέρω ποια ακριβώς είναι η τοποθέτησή του.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εν πάση περιπτώσει, λοιπόν, θέλω να πω το εξής: Εάν οι καταγγελίες τις οποίες σκοπεύει να κάνει εναντίον του Πρωθυπουργού, έχουν τόσο σχέση με την πραγματικότητα, όσο έχει σχέση με την πραγματικότητα αυτό το οποίο περιφέρεται στα κανάλια και λέει ότι δήθεν η κυρία Παπασπύρου είναι η δεύτερη μητέρα μου, τότε πραγματικά ο κύριος Πρωθυπουργός δεν έχει τίποτα να φοβάται.

Τώρα, σε ό,τι αφορά το FBI και τις δηλώσεις του Αμερικανού Πρέσβη, καλό είναι να περιμένουμε και να δούμε ακριβώς ποιες ήταν οι δηλώσεις του Αμερικανού Πρέσβη.

Αν δεν κάνω λάθος, αυτά τα οποία φέρεται να είπε, προέκυψαν μετά από διαρροές της Νέας Δημοκρατίας. Επομένως, κρατήστε μικρό καλάθι, κύριε Γεωργιάδη. Ελπίζω να μην πάρετε τον λόγο επί προσωπικού και για αυτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όχι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Ωραία!

Πάμε τώρα στο ζήτημα του κ. Κουρουμπλή, γιατί βάζετε ένα θέμα το οποίο προκύπτει από ένα δημοσίευμα. Εσείς ξέρετε ότι υπάρχει αυτό το έγγραφο;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Φυσικά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Πού το ξέρετε, κύριε Γεωργιάδη;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: (Δεν ακούστηκε)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας):
Μάλιστα.

Λοιπόν, εν πάση περιπτώσει, το ζήτημα είναι το εξής. Στο διαβιβαστικό που ήρθε στο Ελληνικό Κοινοβούλιο υπήρχαν τα δέκα γνωστά ονόματα. Από εκεί και πέρα, γινόταν και αναφορά σε μια μήνυση, την οποία είχαν κάνει -αν δεν κάνω λάθος- ο κ. Λοβέρδος και η κυρία Χριστοφιλοπούλου, η οποία σε τίποτα δεν σχετιζόταν με την υπόθεση NOVARTIS.

Επομένως, αν θέλετε εσείς να προχωρήσετε μετά από νέο διαβιβαστικό, το οποίο θα γίνει, εφόσον υπάρχουν αυτά τα οποία εσείς θεωρείτε ότι υπάρχουν, σε πρόταση στην Ολομέλεια για την άσκηση δίωξης, εδώ είμαστε να το συζητήσουμε, για να δούμε ποιες θα είναι οι

επιχειρηματολογικές σας γραμμές, εν πάση περιπτώσει, και να δούμε πού θα καταλήξει όλη η συζήτηση. Εδώ είμαστε. Για ποιον λόγο αγχώνεστε;

Τώρα, σε ό,τι αφορά τα ερωτήματα, τα οποία μου έθεσε ο κ. Τζαβάρας, θα πω πάρα πολύ σύντομα, ότι είμαι απολύτως ικανοποιημένος. Τίποτα μη θεσμικό δεν έχει γίνει –τίποτα απολύτως. Όλη αυτή την παραφιλολογία συνεχίζετε να επαναλαμβάνετε, για ποιον λόγο; Διότι δεν θέλετε να πάμε στην ουσία της συζήτησης. Δεν θέλετε να μιλήσουμε για το πραγματικό σκάνδαλο. Θέλετε να διαδικασιολογήσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εσείς δεν θέλετε να μιλήσουμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Στην διαδικασιολογία, μάλιστα, έχετε και νομικό άδικο, διότι τίποτα το μη θεσμικό έγινε. Τι έχουμε; Έχουμε τη διαβίβαση μιας δικογραφίας από την Εισαγγελία Διαφθοράς στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου διαβιβάζει στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, το Υπουργείο Δικαιοσύνης διαβιβάζει στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, και ποια είναι η μοναδική επιλογή την οποία έχει το Ελληνικό Κοινοβούλιο; Είτε να θάψει την υπόθεση, μη κάνοντας τίποτα, είτε να προχωρήσει στη συγκρότηση Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης. Για ποιον λόγο; Για να διερευνήσει εάν έχει αρμοδιότητα. Είναι η μοναδική, η οποία μπορεί να το πει αυτό. Η ίδια η

Επιτροπή θα αποφασίσει εάν έχει αρμοδιότητα. Και εάν δεν έχει αρμοδιότητα, θα πράξει τα δέοντα. Επομένως, μην διαδικασιολογείτε διαρκώς, διότι έχετε και νομικό άδικο, πέρα από το πολιτικό άδικο, που σας ακολουθεί.

Τώρα, σε ό,τι αφορά τον επηρεασμό της Δικαιοσύνης δια των πολιτικών δηλώσεων, το να κάνει κανείς πολιτική κριτική, το να βγάζει κανείς πολιτικά συμπεράσματα ή να κάνει πολιτικές εγκλίσεις δεν συνιστά σε καμία περίπτωση ούτε επηρεασμό ούτε παρέμβαση στο έργο της Δικαιοσύνης, είτε αυτή ασκείται, εν πάση περιπτώσει, από την Προκαταρκτική Επιτροπή είτε ασκείται από την τακτική Δικαιοσύνη. Το γνωρίζετε πολύ καλύτερα από εμένα. Η παρέμβαση στη Δικαιοσύνη με εντελώς διαφορετικό τρόπο νοείται, εάν θέλετε να μιλήσουμε στενά νομικά -και καλό θα είναι να το θυμάστε αυτό.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστώ.

Ο κ. Γαβρόγλου έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα, όπως είπαμε και το πρωί, είναι μια εμβληματική μέρα, αλλά πραγματικά δεν περίμενα να είναι τόσο εμβληματική, γιατί για πρώτη φορά νομίζω διά του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας ξεκαθαρίστηκε η άποψη της

Νέας Δημοκρατίας για το τι σημαίνει αναβάθμιση των ΤΕΙ. Έχει ενδιαφέρον αυτό και όταν ξεκαθαρίζονται πράγματα είναι πολύ καλό.

Παρενθετικά, σχετικά με την παραβατικότητα, για πρώτη φορά έχει συγκροτηθεί ομάδα εργασίας που συνεδριάζει σε συνεργασία με όλα τα πανεπιστήμια και όλα τα συναρμόδια Υπουργεία, για να χαρτογραφήσει το θέμα της παραβατικότητας. Σας παρακαλώ, λοιπόν, να προστατεύσουμε το κύρος της Επιτροπής αυτής, ώστε να δούμε σε ποιο πλαίσιο θα διατυπωθεί το πρόβλημα με τις απαντήσεις του.

Ο κ. Μητσοτάκης είπε ότι εδώ υπάρχει μια κεντρική φιλοσοφική διαφορά. Εγώ το χαιρετίζω αυτό, γιατί όντως εδώ υπάρχει μια κεντρική φιλοσοφική διαφορά. Είπε ότι πρέπει να θέσουμε πρώτα το θέμα της τεχνολογικής εκπαίδευσης. Μα, τόσες δεκαετίες γιατί δεν τέθηκε αυτό; Μπορεί να μου πει κανείς;

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Θα σας απαντήσω εγώ μετά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Μια φορά τέθηκε, κυρία Αντωνίου, και θυμάστε την απάντηση στο πρόβλημα; Λεγόταν «Σχέδιο Αθηνά». Το «Σχέδιο «Αθηνά» ήταν ένα σχέδιο που τίναξε στον αέρα τα ΤΕΙ.

Αυτή ήταν η απάντηση στο ερώτημα.

Εδώ, λοιπόν, εγώ χαιρετίζω το γεγονός ότι υπάρχει μια αναζήτηση της απάντησης γι' αυτό το ερώτημα. Και η απάντηση δόθηκε -και πραγματικά πρέπει να το χαιρετίσει το Κοινοβούλιο- εξαιρετικά συγκροτημένα από τον κ. Μητσοτάκη. Το κλειδί είναι Πανεπιστήμια Εφαρμοσμένων Επιστημών.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Δεν κάνετε αυτό, όμως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Αυτό είναι που δεν θέλουμε να κάνουμε. Αυτό είναι στο οποίο έχουμε χαώδεις διαφορές. Και θα σας πω:

Στις μέρες μας, λοιπόν –και θα σας παρακαλούσα αν δεν βρίσκεται τη βιβλιογραφία, να σας τη φέρω και φωτοτυπημένη, αν θέλετε- η διάκριση ανάμεσα στη θεωρητική έρευνα και την εφαρμοσμένη, έχει πια τελειώσει. Αυτά είναι λογικές της δεκαετίας του '30, λογικές της δεκαετίας του '50, άντε

και του '70. Έχει τελειώσει! Τα Πανεπιστήμια Εφαρμοσμένων Επιστημών σε όλον τον κόσμο δίνουν επαγγελματικά πτυχία, δεν δίνουν κανονικά πτυχία, γι' αυτό και δεν δίνουν διδακτορικά.

Άρα, ποιο είναι το κόλπο; Λες ότι θέλω να κάνω Πανεπιστήμιο Εφαρμοσμένων Επιστημών, δηλαδή, Πανεπιστήμιο για την αγορά εργασίας για τη «δευτεράντζα», για τα παιδιά που δεν πρέπει να πηγαίνουν πανεπιστήμιο. Στα ελληνικά ξέρετε πώς λέγεται αυτό; Ταξικό πανεπιστήμιο. Ταξική τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Σε αυτό είμαστε αντίθετοι, λοιπόν, κι εμείς. Υπάρχει μια φιλοσοφική διαφορά. Εγώ χαίρομαι που για πρώτη φορά διατυπώθηκε με τέτοια σαφήνεια. Το είπε ο κ. Μητσοτάκης, ότι εδώ εμείς θέλουμε αυτά τα παιδιά να πηγαίνουν στα Πανεπιστήμια Εφαρμοσμένων Επιστημών.

Σας παρακαλώ, επειδή είναι πάμπλουτο το ίντερνετ, να διαβάσετε τη βιβλιογραφία επί του θέματος, να έρθετε μετά –δεν έχετε λόγο να ξέρετε όλα όσα λέω- και να συζητήσουμε, λοιπόν, τη χαώδη, τη μεγάλη διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στην αναβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και την αναβάθμιση με τίτλο που λέει: «Πανεπιστήμια Εφαρμοσμένων Επιστημών».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Σε αυτό το Πανεπιστήμιο, Φιλοσοφική Σχολή μπορεί να γίνει; Διότι υπάρχουν και θεωρητικές επιστήμες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τώρα, κύριε Μπούρα, σας φαλκιδεύω με το δικαίωμα να μιλάτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ακούστε, αγαπητέ μου κύριε Μπούρα. Ένα πανεπιστήμιο δεν το χαρακτηρίζει μόνο η Φιλοσοφική Σχολή. Το χαρακτηρίζει, παραδείγματος χάρη, και μια Σχολή Παραστατικών Τεχνών και είναι ένα πράγμα που κάλλιστα θα μπορούσε να γίνει στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, γιατί είναι Πανεπιστήμιο.

Και τελειώνω με τη σπέκουλα περί τέταρτης Νομικής Σχολής. Σας παρακαλώ να διαβάσετε τι είπε ο Πρωθυπουργός στην Πάτρα. Είπε: «Θα μελετήσουμε το θέμα αυτό». Και σας παρακαλώ, μην καλύπτετε τις Νομικές Σχολές που κάθε χρόνο που ανακοινώνονται οι εισακτέοι στέλνουν καταγγελίες στο Υπουργείο γιατί μπαίνουν τόσοι πολλοί. Πεδίο δόξης λαμπρό, λοιπόν. Να το χωρίσουμε δια τέσσερα και όχι δια τρία. Ποιο είναι το πρόβλημα; Να είναι λιγότεροι στο καθένα, οι ίδιοι εισακτέοι. Να το μελετήσουμε είπαμε. Και ταυτοχρόνως να μελετήσουμε για την Αιτωλοακαρνανία να γίνει Κέντρο των Γεωπονικών, η Ηλεία να γίνει Κέντρο Πολιτιστικών κ.λπ..

Για μας η αναβάθμιση είναι αναβάθμιση εφ' όλης της ύλης. Και εκεί, σε αυτό το πράγμα χαίρομαι που χειροκροτείτε την καθιέρωση των διετών δομών, οι οποίες διετείς δομές δίνουν διέξοδο πολλαπλό για την ανώτατη εκπαίδευση των παιδιών από τα ΕΠΑΛ. Διότι στα παιδιά από τα ΕΠΑΛ, τώρα, πρέπει εμείς να είμαστε οι πρώτοι που πρακτικά να τους πούμε ότι δεν είναι παιδιά ενός κατώτερου Θεού. Έχουν, λοιπόν, πολλές επιλογές -και πρέπει να τις έχουν- για να πειστεί η ελληνική κοινωνία να πηγαίνουν τα παιδιά εκεί. Να πηγαίνουν εκεί, όχι για να γίνουν φθηνό εργατικό δυναμικό, αλλά για να γίνουν πολίτες με κρίση και δεξιότητες.

Αυτή είναι η δική μας αριστεία. Δεν είναι να χωρίζουμε σε ομάδες την κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «Ελευθέριος Βενιζέλος» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτιρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το 1^ο Γυμνάσιο της Λέρου.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Παρακαλώ, κύριε Παπαθεοδώρου, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όπως βλέπετε, ο Κανονισμός ρέει χωρίς κανένα πρόβλημα και τηρείται τόσο από τους ομιλητές όσο και από το Προεδρείο. Θα μιλήσουμε στο τέλος γι' αυτό, όμως.

Κύριε Υπουργέ, από σεβασμό και μόνο θα έπρεπε να ξεκινήσω από αυτά που είπατε, όμως προηγείται ο κ. Τζανακόπουλος. Και προηγείται ο κ. Τζανακόπουλος για τον εξής λόγο που θέλω να σας αναφέρω. Ξέρετε, το πρόβλημα δεν είναι η περιουσιακή κατάσταση της κυρίας Αντωνοπούλου, αν είχε ή όχι χρήματα να νοικιάσει σπίτι. Καθόλου. Συμβαίνει να ήμουν Υπουργός

εξωκοινοβουλευτικός στην Κυβέρνηση του 2012 και πρέπει να σας πω ότι υπήρχαν αρκετοί εξωκοινοβουλευτικοί και πολλοί εξωκοινοβουλευτικοί Υπουργοί οι οποίοι προήρχοντο από την περιφέρεια. Όχι μόνο δεν ετέθη ποτέ τέτοιο ζήτημα αποζημίωσης, αλλά από την άλλη πλευρά για πρώτη φορά ετέθη αυτό το ζήτημα την ημέρα που ήρθατε να ψηφίσετε το μνημόνιο.

Εκεί, λοιπόν, που υποτίθεται ότι σώζατε την πατρίδα, σώζατε την πατρίδα. Και σώζατε την πατρίδα διότι ποιος ήταν ο Υπουργός Οικονομικών που ερχόταν; Δεν υπήρχε Υπουργός Οικονομικών. Δεν φταίει σε τίποτα η κυρία Αντωνοπούλου. Ο κ. Τσίπρας την ημέρα που έφερνε το τρίτο μνημόνιο, τον Ιούλιο του 2015, σκέφτηκε ότι ήταν απαραίτητο να μπει κι αυτή η παράγραφος, αυτή η διάταξη. Αυτό έκανε κι αυτό το έκανε η «πρώτη φορά Αριστερά», για να εξηγούμαστε. Και το έκανε όχι μόνο για να καλύψει τα έξοδα των εξωκοινοβουλευτικών Υπουργών, αλλά όπως το έκανε και σε πάρα πολλές περιπτώσεις. Τόσο μεγάλη συνείδηση του ρόλου της εκείνη τη στιγμή είχε. Εκεί είναι η διαφορά μας.

Ο κ. Τζανακόπουλος ασχολήθηκε με θέματα ασφάλειας, αλλά πρωτίστως πρέπει να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι πράγματι με ικανοποίηση διάβασα τη σημερινή σας ανακοίνωση για την κατάληψη της Πρυτανείας του ΕΚΠΑ από αλληλέγγυους για υποστήριξη του Γιαγτζόγλου, ο οποίος, υπενθυμίζω, σύμφωνα με την Αστυνομία είναι κομβικό πρόσωπο της

τρομοκρατίας. Και πράγματι βγάλατε μια ανακοίνωση, κύριε Υπουργέ, που έλεγε ότι συντάσσετε –είμαι ικανοποιημένος γι' αυτό- με την Πρυτανεία του ΕΚΠΑ. Μπράβο!

Ταυτόχρονα λέτε ότι καλείτε τους καταληψίες να αποχωρήσουν από την Πρυτανεία. Είναι σαράντα άτομα τα οποία έδωξαν εκατό υπαλλήλους και δεν δούλεψε σήμερα το ΕΚΠΑ. Γιατί δεν παίρνατε ένα τηλέφωνο τον συνάδελφό σας τον κ. Τόσκα, όχι να στείλει την Αστυνομία κατασταλτικά, αλλά να τους παρακαλέσει η Αστυνομία να βγουν, έτσι ώστε να μην υπάρχει πρόβλημα με τη λειτουργία του ΕΚΠΑ.

Πώς συντάσσετε ακριβώς με το Πανεπιστήμιο; Συντάσσετε με το να καλείτε τους καταληψίες να βγουν; Κι αν δεν βγουν σε δυο-τρεις μέρες, τι θα κάνετε; Πάντως σήμερα χάσατε μια ευκαιρία, γιατί το ρωμαλέο φοιτητικό κίνημα θα απουσιάζει για κάποιες μέρες, να εκτελέσετε τα καθήκοντά σας ως Υπουργός Παιδείας, δηλαδή να ειδοποιήσετε τον συνάδελφό σας και να τον ενημερώσετε ότι τίθεται ζήτημα ασφάλειας για τους εργαζόμενους και τους φοιτητές στην Πρυτανεία του ΕΚΠΑ. Αυτό έπρεπε να κάνετε. Δεν το κάνατε!

Πάμε τώρα στο νομοσχέδιο. Αναφερθήκατε προηγουμένως στην εμβληματική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης να ιδρύσει ένα νέο πανεπιστήμιο, το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής -διαβάζω στην αιτιολογική-, με την μέθοδο

της συγχωνεύσεως δι' απορροφήσεως. Αυτό είναι πολύ πρωτότυπο: Συγχώνευση δι' απορροφήσεως των ΤΕΙ Αθηνών και Πειραιά.

Είναι πιστεύω αναγκαίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να καταθέσουμε συζήτηση στην Ολομέλεια την αληθινή κατάσταση των πραγμάτων. Πρόκειται στην πραγματικότητα για την κατάργηση δύο ΤΕΙ, περί αυτού πρόκειται και μάλιστα από τα αξιολογότερα της χώρας με αξιολογήσεις διεθνώς για την ίδρυση ενός πανεπιστημίου, του τρίτου μεγαλύτερου της χώρας, όπως αναφέρει η αιτιολογική έκθεση, με συνοπτικές διαδικασίες, με έωλη νομική βάση ως προς τις ακαδημαϊκές προδιαγραφές και τα επαγγελματικά δικαιώματα των φοιτητών.

Είναι η μέθοδος όχι της απορροφήσεως, αλλά της βαπτίσεως, διότι με βάπτιση καταφέρατε να κάνετε τα δύο ΤΕΙ ένα πανεπιστήμιο.

Πριν από έναν χρόνο η Κυβέρνηση πανηγύριζε για τον εθνικό διάλογο για την παιδεία. Παρ' όλη τη γνωστή κατάληξη του κατευθυνόμενου αυτού διαλόγου, ουδέποτε το Υπουργείο πληροφόρησε τους ενδιαφερόμενους για τα καινούρια σχέδια ίδρυσης ενός πανεπιστημίου και τον αυτοματικών συγχωνεύσεων που επιχειρούνται με το καινούριο νομοσχέδιο.

Επομένως, χωρίς να έχει προηγηθεί καμμία σχετική συζήτηση στο πλαίσιο του εθνικού διαλόγου για την παιδεία, χωρίς να έχει αναλυθεί θεσμικά

και συντεταγμένα η αναγκαιότητα ενός νέου ακαδημαϊκού χάρτη, το Υπουργείο προχωράει σε μια πελατειακού τύπου βάπτιση τμημάτων, γνωστικών αντικειμένων και υποδομών με fast track διαδικασίες που δημιουργούν βάσιμες υποψίες, αν όχι τη βεβαιότητα, για τους ψηφοθηρικούς σκοπούς της εν λόγω πρωτοβουλίας.

Η πανεπιστημιοποίηση γίνεται χωρίς επιστημονικά κριτήρια. Η πανεπιστημιοποίηση των δύο ΤΕΙ επιχειρείται χωρίς γνώμη της ΑΔΙΠ, όπως προέβλεπε ο νόμος του 2017, που εσείς ψηφίσατε, εσείς εισηγηθήκατε, χωρίς γνώμη του ΕΣΕΚΑΑΔ. Αυτό εξηγείται πρόδηλα από την πεποίθηση όλων ότι ιδιαίτερα η ΑΔΙΠ, η Ανεξάρτητη Αρχή Διασφάλισης Ποιότητας, δεν θα μπορούσε να δώσει θετική γνώμη για μια τόσο πρόχειρη νομοθετική πρωτοβουλία με αποσπασματικές διατάξεις, χωρίς ακαδημαϊκά και επιστημονικά κριτήρια.

Είναι χαρακτηριστικές δε οι αντιρρήσεις της Προέδρου της Αρχής Διασφάλισης και Πιστοποίησης Ποιότητας στην Εκπαίδευση, της κυρίας Παϊσίδου, η οποία χαρακτήρισε προβληματικό τον τρόπο με τον οποίον αποφασίστηκε η ένταξη υφιστάμενων προγραμμάτων σπουδών των ιδρυμάτων τεχνολογικού τομέα σε ιδρύματα του πανεπιστημιακού τομέα ανώτατης εκπαίδευσης. Αυτό θα έπρεπε να γίνει μετά από αξιολόγηση του συνόλου των δομικών στοιχείων των προγραμμάτων σπουδών, της

φυσιογνωμίας και του σκοπού τους, του γνωστικού τους αντικειμένου και της διάρθρωσής τους στα μαθήματα του διαθέσιμου διδακτικού προσωπικού και των σχετικών υποδομών. Τίποτα από όλα αυτά δεν έγινε.

Ξέρετε, όμως, επ' αυτού τι λέει το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής; Λέει ότι πρόκειται περί μετατροπής, η οποία επιτρέπεται σε περίπτωση που ένα πανεπιστήμιο μετατρέπεται σε ίδρυμα τεχνολογικού τομέα, αλλά δεν μπορείτε να κάνετε το αντίθετο, αν δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη και μέσα στην αιτιολογική έκθεση αυτή η πρωτοβουλία. Δεν είναι αιτιολογημένη. Μάλιστα, εκφράζει συνταγματικούς προβληματισμούς για το αν αυτό είναι συνταγματικά ορθό.

Ακούω τον κύριο Υπουργό το πρωί να λέει ότι όλοι συμφωνούν και ότι υπάρχει κλίμα συναίνεσης. Κανένα κλίμα συναίνεσης δεν υπάρχει. Κανένα. Και δεν υπάρχει γιατί η Σύνοδος των Πρυτάνεων έχει εκφράσει την αντίθετη της γνώμη με το σκεπτικό ότι η πρόταση δεν πληροί ακαδημαϊκά κριτήρια, η ΠΟΣΔΕΠ έχει πει το ίδιο, η ΟΣΕΠ ΤΕΙ τόνισε τη διαφωνία της με το όλο εγχείρημα και τελικά οι συγχωνεύσεις, οι καταργήσεις και οι αναβαπτίσεις των τμημάτων και σχολών έγιναν με τη μέθοδο της κοπποραπτικής. Παίρνουμε μερικά τμήματα από εδώ, τα κόβουμε από εκεί, φτιάχνουμε μια σχολή η οποία δεν έχει ενιαίο περιεχόμενο και από την άλλη πλευρά από πού τα παίρνουμε αυτά; Από τμήματα, τα οποία υπήρχαν στο ΤΕΙ Αθήνας και ΤΕΙ Πειραιά και

λειτουργούσαν τα περισσότερα με αναγνωρισμένα επαγγελματικά δικαιώματα.

Καταργούνται, επομένως, τμήματα με αναγνωρισμένα επαγγελματικά δικαιώματα του τεχνολογικού τομέα για να ιδρυθούν, παραδείγματος χάριν, το Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών τετραετούς φοίτησης για πτυχιούχους, επομένως, δεύτερης κατηγορίας, γιατί, όπως ξέρετε, στα υπόλοιπα πολυτεχνεία και πολυτεχνικές σχολές οι πολιτικοί μηχανικοί είναι πενταετούς φοίτησης.

Ο τραγέλαφος φαίνεται ότι θα αποτυπωθεί και στο μηχανογραφικό δελτίο. Ιδρύονται πανεπιστημιακά τμήματα σε γνωστικά αντικείμενα, ορισμένα εκ των οποίων δεν αντιστοιχούν σε διεθνώς αναγνωρισμένα γνωστικά αντικείμενα πανεπιστημιακού επιπέδου ή δεν έχουν διακριτό, αυτόνομο χαρακτήρα ή άλλα τα οποία είναι εφαρμοσμένης επιστήμης και τα κάνετε θεωρητικά, όπως παραδείγματος χάρι τα Τμήματα Μαιευτικής, Γραφιστικής, Οπτικής Επικοινωνίας.

Πρόκειται για μία, κατά την άποψή μας, νομοθετική προχειρότητα, που θα κληθούν να πληρώσουν οι γονείς και οι οικογένειές τους, για να αποκομίσετε αυτά που εσείς θεωρείτε ψηφιοθηρικά οφέλη.

Ταυτόχρονα, αδιαφορείτε για τους χιλιάδες αποφοίτους αυτών των ΤΕΙ, συναφών κατηγοριών, που μέσω της σύγχυσης που θα δημιουργηθεί στην αγορά εργασίας, θα τεθούν τα επαγγελματικά τους δικαιώματα και οι εργασιακές προοπτικές τους σε αμφιβολία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ΠΑΣΟΚ ήταν εκείνος ο πολιτικός φορέας που ίδρυσε τα ΤΕΙ με τον νόμο του 1983. Προώθησε την ανωτατοποίησή τους με τους νόμους του 2001 και του 2002.

Σήμερα η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, με σχέδιο και σκοπιμότητα καταργεί τον διακριτό ρόλο του τεχνολογικού και του πανεπιστημιακού τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης, που κατοχυρώθηκε ακόμη και στον νόμο του 2011, όπως ήταν στον νόμο του 2001 και του 2002, αλλά με μεγαλύτερη ευκρίνεια. Περιορίζει τις επιλογές των μαθητών των ΕΠΑΛ. Δίνουν οικονομικά κριτήρια και κίνητρα στα πανεπιστήμια για την απορρόφηση κάποιων τμημάτων περιφερειακών τεχνολογικών ιδρυμάτων από τα αντίστοιχα πανεπιστήμια, έτσι ώστε να διαλυθούν τα υπόλοιπα ΤΕΙ, με την πονηρή υπόσχεση ίδρυσης διετούς φοίτησης πανεπιστημιακών δομών, την ίδια ώρα που ολόκληρη η Ευρώπη στρέφεται στην ενίσχυση, στην αξιολόγηση, στην ανάδειξη του τεχνολογικού τομέα στη δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Αυτή είναι η πραγματικότητα της δήθεν εμβληματικής πρωτοβουλίας: Η συρρίκνωση μέχρι καταργήσεως των ΤΕΙ -περί αυτού πρόκειται-που εκτός των άλλων εξυπηρετεί και τα συμφέροντα των σημερινών κυβερνητικών επιλογών και όχι την αναβάθμιση του τεχνολογικού τομέα.

Παράλληλα, προσφέρεται στους φοιτητές η προοπτική να έχουν εισαχθεί στα ΤΕΙ και να πάρουν πτυχίο από πανεπιστήμιο. Αλήθεια, οι επί πτυχίω φοιτητές σήμερα των δύο καταργημένων ΤΕΙ από πού θα πάρουν πτυχίο; Με ποια φόρμουλα θα αναστήσετε τα καταργημένα ΤΕΙ, για να πάρουν οι συγκεκριμένοι επί πτυχίω φοιτητές πτυχίο στο τέλος της ολοκλήρωσης της προσπάθειάς τους;

Επίσης, για τα μέλη ΔΕΠ το Υπουργείο επιφυλάσσει την υποβάθμιση των ακαδημαϊκών διαδικασιών. Έτσι, με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο τα μέλη ΔΕΠ των ΤΕΙ εντάσσονται σε προσωποπαγείς θέσεις αντίστοιχης βαθμίδας στο νέο πανεπιστήμιο και θα αξιολογηθούν από επιτροπές που ορίζει ο Υπουργός στο Υπουργείο Παιδείας.

Εκεί, πέρα από την ελαφρότητα των μόνιμων τακτικών θέσεων, επανέρχεται η βαθμίδα του λέκτορα που έχει καταργηθεί στον νόμο-πλαίσιο και τέλος, αυτό το οποίο θα πρέπει να μας κάνει να αναρωτηθούμε για τις σκοπιμότητες της Κυβέρνησης, είναι ότι γνωρίζει η Κυβέρνηση ότι μία τέτοια

διαδικασία θέτει σε κίνδυνο το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων, αλλά και τις εκλογές των εκλεκτορικών σωμάτων που θα γίνουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Επομένως, αυτό σημαίνει καταβράθρωση του κύρους των διδασκόντων και ακύρωση του αυτοδιοίκητου των πανεπιστημίων.

Αυτό που χαρακτηρίζετε ως το μελλοντικά τρίτο πανεπιστήμιο της χώρας, το θεμελιώνετε πάνω σε ένα αδύναμο νομοθετικό πλέγμα, χωρίς διαδικασίες πιστοποίησης και αξιολόγησης, με αυτοματοποιημένες μετατροπές και χωρίς αξιόπιστες ακαδημαϊκές δομές.

Ταυτόχρονα, παρεμβαίνετε στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, αλλάζοντας ολοκληρωτικά τους κλάδους ειδικότητας των εκπαιδευτικών, χωρίς καμμία ενημέρωση των εκπαιδευτικών πτυχιούχων ΑΕΙ τεχνολογικού τομέα, δημιουργώντας ερωτηματικά για τον τρόπο με τον οποίο θα γίνονται οι αναθέσεις μαθημάτων, δηλαδή πρώτη, δεύτερη και τρίτη ανάθεση στο μέλλον και αφήνοντας ελεύθερη την προοπτική να παραγκωνιστούν αυτοί οι καθηγητές ως βοηθητικό εκπαιδευτικό προσωπικό.

Και βεβαίως δημιουργείτε προβλήματα με το άρθρο 33. Κύριε Υπουργέ, το πρόβλημα της διετούς προσχολικής αγωγής το είχε θέσει πρώτο

το ΠΑΣΟΚ με τον νόμο του 1985. Το πρόβλημα σήμερα είναι ότι θέλετε να εγκαθιδρύσετε διετή περίοδο στα νηπιαγωγεία, όταν δεν υπάρχουν δομές για να μπορούν να υποδεχθούν τα παιδιά και αυτό το βάζετε σε μία μεταβατική περίοδο τριετίας.

Αποσύρετε τη διάταξη, φτιάξτε τις δομές και ελάτε, επειδή πρόκειται για το υπέρτερο συμφέρον των παιδιών, να το εφαρμόσετε όταν θα υπάρχουν δομές, όταν θα υπάρχουν νηπιαγωγοί, όταν θα μπορούν τα τετράχρονα να πηγαίνουν και να έχουν τη δυνατότητα να φάνε το μεσημέρι, να μπορούν να μείνουν μέχρι αργά και να έρθουν να τα πάρουν οι γονείς τους, έτσι ώστε να είναι μία ολοκληρωμένη δομή. Μέχρι τότε να το αποσύρετε, γιατί πειραματισμοί με τετράχρονα και πεντάχρονα δεν είναι καλό να γίνονται και δεν τιμούν κανέναν.

Η Κυβέρνηση εδώ και τρία χρόνια πειραματίζεται αδιέξοδα με την παιδεία.

Νομοθετεί αυτό που πιστεύει και υλοποιεί μέτρα απίστευτης εκπαιδευτικής οπισθοδρόμησης όχι από τυχαιότητα, αλλά από σκοπιμότητα.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας απασχολήσω στο τέλος με μια τροπολογία που φέρατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και κλείνετε με αυτό, κύριε Παπαθεοδώρου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Σας είχα κάνει μια ερώτηση από τις 25 Οκτωβρίου 2017 για τη Διευθύνουσα Σύμβουλο του Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης. Δεν έλαβα ποτέ απάντηση.

Σας έλεγα τότε ότι η διορισθείσα κατέλαβε θέση, ενώ φέρεται σε δημοσιεύματα να συντρέχει νομικό κώλυμα διορισμού, το οποίο και είχε καλύψει η ίδια κατά τον διορισμό της με ψευδή υπεύθυνη δήλωση. Υπήρξε κατ' επανάληψη αντισυμβαλλόμενη με χρηματικό αντάλλαγμα του ΕΟΠΠΕΠ. Συνεπώς, φαίνεται ότι είναι ψευδής η υπεύθυνη δήλωση. Υπάρχει και άλλη μία ακυρότητα. Δεν πληρούται μία εκ των βασικών προϋποθέσεων, δηλαδή να μην υπάρχει σχετική υπουργική απόφαση, λείπει ωστόσο η πράξη απόσπασής της. Δεν έλαβα ποτέ απάντηση, γιατί φαίνεται ότι το θέμα ήταν πάρα πολύ δύσκολο να απαντηθεί από τις υπηρεσίες του Υπουργείου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Θα τελειώσετε, κύριε Παπαθεοδώρου;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ολοκληρώνω.

Βλέπω σήμερα, κύριε Υπουργέ, στην τροπολογία που έχετε καταθέσει το εξής καταπληκτικό, δηλαδή ότι δεν χρειάζεται να υπάρχει απόσπαση. Μου απαντάτε μέσω της τροπολογίας για να καλύψετε μια περίοδο της Διευθύνουσας Συμβούλου παντελώς παράνομη, όχι μόνο παράνομη, αλλά και

με τους εργαζόμενους να έχουν καταθέσει μήνυση εναντίον της και έρχεστε να καλύψετε αυτήν την παρανομία, λέγοντας ότι αναδρομικά σε αυτές τις θέσεις δεν χρειάζεται απόσπαση.

Σας λέω ότι οι πειραματισμοί έρχονται συχνά με συγκαλύψεις να φτιάξουν αυτό που προσπαθεί ο ΣΥΡΙΖΑ τόσο καιρό, μια άλλη εκπαίδευση καθεστωτική, απολύτως ελεγχόμενη και αυτό το αποδεικνύετε κάθε φορά: Τα καλά και συμφέροντα. Γι' αυτόν τον λόγο δεν έχουμε κανέναν ενδοιασμό να μην στηρίξουμε αυτό το νομοσχέδιο. Έρχεται απλώς ως ένα «μπάλωμα».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστώ πολύ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, να ολοκληρώσω τη φράση μου, γιατί έχω κάτι να πω για τον Κανονισμό και το πώς τον τηρήσατε. Έρχεται απλώς ως ένα «μπάλωμα» για καθαρά ψηφοθηρικούς λόγους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Με συγχωρείτε, θέλετε να πείτε ότι...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να κάνω μια παρατήρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Παπαθεοδώρου, επειδή ο χρόνος ομιλίας σας είναι δώδεκα λεπτά, εννοείτε ότι δεν τηρώ τον Κανονισμό;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, ναι. Εννοώ ότι τον όχι μόνο δεν τηρήσατε τον Κανονισμό, αλλά ήσασταν αυτός ο οποίος επέτρεψε τέσσερις φορές στον κ. Τζανακόπουλο να μιλήσει και όχι ως δευτερολογία. Δώσατε τον λόγο για δέκα λεπτά στον Υπουργό, όταν ο Κανονισμός προβλέπει δύο λεπτά. Καταπατήσατε και δεν σεβαστήκατε το ότι το Προεδρείο είναι εκείνο το οποίο τηρεί τον Κανονισμό και δεν τον κουρελιάζει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν θεωρώ άξιο να απαντήσω. Καταρχάς, πολύ σωστά έκανε ο κύριος Κρεμαστινός και έδωσε τον λόγο στον κ. Τζανακόπουλο. Υπάρχει συγκεκριμένο άρθρο στον Κανονισμό που το προβλέπει. Μάλλον μερικοί δεν είχαν χρόνο για να ενημερωθούν.

Κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μας διαβάζετε το άρθρο; Σε ποιο άρθρο αναφέρεστε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ποιο άρθρο; Πείτε μας συγκεκριμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Προχωρήστε, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να κάνω μια περιορισμένη παρέμβαση για ένα ή δύο θέματα. Η γενική μου τοποθέτηση θέλω να είναι η εξής, κύριε Πρόεδρε. Από όσο παρακολούθησα σήμερα τη διαδικασία -γιατί δεν είμαι μέλος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων- και αν καλά κατάλαβα από τοποθετήσεις συναδέλφων της Πλειοψηφίας και όχι μόνο, αυτό το σχέδιο νόμου είναι μια συρραφή ρουσφετιών. Ακούς από παντού για ειδικές ρυθμίσεις, έξω από θεματολογικό περιεχόμενο που τακτοποιούν «καταστασούλες».

Στο πλαίσιο αυτό θεωρώ ότι έχει κατατεθεί και μια βουλευτική τροπολογία, την οποία θέλω ευθύς εξαρχής να βάλω στο κέντρο της τοποθέτησής μου. Έχει κατατεθεί βουλευτική τροπολογία -δεν θυμάμαι τα ονόματα συναδέλφων- που σχετίζεται με το Ιερό Ίδρυμα Ευαγγελιστρίας Τήνου. Ως Υπουργός Παιδείας είχα προσθέσει στον καταστατικό χάρτη της Εκκλησίας την αντίστροφη ακριβώς ρύθμιση από τη ρύθμιση που έχει η σημερινή τροπολογία.

Γιατί το είχα κάνει αυτό; Διότι έμαθα ξαφνικά τι συμβαίνει στην Τήνο με ένα ίδρυμα και αμέσως σκέφτηκα να ρυθμίσω θέματα διοικήσεώς του; Όχι.

Αντιθέτως, στα θέματα του Καταστατικού Χάρτη της Εκκλησίας η φορά δεν είναι αυτή, να σκεφτεί ένας Υπουργός και να πάρει μία νομοθετική πρωτοβουλία. Είναι ακριβώς το ανάποδο. Από το χώρο της Εκκλησίας παράγονται σκέψεις για τον κανονισμό λειτουργίας της και αφού εξαντληθούν οι εσωτερικές τους διαδικασίες, τίθενται υπόψιν του Υπουργού και αυτός αποφασίζει αν θα πάρει νομοθετική πρωτοβουλία ή αν δεν θα πάρει. Πάντως, όμως, έχει τη γνώμη της Εκκλησίας για θέμα που την αφορά.

Εδώ έχουμε ακριβώς το αντίστροφο. Απ' ό,τι μαθαίνω, γίνεται δεκτή μία τροπολογία, χωρίς να είναι επ' αυτής διατυπωμένη η γνώμη της Εκκλησίας κατά τη διαδικασία που προείπα. Αντιθέτως, χωρίς να ζητηθεί η γνώμη της, γίνεται αυτή η απόπειρα και επ' αυτής της απόπειρας η Εκκλησία της Ελλάδος εξέδωσε ανακοίνωση, σύμφωνα με την οποία τι είναι η τροπολογία που υπογράψατε, αγαπητέ συνάδελφε; Ό,τι απερρίφθη στο Συμβούλιο της Επικρατείας, έρχεστε να το φέρετε εσείς εδώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΙΟΣ: Δεν απερρίφθη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κάνετε λάθος. Ό,τι απερρίφθη από το Συμβούλιο της Επικρατείας, έρχεστε να το φέρετε εδώ.

Επί της ουσίας η Βουλή είναι κυρίαρχο Σώμα και αποφασίζει. Αυτό είναι μία αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα. Εάν διαβάσετε, όμως, και μια

σελίδα από ένα εγχειρίδιο Εκκλησιαστικού Δικαίου, θα καταλάβετε ότι υπάρχει μία συλλογιστική και μία γραμμή στα θέματα αυτά. Εκεί όπου υπάρχουν αναγνωρισμένα από το ίδιο το Ελληνικό Σύνταγμα και το κράτος δικαιώματα μιας οιονεί νομοθετικής πρωτοβουλίας, η ελληνική πολιτεία πάντα τα σεβόταν αυτά, εκτός από εσάς. Εσείς πάτε ανάποδα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΙΟΣ: Μα τι λέτε τώρα; Για όνομα του Θεού!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Και γι' αυτόν τον λόγο, κύριε Πρόεδρε, σε ό,τι αφορά το ειδικό αυτό θέμα, επισημαίνω ότι η Κυβέρνηση πρέπει να πάρει πίσω την τροπολογία της, να πάει στην κανονική διαδικασία και αφού προχωρήσει με τον τρόπο αυτόν της κανονικής διαδικασίας, ας πάρει την ευθύνη η ίδια η Κυβέρνηση, όχι να ρίχνει ευθύνη στους Βουλευτές της, αλλά να πάρει την απόφαση που πρέπει να πάρει, να την εισηγηθεί στη Βουλή και Βουλή να ψηφίσει.

Και μιας και μιλάμε για τροπολογίες, να πω ότι υπάρχει μία τροπολογία η οποία εδώ και καιρό κυκλοφορεί μέσα στο Σώμα επί άλλου θέματος, όχι θέματος του Υπουργείου Παιδείας, που αφορά Υπουργό που απήλθε, η οποία γυρίζει από Βουλευτή σε Βουλευτή. Εγώ την κράτησα γιατί τη βρήκα πάρα πολύ χρήσιμη και σοβαρή. Εν τέλει δεν κατατίθεται.

Εκεί γιατί δεν έχετε θάρρος, συνάδελφοι της Πλειοψηφίας; Είναι αυτή που αφορά στην τακτοποίηση όλων των θεμάτων του «9.84», που θα απαλλάξει από το άγχος της ανεργίας, της απόλυσης και της διάλυσης τους εργαζομένους στον σταθμό. Οι πιο πολλοί έχετε πάρει το κείμενο που μας ζητούν να το συζητήσουμε εδώ και, εάν το κρίνουμε σωστό, να το αποφασίσουμε.

Τέλος, έρχομαι στο Υπουργείο Παιδείας. Σε ό,τι αφορά το νέο ίδρυμα, αυτό το ΠΑΔΑ, προβλέπεται από τις ρυθμίσεις του νόμου ότι για ένα πρώτο μεταβατικό χρονικό διάστημα, τη διοίκηση αυτού σε ό,τι αφορά την προεδρία τμημάτων ή τις κοσμητείες, την ασκούν με κλήρωση τα μέλη του επιστημονικού και διδακτικού προσωπικού.

Αυτό γιατί; Γιατί έχετε αυτήν την εμμονή στις κληρώσεις; Εφόσον χρειάζεται μετάβαση -σωστό- αρτιότερο είναι, προκειμένου να δημιουργηθούν οι διοικητικές προϋποθέσεις συγκρότησης των οργάνων -που πράγματι θέλει χρόνο- αντί να πάμε με κληρώσεις, να αλλάξετε τη ρύθμιση και να πάτε με την αρχαιότητα. Η αρχαιότητα σε ό,τι αφορά τα πανεπιστημιακά ιδρύματα παίζει ρόλο. Σχετίζεται με την εμπειρία. Δεν λέω ότι είναι πάντα καλύτεροι επιστήμονες οι παλαιότεροι, σε καμμία περίπτωση. Πάντως, όμως, αν είναι να διοικηθεί κάτι, ασφαλέστερο κριτήριο, ασφαλέστερο τεκμήριο διοικητικής δεξιότητας είναι το να έχεις εμπειρία, παρά το να σε βγάλει η κλήρωση επειδή

κάποιος θα τραβήξει τον λαχνό σου. Αυτό νομίζω ότι μπορείτε να το αλλάξετε μέχρι να καλέσετε το Σώμα να ψηφίσει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εγώ ευχαριστώ για τον σεβασμό στον χρόνο.

Εγώ είπα ότι καλώς ο κ. Κρεμαστινός έκανε και έδωσε τον λόγο στον κ. Τζανακόπουλο. Διαβάζω το άρθρο 66, παράγραφος 2: «Οι Υπουργοί και οι Υφυπουργοί έχουν ελεύθερη είσοδο στις συνεδριάσεις της Βουλής και ακούγονται όποτε ζητήσουν τον λόγο».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Οι αρμόδιοι Υπουργοί. Δεν με καταλαβαίνετε όταν μιλάω τα ελληνικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας διάβασα επί λέξει το άρθρο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Οι αρμόδιοι Υπουργοί. Φαντάζεστε να είχαμε εδώ παρέλαση Υπουργών;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): «Οι Υπουργοί» λέει και καλά έκανε και του έδωσε τον λόγο.

Επειδή εδώ δεν υπάρχει αυτοσεβασμός, την άποψή μου την έχω πει στην Διάσκεψη των Προέδρων ως προς τον σεβασμό του χρόνου. Πρέπει, κατά την άποψή μου, όταν τελειώνει ο χρόνος, να τελειώνει και η ομιλία. Δεν μπορώ εγώ να επιβάλλω τον αυτοσεβασμό σε κανέναν σε αυτή εδώ την Αίθουσα. Τελεία!

Τον λόγο έχει ο κ. Ξυδάκης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η Αίθουσα επανέρχεται σε κανονικούς ρυθμούς. Ευχαριστώ και τους συναδέλφους που φρόντισαν για την επαναφορά αυτή, γιατί η προηγούμενη εικόνα ήταν λίγο άγρια.

Ο κ. Λοβέρδος έκανε μία παρέμβαση για μία νομοθετική ρύθμιση που τον αφορά. Πράγματι, έχουμε ετοιμάσει μία βουλευτική τροπολογία με την οποία επιχειρείται με κάθε ειλικρίνεια και σοβαρότητα, αποκατάσταση της παραδόσεως. Αφορά το Πανελλήνιο Ίδρυμα της Ευαγγελιστρίας Τήνου, το οποίο από το 1824 λειτουργεί ως πανελλήνιο ίδρυμα και από το 1825, με τη διαθήκη των κτητόρων, προ ιδρύσεως του ελληνικού κράτους, καθορίζονται ο τρόπος λειτουργίας, ο τρόπος διοικήσεως και οι σκοποί του ιδρύματος. Είναι

ένα από τα αρχαιότερα ιδρύματα στο ελληνικό κράτος και λειτούργησε αδιατάρακτα επί δύο αιώνες, με τη βούληση των κλητόρων. Ιδού η διαθήκη των κλητόρων του 1825. Την καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Ξυδάκης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα διαθήκη, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτή η παράδοση είναι παράδοση αρμονικής συμβίωσης κλήρου και λαού, κατά την αρχαία τάξη και τους ιερούς κανόνες της Εκκλησίας και κατά τον τρόπο που οι κοινότητες, οι πόλεις, οι δήμοι και τα νεωτερικά κράτη πέτυχαν τρόπους να ζουν με τις εκκλησίες και να συνδιοικούν όπου έπρεπε να συνδιοικούν, με την ψήφο του κλήρου και του λαού.

Αυτή η παράδοση κράτησε μέχρι το 1969. Τότε η δικτατορία αλλοίωσε τον δημόσιο χαρακτήρα αυτού του Ιδρύματος και το χαρακτήρισε Εκκλησιαστικό Ίδρυμα. Κανείς νομοθέτης, ούτε προ της κηρύξεως του αυτοκέφαλου της Ελληνικής Εκκλησίας το 1833, ούτε το 1850 με την έκδοση του Συνοδικού Τόμου, κανένας Βασιλεύς, κανένα Κοινοβούλιο, ούτε με τα βασιλικά διατάγματα του 1851 που ρύθμιζαν τα της Εκκλησίας της Ελλάδος, ούτε με τα βασιλικά διατάγματα του 1887, ούτε όλη η νομολογία του 1925, του

1929, του 1938 και του 1940 –μεταξικοί νόμοι- μετέβαλαν τη φυσιογνωμία και τη λειτουργία αυτού του Ιδρύματος. Κανένας νομοθέτης και κανένα Κοινοβούλιο δεν το έκανε ως το 1969, που η δικτατορία με ένα δικό της διάταγμα το μετέβαλε σε εκκλησιαστικό.

Ήρθε η αποκατάσταση της Δημοκρατίας. Το 1976, με νόμο της τότε κυβερνήσεως Καραμανλή, ρυθμίζονται όλα αυτά τα θέματα. Το Πανελλήνιο Ίδρυμα Ευαγγελιστρίας Τήνου αποκαθίσταται ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου υπό την εποπτεία του κράτους, διοικούμενο από κληρικούς και λαϊκούς και συνεχίζει την παράδοση.

Το 1977, με τον μεγάλο νόμο 590, ρυθμίζεται και συντάσσεται ο Καταστατικός Χάρτης της Εκκλησίας της Ελλάδος. Σε πλήρη συμφωνία τότε των πολιτικών δυνάμεων, της Ιεράς Συνόδου, του Κωνσταντίνου Καραμανλή και του Σεραφείμ Τίκα, του Μακαριστού τότε Αρχιεπισκόπου, αυτός ο καταστατικός χάρτης διέπει τις σχέσεις Εκκλησίας-Κράτους και έχει ένα άρθρο, το άρθρο 66, που εξαιρεί από τα εκκλησιαστικά ιδρύματα ειδικώς αυτό το Πανελλήνιο Ίδρυμα. Αυτή είναι η παράδοση, η Εκκλησία σέβεται την παράδοση, όπως και το κράτος σέβεται την παράδοση.

Και ερχόμαστε το 2014 και με μια νομοθετική ρύθμιση αλλάζει αυτή η παράδοση. Γίνεται εκκλησιαστικό ίδρυμα. Ανοίγει ο δρόμος να γίνει

εκκλησιαστικό ίδρυμα. Γι' αυτό τον λόγο αλλάζει και το αρμόδιο άρθρο του Καταστατικού Χάρτη.

Διάβασα με τον προσήκοντα σεβασμό και την προσοχή μια επιστολή που απέστειλε η Ιερά Σύνοδος. Λέει ότι αλλάζουμε τον Καταστατικό Χάρτη της Εκκλησίας της Ελλάδος. Δεν τον αλλάζουμε. Τον επαναφέρουμε εκεί που ήταν, στα συμφωνηθέντα, σε αυτά που λειτουργούν σε όλη τη διάρκεια της Μεταπολίτευσης. Ακριβώς αυτό είναι.

Επιπλέον και για τη συνταγματικότητα αυτών των πράξεων έχει γνωμοδοτήσει επανειλημμένως και για τον νόμο του 1976 δύο φορές και η Ολομέλεια και το Γ' Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας και προσφάτως ακόμη, το 2015, το Συμβούλιο της Επικρατείας σε μια προσφυγή σχετικά με την ακύρωση διοίκησης. Τη διοίκηση μεν δεν την ακύρωσε, την ουσία όμως της φυσιογνωμίας του Ιδρύματος την επικύρωσε, ότι είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου υπό την εποπτεία του κράτους κ.λπ., κ.λπ., όπως περιγράφονται στους νόμους του 1976 και του 1977.

Να μπορούμε λίγο στην ουσία. Χθες ήταν της Ορθοδοξίας. Θυμηθήκαμε τον Λέοντα Γ' τον Ίσαυρο, τον μεγάλο εικονομάχο αυτοκράτορα. Αυτός έλεγε, λοιπόν, τον 8^ο αιώνα, κυνηγώντας την υπερεξουσία που είχαν μαζέψει τα

μοναστήρια διά των εικόνων: «Βασιλεύς ειμί και ιερεύς». Όλα ήθελε να είναι, και βασιλιάς και αρχηγός της Εκκλησίας.

Στην παρούσα φάση, τη νεωτερική και τη δημοκρατική και την κοινοβουλευτική, που περνάμε θέλοντας να ζούμε δημιουργικά, εν αρμονία, εν καταλαγή και εν περιχωρήσει, πιστεύω ότι άλλος είναι ο βασιλεύς και άλλος ο ιερεύς. Τιμούμε το ράσο, τιμά και αυτό τον εαυτό του, τιμά την κοσμική δημοκρατική εξουσία και στην περίπτωση του Πανελληνίου Ιδρύματος Τήνου, η επαναφορά στην παράδοση των κτητόρων και των προπατόρων, την επί δύο αιώνες λειτουργούσα, δείχνει με τον πιο θαυμαστό τρόπο πώς μπορούμε να συνυπάρχουμε και να συλλειτουργούμε δημιουργικά. Δεν μπορεί διαρκώς να αλλάζουν τα πράγματα χωρίς να γίνεται μια συζήτηση, χωρίς να υποστηρίζουμε πού θέλουμε να πάμε.

Εγώ θα υποστήριζα, επίσης, ότι αυτή η δημιουργική συμβίωση κλήρου και λαού επί δύο αιώνες στην Τήνο προδιαγράφει κάπως και το μέλλον των σχέσεων Εκκλησίας και Κράτους. Ο καθένας Δεσπότης ηγεμών στον χώρο του και μαζί συμβιώνουμε, συνδημιουργούμε και προχωρούμε. Δεν χρειάζεται ο ένας να επιβάλλει στον άλλο τι θα κάνει.

Υπό μια άλλη άποψη, αυτή η επαναφορά σε αυτή τη δημοκρατική παράδοση συνύπαρξης κλήρου και λαού, μας επαναφέρει και σε μια χαμένη

παράδοση της Εκκλησίας μας, της Εκκλησίας της Ελλάδος: Τη Συνοδικότητα. Έως το 1940 οι πρεσβύτεροι, οι ιερείς, εκλέγοντο με την ψήφο του λαού και του κλήρου. Πριν από δυο γενιές μόλις, πριν από μιάμιση γενιά. Οι πατεράδες μας το είχαν προλάβει και οι παππούδες μας των νεότερων εξ ημών. Χάθηκε αυτή η παράδοση. Τα Εκκλησιαστικά Συμβούλια στις ενορίες διορίζονται από το Μητροπολιτικό Συμβούλιο. Το Μητροπολιτικό Συμβούλιο διορίζεται από τον Δεσπότη. Δεν υπάρχει πουθενά αυτή η δημιουργική μίξη κλήρου και λαού. Υπήρχε επί δύο αιώνες και θα υπάρξει ξανά στο Πανελλήνιο Ίδρυμα Ευαγγελιστρίας της Τήνου. Αυτό επαναφέρουμε, την αρμονική συνύπαρξη και τον σεβασμό στην παράδοση.

Τέλος, είπε κάτι ο κ. Λοβέρδος, ότι πρέπει να ζητηθεί η γνώμη της Ιεράς Συνόδου. Δεν προέκυψε καμιά μεγάλη πολιτική συζήτηση το 2014 για να αλλάξουμε εστιακά ένα άρθρο του Καταστατικού Χάρτη της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Έγινε μια εστιακή αλλαγή, η οποία δεν είχε τις πολιτικές προϋποθέσεις για μια σοβαρή μετάβαση. Επαναφέρουμε, λοιπόν, τον Καταστατικό Χάρτη της Εκκλησίας της Ελλάδας εκεί που έγινε κατά τη μεγάλη συζήτηση του 1976-1977. Αν γίνουν άλλες αλλαγές, θα πρέπει να γίνουν σοβαρές συζητήσεις.

Ακόμα και στην εκλογή του Επισκόπου προεξάρχει η γνώμη του κλήρου, το «consilium», αλλά απαιτείται και η συμφωνία του λαού, το «consensus». Εδώ παραβιάστηκε το «consensus» του λαού. Έγιναν άσχημα γεγονότα στη νήσο της Τήνου. Διερράγη και ο ψυχικός και ο κοινωνικός και ο πνευματικός δεσμός του λαού με τον κλήρο. Αυτό θέλουμε να επαναφέρουμε και καλώ τους συναδέλφους στην Αίθουσα που είναι νουνεχείς και σώφρονες και που δεν επηρεάζονται από εξωθεσμικά κέντρα, που αγαπούν την Εκκλησία, αλλά πάνω από όλα τιμούν την ψήφο και την εντολή που έχουμε εντός του ελληνικού Κοινοβουλίου, μέσα στην Ελληνική Δημοκρατία, να κατανοήσουν γιατί πρέπει να σεβόμαστε την παράδοση και γιατί δεν πρέπει να ανοίγουμε παράθυρα και να κάνουμε εστιακές μεταβολές στα μείζονα νομικά κείμενα που διέπουν τις σχέσεις Εκκλησίας και Κράτους.

Άλλωστε, Εκκλησία –το έχω ξαναπεί από αυτό το Βήμα- δεν είναι η ιεραρχία. Όλα τα ιερά κείμενα και οι ιεροί κανόνες λένε ότι Εκκλησία είναι πάντες οι βαπτισθέντες, πάντες οι εκκλησιαζόμενοι και πάντες οι κοινωνούντες. Σ' αυτήν την Αίθουσα όλοι έχουμε μια από αυτές τις ιδιότητες. Έχουμε δικαίωμα, λοιπόν, με τη σύμφωνη γνώμη τη δική μας να επαναφέρουμε την τάξη του Ιδρύματος εκεί που ήταν και τον Καταστατικό Χάρτη εκεί που έγινε με τις μεγάλες πολιτικές συναινέσεις και τις μεγάλες πολιτικές συμφωνίες από τη Μεταπολίτευση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Τριαντάφυλλος Μηταφίδης από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, νομίζω ότι δεν πρέπει να περάσουν ασχολίαστα ορισμένα ζητήματα, αν θέλετε, ιδεολογικού χαρακτήρα. Δεν αναφέρομαι, βέβαια, στα επιχειρήματα «δαπέδου» -εντός εισαγωγικών- που ακούστηκαν μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, αλλά έχουν σχέση ακριβώς με την ταυτότητα της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ και στον χώρο της εκπαίδευσης.

Δεν είναι εδώ ο κ. Γρηγοράκος, ο οποίος -αν άκουσα καλά- χρησιμοποίησε τη λέξη «κανιβαλισμός». Θυμάμαι ότι τη διάβασα στους «Financial Times». «Κοινωνικός κανιβαλισμός» χαρακτηρίστηκε η πολιτική των μνημονίων από τους «Financial Times». Και πώς δεν θα μπορούσε να είναι κοινωνικός κανιβαλισμός, όταν χάσαμε το 25% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, εκτινάχθηκε η ανεργία στο 27% και, δυστυχώς, χιλιάδες συμπολίτες μας από την απελπισία, είτε οδηγήθηκαν στα αντικαταθλιπτικά είτε προχώρησαν σε απονενομημένα διαβήματα; Αυτά δεν θέλουμε να τα ξεχνάμε.

Ένα άλλο ζήτημα είναι το εξής: Είπε, επίσης, ο κ. Γρηγοράκος ότι θεωρούμε την εκπαίδευση ιδεολογικό μηχανισμό, επαναλαμβάνοντας τη γνωστή μονόπλευρη άποψη του Λουί Αλτουσέρ. Εγώ θέλω να θυμίσω, όμως, ότι η δική μας άποψη είναι η άποψη του Μαρξ ότι η εκπαίδευση αποτελεί μέρος των πνευματικών παραγωγικών δυνάμεων της κοινωνίας. Και έτσι την αντιμετωπίζουμε.

Επανειλημμένα έχουμε διευκρινίσει και από αυτό το Βήμα ότι κάνετε μια σκόπιμη σύγχυση, η οποία γίνεται και από την πλευρά του ΚΚΕ. Άλλο πράγμα είναι να παρέχεται η εκπαίδευση, βασικό ανθρώπινο δικαίωμα, με αγοραίους όρους -μια άποψη με την οποία, ως γνωστόν, φλερτάρετε- και άλλο πράγμα είναι η εκπαίδευση να μη συνδέεται με την παραγωγή.

Θα μπορούσα, αλλά δεν έχω τον χρόνο αυτή τη στιγμή, να ανατρέξω σε πάρα πολλά κείμενα όχι μόνο συνδικαλιστικού αλλά και θεωρητικού χαρακτήρα της Αριστεράς από τη δεκαετία του 1960, μαζί με το αίτημα τότε για το 15% για την παιδεία και τον εκδημοκρατισμό και το 114, ακριβώς γιατί δεν είναι αυτό το ζήτημα.

Ήταν πολύ ζωτικό, γιατί, όπως ξέρετε, την ίδια περίοδο αποχαιρετούσαμε στους σιδηροδρομικούς σταθμούς τα αδέρφια μας που

οδηγούνταν σε αυτό που έλεγε το τραγούδι, στα σκλαβοπάζαρα της Γερμανίας και όχι μόνο, τότε βέβαια που ένας από τους πατριάρχες της παράταξής σας, ο Παναγιώτης ο Κανελλόπουλος, αποκαλούσε τη μετανάστευση «ευλογία Θεού».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Πώς;

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ: Έτσι την έλεγε, «ευλογία Θεού».

Ψάξτε το. Θα το βρείτε.

Να σας πω και κάτι άλλο, κύριε Τζαβάρρα, μια και σας βλέπω μπροστά. Δεν παρουσιάζουμε κάποια μαγική εικόνα ούτε θριαμβολογούμε. Δεν μας λείπει το γνώθι σαυτόν. Επειδή αναφερθήκατε και στην παραβίαση του άρθρου 16 και ότι εισάγουμε μια λογική μιας κρατικά ελεγχόμενης εκπαίδευσης, να σας θυμίσω ότι τη μάχη για την υπεράσπιση του άρθρου 16 την έδωσε ο δικός μας χώρος. Όπως ο δικός μας χώρος, επίσης, έδωσε τη μάχη για την αυτονομία των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, όταν με τα διαβόητα εκείνα συμβούλια ιδρυμάτων φτάσατε στο σημείο να αποκλείονται από τις πρυτανικές εκλογές εκλεκτοί αείμνηστοι συνάδελφοι, όπως ο πρώην Γραμματέας του Υπουργείου Παιδείας, που δυστυχώς τον χάσαμε, ο Γιάννης ο Παντής.

Ακούστε κάτι. Συνεχώς αναφέρεστε σε αυτό το ζήτημα. Εσείς οι οποίοι έχετε μια ιδιοκτησιακή σχέση με την εξουσία, τη φτιάξατε κατ' εικόνα και ομοίωσή σας, τώρα αυτή τη στιγμή έχετε πρόβλημα, έχετε στερητικό σύνδρομο εξουσίας. Τόσο πολύ, λοιπόν, αγαπούμε την εξουσία ώστε στον ενάμιση χρόνο της διακυβέρνησης φέραμε την απλή αναλογική! Γιατί δεν την ψηφίσατε και υποστηρίζετε αυτό τον καλπονοθευτικό νόμο που υπάρχει σήμερα, που αλλοιώνει τη λαϊκή θέληση;

Ούτε αυτά που λέτε για το χώρο μας, ότι έχουμε μια μεσσιανική αντίληψη. Δίνουμε μια μάχη, όπως ξέρετε, κάτω από πολύ άνισους όρους.

Όμως, το θέμα είναι ότι συμπεριφέρεστε με τη λογική του ουραγού. Τα είπε και ο Πρόεδρος σας πριν λίγο εδώ. Ανέλαβε η Κυβέρνηση μια νομοθετική πρωτοβουλία. Ρίξατε του κόσμου τη σκιά επάνω, ότι είναι ψηφοθηρική. Μέχρι και σχόλιο αρνητικό ακούστηκε για τον εισηγητή μας, ότι δεν ανήκει στην εκλεκτή ελίτ των πανεπιστημιακών, όπως νομίζετε. Δηλαδή είναι εντελώς, θα έλεγα, στρεβλή και απαξιωτική η λογική από την οποία διέπεστε, από τη στιγμή που ανοίγουν θεμελιακά ζητήματα αυτή τη στιγμή στην ελληνική κοινωνία και μάλιστα σε μια εποχή που από ταξική άποψη, όπως ξέρετε, είναι υποβαθμισμένη.

Θέλω να κλείσω με το θέμα της δεκατετράχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης και το ζήτημα των αντιδράσεων που υπήρξαν για την πρωτοβουλία αυτή της Κυβέρνησης με τη καθιέρωση της δίχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Θέλω να σας πω -το ξέρετε, αλλά για να δείτε ποια είναι η δικιά μας αντίληψη- ότι σε μια κοινωνία που θέλει να στηρίζεται στις αξίες της δημοκρατίας, της ισότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης, ο δημόσιος χαρακτήρας της παιδείας και της εκπαίδευσης είναι αδιαμφισβήτητος. Γι' αυτό ακριβώς σε αυτή τη χώρα συνδέθηκε και το θέμα της παιδείας με τη δημοκρατία. Το ξέρετε αυτό. Έχουμε σε συμβολικό επίπεδο το 15%, το 114, την εξέγερση του Πολυτεχνείου, τους αγώνες που δόθηκαν στη Μεταπολίτευση.

Αυτόν τον χαρακτήρα υποστηρίζει και υπερασπίζεται η σημερινή Κυβέρνηση με την επιλογή της να διευρύνει την υποχρεωτική παρεχόμενη δημόσια, δωρεάν εκπαίδευση και στα παιδιά των τεσσάρων, πέντε ετών, σε αντίθεση βέβαια με το νεοφιλελεύθερο μοντέλο, το οποίο θέλει τη σταδιακή απόσυρση, όπως ξέρετε, του κράτους από την υποχρέωσή του να παρέχει δημόσια, δωρεάν και υψηλού επιπέδου εκπαίδευση για όλα τα παιδιά, με απώτερο σκοπό βέβαια την ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν έχω τον χρόνο τώρα εδώ να σας πω ότι η δικιά μας η άποψη στηρίζεται στις θεωρητικές απόψεις και στη θεμελίωση κορυφαίων παιδαγωγών και ψυχολόγων. Μου έρχεται πρόχειρα στο μυαλό αυτή τη στιγμή ο Πιαζέ, ο Βιγκότσκι. Και χαίρομαι πάρα πολύ, διαβάζοντας τα κείμενα των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών οι οποίες συνηγορούν. Υπάρχει μια ομοφωνία από όλες τις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες για αυτή την προσπάθεια που ξεκινάει από την Κυβέρνηση.

Θέλω να κλείσω με ένα απόσπασμα από την ανακοίνωση της ΟΙΕΛΕ, που νομίζω ότι έχει τη σημασία της, διότι είναι από το συνδικάτο των ιδιωτικών εκπαιδευτικών.

«Η αδυναμία της πολιτείας μέχρι σήμερα να προσφέρει δημόσια, δωρεάν και ποιοτική προσχολική αγωγή σε όλα τα παιδιά έχει εκθρέψει μια παιδαγωγική βιομηχανία, που εισπράττει από τις χειμαζόμενες ελληνικές οικογένειες εκατομμύρια ευρώ. Σε ορισμένες περιπτώσεις τα δίδακτρα στους παιδικούς σταθμούς για την προνηπιακή τάξη είναι ίσα ή και ξεπερνούν τα δίδακτρα δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σε ακριβά ιδιωτικά σχολεία και μάλιστα την ώρα που το προσωπικό –συνήθως απόφοιτοι ΙΕΚ ή ΤΕΙ- αμείβονται με ψίχουλα.

Οι επιχειρηματίες του χώρου βλέπουν με ιδιαίτερη δυσαρέσκεια την πρόθεση της πολιτείας να θεσπίσει υποχρεωτική, δημόσια προσχολική αγωγή. Πλέον χάνουν ένα σημαντικό κομμάτι της πίτας. Δείχνουν ότι δυσκολεύονται να προσαρμοστούν στη νέα πραγματικότητα, εμμένοντας σε πρακτικές του παρελθόντος και ποντάροντας όχι στην ποιότητα αλλά στο φθινό εργατικό δυναμικό και με έμφαση στη φύλαξη και όχι την αγωγή.».

Ας τα σκεφτούν όλα αυτά όσοι προσφέρουν πολιτικές πλάτες ή και συνδικαλιστικές πλάτες σε όσους αντιδρούν σε αυτή την τομή, που θα νομοθετήσουμε σήμερα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Μουμουλίδης έχει τον λόγο.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΜΟΥΜΟΥΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου, πριν ξεκινήσω, να κάνω μια παρατήρηση και μια παράκληση. Κύριε Πρόεδρε, οφείλει το Προεδρείο να προστατεύει περισσότερο τους Βουλευτές ομιλητές, διότι γίνεται μια παρατεταμένη κατάχρηση κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, με αποτέλεσμα να εξαντλούνται

οι Βουλευτές, ως ακροατές μιας διαδικασίας, η οποία πολλές φορές είναι άνυδρη και ανούσια.

Κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω με ένα σχόλιο που αφορά στην ομιλία του κ. Μητσοτάκη. Λογικά, ως Κυβέρνηση, θα έπρεπε ή θα μπορούσαμε να συγχαρούμε ή και να ευχαριστήσουμε τον κ. Μητσοτάκη, γιατί με την παρουσία του εδώ και την ομιλία του στη σημερινή συνεδρίαση στην πραγματικότητα επιβραβεύει μια πολιτική επιλογή της Κυβέρνησης. Το ομολόγησε άλλωστε. Αναφέρθηκε σε τρία σημεία με τα οποία συμφωνεί.

Στον πυρήνα της σκέψης και της ομιλίας του επιβραβεύει την Κυβέρνηση για την ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Τι έκανε σήμερα ο κ. Μητσοτάκης; Ομολόγησε ότι συμφωνεί με την τολμηρή και οραματική κυβερνητική επιλογή, απλά μας δήλωσε ότι εκείνος θα το έκανε καλύτερα. Είναι γνωστό το ανέκδοτο με τη συντεχνία, όπου παρακολουθούν το έργο του ενός και οι υπόλοιποι σχολιάζουν ότι εκείνοι θα το έκαναν καλύτερα. Αγνοεί, προφανώς, ο κ. Μητσοτάκης ότι οι προηγούμενες κυβερνήσεις δεν τόλμησαν να επιχειρήσουν να βάλουν τάξη και να δημιουργήσουν τις αναγκαίες τομές στον χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Αλλά τι έγινε σήμερα; Τι ήρθε να δηλώσει ο κ. Μητσοτάκης στην Ολομέλεια με αυτήν την αιφνιδιαστική -θα έλεγα- παρουσία του; Ότι η παράταξή του ξαφνικά άλλαξε αίμα; Ότι η παράταξή του άλλαξε δέρμα; Ότι η παράταξή του είναι προϊόν παρθενογένεσης; Τι έκανε έως σήμερα η Νέα Δημοκρατία ως Κυβέρνηση;

Δυστυχώς για τη Νέα Δημοκρατία, ο κ. Μητσοτάκης ήρθε εδώ να επιβραβεύσει την ορθότητα ενός οραματικού σχεδίου, ενδεχομένως με αδυναμίες, αυτού της ίδρυσης του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής -και μάλιστα σε μια περιοχή με ιδιαίτερο πολιτικό συμβολισμό, αφού πρόκειται για μια περιοχή διαχρονικά παραμελημένη, που για πρώτη φορά αυτή η Κυβέρνηση επιχειρεί συστηματικά και με σχέδιο να αναβαθμίσει.

Έρχομαι τώρα στο εν λόγω νομοσχέδιο. Ακούστηκαν πολλά. Ειπώθηκαν τα περισσότερα. Δεν θα ήθελα να επαναλάβω, παρά μονάχα αυτά που θεωρώ ως σημαντικότερα.

Η ανάγκη κατάθεσης και ψήφισης του παρόντος νομοσχεδίου πηγάζει από μια σαφέστατη πολιτική επιλογή, η οποία είναι προϊόν της διαπίστωσης σοβαρών προβλημάτων στη λειτουργία αρκετών τεχνολογικών ιδρυμάτων και προϊόν του διαλόγου που προηγήθηκε. Αυτά οδήγησαν την Κυβέρνηση, την ηγεσία του Υπουργείου, ως πρώτο βήμα, στη δημιουργία ενός μεγάλου

Πανεπιστημίου και μάλιστα σε μια περιοχή ιδιαίτερα υποβαθμισμένη, αυτή της Δυτικής Αττικής.

Βασικό στοιχείο του εν λόγω νομοσχεδίου αποτελεί η συνένωση σχολών και η δημιουργία ενός μεγάλου ενιαίου και κυρίως ισχυρού Πανεπιστημίου. Πρόκειται στην πραγματικότητα για την ίδρυση του τρίτου σε δύναμη πανεπιστημίου στην Ελλάδα.

Είναι εμφανή τα σημάδια κόπωσης αρκετών τεχνολογικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Αποτελεί κοινό τόπο η παραδοχή πως μεταξύ των σχολών των τεχνολογικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων παρατηρείται σημαντική ανομοιογένεια, γεγονός που έχει ως αποτέλεσμα το περιβάλλον των ΤΕΙ να περιορίζεται πλέον σημαντικά. Κάποια τμήματα παρέμειναν στάσιμα, καθώς δεν αναπτύχθηκαν και αδράνησαν.

Η Κυβέρνηση επιχειρεί με το νομοσχέδιο αυτό το αυτονόητο, που θα έπρεπε να έχει συμβεί εδώ και χρόνια. Έτσι, αυτό που ξεκινάει με το νομοσχέδιο είναι μία διαδικασία συνένωσης κάποιων σχολών και ανάπτυξη κάποιων άλλων. Οι αλλαγές στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της είναι πολλές και κάποιες επιτακτικές. Παραμένει σταθερή η πολιτική επιλογή του Υπουργείου για τον επαναπροσδιορισμό λειτουργίας των τεχνολογικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, αλλά και η σταδιακή αναμόρφωση του χάρτη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Και συζητάμε ένα νομοσχέδιο που έρχεται ως

προϊόν διαλόγου για τη παιδεία, αλλά ελπίζω ότι είναι και προάγγελος και άλλων αναγκαίων δομικών αλλαγών που θα ακολουθήσουν στον χώρο της παιδείας.

Θα ήθελα να σταθώ για λίγο σε κάτι που ένας ομιλητής της Νέας Δημοκρατίας ανέφερε κρίνοντας την ηγεσία του Υπουργείου, όχι υπερασπιζόμενος τόσο την ηγεσία του Υπουργείου, αλλά την διαδικασία που ακολουθήθηκε το προηγούμενο διάστημα. Νομίζω ότι σπάνια κοινοβουλευτικά έχουμε δει μία διαδικασία που να ξεκινάει από το Υπουργείο, την τοπική Αυτοδιοίκηση, τους Βουλευτές, ένα διάλογο που δημιουργείται καθημερινά. Δημιουργήθηκαν επιτροπές σε κάθε Περιφέρεια για το ζήτημα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Οι αποφάσεις δεν ήταν -και δεν είναι- πάντα ομόφωνες, ωστόσο ο διάλογος συνεχίζεται και αυτό είναι σημαντικό. Αλλά το σημαντικότερο είναι ότι για πρώτη φορά κάθονται στο ίδιο τραπέζι άνθρωποι των τεχνολογικών ιδρυμάτων και των ΑΕΙ και συζητούν. Το αποτέλεσμα είναι ήδη ορατό.

Και έρχομαι σε ένα σημαντικό βήμα-τομή του παρόντος νομοσχεδίου που, κατά τη γνώμη μου, νομίζω ότι είναι το σημείο που θα μπορούσε να κάνει τη διαφορά. Πρόκειται για τη δυνατότητα δημιουργίας Κέντρων Επαγγελματικής Εκπαίδευσης διετούς φοίτησης. Τα τμήματα αυτά λειτουργούν με την ευθύνη και την εποπτεία των πανεπιστημιακών σχολών

και παρέχονται αναβαθμισμένα επαγγελματικά πιστοποιητικά ευρωπαϊκών προσόντων. Πρόκειται για μια σημαντική πρόταση στην αναβάθμιση της μεταλυκειακής εκπαίδευσης. Η δημιουργία των Κέντρων Επαγγελματικής Εκπαίδευσης διετούς φοίτησης είναι μια ευκαιρία σύνδεσης της εκπαίδευσης με την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, αλλά και σύνδεσης με τα συγκριτικά πλεονεκτήματα κάθε περιοχής. Ιδιαίτερη αξία, λοιπόν, έχει η μελέτη αυτών των τμημάτων και η δημιουργία αυτών των τμημάτων στα περιφερειακά πανεπιστήμια, εκεί όπου συνδέονται με τις τοπικές κοινωνίες.

Αναφέρω επιγραμματικά περισσότερο το άρθρο 17, όπου η Κυβέρνηση ευαισθητοποιημένη νομοθετεί και υπερασπίζεται τις οικογένειες που έχουν περισσότερα από δυο παιδιά και σπουδάζουν λέγοντας ότι στο εξής, στο άμεσο μέλλον, μετά την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου καμία οικογένεια με οικονομικά προβλήματα δεν θα πρέπει να στήσει περισσότερα από ένα σπίτια για τη σπουδή των παιδιών τους.

Όμως, από το νομοσχέδιο, από τη σημερινή συνεδρίαση, λείπει και μια άλλη σημαντική ρύθμιση για τις οικογένειες που έχουν ένα παιδί και τα προβλήματα είναι ιδιαίτερα οξυμένα. Είναι πάρα πολύ άδικο να παρατηρούμε οικογένειες που έχουν ένα παιδί και να μην μπορούν να το σπουδάσουν. Ο Υπουργός δεσμεύτηκε ότι θα επιχειρήσει την επίλυση του προβλήματος, μόνο που εκτιμώ ότι το Υπουργείο πρέπει να έχει ένα σαφές χρονοδιάγραμμα.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, γιατί, όπως βλέπετε, ο χρόνος είναι ελάχιστος, λέγοντας ότι οφείλουμε να κάνουμε έναν ανιδιοτελή διάλογο που να αφορά το σύνολο της ελληνικής παιδείας και που θα έχει ως στόχο να δημιουργήσουμε ένα υποδειγματικό εκπαιδευτικό σχέδιο. Εάν το πολιτικό σύστημα επιθυμεί τον εκσυγχρονισμό του, ο χώρος της παιδείας αποτελεί σημαντική πρόκληση, αλλά και σημείο συνάντησης. Οφείλουμε να πάρουμε αποφάσεις τολμηρές, καινοτόμες, απαλλαγμένες από σκοπιμότητες και συντεχνιασμούς.

Κλείνω, αναφερόμενος στο εξαιρετικά ασαφές, αν και λίγων ετών, σχέδιο και στον ρόλο που διαδραματίζει στο εκπαιδευτικό σύστημα το κεφάλαιο της καλλιτεχνικής εκπαίδευσης. Εκτιμώ ότι το Υπουργείο θα πρέπει να γίνει πιο τολμηρό. Και εκτιμώ ότι το μεγάλο μεταρρυθμιστικό έργο αυτής της Κυβέρνησης στον χώρο της παιδείας δεν μπορεί παρά να ξεκινάει από ριζοσπαστικές αλλαγές που μπορούν να γίνουν στο εκπαιδευτικό μας μοντέλο με την αναβάθμιση, ενθάρρυνση και εισαγωγή νέων καλλιτεχνικών μαθημάτων στην εκπαίδευση, με άλλα λόγια περισσότερο πολιτισμό στην εκπαίδευση.

Είναι μια τομή που έχει πλέον ωριμάσει. Είμαστε όλοι μάρτυρες του σημαντικού έργου που παράγουν τα τεχνικά και μουσικά σχολεία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ωραία. Τελειώνουμε, κύριε Μουμουλίδη.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΜΟΥΜΟΥΛΙΔΗΣ: Θέλω δέκα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε. Αυτό είπα στην αρχή.

Η ελληνική πολιτιστική παράδοση, οι τέχνες και τα γράμματα, ο ελληνικός πολιτισμός, πρέπει να ενταχθούν στον πυρήνα του εκπαιδευτικού προγράμματος και να αποτελέσουν την αιχμή του δόρατος μιας διαφορετικής αντίληψης.

Θα περιμένουμε, θα παρακολουθούμε και θα επανέλθουμε, με ενδιαφέρον τις πρωτοβουλίες που ελπίζουμε να αναπτύξει το Υπουργείο Παιδείας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε και για την ανοχή σας. Και φανταστείτε να μην έκανα και το σχόλιο στην αρχή για τη χρήση του χρόνου των Βουλευτών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κύριε Υπουργέ, θέλετε τον λόγο τώρα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, είναι ένα εντελώς τεχνικό ζήτημα, στο οποίο θα πρότεινα να μιλήσει ο κ. Φάμελλος για να τον αποδεσμεύσουμε. Πρόκειται για την τροπολογία 1497 της κυρίας Ιγγλέζη για τροποποίηση του άρθρου 2 παράγραφο 3 του ν. 4519/2018. Υπάρχει ένα σχεδόν τυπογραφικό λάθος. Την κάνουμε αποδεκτή. Ο κ. Φάμελλος θα μπορούσε να την υποστηρίξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ωραία. Παρακαλώ, κύριε Φάμελλε, έχετε τον λόγο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Με βάση τον κοινοβουλευτικό κανονισμό, ο Υπουργός την κάνει αποδεκτή, απλά ήθελα να διευκρινίσω προς συναδέλφους –κάνω μόνο διευκρίνιση- ότι πρόσφατα ψηφίσαμε τον ν. 4519, στο σπλάχνο του ν. 4519 που ψηφίσαμε ήταν σωστά διατυπωμένα τα ονόματα των φορέων, όμως στο Εθνικό Τυπογραφείο τυπώθηκαν με διαφορετικά ονόματα δύο από τους φορείς και για λόγους μόνο τάξης και έναρξης της λειτουργίας των φορέων διορθώνεται η παραδρομή του τυπογραφείου. Τίποτε άλλο. Δεν είναι τροπολογία ουσιαστικά, αλλά

συμφωνώ. Καλώς την έκανε η κυρία Ιγγλέζη και ευχαριστούμε τον Υπουργό που την αποδέχτηκε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ένωσης Κεντρώων.

Κύριε Καβαδέλλα, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα είμαι, ως συνήθως, ακριβής στην ώρα μου, γιατί πρέπει να σεβόμαστε ο ένας τον άλλον για να μπορούμε να συνυπάρχουμε εν ηρεμία.

Πριν μπω στο κυρίως θέμα, θέλω να πω δυο λόγια για μια παράκληση που έκανε ο κ. Λοβέρδος, τον οποίο εκτιμώ αφάνταστα, σχετικά με τον 984. Ο 984 είναι το μαγαζάκι του κ. Καμίνη και το λέω «μαγαζάκι του κ. Καμίνη», διότι εγώ και άλλοι πολλοί είμαστε σε αυτήν τη Βουλή περίπου οκτακόσιες μέρες Βουλευτές και έχει δέκα δήθεν ενημερωτικές εκπομπές και σε αυτές τις δήθεν ενημερωτικές εκπομπές κατ' αναλογία θα έπρεπε τουλάχιστον τριάντα φορές να έχει καλέσει εμένα και άλλους Βουλευτές. Δεν έχει καλέσει κανέναν, όμως. Ο κ. Καμίνης είναι ανάλητος και είναι ανάλητος γιατί αφαιρεί πινακίδες από καρκινοπαθείς, τους υποχρεώνει να πληρώνουν το πρόστιμο για να τους επιστρέψει τις πινακίδες, τη στιγμή που όφειλε σε κάθε δρόμο, ή τουλάχιστον

κεντρικό δρόμο, να προβλέπεται μια θέση για άτομα με ειδικές ανάγκες και προβλήματα. Αυτός είναι, λοιπόν, ο ανάλητος κ. Καμίνης.

Και πάμε τώρα στην ΕΡΤ. Και η ΕΡΤ μαγαζάκι είναι. Λοιπόν, ο 984 δεν δικαιούται να είναι ενημερωτικός, να παίζει τσιφτετέλια και η ΕΡΤ στρουμφάκια, γιατί η ΕΡΤ δεν βλέπει ούτε τα συλλαγήρια -δεν ξέρει και να μετράει κιόλας- και έχει κάποιες εκπομπές οι οποίες είναι «λιβανιστήρια».

Να μπω στο κυρίως θέμα, λοιπόν. Η Ένωση Κεντρών πρόσκειται εκ πεποιθήσεως θετικά σε κάθε πρωτοβουλία που βελτιώνει το διδακτικό σύστημα. Είναι γνωστή η λαϊκή ρήση –το είπε και προηγούμενα κάποιος συνάδελφος- «εκεί που ανοίγει ένα σχολείο, κλείνει μια φυλακή». Είμαστε υπέρ της μόρφωσης. Το ιδανικό θα ήταν και κάθε νομός να έχει και μια Σχολή Ανώτατη σαν το μοντέλο της Ιταλίας, που συγκεντρώνει πολλούς ξένους φοιτητές, οι οποίοι στην πορεία όταν πάνε στην πατρίδα τους, γίνονται πρέσβεις της κουλτούρας της Ιταλίας.

Παρ' όλο που σήμερα, όπως έχει εξελιχθεί η υπόθεση, δεν βρίσκει κάποιος εργασία αντιπροσωπευτική των σπουδών του, εδώ χρειάζεται η παρέμβαση της πολιτείας να οργανώνει, να καθοδηγεί, να συμβουλεύει και να προβλέπει.

Επί του προκειμένου, λοιπόν -όπως προείπα- διακείμεθα θετικά, σαν κεντρική ιδέα βεβαίως αυτό να το λάβουμε.

Όμως, έχουμε να υποβάλουμε αντιρρήσεις και επιμέρους παρατηρήσεις που ελπίζουμε να γίνουν δεκτές από την Κυβέρνηση, όπως έγιναν κάποιες προηγούμενες παρεμβάσεις της Ένωσης Κεντρώων και γι' αυτό ευχαριστούμε την Κυβέρνηση που τις έκανε αποδεκτές.

Θα θέλαμε να θέσουμε προβληματισμούς, όπως τον προβληματισμό μας για τους μαθητές των ΕΠΑΛ Αττικής, οι οποίοι μέχρι σήμερα είχαν πρόσβαση σε ποσοστό 20% στα δύο ΤΕΙ Αττικής και τώρα θα περιοριστούν στο 5% στο υπό ίδρυση Πανεπιστήμιο.

Ως μαθητευόμενοι μάγοι μετατρέπετε τα ΤΕΙ σε ΑΕΙ και υπάρχει σ' αυτό το νομοσχέδιο κάτι που μοιάζει απόλυτα ρουσφετολογικό. Συστήνετε επιτροπή δική σας με σκοπό η κρίση του εκπαιδευτικού προσωπικού να πραγματοποιείται από την επιτροπή σας και όχι από ανεξάρτητη επιτροπή του Ιδρύματος. Θέλετε να επεμβαίνετε και να χειραγωγείτε ως συνήθως.

Βεβαίως παραπονείστε ότι σας κατηγορούμε για χειραγώγηση, για υπεμβατισμό, για πολλά και διάφορα. Τι συμβαίνει άραγε με τη χρηματοδότηση του ΕΛΙΔΕΚ; Τι σημαίνει η διάταξη της παραγράφου 15, σύμφωνα με την οποία με απόφασή σας θα προβαίνετε σε χρηματοδότηση

ανεξάρτητα από την απόφαση ή τις προτάσεις επιστημονικού συμβουλίου; Μάλλον θέλετε να ελέγχετε μέσω των οικονομικών την κατάσταση και οι καλοί να αμείβονται καταλλήλως.

Πάω παρακάτω στη διάταξη της παραγράφου 9 του άρθρου 20 που προβλέπει παύση επιστημονικού μέλους του συμβουλίου με απόφαση του Υπουργού, αρμοδιότητα που κανονικά θα είχε η γενική συνέλευση του Ιδρύματος.

Καταργούνται, λοιπόν, τα δύο ΤΕΙ και κάνω το εξής λογικό ερώτημα: Αυτοί που βρίσκονται αυτή τη στιγμή εντός, οι φοιτούντες σήμερα, πρώτα απ' όλα τι τίτλο σπουδών θα λάβουν; Υπάρχει κάποια πρόβλεψη; Θα πάρουν έναν αναβαθμισμένο τίτλο; Και εφόσον πάρουν αναβαθμισμένο τίτλο, τι θα ισχύει για τους προηγούμενους οι οποίοι αποφοίτησαν σε εποχές που θα έχουν τίτλο ΤΕΙ;

Υπάρχει, επίσης, η εύλογη ανησυχία των ήδη φοιτούντων με το άρθρο 13 που προβλέπει μεταφορές τμημάτων. Θα υπάρξουν κάποια νέα κριτήρια; Θα γίνονται αυτόματα; Σήμερα κάποιες οικογένειες των φοιτούντων υποφέρουν από την υποχρέωση να διατηρούν δύο σπίτια, το ένα της οικογένειας και ένα άλλο σε άλλη πόλη, του φοιτητή.

Στις μεταγραφές επικεντρώνεται το ενδιαφέρον της Ένωσης Κεντρώων κι εδώ δεν έχουμε από την πλευρά της Κυβέρνησης μια ικανοποιητική εξέλιξη. Παραμένει το 15% της ρύθμισης Μπαλά. Υπάρχουν αβλεψίες και εύλογες αντιδράσεις. Τασσόμαστε θετικά στην τροπολογία με γενικό αριθμό 1482 και ειδικό 147 του εκλεκτού συναδέλφου κ. Κατσίκη, αν θυμάμαι καλά, που αφορά την μεταγραφή ορφανών φοιτητών.

Τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα προστατεύονται υπό την ασυλία ιδεών, όμως καταχρηστικά προσφέρεται ασυλία σε κάποιους παραχαράκτες, εμπόρους ναρκωτικών, παράνομους μετανάστες και πλήθος άλλων μη δικαιούμενων να κάνουν χρήση των ακαδημαϊκών χώρων και της ασυλίας. Κλείνετε τα μάτια σε καταλήψεις, σε επεισόδια. Υπάρχουν αλληλέγγυοι.

Αυτή τη στιγμή στην κοινή γνώμη το άσυλο μερικές φορές λειτουργεί σαν άσυλο εγκληματιών. Αυτό, επειδή είναι πολύ σοβαρό θέμα, κατόπιν κοινής συναπόφασης των κομμάτων, πρέπει να το προσέξουμε και να δώσουμε κάποια λύση.

Επ' ευκαιρία, λοιπόν, της δημιουργίας του νέου ιδρύματος, θα μπορούσαμε να δώσουμε κάποιες λύσεις που καρκινοβατούν. Οι πολίτες ανησυχούν σφόδρα ότι μαζί με την παιδεία στον νέο πανεπιστημιακό χώρο θα έλθει και η ανομία.

Όσον αφορά τις δημιουργικές εργασίες, που μας δίνουν αρχικά μια θετική αίσθηση, χρειαζόμαστε περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την επιμορφωτική τους συμβολή.

Θα αναφερθώ τώρα στο μεγάλο πρόβλημα που δημιουργείται σχετικά με τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική εκπαίδευση από την ηλικία των τεσσάρων ετών. Μην επαναλαμβάνω τα όσα έχουν πει οι προηγούμενοι ομιλήσαντες για τα οργανωτικά ζητήματα που προκύπτουν. Πέραν των πρακτικών προβλημάτων, θα χρειαστούν περαιτέρω κονδύλια, γιατί ακόμα και το 30% που θα επιβαρύνονται οι δήμοι, είναι αδύνατον να θεωρηθεί σίγουρο ότι θα μπορούν να το καταβάλλουν. Η δε Ευρωπαϊκή Ένωση ήδη συμβάλλει με ποσοστό 70%.

Βεβαίως, έχουμε και κάποιες θετικές παρατηρήσεις, για να μη νομίζετε ότι εμείς κάνουμε τυφλή αντιπολίτευση.

Παραδείγματος χάριν, στα σχολεία στις φυλακές θα βγαίνουν οι καλύτεροι και όχι οι χειρότεροι κρατούμενοι. Εδώ θα πρέπει να υπάρξει και κάποια μέριμνα επαγγελματικού προσανατολισμού και επαγγελματικής απορρόφησης των αποφυλακισμένων.

Με την ευκαιρία της ίδρυσης του Πανεπιστημίου της Δυτικής Αττικής και της κατάθεσης του παρόντος νομοσχεδίου, θα ήταν χρήσιμο να ήμασταν

τολμηρότεροι στα ζητήματα παιδείας και επαγγελματικής απορρόφησης. Οι νέοι οι μορφωμένοι, δυστυχώς, φεύγουν κατά εκατοντάδες χιλιάδες στο εξωτερικό. Τους στερήσατε το όραμα, τα όνειρα για μια αξιοπρεπή διαβίωση, για μια αξιοπρεπή σταδιοδρομία. Τι να την κάνουν την εξειδίκευση, την περαιτέρω επιμόρφωση; Τι να τα κάνουμε όλα αυτά, όταν δεν έχουμε τη δυνατότητα να απορροφήσουμε τους νέους επιστήμονες; Δεν είναι ανεξάρτητο θέμα η παιδεία από την επαγγελματική αξιοποίηση.

Εδώ εισάγεται και ένας εύλογος προβληματισμός παράλληλα με την απορρόφηση των δύο ΤΕΙ Αττικής. Θα μπορούσε να γίνει αυτοδικαίως και συγχώνευση των ΤΕΙ Ανατολικής Μακεδονίας–Θράκης, που εδρεύει στην Καβάλα με το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, πράγμα που προτείνουν πάρα πολλοί φορείς.

Όμως, εδώ μιλάω για φορείς και εσείς ήδη έχετε λάβει τις αποφάσεις σας. Τους ακούτε τους φορείς τιμής ένεκεν. Παραδείγματος χάριν, ο κ. Μήτκας της Συνόδου των Πρυτάνεων μας είπε ότι η Σύνοδος Πρυτάνεων ενημερώθηκε από τη σελίδα της δημόσιας διαβούλευσης, όταν αυτό το νομοσχέδιο ετέθη προς διαβούλευση. Πριν δεν είχε καμμία ενημέρωση.

Μας γράφετε κανονικά, θα μπορούσαμε να πούμε, κύριε Υπουργέ, επί των υποδημάτων σας. Αυτή, λοιπόν, είναι η πρακτική σας. Τελειώνω με μια άλλη παρατήρηση.

Συναντηθήκατε, κύριε Υπουργέ Παιδείας, πριν λίγες μέρες με φορείς της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, περιφρονώντας όλους τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, καλώντας μόνο τους Συριζαίους Βουλευτές.

Υπάρχουν, όπως είπαμε, και θετικά. Όμως, η προχειρότητα, η αλαζονεία, η βεβαιότητα ότι έχετε το αλάθητο μας οδηγούν να ψηφίσουμε «παρών».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Στύλιος από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, παρουσιάζετε το σημερινό νομοσχέδιο ως μια μεγάλη μεταρρύθμιση στον χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Δυστυχώς, όμως, τα πράγματα δεν είναι έτσι για πολλούς και για διάφορους λόγους.

Πρώτα απ' όλα, το νομοσχέδιο είναι ένα συνονθύλευμα από τρία-τέσσερα διαφορετικά πράγματα: Δημιουργία Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, ρυθμίσεις για την επαγγελματική εκπαίδευση, για τα ΙΕΚ, ρυθμίσεις για την έρευνα, ρυθμίσεις για την προσχολική εκπαίδευση, γενικές διατάξεις, φωτογραφικές ρυθμίσεις, τακτοποιήσεις θεμάτων. Γενικά είναι λίγο απ' όλα.

Κύριοι της Κυβέρνησης, νομοθετείτε για τον ακαδημαϊκό χώρο, για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, κομμάτι-κομμάτι. Αντί να θεσμοθετήσετε σταθερούς κανόνες και όρους, εσείς ξεκινάτε τώρα από τα ΤΕΙ του κέντρου, που βρίσκονται στην Αθήνα, στην Αττική, θα προχωρήσετε στη συνέχεια στα υπόλοιπα ιδρύματα της χώρας, χωρίς να γνωρίζει κανείς τα επόμενα βήματά σας. Είναι η λογική του «βλέποντας και κάνοντας»!

Αγνοείτε την προσπάθεια που έχει γίνει όλα τα προηγούμενα χρόνια για τη δημιουργία του ενιαίου χώρου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, μία προσπάθεια που ξεκίνησε το 2001 και τα γερά θεμέλιά της μπήκαν επί Κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας με Υπουργό την κυρία Μαριέττα Γιαννάκου. Τότε που δημιουργήθηκε ο οδικός χάρτης για την ανωτατοποίηση των ΤΕΙ, με συγκεκριμένα και στοχευμένα βήματα.

Να σας θυμίσω, κύριε Υπουργέ, τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχιούχων σε πάνω από εκατόν είκοσι τμήματα σε πανεπιστήμια και σε ΤΕΙ, τη δημιουργία μεταπτυχιακών τμημάτων στα ΤΕΙ, τις κρίσεις για την εκλογή

των εκπαιδευτικών του επιστημονικού προσωπικού των ΤΕΙ με βάση τα ίδια κριτήρια με αυτών των πανεπιστημίων.

Αυτός, λοιπόν, ο οδικός χάρτης υπήρχε και υπάρχει. Θα μπορούσατε να χτίσετε πάνω σε αυτόν και να προχωρήσετε. Δυστυχώς, όμως, εσείς έρχεστε με την αλαζονεία του νεοφώτιστου και την αμετροέπειά σας, για να ανακαλύψετε για ακόμη μία φορά την Αμερική.

Εξαγγέλλετε το νέο πανεπιστήμιο, που θα προέλθει από τη συγχώνευση των δύο ΤΕΙ. Έρχεστε σε επαφή με τους τοπικούς δημάρχους και παίρνετε τη σύμφωνη γνώμη τους. Ρωτώ: Ποιος δήμαρχος θα έλεγε «όχι» στην ίδρυση ενός νέου πανεπιστημίου στην πόλη του; Υπάρχει κάποιος που θα έλεγε «όχι»;

Αγνοείτε την ακαδημαϊκή κοινότητα, που σας έχει θέσει σοβαρά ερωτήματα για το εγχείρημά σας. Και σας λέω κι εγώ το εξής: Η ίδρυση ενός πανεπιστημίου, όπως γνωρίζετε, προϋποθέτει εκπόνηση μελετών σκοπιμότητας και βιωσιμότητας, κάτι που ορθώς ισχύει σήμερα στη νομοθεσία και το ίδιο το Υπουργείο απαιτεί για την ίδρυση νέων μεταπτυχιακών.

Δεύτερον, προβλέπεται η δημιουργία τμημάτων, χωρίς αξιολόγηση από θεσμοθετημένες ανεξάρτητες αρχές. Στην ουσία δεν διορθώνετε τίποτα. Δημιουργείτε νέες παθογένειες, νομοθετείτε σε προεκλογικό χρόνο. Ποιος

ξέρει πότε θα είναι οι εκλογές; Τον Σεπτέμβριο του 2018, το 2019; Με την πολιτική που ακολουθείτε και την πόλωση μάλλον σύντομα. Και όλα αυτά, χωρίς σχέδιο, χωρίς μελέτη, χωρίς προοπτική.

Κλείνετε το μάτι σε τοπικά μικροσυμφέροντα και μικροσυντεχνίες και όλα αυτά καθώς αρνείστε να δείτε τι έγινε στο παρελθόν, ποια βήματα ακολούθησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, να κρατήσετε τα θετικά και να απορρίψετε τα αρνητικά, να περιγράψετε το σημερινό πρόβλημα και πάνω στην εμπειρία να δώσετε τις δικές σας κατευθύνσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να κάνω ορισμένες αναφορές σε επιμέρους άρθρα του νομοσχεδίου, που αποδεικνύουν την προχειρότητά του: Μειώνετε τα τμήματα από σαράντα δύο σε είκοσι έξι. Παράλληλα, μειώνετε τα εργαστηριακά μαθήματα προς όφελος των θεωρητικών. Να δούμε τι θα ακολουθήσει στη συνέχεια.

Οι φοιτητές που θα εισάγονται στο νέο πανεπιστήμιο θα είναι λιγότεροι από αυτούς που εισάγονται μέχρι τώρα στα δύο ΤΕΙ. Εκτός εάν ισχύει διαφορετικά. Να μας το πείτε και να δεσμευτείτε. Για να καλύψετε αυτό το κενό, δημιουργείτε νέες κρατικές δομές, τα διετή κέντρα επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Ερωτώ: Χρειάζονται; Γιατί υπάρχουν τα ΙΕΚ, που περιέχουν την επαγγελματική εκπαίδευση επιπέδου πέντε. Θέλετε να αναβαθμίσετε το πέμπτο επίπεδο; Πραγματοποιήστε το! Δεν σας εμποδίζει κανείς.

Με το νομοσχέδιο δημιουργείται μία άνευ προηγουμένου σύγχυση σε γονείς και μαθητές. Γιατί κάποιος να επιλέξει το ΙΕΚ, όταν υπάρχουν νέες διετείς δομές, τα κέντρα επαγγελματικής εκπαίδευσης, υπό την εποπτεία του πανεπιστημίου;

Πώς θα επιλεγεί αυτός που θα πάει στα κέντρα επαγγελματικής εκπαίδευσης και πώς θα επιλεγεί αυτός που θα εγγραφεί στα ΙΕΚ;

Σας ρώτησα και στην Επιτροπή: Ο νέος θεσμός προβλέπεται από τη Συνθήκη της Μπολόνια; Δεν δώσατε απαντήσεις στις ερωτήσεις μας.

Κύριε Υπουργέ, γιατί δημιουργείτε νέες κρατικές δομές, αντί να αναβαθμίσετε τις ήδη υπάρχουσες των ΙΕΚ; Μήπως για να δημιουργήσετε μέσα από αυτές τις κρατικές δομές νέες στρατιές συμβασιούχων, επιτείνοντας την πολιτική τους ομηρία;

Με συγχωρείτε, κύριε Υπουργέ, αλλά βρισκόμαστε ξανά στο ίδιο έργο θεατές: Επέκταση του κράτους, μαζί με τις παθογένειες του παρελθόντος.

Αυτήν την πολιτική ως Κυβέρνηση ακολουθείτε παντού: Στη δημόσια διοίκηση, στους ελεγκτικούς μηχανισμούς, στην παιδεία, στο περιβάλλον. Λίγο

παραπάνω κράτος. Δεν υπάρχει καμμία αναφορά στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο στη σύνδεση του Πανεπιστημίου με την παραγωγή, με την αγορά, τη βιομηχανία, την καινοτομία. Η πολιτική σας έχει αλλεργία με ό,τι έχει σχέση με την εξωστρέφεια. Πουθενά μέσα στο νομοσχέδιο ούτε στην αιτιολογική έκθεση η λέξη εξωστρέφεια. Η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας έχει αποδείξει με τις πολιτικές της, σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, ότι τάσσεται υπέρ ενός ιδιότυπου απομονωτισμού, υπέρ του εξισωτισμού και της μετριοκρατίας.

Ρωτώ, κύριε Υπουργέ, πώς θα επιλεγούν οι νέες διοικήσεις; Γιατί θέλετε αυτό το προνόμιο αποκλειστικά για εσάς; Γιατί δεν μας λέτε -να ενημερώσετε τουλάχιστον, την Εθνική Αντιπροσωπεία- πώς θα συγκροτηθεί η νέα διοικούσα επιτροπή; Το κρατάτε κρυφό. Γιατί δεν λέτε ότι θα χρησιμοποιήσετε τις υπάρχουσες αρχές, οι οποίες έχουν εκλεγεί στα ΤΕΙ; Γιατί δεν λέτε ότι θα χρησιμοποιήσετε την εμπειρία; Την αρχαιότητα; Πείτε μας κάτι. Το κρατάτε για σας αποκλειστικά.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας θυμίσω το εξής: Έχουμε ανεργία στους νέους από ηλικία 23 ετών μέχρι 35 της τάξεως του 50%-55%. Την ίδια στιγμή, με στοιχεία του ΣΕΒ και με δημόσιες δηλώσεις των μελών του, δυσκολεύεται -λέει ο ΣΕΒ- να καλύψει κενές θέσεις εργασίας, εξαιτίας της έλλειψης κατάλληλου προσωπικού με επαγγελματικές και τεχνικές δεξιότητες. Με λίγα λόγια, οι πτυχιούχοι μας δεν μπορούν να ανταποκριθούν

στις ανάγκες των καιρών. Το ζει η κάθε ελληνική οικογένεια με την ανεργία που έχει.

Κύριε Υπουργέ, σας ανησυχεί το πρόβλημα αυτό; Σας προβληματίζει; Γνωρίζετε ότι πολλές από τις ειδικότητες και τα επαγγέλματα του σήμερα δεν θα υπάρχουν σε δέκα-δεκαπέντε χρόνια, λόγω της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης; Στα αναπτυξιακά συνέδρια, κύριε Υπουργέ, που οργανώνετε κάθε τόσο ο Πρωθυπουργός εξαγγέλλει και μια σχολή. Τώρα ένα νέο τμήμα, αύριο ένα νέο πανεπιστήμιο. Γιατί όχι και άλλα πανεπιστήμια; Καλά να είμαστε. Εξάλλου μπορούν να γίνουν. Ποια είναι η προστιθέμενη αξία όλων αυτών;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση είναι κατώτερη των περιστάσεων. Λειτουργεί πελατειακά, ψηφοθηρικά, χωρίς σχέδιο, προοπτική, χωρίς συναίσθηση των προκλήσεων και των απαιτήσεων των καιρών.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Ριζούλης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν μπω στο νομοσχέδιο και πω δύο-τρία σύντομα και περιληπτικά πράγματα, ήθελα να πω τα εξής: Ο κ. Μητσοτάκης ήλθε και μίλησε εδώ και πολύ καλά έκανε. Μέσα από την ομιλία του καταδίκασε την επίθεση στο σπίτι του κ. Παπαδήμου. Ως Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, όμως, εκτός από την επίθεση στο σπίτι του κ. Παπαδήμου, αφού είχε την ευκαιρία να καταδικάζει βίαιες ενέργειες, θα μπορούσε να πει και δυο λόγια για τον ξυλοδαρμό, που έγινε προχτές από ανθρώπους που φώναζαν «αίμα, Χρυσή Αυγή» και ξυλοκόπησαν τη δικηγόρο της οικογένειας Φύσσα. Αυτή η βία, όμως, μάλλον τον αφήνει αδιάφορο. Γιατί τον αφήνει αδιάφορο;

Τον αφήνει αδιάφορο, γιατί θα καταδίκασε πριν από λίγο καιρό αυτούς τους οποίους με «κουτσαβακισμούς» απειλούν για «γδαρσίματα» τους «εκδοροσφαγείς», όπως αποκάλεσε μέλος της παράταξης σας, και για «τσακίσματα ποδιών». Αυτή η φρασεολογία όμως, οδηγεί τα τάγματα να ξυπνήσουν ξανά, γιατί -να το πω έτσι ευθαρσώς- βλέπουν από έναν χώρο ανοχή. Εκεί όμως δεν έχουμε βία, δεν μας ενδιαφέρει αυτό.

Επί του νομοσχεδίου: Ο κύριος Υπουργός, ο κ. Γαβρόγλου, έχει μια μεγάλη επιτυχία με το νομοσχέδιο και μια μεγάλη αποτυχία. Η επιτυχία του ήταν ότι σχεδόν όλοι, νομίζω, συμφωνούν ότι χρειάζεται μεταρρύθμιση. Αυτό το πράγμα δεν πάει άλλο. Βέβαια, δεν το ψηφίζει κανείς, απ' ό,τι καταλαβαίνω, γιατί δεν το κάνουμε καλά. Και μάλιστα και ο κ. Στύλιος ρώτησε

τι γίνεται με τις σχολές, λέγοντας ότι ιδρύονται σχολές. Μα το πρόβλημα στα ΤΕΙ, ειδικά στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα όλο το προηγούμενο διάστημα, κύριε Στύλιο, αυτό ήταν. Δηλαδή, ότι έχουν ιδρυθεί δεκάδες εκατοντάδες σχολές σε όλη την Ελλάδα, οι περισσότερες χωρίς επαγγελματικά δικαιώματα.

Το είπα και στην Επιτροπή. Αν διαβάσουμε τον τίτλο ορισμένων από αυτές, δεν θα καταλάβουμε τι κάνουν αυτοί οι άνθρωποι. Αυτό δεν συμβαίνει μόνο στα ΤΕΙ. Προβλήματα στα επαγγελματικά δικαιώματα έχουμε και στα ΑΕΙ. Υπάρχουν κλάδοι στα ΑΕΙ, που εμπλέκονται με τα ΤΕΙ, που δεν έχουν επαγγελματικά δικαιώματα.

Το εκπληκτικό είναι βέβαια ότι με κάποιο τρόπο η Αξιωματική Αντιπολίτευση τα γνωρίζει όλα και αν τυχόν ήταν σήμερα εδώ, ως κυβέρνηση, θα είχε κάνει τα πάντα. Άφησε για δεκαετίες όλο αυτό το σύστημα των σχολών σε κάθε χωριό, όπως λέγαμε. Όχι μόνο η Αξιωματική Αντιπολίτευση, η Νέα Δημοκρατία άφησε να βγαίνουν παιδιά που δεν έχουν επαγγελματικά

δικαιώματα και τώρα που έρχεται μια μεταρρύθμιση, λέτε ότι εσείς έχετε τον καλύτερο τρόπο για να το λύσετε.

Προφανώς το νομοσχέδιο έχει προβλήματα και το θέμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων –να το πούμε- δεν λύνεται με το παρόν νομοσχέδιο. Όμως εντέχνως ξεχνάμε εδώ μέσα ότι ο Υπουργός λέει –το είπε και στην Επιτροπή- πως αυτή η διαδικασία, που χρόνιζε εδώ και δεκαετίες, συνεχίζεται με τους φορείς και κάποια στιγμή –δεν είναι εύκολο- όλο αυτό το μπλεγμένο τοπίο των επαγγελματικών δικαιωμάτων θα λυθεί.

Όμως η κατεύθυνση είναι μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα να μπουν αυτοί οι κανόνες οι οποίοι και θα δίνουν στα παιδιά πραγματικά επαγγελματικά δικαιώματα όταν θα βγαίνουν από τις σχολές, αλλά θα λύνουν και τα προβλήματα που βάζετε εσείς, δηλαδή τα προβλήματα των ΤΕΙ σε σχέση με αυτά που ανωτατοποιούνται, τι θα γίνει με τα μεταπτυχιακά τους κ.λπ..

Εδώ κάνω μια παρένθεση. Κύριε Υπουργέ, είπατε κάτι που νομίζω ότι είναι λάθος. Είπατε ότι δεν μπορεί μια κυβέρνηση να κλείνει τα μάτια της σε ένα πρόβλημα όπως αυτό που έχει να κάνει με τις μεταγραφές, δηλαδή με τα αδέρφια που σπουδάζουν σε διαφορετικές πόλεις ή ακόμα και αυτό των

οικογενειών με πολύ χαμηλά εισοδήματα που, όπως είπαμε και στην Επιτροπή, είναι κάτι που θα δούμε μετά, από τον Σεπτέμβριο.

Το λάθος ήταν αυτό που είπατε, ότι μια κυβέρνηση δεν μπορεί να κλείνει τα μάτια. Τα έκλειναν χρόνια τα μάτια οι κυβερνήσεις. Αν εννοούσατε ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν μπορεί να κλείνει τα μάτια σε αυτό το κοινωνικό πρόβλημα, τότε θα συμφωνήσουμε.

Και τελειώνω με τη δεκατετράχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση. Καταρχάς, το ένα θέμα είναι οι υποδομές προφανώς, που δεν μπορούν να λύσουν το πρόβλημα σήμερα ώστε να έχουμε τη δεκατετράχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση από αύριο έτοιμη.

Γίνεται τον τελευταίο καιρό πολλή συζήτηση για τα 75 δισεκατομμύρια στην υγεία και για το πόσο κόστισε όλη αυτή η ιστορία. Θα ήταν καλό και χρήσιμο να κάνουμε κάποια στιγμή μια αποτίμηση και σε άλλους τομείς της κοινωνικής μας ζωής –όπως θέλουμε να το πούμε- ως προς την κατασπατάληση πόρων. Τη δεκαετία του 1990 και τις αρχές του 2000 ιδρύθηκαν πολλά σχολεία στην επαρχία και σήμερα φυτρώνουν αγκάθια γύρω-γύρω, γιατί δεν υπάρχουν μαθητές. Αυτός ήταν ο σχεδιασμός των υποδομών.

Να το πάμε και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, μια και μιλάμε για υποδομές. Πάμε στην επαρχία να δούμε πόσα δημαρχεία χιλίων, δύο χιλιάδων και τριών χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων έχουν ιδρυθεί στην Ελλάδα -με τον προηγούμενο νόμο, τον νόμο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ»- στα οποία σήμερα υπάρχει ένας ή κανένας υπάλληλος; Έχουν ξοδευτεί δισεκατομμύρια και αυτή ήταν η δική σας συμβολή στις υποδομές της χώρας στην υγεία, την παιδεία και την τοπική αυτοδιοίκηση.

Υπάρχει άλλη μια καλή έρευνα, γιατί έχουμε αυτή την πίεση από την ΚΕΔΕ ως προς το γιατί χάνονται παιδιά από τους παιδικούς σταθμούς. Πρέπει να δούμε πόσα παιδιά ενός και δύο ετών είναι στους παιδικούς σταθμούς στους δήμους. Κανένα ή ελάχιστα. Γιατί; Γιατί οι δήμαρχοι δεν τα θέλουν αυτά τα παιδιά. Θέλουν παιδιά ηλικίας τριών, τεσσάρων, πέντε ετών που δεν θα έχουν τα προβλήματα των παιδιών ηλικίας ενός ή δύο ετών.

Αυτό το λέω κυρίως για τους εργαζόμενους οι οποίοι καμιά φορά παρασύρονται από συνδικαλιστικές παρατάξεις ή από δημάρχους που λένε ότι χάνουν τη δουλειά τους. Αν πραγματικά πηγαίνουν στους παιδικούς σταθμούς των δήμων όλα τα παιδιά ηλικίας ενός, δύο, τριών και τεσσάρων ετών, τότε χρειάζεται προσωπικό. Αυτό που λένε δεν βγαίνει. Βεβαίως, διορθώνεται και το θέμα της δεκατετράχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης και το ποιος διδάσκει τι με τους νηπιαγωγούς.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Γαβρόγλου, θέλετε τον λόγο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, όσον αφορά τις υπουργικές τροπολογίες, η τροπολογία με γενικό αριθμό 1491 και ειδικό αριθμό 155, η τροπολογία με γενικό αριθμό 1495 και ειδικό αριθμό 159, η τροπολογία με γενικό αριθμό 1496 και ειδικό αριθμό 160 και η τροπολογία με γενικό αριθμό 1499 και ειδικό αριθμό 163 γίνονται δεκτές.

Ός προς τις βουλευτικές, δεν γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1482, ακριβώς επειδή είπαμε –και το είπα και στον κ. Κατσίκη- ότι θα φέρουμε μέσω της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, σε συνεννόηση με τα κόμματα, μία πρόταση συνολικά για τις μετεγγραφές. Με αυτήν την έννοια

δεν θέλουμε τώρα, πέρα από τις ρυθμίσεις για τα αδέλφια, να κάνουμε τίποτα άλλο, γιατί θα χαλάσει όλη η λογική που έχουμε στις μετεγγραφές, που έχουν ήδη γίνει.

Το ίδιο ισχύει και για την τροπολογία με γενικό αριθμό 1483, με την οποία γίνεται η πρόταση που γίνεται και στην τροπολογία με γενικό αριθμό 1489 για τη δημιουργία ενός νέου τμήματος. Θεωρούμε ότι δεν πρέπει να γίνει δεκτή. Όμως -και αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία- όλες αυτές οι προτάσεις θα πάνε στη Διοικούσα Επιτροπή του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, ώστε να έρθει από εκεί μία πρόταση τεκμηριωμένη και από τη Διοικούσα και να το δούμε προς τη θετική κατεύθυνση.

Η τροπολογία με γενικό αριθμό 1490 δεν γίνεται δεκτή, με την ίδια λογική που δεν έγιναν δεκτές οι τροπολογίες για τις μετεγγραφές. Το ίδιο ισχύει και για τις τροπολογίες με γενικό αριθμό 1492 και 1493.

Θα μου επιτρέψετε για την τροπολογία με γενικό αριθμό 1494, να μιλήσω λίγο αργότερα γιατί υπάρχει ένα τεχνικό θέμα. Κατ' αρχήν είμαστε υπέρ, αλλά θέλουμε να είμαστε πολύ σαφείς ως προς τις τεχνικές της λεπτομέρειες. Άρα δεν τοποθετούμαι. Δεν είναι ούτε αποδεκτή ούτε μη αποδεκτή.

Έχει ήδη γίνει δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1497.

<http://sep4u.gr>

Η τροπολογία με γενικό αριθμό 1498 του κ. Μηταφίδη και υπόλοιπων Βουλευτών για τη δίχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση γίνεται δεκτή.

Επίσης, η τροπολογία με γενικό αριθμό 1500 και ειδικό 164, που αφορά το Πανελλήνιο Ιερό Ίδρυμα της Ευαγγελιστρίας Τήνου γίνεται δεκτή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Καταθέτω και τις νομοτεχνικές βελτιώσεις.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντίνος Γαβρόγλου καταθέτει τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

<http://sep4u.gr>

<http://sep4u.gr>

<http://sep4u.gr>

<http://sep4u.gr>

<http://sep4u.gr>

<http://sep4u.gr>

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Να διανεμηθούν οι νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 15^ο Δημοτικό Σχολείο Ευόσμου Θεσσαλονίκης (Β΄ τμήμα).

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Για τις νομοτεχνικές βελτιώσεις θα ήθελα να συμπληρώσω αυτό που είπε ο Υπουργός. Η παράγραφος 10 του άρθρου 20 φεύγει. Είναι αυτή που έχει να κάνει με το ΙΚΥ και τους επιστημονικούς υπευθύνους προγραμμάτων εκεί.

Επίσης, η παράγραφος 11 που αφορά τις μετατάξεις εκπαιδευτικών με διδακτορικό σε ερευνητικά κέντρα, αλλάζει και αφορά πλέον τις αποσπάσεις. Ακούσαμε, δηλαδή, τα σχόλια τα οποία έγιναν. Αποσπάσεις σημαίνει ότι πάνε σύμφωνα με τον νόμο των αποσπάσεων, για ένα διάστημα δηλαδή μπορούν να αποσπαστούν σε ερευνητικά κέντρα και να επανέλθουν μετά στην υπηρεσία τους στα σχολεία, εμπλουτισμένοι και από την εμπειρία που θα αποκτήσουν στα ερευνητικά κέντρα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Ηλιόπουλος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πραγματικά μου προκάλεσε γέλιο ο προηγούμενος ομιλητής του ΣΥΡΙΖΑ ο οποίος πάνω στον αντιφασιστικό του οίστρο έκανε μια εισαγωγή,

όπου ο πρόεδρος του Εδεσσαϊκού σε αυτά που έλεγε τότε θα φάνταζε σαν τον Μπαμπινιώτη σε αυτά που είπε ο συγκεκριμένος ομιλητής.

Τέλος πάντων, ο Γαβρόγλου, αυτός που παριστάνει τον Υπουργό Παιδείας, θεωρεί ότι το Κοινοβούλιο είναι το μαγαζί του πατέρα του και έστειλε επιστολή την Παρασκευή επιδεικτικά σε όλα τα κόμματα πλην Χρυσής Αυγής.

Ακούστε, λοιπόν, Υπουργέ. Δεν βάζω καν το «κύριε». Εδώ είναι Ελληνικό Κοινοβούλιο και η Χρυσή Αυγή εκπροσωπεί πάνω από το 10% των Ελλήνων και Ελληνών της πραγματικής εργασίας, του μόχθου και όχι των κομματόσκυλων που διορίζετε εσείς, ούτε των νταβατζήδων των ΜΜΕ, που σας υποστηρίζουν τώρα τελευταία, ούτε των εκατομμυριούχων φίλων σας.

Αυτοί οι άνθρωποι, λοιπόν, πρέπει να εκπροσωπηθούν σε ένα τόσο σοβαρό θέμα, όπως είναι οι μεταγραφές των φοιτητών στα πανεπιστήμια. Πρόκειται για οικογένειες που έχουν πραγματικά ανάγκη, που δεν μπορούν να συντηρήσουν ούτε το δικό τους σπιτικό, πόσω μάλλον να στείλουν τα παιδιά τους στην επαρχία και εσείς αποκλείετε έτσι δημοκρατικά, όπως πάντα, τη Χρυσή Αυγή από αυτόν τον διάλογο. Το παίζετε και δημοκράτες, αλλά είστε οι χειρότεροι συμπλεγματικοί αριστεριστές.

Ακούσαμε και πριν τον Τζανακόπουλο να μιλάει για επιθέσεις εναντίον του σπιτιού του Φλαμπουράρη και ότι δεν τις καταδίκασε κανένας -που όλοι,

βέβαια, τις καταδίκασαν- αλλά και ο Τζανακόπουλος και ολόκληρος ο ΣΥΡΙΖΑ και η Νέα Δημοκρατία και όλα τα κόμματα του αντισυνταγματικού τόξου δεν άκουσα μία φορά εδώ στο Ελληνικό Κοινοβούλιο να καταδικάσουν επιθέσεις δολοφονικές εναντίον Βουλευτών της Χρυσής Αυγής, επιθέσεις δολοφονικές εναντίον στελεχών της Χρυσής Αυγής, κάψιμο γραφείων της Χρυσής Αυγής, τα οποία έχουμε υποστεί επανειλημμένως τα τελευταία χρόνια. Δεν έχω δει να καταδικάζετε τις παράνομες αντισυγκεντρώσεις σε κάθε νόμιμη συγκέντρωση της Χρυσής Αυγής από κάποια παρακρατικά σκουπίδια, τα οποία στέλνετε για να ακυρώσουν τις συγκεντρώσεις μας.

Παρόλα αυτά, κλαίγεστε εδώ, γιατί κάποιες φορές κάποιοι πέρασαν - δικά σας παιδιά, εσείς το λέτε- έξω από το σπίτι του Φλαμπουράρη και κάποιων άλλων και πέταξαν τρικάκια. Έτσι σας χτυπάει εσάς αυτός ο παρακρατικός σεισμός, με τρικάκια, ενώ εμάς έρχονται κρανοφόροι με στείλιάρια και όπλα. Βέβαια, δεν τα καταδικάζετε.

Ήταν εδώ πριν μια παρεούλα της Νέας Δημοκρατίας, κλασική παρέα -Βορίδης, Άδωνις Γεωργιάδης- και στρίγκλιζαν ότι ο Πρόεδρος -εσείς νομίζω ότι ήσασταν- τους έκλεισε το μικρόφωνο. Τους φιμώσατε. Αυτοί που έστειλαν το τρίτο κόμμα της Βουλής στη φυλακή, τους πολιτικούς τους αντιπάλους, κλαίγονταν εδώ, επειδή κάποιος Πρόεδρος τους έκλεισε τα μικρόφωνα.

Άλλος σχολιασμός της επικαιρότητας: Ένας δημοσιογράφος, ένα κατακάθι της δημοσιογραφίας, ο Παύλος Τσίμας -έτσι χαρακτήρισε, «κατακάθια» τη Χρυσή Αυγή και «μαχαιροβγάλτες»- πρέπει να ήπια πολύ ξύδι, γιατί, βλέποντας τις δημοσκοπήσεις των τελευταίων ημερών, έχει τρομάξει, όπως έχει τρομάξει όλο το πολιτικό σύστημα και γι' αυτό στήνει διάφορες προβοκάτσιες από την άνοδο της Χρυσής Αυγής.

Όμως, δεν πρέπει να σας τρομάζει μόνο η άνοδος της Χρυσής Αυγής. Πρέπει να σας τρομάζει ότι ο ελληνικός λαός έχει αρχίσει στο μεγαλύτερο μέρος του, στην πλειοψηφία του, να σιχαίνεται το πολιτικό σύστημα. Βλέπει όλα αυτά που γίνονται, βλέπει τις μίζες που πήγαιναν και έρχονταν από τη NOVARTIS, από τη SIEMENS, από όλα τα κόμματα, βλέπει την προδοσία στα εθνικά θέματα από τους σημερινούς του ονόματος της Μακεδονίας, βλέπει τους Τούρκους να αλωνίζουν στο Αιγαίο, τα πολεμικά σκάφη της Τουρκίας να μοιάζουν με κρουαζιερόπλοια που περνούν έξω από το Σούνιο για να δουν το ηλιοβασίλεμα, περνούν από το Κάβο Ντόρο και τους βλέπετε εσείς, τους κοιτάτε να εμβολίζουν τα σκάφη του Λιμενικού άπτραγοι. Ούτε καν μια ανακοίνωση για τα μάτια του κόσμου δεν βγάζετε.

Όλοι αυτοί, λοιπόν, οι συνέλληνες σας σιχαίνονται και το λένε στις δημοσκοπήσεις, ότι σιχαίνονται το πολιτικό σύστημα και εσάς σας φτύνουν και νομίζετε ότι βρέχει, ότι ψιχαλίζει. Είναι αυτούς τους Έλληνες που από τη

Μελβούρνη μέχρι τη Γερμανία, από τον Έβρο μέχρι την Κρήτη, καταφέρατε και τους ενώσατε. Κατέβηκαν μαζικά στα συλλαλητήρια για ένα εθνικό θέμα, όπως είναι το όνομα της Μακεδονίας και πράξατε ένα εθνικό έργο, ενώνοντας όλους αυτούς τους Έλληνες. Είναι αυτοί οι Έλληνες που λένε ότι δεν πρόκειται στα εθνικά θέματα να κάνει κανένας Έλληνας, πραγματικός Έλληνας και όχι σαν τους ελληνόφωνους ψηφοφόρους σας, βήμα πίσω.

Τα δικά σας παιδιά, βέβαια, είναι αυτά που σήμερα -αν διαβάσετε τις ειδήσεις τυχαία, μόνο τα σημερινά νέα σας λέω, δεν σας λέω το καθημερινό αστυνομικό δελτίο- έριξαν χειροβομβίδα στο Αστυνομικό Τμήμα της Καισαριανής ή χειροβομβίδα, η οποία ευτυχώς δεν εξερράγη, έξω από το Αστυνομικό Τμήμα των Εξαρχείων ή μολότοφ σε ολόκληρη την Ελλάδα και άλλα τέτοια ωραία. Έχουμε, βέβαια, κάθε βράδυ επιδρομές στη διμοιρία στα Εξάρχεια και άλλα τόσα ωραία που συμβαίνουν από τα δικά σας παιδιά. Όταν μπαίνουν μέσα στις δικές σας συγκεντρώσεις, λέτε «Αφήστε τα. Αυτά είναι δικά μας παιδιά». Είναι καταγεγραμμένες αυτές οι εκφράσεις. Αυτά είναι τα δικά σας παιδιά.

Τα δικά σας παιδιά, βέβαια, για να είμαστε ειλικρινείς, δεν τα πείραξε ούτε η Νέα Δημοκρατία γιατί ο Μητσοτάκης είχε το θράσος να έρθει σήμερα εδώ και να λέει ότι αυτή η ανομία θα σταματήσει, ότι θα υπάρξει –λέει- μηδενική ανοχή. Τα ίδια έλεγε και ο γελοίος ο προηγούμενος, ο Σαμαράς, μαζί

με τον Δένδια και, βέβαια, έπραξαν ακριβώς το ίδιο που πράττετε κι εσείς σήμερα, δηλαδή απολύτως τίποτα.

Η δήθεν μηδενική ανοχή στην εγκληματικότητα και την παραβατικότητα αυτών των παρακρατικών ήταν ουσιαστικά η απόλυτη ανοχή του συστήματος σ' αυτούς που δήθεν το παίζουν αντεξουσιαστές και είναι οι μεγαλύτεροι εξουσιαστές, γιατί πάντα βοηθούν στον ρόλο της κάθε κυβέρνησης. Είδαμε μάλιστα –πολύ αστείο- και την ανακοίνωση του Ρουβίκωνα, η οποία υποστηρίζει τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας για την υπόθεση της NOVARTIS. Το ακούσαμε κι αυτό.

Επίσης, κάτι άλλο που είδα τώρα πριν από λίγα λεπτά στο διαδίκτυο είναι ότι η Μαρέβα Μητσοτάκη, για την οποία τόσος πολύς λόγος γίνεται, έχει ένα διαδικτυακό κατάστημα –δεν θα πω το όνομά του, μην του κάνουμε και διαφήμιση- και εκεί που λέει για αποστολές στο εξωτερικό –ακούστε εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, που τόσο κόπτεστε και κοροϊδεύετε τον ελληνικό λαό για τα εθνικά θέματα- και εκεί που θα έπρεπε να λέει «Σκόπια», λέει «Μακεδονία».

Ούτε καν είχε την ευθιξία να γράψει «FYROM», κύριε Τζαβάρα. Λέει «Μακεδονία». Το λέω για να μην κοροϊδεύετε τον κόσμο. Είστε ακριβώς σε όλα τα θέματα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Απευθύνεστε σε μένα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Μίλησα σε εσάς. Δεν είναι προσωπικό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αν μιλάτε σε μένα, να σας απαντήσω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Θα μου απαντήσετε. Θα σας δείξω και το «screenshot», για να δείτε ότι το λέει «Μακεδονία». Αν θέλετε να μου απαντήσετε, μπορείτε να μου απαντήσετε. Εκτός αν η γυναίκα του Μητσοτάκη εννοεί ότι είναι άλλο κομμάτι η Ελλάδα και όταν λέει στις χώρες του εξωτερικού «Μακεδονία», εννοεί τη δική μας τη Μακεδονία, το συλλ «Θεσσαλονίκη». Να μου απαντήσετε, λοιπόν, αφού έχετε να μου απαντήσετε. Θα χαρώ πάρα πολύ να ακούσω την άποψη της Νέας Δημοκρατίας.

Θα ήθελα να καταθέσω στα Πρακτικά, γιατί μιλάμε για τα ΑΕΙ και την ίδρυση ενός νέου ΑΕΙ, όχι ένα παλιό δημοσίευμα, αλλά ένα δημοσίευμα μεγάλης εφημερίδας του Σαββάτου, το οποίο λέει ότι τα ΑΕΙ είναι στο έλεος του Θεού και της αναρχίας. Δεν λειτουργεί τίποτα στα ελληνικά ΑΕΙ. Το δήθεν άσυλο που τόσα χρόνια υπερασπίζεστε δήθεν για τη διακίνηση των ιδεών, είναι ένα άσυλο το οποίο ευνοεί τη διακίνηση των ναρκωτικών, του παραεμπορίου και των αναρχικών ομάδων, αυτών που κάθε βράδυ εφορμούν και διαλύουν τα πάντα στην Αθήνα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Ηλιόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Βλέπουμε την ΑΣΟΕΕ να έχει γίνει άντρο παραεμπορίου από λαθρομετανάστες από την Αφρική –αυτά τα λέει η εφημερίδα από την έρευνά της, τα βλέπουμε κι εμείς καθημερινά περνώντας έξω από την ΑΣΟΕΕ, αυτά είναι τα ΑΕΙ, Υπουργέ- οι οποίοι εκμεταλλεύονται το άσυλο, το πρωί πουλάνε την πραμάτεια τους μπροστά από την ΑΣΟΕΕ -επαναλαμβάνω ότι τα έχουμε δει όλοι- και το βράδυ αυτή η παράνομη πραμάτεια φυλάσσεται εντός της ΑΣΟΕΕ.

Βλέπουμε το Μετσόβιο Πολυτεχνείο σε φωτογραφίες οι οποίες μας δείχνουν σπασμένα μάρμαρα, βαμμένους τοίχους, ένα ερειπωμένο τοπίο την ημέρα και το βράδυ άντρο αναρχικών για τις επιδρομές τους.

Βλέπουμε τη Νομική να είναι παραμάγαζο ναρκωτικών. Οι φοιτητές και οι περαστικοί κινδυνεύουν ακόμη και την ημέρα περνώντας απ' έξω από τη Νομική από τις επιθέσεις των ναρκομανών.

Φέρτε, λοιπόν, αν έχετε το θάρρος, ένα νομοσχέδιο που να καταργεί δυο πράγματα, το άσυλο και τις φοιτητικές νεολαίες. Δεν παράγουν τίποτα οι

φοιτητικές νεολαίες. Κομματόσκυλα για τους κομματικούς σωλήνες παράγουν μόνο. Δεν έχουν καμία δυνατότητα να παράξουν αυτές οι ξεπεσμένες και ξεφτιλισμένες κομματικές νεολαίες τίποτα ουσιαστικό, παρά μόνο στελέχη για τα κόμματά σας.

Φέρτε, λοιπόν, ένα νομοσχέδιο τέτοιο και εμείς θα είμαστε οι πρώτοι που θα το ψηφίσουμε.

Φέρνετε, επίσης, με ένα άρθρο του νομοσχεδίου μια ρύθμιση για υποχρεωτική φοίτηση των τετράχρονων παιδιών. Θα γίνει, λοιπόν, διετής υποχρεωτική προσχολική φοίτηση. Το φέρνετε αυτό να εφαρμοστεί στην Ελλάδα χωρίς να έχετε μελετήσει τις υποδομές, χωρίς να έχουν γίνει οι απαραίτητες προσλήψεις -που μάλλον και εκεί θα βάλετε τα δικά σας παιδιά για να σας το ξεπληρώσουν στις επόμενες εκλογές-, χωρίς να έχει γίνει καμία μελέτη με έναν θεσμό ο οποίος δεν λειτουργεί πουθενά αλλού στην Ευρώπη, παρά μόνο στη Βόρεια Κορέα. Από εκεί μάλλον θα το έχετε εμπνευστεί και εσείς.

Εγώ σας το λέω όντας ένας γονέας που και τα δύο μου τα παιδιά πηγαίνουν από δώδεκα μηνών σε παιδικό σταθμό, αλλά αυτό είναι δική μου επιλογή, δεν μπορείτε να υποχρεώσετε κανέναν γονέα να στέλνει υποχρεωτικά το παιδί του από τεσσάρων χρονών στο νηπιαγωγείο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και μάλλον, επειδή είσαστε και πάρα πολύ ευαίσθητοι, δεν έχετε προβλέψει ότι θα πρέπει να υπάρχει προτεραιότητα των Ελλήνων. Γιατί, όπως ξέρετε, σήμερα στους παιδικούς σταθμούς αν θέλει να πάει ένας Έλληνας με ένα κανονικό εισόδημα να γράψει το παιδί του, δεν μπορεί να πάει γιατί τις θέσεις τις έχουν καταλάβει Αλβανοί, διάφορες άλλες εθνικότητες, οι οποίοι δουλεύουν παρασιτικά στην Ελλάδα χωρίς να δηλώνουν εισόδημα. Δηλώνουν ή μηδενικό ή ελάχιστο εισόδημα και έτσι καταλαμβάνουν τις θέσεις στους ελληνικούς παιδικούς σταθμούς. Εμείς λέμε προτεραιότητα στα πάντα να έχουν οι Έλληνες, και σαφώς στους παιδικούς σταθμούς και στα νηπιαγωγεία.

Εσείς, λοιπόν, εκ του προχείρου ετοιμάζετε ένα νομοσχέδιο το οποίο επιβάλλει στους Έλληνες γονείς να πάνε τα παιδιά τους από τεσσάρων χρονών. Και αν, λοιπόν, τον Σεπτέμβριο δεν υπάρχουν αυτές οι υποδομές, θα πρέπει ο Έλληνας να στείλει το παιδί του υποχρεωτικά σε έναν ιδιωτικό παιδικό σταθμό. Αυτά βέβαια για εσάς είναι ψιλά γράμματα. Για εσάς ο Έλληνας εργαζόμενος είναι μόνο μια πηγή φόρων και τίποτα παραπάνω. Τα ελληνόπουλα είναι ένα τεκμήριο για εσάς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Δεν έχετε κάνει τίποτα, βέβαια, για την υπογεννητικότητα. Όμως, αυτό είναι ένα τεράστιο κεφάλαιο που θα έπρεπε να το συζητάμε σε δέκα συνεδριάσεις και δεν έχει γίνει ούτε μία αναφορά. Μία συνεδρίαση, κύριε Πρόεδρε, δεν έχετε ορίσει να καθίσουμε εδώ πέρα τριακόσιοι άνθρωποι να δούμε πώς μπορεί να λυθεί το πρόβλημα της υπογεννητικότητας. Αυτός είναι ένας αστερίσκος γιατί είναι μια τεράστια κουβέντα.

Μας λέτε σε ένα άλλο άρθρο ότι παραμένει η αργία των Τριών Ιεραρχών, αλλά δεν θα εορτάζεται. Αυτό μόνο εσείς οι Συριζαίοι με αυτά τα ακραία αριστεριστικά ένστικτα που έχετε, μπορούσατε να το νομοθετήσετε. Να υπάρχει η αργία. Δηλαδή τι αργία θα είναι; Για εξηγήστε μας, Υπουργέ, τι αργία θα είναι που δεν θα εορτάζεται;

Επίσης, εσείς κόπτεστε τόσο για τον διαχωρισμό του κράτους και της εκκλησίας. Θα ολοκληρώσω με την τροπολογία σας, την τροπολογία 1488. Θα ήθελα να καταθέσω στα Πρακτικά την επιστολή της Ιεράς Συνόδου, η οποία διαμαρτύρεται για την επέμβασή σας αυτή, για το ιερό ίδρυμα της Τήνου. Ξεκάθαρη πολιτική επέμβαση στα της θρησκείας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Ηλιόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εάν θέλετε, λοιπόν, κλείνοντας, να κάνετε κάτι, εάν θέλετε να βελτιώσετε την παιδεία, κάντε το πιο απλό, μην κάνετε τίποτα. Κάθε σας νομοθέτημα μάς πάει χρόνια πίσω. Οπότε το καλύτερο θα είναι να μη νομοθετείτε για την παιδεία, όπως δεν πρέπει να νομοθετείτε και για οποιονδήποτε άλλον θεσμό. Βλάπτετε με τα νομοθετήματά σας.

Στην παιδεία θα έρθει σύντομα η Χρυσή Αυγή, θα έρθει σύντομα μια εθνική διακυβέρνηση που θα επαναφέρει το επίθετο εθνική μπροστά από τον ορισμό της παιδείας και θα είναι μια πραγματικά εθνική παιδεία που θα βοηθάει όλα τα ελληνόπουλα να μεγαλώσουν με ελληνορθόδοξες αρχές και να κάνουν στη ζωή τους αυτό που μπορεί ο καθένας και όχι να σέρνονται πίσω από κομματικά γραφεία και όχι να γίνονται δούλοι σας και κομματόσκυλα πίσω από τα κόμματά σας. Θα έρθει ευτυχώς αυτή η ώρα, και πιστεύω σύντομα, να απολαύσουν όλοι οι Έλληνες, όλα τα ελληνόπουλα μια εθνική παιδεία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κύριος Υπουργός έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ήθελα να πω για μια τροπολογία που έχει καταθέσει το ΚΚΕ. Την κάνουμε δεκτή και θα διαγραφεί το αντίστοιχο εδάφιο του νομοσχεδίου.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ποιος είναι ο αριθμός της τροπολογίας;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 1494 και ειδικό 158. Νομίζουμε ότι τεχνικά είναι μια πιο βελτιωμένη εκδοχή από αυτή που έχουμε εμείς και την κάνουμε δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Θηβαίε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, ειλικρινά όταν άκουσα τον κ. Μητσοτάκη να λέει «θετικό το βήμα της ίδρυσης του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, αλλά εμείς

θα το απογειώσουμε», τρόμαξα, ακριβώς επειδή αναλύσατε στη συνέχεια τι έχει στο μυαλό του ο κ. Μητσοτάκης όταν μιλάει για Πανεπιστήμιο Τεχνολογικών Εφαρμογών.

Σήμερα είχαμε και μία δεύτερη ανατροπή -τουλάχιστον απ' αυτά που παρακολουθήσαμε στις Επιτροπές τις προηγούμενες ημέρες- σε σχέση με το νομοσχέδιο από τη Δημοκρατική Συμπράταξη και αυτό από ποιους; Από τους θιασώτες του σχεδίου «Αθηνά» που περιθωριοποίησαν μια σειρά από ΤΕΙ, που χαρακτήρισαν – το έκανε ο κ. Λοβέρδος- το σημερινό νομοσχέδιο ως συρραφή ρουσφετολογικών ρυθμίσεων.

Είναι άξιο απορίας πραγματικά το γιατί γίνεται σήμερα αυτή η εικονική επίθεση στη δημιουργία του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Μας λένε ότι είναι μια ακαδημαϊκή προχειρότητα, ότι δεν αναβαθμίζει τα τμήματα και τα πτυχία, ότι δεν δημιουργεί καλύτερες προϋποθέσεις για τους αποφοίτους στην αγορά εργασίας και ότι είναι ένας ακόμα τροφοδότης της ανεργίας. Τα ακούσαμε όλα αυτά. Επιχείρημα; Κανένα. Και ποιοι τα λένε αυτά; Αυτοί οι οποίοι μας παρέδωσαν ένα μηχανογραφικό με πεντακόσια τμήματα ατάκτως ερριμμένα. Ποιος θα απολογηθεί ειλικρινά γι' αυτό το φαινόμενο; Ποιος θα απολογηθεί για την ελαφρότητα και την προχειρότητα του σχεδίου «Αθηνά»; Ποιος θα απολογηθεί για το ότι σε πάνω από διακόσια τμήματα δεν όρισαν επαγγελματικά δικαιώματα;

Είναι ανάγκη, όμως, να συμφωνήσουμε σε κάτι: Είναι αναβάθμιση ή όχι η συνένωση των δύο ΤΕΙ σε Πανεπιστήμιο; Υπάρχει ή όχι μια πιο στέρεη ακαδημαϊκή βάση για τις όποιες βελτιωτικές κινήσεις μπορούν να γίνουν; Ας εμπιστευτούμε όχι υποχρεωτικά το Υπουργείο, αλλά τους πανεπιστημιακούς που θα σηκώσουν το βάρος αυτής της υπόθεσης, αυτούς που επί επτά μήνες συζήτησαν, διαλέχθηκαν και έβαλαν τα θεμέλια για τη δημιουργία του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

Ένα άλλο θέμα που θέλω να θίξω είναι σχετικά με τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική εκπαίδευση στο δημόσιο νηπιαγωγείο. Είναι γεγονός ότι δεν ακούστηκε ούτε ένα επιχείρημα με εκπαιδευτικά, παιδαγωγικά ή κοινωνικά κριτήρια ενάντια στην υποχρεωτικότητα της δίχρονης προσχολικής εκπαίδευσης που συμβαίνει σε όλη την Ευρώπη. Αυτό δεν είναι τυχαίο. Οι ενστάσεις είναι μόνο συντεχνιακές και τεχνικές και αυτές μάλιστα καταρρίπτονται από την ίδια την πραγματικότητα.

Η υποχρεωτική δεκατετράχρονη εκπαίδευση, εκτός από κυβερνητική θέση είναι θέση του συνόλου σχεδόν των φορέων της εκπαίδευσης και όχι μόνο. Τα στοιχεία της ΕΕΤΑΑ, του θεσμικού συμβούλου της ΚΕΔΕ για το 2017-2018 λένε ότι στους δημοτικούς παιδικούς σταθμούς είχαν εννέα 9.370 παιδιά τεσσάρων έως πέντε. Εκτός δημοτικών δομών -ηλικία ενός έως πέντε

ετών- είχαν πάνω από είκοσι χιλιάδες παιδιά. Από πού προκύπτει, λοιπόν, ότι θα κλείσουν οι παιδικοί σταθμοί και θα απολυθούν οι εργαζόμενοι;

Προφανώς ξεχνάμε σκόπιμα ότι μόλις πριν από λίγες ημέρες, στις 16 Φεβρουαρίου, στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας ψηφίστηκε πρόγραμμα χρηματοδότησης για την ίδρυση έως δύο παιδικών - βρεφικών σταθμών στους δήμους με ένα μεγάλο κονδύλι από το ΕΣΠΑ, με έναρξη μάλιστα των υποδομών αυτών μέσα στο 2018 και με πάνω από δύομισι χιλιάδες θέσεις εργασίας. Αυτά σκόπιμα αγνοούνται. Νομίζω, όμως, ότι είναι καιρός να τα θυμίζουμε και τα τονίζουμε.

Στη συζήτηση για το νομοσχέδιο ένα είναι σίγουρο, ότι υπάρχει μια κοινή συνισταμένη, μια «κόκκινη γραμμή» που διαπνέει τις όποιες αντιπολιτευτικές κορώνες ακούγονται σήμερα. Αυτοί που αμφισβητούν εν μέρει ή ριζικά το νομοσχέδιο τι έχουν κατά νου; Ότι με το νομοσχέδιο αυτό ισχυροποιείται ο δημόσιος χαρακτήρας της εκπαίδευσης. Αυτό είναι που τους τρομάζει.

Οι όποιες παρεμβάσεις γίνονται προς μια κατεύθυνση, να χαλαρώσει ο δημόσιος χαρακτήρας, είτε αφορά την ίδρυση του Πανεπιστημίου, είτε αφορά την υποχρεωτική δίχρονη προσχολική εκπαίδευση, γιατί κάποιοι ιδιώτες θα χάσουν κάποια συμφέροντα, είτε τα διετή προγράμματα επαγγελματικής

κατάρτισης από πανεπιστήμια, που είναι πιθανόν κάποια ιδιωτικά ΙΕΚ να χάσουν το «παντεσπάνι» τους και σίγουρα να δώσει τη δυνατότητα σε χιλιάδες αποφοίτους των ΕΠΑΛ, παιδιά κατά κανόνα λαϊκών στρωμάτων, να καταρτιστούν δωρεάν, με αναβαθμισμένα προγράμματα σπουδών, με πανεπιστημιακή «ομπρέλα».

Αυτή είναι για εμάς η άλλη πλευρά της αριστείας, η αριστεία που δεν περιέχει μόνο την προσωπική δικαίωση και αναγνώριση, αλλά βοηθά στη μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων και ενισχύει τη συλλογική προσπάθεια για βελτίωση του μορφωτικού και βιοτικού επιπέδου του λαού μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μιχελής από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΙΧΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την αίσθηση ότι ο διάλογος στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, αλλά και σήμερα, έχει εξαντληθεί ή θα έλεγα ότι είναι πλήρης όσον αφορά τα επιμέρους ζητήματα. Γι' αυτό θα σταθώ

σε αυτό που με γενικά λόγια λέγεται «πολιτική της εκπαίδευσης» ή «πολιτικές στην εκπαίδευση».

Οι διανοούμενοι της Αριστεράς την εποχή του Μεσοπολέμου είχαν μερικές ιδεολογικές «εμμονές». Θα ήθελα να τις θυμίσω αυτές.

Η πρώτη αφορά το γλωσσικό ζήτημα. Η γλώσσα στο σχολείο πρέπει να είναι η γλώσσα που μιλάει ο ελληνικός λαός, η δημοτική. Λύθηκε αυτό ύστερα από εβδομήντα χρόνια και κανένας, ή μάλλον στην πλειοψηφία τους σήμερα οι πολιτικές δυνάμεις, δεν επιμένουν ότι είναι εμμονή. Κάποιοι ίσως επιμένουν.

Δεύτερη «εμμονή»: Η πρόσβαση των κοριτσιών στο σχολείο και κυρίως στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση εκείνη την εποχή ήταν της τάξεως του 10%. Με τις μεταρρυθμίσεις του '29 και του '64 λύθηκε και αυτή η «εμμονή». Κανείς δεν τολμά σήμερα να πει ότι είναι ιδεολογική εμμονή της Αριστεράς η πρόσβαση των κοριτσιών στην εκπαίδευση.

Μένουν, όμως, μερικές «ουρές» κάποιων άλλων «εμμονών». Η είσοδος της επαγγελματικής εκπαίδευσης ή μάλλον μαθημάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης στην εκπαίδευση εκείνης της εποχής, στο αναλυτικό πρόγραμμα εκείνης της εποχής, που διακατεχόταν από μία αρχαιολατρία, θεωρούνταν, μαζί με την επιμονή αυτών των διανοητών για τη

δημοτική γλώσσα και τα κορίτσια στο σχολείο, πιο επικίνδυνο από τον νεοεμφανιζόμενο κομμουνισμό εκείνης της εποχής.

Η είσοδος, λοιπόν, της επαγγελματικής εκπαίδευσης έγινε με την «ιδεολογική εμμονή» των διανοητών της Αριστεράς. Θεσμοθετήθηκε το 1929, επαναθεσμοθετήθηκε το 1964, επιβεβαιώθηκε με το ν. 309/76 και επιβεβαιώθηκε και με το ν.1566.

Σήμερα, βρισκόμαστε στο εξής πολιτικό διακύβευμα: Πώς βελτιώνεται η επαγγελματική εκπαίδευση;

Η ιδεολογική αντίθεση των δύο πλευρών -Δεξιάς και Αριστεράς- είναι στο εξής: Παραδοσιακά η Δεξιά θεωρούσε ότι ο διαχωρισμός τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης με τη γενική εκπαίδευση πρέπει να γίνεται σε χαμηλές τάξεις, αν ήταν δυνατόν και από το Δημοτικό και μετά, για να μην σπαταλώνται χρήματα στο να πηγαίνουν τα παιδιά στο σχολείο, να παίρνουν γενικές γνώσεις και μόρφωση, που θα αποδεικνύονταν εν τέλει ότι είναι άχρηστες για το επάγγελμά τους.

Η «εμμονή» της Αριστεράς ήταν μέσα από ένα ενοποιημένο ενιαίο σχολείο -το ιδανικό θα ήταν το ενιαίο πολυκλαδικό λύκειο, ακριβό σχολείο, που δεν μπορούσαμε στην πατρίδα να το εφαρμόσουμε- όλοι οι μαθητές να

αποκτούν τη γενική εγκύκλιο παιδεία, που είναι αναγκαία και ικανή συνθήκη για να βγάλει ολοκληρωμένους πολίτες και μέσα από ένα τέτοιο σχολείο, που δίνει κατευθύνσεις επαγγελματισμού και επαγγελματικής εκπαίδευσης, να παίρνουν και τα απαραίτητα επαγγελματικά εφόδια.

Αυτό εμφανίζεται τώρα ως αντιπαράθεση. Η λογική της Δεξιάς είναι χαμηλού επιπέδου και σε χαμηλότερες τάξεις κατεύθυνση τεχνική – επαγγελματική. Η λογική του ΣΥΡΙΖΑ και γενικότερα της Αριστεράς, αλλά γενικότερα και της σύγχρονης επιστήμης, είναι η «ενιαιοποίηση» του πανεπιστημιακού χώρου.

Πάω τώρα και στην τελευταία «εμμονή»: Η τελευταία «εμμονή» παλιά ήταν το πόσα χρόνια φοίτησες. Το 1929, αγαπητοί συνάδελφοι, το Δημοτικό ήταν τετραετές. Τρία χρόνια ήταν το λεγόμενο σχολαρχείο και τέσσερα χρόνια ήταν το Γυμνάσιο. Η εμμονή, τότε, της Δεξιάς ήταν συνεχείς εξετάσεις, γιατί έβλεπε ότι η αξιολόγηση είναι συνεχείς εξετάσεις. Και προσέξτε το απίθανο: Εξετάσεις από το Δημοτικό για το Σχολαρχείο, εξετάσεις από το Σχολαρχείο για το Γυμνάσιο, οπότε δεν χρειάζονταν εξετάσεις από το Γυμνάσιο για το Πανεπιστήμιο, γιατί όσοι τέλειωναν το Γυμνάσιο δεν ήταν όσοι ζητούσε το πανεπιστήμιο. Το φαινόμενο εμφανίστηκε μετά τη μικρασιατική καταστροφή, που έγινε μια μεταφορά πληθυσμών εδώ και ενδιαφερόταν η μεσαία τάξη που

ήρθε από τη Μικρά Ασία κ.λπ. Δεν λέω περισσότερα για να μην σας «τρώω» τον χρόνο μ' αυτά.

Σήμερα αποδείχθηκε ότι όσα περισσότερα χρόνια μένει το παιδί στο σχολείο, τόσο καλύτερες γνώσεις αποκτά, τόσο καλύτερη κοινωνικοποίηση αποκτά και αυτή ήταν μια «εμμονή» της Αριστεράς. Και μην νομίζετε ότι εκείνη η περίφημη μεταρρύθμιση του '29 επί Βενιζέλου πέρασε απαρατήρητη. Αντέδρασαν όλες οι συντηρητικές πολιτικές δυνάμεις και πολύς αγροτικός κόσμος, γιατί θεωρούσε τα παιδιά του ως εργατικό δυναμικό και όχι ως παιδιά που θα πάνε στο σχολείο.

Σήμερα, λοιπόν, η προσπάθεια που κάνουμε να θεσμοθετήσουμε την δεκατετράχρονη εκπαίδευση και που φαίνεται να είναι αποδεκτή από όλους, είναι μια απομένουσα «εμμονή» παρελθόντων ετών που έγινε αποδεκτή από όλο το πολιτικό φάσμα. Και αυτή είναι η πρόοδος του πολιτικού φάσματος: Αυτά που μας κατήγγειλε ο κ. Μητσοτάκης ότι είναι ιδεολογικές εμμονές, με προσπάθεια και αγώνες δεκαετιών γίνονται πράξεις στην ελληνική κοινωνία και αποδοχή αυτής.

Τελειώνω με μια παρατήρηση. Αυτό που συνεχώς λέγεται, «σύνδεση της εκπαίδευσης και κυρίως της πανεπιστημιακής με την αγορά», που για πρώτη φορά γράφτηκε με ένα εξαιρετικό βιβλίου του Στέφανου Πεσμαζόγλου,

«Εκπαίδευση και Ανάπτυξη, το Ασύμπτωτο μιας Σχέσης», 1992, που είναι χρήσιμο για όλους μας, σήμερα έχει ένα πάρα πάρα πολύ μεγάλο ερωτηματικό: Ποια είναι η αγορά και η παραγωγή σε ένα τόσο ευμετάβλητο οικονομικό πεδίο και σε μια χώρα σαν τη χώρα μας; Τουρισμός και αγροτική οικονομία. Δηλαδή εμείς την εκπαίδευση θα τη συνδέσουμε μόνο με αυτούς τους δύο τομείς; Η απάντηση στο πρόβλημα είναι ενιαιοποίηση της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, γενικές εγκύκλιες δόσεις στο μέγιστο δυνατό ποσοστό παιδιών του ελληνικού λαού και συστηματική κατεύθυνση επαγγελματικής εκπαίδευσης για την αναβάθμισή της.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Εμείς ευχαριστούμε.

Η κυρία Αντωνίου από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα στην Ολομέλεια το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων «Ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής και άλλες διατάξεις». Είναι ένα νομοσχέδιο που εκτός από το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής περιλαμβάνει και ρυθμίσεις

που αφορούν όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, καθώς και διατάξεις για τον χώρο της έρευνας, στις οποίες θα αναφερθώ διεξοδικά στη συνέχεια.

Αναφορικά, λοιπόν, με το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, κάθε προσπάθεια εξορθολογισμού δομών μάς βρίσκει κατ' αρχήν σύμφωνους.

Στη δική μας πρόταση η ενίσχυση της τεχνολογικής εκπαίδευσης της χώρας αποτελεί σημαντικό πυλώνα της μεταρρύθμισης στον χώρο της παιδείας. Πώς, όμως; Με ενίσχυση της τεχνολογικής εκπαίδευσης με ουσιαστική διασύνδεσή της με την παραγωγική διαδικασία.

Εσείς, δυστυχώς για τη χώρα, λειτουργώντας με μικροπολιτικές σκοπιμότητες, έρχεστε πρόχειρα και αποσπασματικά, χωρίς συγκεκριμένο πλάνο, χωρίς συνολικό σχεδιασμό και κυρίως με αδιαφανείς διαδικασίες να νομοθετήσετε πρόχειρα, γρήγορα, προεκλογικά. Μοιράζετε απλόχερα πανεπιστημιακά τμήματα. Το κάνετε έτσι. Μόνο την Αρχιτεκτονική της Καστοριάς δεν κάνατε, κύριε Υπουργέ.

Στο συγκεκριμένο, λοιπόν, εγχείρημα, όπως προέκυψε από την ακρόαση των φορέων, υπάρχουν σημαντικά ερωτηματικά τόσο ως προς τη διαδικασία όσο και ως προς τη σκοπιμότητα του νέου αυτού φορέα. Θα εστιάσω στα κυριότερα.

Πρώτα απ' όλα εσείς, κύριε Γραβρόγλου, αλλά και ο κ. Φωτάκης αναφερθήκατε στα ιδρύματα του ΤΕΙ Πειραιά και του ΤΕΙ Αθήνας, λέγοντας ότι έχουν σημαντικές ακαδημαϊκές επιδόσεις, ότι έχουν γίνει ουσιαστικά de facto πανεπιστημιακά τμήματα. Άρα, εσείς ο ίδιος καταρρίπτετε τα λόγια που είπατε πριν από λίγο: «Σαράντα χρόνια ποιος νοιάστηκε γι' αυτά τα ΤΕΙ;». Πώς έγιναν de facto πανεπιστημιακά ιδρύματα; Αναιρείτε αυτά που είπατε πριν από λίγο. Στις Επιτροπές μάς είπατε ότι είναι de facto πανεπιστημιακά τμήματα.

Επίσης, οι συγχωνεύσεις των τμημάτων και η δημιουργία κατευθύνσεων δεν φαίνεται να πραγματοποιήθηκαν μέσω μιας διαφανούς διαδικασίας με ξεκάθαρα ακαδημαϊκά κριτήρια, κάτι που ακούσαμε από διάφορους φορείς και από τη Σύνοδο Πρυτάνεων. Δεν ζητήσατε, κύριε Υπουργέ, τη γνώμη της ΑΔΙΠ και του ΕΣΕΚΑΠ, όπως οφείλατε να κάνετε σύμφωνα με τον ν. 4485/2017, τον δικό σας νόμο. Εσείς τον ψηφίσατε.

Ως προς το ζήτημα της εξοικονόμησης πόρων, να διαβάσουμε: Η έκθεση του ΓΛΚ κάνει λόγο για ασήμαντη εξοικονόμηση 27.500 ευρώ. Η αιτιολογική έκθεση μιλάει για 3.200.000 ευρώ. Εσείς στην Επιτροπή μάς είπατε «θα δώσουμε περισσότερους πόρους». Τι τελικά ισχύει; Θα μας πείτε; Δεν μας το έχετε απαντήσει.

Το σημαντικότερο, κατά την άποψή μου, αλλά και κατά την άποψη όλων των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας: Πέρα από αφηρημένες υποσχέσεις, δεν υπάρχει καμμία συγκεκριμένη πρόβλεψη στο νομοσχέδιο για τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων του Πανεπιστημίου. Το ότι θα το δρομολογήσετε, που μας είπατε στην Επιτροπή, φυσικά δεν αρκεί.

Κάνατε λόγο για την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής. Μάλλον δεν διαβάσατε ολόκληρη την έκθεση, κύριε Υπουργέ, γιατί παραβλέπετε, απ' ό,τι βλέπω, τις επισημάνσεις για αντισυνταγματικές διατάξεις του νομοσχεδίου. Την καταθέτω εδώ για να έχετε την ευκαιρία να την διαβάσετε ολόκληρη.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κυρία Μαρία Αντωνίου καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα έκθεση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα ήθελα να αναφερθώ, επίσης, στο άρθρο 17 και στο ζήτημα των μεταγραφών. Παρ' όλο που δεν μας απαντήσατε στην ερώτηση που καταθέσαμε σαράντα τέσσερις Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας για το μείζον ζήτημα της αδυναμίας χιλιάδων οικογενειών να υποστηρίξουν οικονομικά τις σπουδές των παιδιών τους λόγω της εξαφάνισης της μεσαίας τάξης και της περαιτέρω φτωχοποίησης της ελληνικής κοινωνίας που εσείς επιβάλατε,

φέρνετε σήμερα μια υποτιθέμενη ρύθμιση, η οποία ωστόσο δεν είναι ξεκάθαρη όσον αφορά τα κριτήρια που θέτει.

Πάμε τώρα στις διατάξεις για την έρευνα, που περιλαμβάνονται στο άρθρο 20 του νομοσχεδίου. Είναι είκοσι παράγραφοι με είκοσι αποσπασματικές και ασύνδετες μεταξύ τους διατάξεις, στις οποίες βέβαια υπάρχουν κάποιες διατάξεις στις οποίες θα ήμασταν θετικοί και θέλαμε να τις ψηφίσουμε. Δυστυχώς, όμως, με τον τρόπο που νομοθετείτε, βάζοντας όλες τις διατάξεις σε ένα άρθρο, μας στερείτε αυτήν τη δυνατότητα. Φυσικά το κάνετε σκόπιμα, για να λέτε ότι δεν ψηφίζουμε κανένα μέτρο για την έρευνα.

Τι είναι, λοιπόν, αυτές οι ρυθμίσεις για το άρθρο 20; Θα μπορούσα να τις συνοψίσω σε μία φράση: Ανικανότητα να δώσουμε το «οξυγόνο» που χρειάζεται η έρευνα και η καινοτομία για να βοηθήσει στην παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, με αγκυλώσεις που πιθανώς δημιουργούνται λόγω της προσπάθειας χειραγώγησης του ερευνητικού ιστού της χώρας.

Εξηγούμαι. Πρώτον, υπάρχει απίστευτη νομοθετική προχειρότητα. Είναι ένα ακόμα νομοσχέδιο, το οποίο περιλαμβάνει «μπαλώματα» για να αντιμετωπιστούν ζητήματα που προέκυψαν κατά την ψήφιση του ν. 4429, του νόμου για το ΕΛΙΔΕΚ.

Δεν υπάρχει νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας που να έχει έλθει στη Βουλή, που να μην έχει εμβαλωματικές διατάξεις γι' αυτό το εγχείρημα.

Δεύτερον, όσον αφορά τον κατακερματισμό του θεσμικού πλαισίου που διέπει τον δημόσιο ερευνητικό ιστό της χώρας, αντί να ισχύουν κοινοί κανόνες διοίκησης και λειτουργίας, έρχεστε και προσθέτετε φορείς για χρηματοδότηση στις διατάξεις του ν. 4310. Σας το ρώτησα στην Επιτροπή.

Τρίτον, η χειραγώγηση και ο έλεγχος όλου του συστήματος της έρευνας από τον αρμόδιο Υπουργό.

Το αφήγημά σας, κύριε Υπουργέ, για δήθεν ανεξάρτητο ΕΛΙΔΕΚ μοιάζει ουσιαστικά σαν παραμύθι, ειδικά μετά τη διάταξη της παραγράφου 9, που σας δίνει το δικαίωμα να παύσετε όποιο μέλος του Επιστημονικού Συμβουλίου θέλετε, ενώ αυτή η αρμοδιότητα ανήκει αποκλειστικά στη γενική συνέλευση του ιδρύματος. Υπάρχει και σχετική διάταξη στην έκθεση που σας κατέθεσα, ένα conflict.

Τέταρτον, η αναβλητικότητα και η ατολμία του Υπουργού της Κυβέρνησης να θέσει νομοθετικό πλαίσιο λειτουργίας των ερευνητικών κέντρων της χώρας.

Παρατείνεται για έκτη, τουλάχιστον απ' όσο θυμάμαι, συνεχόμενη φορά -έχω χάσει το μέτρημα- η προθεσμία για τη σύνταξη των εσωτερικών

κανονισμών των ερευνητικών κέντρων της χώρας, κύριε Υπουργέ, η οποία έληξε στις 31.12.2017. Υπάρχει, δηλαδή, νομοθετικό κενό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δώστε μου ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, για να ολοκληρώσω για τις διατάξεις για την έρευνα.

Πέμπτον, όσον αφορά την κατευθυνόμενη χρηματοδότηση των πόρων του ΕΛΙΔΕΚ, σας είχαμε κατηγορήσει ευθέως, κύριε Υπουργέ, ότι επιθυμείτε να επηρεάζετε την πορεία της χρηματοδότησης του ΕΛΙΔΕΚ. Η διάταξη της παραγράφου 15, που σας δίνει το δικαίωμα να καταλείψετε κάθε χρόνο με απόφασή σας τους πόρους ακόμα και χωρίς την πρόταση του Επιστημονικού Συμβουλίου, επιβεβαιώνει πλήρως τις αιτιάσεις μας. Και όλα αυτά συμβαίνουν την ίδια ώρα που πληθαίνουν κάποιες καταγγελίες και κάποια δημοσιεύματα για αδιαφανείς διαδικασίες στις Επιτροπές κρίσεων.

Ευτυχώς αποσύρατε τις ρουσφετολογικές διατάξεις της παραγράφου 10 μετά από σκληρή κριτική που δεχθήκατε στις Επιτροπές, κύριε Φωτάκη.

Έβδομον, η ανυπαρξία πλάνου και εθνικής στρατηγικής για την καταπολέμηση του brain drain. Ευτυχώς αλλάξατε τη διάταξη 11 που μιλούσε

για μετατάξεις υπαλλήλων πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης στα ερευνητικά κέντρα, την ίδια ώρα που οι ερευνητές μας αποχωρούν στο εξωτερικό.

Αυτά είναι τα προβλήματα που εντοπίζονται στον χώρο της έρευνας, κύριε Υπουργέ, και οφείλετε στον ελάχιστο χρόνο που σας απομένει –δεν τα κάνατε τρία χρόνια τώρα που είστε Υπουργός- να τα διορθώσετε. Αφήστε, λοιπόν, τα προπαγανδιστικά βίντεο, στα οποία μιλάτε για δαπάνες έρευνας και καινοτομίας που αγγίζουν –λέτε- για πρώτη φορά το 1% του ΑΕΠ, όταν όλοι γνωρίζουν ότι οι δαπάνες αυτές δεν προκύπτουν από τις πολιτικές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Το ξεπεράσαμε αυτό.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Για του λόγου το αληθές, καταθέσατε εδώ στα Πρακτικά, κύριε Φωτάκη, ένα έγγραφο του ΕΚΤ, του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης. Τι λέει; «Με βάση τα παραπάνω στοιχεία, οι κρατικές πιστώσεις για έρευνα και καινοτομία αποτελούν το 0,54% του ΑΕΠ της χώρας». Εσείς το καταθέσατε. Το διαβάσατε ή σας το έδωσαν και το καταθέσατε; Το καταθέτω.

Καταθέτω επίσης στην Ολομέλεια αυτό που κατέθεσα και στην Επιτροπή όσον αφορά το 1% του ΑΕΠ της χώρας. Όντως είναι 1%, αλλά προέρχεται κυρίως από τον ιδιωτικό τομέα, όπως σας είπα.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κυρία Μαρία Αντωνίου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αφήστε, λοιπόν, τους πανηγυρισμούς για τους είκοσι πέντε μεταδιδάκτορες που θα επιστρέψουν στη χώρα, κατά τα λεγόμενά σας.

Για την καταπολέμηση, κύριε Υπουργέ, του brain drain χρειάζεται πλάνο και εθνική στρατηγική και εσείς δεν έχετε τίποτα από τα δύο. Χρειάζεται μια κυβέρνηση, η οποία θα επενδύει στην έρευνα και στην καινοτομία και στη διασύνδεσή τους με την παραγωγή, την ανάπτυξη και την προσέλκυση ξένων επενδύσεων, όπως, για παράδειγμα, το HAARP που ιδρύει η TESLA, που ξεκίνησε από τρεις Έλληνες επιστήμονες που μετέχουν στο Τμήμα Σχεδιασμού της εταιρείας. Μάλιστα, οι πρώτες επαφές είχαν ξεκινήσει το 2012. Αυτούς τους ερευνητές πρέπει να προσεγγίσουμε για να δημιουργήσουμε το νομοθετικό πλαίσιο, έτσι ώστε να μην χρειάζονται έξι χρόνια προσπαθειών για να εγκατασταθεί το HAARP.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, κυρία Αντωνίου, ολοκληρώστε.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Για να δημιουργήσουμε νέες και καλά αμειβόμενες θέσεις εργασίας, χρειάζεται μια κυβέρνηση, η οποία θα μπορεί να εμπνεύσει τους άριστους επιστήμονες και ερευνητές και να τους προσφέρει μια καλύτερη προοπτική για το αύριο. Χρειάζεται μια κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη και σύντομα θα την έχουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Κωνσταντόπουλος από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο έχει προαναγγελθεί εδώ και έναν χρόνο, γι' αυτό και αναμενόταν με ιδιαίτερο ενδιαφέρον ως μία ρύθμιση στον χάρτη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, καλλιεργώντας βέβαια μεγάλες προσδοκίες σε φοιτητές, επιστημονικό και διδακτικό προσωπικό, αλλά φυσικά και σε χιλιάδες οικογένειες. Είναι μία ρύθμιση που ακούγεται ευχάριστα σε όλους τους εμπλεκόμενους στον χώρο της εκπαίδευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο, παρ' ότι δόθηκε χρόνος για να συζητηθεί σε βάθος, δεν μπόρεσε να ξεδιαλύνει επαγγελματικά

δικαιώματα, που είναι το ζητούμενο για τους πτυχιούχους των ΤΕΙ και τους αφήνουμε για άλλη μία φορά όμηρους.

Διότι, κύριε Υπουργέ, αυτό που χρειάζεται σήμερα είναι η διασύνδεση των ΤΕΙ με την αυριανή επαγγελματική αποκατάσταση των πτυχιούχων. Επίσης, το αντικείμενο λειτουργίας των τμημάτων και το πρόγραμμα σπουδών πρέπει να καθορίζονται με σαφή κριτήρια αξιολόγησης και ακαδημαϊκότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ιστορικά γνωρίζουμε όλοι ότι η μετεξέλιξη των ΚΑΤΕΕ σε ΤΕΙ με τον ν. 1404/1983 και η αναβάθμιση των ΤΕΙ σε ΑΤΕΙ με τον νόμο του Πέτρου Ευθυμίου, τον ν. 2916/2001 είναι έργα των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Ωστόσο, σήμερα απαιτείται μία ολοκληρωμένη πρόταση, επιστημονικά, επαγγελματικά τεκμηριωμένη για το παρόν και το μέλλον του εγχειρήματος.

Γνωρίζουμε όλοι, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι το διδακτικό επιστημονικό προσωπικό των ΑΤΕΙ αλλά και το παραγόμενο αποτέλεσμα των φοιτητών, που είναι πτυχιούχοι των τμημάτων, είναι σε πολύ υψηλό επίπεδο. Δεν τους χαρίζουμε τίποτα. Το δικαιούνται, θα έλεγα, διότι έχουν αναπτύξει πρότυπες εκπαιδευτικές δραστηριότητες με προπτυχιακά και μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών υψηλής ποιότητας. Έχουν αναπτύξει νησίδες ερευνητικής αριστείας με ερευνητικά εργαστήρια και μονάδες, έχουν

προωθήσει δίκτυα με διεθνείς οργανισμούς, επιστημονικές ενώσεις και ινστιτούτα της αλλοδαπής.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, όλο αυτό το εγχείρημα, με τις ασάφειες που έχουν προκύψει σχετικά με τις συγχωνεύσεις των τμημάτων, τη διαδικασία επιλογής των καθηγητών, την κατοχύρωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων, την ισοτιμία των πτυχιούχων του σήμερα και του χθες, δημιουργούν πολλά ερωτηματικά και φυσικά σοβαρές επιφυλάξεις.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο εισηγητής μας ανέπτυξε το σκεπτικό μας για την ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Θα ήθελα, ωστόσο, να κάνω κάποιες επισημάνσεις σε επιμέρους άρθρα: Διαπιστώνω ότι η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, μετά τις επιφυλάξεις που διατυπώθηκαν και ήταν δικές μας σκέψεις και απόψεις, απέσυρε το άρθρο 19.

Με την ίδια ευαισθησία, κύριε Υπουργέ, ανέμενα και αναμένω φυσικά να κάνετε αποδεκτή την τροπολογία μας με αριθμό 1490/154 που κατέθεσα και αφορά τις μετεγγραφές αδελφών προπτυχιακών φοιτητών για τις τρίτεκνες και τις πολύτεκνες οικογένειες.

Κύριε Υπουργέ, είναι μία ελάχιστη στήριξη στην οικογένεια. Είναι μία ελάχιστη στήριξη στους τρίτεκνους και πολύτεκνους και ιδιαίτερα σε μία εποχή που αντιμετωπίζουμε σοβαρό δημογραφικό πρόβλημα.

Θεωρώ, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει να κάνετε αποδεκτή την τροπολογία μου και όχι να παραπεμφθεί με τη συνολική ρύθμιση για τις μετεγγραφές, οδηγώντας τις οικογένειες αυτές σε απόγνωση.

Κύριε Υπουργέ, το πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί εδώ και αρκετό καιρό στον ΙΝΕΔΙΒΙΜ και τον ΕΟΠΠΕΠ έχει λάβει διαστάσεις. Αντικαταστήσατε τη διοίκηση του ΙΝΕΔΙΒΙΜ με συνοπτικές διαδικασίες. Στον ΕΟΠΠΕΠ, ωστόσο, κύριε Υπουργέ, έρχεστε με νέα τροπολογία να επικυρώσετε την επιλογή της Διευθύνουσας Συμβούλου, θεραπεύοντας προηγούμενη τροπολογία που ήταν ημιτελής.

Σας έχω υποβάλει σχετική ερώτηση και αναμένω ουσιαστικά την απάντησή σας και θεωρώ σκόπιμο φυσικά να αποσυρθεί η εν λόγω τροπολογία.

Κύριε Υπουργέ, έρχομαι στα διειρητά τμήματα. Τη ρύθμιση για τα διειρητά τμήματα της επαγγελματικής κατάρτισης και εκπαίδευσης, την οποία και εμείς ψηφίσαμε το καλοκαίρι στο νομοσχέδιο για την ανώτατη εκπαίδευση, τη θεωρώ θετική, διότι έτσι αποκτούν τα παιδιά των ΕΠΑΛ επαγγελματικά προσόντα.

Ωστόσο, κύριε Υπουργέ, εδώ θα ήθελα την προσοχή σας και να σας προτείνω να δώσετε τη δυνατότητα σε αυτά τα παιδιά, στους σπουδαστές

αυτούς δηλαδή, να συνεχίσουν τις προπτυχιακές τους σπουδές με κατατακτήριες ή με ποσόστωση.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, στο πλαίσιο της ενίσχυσης της ακαδημαϊκότητας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, καταθέσαμε μια τροπολογία με αριθμό 1489/153 και προτείναμε την ίδρυση ενός αυτοδύναμου τμήματος διοίκησης στον Οργανισμό Υγείας και Κοινωνικής Προστασίας. Το συγκεκριμένο αίτημα έχει τεκμηριωθεί πλήρως από την ακαδημαϊκή κοινότητα. Το αποδεχθήκατε κατ' αρχάς στην Επιτροπή. Σας καλούμε, λοιπόν, να κάνετε πράξη την υπόσχεση που δώσατε στην Επιτροπή, να κάνετε αποδεκτή την τροπολογία μας, αν θεωρείτε φυσικά ότι το αίτημα αυτό είναι νόμιμο και ενισχύει τον κοινωνικό ρόλο του Πανεπιστημίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να θυμίσω ότι το ζήτημα πρόσληψης των αναπληρωτών και το ζήτημα της προσχολικής αγωγής στο νομοσχέδιο για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση και την έρευνα αντίστοιχα δημιούργησαν εντάσεις. Σήμερα το άρθρο 33 δημιουργεί ξανά εντάσεις. Γίνεται κυρίαρχο στη συζήτηση μας. Η εξαγγελία για την εφαρμογή της διετούς προσχολικής αγωγής προ διαιτίας επανέρχεται εκ νέου σήμερα, με τον ίδιο τον Υπουργό φυσικά, να καταθέτει τις επιφυλάξεις και τους φόβους του για την εφαρμογή της.

Η θέση μας είναι σαφής, περιγράφεται στο άρθρο 3 του ν.1566/1985. Αποτυπώνεται στην τεκμηριωμένη επιστημονική άποψη ότι η φοίτηση στα νηπιαγωγεία αφορά παιδιά τεσσάρων και πέντε ετών. Δηλαδή, προνήπια και νήπια. Σε καμμία περίπτωση δεν αφορά βρέφη. Ο παιδικός σταθμός, κύριε Υπουργέ, αποτελεί δομή φύλαξης, φροντίδας και μέριμνας, η οποία υπάγεται στο Υπουργείο Εσωτερικών. Τα επαγγελματικά δικαιώματα των βρεφονηπιοκόμων ορίζονται στην ηλικία 0-4, όπου υπάρχει φροντίδα, και των νηπιαγωγών στην ηλικία 4-6. Αυτό για μένα είναι ξεκάθαρο και αδιαπραγμάτευτο.

Είναι γεγονός ότι η υποβάθμιση της λειτουργίας του ολοήμερου νηπιαγωγείου από το 2015 και μετά έχει δημιουργήσει αρκετά μεγάλα προβλήματα και ιδιαίτερα για τους εργαζόμενους γονείς. Η πραγματικότητα είναι μια και πρέπει να τη θεραπεύσουμε. Τριάντα έξι χιλιάδες παιδιά απορρίφθηκαν από τις δομές των παιδικών σταθμών και οχτώ χιλιάδες προνήπια αποκλείστηκαν από τα νηπιαγωγεία.

Επομένως, τι πρέπει να γίνει; Το Υπουργείο Παιδείας και η Τοπική Αυτοδιοίκηση σε συνεργασία οφείλουν να βρουν λύση. Οφείλουν την επόμενη σχολική χρονιά να δημιουργήσουν προϋποθέσεις εγγραφής όλων των παιδιών, ηλικίας 0-4 στους βρεφονηπιακούς σταθμούς και ηλικίας 4-6 αντίστοιχα στα νηπιαγωγεία.

Κύριε Υπουργέ, η υποχρεωτικότητα της δίχρονης προσχολικής αγωγής δεν αμφισβητείται από κανέναν. Προσφέρεται από τον τομέα εκπαίδευσης, που είναι το νηπιαγωγείο και από τους νηπιαγωγούς του κλάδου ΠΕ60. Αυτό αποτελεί σταθερή θέση της Δημοκρατικής Συμπαράταξης.

Κύριε Υπουργέ, αυτό που επιχειρείτε όμως με το συγκεκριμένο άρθρο είναι μια επανάληψη του ν.1566/1985. Εμείς δεν χαρίζουμε σε κανέναν τις μεγάλες τομές του ΠΑΣΟΚ στον χώρο της εκπαίδευσης. Σεβόμαστε τους αγώνες των εκπαιδευτικών, σεβόμαστε τους αγώνες όλων. Τιμάμε την προσφορά τους διαχρονικά. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΟΣ: Θα το ψηφίσετε; Εδώ! Η ταμπακιέρα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει η κυρία Δριτσέλη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η σημερινή συζήτηση για τη δημιουργία του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής αποτελεί ένα εκπαιδευτικό και ακαδημαϊκό ορόσημο. Εντάσσεται σε μια πολιτική που έχει ξεκινήσει από την Κυβέρνηση και έχει διττό στόχο.

Κατ' αρχάς, πρόκειται για μια πολιτική επιλογή που ευελπιστεί να απαντήσει στις νέες συνθήκες, στα νέα δεδομένα, που προκύπτουν, έπειτα από δέκα χρόνια κρίσης και εν όψει της διαφαινόμενης εξόδου από αυτήν και φιλοδοξούμε, μαζί με τους νέους επιστήμονες, να σταθούμε στα πόδια μας και να γυρίσουμε σελίδα ως χώρα.

Ένας δεύτερος στόχος και πολύ σημαντικός είναι ότι η προσπάθεια αυτή εκκινεί από την ανάγκη, προφανώς, που υπάρχει μέσα στην ελληνική κοινωνία και που προέρχεται και μέσα από την ανάπτυξή της, για το ποια θα πρέπει να είναι η προοπτική αυτής της χώρας και πού θα πρέπει να στηριχθούμε, για να μην γυρίσουμε, προφανώς, στην εποχή πριν από το 2009, την οποία και όλοι φαίνεται να ξορκίζουμε. Αυτό γίνεται -και είναι μια καινοτομία, θα έλεγα, του Υπουργείου- χωρίς οικονομίστικα κριτήρια.

Είναι μια ανάγκη. Και γι' αυτό θα πρέπει και να αγκαλιαστεί και με πάρα πολύ μεγάλη φροντίδα –και το λέω ειλικρινά- όλες οι πτέρυγες της Βουλής να εγκύψουν πάνω σε αυτήν την προσπάθεια και παραγωγικά να δώσουν τις προτάσεις τους, γιατί αυτό το νομοσχέδιο είναι ο οδηγός για το πώς πρόκειται να αλλάξει ο ακαδημαϊκός χάρτης συνολικά στη χώρα.

Η δημιουργία, λοιπόν, του πανεπιστημιακού αυτού ιδρύματος, του τρίτου μεγαλύτερου πανεπιστημιακού πόλου της χώρας, συμβολίζει την έναρξη μιας εξαιρετικά δημιουργικής, θα έλεγα, φάσης κοινωνικής, αλλά και ερευνητικής ανασυγκρότησης.

Αποτελεί, επίσης, το σημείο αφετηρίας για μια νέα εποχή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, η οποία θα στοχεύει στην ποιοτική υπέρβαση και στη στήριξη ενός διαφορετικού παραγωγικού και ακαδημαϊκού μοντέλου στηριγμένου στην κοινωνία της έντασης γνώσης.

Το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής -πρέπει να το τονίζουμε, δεν πρέπει να το κρύβουμε- προέκυψε από την ακαδημαϊκή αναδόμηση δύο μεγάλων τεχνολογικών ιδρυμάτων και δείχνει τον δρόμο σε άλλα ιδρύματα με ακαδημαϊκά κριτήρια και με μοναδικό γνώμονα τη μετάβαση της ελληνικής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε ένα νέο επίπεδο.

Ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον σημείο σε αυτήν τη διαδικασία είναι ότι το νέο ίδρυμα δεν προέκυψε στη λογική της διοικητικής επιβολής. Δεν δημιουργήθηκε δηλαδή μέσα από ένα καταναγκαστικό περιβάλλον διοικητικών πιέσεων, όπως συνέβη, για παράδειγμα με το «Σχέδιο Αθηνά». Αντίθετα, αποτελεί ένα πείραμα από τα κάτω προς τα πάνω, με τη σφραγίδα της ίδιας της ακαδημαϊκής κοινότητας. Αυτή η διαφοροποίηση καθιστά αυτό το

εγχείρημα μοναδικό και ελπίζουμε ότι σε αυτήν την πορεία θα ακολουθήσουν και τα υπόλοιπα ιδρύματα της χώρας.

Ο επιτελικός ρόλος του Υπουργείου σε αυτήν την προσπάθεια, αλλά και της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων σε όλες τις συνεδριάσεις ήταν σημαντικός. Έγιναν συνεχείς διαβουλεύσεις με την εκπαιδευτική κοινότητα, με εκπαιδευτικούς, παραγωγικούς και ερευνητικούς φορείς, αλλά και ουσιαστική δουλειά σε επίπεδο προετοιμασίας από τα δύο μεγάλα ΤΕΙ της Αττικής.

Επίσης, το νέο Πανεπιστήμιο, όπως και τα υπόλοιπα που θα προκύψουν, κυοφορήθηκαν και στα περιφερειακά αναπτυξιακά συνέδρια που συνδιοργάνωσε η ελληνική Κυβέρνηση με τις Περιφέρειες της χώρας. Η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας που συμμετείχε με ιδιαίτερη θέρμη σε αυτές τις διαδικασίες θεσμικής και δομημένης διαβούλευσης και τα πάνελ που διοργανώθηκαν η αλήθεια είναι ότι αγκαλιάστηκαν αρκετά και ήταν από τα πιο δημοφιλή σε όλες τις περιφέρειες.

Το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, λοιπόν, αποτελεί το επιστέγασμα μιας πολυδιάστατης προσπάθειας, η οποία ελπίζουμε να μην είναι και η μόνη. Σε όλες τις Περιφέρειες η συζήτηση έχει ανοίξει. Όλα τα ιδρύματα, πανεπιστήμια και ΤΕΙ, αναζητούν ωσμώσεις, κινητοποιούν σκέψεις και ιδέες

και ταυτόχρονα οι τοπικές κοινωνίες αδημονούν για μία νέα ακαδημαϊκή πρόταση, που γενικά και συνολικά θα τις αναβαθμίσει.

Σε αυτήν την κατεύθυνση είναι εξαιρετικά σημαντικό το γεγονός ότι η συζήτηση αυτή διεξάγεται με ακαδημαϊκά και όχι με μικροπολιτικά κριτήρια, όπως στην περίπτωση του «Σχεδίου Αθηνά».

Θυμόμαστε όλοι μας τις τότε προτάσεις του Υπουργείου οι οποίες καταργούσαν με οριζόντιο τρόπο εκατοντάδες τμήματα των ΤΕΙ και στη συνέχεια συγχώνευαν άσχετα μεταξύ τους αντικείμενα, μόνο και μόνο για να μετριάσουν αντιδράσεις τοπικών φορέων, αλλά και παραγόντων. Η ακαδημαϊκότητα στη σημερινή διαδικασία, αλλά και η διάθεση δημιουργίας και όχι καταστροφής αποτελούν και τις ποιοτικές διαφορές στις οποίες θα βασιστεί η επιτυχία του νέου Πανεπιστημίου.

Ελπίζουμε, λοιπόν, αυτή η συζήτηση να προχωρήσει σε όλα τα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας. Παρά το τιάνιο έργο που απαιτείται, μπορούμε να τα καταφέρουμε και να φτάσουμε στο ίδιο σημείο που είμαστε σήμερα με το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής.

Προφανώς αυτή η διαδικασία δεν μπορεί να ολοκληρωθεί μόνο μέσα από τη νομοθετική διαδικασία. Θα πρέπει το νέο πανεπιστήμιο να δουλέψει. Οι ακαδημαϊκοί δάσκαλοι και οι φοιτητές να καταβάλουν επίπονη προσπάθεια

για να εδραιωθεί το νέο ίδρυμα ανάμεσα στα ποιοτικότερα της Ευρώπης. Το σημαντικό, όμως, είναι ότι σήμερα η ακαδημαϊκή κοινότητα στο σύνολό της καλωσορίζει με πολύ θετικό τρόπο αυτήν την προσπάθεια.

Θα ήθελα να σταθώ σε δύο ακόμα σημαντικές ρυθμίσεις αυτού του νομοσχεδίου.

Κατ' αρχάς, όσον αφορά τις μετεγγραφές, με τις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου κατοχυρώνεται το δικαίωμα μετεγγραφής σε αδέρφια προπτυχιακούς φοιτητές. Με τον τρόπο αυτόν δίνεται πραγματικά μια σημαντική ανάσα στις οικογένειες που σε αυτές τις δύσκολες σημερινές συνθήκες παλεύουν για να σπουδάσουν τα παιδιά τους.

Με προσοχή ακούσαμε, βέβαια, και την πρόταση του Υπουργού για διακομματική συνδιαμόρφωση ενός νέου πλαισίου για το θέμα αυτό που δεν είναι άσχετο –και δεν πρέπει να το αντιμετωπίζουμε ως τέτοιο- με τον νέο ακαδημαϊκό χάρτη και με το σύστημα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Γι' αυτό θα πρέπει όλοι μαζί να σκεφτούμε ένα σύστημα, το οποίο θα είναι αφ' ενός όσο το δυνατόν πιο ευρύ, αλλά ταυτόχρονα δεν θα ακυρώνει τα ιδρύματα της περιφέρειας και δεν θα καθιστά δευτερεύον καθήκον για το Υπουργείο την ενίσχυση της φοιτητικής μέριμνας για όσους φοιτητές δεν μπορούν να κάνουν χρήση αυτού του δικαιώματος.

Αξίζει να γίνει ιδιαίτερη αναφορά και στις διατάξεις του άρθρου 33 για τη δίχρονη υποχρεωτική φοίτηση των νηπίων στο νηπιαγωγείο. Άκουσα με προσοχή όλους τους συναδέλφους. Κατανοώ και τις ανησυχίες που μπορεί να υπάρχουν σε κάποιες ομάδες και το ότι οποιαδήποτε αλλαγή ή μεταρρύθμιση μπορεί να επιφέρει κάποιου είδους καχυποψία. Κάθε τι καινούργιο προφανώς πρέπει να αξιολογείται και εν ευθέτω χρόνω αυτό θα συμβεί.

Νομίζω ότι έχει γίνει πλέον κατανοητό ότι το θέμα της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής εκπαίδευσης είναι ένα πάγιο αίτημα της εκπαιδευτικής κοινότητας. Δεν το λέει μόνο ο κ. Γαβρόγλου, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας ή ο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό δεν σημαίνει ότι a priori θα πρέπει να καταδικάζουμε αυτές τις προσπάθειες και τις μεταρρυθμίσεις που έχουν ως στόχο την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου, όταν μάλιστα όλοι μας εδώ, σε αυτήν την Αίθουσα, συνομολογούμε ότι η εκπαίδευση εν γένει χρειάζεται σημαντικές αλλαγές και καινοτόμες παρεμβάσεις.

Θέλω, λοιπόν, να πω ότι σταδιακά και σε βάθος τριετίας –άρα, μιλάμε για ένα μεταβατικό στάδιο το οποίο εκ των πραγμάτων χρειάζεται, προκειμένου όλοι να ανταποκριθούν στις νέες συνθήκες- τα παιδιά από τεσσάρων έως έξι χρόνων θα ενταχθούν στα δημόσια νηπιαγωγεία, με την αντίστοιχη βέβαια μέριμνα της πολιτείας για την πλήρη κάλυψη αυτών των αναγκών.

Αυτή η διαρθρωτική εκπαιδευτική τομή θα έχει ως αποτέλεσμα την ενσωμάτωση στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα των βέλτιστων ευρωπαϊκών πρακτικών, όπως αυτές ισχύουν σε χώρες πρότυπα στην εκπαίδευση, όπως είναι η Φινλανδία, για παράδειγμα, και αφετέρου την οριστική απαλλαγή όλων των οικογενειών από οικονομικές επιβαρύνσεις που προκύπτουν από τη σημερινή κατάσταση, ιδιαίτερα για όσους –κάθε χρόνο το αντιμετωπίζουμε αυτό- δεν εξασφαλίζουν τα voucher για την κάλυψη των τροφείων.

(Στο σημείο αυτό την προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κλείνοντας, θα ήθελα να σημειώσω ότι η δημιουργία του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής αποτελεί ακαδημαϊκή παρακαταθήκη της Αριστεράς. Αποτελεί την εφαρμογή ενός οράματος αλλά και ενός προγραμματικού πλαισίου του ΣΥΡΙΖΑ για την παραγωγική ανασυγκρότηση, με αιχμή τη δημόσια εκπαίδευση.

Όπως σε κάθε τομή, έτσι και σε αυτή, κάποιοι έσπευσαν να θέσουν προσκόμματα, να εγείρουν διοικητικές ή άλλες γραφειοκρατικές δυσκολίες. Η απάντηση σε όλα αυτά είναι ότι το Πανεπιστήμιο έχει μπροστά του προκλήσεις, αλλά θα τα καταφέρει, κυρίως γιατί οι πρώτοι που αδημονούν να

<http://sep4u.gr>

δουλέψει και να πετύχει είναι η ίδια η ακαδημαϊκή κοινότητα, οι φοιτητές, αλλά και οι καθηγητές του.

Ελπίζουμε, λοιπόν, ότι στην κατεύθυνση αυτή, το επόμενο βήμα θα είναι και η αναβάθμιση των ιδρυμάτων της περιφέρειας στο πρότυπο αυτού του Πανεπιστημίου, που όλοι φαίνεται ότι τελικά επιθυμούν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κυρία Δριτσέλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα δύο μαθήτριες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 15ο Δημοτικό Σχολείο Ευόσμου Θεσσαλονίκης, το Β΄ Τμήμα.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για μια τροπολογία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να πω ότι κάνουμε δεκτή την τροπολογία με γενικό αριθμό 1501 και ειδικό 165 και υπάρχει και μία νομοτεχνική βελτίωση.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Με τι περιεχόμενο, κύριε Υπουργέ;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Έχει σχέση με τα ΕΠΙ. Θεωρούμε ότι για την ίδρυση των ΕΠΙ πρέπει να έχει λόγο και το ΕΣΕΚΑΣ.

Καταθέτω για τα Πρακτικά τη νομοτεχνική βελτίωση.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντίνος Γαβρόγλου καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

<http://sep4u.gr>

<http://sep4u.gr>

<http://sep4u.gr>

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, κάποια στιγμή θα θέλαμε να έχουμε τις απαντήσεις σας για όλες τις τροπολογίες, για να μπορέσουμε να έχουμε μία συνολική εικόνα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τις είπαμε, απλώς νομίζω ότι εκείνη τη στιγμή λείπατε. Αν όχι, θα σας τις πούμε. Η μόνη που εκκρεμούσε ήταν αυτή που είχατε καταθέσει. Την κάναμε δεκτή. Μαζί με αυτή έχουμε ολοκληρώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει η κ. Καραμανλή από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ANNA KARAMANLI: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πυρήνας του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου είναι η ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, μία νομοθετική πρωτοβουλία που ο Υπουργός Παιδείας κ. Γαβρόγλου χαρακτήρισε επανειλημμένως και σήμερα εμβληματική.

Θα έλεγα ότι είναι όντως εμβληματική, αλλά για λάθος λόγους. Διότι αντανακλά με ακρίβεια τη βασική προτεραιότητα αυτής της Κυβέρνησης, που

δεν είναι άλλη από την υπηρετήση μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων και βέβαια, την ανάπτυξη πελατειακών σχέσεων και την ψηφοθηρία. Διότι η ίδρυση αυτού του νέου Πανεπιστημίου είναι αποσπασματική ενέργεια και δεν εντάσσεται σε κανένα ολοκληρωμένο σχέδιο για το τι θέλουμε να αλλάξουμε στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ποια είναι η στόχευσή μας και σε ποιον χρονικό ορίζοντα, σε ποιες σύγχρονες ανάγκες της κοινωνίας, αλλά και της οικονομίας απαντά, αλλά και ποιους πόρους χρειαζόμαστε για να υλοποιήσουμε αυτό το σχέδιο.

Ο μεγάλος χαμένος αυτής της υπόθεσης είναι η τεχνολογική εκπαίδευση της χώρας μας, ένας κλάδος που έχει αποδείξει ότι και αντανακλαστικά έχει και μπορεί να εξελίσσεται και να προσαρμόζεται στις σύγχρονες απαιτήσεις.

Την ώρα που η διεθνής τάση είναι να ενισχύονται τα ιδρύματα τεχνολογικού χαρακτήρα και να προσανατολίζονται οι μαθητές στην επαγγελματική εκπαίδευση, εμείς κινούμαστε σε αντίθετη κατεύθυνση. Πολλοί μαθητές των ΕΠΑΛ της Αττικής έκαναν τη συγκεκριμένη επιλογή, συνυπολογίζοντας τις αυξημένες πιθανότητες της αγωγής στα ΤΕΙ της Αθήνας και του Πειραιά. Πήγατε να τους αιφνιδιάσετε και να τους στερήσετε στην ουσία τη δυνατότητα να συνεχίσουν τις σπουδές τους.

Είναι θετικό ότι δεχθήκατε την πρότασή μας, αυξάνοντας τον αριθμό των εισακτέων από τα ΕΠΑΛ στο νέο Πανεπιστήμιο. Ωστόσο, αφαιρείτε το βασικό κίνητρο για να γραφτεί ένα παιδί στο ΕΠΑΛ, γιατί τα παιδιά που φοιτούν σε αυτά τα σχολεία προσανατολίζονται κυρίως στην τεχνολογική εκπαίδευση και δεν τους ενδιαφέρουν οι σπουδές σε πανεπιστημιακές σχολές με θεωρητικό χαρακτήρα.

Την ίδια στιγμή τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων του νέου Ιδρύματος παραμένουν θολά. Στο νομοσχέδιο δεν υπάρχει καμμία σαφής αναφορά και ο Υπουργός στην Επιτροπή δεν φρόντισε να το ξεδιαλύνει ούτε και σήμερα. Νοείται αναβάθμιση της τεχνολογικής εκπαίδευσης χωρίς πρόβλεψη για τα επαγγελματικά δικαιώματα;

Θα ήθελα, επίσης, να σταθώ στις συγχωνεύσεις των παλιών τμημάτων και τη σύσταση των νέων χωρίς κανένα κριτήριο. Είδαμε κάποια τμήματα να παραμένουν αυτόνομα, ίσως κάτω από τη συντεχνιακή πίεση ή λόγω αυξημένης επιρροής στην ηγεσία του Υπουργείου και είδαμε να δημιουργούνται και τμήματα «σούπερ μάρκετ», που μας θυμίζουν, με την συγκέντρωση κάτω από την ίδια ομπρέλα αντικειμένων εντελώς άσχετων μεταξύ τους.

Κλασικό παράδειγμα το Τμήμα Βιοϊατρικών Επιστημών, στο οποίο είχατε την ατυχή έμπνευση να συμπεριλάβετε από τα Ιατρικά Εργαστήρια και την Ακτινολογία μέχρι την Οπτομετρία και την Αισθητική Κοσμετολογία. Έχουν κάποια σχέση αυτά τα τμήματα επιστημονικά, αλλά και επαγγελματικά; Πάνω σε ποια ακαδημαϊκά πρότυπα βασιστήκατε για να δημιουργήσετε τμήματα «λίγο από όλα»; Συνιστά κάτι τέτοιο αναβάθμιση; Έχουμε γίνει όλοι οι συνάδελφοι δέκτες διαμαρτυριών από φοιτητές, αλλά και διδακτικό προσωπικό τμημάτων που κάθε άλλο παρά πιστεύουν πως τους αναβαθμίζετε.

Θα αναφερθώ ενδεικτικά στο Τμήμα Ιατρικών Εργαστηρίων, ένα τμήμα με διεθνή καταξίωση και αναγνώριση, που οι ευρωπαϊκές Οδηγίες το καθιστούν ισοδύναμο των Τμημάτων Βιοϊατρικών Επιστημών του εξωτερικού, με υψηλή απορροφητικότητα στην αγορά εργασίας και μεγάλη απήχηση στις προτιμήσεις των υποψηφίων εισακτέων. Ένα τέτοιο τμήμα κρίθηκε ότι δεν μπορούσε να κρατήσει την αυτοτέλειά του και τα μέλη της εκπαιδευτικής του κοινότητας έχουν κάθε λόγο να αισθάνονται μετέωρα σε ό,τι αφορά τα επαγγελματικά τους δικαιώματα και την ισοτιμία του παλιού τίτλου σπουδών με τον νέο.

Τις απόψεις τους για συγχώνευση λιγότερων τμημάτων που έχουν μια συνάφεια δεν τις λάβατε υπ' όψιν, όπως δεν λάβατε και την άποψη της ΑΔΙΠ,

που τους έχει αξιολογήσει θετικότερα στο πρόσφατο παρελθόν. Παραμένει, λοιπόν, εύλογα το ερώτημα ποιο είναι το πραγματικό σκεπτικό με το οποίο προέκυψαν τα τμήματα, αν και μπορούμε να υποψιαστούμε τα μέτρα και τα σταθμά σας.

Έρχομαι στο άρθρο 8 και στα Κέντρα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, τις νέες δομές που δημιουργείτε στο πλαίσιο του Πανεπιστημίου και απευθύνονται στους αποφοίτους των ΕΠΑΛ, οι οποίοι έρχονται αντιμέτωποι με μια ακόμα σύγκυση. Δεν είναι καθόλου διακριτές οι διαφορές τους σε σχέση με τα δημόσια ΙΕΚ. Για ποιο λόγο ένα παιδί μετά το ΕΠΑΛ να επιλέξει τη φοίτηση σε ΚΕΕ και όχι σε ένα ΙΕΚ; Τα προγράμματα σπουδών θα διαμορφώνονται με βάση τα επαγγελματικά περιγράμματα του ΕΟΠΠΕΚ, όπως ισχύει και για τα ΙΕΚ. Αποφοιτώντας από τα ΚΕΕ μετά από δύο χρόνια θα πάρει πιστοποιητικό σπουδών Επιπέδου 5, σύμφωνα με το εθνικό πλαίσιο προσόντων. Το ίδιο θα πάρει και ο απόφοιτος του ΙΕΚ μετά από ενάμιση χρόνο φοίτησης.

Συνεπώς, ίδια επαγγελματικά δικαιώματα και στις δυο περιπτώσεις και όλα αυτά τη στιγμή που δεν μοιάζει εξασφαλισμένη η χρηματοδότηση του νέου εγχειρήματος, εκτός αν θεωρεί το Υπουργείο ότι περισσεύουν χρήματα από τον προϋπολογισμό του πανεπιστημίου για να καλύψει το κόστος λειτουργίας τους.

Την ώρα, λοιπόν, που κυρίαρχη απαίτηση είναι η αύξηση της χρηματοδότησης στα πανεπιστήμια, δημιουργείτε άλλη μια δομή, με ό,τι αυτό συνεπάγεται σε επίπεδο δαπανών, χωρίς να προκύπτει καμία προστιθέμενη αξία.

Με το άρθρο 33 καθιερώνεται σταδιακά η υποχρεωτική φοίτηση στα νηπιαγωγεία από τα τέσσερα έτη. Υπάρχει, πράγματι, η ισχυρή παιδαγωγική άποψη ότι η συμβολή του νηπιαγωγείου στην εξέλιξη του παιδιού είναι μεγάλη και ότι η διετής φοίτηση σ' αυτό θα βοηθήσει στη συναισθηματική, κοινωνική και διανοητική του ανάπτυξη.

Όμως, μια τέτοια σημαντική αλλαγή που επηρεάζει τη ζωή χιλιάδων παιδιών σε μια ευαίσθητη ηλικία, αλλά και τον προγραμματισμό των οικογενειών τους, δεν μπορεί να γίνει με διαδικασίες «fast track», χωρίς να έχουν εξασφαλιστεί οι αναγκαίες υποδομές για να στηριχθεί το εγχείρημα, χωρίς να έχει υπάρξει ουσιαστικός διάλογος με τις άκρως επιτυχημένες δομές των δήμων που παρέχουν υπηρεσίες υψηλού επιπέδου, χωρίς να έχουν λυθεί θέματα που αφορούν στο ωράριο, τη λειτουργία κατά τους θερινούς μήνες, την ύπαρξη βοηθητικού προσωπικού. Αν σχεδιαστεί ο θεσμός με τέτοια προχειρότητα και τόσα κενά, θα οδηγηθεί με μαθηματική ακρίβεια στην απαξίωση και την αποτυχία.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου αδικείτε τα ίδια τα Τεχνολογικά Ιδρύματα, τους φοιτητές τους και τους απόφοιτούς τους. Βασική σας έννοια είναι να προλάβετε να εγκαινιάσετε άρον-άρον το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, να κόψετε κορδέλες πριν τις εκλογές, προσδοκώντας οφέλη στην κάλπη.

Η Νέα Δημοκρατία, λειτουργώντας με υπευθυνότητα, τοποθετείται θετικά επί της αρχής, αλλά έχει την υποχρέωση να αναδείξει όλες τις αδυναμίες και τις στρεβλώσεις του εγχειρήματος, γιατί το ζητούμενο δεν μπορεί να είναι άλλο ένα πανεπιστήμιο με αβέβαιες προοπτικές, αλλά δυνατά εκπαιδευτικά ιδρύματα με έμφαση στην τεχνολογική εκπαίδευση, εκπαιδευτικά ιδρύματα που δεν θα έχουν σχέση με την απογοητευτική κατάσταση που επικρατεί σήμερα σε πολλά ελληνικά πανεπιστήμια με εγκληματικές και παραβατικές συμπεριφορές να είναι κομμάτι της καθημερινότητάς τους, με τη λαθρεμπορία να ανθεί, με διακίνηση και χρήση ναρκωτικών, με εργαστήρια μολότοφ και εκτεταμένες καταστροφές.

Εύχομαι πραγματικά το Πανεπιστήμιο που δημιουργείτε σήμερα να μείνει ανεπηρέαστο από τις ιδεολογικές εμμονές σας που συντηρούν αυτήν την εικόνα ανομίας και παρακμής.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κυρία Καραμανλή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κατ' αρχάς, πείτε μου τι θα θέλατε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει γραπτώς τον λόγο από το Προεδρείο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Απλώς θα ήθελα να ξεκαθαρίσω κάτι. Με βάση το άρθρο 68 πρέπει να περιέχεται, όπως γνωρίζετε, υβριστική έκφραση, η οποία δεν υπήρχε –γιατί διάβασα τα Πρακτικά- και ο Προεδρεύων έκρινε ότι δεν υπήρχε λόγος επί προσωπικού. Παρ' όλα αυτά, θα σας δώσω για ένα λεπτό τον λόγο να εκθέσετε την άποψή σας και να λήξει το θέμα, διότι δεν θέλω να χρονοτριβήσουμε πάρα πολύ μ' αυτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Ένα λεπτό θα χρειαστώ μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Πριν από δυο ώρες σε αυτήν την Αίθουσα στη δικαιολογημένη αντίδραση σύσσωμης της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στο γεγονός ότι διεκόπη η παρέμβαση του Αντιπροέδρου της Νέας Δημοκρατίας, ο Προεδρεύων κ. Γεώργιος Βαρεμένος επέλεξε να προβεί σε ένα απαξιωτικό και προσβλητικό σχόλιο προσωπικά απέναντί μου. Τον προέτρεψα να το ανακαλέσει, γιατί τέτοιες προσωπικές αναφορές δεν ταιριάζουν στην κοινοβουλευτική ηθική.

Όμως, αυτό που είναι σημαντικότερο και πλέον απαράδεκτο είναι το γεγονός ότι ο ίδιος επέλεξε ως κριτής και κρινόμενος να μη μου δώσει τον λόγο επί προσωπικού, ενώ αφορούσε τον ίδιο. Αυτό δεν συνάδει με την κοινοβουλευτική ηθική. Η Έδρα φυσικά πρέπει να είναι σεβαστή από όλους, αλλά κανείς δεν πρέπει να εκμεταλλεύεται την Έδρα, όταν το θέμα αφορά τον ίδιο, γιατί αυτό μπορεί να θεωρηθεί οιονεί ως αλαζονεία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Νομίζω ότι το συγκεκριμένο συμβάν θεωρείται λήξαν και καλό είναι να προχωρήσουμε παρακάτω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω μια ανακοίνωση προς το Σώμα.

Η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει τις Εκθέσεις της στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας:

A. «Κύρωση της Σύμβασης Μίσθωσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των εταιρειών "Total E&P Greece B.V.", "Edison International S.p.A." και "Ελληνικά Πετρέλαια Ανώνυμη Εταιρεία" για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη θαλάσσια Περιοχή 2, Ιόνιο Πέλαγος».

B. «Κύρωση της Σύμβασης Μίσθωσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της εταιρείας ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη χερσαία περιοχή "Άρτα - Πρέβεζα"».

Γ. «Κύρωση της Σύμβασης Μίσθωσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της εταιρείας ENERGEAN OIL & GAS - ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΙΓΑΙΟΥ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη χερσαία περιοχή "Αιτωλοακαρνανία"».

Δ. «Κύρωση της Σύμβασης Μίσθωσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της εταιρείας ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη χερσαία περιοχή "Βορειοδυτική Πελοπόννησος"».

Ορίστε, κύριε Εμμανουηλίδη, έχετε τον λόγο εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που αφορά την παιδεία. Πρώτα απ' όλα, επιτρέψτε μου να παρατηρήσω ότι η συζήτηση που προηγήθηκε στην αρμόδια Επιτροπή έγινε σε κλίμα απαιτούμενης μετριοπάθειας, σύνεσης, σοβαρότητας αντάξιας του θέματος, αλλά και γενικότερα με ένα αίσθημα ευθύνης που οφείλουμε να συνεισφέρουμε όλοι στον πολιτικό διάλογο. Και το σημαντικότερο, η σημερινή συζήτηση λειτουργεί καθαρτήρια μετά από όσα ζήσαμε την περασμένη εβδομάδα, όπου ο παραληρηματικός αντιπολιτευτικός λόγος που αρθρώθηκε συμπυκνώνεται στις λέξεις σκευωρία, συμμορία, τιμωρία, αλλά και μωρία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι οφείλουμε στον εαυτό μας, αλλά κυρίως στον ελληνικό λαό, να μην επιτρέψουμε ο χώρος αυτός της δημοκρατίας να ξαναγίνει χώρος ακροδεξιάς εμφυλιοπολεμικής μισαλλοδοξίας και μετεμφυλιακού ρεβανσισμού. Ακούστηκαν πολλά «εγώ», «εγώ», «εγώ». Πολύ πρώτο ενικό πρόσωπο, υποδηλωτικό ακραίου νεποτισμού. Όλοι καταλαβαίνουμε. Θέλω, όμως, να υπενθυμίσω στους πολιτικούς «Καισαρίωνες» ότι εδώ είμαστε για το «εμείς» και όχι για το υπερφίαλο και καταστροφικό για την κοινωνία «εγώ».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προχωρώ στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Κάθε νομοθέτημα που έρχεται προς ψήφιση φέρει αυτονόητα ένα κοινωνικό φορτίο. Τα νομοθετήματα, ωστόσο, που έχουν σχέση με την παιδεία έχουν ένα μεγαλύτερο ειδικό κοινωνικό βάρος, καθώς καθορίζουν τη γραμμή πλεύσης μιας χώρας. Το προς ψήφιση νομοσχέδιο βρίσκεται σε πλήρη στοίχιση με τη ρήση του Θουκυδίδη ότι «κείται επ' ωφέλεια των αδικουμένων», και αυτό γιατί έκδηλα αφήνει ένα θετικό κοινωνικό αποτύπωμα υποστήριξης των αδύναμων κοινωνικών ομάδων.

Έρχομαι αρχικά στον τίτλο του νομοσχεδίου «Ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής και άλλες διατάξεις». Η των ονομάτων επίσκεψις ως αρχή σοφίας του Αντισθένη υποδηλώνεται στην ονομασία του υπό ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, μιας περιοχής όπου ζει ένα σημαντικό

κομμάτι του πληθυσμού της χώρας μας, 1.100.000 κάτοικοι πνιγμένοι κυριολεκτικά μέσα στη λάσπη της κοινωνικής αναληθσίας των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ. Δεν έχουν κλείσει ακόμη οι πληγές από τις καταστροφές της Μάνδρας, από τις εγκληματικές πολιτικές δεκαετιών στη Δυτική Αττική, όπου ζουν τα παιδιά ενός κατώτερου θεού. Με την ίδρυση του Πανεπιστημίου σε αυτή την περιοχή δείχνεται το οφειλόμενο ενδιαφέρον για την αναβάθμιση της παιδείας σε περιοχές ξεχασμένες από αυτούς που κυβέρνησαν τις τελευταίες δεκαετίες.

Η ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής είναι αποτέλεσμα μιας μακράς διαδικασίας διαβούλευσης και επεξεργασίας και κατά τη διαμόρφωσή του ελήφθη σοβαρά υπ' όψιν το πόρισμα επιτροπής που συγκροτήθηκε στο Υπουργείο Παιδείας από ακαδημαϊκούς εγνωσμένου κύρους και εκπροσώπους των διοικήσεων των ιδρυμάτων.

Με το νομοσχέδιο θεραπεύονται δύο ανάγκες. Κατά πρώτον, με ακαδημαϊκά κριτήρια, όπως αναφέρθηκαν, δημιουργείται ο τρίτος σε μέγεθος ακαδημαϊκός πυλώνας. Κατά δεύτερον, με το υπό ίδρυση πανεπιστήμιο δημιουργείται ένας φάρος εκπαίδευσης, μόρφωσης και πολιτισμού στην πιο υποβαθμισμένη και αδικημένη περιοχή του Λεκανοπεδίου.

Περνώ στις άλλες διατάξεις του νομοσχεδίου, ο κοινωνικός πυρήνας των οποίων αποκαθιστά κραυγαλέες κοινωνικές αδικίες. Αναφέρομαι εν προκειμένω στις διατάξεις που αφορούν στις μετεγγραφές των φοιτητών. Είναι κοινωνική βαρβαρότητα νέοι και νέες, ενώ έχουν αποδείξει την αξιοσύνη τους στον ακαδημαϊκό στίβο, να αποκλείονται εξαιτίας της οικογενειακής οικονομικής αδυναμίας. Είναι ένα κοινωνικό πρόβλημα, για το οποίο οι μεταπολιτευτικές κυβερνήσεις Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ περί άλλων ετύρβαζαν. Απαντούμε, λοιπόν, με μία πρωτοβουλία που θεραπεύει στον μέγιστο δυνατό βαθμό αυτή την κοινωνική παθογένεια, χωρίς να θυσιάζεται η εγκυρότητα της ακαδημαϊκής λειτουργίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το σχέδιο νόμου περιέχει επίσης την αναβάθμιση και επέκταση της λειτουργίας των σχολείων των φυλακών. Τι μπορεί να δείχνει αυτή η πρόθεσή μας εκτός από την απαιτούμενη κοινωνική ευαισθησία, που για δεκαετίες οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ αρνούταν να προσδώσουν την αναγκαία εκπαιδευτική διάσταση στο σωφρονιστικό σύστημα;

Έρχομαι στη συνέχεια στο θέμα της αναβάθμισης της επαγγελματικής και τεχνικής εκπαίδευσης. Στο πεδίο αυτό είναι εντελώς εμφανές ότι υπάρχει μια συστηματική και διαχρονική φροντίδα από την Κυβέρνηση να φωτιστεί και η αθέατη πλευρά της εκπαίδευσης, γιατί για δεκαετίες η επαγγελματική και τεχνική εκπαίδευση ήταν το αποπαίδι της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Τέλος, αναφέρομαι στη διάταξη που αφορά τη θεσμοθέτηση της δεκατετράχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης, με την προσθήκη των δύο χρόνων της προσχολικής αγωγής. Η ρύθμιση αυτή είναι στοιχισμένη με την ευρωπαϊκή πρακτική, στην κατεύθυνση της οποίας συμμετέχει το 95% των παιδιών από 4 χρόνων μέχρι και τη φοίτησή τους στο δημοτικό σχολείο στην προσχολική εκπαίδευση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σταθερή πεποίθησή μου η ανάγκη επίδειξης του ενδιαφέροντος της πολιτείας για την ενίσχυση των θεμελίων του εκπαιδευτικού οικοδομήματος, που σημαίνει ότι το ενδιαφέρον πρέπει πρωτίστως να επιδειχθεί στην προσχολική και στοιχειώδη βαθμίδα, εκεί όπου τα βιώματα των παιδιών πρέπει να είναι θελκτικά όσον αφορά τη μαθησιακή διαδικασία και κατ'

επέκταση την πρόσληψη του μορφωτικού αγαθού της εκπαίδευσης, σύμφωνα με τα επιστημονικά πορίσματα κορυφαίων παιδαγωγών.

Κλείνοντας, στη λογική του κυκλικού σχήματος, θα ήθελα να επισημάνω ότι οι σπουδές στα περιώνυμα πανεπιστήμια τύπου Χάρβαρντ, όταν δεν είναι συμβατές με συγκροτημένες προσωπικότητες, κινδυνεύουν να εκθρέψουν ανιστόρητες και επικίνδυνες για τα εθνικά θέματα και την κοινωνία συμπεριφορές. Και ο νοών νοείτο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Εμμανουηλίδη.

Ακολουθούν έξι ομιλητές για να περάσουμε μετά στις δευτερολογίες. Υπολογίζουμε, με βάση τους υπολογισμούς μας, τον χρόνο ότι θα έχουμε ολοκληρώσει περίπου στις 23.00', εάν τηρήσετε τους χρόνους όλοι.

Τον λόγο έχει ο κ. Στέφος εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας σχεδόν όλους τους ομιλητές, στάθηκα σε δύο-τρεις τοποθετήσεις

οι οποίες, αν μη τι άλλο, είπαν περίπου ότι εάν κάποιος θέλει να καταστρέψει την παιδεία σε αυτήν τη χώρα πρέπει να τη δώσει στον ΣΥΡΙΖΑ.

Και αναλογίζομαι και αναρωτιέμαι πώς καταστρέφεται μια παιδεία, όταν μια κυβέρνηση θεσμοθετεί τον ενιαίο τύπο ολοήμερου σχολείου για το νηπιαγωγείο και το δημοτικό. Πώς καταστρέφεται μια παιδεία όταν βελτιώνει το σύστημα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με τη δυνατότητα αύξησης των πεδίων που επιλέγουν οι μαθητές.

Αναρωτιέμαι πώς καταστρέφεται μια παιδεία, όταν εξορθολογίζεται η διδακτέα ύλη των μαθημάτων στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, όταν αναμορφώνονται τα προγράμματα ξένων γλωσσών και θρησκευτικών, όταν γίνονται τομές στην ειδική αγωγή με εξακόσια καινούρια σχολεία και τμήματα ένταξης και ανάλογη πρόσληψη αναπληρωτών εκπαιδευτικών, όταν εναρμονίζεται η λειτουργία των ειδικών δημοτικών σχολείων με εκείνα της γενικής αγωγής.

Αναλογίζομαι πώς μπορούν οι συνάδελφοι να ισχυρίζονται ότι καταστρέφεται η εκπαίδευση με αυτή την Κυβέρνηση, όταν αυξάνονται οι προσλήψεις προσωπικού στην ειδική αγωγή σε αριθμό ρεκόρ, γεγονός που

από μόνο του καταδεικνύει την προτεραιότητα που δίνουμε, όταν το σχολικό έτος 2016 πραγματοποιήθηκαν δέκα χιλιάδες πεντακόσιες προσλήψεις στην ειδική αγωγή, σε αντίθεση με το σχολικό έτος 2014-2015, όπου πραγματοποιήθηκαν περίπου οι μισές και λίγο παραπάνω.

Αναρωτιέμαι πώς καταστρέφουμε την παιδεία σε αυτόν τον τόπο, όταν λειτουργήσαμε τις δομές και τα τμήματα υποδοχής στα δημόσια σχολεία για τα προσφυγόπουλα και τα μεταναστόπουλα.

Αναρωτιέμαι πώς καταστρέφουμε την εκπαίδευση σε αυτή τη χώρα, όταν επιβάλαμε ο έλεγχος και η εποπτεία των ιδιωτικών σχολείων να γίνεται από το Υπουργείο Παιδείας, βάζοντας φραγμό στην αυθαιρεσία των ιδιοκτητών ιδιωτικών σχολείων και φροντιστηρίων.

Στέκομαι σε μερικά από αυτά που έγιναν στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, για να πω ότι δεν είναι μικρότερης σημασίας η προκήρυξη χιλίων θέσεων ΔΕΠ. Είναι η πρώτη φορά μετά το 2010. Προκηρύχθηκαν προγράμματα για νέους διδάκτορες για άσκηση διδακτικής εμπειρίας, καταργήθηκε η διαγραφή των φοιτητών, οργανώθηκαν προγράμματα ενίσχυσης άπορων φοιτητών κ.α. Είναι μακρύς ο κατάλογος και δεν θέλω να πω περισσότερα, γιατί δεν έχω χρόνο.

Άκουσα, όμως, τον κ. Μητσοτάκη, να λέει ότι «όταν θα γίνουμε Κυβέρνηση, εμείς θα καταργήσουμε ό,τι νομοθετήσατε».

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Δεν είπε αυτό, κύριε Στέφο. Δεν προσέξατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΟΣ: Αυτό είπε, ότι «θα καταργήσουμε όλες τις διατάξεις». Να υποθέσω ότι θα απολύσετε για άλλη μια φορά τους δυόμισι χιλιάδες καθηγητές των ΕΠΑΛ και ότι θα καταργήσετε πάλι τα Επαγγελματικά Λύκεια;

Και έρχομαι στο σημερινό νομοσχέδιο, που θεωρώ ότι είναι πραγματικά εμβληματικό, κυρίως για δύο λόγους. Ο ένας λόγος είναι ότι ιδρύεται ένα μεγάλο πανεπιστήμιο και ο άλλος είναι ότι για πρώτη φορά επιχειρείται να κατοχυρωθούν και να αναβαθμιστούν τα ΤΕΙ, για τα οποία γίνεται συζήτηση τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια και δεν λαμβάνεται καμία απόφαση ποτέ.

Για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο έγινε μια σοβαρή συζήτηση έξι μηνών και βεβαίως ελήφθησαν υπόψη όλες οι προτάσεις των εμπλεκόμενων φορέων. Θέλω, όμως, να σταθώ, όχι στις διατάξεις που αφορούν την τριτοβάθμια εκπαίδευση, διότι έγινε αναφορά διεξοδικά και από τους περισσότερους εδώ, αλλά να σταθώ σε περιφερειακές διατάξεις, που αφορούν τη δίχρονη προσχολική εκπαίδευση, αυτή για την οποία σήμερα

επαίρεται τουλάχιστον η Δημοκρατική Συμπαράταξη, ότι εμείς –λέει- πρώτοι το 1985 με το ν.1566 τη θεσπίσαμε, αγνοώντας βέβαια ότι το 1957 το τότε διοικητικό συμβούλιο της ΔΟΕ, επί κυβερνήσεως Καραμανλή, επρότεινε να θεσπιστεί η δίχρονη προσχολική εκπαίδευση στη χώρα μας.

Ωστόσο, αυτή η συζήτηση, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς, για πρώτη φορά άνοιξε το 2015, όταν στην Κυβέρνηση, στο Υπουργείο Παιδείας, ήταν ο Νίκος ο Φίλης. Ήταν ο πρώτος ο οποίος άνοιξε τη συζήτηση για την υποχρεωτική δίχρονη προσχολική εκπαίδευση και σήμερα τη νομοθετούμε, εμείς η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ.

Ας έχουμε όμως κατά νου ότι περίπου πενήντα χιλιάδες παιδιά της ηλικίας των πέντε ετών φοιτούν και σήμερα στα νηπιαγωγεία της χώρας. Αντιστρατεύεται άραγε αυτή η θεσμοθέτηση την εργασία των νηπιοβρεφοκόμων, οι οποίοι έχουν τη φροντίδα, την αγωγή των παιδιών από 0 έως 4 χρονών, των νηπίων και των βρεφών; Όχι βέβαια.

Άλλωστε αυτή η Κυβέρνηση, η δική μας Κυβέρνηση, είναι αυτή που το 2015 επανέφερε το ωράριό τους, διότι αντιλαμβανόμασταν τον φόρτο εργασίας και τη απίστευτη κούραση από οχτάωρο σε εξάωρο. Και αυτή είναι η Κυβέρνηση που θεσμοθετεί την ανωτατοποίηση των σπουδών τους, κάνοντας τες πανεπιστημιακές.

Εμβληματικής σημασίας θεωρώ ότι είναι η νομοθέτηση για τις μετεγγραφές. Ακούστηκε εδώ από κάποιον Βουλευτή να λέει «μα, γιατί δεν χτίζετε φοιτητικές εστίες»; Γιατί πολύ απλά οι φοιτητικές εστίες θέλουν χρόνο και χρήματα. Και τι θα κάνουν όλα αυτά τα παιδιά που έχουν δυο αδέρφια, που έχουν ανάγκες, που είναι υποχρεωμένοι να κατακερματίσουν τις οικογένειές τους; Θεσμοθετούμε, λοιπόν, τη μετεγγραφή αυτών των παιδιών.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο εκτιμώντας ότι δεν θα προκαλέσω για άλλη μια φορά την οργή της κυρίας Κεραμέως, την οποία εκτιμώ αφάνταστα. Ο κ. Μητσοτάκης σήμερα ήταν ιδιαίτερα νηφάλιος στην τοποθέτησή του, κάτι το οποίο το εκτιμώ. Προφανώς έλειπε ο κ. Τσίπρας, γι' αυτό ήταν νηφάλιος.

Τι είπε ο κ. Μητσοτάκης; Είπε ότι πρέπει να καταδικάσουμε τις πράξεις βίας αυτές και όλες που είναι σαν αυτές, όπως η κατάληψη που έγινε στην Πρυτανεία, και σαν αυτές οι οποίες έγιναν στο σπίτι του πρώην Πρωθυπουργού, του κ. Παπαδήμου. Προφανώς αυτές οι πράξεις σε τίποτα δεν βοηθούν και είναι καταδικαστέες.

Περίμενα, όμως, να κάνει ένα σχόλιο για το αμόκ χυδαιότητας που έχει καταλάβει ορισμένα πολιτικά στελέχη πρώτης γραμμής του κόμματός σας. Και

εξηγούμαι: Οι επιθέσεις εναντίον της δικαιοσύνης, οι επιθέσεις εναντίον δικαστών και εισαγγελέων, οι χυδαίες επιθέσεις τύπου υποκόσμου εναντίον του Πρωθυπουργού της χώρας, είναι αυτές για τις οποίες δεν έδωσε την παραμικρή σημασία και δεν έκανε το παραμικρό σχόλιο.

Και τέλος, θέλω να σας πω το εξής: Σε έναν αυτοδιαχειριζόμενο χώρο αλληλεγγύης, τη «Φαβέλα» -για την οποία δεν είναι υποχρεωμένος να ξέρει τι ακριβώς κάνει και τι προσφέρει σε ανθρώπους αλληλέγγυους- προχθές, φασιστοειδή, ναζιστές εισέβαλλαν, τραμπούκισαν, χτύπησαν βάνουσα τη δικηγόρο του νεκρού Παύλου Φύσσα, στέλνοντάς την στο νοσοκομείο. Ούτε ένα σχόλιο. Εκκωφαντική σιωπή ή τι άλλο;

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Στέφο.

Τον λόγο έχει ο κ. Μανιός εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

Μέχρι να έρθετε στο Βήμα, κύριε συνάδελφε, προτείνω για τις δευτερολογίες –εάν δεν διαφωνείτε- να συμπτύξουμε τους χρόνους. Από κει και πέρα, δεν υπάρχει θέμα να κόψω κανέναν. Δικαιούστε επτάμισι λεπτά. Εγώ προτείνω να το βάλουμε στα πέντε και από κει και πέρα το αφήνω στην κρίση σας για το πόσο παραπάνω θα μιλήσει ο καθένας σας.

Ορίστε, κύριε Μανιέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πιστεύω ότι δεν θα φάω το επτάλεπτο, γιατί δεν θα κάνω εφ' όλης της ύλης ομιλία. Δύο τρία πράγματα μόνο θέλω να πω.

Θα ξεκινήσω με την τροπολογία για το ΠΙΙΕΤ, το Πανελλήνιο Ιερό Ίδρυμα της Παναγίας της Τήνου. Είναι μια ιστορία. Τα είπε πολύ αναλυτικά ο κ. Ξυδάκης, αλλά αξίζει να το ξαναθυμίσουμε. Προτού υπάρξει ελληνικό κράτος, υπήρξε με τη δομή που είχε μέχρι το 1969. Από το 1823, αν κάνουμε την αφαίρεση, θα δούμε πόσα χρόνια είναι που ήρθε η επάρατος χούντα και έκανε την αλλαγή χωρίς να ρωτήσει κανέναν. Ήρθε μετά ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, το 1976 προς το 1977, και επαναφέρει το παλαιό καθεστώς. Τι είναι το παλαιό καθεστώς; Μια αγαστή συνεργασία μεταξύ κλήρου και λαού. Και έρχεται το 2014, εν μια νυκτί και φέρνει ο κ. Λοβέρδος την τροπολογία – τώρα λέει ότι του το είπε η Ιερά Σύνοδος, ένας πολιτευτής πρώην βουλευτής των Κυκλάδων το ενεχείρισε αυτό- και έφερε τη μεγαλύτερη αναστάτωση που μπορούσε να διανοηθεί άνθρωπος στο νησί.

Ελπίζω κάποιοι από μας να έχουν δει τα επεισόδια του 2014 μετά την ψήφιση αυτή, πώς ο λαός της Τήνου, που δεν έχω κανέναν λόγο να μην πιστεύω ότι είναι ευλαβής και θρήσκος, συμπεριφέρθηκε προς τον δεσπότη.

Συμπεριφορά η οποία ήταν έξω από κάθε λογική και με κανέναν τρόπο δεν ήταν δικαιολογημένη, αλλά έδειξε την αγανάκτηση.

Είμαι Βουλευτής Κυκλάδων, πάω στα νησιά, έχω επαφές με τον λαό της Τήνου, ο οποίος πέρα από πολιτικά, κομματικά κριτήρια, ζητάει επιμόνως, όπως και το Δημοτικό Συμβούλιο με ομόφωνες αποφάσεις, με ψηφίσματα, την επαναφορά του καθεστώτος. Κι εμείς επιμένουμε να φοβόμαστε να επαναφέρουμε την τάξη της λαϊκής και θρησκευτικής παράδοσης, διότι κάποιοι σκέφτονται τις ψήφους της Εκκλησίας και κάποιοι δεν ξέρω τι σκέφτονται.

Είναι υποτιμητικό για το ελληνικό Κοινοβούλιο να μην μπορεί, θα έλεγα, ομόφωνα πλην Χρυσής Αυγής βέβαια, διότι η δικιά τους κυβέρνηση της χούντας το κατήργησε, να μην επαναφέρει την τάξη. Δεν χρειάστηκε τόλμη ο Κωνσταντίνος Καραμανλής να την επαναφέρει κι εμείς πρέπει να κάνουμε την υπέρβαση. Δεν το καταλαβαίνω αυτό. Θα πρέπει τα πολιτικά κόμματα σιγά-σιγά να τοποθετούνται ευθέως.

Θα σταματήσω επ' αυτού, διότι είμαι από τους Βουλευτές που κατέθεσαν την τροπολογία, αλλά υπάρχουν και αρμοδιότεροι από μένα επί του θέματος να τοποθετηθούν στη συνέχεια.

Μια παρατήρηση. Όσο περνάει ο καιρός και εντός Βουλής και εκτός Βουλής μου γεννιέται η εντύπωση ότι μια γενικευμένη αμνησία, απώλεια της προσφάτου μνήμης, έχουν υποστεί τα δύο μεγάλα κόμματα της αντιπολίτευσης. Μας κατηγορούν επί του νομοσχεδίου για τις μεταγραφές. «Δεν μπορούν οι οικογένειες της μεσαίας τάξης». Μάλιστα. Γιατί δεν μπορούν; Τους κατέστρεψε ο ΣΥΡΙΖΑ; Ο ΣΥΡΙΖΑ εξαφάνισε το 25% του ΑΕΠ; Κι έρχεται ο ΣΥΡΙΖΑ και λέει να βάλουμε έστω τα δύο παιδιά ή τα τρία, γιατί υπάρχουν και τρία παιδιά που σπουδάζουν, στην ίδια πόλη και μας κατηγορούν γιατί δεν το κάναμε. Τι δεν κάναμε; Γιατί δεν το έκαναν αυτοί τα προηγούμενα χρόνια που κυβερνούσαν όταν καταστρεφόντουσαν τα ελληνικά νοικοκυριά;

Από τεσσάρων χρονών και πάνω για την υποχρεωτική εκπαίδευση, είναι μια θέση της Αριστεράς που, όπως είπε ο προλαήσας συνάδελφος, ξεκίνησε τουλάχιστον από το 1957. Πάλι ο Κωνσταντίνος Καραμανλής είχε ζητήσει προτάσεις από τους φορείς των εκπαιδευτικών για το εκπαιδευτικό σύστημα που ήθελε να εγκαινιάσει. Και κάνανε την πρόταση να αρχίσει από τεσσάρων χρονών. Συμφωνώ με όποιον μου πει ότι δεν μπορούσε το 1957 να γίνει αυτό το σύστημα και να πάνε τα παιδάκια των τεσσάρων χρονών σχολείο λόγω των κοινωνικών και οικονομικών συνθηκών. Αλλά τώρα;

Θέλουμε τα παιδιά τεσσάρων, πέντε κι έξι χρονών να είναι στους παιδικούς σταθμούς, όπως ορισμένοι το επικαλούνται; Να είναι με τα νήπια τα

παιδιά των τεσσάρων χρόνων; Κανείς από τους συναδέλφους που τοποθετήθηκαν δεν πήγαν μια βόλτα σε αυτές τις χώρες τις μεσαίες της Ευρώπης, στις οποίες ανήκουμε κι εμείς, να δουν ότι είναι χώρια αυτά τα ιδρύματα, ότι από τεσσάρων χρόνων πάνε σε άλλο επίπεδο; Κανείς δεν βγήκε; Κανείς δεν το έμαθε;

«Υπάρχουν δυσκολίες». «Δεν είναι καλά γραμμένο το άρθρο». Μάλιστα. Ας ξεκινήσουμε και θα λύσουμε και τυχόν υπάρχουσες δυσκολίες. Από το να πετάμε στο μέλλον τις αλλαγές, επειδή τώρα είναι δύσκολο να τις καθιερώσουμε, είναι μεγάλο λάθος. Εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να λύσουμε ή να βάλουμε τη βάση για να λυθούν όλα αυτά τα κοινωνικά προβλήματα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Μανιό και για την οικονομία στον χρόνο.

Ο κ. Συρμαλένιος έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

Ακολουθεί ο κ. Συριγός, ο κ. Φίλης και η κυρία Αναγνωστοπούλου για να κλείσουμε με την λίστα των ομιλητών. Μετά θα περάσουμε στις δευτερολογίες και αν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι επιθυμούν να

δευτερολογήσουν, να βρίσκονται στην Αίθουσα και θα ολοκληρώσουμε με τον Υπουργό τη συνεδρίαση.

Έχετε τον λόγο, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ θα μιλήσω αποκλειστικά για την τροπολογία την οποία συνυπογράφω μαζί με άλλους έξι συναδέλφους, που είναι και σε άλλα κόμματα, όχι μόνο στον ΣΥΡΙΖΑ. Είναι ο κ. Σπύρος Δανέλλης από το Ποτάμι και ο κ. Κώστας Ζουράρις από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, που συνυπογράφουν αυτή την τροπολογία, η οποία για μας τους Κυκλαδίτες και για ολόκληρη την Τήνο είναι μια εμβληματική στην κυριολεξία τροπολογία, διότι αποκαθιστά τη νομιμότητα και την παράδοση διακοσίων χρόνων κυριολεκτικά.

Δεν καταλαβαίνω πραγματικά συναδέλφους, οι οποίοι έχουν ερωτηματικά γύρω από αυτό το ζήτημα. Είναι ένα ζήτημα που ξεκίνησε όταν ψηφίστηκε η αλλαγή του από τη δικτατορία, όπως ανέφερε ο προηγούμενος συνάδελφος, ο Νίκος ο Μανιός το 1969, και κατήργησε αυτό το καθεστώς που ξεκίνησε το 1823. Θα αναφέρω συγκεκριμένα και τα βασιλικά διατάγματα της 7^{ης} Απριλίου 1851 και της 19^{ης} Δεκεμβρίου 1887, τα οποία καθόρισαν τους

σκοπούς του Ιδρύματος αυτού ως Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου. Είναι ένα Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, το οποίο, κατά τους δωρητές της έκτασης που χτίστηκε ο Ιερός Ναός της Ευαγγελιστρίας της Τήνου, πέρα από τους σκοπούς της θρησκευτικής λατρείας των Τηνίων, αποσκοπούσε στο να βοηθήσει με κοινωφελή έργα ολόκληρο το νησί, έργα τα οποία έχουν να κάνουν με βοήθεια σε φτωχούς, με βοήθεια στα σχολεία, με βοήθεια στο γηροκομείο, με βοήθεια στο λιμάνι κι όπου αλλού χρειάζεται μια οικονομική στήριξη για το καλό της τοπικής κοινωνίας.

Όλα αυτά τα χρόνια, τα διακόσια χρόνια, με λαϊκοκληρική σύνθεση της διοίκησης κατάφερε πραγματικά να δημιουργήσει αυτό το κοινωφελές έργο, που έφερε πολλά καλά στο νησί της Τήνου ως Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου υπό την εποπτεία του κράτους.

Ήλθε, λοιπόν, μια νύχτα στην κυριολεξία του Οκτωβρίου του 2014, όπου ο πρώην Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Παναγιώτης Ρήγας, έφερε την τροπολογία αυτή, με την οποία επανέφερε ουσιαστικά το καθεστώς που είχε επιβάλλει η στρατιωτική δικτατορία. Είναι κρίμα το κόμμα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, στο οποίο ανήκει το ΠΑΣΟΚ, να μην έρχεται με τα δύο χέρια να ψηφίσει υπέρ αυτής της τροπολογίας αποκαθιστώντας τη δημοκρατική παράδοση.

Τι έκανε αυτή η τροπολογία; Κατ' αρχήν, κατήργησε την εξαίρεση που είχε στον Καταστατικό Χάρτη της Εκκλησίας της Ελλάδος, τον 590/1977, στο άρθρο 66 παράγραφος 1, το Πανελλήνιο Ίδρυμα Ευαγγελιστρίας Τήνου από τα αμιγώς εκκλησιαστικά ιδρύματα. Το εξαίρεσε και το υπήγαγε από την εποπτεία του κράτους αμιγώς στην εποπτεία της Εκκλησίας, ενισχύοντας και τον ρόλο του επιχώριου Μητροπολίτη -ανεξάρτητα από πρόσωπα, ποιος είναι σήμερα ή ποιος θα είναι αύριο κ.λπ.- με διπλή ψήφο στη διοίκηση και με τη δυνατότητα απόλυτης προτεραιότητας στην εκλογή του Αντιπροέδρου και του Γραμματέα της διοίκησης.

Πέραν αυτού, έβαλε τον Μητροπολίτη να συμμετέχει στην επιλογή του Διευθυντή της Σχολής Μαρμαρογλυπτικής του Πύργου της Τήνου. Πρόκειται για μια ιστορική σχολή που βγάζει τους καλύτερους τεχνίτες, οι οποίοι έχουν δουλέψει και δουλεύουν κυρίως στην Ακρόπολη. Ο Μητροπολίτης, λοιπόν, επιλέγει τον Διευθυντή, κάτι το οποίο είναι έξω από την εκπαιδευτική διαδικασία.

Η τροπολογία αυτή ψηφίστηκε κυριολεκτικά νύχτα, εν αγνοία του λαού της Τήνου, εν αγνοία του Δήμου. Και θέλω να σημειώσω ότι ο Δήμαρχος παρίσταται αυτήν τη στιγμή στα θεωρεία και μας παρακολουθεί, καθώς και αντιπροσωπεύει από το Δημοτικό Συμβούλιο, που περιμένει αυτήν τη μέρα, μετά από τρία χρόνια να υλοποιηθεί αυτό που είχαμε υποσχεθεί –κι εγώ

προσωπικά- σε μια συνέλευση χιλίων ανθρώπων, που ξεσηκώθηκαν -μια τοπική λαοθάλασσα της Τήνου- όταν έγινε αυτή η τροπολογία εν αγνοία τους.

Ήμουν ο μόνος Βουλευτής από τον ΣΥΡΙΖΑ τότε, που είχαμε ψηφίσει «ΠΑΡΩΝ» γιατί δεν ξέραμε ποιο είναι το νόημα αυτής της τροπολογίας, όταν ειδοποιήθηκα στις 24:00' τη νύχτα, χωρίς να είμαι παρών στη συζήτηση του νομοσχεδίου. Υποσχέθηκα, λοιπόν, ότι θα επαναφέρουμε το καθεστώς της παράδοσης και της κανονικότητας της λειτουργίας του Ιδρύματος. Τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο.

Η αποκατάσταση αυτής της παράδοσης δεν έχει να κάνει ούτε με εναντίωση στο θρησκευτικό συναίσθημα ούτε με εναντίωση προσωπική στον επιχώριο Μητροπολίτη. Έχει να κάνει με τη βαθιά πεποίθηση ότι οι παραδόσεις, οι οποίες ίσχυσαν επί διακόσια χρόνια και τις οποίες έχει υιοθετήσει ο λαός της Τήνου, θα συνεχίσουν να κατευθύνουν τις διαδικασίες και τη λειτουργία του Ιδρύματος. Και αυτό περιμένει απόψε όλος ο λαός που μας παρακολουθεί.

Σας διαβεβαιώ ότι έχω λάβει πάρα πολλά μηνύματα αυτήν τη στιγμή που μιλάμε από την Τήνο, που περιμένουν, ανεξάρτητα πολιτικής και κομματικής τοποθέτησης, τη θετική ψήφο των κομμάτων για την αποκατάσταση αυτής της κανονικότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όποιος νομίζει ότι με την ενδεχόμενη καταψήφιση αυτής της τροπολογίας ή την ουδέτερη στάση θα προσφέρει έργο στη θρησκευτική πίστη και στην Ορθόδοξη Εκκλησία, κάνει πολύ μεγάλο λάθος. Θα συνιστούσα μία επίσκεψη εκπροσώπων των κομμάτων στην κοινωνία της Τήνου, για να διαπιστώσουν το βάθος και τα αισθήματα αυτού του κόσμου απέναντι σε αυτή την υπόθεση.

Αισθάνομαι, λοιπόν, μία ηθική ικανοποίηση που μπορώ να κοιτάζω τον λαό της Τήνου στα μάτια μετά από τρία χρόνια και ενώ πιστεύαμε ότι θα έχει έρθει αμέσως με την Κυβέρνησή μας από το 2015, αλλά πολλές δυνάμεις, όπως αυτές που σήμερα προσπάθησαν να αποτρέψουν την ψήφιση αυτής της τροπολογίας, δυστυχώς καθυστέρησαν επί τρία χρόνια την επαναφορά στην κανονικότητα και στην παράδοση του Πανελληνίου Ιερού Ιδρύματος Ευαγγελιστρίας Τήνου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Συρμαλένιο.

Τον λόγο έχει ο κ. Συρίγος, εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

Ακολουθεί ο κ. Φίλης και η κυρία Αναγνωστοπούλου.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, η παρέμβασή μου θα έχει τρία κεφάλαια. Το πρώτο είναι λίγα λόγια για το νομοσχέδιο, το δεύτερο αφορά την τροπολογία για το ΠΙΕΤ και το τρίτο θα είναι ένα κριτικό σχόλιο, σύντομο, εν γένει περί της ηθικής.

Επί του σχεδίου νόμου, η ίδρυση του Πανεπιστημίου αποτελεί σημαίνον γεγονός, ιδίως όταν λαμβάνονται ως κριτήρια για την καθιέρωσή του επιστημονικά και γνωστικά ζητήματα, όπως εν προκειμένω.

Διαφωνίες, βεβαίως, πάντα θα υπάρχουν, ωστόσο είναι θετικό γεγονός η ευρύτερη αποδοχή για την ίδρυσή του. Εξάλλου, αυτά τα δύο γεγονότα και διαπιστώσεις προκύπτουν, το μεν πρώτο από την αιτιολογική έκθεση και το σώμα του σχεδίου νόμου, το δε δεύτερο από τη συζήτηση και τις επί της αρχής τοποθετήσεις των πολιτικών κομμάτων. Παρά ταύτα, είναι θετικές εξελίξεις.

Ας αποτελέσει, λοιπόν, η υπό συζήτηση ίδρυση θετικό στοιχείο, το οποίο περαιτέρω βελτιούμενο θα αποτελέσει την κρίσιμη αφετηρία προς θεραπεία καθόλου ευχάριστων καταστάσεων του παρελθόντος.

Σχετικά με την τροπολογία, που συζητείται σήμερα και εγένετο δεκτή από τον κύριο Υπουργό, για το Ιερό Ίδρυμα της Ευαγγελιστρίας Τήνου,

σκοπό έχει να επαναφέρει το επί σειρά ετών –με μία σύντομη εξαίρεση- ισχύσαν καθεστώς λειτουργίας του, σύμφωνα με τον νόμο 349/1976 επί Πρωθυπουργίας του αειμνήστου Κωνσταντίνου Καραμανλή.

Δεν έχει συγκρουσιακό χαρακτήρα. Δεν είναι παρέμβαση. Εξάλλου, συνάδει με την πάνδημη επιθυμία των Τηνίων, των οποίων η ησυχία έχει ταραχθεί επί μία τριετία.

Στη συζήτηση παρευρίσκεται, λοιπόν, γι' αυτό και την παρακολουθεί με ενδιαφέρον ο Δήμαρχος Τηνίων και εκλεκτός συνάδελφός μου, κ. Ιωάννης Σιώτος. Ακόμη, δεν αποτελεί αιχμή, γενική η προσωπική, για κανέναν, πολλώ δε μάλλον για την Εκκλησία της Ελλάδος, την Ιερά Σύνοδο ή τον επιχώριο Μητροπολίτη. Απλά επαναφέρει και συνεχίζει την παράδοση του Ιδρύματος από τη συστάσεως του και κατά της βούλησης αυτών που το εγκαθίδρυσαν.

Ο νομοθέτης ουδόλως κωλύεται προς τούτο, λαμβάνοντας υπόψη την κοινωνία και το γεγονός ότι η επί σειρά ετών επιτυχημένη και αδιατάραχτη πορεία του, έως της ανεξηγήτου μετατροπής του το 2014, λειτούργησε υπέρ του κοινού συμφέροντος, κράτους και εκκλησίας, δοκιμασθείσα στην πράξη.

Η ψήφιση της τροπολογίας αυτής δεν αποτελεί νίκη ή ήττα για κανέναν, αφού ούτε πόλεμος διεξάγεται ούτε εχθροί υπάρχουν. Απλά αποκαθίσταται το δοκιμασμένο και επιτυχημένο καθεστώς. Όσο για τα νομικά κείμενα και τις

αποφάσεις, παίζει ρόλο το πώς τα διαβάζει και τα ερμηνεύει κανείς, καθώς και τι αντικείμενο αφορούν.

Κλείνω την παρέμβασή μου με το μικρό, περί ηθικής σχόλιον. Κύριοι συνάδελφοι, σχολιάζοντας τα περί ηθικής ζητήματα που τίθενται πολλάκις στις πολιτικές συζητήσεις, εκτιμώ ότι ορθόν είναι να επικαλούμεθα στις συζητήσεις την ηθικήν ως λογικήν κατηγορία. Αλλά πρέπει προσεκτικά να αναφερόμεθα εις αυτήν υπό την τρέχουσα σημασία που της αποδίδουμε. Αυτοκριτικά σκεπτόμενος, είμαι πολύ προσεκτικός σε παρόμοιες αναφορές, όχι γιατί φοβούμαι ή έχω να κρύψω τίποτα, αλλά γιατί ενθυμούμαι τη φράση του Βασίλη Αυλωνίτη, από την παλιά καλή ελληνική ταινία, «πνεύμα και ηθική».

Τελειώνω εδώ. Αναφέρθηκα αυτοκριτικά σε μένα, όπως προείπα, προκειμένου να μην εκληφθεί ότι έστω και υπαινικτικά επιχειρώ να θίξω οποιονδήποτε άλλον.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Συρίγο και για την οικονομία στο χρόνο.

Να ενημερώσω τους εισηγητές που θα δευτερολογήσουν, πως θα πάμε από το τέλος στην αρχή, καθώς έχει εκφράσει την επιθυμία να μιλήσει ο

κ. Σκουρολιάκος τελευταίος, ακούγοντας όλες τις δευτερολογίες. Οπότε, μετά την κυρία Αναγνωστοπούλου, τον λόγο θα έχει ο κ. Μαυρωτάς, ο κ. Μεγαλομύστακας, ο κ. Κατσίκης για να φθάσουμε στον κ. Σκουρολιάκο. Ο Υπουργός θα μιλήσει τελευταίος.

Τον λόγο έχει ο κ. Φίλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα συμφωνήσω με τη διατύπωση του κυρίου Υπουργού ότι ο νόμος για την ίδρυση του Πανεπιστημίου της Δυτικής Αττικής συνιστά μια εμβληματική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης. Γιατί εμβληματική πρωτοβουλία; Διότι μεταβάλλει ριζικά το τοπίο της ανώτατης εκπαίδευσης, δίνει ουσιαστικό περιεχόμενο στην ένταξη των ΤΕΙ στην ανώτατη εκπαίδευση και αναγνωρίζει μια πραγματικότητα που έχει de facto διαμορφωθεί. Δεν αποτελεί απλά μια οριζόντια επανονοματοδοσία των ιδρυμάτων, αλλά αποτελεί την κατάληξη μιας στοχευμένης διαδικασίας ακαδημαϊκής αναβάθμισης και επαναπροσδιορισμού ειδικοτήτων και γνωστικών περιοχών, όπου αυτό είναι ώριμο, εξασφαλίζοντας τη συναίνεση των εμπλεκόμενων φορέων και των αρμοδίων οργάνων τους.

Με τον παρόντα νόμο, διευρύνεται ο αναπτυξιακός ρόλος του πανεπιστημίου με το να του ανατίθενται ευρύτερα καθήκοντα σε ό,τι έχει να

κάνει με τη διαμόρφωση του ανθρώπινου δυναμικού, σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο. Όμως, προσοχή. Υπάρχει ένας κίνδυνος που πρέπει να αντιμετωπιστεί. Και αυτός είναι η πλήρης και ισοπεδωτική ομογενοποίηση των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων τόσο σε επίπεδο προγραμμάτων σπουδών όσο και σε επίπεδο εκπαιδευτικών πρακτικών και μεθόδων. Ενιαίος χώρος τον οποίο υπηρετούμε και θέλουμε να δημιουργήσουμε, δεν σημαίνει κατάργηση των διαφοροποιήσεων μεταξύ πανεπιστημίων, ΤΕΙ και ερευνητικών κέντρων.

Είναι προφανές ότι η διαφορετικότητα των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων πρέπει να αποτυπώνεται στο βασικό ιδρυτικό άρθρο του νόμου που θα τα δημιουργεί. Το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής προέρχεται από ιδρύματα με ιδιαίτερη έμφαση στην εφαρμογή των επιστημών και των τεχνών και αυτό πρέπει να αποτελεί τη βασική επιδίωξή του.

Είναι σημαντικό να μην αποκοπεί από την ιστορία του και από τις δεκάδες χιλιάδες των αποφοίτων του, οι οποίοι έχουν συμβάλει καθοριστικά σε πολλούς κλάδους στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη και σε πολλές περιπτώσεις παρουσιάζουν προνομιακή απορρόφηση από την αγορά εργασίας.

Σε ό,τι αφορά στις εκπαιδευτικές μεθόδους, θα είναι χρήσιμο να δίνεται η δυνατότητα να εφαρμοστούν εναλλακτικές, διαφοροποιημένες παιδαγωγικές πρακτικές, που προσιδιάζουν στον σκοπό του συγκεκριμένου πανεπιστημιακού ιδρύματος. Με αυτόν τον τρόπο το πανεπιστήμιο μπορεί να απευθυνθεί σε διαφορετικά κοινά, τα οποία έχουν ειδικά χαρακτηριστικά και ανάγκες, αλλά και να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις συγκεκριμένων εξειδικεύσεων.

Συμβασιούχοι: Τα δύο ΤΕΙ, που λειτουργούσαν με υψηλό επίπεδο, τολμώ να πω, ακαδημαϊκής, αλλά και ερευνητικής προσφοράς, στηρίζονταν σε μεγάλο βαθμό, εκτός του τακτικού προσωπικού τους, και στους συμβασιούχους. Οι εκατοντάδες συμβασιούχοι των δύο ΤΕΙ που συγχωνεύονται, αποτελούν ένα επενδεδυμένο εκπαιδευτικό κεφάλαιο, το οποίο πρέπει να αξιοποιηθεί και στη νέα πορεία του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Θα ήταν λάθος αυτό το επενδεδυμένο εκπαιδευτικό κεφάλαιο να μην τεθεί εξαρχής στην υπηρεσία του νέου Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο νομοσχέδιο που έχουμε μπροστά μας βλέπουμε ότι είναι δυνατόν στο πλαίσιο ενός πανεπιστημίου να συνυπάρχουν πολλών ταχυτήτων προγράμματα σπουδών. Ήδη εισάγεται το διετές πρόγραμμα. Δεν θέλω να προτρέξω. Χρειάζεται μεγάλη προσοχή, διότι

μπορεί να οδηγηθούμε σε μία αλλαγή παραδείγματος σε σχέση με αυτό που γνωρίζουμε ότι συνιστά την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Νομίζω ότι σε μια περίοδο που έχουμε ανάγκη για την παραγωγική ανασυγκρότηση να ενισχύσουμε την έρευνα εφαρμογής στη συγκεκριμένη περιφέρεια, στην Ελλάδα της αποβιομηχάνισης, είναι λάθος να μην δώσουμε έμφαση στον εφαρμοσμένο χαρακτήρα των επιστημών.

Ταυτοχρόνως, πιστεύω ότι είναι λάθος να μην λάβουμε σοβαρά υπόψιν μας το γεγονός ότι ανάμεσα στη βασική έρευνα και την έρευνα εφαρμογής υπάρχει μία διάκριση η άρση της οποίας δεν είναι δυνατόν να οδηγήσει μέσα από πολλαπλές ταχύτητες στο πλαίσιο ενός πανεπιστημιακού ιδρύματος σε ένα μοντέλο πανεπιστημίου – ανώνυμη εταιρεία. Δεν είναι στην πρόθεση του νομοσχεδίου, αλλά στην πράξη θα φανεί τι θα γίνει και αν ο μακρινός απόηχος της θατσερικής εμπειρίας είναι δυνατόν να ενοφθαλμιστεί και στην ελληνική πραγματικότητα.

Εδώ ακριβώς θέλω να πω ότι είναι η παρέμβαση του κ. Μητσοτάκη. Πράγματι, ο κ. Μητσοτάκης έχει διαφορετική φιλοσοφία. Το είπε και ο κύριος Υπουργός νωρίτερα. Προσέξτε, όμως: Ο διάβολος κρύβεται στις λεπτομέρειες. Θέλει, λοιπόν, μεγάλη προσοχή ώστε η εφαρμογή, η ίδρυση και η υλοποίηση των διατάξεων για ένα πανεπιστήμιο εφαρμογών, στο οποίο

αναφερθήκαμε νωρίτερα, να μην είναι μια διαδικασία που θα ανοίγει ανεξέλεγκτες κατευθύνσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Αν επιτρέπεται, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο ζητήματα.

Το πρώτο ζήτημα αφορά τα τετράχρονα παιδιά στα νηπιαγωγεία. Είναι σωστή αυτή η εκπαιδευτική κατεύθυνση, την οποία υιοθετεί και προτείνει το Υπουργείο με το νομοσχέδιο. Για να μπορέσει, όμως, να αποδώσει αυτή η κατεύθυνση χρειάζονται ορισμένες προϋποθέσεις.

Είδα μία τροπολογία που υπάρχει, η οποία δίνει τη δυνατότητα μιας πιο ελαστικής εφαρμογής. Πιστεύω ότι δεν είμαστε έτοιμοι για μία καθολική εφαρμογή αυτής της κατεύθυνσης, να πάνε τα τετράχρονα στα νηπιαγωγεία. Πρέπει να δούμε πώς, τι προϋποθέσεις χρειάζονται. Τα νηπιαγωγεία είναι εκείνη η προσχολική βαθμίδα με τη χειρότερη υλικοτεχνική υποδομή.

Ξέρουμε όλοι την κατάσταση των σχολείων. Υπάρχει ανάγκη από προσλήψεις προσωπικού, και νηπιαγωγών, αλλά και τραπεζοκόμων. Δεν μπορεί οι νηπιαγωγοί να έχουν και αυτήν την αρμοδιότητα. Συνεπώς, πρέπει να δούμε πώς θα επεκταθεί η λειτουργία τους από εννέα μήνες ετησίως σε έντεκα

μήνες, όσο λειτουργούν σήμερα οι παιδικοί σταθμοί. Είναι ένα μακροπρόθεσμο project. Δεν είναι κάτι που γίνεται αύριο. Πρέπει να ξεκινήσουμε και να έχουμε προγραμματισμό, πώς θα εφαρμοστεί την επόμενη τριετία. Αυτός είναι ένας στόχος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ταυτόχρονα, πρέπει να γίνει σαφές στους εργαζόμενους στους παιδικούς σταθμούς ότι είναι διασφαλισμένη η εργασία τους, όχι γιατί θα είναι υποαπασχολούμενοι, αλλά γιατί υπάρχουν χιλιάδες παιδιά που σήμερα δεν πηγαίνουν σε παιδικούς σταθμούς λόγω, για παράδειγμα, των εισοδηματικών κριτηρίων. Αυτά θα αλλάξουν και θα πάνε χιλιάδες νέα παιδιά στους παιδικούς σταθμούς.

Συνεπώς, χωρίς να δημιουργούνται παρανοήσεις και επιμονή σε ορισμένα ζητήματα, χρειάζεται να προχωρήσουμε από κοινού, βήμα-βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με το θέμα της κατάργησης των πολλών μαθημάτων στην τελική εξέταση του Λυκείου. Είναι μία κατεύθυνση που έχουμε καθιερώσει ήδη από το Γυμνάσιο. Όταν το εισηγήθηκα, σ' αυτήν εδώ

την Αίθουσα, είχα ακούσει δριμεία κριτική ότι υποβαθμίζουμε τα μαθήματα, ότι διαλύουμε την εκπαίδευση κ.λπ.

Ήμουν σίγουρος ότι η ελληνική οικογένεια, τα παιδιά και οι γονείς, αλλά και οι εκπαιδευτικοί θα αγκαλιάσουν το μέτρο, σύμφωνα με το οποίο το σχολείο δεν είναι ένα εξεταστικό κέντρο, αλλά ένας χώρος δημιουργίας και μάθησης και πως ο έλεγχος για τις γνώσεις δεν πρέπει να γίνεται στιγμιαία, μία φορά στο τέλος της εκπαιδευτικής διαδικασίας κάθε χρόνο, αλλά μέσα από διάφορες πολύμορφες διαδικασίες, τεστ και άλλα, κατά τη διάρκεια των μαθημάτων.

Πρέπει να σας πω ότι αισθάνομαι πάρα πολύ ικανοποιημένος από την αποδοχή από την ελληνική κοινωνία και την εκπαιδευτική κοινότητα του μέτρου της κατάργησης των πολλών μαθημάτων και της εφαρμογής μόνο τεσσάρων μαθημάτων στην τελική εξέταση στο Γυμνάσιο. Πιστεύω ότι και στο Λύκειο, με τις ιδιομορφίες που έχει έναντι του Γυμνασίου, αυτό το μέτρο θα αποδώσει και κατά τη γνώμη μου θα είναι και μία εισαγωγή στην αναγκαία αλλαγή του συστήματος εισαγωγής των παιδιών από το Λύκειο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Νομίζω –και με αυτό τελειώνω και ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας- ότι τα ζητήματα της μεγάλης μεταρρύθμισης στον χώρο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης πρέπει να γίνουν με την αναγκαία διαβούλευση και προσοχή και πρέπει να προχωρήσουμε και να μην τα αναβάλουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Φίλη.

Τον λόγο για επτά λεπτά έχει η κ. Αναγνωστοπούλου, με την οποία ολοκληρώνεται ο κατάλογος των ομιλητών, για να περάσουμε μετά στις δευτερολογίες.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε φτάσει στην ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου που αφορά κυρίως την ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Ακούστηκαν πολλά και στις Επιτροπές και στην Ολομέλεια σήμερα για το ότι καταργείται στην ουσία η τεχνολογική εκπαίδευση. Ακούστηκαν απόψεις, κυρίως από την Αντιπολίτευση, για ισοπέδωση κ.λπ.

Θα ήθελα να ξεκινήσω με ένα πράγμα. Ήταν σωστός ο διαχωρισμός στον νόμο του 2001 ανάμεσα στην έρευνα βάσης, στη βασική έρευνα και στην έρευνα εφαρμογής. Θέλω να ρωτήσω, όμως, τι επένδυσε η ελληνική κοινωνία στην Ανώτατη Τεχνολογική Εκπαίδευση. Δεν επένδυσε σχεδόν τίποτα.

Η πραγματικότητα που είχε δημιουργηθεί από την άποψη της πολιτείας ήταν ότι η ανώτατη τεχνολογική εκπαίδευση συνδέθηκε με ενίσχυση στις κατά τόπους περιοχές που υπήρχαν διάφορα τμήματα διάσπαρτα, περισσότερο με την αποβιομηχάνιση και όχι με τη βιομηχάνιση και από την άλλη μεριά με την ενίσχυση των υπηρεσιών και του καταναλωτισμού.

Δεύτερο σημείο: Πώς αναβάθμισε και ενίσχυσε την τεχνολογική εκπαίδευση η πολιτεία μέχρι σήμερα; Με κανέναν τρόπο. Να αναφέρω απλώς ότι όταν δίνονταν μέλη ΔΕΠ ή ΕΕΠ στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ, τα ΤΕΙ ήταν πάντα αυτά που είχαν τον λιγότερο κόσμο. Το αντιμετωπίσαμε και εμείς αυτό, όταν δώσαμε μέλη ΔΕΠ και ΕΕΠ, όπου, για να μην χαλάσουμε τον λόγο των πανεπιστημίων, αφήναμε πάντα από κάτω υποβαθμισμένα τα ΤΕΙ.

Τρίτο σημείο για την ανώτατη τεχνολογική εκπαίδευση: Να θυμίσω το σχέδιο «Αθηνά» -που ευτυχώς επανέρχεται τώρα με το νομοσχέδιο- και πόσο οριζόντια, απολύτως ανορθολογικά έκλεισαν τμήματα χωρίς καμμία μελέτη;

Μη μιλάμε, λοιπόν, για ανώτατη τεχνολογική εκπαίδευση σε αυτήν τη χώρα, όταν το μόνο που έκαναν τα ίδια τα ΤΕΙ -κάποια ΤΕΙ- και σημαντικά τους τμήματα ήταν ότι de facto δημιούργησαν κατάσταση ανώτατης εκπαίδευσης, ενώ η πολιτεία τα είχε ως δεύτερης κατηγορίας και αυτό ήταν και μια αντίληψη στον κόσμο.

Δυστυχώς ή ευτυχώς, στη χώρα μας ένα ίδρυμα αποκτά το κύρος το οποίο τού χρειάζεται για να συνεχίσει, είτε ως Τεχνολογικών Εφαρμοσμένων Επιστημών είτε ως Δασικής Έρευνας, αν ονομαστεί πανεπιστήμιο. Είναι παράδοση στον τόπο μας αυτή. Δυστυχώς ή ευτυχώς, θα πω εγώ. Να θυμίσω τη Χαροκόπειο, να θυμίσω την ΑΣΟΕΕ, να θυμίσω την Πάντειο;

Άρα, λοιπόν, ο τίτλος «πανεπιστήμιο», ειδικά σε μια υποβαθμισμένη περιοχή της Αττικής, είναι πολύ σημαντικός για την αναβάθμιση των ίδιων των τεχνολογικών σπουδών. Δεν έγινε «στον αέρα». Είχα την εμπειρία και με τον κ. Μπρατάκο του ΤΕΙ Αθήνας και με τον κ. Βρυζίδα του ΤΕΙ Πειραιά να έχουμε συζητήσει πολύ το θέμα από το τέλος του 2015. Μετά ανέλαβε ο κ. Γαβρόγλου και συνέχισε τη συζήτηση και για την ακαδημαϊκότητα των Ιδρυμάτων και πώς θα γίνει αυτή η αφομοίωση του ενός από το άλλο. Άρα, λοιπόν, εδώ έχει γίνει αυτό με μελέτη.

Θα συμφωνήσω με τον κ. Φίλη ότι πρέπει να κατοχυρωθεί ο τεχνολογικός χαρακτήρας, δηλαδή Πανεπιστήμια Εφαρμοσμένων Επιστημών. Είναι πάρα πολύ σημαντικό ειδικά σε μια περιοχή όπως είναι αυτή της Αττικής, αλλά και σε άλλες περιοχές της χώρας.

Θα ήθελα να πω σε αυτό το σημείο ότι ο όρος «Πανεπιστήμιο» που σας είπα τι διαδικασία έχει στη χώρα μας και μάλιστα «Εφαρμοσμένων Επιστημών» σε μια υποβαθμισμένη περιοχή, κάτι που δεν είπε κανένας μας, είναι ότι δεν είναι μόνο συνδεδεμένο με την ανάπτυξη, την παραγωγική ανασυγκρότηση -που είναι, βεβαίως, εξαιρετικά κρίσιμο στις εποχές που ζούμε- αλλά είναι συνδεδεμένο και με τον πολιτισμό. Ένα πανεπιστήμιο και ο όρος «Πανεπιστήμιο» γίνεται φορέας πολιτισμού και πηγή πολιτισμού σε μια περιοχή. Αυτό ας μην το υποτιμούμε.

Υπάρχουν μερικά θέματα, τα οποία ανέφερε και ο κ. Φίλης και θα αναφέρω και εγώ μόνο ως τίτλους: Το θέμα των συμβασιούχων, γιατί τα ΤΕΙ, επειδή δεν έπαιρναν κόσμο, μόνιμο προσωπικό, βασίστηκαν στους συμβασιούχους. Δεν είναι, λοιπόν, μια περιθωριακή ομάδα, αλλά πρέπει να δει κανείς τι θα γίνουν. Κάλυπταν πάρα πολύ σημαντικό εκπαιδευτικό και ερευνητικό έργο. Επίσης, είναι και το θέμα των πτυχιούχων των δυο αυτών ΤΕΙ, όπου πρέπει να υπάρξει πρόνοια.

Ένα πράγμα, κύριε Υπουργέ, στο οποίο έχω ερωτηματικά και θέλω να δω πώς θα λειτουργήσει στην πράξη, είναι οι διετεείς δομές στα πανεπιστήμια. Είναι σύνθετο το θέμα. Μπορεί να οδηγήσει σε μοντέλα τύπου Αγγλίας, Αυστραλίας, δηλαδή μια ιδιωτικοποίηση εκ των έσω των ανώτατων ιδρυμάτων. Εκεί νομίζω ότι χρειάζεται πάρα πολλή προσοχή και να δούμε πώς μπορεί να εγγυηθεί κανείς ότι τα πανεπιστήμια δεν θα λειτουργούν με έναν διπλό ρόλο και δημόσια, αλλά και από την άλλη μεριά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου.

Δεν θέλω να πω, γιατί δεν έχω χρόνο, για τη δεκατετραετή φοίτηση και την προσχολική. Για όλους εσάς που λέτε ότι είστε εκσυγχρονιστές, ευρωπαϊστές και όλα αυτά, θα πω ότι στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης αρχίζει το νηπιαγωγείο από τα τρία χρόνια και όχι από τα τέσσερα, όπως στο Βέλγιο να σας πω, για παράδειγμα, επειδή το ξέρω πάρα πολύ καλά.

Όμως, το θέμα δεν είναι αυτό. Συμφωνώ για τις υποδομές και όλα αυτά, αλλά μη λέμε ό,τι θέλουμε.

Θα ήθελα να κλείσω με το μείζον θέμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων. Δεν μπορούμε να μιλάμε για εκπαίδευση, ανώτατη εκπαίδευση εφαρμοσμένων επιστημών, παραγωγική ανασυγκρότηση και όλα αυτά, εάν δεν λυθεί το θέμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων. Ξέρουμε τι έγινε, αλλά

πια δεν θα χρησιμοποιούμε ως δικαιολογία το τι έγινε. Ξέρω για τις Επιτροπές. Και επί της δικής μας υπουργίας είχε συσταθεί Επιτροπή, η οποία συνεχίζει. Αυτός ο συντεχνιασμός και ο σκοτωμός ανάμεσα σε διαφορετικούς φορείς πρέπει να τελειώσει και οι άνθρωποι να κατοχυρωθούν. Μάλιστα, δεν είναι μόνο οι μηχανικοί των ΤΕΙ, αλλά είναι και οι γεωτεχνικοί των ΤΕΙ, όπως βέβαια και άλλες ειδικότητες που είναι σημαντικές.

Όσον αφορά τις μεταγραφές, αυτό το χαιρετίζουμε και μάλιστα πιστεύουμε ότι θα πρέπει αυτές να διευρυνθούν.

Ένα τελευταίο σημείο που θα ήθελα να αναφέρω αφορά τη Νομική, στην οποία αναφέρθηκε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Λέμε – και υπάρχει πίεση- να αναγνωρίζεται το πτυχίο Νομικής Σχολής από τα ιδιωτικά πανεπιστήμια της Κύπρου. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει ζήτηση.

Πρέπει να ξεχωρίσουμε ένα πράγμα: Αν έχει ανεργία μία σχολή ή όχι είναι ένα θέμα και ένα άλλο εντελώς διαφορετικό θέμα είναι τι θέλει να σπουδάσει ο κάθε άνθρωπος. Η πολιτεία δεν μπορεί να τον περιορίζει στο τι θέλει να σπουδάσει. Δεν μπορεί να είμαστε ανοιχτοί σε ιδιωτικά πανεπιστήμια και όταν ακούγεται η ίδρυση μιας σχολής να είμαστε αντίθετοι.

Εγώ θέλω εδώ να ρωτήσω με ακαδημαϊκά κριτήρια, με κριτήρια βιωσιμότητας ή σχετικά με το αν υπάρχουν υποδομές και όλα αυτά, μήπως

δεν ενοχλεί η ίδρυση Νομικής Σχολής, αλλά ενοχλεί η ίδρυση Νομικής Σχολής στην Πάτρα. Μήπως είναι αυτό το μεγάλο πρόβλημα; Δεν είμαι σίγουρη. Θα μπορούσα να επιχειρηματολογήσω.

Κύριε Υπουργέ, έχουμε καταθέσει μια τροπολογία για τα ΕΠΙ, όπου θέτουμε ακαδημαϊκά κριτήρια και ασφαλιστικές δικλείδες στο πώς ιδρύονται τα ΕΠΙ στα πανεπιστήμια, κ.λπ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Την κάναμε δεκτή.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κυρία Αναγνωστοπούλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των ομιλητών και θα περάσουμε στις δευτερολογίες. Όπως είπα προηγουμένως, προτείνω να συμπτύξουμε τον χρόνο, χωρίς αυτό να είναι δεσμευτικό για όλους σας.

Θα ξεκινήσουμε, λοιπόν, αντίστροφα με τον κ. Μαυρωτά εκ μέρους του Ποταμιού για πέντε λεπτά.

Αν χρειαστείτε παραπάνω χρόνο, κύριε συνάδελφε, μπορείτε να τον έχετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Λιγότερο χρόνο θα χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Υπουργέ, μετά τη συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και επειδή είχατε δείξει κατανόηση σε αρκετά από τα θέματα που είχαν θίξει οι φορείς, αλλά και ορισμένοι από τους Βουλευτές, νομίζαμε ότι θα συμπεριλάβετε κάποιες από αυτές τις παρατηρήσεις, όπως για παράδειγμα τη διάρθρωση των σχολών, το πώς η περίφημη Σχολή των Βιοϊατρικών Επιστημών θα μπορούσε να «σπάσει» σε επιμέρους τμήματα ή η Σχολή των Γραφικών Τεχνών και Συσκευασίας να μεταφερθεί στη Σχολή Μηχανικών και όχι στη Σχολή Τεχνών που είναι τώρα.

Δυστυχώς, όμως, δεν είδαμε κάτι τέτοιο. Λάβατε υπ' όψιν σας μία από τις παρατηρήσεις που κάναμε σχετικά με τους μεταπτυχιακούς φοιτητές ότι και αυτοί δεν είναι παιδιά ενός κατώτερου Θεού και θα πρέπει να παίρνουν και αυτοί πτυχίο πανεπιστημίου –δηλαδή, αυτοί που είναι τώρα- όπως και οι προπτυχιακοί, αλλά για τους απόφοιτους δεν είδαμε να υπάρχει κάποια μέριμνα.

Επίσης, στο άρθρο 29 για τις συγχωνεύσεις των διαφόρων ειδικοτήτων λάβαμε πολλά μηνύματα σχετικά με ενστάσεις από θεατρολόγους, ραδιοηλεκτρολόγους, περιβαλλοντολόγους, μουσικούς κ.λπ. Δεν είδαμε να γίνονται κάποιες αλλαγές.

Τώρα, σε σχέση με την πολυτροπολογία που καταθέσατε των 47 σελίδων, αυτή έχει κάποιες ρυθμίσεις στο άρθρο 3 για το Ανοιχτό Πανεπιστήμιο, για το ΕΑΠ. Εκεί πέρα ουσιαστικά θα ορίζετε και τους τρεις Αντιπροέδρους, όπως έχετε ορίσει και τον Πρόεδρο. Δράττομαι της ευκαιρίας να ρωτήσω πώς πάει το χρονοδιάγραμμα για το ΕΑΠ, δηλαδή για τις διαδικασίες απόκτησης ουσιαστικά Συγκλήτου.

Σε μια ερώτηση που είχαμε κάνει τον Ιανουάριο του 2017 είχατε πει ότι περιμένατε το προεδρικό διάταγμα για το οργανόγραμμα. Ένα ερώτημα είναι: Σε ποια φάση της διαδικασίας βρισκόμαστε; Επίσης, να μας το εξηγήσετε λίγο εκεί πέρα που λέτε για τα έξοδα ότι θα είναι με απόφαση Υπουργού. Μέχρι τώρα, δηλαδή, δεν ήταν με απόφαση Υπουργού τα έξοδα του Προέδρου και των τριών Αντιπροέδρων;

Τέλος, για να κλείσω στο τρίλεπτο, η τροπολογία, η πολυτροπολογία θα έλεγα, των 47 σελίδων, αλλά και ο αριθμός των νομοτεχνικών βελτιώσεων δείχνουν ότι τελικά όντως αυτό είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν ήταν αρκετά

ώριμο για να έρθει στην Ολομέλεια. Οι νομοτεχνικές βελτιώσεις έχουν αρκετές διορθώσεις, αλλά και μικροδιευθετήσεις, θα έλεγα, της τελευταίας στιγμής.

Να κλείσω με το εξής: Στις νομοτεχνικές βελτιώσεις φέρνετε και κάποιες αλλαγές στο άρθρο 17 που αφορά τις μετεγγραφές, ενώ είπαμε ότι το θέμα των μετεγγραφών θα είναι ένα αντικείμενο διαλόγου τις επόμενες δεκαπέντε ημέρες. Δεν θα ήταν πιο φρόνιμο ή θα έδειχνε ότι μας υπολογίζετε περισσότερο αν δεν φέρνατε και νομοτεχνική βελτίωση για το άρθρο 17, αλλά περιμένατε να δείτε και τα πορίσματα που θα βγουν από τις προτάσεις των κομμάτων που εσείς έχετε ζητήσει εντός δεκαπέντε ημερών, για να συζητήσουμε το πολύ μεγάλο και κρίσιμο κοινωνικά θέμα των μετεγγραφών; Αυτά από εμένα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Μαυρωτά. Ήσασταν συνεπέστατος.

Ο κ. Μεγαλομύστακας εκ μέρους της Ένωσης Κεντρώων έχει τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Από τις πρώτες συνεδριάσεις των Επιτροπών, κύριοι Υπουργοί, είχαμε μια θετική στάση και θέλαμε να αντιμετωπίσουμε θετικά ένα τέτοιο νομοσχέδιο, όπως και το κάναμε. Πραγματικά αναλογιζόμενοι τη μεγάλη ευθύνη που έχουμε από τη θέση αυτή,

κάναμε τις προτάσεις μας. Θα συμφωνήσω με τον προηγούμενο ομιλητή, τον κ. Μαυρωτά, ότι δυστυχώς δεν λάβατε υπ' όψιν πολλά από αυτά που σας είπαμε. Δεν έγιναν οι διορθώσεις που πιστεύαμε ότι θα έπρεπε να γίνουν.

Το νομοσχέδιο όντως δεν ήταν έτοιμο να κατατεθεί προς συζήτηση στην Ολομέλεια, στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, καθώς είδαμε ότι υπάρχουν πάρα πολλές νομοτεχνικές βελτιώσεις. Υπάρχουν τροπολογίες που ήρθαν την τελευταία στιγμή. Έκανα αναφορά και στην πρωτολογία μου για τεράστια αυτή πολυτροπολογία που ρυθμίζει πάρα πολλά θέματα, τα οποία δεν είναι απαραίτητως κακά. Εμείς μάλλον θα την υπερψηφίσουμε. Ωστόσο, πιστεύω ότι θα έπρεπε να έρθει με άλλον τρόπο.

Κάτι άλλο στενάχωρο, επίσης, που συνέβη σήμερα ήταν η περίπτωση μίας ώρα διακοπή, για εμένα, της σημερινής συζήτησης για το υπό ίδρυση Πανεπιστήμιο της Δυτικής Αττικής, καθώς μόνο γι' αυτό δεν μιλούσαμε για μία ώρα, όταν έγινε παρέμβαση από τον κ. Τζανακόπουλο και στη συνέχεια η σημερινή συζήτηση έφυγε από την ουσία της, ξέφυγε από τον δρόμο της και δυστυχώς ακολούθησε κάτι τραγικό. Έγινε η Ολομέλεια σήμερα ένα πεδίο αντιπαράθεσης για θέματα για τα οποία έχουμε μιλήσει. Άκουσα για τη Novartis. Άκουσα να συζητάμε για την πρώην Υπουργό. Αυτό είναι στενάχωρο. Κάθε φορά που ανεβαίνουμε στο Βήμα, κάθε φορά που βρισκόμαστε είτε σε μια Επιτροπή είτε σε μια Ολομέλεια που αφορά σχέδιο

νόμου του Υπουργείου Παιδείας, έχουμε πει ότι η παιδεία πρέπει να αποτελεί ένα πεδίο συνεννόησης υπερκομματικό, που να ξεπερνά όλες αυτές τις μικροπολιτικές και μικροκομματικές φιλοδοξίες.

Εμείς δεν θα υπερψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο, αλλά δεν μπορούμε και να το καταψηφίσουμε. Θα καταλάβετε γιατί επιλέγουμε το «παρών», έχοντας υπερψηφίσει πολλά άρθρα από αυτό το νομοσχέδιο. Ωστόσο, ο τρόπος που ήρθε, οι διαδικασίες που ακολουθήθηκαν, αλλά ακόμη και η στάση ορισμένων εκ των εκπροσώπων της Κυβέρνησης, δεν μας επιτρέπουν να επικροτήσουμε τη δική σας στάση, όχι απαραίτητα των Υπουργών, αλλά ολόκληρου του κυβερνητικού σχήματος.

Η παιδεία -το ξαναλέω για να κλείσω με αυτό- είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό κομμάτι, το οποίο πρέπει με ειλικρίνεια, τιμιότητα και υπευθυνότητα να αντιμετωπίζουμε.

Αυτό είναι το ζητούμενό μας. Η παιδεία είναι αρχή όλων. Το λέω και θα το ξαναλέω και κάθε φορά που θα μου δίνεται η δυνατότητα θα το υπερασπίζομαι. Επομένως, δεν πρέπει να αντιδρούμε και να πράττουμε όπως έγινε σήμερα, αλλά να έχουμε έναν πολύ ιδιαίτερο τρόπο με ευαισθησία να αντιμετωπίζουμε αυτά τα ζητήματα.

Πραγματικά σας λέω δεν ήταν μόνο η στάση των Υπουργών που μας ενόχλησε, αλλά και πολλών στελεχών. Ακόμα και Βουλευτές μίλησαν για θέματα όπως είναι η Novartis και για σκάνδαλα, για τη σκευωρία που συζητήθηκε την προηγούμενη εβδομάδα.

Θέλουμε να τονίσουμε ότι εμείς πάντοτε, όταν έρχονται θέματα παιδείας, ερχόμαστε στο Κοινοβούλιο για να τα δούμε με θετική σκοπιά και ελπίζουμε αυτό να γίνει και από όλες τις πλευρές σήμερα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Μεγαλομύστακα.

Εκ μέρους των Ανεξαρτήτων Ελλήνων έχει τον λόγο ο κ. Κατσικίης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα γίνω κι εγώ κακός Βουλευτής σήμερα. Παρότι νέος που πρέπει να μαθαίνει, εν τούτοις μαθαίνω ότι πρέπει να παραβαίνουμε τον Κανονισμό και εν τοιαύτη περιπτώσει υποχρεούμαι κι εγώ να παρεκκλίνω του θέματος της ημερήσιας διάταξης, να παραβώ τον Κανονισμό και να ευχαριστήσω τον κ. Μητσοτάκη, τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, γιατί ήρθε μέσα σε αυτήν την Αίθουσα για να μας πει πόσο μεγάλο ενδιαφέρον εκδηλώνει για τη

Μάνδρα Ειδυλλίας, τους πνιγέντες εκεί και την εθνική μας τραγωδία προ ολίγων μηνών.

Μιας και εκείνη η περιοχή, κύριοι συνάδελφοι, είναι κομμάτι της εκλογικής μου περιφέρειας, θέλω να αντικρούσω τα επιχειρήματα τα οποία εξέφρασε, εκδηλώνοντας το ενδιαφέρον του και προσπαθώντας να δημιουργήσει το συγκριτικό πλεονέκτημα προς όφελός του, ουσιαστικά κατ' εμέ καλύπτοντας κενά της επικοινωνιακής του πολιτικής.

Θα σας πω, λοιπόν, ότι αυτή η Κυβέρνηση, πέραν του ότι εργάστηκε και δούλεψε άψογα η κρατική μηχανή για να προσφέρει κάθε δυνατή βοήθεια σ' εκείνους τους ανθρώπους, περαιτέρω για πρώτη φορά έδωσε το οικονομικό βοήθημα των πέντε και οκτώ χιλιάδων αντίστοιχα σε νοικοκυριά και επιχειρήσεις. Δεν έχει ξαναγίνει ποτέ άλλοτε αυτό και μάλιστα έγινε σε πολύ σύντομο χρόνο.

Επιπλέον δε, ο κύριος Πρωθυπουργός και οι Υπουργοί εξεδήλωσαν το μεγάλο τους ενδιαφέρον στο Αναπτυξιακό Περιφερειακό Συνέδριο της Δυτικής Αττικής προ ολίγων μηνών, όταν έθεσαν θέματα και υποδομές που θα αξιοποιήσουν στην περιοχή, ώστε και τα λάθη του παρελθόντος να μην ξανασυμβούν και θύματα να μην ξαναθρηνήσουμε και τέλος πάντων να υπάρξει μια κυβερνητική πολιτική τέτοια που πραγματικά να αλλάξει τα

πράγματα. Εμείς πλέον μπορούμε να καυχώμεθα ότι έχουμε το συγκριτικό πλεονέκτημα έναντι των πολιτικών του παρελθόντος.

Επιτρέψτε μου τώρα να ολοκληρώσω αυτό που ξεκίνησα να λέω. Δεν υπηρετούμε την καρέκλα. Δεν προδίδουμε τη λαϊκή εντολή. Θα εξαντλήσουμε την τετραετία και ευχαριστούμε τη Νέα Δημοκρατία και τον κ. Μητσοτάκη που πλέον δεν θέλει εκλογές. Δεν ξαναζήτησε εκλογές. Ο δε κ. Δένδιας -όταν η Ολομέλεια συνεδρίαζε σε άλλη Αίθουσα, σ' αυτήν της Γερουσίας- ευχήθηκε στον ΣΥΡΙΖΑ «χρόνια πολλά για την επέτειο και του χρόνου στα σπίτια μας». Άρα, δέχθηκε και εκείνος ότι μέχρι του χρόνου θα είμαστε Κυβέρνηση.

Έρχομαι τώρα στις τροπολογίες, ξεκινώντας από την τροπολογία την οποία ο αξιότιμος κύριος Υπουργός απέρριψε, τη δική μου τροπολογία, την 1482/147, η οποία αφορούσε τις μετεγγραφές των ορφανών φοιτητών είτε από έναν είτε από δύο γονείς. Βέβαια, με την ευαισθησία και το πνεύμα που τον διέπει, υπεσχέθη ότι σε συνεννόηση και με τα άλλα κόμματα και με τη συναίνεσή τους θα ζητηθεί πρόταση, προκειμένου το θέμα να τακτοποιηθεί.

Ωστόσο, παραμένει ένα άδικο θέμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπου η φροντίδα της πολιτείας δεν επαρκεί γι' αυτά τα παιδιά που στερούνται λόγω θανάτου τον ένα ή και τους δύο γονείς, μέσα σε μια οικογένεια που δεν

ανταπεξέρχεται, όπως όλοι θα πρέπει να το γνωρίζουμε, στις τεράστιες δυσκολίες διαβίωσής τους.

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ, να σας πω -και θα ήταν σωστό- να ξανασκεφτείτε πάλι το θέμα της απόρριψης της τροπολογίας μου. Διότι ο χρόνος, δυστυχώς, κυλά εις βάρος αυτών των παιδιών, δεδομένης της χρονικής διάρκειας που θα χρειαστεί για να επιτευχθεί μία συναίνεση σε έναν γενικότερο νόμο των μετεγγραφών. Ίσως αυτός ο χρόνος να αποβεί εις βάρος της ζωής αυτών των φοιτητών. Οι οποιοσδήποτε αντίθετες αποφάσεις για την πρόοδο των σπουδών τους μπορεί να τους «καταδικάσουν» για όλη τους τη ζωή.

Επιτρέψτε μου δε να σας πω ότι εξαιρέσατε τη δική μου τροπολογία με το σκεπτικό που αναπτύξατε και εγώ προανέφερα, πλην όμως συμπεριλάβατε τις μετεγγραφές -και καλά κάνατε- στο άρθρο 17 του παρόντος νομοσχεδίου, που προβλέπει δύο αδέρφια, δύο παιδιά μιας οικογένειας, να μετεγγράφονται σε μία πόλη, ώστε, όπως πολύ σωστά είπατε, να μην πληρώνει η οικογένεια έξοδα για περισσότερα των δύο σπιτιών, πέραν του δικού της.

Να προσθέσω σε αυτό ότι με την τροπολογία με γενικό αριθμό 1499 και ειδικό αριθμό 163, την οποία υπογράφει ο Υπουργός Οικονομικών κ. Τσακαλώτος, εσείς και η κ. Γεροβασίλη φαίνεται ότι συμφωνείτε, ενώ έχει

μετεγγραφές μέσα. Εξαιρείτε, βέβαια -επαναλαμβάνω με παράπονο- τη δική μου, αλλά συμφωνείτε με αυτή που έχει μετεγγραφές κληρικών στα ιερατικά τμήματα των Ανωτάτων Εκκλησιαστικών Ακαδημιών.

Το σκεπτικό και το αιτιολογικό αυτής της τροπολογίας που σας προκαλεί την απόφαση να την κάνετε δεκτή, κύριε Υπουργέ, και εμείς θα την ψηφίσουμε βεβαίως, είναι το δικαίωμα μετεγγραφής των φοιτητών αυτών, των κληρικών δηλαδή. Είναι ένα δικαίωμα με το οποίο θα μπορούν παράλληλα να ασκούν το ιερό τους λειτουργήμα και να φοιτούν στις εκκλησιαστικές ακαδημίες. Άρα, να και εδώ μία εξαίρεση η οποία μου προκαλεί την απόφαση να την καταθέσω ενώπιόν σας, συγχρόνως με τη στεναχώρια και τη λύπη μου.

Φτάνω στην τελευταία τροπολογία, κύριε Πρόεδρε, για να τελειώσω, η οποία είναι η τροπολογία της Τήνου. Εδώ πραγματικά έχω προβληματισμούς και δεν καταλαβαίνω κάποια πράγματα. Τι τροποποιούμε; Κάτι το οποίο είχε τροποποιηθεί παλαιότερα και προσπαθούμε να το επαναφέρουμε στην πρότερή του θέση.

Τι θα πετύχουμε με αυτή την τροπολογία, αλλάζοντας την διοίκηση, το καταστατικό, τη μορφή ενός εκκλησιαστικού ιδρύματος, μετονομάζοντας αυτό σε ευαγές κοινωνικό ίδρυμα; Θα πετύχουμε με αυτόν τον τρόπο να

μπορέσουμε να αλλάξουμε το φιλανθρωπικό και θεάρεστο έργο το οποίο επιτελείται σήμερα;

Αλήθεια, αυτό το εκκλησιαστικό ίδρυμα πρέπει να εξαιρείται και να υπάγεται σε άλλες διατάξεις νόμου σε σχέση με όλα τα άλλα εκκλησιαστικά ιδρύματα της χώρας, τα οποία υπόκεινται σε διατάξεις όμοιες με αυτές που υπάγεται σήμερα και το Πανελλήνιο Ιερό Ίδρυμα της Ευαγγελίστριας Τήνου;

Αλήθεια, μέχρι τώρα δεν προσφέρει τις ίδιες υπηρεσίες, το ίδιο κοινωφελές έργο που προσέφερε και πρωτίτερα; Τι άλλαξε; Δηλαδή δεν έχει τον χαρακτήρα ενός ιδρύματος το οποίο έχει σκοπό να χρηματοδοτεί θέματα λιμενικά, κοινοτικά, υδρευτικά, οδοποιίας, ρυμοτομίας της πόλεως της Τήνου, στέγαση προσκυνητών, χορήγηση υποτροφιών, συντήρηση μουσείων, υλοποίηση λαϊκών αιτημάτων; Άλλαξε τίποτα; Δεν συνεχίζει η διοίκηση του εκκλησιαστικού ιδρύματος το επίπεδο της προσφοράς;

Ο δε Δήμαρχος, ο οποίος ήταν εδώ και μας έκανε την τιμή να μας παρακολουθεί, μπορεί να πει κάτι αντίθετο από αυτό που κάνει ο Μητροπολίτης σεβασμιώτατος κ.κ. Δωρόθεος, ο οποίος συνεχίζει να δίνει το 10% στην τοπική κοινωνία;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τι είναι αυτά;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Προβληματισμοί είναι, συνάδελφε, σφαλεροί ή ορθοί, εν πάση περιπτώσει πρέπει να τους πω.

Και τελειώνοντας, δεν προσέφυγαν τότε οι αντιφρονούντες, πριν από τον νόμο του κ. Λοβέρδου που άλλαξε τα πράγματα και ισχύει από τότε μέχρι σήμερα ο νόμος αυτός, στο Συμβούλιο της Επικρατείας έτσι ως προσφεύγοντες, αντιδρώντες και αντιφρονούντες. Τι κατάφεραν; Απερρίφθη η αίτησή τους.

Δεν ξέρω αν θα γίνω προφήτης νέων καλών ή κακών, όπως ο οιοσδήποτε τα χαρακτηρίσει, θα επαναπροσφύγουν αν περάσει αυτή η τροπολογία, την οποία εμείς θα καταψηφίσουμε, κύριοι συνάδελφοι -οι Ανεξάρτητοι Έλληνες θα την καταψηφίσουμε- εκ νέου στο Συμβούλιο της Επικρατείας και θα πέσει πάλι αυτό το νομοθέτημα που σήμερα εμείς περνάμε.

Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Να είστε καλά, κύριε Κατσίκη.

Τον λόγο έχει ο κ. Δελής.

Κύριε συνάδελφε, σας βάζω κι εσάς πέντε λεπτά και από κει και πέρα το διαχειρίζεστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αποκαλύφθηκε νομίζω ο αντιλαϊκός χαρακτήρας του νομοσχεδίου, όχι μονάχα από μας, αλλά, χωρίς ίσως να το θέλουν ή να το επιδιώκουν, και από τους υπόλοιπους ομιλητές.

Ο αντιλαϊκός χαρακτήρας προκύπτει, βέβαια, από τη βαθύτερη στόχευση της ίδρυσης του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής ως υπηρετή των μεγάλων επιχειρηματικών συμφερόντων στην περιοχή. Εντάξει. Εσείς το λέτε αυτό ανάπτυξη. Εμείς το λέμε αλλιώς. Δεν θα μαλώσουμε τώρα για τα ονόματα. Η ουσία μετράει. Και αυτό επιβεβαιώθηκε περίτρανα όχι μόνο από τη θετική ψήφο της Νέας Δημοκρατίας και άλλων κομμάτων –η στρατηγική σας σύμπλευση γίνεται για άλλη μια φορά ολοφάνερη όταν παραμερίζεται λιγάκι η ομίχλη της σκανδαλογίας, που και απόψε είδαμε επεισόδιά της εδώ- αλλά επιβεβαιώθηκε επιπλέον και από τον ίδιο τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που ήρθε εδώ στη συζήτηση για να προσφέρει και τη δική του στήριξη στο εγχείρημα του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής και να εγγυηθεί μάλιστα προσωπικά, όπως είπε, το σφιχταγκάλιασμα αυτού του ιδρύματος από τους μεγαλοεπιχειρηματίες.

ΣΥΡΙΖΑ και Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, διαγωνίζονται για το ποιος θα υπηρετήσει καλύτερα τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Το αντιεκπαιδευτικό του

εγχειρήματος, όμως, αντιλήφθηκαν εκτός από μας -από το ΚΚΕ- και οι σπουδαστές των υπό συγχώνευση ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά, οι οποίοι με τη σημερινή τους κινητοποίηση το πρωί έξω από τη Βουλή διατράνωσαν την αντίθεσή τους αυτή. Καταθέτω στα Πρακτικά το ψήφισμα της κινητοποίησης των σπουδαστικών συλλόγων που έλαβαν μέρος σε αυτήν.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Δελής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν ψήφισμα, το οποίο βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Προχωρώ παραπέρα. Απαντώντας ο κύριος Υπουργός στην κριτική μας για τα Κέντρα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης που ιδρύονται στα πανεπιστήμια ως τροφοδότες –αυτή είναι η κριτική μας, ότι αποτελούν τροφοδότες- φθηνής νεανικής εργατικής δύναμης στους επιχειρηματικούς ομίλους, αναρωτήθηκε πώς το λέμε αυτό, όταν το ΚΚΕ αγωνίζεται για να έχουν όλοι δουλειά και ότι σήμερα τέλος πάντων δεν έχουμε σοσιαλιστικές επιχειρήσεις, αλλά μόνο καπιταλιστικές. Εντάξει, προσπαθούμε να τις κάνουμε και υγιείς.

Κοιτάξτε, το δικαίωμα στη δουλειά το διεκδικεί και θα το διεκδικεί ανυποχώρητα το κόμμα μας, με μισθούς και δικαιώματα τέτοια που να καλύπτουν τις σημερινές σύγχρονες ανάγκες.

Δεν ξέραμε, όμως, κύριε Υπουργέ ότι για να καταργηθεί το αίσχος του υποκατώτατου μισθού, τον οποίο ούτε καν αυτόν δεν παίρνουν οι νέοι της μαθητείας και της πρακτικής άσκησης, αλλά παίρνουν μόνο το 75% αυτού του υποκατώτατου μισθού, δεν ξέραμε λοιπόν ότι για να καταργηθεί αυτό το αίσχος, θα χρειαστεί ακόμα και γι' αυτό ο σοσιαλισμός.

Ούτε καν αυτό δηλαδή; Ούτε καν αυτό δεν θέλετε να κάνετε; Και ύστερα μιλάτε για τα δικαιώματα της νέας γενιάς;

Το αίτημά μας είναι για το τώρα και θα το ξαναπούμε και είναι το ελάχιστο. Σας προκαλούμε, λοιπόν. Καταργήστε τώρα τον επαίσχυντο διαχωρισμό των εργαζομένων σε πριν και μετά τα είκοσι πέντε έτη και ψηφίστε τα 751 ευρώ κατώτατο μισθό για όλους και για τους νέους.

Έρχομαι στο ζήτημα της προσχολικής αγωγής. Μου φαίνεται ότι στο αποπροσανατολιστικό παιχνίδι της Κυβέρνησης με την Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδας μπαίνουν και τα υπόλοιπα αστικά κόμματα με τα «ναι μεν, αλλά» και τα «ήξεις αφήξεις».

Και πώς δεν θα μπορούσε βέβαια να γίνει αυτό, όταν όλοι σας συμφωνείτε με την εμπορευματοποίηση αυτής της βασικότατης κοινωνικής ανάγκης, συμφωνείτε με τα τροφεία και τα κάθε λογής voucher;

Θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ» στη συγκεκριμένη διάταξη όχι μόνο επειδή είναι έωλη κυριολεκτικά, αφού δεν την συνοδεύει η παραμικρή πρόβλεψη οποιουδήποτε μέτρου που να τη στηρίζει πρακτικά, αλλά και γιατί η ρύθμιση έτσι όπως διατυπώνεται, αλλά και έτσι όπως προκύπτει και από τα λεγόμενα του Υπουργού στη συζήτηση που προηγήθηκε, αφήνει διάπλατο το παράθυρο η αναγκαία δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή να μην είναι τελικά ούτε αποκλειστικά δημόσια ούτε δωρεάν.

Για τα σχολεία των φυλακών, θα την ψηφίσουμε τη διάταξη. Αλίμονο. Οι κομμουνιστές άλλωστε δημιούργησαν σχολεία και σχολές ακόμα και στα χρόνια των πιο άγριων διώξεών τους. Και σας προτείνω εδώ το εξαιρετικό βιβλίο της Κυριακής Καμαρινού με τίτλο «Τα Πέτρινα Πανεπιστήμια».

Έχουμε, όμως, ορισμένους προβληματισμούς και θέλουμε να τους καταθέσουμε. Αν οι νέες σχολικές μονάδες των φυλακών λειτουργήσουν αυτόνομα κι όχι ως παραρτήματα σχολικών μονάδων, όπως μέχρι τώρα, τότε δεν υπάρχει ο κίνδυνος οι τίτλοι σπουδών που αυτές θα χορηγούν να αναγράφουν, σε περιπτώσεις εγγραφής, μετεγγραφής ή απόλυσης, ότι αυτοί

οι τίτλοι αποκτήθηκαν μέσα στη φυλακή; Δεν είναι στιγματισμός αυτό; Δεν είναι ακόμα και παραβίαση προσωπικών δεδομένων; Δεν υπάρχει κίνδυνος, τέλος, αυτά τα αυτόνομα σχολεία των φυλακών που φτιάχνετε να στερηθούν από έμπειρο εκπαιδευτικό προσωπικό με σχετικές σπουδές και ανάλογη επιμόρφωση που θα τα διαθέτουν, αν παραμείνουν ως παραρτήματα υπαρχόντων σχολικών μονάδων; Σκεφτείτε το.

Για τις τροπολογίες τώρα. Πριν αναφερθώ στις τροπολογίες που κατέθεσε το κόμμα μας, λίγα λόγια για δυο υπουργικές τροπολογίες που αναφέρονται στην εκπαίδευση.

Η πρώτη λέει ότι αν ένας διαγωνισμός για μίσθωση σχολικού κτιρίου αποβεί δύο φορές άγονος, τότε το υπό μίσθωση κτίριο που προορίζεται για τη στέγαση ενός σχολείου, μπορεί να γίνει και σε περιοχή με επιτρεπόμενη χρήση διαφορετική από αυτή που προβλέπει η σχετική διακήρυξη. Πού δηλαδή; Σε οποιονδήποτε χώρο; Σε αποθήκη, ας πούμε; Ή σε πρώην εργοστάσια, όπως αυτό στην Θεσσαλονίκη, στο 2^ο Ειδικό Σχολείο Πυλαίας που είναι γεμάτο ποντίκια με τον κίνδυνο της λεπτοσπείρωσης για τους εκπαιδευτικούς και τα παιδιά; Έχουμε καταθέσει και γραπτή ερώτηση σχετική για το θέμα.

Η δεύτερη τροπολογία αναφέρεται στα σχολικά γεύματα, για να αντιμετωπίσει όχι τα πραγματικά προβλήματα που προέκυψαν με την προχειρότητα και την αδιαφορία υλοποίησής τους, αλλά μόνο για τα γραφειοκρατικά, λείει, προβλήματα που διαπιστώθηκαν.

Κι όμως, τώρα είναι ανάγκη, κύριε Υπουργέ, να εξασφαλιστούν όλες οι προϋποθέσεις για την υγιεινή και ασφάλεια των σχολικών γευμάτων με κατάλληλους χώρους και με τραπεζοκόμους κι όχι βέβαια με εκπαιδευτικούς ως σερβιτόρους κι ελεγκτές τροφίμων.

Πάω τώρα στις δυο τροπολογίες που κατέθεσε το κόμμα μας και απορρίφθηκαν από τον Υπουργό. Εστιάζουμε με την πρώτη στους αποφοίτους των δύο ΑΤΕΙ που συγχωνεύονται και προτείναμε, αλλά απορρίφθηκε, το πτυχίο όλων αυτών να είναι ισότιμο με τα νέα πτυχία που θα προκύψουν από τα αντίστοιχα τμήματα του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

Θέλω να εξηγήσω τη λογική της πρότασης. Πρόκειται για μέτρο άρσης, μερικής έστω, της πολυκατηγοριοποίησης των πτυχίων πάνω στο ίδιο επιστημονικό αντικείμενο. Άλλωστε και τα πτυχία των πρώην δύο ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά, όπως και τα νέα πτυχία του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής είναι πτυχία τετραετών σπουδών ανωτάτων ιδρυμάτων και δεν δικαιολογείται επ' ουδενί ο διαχωρισμός και κατηγοριοποίηση των αποφοίτων τους.

Η δεύτερη τροπολογία που καταθέσαμε θεωρούμε ότι δίνει διέξοδο στο οξύτατο πρόβλημα πολλών λαϊκών οικογενειών για τις μετεγγραφές των παιδιών τους σε ιδρυμάτα του τόπου κατοικίας τους, μιας και η διάταξη του νομοσχεδίου ουσιαστικά αφήνει απ' έξω τη συντριπτική πλειοψηφία όσων έχουν πραγματική ανάγκη της μετεγγραφής τους. Κι όμως, ο Υπουργός την απέρριψε.

Προτείνουμε, λοιπόν, -για να ακούσουμε και τι απέρριψε, δηλαδή- να δικαιούνται μετεγγραφής τα παιδιά όσων οικογενειών έχουν χαμηλά εισοδήματα. Και το όριο του ετήσιου οικογενειακού εισοδήματος εμείς το βάζουμε στις 25.000 ευρώ -δεν είναι κανείς πλούσιος με 25.000 ευρώ τον χρόνο- προσαυξανόμενο κατά 5.000 για κάθε παιδί. Το ίδιο να δικαιούνται μετεγγραφής τα παιδιά όλων των μονογονεϊκών οικογενειών, οι φοιτητές με ειδικές ανάγκες -και εδώ χωρίς εισοδηματικά κριτήρια, καθόλου- και ακριβώς το ίδιο να ισχύει για τα παιδιά των τρίτεκνων και των πολύτεκνων οικογενειών, καθώς και των οικογενειών που έχουν έστω και έναν άνεργο στο σπίτι και αυτή η δυνατότητα να ισχύει ακόμα και για όσους βρίσκονται ακόμα και στο πέμπτο έτος των σπουδών τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε συνάδελφε, φτάνουμε στα επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όλα αυτά τα απέρριψε ο κύριος Υπουργός, εξαγγέλλοντας μια αόριστη υπόσχεση μελλοντικής ρύθμισης.

Όπως λέει, όμως, ο λαός μας, κύριε Υπουργέ, όποιος δεν θέλει να ζυμώσει, σαράντα μέρες κοσκινίζει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Δελή.

Ο κ. Χατζησάββας έχει τον λόγο εκ μέρους της Χρυσής Αυγής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω να προσθέσω πολλά, μιας και δεν υπήρξε καμμία εξέλιξη στο νομοσχέδιο. Όπως ήρθε στην αρχή σε επεξεργασία στις Επιτροπές, συνεχίστηκε και στην Ολομέλεια. Έκανε ο Υπουργός αυτά που ήθελε χωρίς να λάβει υπ' όψιν του τις διαμαρτυρίες και τις προτάσεις των φορέων.

Προσπαθώ, όμως, κι εγώ να βρω πού ακριβώς έγκειται η εμβληματικότητα του νομοσχεδίου που συζητάμε και το μόνο που βρίσκω είναι μια ιδεοληψία που διακατέχει την Κυβέρνηση και φυσικά σε θέματα

παιδείας, όπως και σε όλα τα υπόλοιπα, μια εξυπηρέτηση σε συντεχνιακά συμφέροντα με βουλευτικές τροπολογίες, που βέβαια βλέπω να τις χειροκροτάνε και οι Βουλευτές από κάτω σαν να πέτυχαν κάτι πολύ σημαντικό γι' αυτούς.

Μιλάτε για κατάργηση της σχέσης Εκκλησίας και Κράτους, ενώ με κάθε ευκαιρία προσπαθείτε να παρέμβετε σε θέματα της Εκκλησίας.

Έρχονται σήμερα εδώ κάποιοι, κύριε Πρόεδρε, να μιλήσουν για το τι στραβά έκανε, λέει, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ; Έχουν, δηλαδή, το θράσος, κύριε Πρόεδρε, οι εκπρόσωποι της Κυβέρνησης που έχει κυβερνήσει τα τρία από τα δέκα χρόνια των μνημονίων την Ελλάδα, που κορόιδεψε τον ελληνικό λαό ότι θα έσκιζε τα μνημόνια και, τελικά, πέταξε στα σκουπίδια το αποτέλεσμα του Δημοψηφίσματος, που έταξε στον ελληνικό λαό ότι θα φέρει δουλειά για τους γονείς των παιδιών, θα φέρει πίσω τα παιδιά των μανάδων που έφυγαν στο εξωτερικό και θα σταματήσει την αιμορραγία των νέων μας προς το εξωτερικό, που εξαθλίωσαν τις ελληνικές οικογένειες σε τέτοιο βαθμό, που δεν μπορούν να σπουδάσουν όχι δύο ή τρία παιδιά, αλλά ούτε ένα παιδί πολλές φορές, να εμπαίζουν ακόμη και τώρα τις ελληνικές οικογένειες με πυροτεχνήματα και ασάφειες και για τις μετεγγραφές και για τα υπόλοιπα θέματα. Όμως, αυτό είναι κάτι χαρακτηριστικό της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Χατζησάββα.

Τον λόγο έχει ο κ. Γρηγοράκος εκ μέρους της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, είχαμε κάνει μια πάρα πολύ καλή συζήτηση στις Επιτροπές. Νομίζω ότι έγινε μια εποικοδομητική συζήτηση.

Προσπαθήσατε, βέβαια, να κάνετε κάτι διαφορετικό και να φτιάξετε ένα πανεπιστήμιο, που θα είχε μια διαφορετική κλίση από όλα τα άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας. Όμως, δυστυχώς δεν καταφέρατε να ξεπεράσετε τον εαυτό σας, διότι εμείς οι ίδιοι, που τόσα χρόνια παλεύαμε, ούτως ώστε να γίνει πραγματικότητα το Πανεπιστήμιο της Δυτικής Αττικής και θέλαμε να ενταχθεί σε ένα μεγάλο πλαίσιο της ανώτατης εκπαίδευσης χωρίς να υπάρχει διάκριση μεταξύ ΑΕΙ και ΤΕΙ, δυστυχώς δεν το κάναμε πραγματικότητα αυτό. Δεν ενοποιήθηκε τελικά μέσα από αυτό το νομοσχέδιο η ανωτατοποίηση της παιδείας χωρίς διακρίσεις.

Αυτό ήταν που θέλαμε να γίνει τα τελευταία χρόνια, διότι πιστεύουμε πια ότι η τεχνολογική εκπαίδευση έχει ξεπεραστεί, όπως και το πανεπιστήμιο χρειάζεται να αναβαθμιστεί. Πιστεύω ότι θα μπορούσαμε να φτιάξουμε ένα

ενοποιημένο πανεπιστήμιο στην Ελλάδα χωρίς διακρίσεις μεταξύ των ΤΕΙ και των πανεπιστημίων.

Κύριε Υπουργέ, πήγαμε στο «ΠΑΡΩΝ», διότι πιστεύουμε ότι θα υπήρχε μια καλύτερη διάθεση από τη δική σας πλευρά για να μπορούμε σε βαθύτερα θέματα της παιδείας στην Ελλάδα.

Το νομοσχέδιο αυτό είναι ένα προεκλογικό νομοσχέδιο, που προσπαθεί να εγκλωβίσει τη Δυτική Αττική αλλά και πενήντα χιλιάδες φοιτητές και καθηγητές σε ένα πρόγραμμα, με το οποίο η Συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ θέλει να πει ότι κάτι έκανε για την παιδεία, ενώ στην ουσία υποχρηματοδοτείται τα τελευταία χρόνια η παιδεία.

Θα πάμε, λοιπόν, στο «ΠΑΡΩΝ» σε αυτό το νομοσχέδιο, εάν και σε πολλά άρθρα θα ψηφίσουμε «ΝΑΙ».

Θέλω να μιλήσω ιδιαίτερα για την τροπολογία του Πανελληνίου Ιερού Ιδρύματος Ευαγγελιστρίας Τήνου. Και αναφέρομαι σε αυτό, παρ' όλο που θα ψηφίσουμε πάρα πολλά άρθρα του νομοσχεδίου, αν και επί της αρχής ψηφίζουμε «ΠΑΡΩΝ», διότι πιστεύω ότι ο κ. Ξυδάκης κατέθεσε εδώ στη Βουλή μία πράξη επιτρόπων και όχι τη διαθήκη. Αυτό βέβαια θα το δούμε, διότι, όπως καταλαβαίνετε, θα έχει μία συνέχεια αυτή η τροπολογία για το Ίδρυμα της Ευαγγελιστρίας Τήνου. Πιστεύω ότι κάποιος θα προσφύγουν

εναντίον αυτής της διαθήκης, η οποία δεν είναι διαθήκη, αλλά πράξη επιτρόπων.

Εμείς, λοιπόν, σε αυτή την τροπολογία θα ψηφίσουμε «ΟΧΙ».

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Γρηγοράκο.

Τον λόγο έχει η κυρία Κεραμέως εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ συνοπτικά σε κάποιες τροπολογίες που κατατέθηκαν στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Και θα ξεκινήσω, κύριε Υπουργέ, από την τροπολογία του Υπουργείου Εσωτερικών, η οποία έχει ήδη ενσωματωθεί στο σώμα του νομοσχεδίου, στο άρθρο 35.

Λέτε με το άρθρο 35 ότι επιτρέπεται η μίσθωση κτηρίου για τη στέγαση σχολικής μονάδας πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ανεξαρτήτως της θεσμοθετημένης χρήσης της περιοχής.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, μου κάνει ιδιαίτερη εντύπωση το εξής: Ενώ εκθείασατε την έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, δεν προσέξατε ότι για τη διάταξη αυτή λέει ότι εγείρονται θέματα αντισυνταγματικότητας;

Και ερωτώ: Τι θα κάνετε γι' αυτό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Το αποσύραμε αυτό!

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Δεν το αποσύρατε. Είναι το άρθρο 35 στο νομοσχεδιό σας. Θα το δούμε στο σώμα του νομοσχεδίου.

Πάντως, σε κάθε περίπτωση, ελπίζω να μην κλείσετε τα αυτιά σας στην ενδεχόμενη αυτή αντισυνταγματικότητα.

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά την τροπολογία του Υπουργείου Εργασίας για τα σχολικά γεύματα, κύριοι Υπουργοί, η Νέα Δημοκρατία στηρίζει εν τοις πράγμασι τη μέριμνα για τη σίτιση των μαθητών. Όμως, εδώ μας κάνει κάτι ιδιαίτερη εντύπωση: Εκ νέου νομοθετείτε απευθείας ανάθεση, κατά παρέκκλιση των ισχυόντων κανόνων.

Και ερωτώ: Γιατί απευθείας ανάθεση; Γιατί εσείς, που ισχυρίζεστε ότι «είστε κάθε λέξη του Συντάγματος, κάθε λέξη όλων των νομοθετημάτων», γιατί νομοθετείτε εκ νέου κατά παρέκκλιση;

Τρίτον, για την τροπολογία αρμοδιότητας του Υπουργείου Παιδείας, σχετικά με την επαναπροκήρυξη των θέσεων για μέλη ΔΕΠ, ΕΕΠ, ΕΔΙΠ και ΕΤΕΠ, δεδομένου ότι διευκολύνεται η διαδικασία επαναπροκήρυξης θέσεων των μελών αυτών, σε περιπτώσεις που οι θέσεις αυτές έχουν εγκριθεί αλλά μένουν κενές ή σε περιπτώσεις που για κάποιον λόγο η εκλογή έχει αποβεί

άγωνα ή ο εκλεγείς δεν αποδεχθεί τον διορισμό του, για τον λόγο αυτό, επειδή ακριβώς προβλέπεται η επαναπροκήρυξη των θέσεων αυτών, είμαστε θετικοί και υπερψηφίζουμε τη διάταξη αυτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι η υποστελέχωση των ιδρυμάτων είναι ένα υπαρκτό πρόβλημα και βλέπουμε θετικά ρυθμίσεις που κινούνται στην κατεύθυνση επίλυσης του προβλήματος αυτού.

Και έρχομαι στην τροπολογία με αριθμό 1491 σχετικά με τον ΕΟΠΠΕΠ. Εδώ, κύριοι Υπουργοί, ομολογώ ότι δεν περίμενα κάτι τέτοιο. Και δεν περίμενα κάτι τέτοιο, διότι ομολογείτε με τον πλέον ωμό τρόπο την παράνομη προηγούμενη νομοθέτησή σας, αναφορικά με την τοποθέτηση της Διευθύνουσας Συμβούλου του Οργανισμού.

Αλλάζοντας τη διαδικασία έκδοσης του Κανονισμού Λειτουργίας, ομολογείτε εσείς οι ίδιοι ότι η υπουργική απόφαση που είχατε εκδώσει τον Δεκέμβριο του 2017 για τον Κανονισμό Λειτουργίας του ΕΟΠΠΕΠ ήταν παράνομη, καθώς ο Κανονισμός αυτός απαιτεί, δεδομένου ότι υπάρχουν εργασιακά ζητήματα, τη συνυπογραφή και του Υπουργού Εργασίας. Άρα, προβλέπει ΚΥΑ και όχι απλή υπουργική απόφαση.

Και η τροπολογία που φέρνετε τώρα, όχι μόνο δεν θεραπεύει αυτά τα προβλήματα νομικά, αλλά θέτει και πρόσθετα νομικά ζητήματα, καθώς προβλέπει αποκλειστικά έκδοση υπουργικής απόφασης από τον Υπουργό

Παιδείας, για ζητήματα όμως που δεν ανήκουν αποκλειστικά στην αρμοδιότητά του.

Και κάτι ακόμη για την τροπολογία αυτή:

Με τη νομοθετική κάλυψη του διορισμού της και μάλιστα με αναδρομική ισχύ, ομολογείτε πως η εν λόγω τοποθέτηση του προσώπου αυτού στη θέση Διευθύνοντα Συμβούλου ήταν παράνομη, καθώς η απόσπασή της από τη θέση στο δημόσιο δεν ολοκληρώθηκε ποτέ. Και η τροπολογία που φέρνετε σήμερα προς ψήφιση προβλέπει ό,τι προέβλεπε και η προκλητικά φωτογραφική υπουργικού απόφαση του κ. Μπαξεβανάκη, ορίζοντας πως πλέον δεν αποτελεί προαπαιτούμενο η απόσπαση και ότι ο Υπουργός μόνος του επιλέγει στη θέση αυτήν όποιον θέλει.

Και ερωτώ, κύριοι Υπουργοί: Αυτή είναι η εξυγίανση του Οργανισμού που οραματίζεστε; Αυτό είναι το όραμά σας; Εμείς εδώ θα είμαστε πάρα πολύ αυστηροί, κύριοι Υπουργοί. Δεν είναι ότι καταψηφίζουμε. Καταδικάζουμε τις πρακτικές αυτές και ζητούμε την απόσυρση αυτής της τροπολογίας εδώ και τώρα, γιατί διαφορετικά όσα λέτε περί εξυγίανσης, περί καθαρών κανόνων, είναι όλα ένα κενό γράμμα.

Κύριε Υπουργέ, η τροπολογία αυτή, αυτό το τεύχος πενήντα σελίδων που ήλθε, έχει πάρα πολλές διατάξεις και θα αναφερθώ μόνο σε δύο άρθρα

εξ' αυτών. Πρώτα από όλα για την αξιολόγηση μαθητών Λυκείου, την τροποποίηση του Προεδρικού Διατάγματος 2016. Κύριε Υπουργέ, κύριε Γαβρόγλου, ειλικρινά δεν περίμενα ότι μετά από δύο εθνικούς διαλόγους για την παιδεία και τόσες ευχαιτικές εξαγγελίες για την ενίσχυση του αυτόνομου χαρακτήρα του Λυκείου, το μεταρρυθμιστικό σας στίγμα θα το αποτυπώνετε σε μια πενήντασέλιδη τροπολογία των τελευταίων τριών ωρών μιας νομοθετικής διαδικασίας. Περιμέναμε κάτι περισσότερο, κύριε Υπουργέ.

Μια αναφορά βεβαίως και στο τρίτο άρθρο της τροπολογίας, σχετικά με τους μαθητές περιοχών που πλήττονται από φυσικές καταστροφές, να εισάγονται καθ' υπέρβαση του αριθμού των εισακτέων. Φυσικά είμαστε θετικοί στη ρύθμιση αυτή.

Θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, με ένα τελευταίο σχόλιο. Κύριε Υπουργέ, πάλι σχετικά με την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Λέει η Επιστημονική Υπηρεσία για άλλη μια διάταξη ότι ελλοχεύει σημαντικός κίνδυνος αντισυνταγματικότητας. Και το λέει για τη διάταξη 19/5 όπου προβλέπεται ότι με Προεδρικό Διάταγμα μπορεί να μετατρέπεται ίδρυμα πανεπιστημιακού τομέα σε ίδρυμα τεχνολογικού τομέα. Και σας λέει ευθέως, κύριε Υπουργέ, ότι αυτή η διάταξη προσκρούει στο άρθρο 16 του Συντάγματος. Και εγώ εξεπλάγην ομολογώ, διότι δεν άκουσα ούτε μια λέξη να λέτε επ' αυτού. Σας λέει η Επιστημονική Υπηρεσία ότι παραβιάζεται το άρθρο 16 του Συντάγματος

και δεν είπατε τίποτα επ' αυτού. Περιμένω ότι θα πείτε κάτι στην τελική σας ομιλία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κυρία Κεραμέως.

Τελευταίος εκ των Εισηγητών και των Ειδικών Αγορητών ο κ. Σκουρολιάκος, εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ.

Έχετε τον λόγο κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η παρουσία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και η ομιλία του σήμερα εδώ, στο νομοσχέδιο για την ίδρυση του Πανεπιστημίου της Δυτικής Αττικής, έδωσε την ευκαιρία σε πολλούς συναδέλφους να κάνουν κάποια σχόλια. Η δική μου η αίσθηση είναι ότι ο κ. Μητσοτάκης ήλθε να υπερασπιστεί τη δημιουργία του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Ήλθε να συμμετάσχει σε κάτι θετικό που γίνεται. Δεν έχασε την ευκαιρία. Βεβαίως, θέλει ένα άλλο Πανεπιστήμιο. Δεν θέλει το Πανεπιστήμιο που εννοούμε εμείς. Τα εξήγησε, όμως, ο κύριος Υπουργός πολύ αναλυτικά και δεν χρειάζεται να τα επαναλάβω εγώ.

Βεβαίως, έτσι θετικός που ήταν θα πρέπει να πούμε ότι είναι αρκετά χρόνια Βουλευτής, υπήρξε Υπουργός και το κόμμα του κυβέρνησε πολλές δεκαετίες. Είχαν την ευκαιρία να κάνουν οι ίδιοι ένα τέτοιο Πανεπιστήμιο, πολλά χρόνια πριν και άφησαν και πέρασαν πολλές ευκαιρίες. Ενώ ήταν θετικός, λοιπόν, φαίνεται ότι δεν είχε συνεννοηθεί με τους Βουλευτές του, γιατί πραγματικά έγινε μια προσπάθεια να απαξιωθεί η ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, με ταυτόχρονη υποβάθμιση των δύο βασικών ιδρυτικών του πυλώνων, των ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά.

Οι εξωτερικές αξιολογήσεις των δύο ιδρυμάτων από την ΑΔΙΠ με τη θετική της βαθμολόγηση, η συμμετοχή τους σε πλήθος ερευνητικών προγραμμάτων και η διεθνής εμπέδωση του ακαδημαϊκού τους κύρους δεν συγκίνησαν την Αντιπολίτευση.

Λυπούμαι να πω πως η Αντιπολίτευση προσβάλλει το έργο και την ιστορία των δύο Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Προσβάλλει το διδακτικό προσωπικό, τα παιδιά που φοιτούν εκεί και όσα έχουν αποφοιτήσει. Μου έκανε εντύπωση η επιμονή, με την οποία έμπαιναν ερωτήματα τα οποία απαντήθηκαν πάρα πολλές φορές και στις επιτροπές και εδώ.

Μου έκανε εντύπωση η θέση κόμματος που στις Επιτροπές ήταν θετική και εδώ σήμερα ακούσαμε άλλα πράγματα. Υπήρξε κοινοβουλευτικός

εκπρόσωπος κόμματος που δεν μίλησε καθόλου για το νομοσχέδιο, αλλά για άλλα πράγματα. Υπήρξε Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας ο οποίος «έπεσε από τα σύννεφα» και αναρωτιόταν αγανακτισμένος πώς είναι δυνατόν ο καθηγητής του ΤΕΙ να γίνει καθηγητής πανεπιστημίου. Φαίνεται ότι κανένας δεν του είπε ότι οι καθηγητές των ΤΕΙ είναι μέλη ΔΕΠ ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων με βάση τους νόμους του κράτους και έχουν κριθεί ως τέτοια από το 2001.

Θα ήθελα να μου επιτρέψετε να σας επισημάνω κάποια σημεία μιας εργασίας που συνέταξε αντιπροσωπεΐα των μελών ΔΕΠ του Τμήματος Διοίκησης Μονάδων Υγείας και Πρόνοιας. Σημειώνουν, λοιπόν, αυτοί οι καθηγητές: «Η ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής αποτελεί πολύ σημαντικό και άκρως τολμηρό πολιτικό εγχείρημα ανασχεδιασμού της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Διαφάνηκε εναργώς ότι το νέο πανεπιστήμιο και το Τμήμα Διοίκησης Μονάδων Υγείας και Πρόνοιας, στο οποίο ανήκουμε, θα συμβάλουν στην αναπτυξιακή προσπάθεια της εθνικής οικονομίας με ανθρώπινο και κοινωνικό πρόσωπο. Το εν λόγω εκπαιδευτικό εγχείρημα θεμελιώνεται στα επιστημονικά εχέγγυα των δύο ιδρυμάτων, στα ακαδημαϊκά προσόντα των καθηγητών, όπως και στο επίπεδο των φοιτητών που εισάγονται με υψηλή βαθμολογία, απαραίτητες προϋποθέσεις της ακαδημαϊκής τους ολοκλήρωσης».

Και παρακαλώ προσέξτε: «Θεωρείται βέβαιο ότι η θεσμική ολοκλήρωση της ανώτατης εκπαίδευσης έχει επιπρόσθετη σημασία για τη Δυτική Αττική, που παρουσιάζει αυξημένες ανισότητες, υψηλούς αρνητικούς κοινωνικούς δείκτες, υψηλά ποσοστά φτώχειας και χαμηλό κοινωνικό κεφάλαιο».

Αυτό δεν τα λέει η Κυβέρνηση προς άγραν ψήφων. Δεν το λέει ο ΣΥΡΙΖΑ προς άγραν ψήφων. Δεν το λέει ένας Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, που εκλέγεται στην Περιφέρεια Αττικής, όπως ο ομιλών, προς άγραν ψήφων.

Και επειδή μιλήσαμε για τη Μάνδρα, να σημειώσω το εξής: Είδα τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να ανακοινώνει αυτάρεσκα ότι πήγε τρεις φορές στη Μάνδρα τις τελευταίες εκατό ημέρες. Σοβαρά; Πρέπει να πάει χιλιάδες φορές ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας στη Μάνδρα και οι Αρχηγοί που θα ακολουθήσουν και να ζητάνε κάθε μέρα συγγνώμη για την κατάσταση στην οποία άφησαν αυτήν την περιοχή όσα χρόνια κυβέρνησαν, για τα μπαζωμένα ρέματα, για τις χωματερές, για την άναρχη δόμηση. Δεν κυβερνούσε ο ΣΥΡΙΖΑ όταν έγιναν όλα αυτά που προξένησαν την καταστροφή και θρηνήσαμε ανθρώπους.

Η δημιουργία, λοιπόν, του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής προκύπτει από την ανάγκη παροχής ποιοτικής εκπαίδευσης και ικανοποιεί την

υποχρέωση της πολιτείας να διασφαλίσει υψηλού επιπέδου πανεπιστημιακή μόρφωση, ώστε να απολαμβάνουν στη συνέχεια οι απόφοιτοι αξιοπρεπείς επαγγελματικές διεξόδους. Θα συντείνει στην εμπέδωση εργασιακής ασφάλειας και στη διαμόρφωση ενός ρεαλιστικού προγράμματος και για τους εκπαιδευτικούς, που είναι πρωταγωνιστές σε αυτήν την ιστορία.

Οι πρόνοιες που λαμβάνονται και για άλλα θέματα, πλην της ίδρυσης του Πανεπιστημίου, σε αυτό το νομοσχέδιο –θα ήθελα να το αναφέρω αυτό– αποκαθιστούν τη δίκαιη αντιμετώπιση απέναντι σε μαθητές και μαθήτριες των ΕΠΑΛ. Αυτά τα παιδιά είναι εξίσου σημαντικά για εμάς, όσο και οι μαθητές και οι μαθήτριες των γενικών λυκείων. Όλα είναι δικά μας παιδιά και αξίζουν μια αναβαθμισμένη δημόσια παιδεία.

Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ στηρίζει τη δημόσια παιδεία. Τουλάχιστον για τη Νέα Δημοκρατία έχω την αίσθηση πως αν την ενοχλεί κάτι στην ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, είναι ότι ιδρύεται άλλο ένα δημόσιο πανεπιστήμιο. Αν συζητούσαμε σήμερα εδώ την ίδρυση ενός ιδιωτικού πανεπιστημίου, νομίζω ότι θα ήταν τρισευτυχισμένοι. Μόνο που στο δημόσιο δεν πληρώνει κανείς για να σπουδάσει, ενώ στο ιδιωτικό πρέπει να πληρώσει και μάλιστα αδρά.

Η δημιουργία του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής είναι ώριμη εξέλιξη που συντελεί στην αναβάθμιση της παιδείας στη χώρα μας, αλλά και οι διεργασίες που γίνονται και σε άλλες περιοχές της χώρας, στην Ήπειρο, στα Ιόνια Νησιά, στη Δυτική Μακεδονία θα προχωρήσουν, ώστε να έχουμε ανώτατη παιδεία αντάξια της χώρας και των παιδιών της.

Άκουσα τον κύριο Υπουργό ως παράδειγμα να αναφέρει ότι θα μπορούσε στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής να ιδρυθεί μια σχολή παραστατικών τεχνών. Είναι γνωστό ότι αυτό είναι ένα πολύ παλιό αίτημα των δημιουργών στη χώρα μας. Χρειαζόμαστε ταλαντούχους καλλιτέχνες, ηθοποιούς, σκηνοθέτες, ενδυματολόγους, φωτιστές, αλλά και με ακαδημαϊκή μόρφωση όπως γίνεται σε όλες τις χώρες του κόσμου. Στο Αφγανιστάν και στο Πανεπιστήμιο της Καμπούλ υπάρχει σχολή θεατρικών σπουδών με τρία τμήματα, για ηθοποιούς, σκηνοθέτες και συγγραφείς.

Όσο για την ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, λυπάμαι που θα επαναλάβω κάτι που στενοχωρεί τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης. Η ίδρυση αυτού του Πανεπιστημίου ήταν δίκαιη και γίνεται πράξη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Σκουρολιάκο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο ένα λεπτό επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ορίστε, κυρία Καραμέως.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ενώ ήμασταν στο κλείσιμο της συνεδρίασης, μας μοιράστηκε εκ νέου αυτή η πενήντασέλιδη τροπολογία. Παρακαλώ θερμά τον Υπουργό να μας πει σε τι έγκεινται οι αλλαγές. Καταλαβαίνετε ότι είναι αδύνατον μέσα στα επόμενα δυο λεπτά που θα αρχίσει η ψήφιση να ξέρουμε τι αλλαγές έχετε κάνει σε ένα κείμενο πενήντα σελίδων.

Παρακαλούμε να μας πείτε αναλυτικά τι αλλαγές έχετε κάνει τώρα, την τελευταία στιγμή, σε αυτή την τροπολογία και να μας εξηγήσετε αν θα ψηφιστεί ως τροπολογία ή αν ενσωματώνεται στα άρθρα και αν ναι, σε ποιο άρθρο του νομοσχεδίου. Υπάρχει μια πλήρη σύγχυση επ' αυτού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Συρίγο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτό που θα θέσω έχει σχέση με τη διαδικασία και υπόκειται στη δική σας κρίση. Σύμφωνα με το άρθρο 102 παράγραφος 3, δικαίωμα δευτερολογία στην κατ' άρθρον συζήτηση έχουν μόνο όσοι πρωτολόγησαν και εφόσον το ζητήσουν μέχρι το τέλος του σταδίου της δευτερολογίας κάθε άρθρου.

Υπ' αυτή την έννοια –και θα συμμορφωθώ με όποια απόφαση πάρετε– θα ήθελα για ένα λεπτό να δευτερολογήσω επί της τροπολογίας η οποία θα πάρει αριθμό άρθρου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Θα δώσω τον λόγο στον κ. Ξυδάκη, που έχει δικαίωμα να δευτερολογήσει ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και έπειτα θα σας απαντήσω.

Κύριε Ξυδάκη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Διατυπώθηκαν κάποιες αντιρρήσεις για την τροπολογία περί του Ιδρύματος Τήνου από τους συναδέλφους της Αντιπολιτεύσεως, από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη, αλλά και από τον κυβερνητικό εταίρο, τον κ. Κατσίκη.

Θα ήθελα να διευκρινίσω καταρχάς την ένσταση του κ. Γρηγοράκου που είπε ότι φέραμε ένα χαρτί. Δεν καταλαβαίνω ακριβώς τι εννοείτε. Τα επιχειρήματα τα ακούσατε;

Τα χαρτιά έχουν την αξία τους. Είναι το αρχαιότερο έγγραφο που αφορά το Πανελλήνιο Ίδρυμα Τήνου, του 1825. Είναι η διαθήκη των κτητόρων. Είναι στο αρχείο του Ιδρύματος και γράφει ακριβώς τι είναι. Πέραν

αυτού, τα αναγνωστέα είναι τεκμήρια τα οποία προσκομίζονται για υποβοήθηση του πολιτικού επιχειρήματος.

Το πολιτικό επιχείρημα είναι το εξής και το είπα εκτενέστατα και αναλυτικά και μάλλον φιλειρηνικά. Υποστηρίζουμε ότι το 2014, πριν από περίπου τριάνμισι χρόνια, μεταβλήθηκε εστιακά ο καταστατικός χάρτης της Εκκλησίας της Ελλάδος για να αλλάξει χαρακτήρα αυτό το Ίδρυμα, το οποίο επί διακόσια χρόνια είχε έναν συγκεκριμένο εθνικό δημόσιο χαρακτήρα.

Ουδείς νομοθέτης ούτε το Βασίλειον της Ελλάδος του 19ου αιώνας, του Όθωνα, ούτε τα βασίλεια της Ελλάδος αργότερα ούτε οι δημοκρατίες ούτε η δικτατορία του Μεταξά, κανείς μεταπολεμικά δεν άλλαξε τον χαρακτήρα αυτού του Ιδρύματος. Μόνο η δικτατορία των συνταγματαρχών το 1969 μετέβαλε τον χαρακτήρα του Ιδρύματος. Το έκανε εκκλησιαστικό ίδρυμα.

Και υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και στο εκκλησιαστικό ίδρυμα. Το μεν νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου υπόκειται στις διατάξεις του δημοσίου λογιστικού και όλου του κράτους, το δε εκκλησιαστικό ίδρυμα κανονίζεται με κανονιστικές πράξεις που εκδίδει η Ιερά Σύνοδος. Είναι άλλο πράγμα. Το ιερό προσκύνημα του Αγίου Ιωάννου του Ρώσου ή της Παναγίας της Σουμελά είναι εκκλησιαστικά ιδρύματα. Είναι άλλο

πράγμα. Αυτό κατά παράδοση, κατ' έθος και κατά νόμο, με σωρεία νόμων. Ουδείς νόμος κανονιστικός του ελληνικού κράτους από ιδρύσεως του κράτους, το οποίο κανόνισε τις σχέσεις της Εκκλησίας και την ίδρυση της Αυτοκεφάλου Εκκλησίας, δεν μετέβαλε το χαρακτήρα αυτού του ιδρύματος. Η Χούντα το έκανε.

Έρθε, λοιπόν, στην Γ' Ελληνική Δημοκρατία με την αποκατάσταση της δημοκρατίας και η Κυβέρνηση του Καραμανλή το 1976, με Υπουργό Παιδείας τον Γεώργιο Ράλλη, αποκατέστησε αυτή την τάξη και επιπλέον, ως γενναιόδωρη Δημοκρατία και επειδή ήταν προϊόν ενός μεγάλου, ευρυτάτου διαλόγου τότε ο Καταστατικός Χάρτης, συνεφώνησε το κράτος να παραχωρηθεί και προεδρία στον επιχώριο μητροπολίτη, πέραν της παραδόσεως. Η Χούντα το κατήργησε και η Δημοκρατία το αποκατέστησε. Και νύκτωρ, μια τροπολογία το 2014 ήρθε και εστιακά άλλαξε τον Καταστατικό Χάρτη.

Όλοι, κύριε Γρηγοράκο, σεβάστηκαν τον Καταστατικό Χάρτη και τη συμφωνία μεταξύ Κράτους-Εκκλησίας στη Μεταπολίτευση. Εστιακά άλλαξε ο χαρακτήρας ενός ιδρύματος. Το γιατί αναρωτηθείτε εσείς. Πολιτικοί άνδρες είστε, εμπειρία έχετε, γνωρίζετε πρόσωπα και καταστάσεις, όπως τα γνωρίζουμε όλοι μέσα στην Αίθουσα και πολύ περισσότεροι οι καταγόμενοι εκ των Κυκλάδων.

Εγώ γεννήθηκα, είμαι Κυκλαδίτης, έχω πάρει δύο υποτροφίες από το Πανελλήνιο ίδρυμα Τήνου. Τιμώ το Ίδρυμα, τιμώ τον λαό της Τήνου, τιμώ την Εκκλησία, αλλά πρέπει να τιμούμε και τις συμφωνίες, να τιμούμε τους νόμους, να τιμούμε τη συνταγματική τάξη. Αυτά τα έχετε υπ' όψιν σας;

Με μεγάλη προσοχή διάβαζα...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: ... (Δεν ακούστηκε).

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Κύριε Γρηγοράκο και το 1977 και το 1979 και η Ολομέλεια και το Γ' Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας επικύρωσε πλήρως τη νομοθεσία της Βουλής και τον νόμο του 1976 για τα ιδρύματα και του 1977 για τον Καταστατικό Χάρτη. Επιπλέον, τώρα, το 2015 που έγινε προσφυγή για ακύρωση της διοικήσεως, δεν δέχθηκε για τυπικούς λόγους την ακύρωση της διοικήσεως. Επικύρωσε μέσα στην απόφασή του το Συμβούλιο της Επικρατείας τον δημόσιο χαρακτήρα του Ιδρύματος. Επί δύο αιώνες δεν διαταράχθηκε ουδέποτε αυτός ο χαρακτήρας. Πώς αλλιώς να το πούμε; Μέσα στην αιτιολογική έκθεση αναγράφεται λεπτομερώς και η επιχειρηματολογία μας από του Βήματος ήταν...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: ... (Δεν ακούστηκε).

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Όλα τα είπαμε. Γιατί, λοιπόν, αυτή η άρνησις και εν πάση περιπτώσει, γιατί και αυτή η επιθετικότητα; Είμαστε με την

πλευρά της Γ' Ελληνικής Δημοκρατίας, η οποία αποκαθιστά όλη την ταλαιπωρία του Μεταπολέμου; Είμαστε υπέρ της δημιουργικής και ειρηνικής συλλειτουργίας λαού και κλήρου; Το Πανελλήνιο Ίδρυμα Τήνου είναι ένα παράδειγμα δημιουργικής συμβίωσης και συλλειτουργίας λαού και κλήρου. Αν έχουμε ένα παράδειγμα ζωντανό για τη μελλοντική σχέση Εκκλησίας-Κράτους, για τους διακριτούς ρόλους, για τον χωρισμό της περιουσίας, είναι αυτό το ίδρυμα.

Δεν θέλει κανείς να βάλει χέρι στο παγκάρι των προσκυνημάτων. Αφήστε τι λένε. Άλλοι τα θέλουν αυτά. Θέλει περισσότερα η Εκκλησία από τα προσκυνήματα; Να τα πάρει. Να κάνουμε μια συμφωνία κυρίων να πάρει αυτό που δικαιούται, ό,τι θέλει να πάρει, αλλά η συνδιοίκηση πρέπει να είναι λαός και κλήρος, ειδικά σε αυτό το ίδρυμα, όπως ήταν επί δύο αιώνες.

Δεν καταλαβαίνω τον ριζοσπαστισμό και την καινοτομία ενίων αρχιερέων, ενώ εμείς οι πολιτικοί είμαστε πολύ πιο συντηρητικοί, πάμε κατά παράδοση. Δεν το καταλαβαίνω.

Δεν καταλαβαίνω ούτε εσάς, κύριε Γρηγοράκο, που είστε από τη Λακωνία -ρωτήστε τον Πάτερ Ευστάθιο να σας πει- και εσάς, κύριε Κατσίκη. Τα ξέρετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Λαζαρίδη, δεν ακούγεστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Λαζαρίδη, αλλά ούτε το 2014 υπήρξε κανείς ευρύς πολιτικός διάλογος ούτε διάλογος της Κυβερνήσεως με την Ιερά Σύνοδο. Νύκτα πέρασε μια τροπολογία εστιακή που αφορούσε μόνο ένα ίδρυμα. Δεν είναι προϊόν καμιάς μεγάλης πολιτικής συζήτησης και προϊόν καμιάς μεταρρύθμισης. Ήταν φωτογραφική.

Για αυτό, λοιπόν, με αγανάκτηση, αλλά κυρίως με έκπληξη αντιμετωπίζω μια παγερή αδιαφορία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Ξυδάκη, νομίζω ότι έχετε γίνει κατανοητός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Ας κάνουμε τη δουλειά μας ως Βουλευτές της Ελληνικής Δημοκρατίας. Αυτό και τίποτα άλλο. Δεν αμφισβητούμε τα δικαιώματα της Εκκλησίας, όπως περιγράφονται σε όλη τη νομοθεσία του κράτους και στον Καταστατικό Χάρτη της Εκκλησίας του 1977. Αυτό το συμβόλαιο ετηρήθη από την Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Καραμανλή, ετηρήθη από τις κυβερνήσεις Ανδρέα Παπανδρέου με θύματα Υπουργούς, ετηρήθη από όλες τις κυβερνήσεις κάποτε και με θύματα υπουργούς. Γιατί, λοιπόν, εστιακά έρχεται τώρα μέρος της Εκκλησίας –όχι όλη η Εκκλησία, αλλά μέρος

της ιεραρχίας- να μεταβάλει αυτή τη συμφωνία του κράτους με την Εκκλησία, η οποία τηρείται επί σαράντα πέντε χρόνια με θύματα πολιτικούς;

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Ξυδάκη.

Κύριε Συρίγο, σας δίνω τον λόγο για ένα λεπτό.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αναφέρομαι και εγώ δευτερολογώντας στην τροπολογία για το ΠΙΙΕΤ και θα ήθελα να πω ότι στα επιχειρήματα τα οποία εξετέθησαν ακούστηκαν απειλές και εκφράστηκαν φόβοι περί προσφυγής στη δικαιοσύνη. Ξεκαθαρίζω κάτι. Η προσφυγή στη δικαιοσύνη είναι δικαίωμα. Έτσι το θεωρούμε. Δεν το θεωρούμε απειλή ούτε φοβάται κανείς την προσφυγή στη δικαιοσύνη.

Τελειώνω, προσθέτοντας για την οικονομία της συζητήσεως μία ρήση του Παύλου ως παραίνεση ενός ταπεινού επαρχιώτη Βουλευτού προς όποιον μπορεί να τη δεχθεί: «Μωράς δε ζητήσεις και γενεαλογίας και έρεις και μάχας νομικής περίστασο, εισί γάρ ανωφελείς και μάταιοι».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Συρίγο.

Ο κύριος Υπουργός έχει τον λόγο.

Πόσο χρόνο χρειάζεστε, κύριε Υπουργέ;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Δεν το ξέρω, κύριε Πρόεδρε, γιατί έχουν προκύψει διάφορα ζητήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Υπουργέ, θα σας δώσω δέκα λεπτά και βλέπουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Στην παράγραφο 4 του άρθρου 17 να διαγραφούν οι λέξεις «και στ'».

Επίσης, η τροπολογία με γενικό αριθμό 1498 και ειδικό 162 αντικαθιστά την περίπτωση γ' της παραγράφου 3, που είναι αυτή που είχαμε αποδεχθεί.

Τις καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντίνος Γαβρόγλου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Πραγματικά νομίζω ότι έγινε μία εξαιρετικά πλούσια συζήτηση. Έχουν υπάρξει πολλές μετακινήσεις. Νομίζουμε ότι αυτό μόνο καλό κάνει στην αναβάθμιση του ΤΕΙ, το οποίο είναι η αναβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Μέρος του εγχειρήματός μας, όπως έχουμε πει, είναι μία προσπάθεια να αλλάξουν και οι νοοτροπίες, οι οποίες είναι εγγενείς πολλές φορές, όταν οι άνθρωποι αναφέρονται στην τεχνολογική εκπαίδευση, στην ανώτατη εκπαίδευση και, δυστυχώς, αυτοί οι θεσμοί πολλές φορές απαξιώνονται.

Όλα έγιναν με ακαδημαϊκά κριτήρια. Μπορεί να διαφωνείτε με τα ακαδημαϊκά κριτήρια, αλλά κανείς δεν είπε τις διαφωνίες του.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ποια είναι τα ακαδημαϊκά κριτήρια;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Θα σας πω τώρα.

Τα ακαδημαϊκά κριτήρια, λοιπόν, είναι κριτήρια τα οποία έχουν σχέση με τους θεσμούς αυτούς καθαυτούς. Δεν είναι κριτήρια τα οποία είναι μεταφυσικά. Για παράδειγμα, έχουν τη δυνατότητα νέων προγραμμάτων σπουδών; Έχουν. Έχουν τη δυνατότητα να απορροφήσουν νέες θέσεις διδακτικού προσωπικού; Έχουν. Έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν

τις εξελίξεις στον υπόλοιπο κόσμο; Οι άνθρωποι που είναι εκεί, είναι αναγνωρισμένοι από τη διεθνή κοινότητα;

Αυτό φτιάχνει ξανά, ανασυγκροτεί τα γνωστικά πεδία. Αυτό προσπαθώ να πω τόσο καιρό. Εσείς θέλετε να έχουμε ένα, δύο, τρία, τέσσερα. Δεν είναι έτσι τα ακαδημαϊκά κριτήρια. Είναι πολύ πιο διαλεκτικά και έχουν σχέση και με την ιστορία του κάθε θεσμού.

Είπαμε και λέμε ξανά ότι η τεχνολογική εκπαίδευση αφέθηκε στην τύχη της, ξεχνώντας ότι η τεχνολογική εκπαίδευση είναι και αυτό που γίνεται στα πολυτεχνεία μας. Όταν μιλάμε για τεχνολογική εκπαίδευση, μη θεωρούμε ότι είναι ένα πιο αδύνατο, ένα δεύτερο επίπεδο. Μάλιστα, ως προς τη σχέση με την παραγωγή, εδώ πραγματικά δεν φταίνε οι εκπαιδευτικοί θεσμοί. Περάσαμε από δεκάδες χρόνια μιας στρεβλής οικονομικής ανάπτυξης, μιας επιχειρηματικότητας που ήταν κρατικοδίαιτη και μέσα σ' αυτό τινάχτηκαν στον αέρα οι όποιοι προγραμματισμοί.

Προσέξτε, όμως, τώρα κάτι. Υπάρχει μια συζήτηση περί του εφαρμοσμένου. Είναι μία, κατά τη γνώμη μου, λάθος συζήτηση. Επιμένω ότι δεν υπάρχουν αυτοί οι διαχωρισμοί στις μέρες μας. Η επιστήμη, η τεχνολογία

εξελίσσονται με τρόπους που οι νέες πρακτικές ενσωματώνουν και τη θεωρία και την πράξη και την τεχνική και τις δεξιότητες. Είναι ένα πολύ σύνθετο εγχείρημα σήμερα πια, το οποίο υπερβαίνει τον παλιό διαχωρισμό θεωρητικά, πρακτικά και εφαρμοσμένα.

Νομίζω ότι επισημάνθηκε ένας κίνδυνος που θα πρέπει να επισημανθεί και από εδώ. Πρέπει η δημιουργία των διетών προγραμμάτων να ακολουθεί πάρα πολύ αυστηρές διαδικασίες. Διότι υπάρχει ένας κίνδυνος αυτό που κατηγορούμε σήμερα τις προηγούμενες κυβερνήσεις με τα ΤΕΙ και τα διάφορα τμήματα να επαναληφθεί με τα διетή προγράμματα σπουδών. Γι' αυτό και λέμε ότι αυτά πρέπει να περάσουν από τις συγκλήτους των ιδρυμάτων, πρέπει να είναι υπό την εποπτεία των ακαδημαϊκών τα προγράμματά τους, ώστε να προσφέρουν επί της ουσίας πάρα πολύ υψηλού επιπέδου εκπαίδευση.

Μετεγγραφές. Θα είναι μεγάλη ευκαιρία νομίζω και είναι πολύ έτοιμη η ελληνική κοινωνία, να ακούσει τα κόμματα να έρχονται σε μια συνεννόηση και συμφωνία για έναν νέο νόμο για τις μετεγγραφές. Είναι ένα πολύ δύσκολο εγχείρημα. Είναι ένα τεχνικά δύσκολο εγχείρημα, διότι στην Ελλάδα και η κατανομή του πληθυσμού, αλλά και των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων δεν έχει ακολουθήσει κάποια φυσιολογική εξέλιξη λόγω της ιστορίας μας.

Υποχρεωτική δεκατετράχρονη εκπαίδευση και σε αυτό υποχρεωτική δίχρονη προσχολική. Ο Τριαντάφυλλος Μηταφίδης μού έδειξε κάτι που προφανώς δεν το θυμόμουν, ότι η Διδασκαλική Ομοσπονδία της Ελλάδος εξήντα ένα χρόνια πριν, το 1957, ζήτησε για πρώτη φορά την καθιέρωση της υποχρεωτικής δίχρονης προσχολικής εκπαίδευσης από την τότε Κυβέρνηση Καραμανλή. Ήρθε επιτέλους ο χρόνος να γίνει αυτό. Αυτό γίνεται με το παρόν νομοσχέδιο.

Θα περάσουμε μια μεταβατική περίοδο, μια μεταβατική περίοδο δύσκολη και σύνθετη που τη σχεδιάζουμε, την έχουμε ήδη σχεδιάσει. Είναι μια μεταβατική περίοδος που θα δώσει συγκεκριμένους ρόλους σε όλους, και στην τοπική αυτοδιοίκηση και στους παιδικούς σταθμούς και στους βρεφονηπιοκόμους και στους νηπιαγωγούς. Οι νηπιαγωγοί θα έχουν την ευθύνη των δύο αυτών τάξεων. Οι βρεφονηπιοκόμοι θα έχουν την ευθύνη στους παιδικούς σταθμούς. Οι δήμοι θα έχουν την ευθύνη των παιδικών σταθμών. Το Υπουργείο Παιδείας θα έχει την ευθύνη των νηπιαγωγείων, στο πλαίσιο της δεκατετράχρονης εκπαίδευσης.

Σε αυτό το σχέδιο θα υπάρξουν τεράστιες ανάγκες για δημιουργία νέων παιδικών σταθμών, για προσλήψεις περισσότερων βρεφονηπιοκόμων, για προσλήψεις περισσότερων νηπιαγωγών κ.λ.π.. Αυτό ακριβώς το σχέδιο ήδη το έχουμε, ήδη θα υλοποιηθεί από τον Σεπτέμβριο. Θα πάρει μια τριετία, κατά

τους προγραμματισμούς μας. Θα πάρει μια τριετία σε συνεργασία με τους δήμους. Οι δήμοι σε αυτό πρέπει να συνεργαστούν, πρέπει να είμαστε μαζί με τους δήμους για το πώς θα γίνουν αυτά.

Να αναφέρω δύο, τρία τεχνικά ζητήματα. Μπορεί να υπάρχει μια παρεξήγηση για τον μισθό του Προέδρου του ΙΝΕΔΙΒΙΜ. Στην αιτιολογική έκθεση είναι προφανές ότι θα λαμβάνει έναν μισθό.

Ο ρόλος της διοικούσας επιτροπής πρέπει να είναι τέτοιος ώστε να έρθουν προς τον Μάιο, προς το τέλος Ιουνίου προτάσεις που θα πρέπει να νομοθετήσουμε. Είναι ένα πρωτόγνωρο εγχείρημα, το οποίο θα πρέπει να βελτιώνεται κάθε φορά. Και θα περιμένουμε τις προτάσεις της διοικούσας επιτροπής.

Νομίζω το διαγράψαμε αυτό, με την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, που αναφέρατε και λέει για την αντισυνταγματικότητα μιας παραγράφου.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Το ένα, όχι το άλλο. Το 19 παράγραφος 5 μένει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Δεν το θυμάμαι απ' έξω.

Θέλω να κλείσω με δύο θέματα: Το πρώτο είναι ότι θα πρέπει για ακόμη μια φορά να ευχαριστήσουμε τους εκπαιδευτικούς. Θα πρέπει η

πολιτεία γενναιόδωρα να λέει ότι χρωστάμε στους εκπαιδευτικούς το γεγονός ότι η εκπαίδευση μας, όχι μόνο δεν έχει καταρρεύσει, αλλά έχουμε και εκπληκτικά δείγματα δημιουργικότητας σήμερα στα σχολεία μας, σήμερα στα πανεπιστήμιά μας. Ειδικότερα, νομίζω πρέπει να σκεφτούμε και να αναλογιστούμε το τεράστιο φόρτο που έχουν οι εκπαιδευτικοί μας στις απομακρυσμένες περιοχές, στις φυλακές, στα εσπερινά γυμνάσια και λύκεια και σε δύσκολες καθημερινές καταστάσεις που έχουν να αντιπαλέψουν. Πραγματικά τους ευχαριστούμε.

Και θέλω να τελειώσω με κάτι, που δεν θα ήθελα να είναι τόσο δύσκολο και τόσο δυσάρεστο: Είναι η τροπολογία για την Τήνο. Νομίζω ολοκληρώθηκαν τα επιχειρήματα. Εγώ σέβομαι όλα τα επιχειρήματα. Στη διάρκεια αυτών των ημερών είχα μια εξαιρετική συνεργασία με τον κ. Ιωάννη Σιώτο, τον Δήμαρχο της Τήνου. Μου έδωσε όλα τα κείμενα, κείμενα για τα οποία είχε πραγματικά αγωνιστεί ο Σίμος Ορφανός, ο προηγούμενος δήμαρχος, αείμνηστος δυστυχώς σήμερα και νομίζω ότι πρέπει όλοι μας, ανεξαρτήτως του τι θα ψηφίσουμε, να δεχθούμε ορισμένα πράγματα:

Πρώτον, οι παραδόσεις και κυρίως οι παραδόσεις στον τόπο μας, έχουν μια εξαιρετική ισχύ.

Δεύτερον, οι παραδόσεις προσδίδουν ταυτότητες. Οι ταυτότητες και η διαμόρφωση των τοπικών ταυτοτήτων βασίζεται εν πολλοίς στις παραδόσεις. Αυτό είναι επίσης κάτι που πρέπει να γνωρίζουμε.

Δεν ήταν άσχετοι οι χιλιάδες πολίτες της Τήνου, οι εκατοντάδες διανοούμενοι, οι δεκάδες ιερωμένοι, που τόσο καιρό, από το 1823, διατήρησαν μια αρμονική συνύπαρξη λαού και κλήρου. Αυτό είναι μια ιστορική πραγματικότητα, την οποία πρέπει να σεβαστούμε. Ήρθε η χούντα και τα δηλητηρίασε όλα αυτά. Και σε αυτό πρέπει όλοι να συμφωνήσουμε. Και ήρθε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής να επαναφέρει την κανονικότητα. Και πρέπει να είμαστε ευγνώμονες ότι είχε το θάρρος να επαναφέρει αυτή την κανονικότητα, που η ίδια η χούντα δηλητηρίασε.

Εμείς, λοιπόν, διεκδικούμε την παράδοση, διότι η παράδοση υπογραμμίζει μια ειρηνική συνύπαρξη επί δεκάδες χρόνια.

Σήμερα, έλαβα μια επιστολή από τον Μακαριότατο Αρχιεπίσκοπο, η οποία αναλύει πολύ συστηματικά την απόφαση της Ιεράς Συνόδου. Είναι μια επιστολή, που εμένα προσωπικά αλλά νομίζω και την Κυβέρνηση, μας έχει βάλει σε πάρα πολύ σοβαρές σκέψεις. Θέλω να αναφερθώ σε ορισμένα κομμάτια αυτής της επιστολής. Διαβάζω: «Οφείλουμε να συγχαρούμε την Κομματική Οργάνωση Βάσης Τήνου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος

για τη στάση ιδεολογικής συνέπειας...για την αντίθεσή της σε αυτήν την τροπολογία».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Είναι διαστρέβλωση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Εν πάση περιπτώσει, σας διαβάζω τι λέει η επιστολή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Από όλα αυτά εκεί μέσα, αυτό διαλέξατε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Όχι, έχω και άλλα.

«Η τροπολογία αυτή πρόκειται για ωμή παραβίαση της θρησκευτικής ελευθερίας και της αρχής της αυτοδιοικήσεως της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Η μεθοδολογία και η πολιτική θεολογία, οι οποίες προάγονται με την τροπολογία αποτελούν δημοκρατικό ατόπημα και αναιρούν κατά συνταγματικώς απαράδεκτο τρόπο τις θρησκευτικές ελευθερίες της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Οι μονομερείς αυτές νομοθετικές πρωτοβουλίες επιστρέφουν την πολιτική και θρησκευτική ζωή της Πατρίδας σε παλαιές και επώδυνες

περιόδους πραξικοπηματικών επεμβάσεων της Πολιτείας σε εσωτερικά ζητήματα της Εκκλησίας της Ελλάδος.».

Αλήθεια; Το 2018; Ξεχνάμε το 1969; Ξεχνάμε ποιοι αυτά τα χρόνια ήταν συνεπείς, ως προς τους διακριτούς ρόλους, και ποιοι δεν ήταν, έως πρόσφατα; Θα παρακαλούσα, με κάθε σεβασμό κι εγώ, να πω στην Ιερά Σύνοδο ότι θα πρέπει να είναι πιο μετρημένη στα λόγια της. Διότι εάν μιλάμε για δημοκρατία, η δημοκρατία είναι για όλους, δεν είναι για κάποιους μόνον.

Με συγχωρείτε για τον τόνο της φωνής μου, αλλά είναι μια επιστολή, η οποία δεν νομίζω να είναι από τις λαμπρές στιγμές, ενώ υπάρχουν τόσες.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό. Θα πρέπει να κάνουμε μια μικρή διακοπή για πέντε λεπτά, γιατί περιμένουμε μια νομοτεχνική βελτίωση, η οποία δεν έχει έρθει ακόμη.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Τι είναι αυτά που λέτε, κύριε Πρόεδρε; Να συνεχίσουμε αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Αύριο θα λείπει ο κύριος Υπουργός. Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε σε ψηφοφορία. Κάνουμε πέντε λεπτά διακοπή κι επανερχόμεθα.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, επί των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων «Ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής και λοιπές διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ : Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Παρών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων «Ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής και λοιπές διατάξεις», έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

(ΕΡ)

Εισερχόμαστε στην ψήφιση των άρθρων και των τροπολογιών και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Παρών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Παρών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Παρών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 4 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 5 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Παρών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 7 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Παρών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 8 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Παρών.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Παρών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 10 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 ως έχει και με την προσθήκη τμήματος της υπ' αριθμόν 1499/163 τροπολογίας;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Παρών.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 11 έγινε δεκτό ως έχει και με την προσθήκη τμήματος της υπ' αριθμόν 1499/163 τροπολογίας, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει και με την προσθήκη τμήματος της υπ' αριθμόν 1499/163 τροπολογίας και της υπ' αριθμόν 1501/165 τροπολογίας;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Παρών.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 12 έγινε δεκτό ως έχει και με την προσθήκη τμήματος της υπ' αριθμόν 1499/163 τροπολογίας και της υπ' αριθμόν 1501/165 τροπολογίας, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Παρών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 13 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 14, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 14 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 15, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 15 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.(ΑΜ)

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 16 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

Συνεπώς, το άρθρο 16 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 17, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό και με την προσθήκη τμήματος της υπ' αριθμόν 1499/163 τροπολογίας;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Παρών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

Συνεπώς, το άρθρο 17 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό και με την προσθήκη τμήματος της υπ' αριθμόν 1499/163 τροπολογίας, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 18 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

Συνεπώς, το άρθρο 18 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 19, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό και με την προσθήκη τμήματος της υπ' αριθμόν 1499/163 τροπολογίας;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Παρών.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Όχι.

Συνεπώς, το άρθρο 19 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό και με την προσθήκη τμήματος της υπ' αριθμόν 1499/163 τροπολογίας, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 20, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Παρών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

Συνεπώς, το άρθρο 20 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 21 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

Συνεπώς, το άρθρο 21 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 22 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

Συνεπώς, το άρθρο 22 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 23 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

Συνεπώς, το άρθρο 23 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 24 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

Συνεπώς, το άρθρο 24 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 25 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

Συνεπώς, το άρθρο 25 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 26 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

Συνεπώς, το άρθρο 26 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 27 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

Συνεπώς, το άρθρο 27 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 28, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ : Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Παρών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

Συνεπώς, το άρθρο 28 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 29, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Παρών.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Όχι.

Συνεπώς, το άρθρο 29 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 30 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

Συνεπώς, το άρθρο 30 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 31, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 31 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 32 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Παρών.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Παρών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 32 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 33 ως έχει με την προσθήκη της υπ' αριθμόν 1498/162 τροπολογίας;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Παρών.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 33 έγινε δεκτό ως έχει και με την προσθήκη της υπ' αριθμόν 1498/162 τροπολογίας κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 34, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό και με την προσθήκη τμήματος της υπ' αριθμόν 1499/163 τροπολογίας;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, μας δίνετε λίγο χρόνο γι' αυτό, γιατί είναι δεκαπέντε σελίδες;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Στο άρθρο 34 είμαστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Στο άρθρο 34 και με τμήμα της τροπολογίας 1499. Κατ' ουσίαν, είναι αντικατάσταση όλου του άρθρου 34.

Προχωρούμε στην ψήφιση του άρθρου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Παρών.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 34 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό και με την προσθήκη τμήματος της υπ' αριθμόν 1499/163 τροπολογίας, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 35 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Παρών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 35 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 36 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 36 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 37 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 37 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 38 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το άρθρο 38 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1491 και ειδικό 155, ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 1491 και ειδικό 155 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1495 και ειδικό 159, ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Παρών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 1495 και ειδικό 159 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1496 και ειδικό 160 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 1496 και ειδικό 160 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1499 και ειδικό 163, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, συγγνώμη. Να έχουμε και εδώ δύο λεπτά, γιατί και αυτό έχει αλλάξει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Στην ουσία είναι το κομμάτι που δεν έχει ενταχθεί στα άλλα που ψηφίσαμε πριν.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Είναι ένα από τα κομμάτια που δεν έχει ενταχθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Υπάρχει ένα κομμάτι, το οποίο παραμένει ως τροπολογία.

Κυρία Κεραμέως, είστε έτοιμη;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1499 και ειδικό 163, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Παρών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 1499 και ειδικό 163 έγινε δεκτή όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στα άρθρα 11,12,17,19 και 34 του νομοσχεδίου και ως ίδια άρθρα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1494 και ειδικό 158 ως έχει;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, σε ποιο άρθρο είστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Στην τροπολογία με γενικό αριθμό 1494 και ειδικό 158 του ΚΚΕ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Είμαστε στο άρθρο 42 και πάμε στο άρθρο 43;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Στο 43 είμαστε και είνα-+ι μετεγγραφές κληρικών.

<http://sep4u.gr>

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Άρα 43. Όχι τροπολογία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Στην τροπολογία ήταν αυτό.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Τροπολογία είναι, η 1494.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Το καινούριο «σπλάχνο».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Την 1494 με ειδικό 158.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Η οποία έχει μπει σε ποιο άρθρο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Στο άρθρο 46.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Τα άρθρα 43 και 44 δεν τα έχουμε ψηφίσει ακόμα.

Πώς πήγαμε στο 46;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Το καινούριο «σπλάχνο» δεν ψηφίζουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Είχαμε όλες αυτές τις αλλαγές. Ζητούμε λίγο την επιείκεια σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Πήγαιναν με την τροπολογία όλα αυτά τα άρθρα μαζί.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Με τροπολογία μάς πήγατε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ναι, όμως, έχουν προηγηθεί άρθρα τα οποία ήταν της τροπολογίας 1499, όλα τα υπόλοιπα άρθρα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Τα τέσσερα άρθρα αυτά. Από το 42 έως το 45.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Άρα πάμε στο 46; Άρα το άρθρο 46 είναι, κυρία Κεραμέως.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, η τροπολογία έχει ενσωματωθεί στα άρθρα. Και έχουν ενσωματωθεί ξεχωριστά άρθρα. Άρθρο 42, 43, 44. Άρα υποχρεούμαστε να ψηφίσουμε ξεχωριστά αυτά τα άρθρα. Αναγκαστικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Όχι. Είναι όλη η υπόλοιπη τροπολογία, που ενσωματώνεται ως ίδια άρθρα.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Μα, είναι ξεχωριστά άρθρα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Άλλο κομμάτι της τροπολογίας ενσωματώθηκε στα άρθρα, άλλο έμεινε, άλλο έσπασε σε άρθρα. Έτσι δεν βγαίνει άκρη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Το υπόλοιπο κομμάτι της τροπολογίας ενσωματώθηκε στα άρθρα 42, 43, 44, 45.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Αφού ενσωματώθηκε στα άρθρα, προβλέπεται από τον Κανονισμό της Βουλής να ψηφίζεται το κάθε άρθρο ξεχωριστά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Θα το ψηφίσουμε κατ' άρθρο. Χωριστά.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ε βέβαια. Δεν είναι πια τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Τροπολογία ψηφίζεται η οποία θα ενσωματωθεί ως ξεχωριστά άρθρα.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Με βάση αυτό το «σπλάχνο», κύριε Πρόεδρε, πρέπει να ψηφίσουμε ξεχωριστά το 42, ξεχωριστά το 43, ξεχωριστά το 44 κ.ο.κ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Δεν θα έπρεπε να ψηφίσουμε την τροπολογία καθόλου μετά.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Έτσι έχει έλθει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Όχι. Είναι τροπολογία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Μα έτσι έχουν έλθει τα άρθρα.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Δεν έχει σημασία. Έχει έλθει πλέον ενσωματωμένο στα άρθρα. Θα πρέπει να ψηφίσουμε τα άρθρα ξεχωριστά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Η τροπολογία ψηφίζεται όλη μαζί. Τα υπόλοιπα άρθρα ψηφίζονται όλα μαζί.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Στο αρχικό σχέδιο. Εφόσον ενσωματώθηκε η τροπολογία μέσα στα άρθρα, η τροπολογία δεν υφίσταται ως τροπολογία. Είναι πλέον άρθρα του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Τα μόνα που ψηφίστηκαν ξεχωριστά είναι τα 11, 12, 17, 19 και 34. Η υπόλοιπη τροπολογία, τα υπόλοιπα άρθρα ψηφίζονται ως το κομμάτι...

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Αυτό, κύριε Πρόεδρε, το καταθέτω στα Πρακτικά, έχει πρόβλημα. Το καταθέτω. Δεν μπορεί να ενσωματωθεί σε ξεχωριστά άρθρα και να ψηφίζουν οι Βουλευτές εν συνόλω τα άρθρα. Αυτό δεν προβλέπεται από τον Κανονισμό της Βουλής. Άπαξ και ενσωματώθηκε σε ξεχωριστά άρθρα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Εφόσον ψηφιστεί θα γίνουν άρθρα.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Είναι ήδη άρθρα στο «σπλάχνο».

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Στο «σπλάχνο» είναι ήδη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Είναι ήδη άρθρα στο «σπλάχνο». Άρθρα. Αριθμημένα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Για να είμαστε καλυμμένοι ας το πάμε άρθρο-άρθρο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Στα προηγούμενα νομοσχέδια τα ψηφίζαμε ως τροπολογία και μετά έμπαιναν στα άρθρα πάντως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Δεν μπορεί να γίνει. Πρέπει να γίνει τροπολογία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Εδώ στο 42, 43, 44 και 45 είναι τα κομμάτια που δεν εντάχθηκαν σε άλλα άρθρα. Επομένως, ας τα πιάσουμε άρθρο-άρθρο να τελειώνουμε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: 1494 είναι το άρθρο 48.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Άρθρο 48 είναι η τροπολογία 1494/158 του ΚΚΕ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Είναι το άρθρο 46. Η 1494.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Έχετε δίκιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Είναι ξεκάθαρο το κομμάτι της τροπολογίας για τα άρθρα 42, 43, 44 και 45;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Όπως το ψηφίσαμε πριν. Ενσωματώνεται ως ίδια άρθρα στο «σπλάχνο». Αυτό σας λέω, ότι η τροπολογία ενσωματώνεται ως ίδια άρθρα στο «σπλάχνο».

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Σωστά, αλλά από τη στιγμή που έχει τη μορφή των ξεχωριστών άρθρων, προβλέπεται από τον Κανονισμό της Βουλής να γίνεται ξεχωριστά η ψήφιση του κάθε άρθρου. Αλλιώς, θα ερχόταν ως τροπολογία ξεχωριστά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Αλλιώς δεν θα έπρεπε να ψηφίσουμε την τροπολογία καθόλου.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Σωστά. Κανονικά δεν πρέπει να ψηφίσουμε την τροπολογία εφόσον...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Εφόσον έχει έλθει ως τροπολογία και έχει ενσωματωθεί κομμάτι σε άρθρα και το υπόλοιπο...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Δεν είναι ενιαίο το υπόλοιπο. Γι' αυτό. Είναι άρθρο-άρθρο στο δικό μας «σπλάχνο».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ναι, ενσωματώνεται με την ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Είναι πολυτροπολογία. Έχει πολλά άρθρα και ψηφίζεται σαν μια τροπολογία, άσχετα αν έχει πολλά άρθρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Έχει πολλά άρθρα η τροπολογία.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Το άρθρο 46 λέει ότι είναι τροπολογία 1494/158.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Τώρα είμαστε στη Βουλευτική του ΚΚΕ που είναι το άρθρο 46.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Το άρθρο 46. Αυτό είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Μπορούμε να ψηφίσουμε αυτήν την τροπολογία; Έχει καταγραφεί αυτό που λέτε στα Πρακτικά και αν υπάρχει κάποιο θέμα θα λυθεί.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Θεωρώ ότι είναι λάθος, κύριε Πρόεδρε. Εγώ θα πρότεινα να καταγράψετε τις απόψεις των κομμάτων για τα άρθρα, ακόμα κι αν θεωρείτε ότι ψηφίζουμε την τροπολογία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ναι, να καταγραφεί.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Να καταγραφεί η άποψη των κομμάτων, ξεχωριστά στα άρθρα και την λαμβάνει υπόψη του το Προεδρείο όπως νομίζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Έχει καταγραφεί σαν το υπόλοιπο της τροπολογίας που ψηφίζεται. Με βάση την ψήφο σας μπαίνουν στα άρθρα. Έχετε δηλαδή διαφορετική εκτίμηση για το 42, διαφορετική για το 43 κ.λπ.;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Εντάξει, σαν πολυτροπολογία όμως πάει όλη μαζί.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι. Όταν ψηφίζεται ως τροπολογία, όχι όταν μπαίνει στα άρθρα.

Τέλος πάντων, εγώ για τη Νέα Δημοκρατία καταθέτω τα εξής: για το άρθρο 42 «ναι», για το άρθρο 43 «ναι», για το άρθρο 44 «ναι» και για το άρθρο 45 «παρών».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ωραία. Υπάρχει κάποιος άλλος που θέλει να κάνει διαφοροποίηση, έστω για τα Πρακτικά, της ψήφου του;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ναι. Στο άρθρο 42 «όχι», στα 43, 44 και 45 «παρών».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κάποιος άλλος που θέλει να κάνει κάποια διαφοροποίηση; Είναι για τα Πρακτικά μόνο. Σαν ψήφος έχει κατατεθεί αυτή που είπατε για την τροπολογία.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Στο άρθρο 42 «παρών», στο άρθρο 43 «ναι», στο άρθρο 44 «ναι», στο άρθρο 45 «ναι».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ολοκληρώνουμε στο κομμάτι της τροπολογίας με τις διευκρινήσεις σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Πάντα στην 1499 μιλάμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Πάντα για το υπόλοιπο της 1499. Συνεχίζουμε;

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1494 και ειδικό αριθμό 158 ως έχει, που είναι στην ουσία το άρθρο 46;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 1494 και ειδικό 158 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1497 και ειδικό 161 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 1497 και ειδικό 161 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1498 και ειδικό 162 ως έχει;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν βγάζει νόημα αυτό. Είμαστε στο άρθρο 47, στην 1497. Η επόμενη είναι η 1500 και άρθρο 48.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Είμαστε στην 1498 με ειδικό αριθμό 162.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Στο σπλάχνο δεν είναι έτσι, όμως.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Δεν υπάρχει στο σπλάχνο αυτό, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Έχει μπει στο 33.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Είναι η 1500.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Η με γενικό αριθμό 1498 και ειδικό αριθμό 162 έχει μπει στο άρθρο 33.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Άρα, έχει ψηφιστεί.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Έχει ενσωματωθεί στο άρθρο 33 ολόκληρη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Μάλιστα. Την ψηφίζουμε και ως τροπολογία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1498 και ειδικό 162 ως έχει, η οποία έχει ενσωματωθεί στο άρθρο 33;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Παρών.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Παρών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 1498 και ειδικό 162 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο άρθρο 33 του νομοσχεδίου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1500 και ειδικό 164 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, διευκρινίζω: Το άρθρο 48, σωστά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ναι, κυρία Κεραμέως.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Όχι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 1500 και ειδικό αριθμό 164 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1501 και ειδικό 165 ως έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Το έχουμε ξαναψηφίσει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ψηφίζετε την τροπολογία αυτή τη στιγμή, όμως.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Παρών.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 1501 και ειδικό 165 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο άρθρο 12 του νομοσχεδίου.

Στο άρθρο 12 είναι η 1501. Η 1498 μπήκε στο άρθρο 33.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο του νομοσχεδίου;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συνεπώς, το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων «Ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής και λοιπές διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ναι.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

<http://sep4u.gr>

Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων «Ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής και λοιπές διατάξεις» έγινε δεκτό κατ' αρχήν, κατ' άρθρον και στο σύνολο κατά πλειοψηφία και έχει ως εξής:

(Να καταχωριστεί το κείμενο του νομοσχεδίου)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.17' λύεται η συνεδρίαση για την Τετάρτη 28 Φεβρουαρίου 2018 και ώρα 12:00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη και τη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ